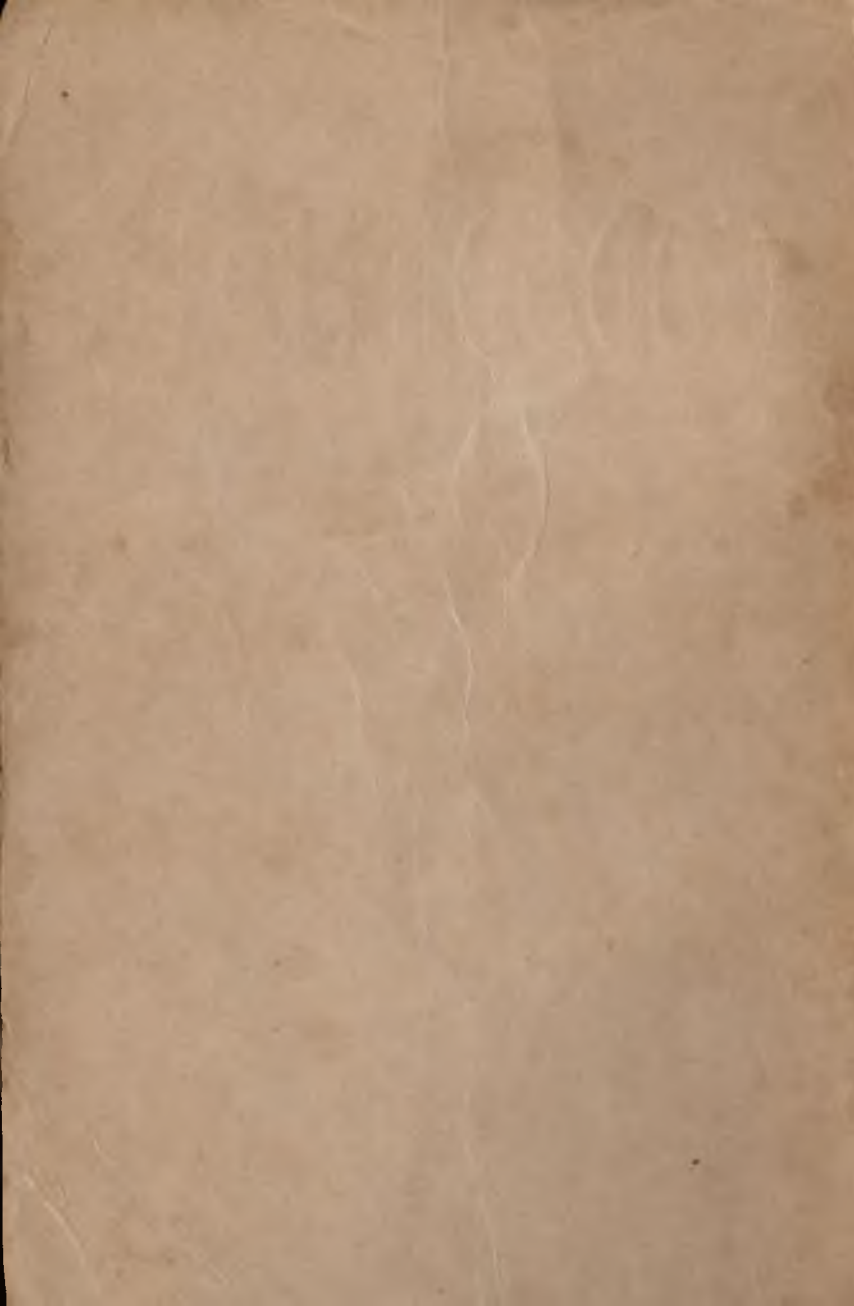
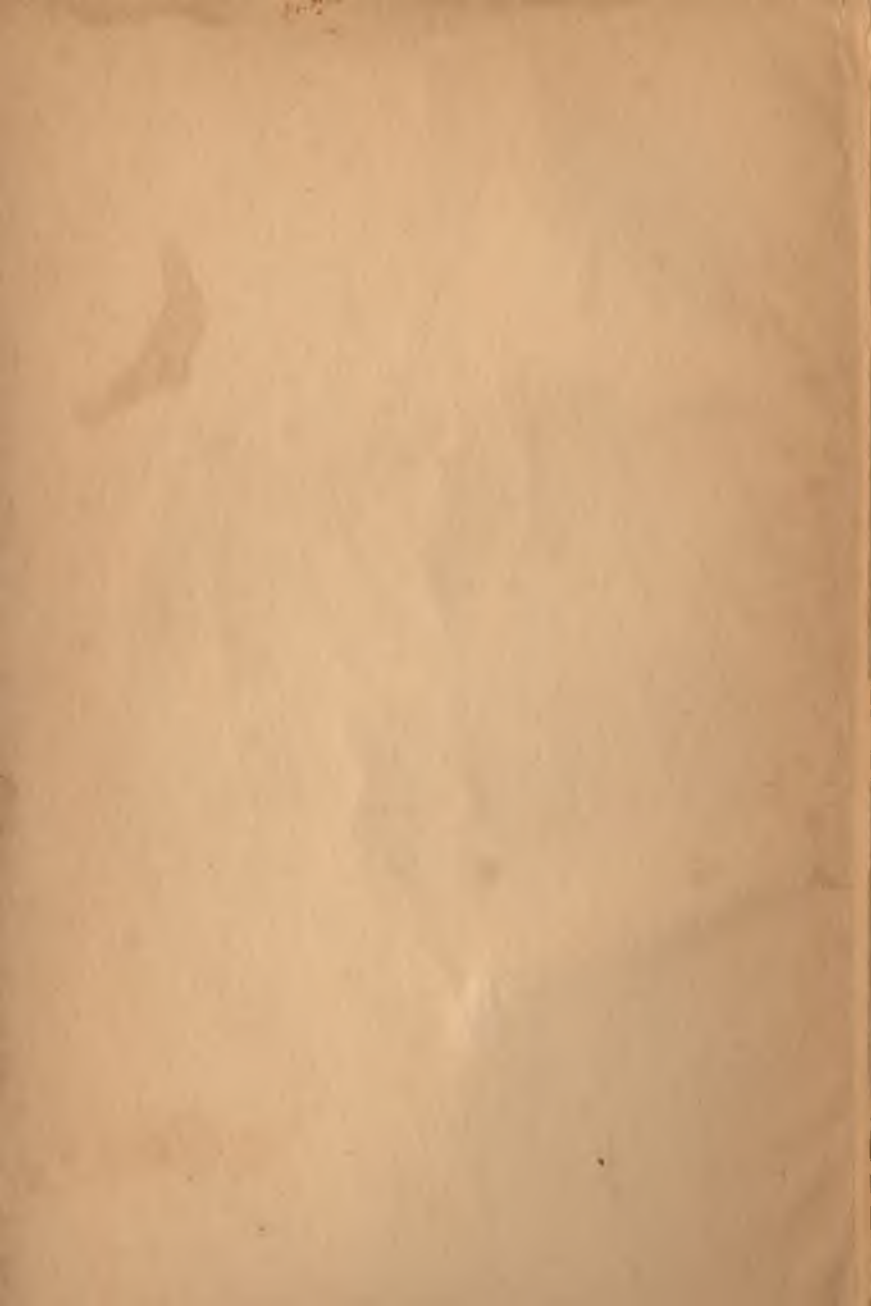

GODSDIENST

GODSDIENST

Zijn oorsprong en invloed op menschen
en volken benevens zijn gevolgen.

„God is geest; en wie
Hem aanbidden, moeten
aanbidden in geest
en in waarheid.”— Joh. 4 : 24.
(Nieuwe Vert. Bijb. Gen.)

Een dringende waarschuwing
gericht aan de geheele wereld.

1940

Door
J. F. RUTHERFORD

Schrijver van

REDDING	VIJANDEN
RIJKDOM	SCHEPPING
PROFETIE	REGEERING

en andere boeken

GODSDIENST — NEDERLANDSCH

Uitgevers

W A T C H T O W E R
B I B L E A N D T R A C T S O C I E T Y

International Bible Students Association
Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Ook te

Londen - Toronto - Batavia - Kaapstad
Bern - Kopenhagen en in andere landen.

Copyright 1940 by J. F. Rutherford

Made in Holland

Aan

JEHOVA

den Almachtigen God

„Alles, wat adem heeft prijze Jehova”,

— Psalm 150 : 6 —

INHOUD

	Bldz.
GODSDIENST	
<i>Godsdienst</i>	11
<i>De herkomst der demonen</i>	15
<i>Het doodsoordeel</i>	15
<i>De dagen van Noach</i>	18
<i>Babylon en de demonen</i>	20
<i>Babylon</i>	20
<i>De „Christenheid” vormt „Babylon”</i>	24
<i>Het bestaan van demonen</i>	27
<i>De intriges van den Duivel</i>	32
<i>In Israël binnengedrongen</i>	34
<i>Het demonisme verboden</i>	37
 EEN VALSTRIK	
<i>Demonen-aanbidding verboden</i>	55
<i>Katholiek godsdienst-demonisme</i>	59
<i>Assimileerende kracht</i>	61
<i>Politiek, toovenarij en demonisme</i>	64
<i>In de val</i>	71
<i>„Door een gigantische radio-keten wordt Rutherford gehoord”</i>	78
<i>Heerschappij van het gepeupel als teeken van demonisme</i>	81
<i>Wat zal het einde zijn?</i>	85

WAARSCHUWING

<i>Fiolen</i>	92
<i>De strijdvraag</i>	96
<i>Bevestigend getuigenis</i>	99
<i>Verdere bewijzen</i>	102
<i>Armageddon voor de deur</i>	106
<i>Verwerping der waarheid</i>	107
<i>Verdere bewijzen der demonische macht</i>	108
<i>Pijniging</i>	110
<i>Bescherming</i>	116

GEOORDEELD

<i>Profetie</i>	123
<i>Legers</i>	125

HONGER IN DE „CHRISTENHEID”

<i>Huilt!</i>	166
---------------------	-----

ALARM

<i>Duisternis</i>	191
<i>Beschrijving</i>	208

EENSGEZINDE DIENAREN

<i>Handeling</i>	227
<i>Waarschuwing aan Zijn volk</i>	239
<i>Oproep tot activiteit</i>	248
<i>Een nauwkeurige aanwijzing</i>	250

DE GETROUWEN AANGEMOEDIGD

<i>Verzekering</i>	269
<i>De Theocratie</i>	282

ONZICHTBARE KRACHT

<i>Alle vleesch</i>	303
<i>De gevolgen</i>	304
<i>Tegenstelling</i>	306
<i>Sterk</i>	308
<i>Wonderen</i>	311
<i>Wie zal ontkomen?</i>	319

VERGELDING

<i>Weerstand</i>	341
<i>Verdediging</i>	347
<i>Vermaning</i>	352
<i>Rechtmatige dood voor kettens</i>	356
<i>Tyrus en Sidon</i>	361

BEREIDT U TEN STRIJDE

<i>Proclamatie</i>	374
<i>Bijeenverzameling</i>	384
<i>De strijdplaats</i>	387
<i>Wijnpers</i>	391

HET EINDE VAN DEN GODSDIENST

<i>Slagorde</i>	397
<i>Duisternis</i>	401
<i>De aanval</i>	406
<i>De slachting</i>	408
<i>Toevlucht</i>	413
<i>Zegeningen</i>	416
<i>Toenemende zegeningen</i>	420
<i>Satan's organisatie</i>	424
<i>Overlevenden</i>	428
<i>Uitgewischt</i>	430

Afkortingen :

- St.V. = Staten Vertaling van 1637 met de oorspronkelijke kanteekeningen, naar de uitgave van Keur.
- L.V. = Leidsche Vertaling van 1899—1912, groote uitgave met voetnoten.
- N.V. = Nieuwe Vertaling van het Nieuwe Testament door het Nederlandsch Bijbelgenootschap, uitgegeven in 1939.
- K.B. of Kath. Bijb. = Katholieke Bijbel van 1938, vertaald door Dr. Himmelreich; O.T. en Dr. Smits; N.T.
- Utr.V. = Utrechtsche Vertaling door Proff. Obbink en Brouwer uit 1926—1927.
- Afr.B. = Afrikaansche Vertaling, het meest de Staten Vertaling nabijkomende, waarbij echter de misvattingen der St.V. uit den weg zijn gegaan.
- Menge = Vertaling in het Duitsch door Dr. H. Menge uit 1909 e.v. jaren.

De uit de verschillende Bijbeluitgaven aangehaalde Schriftplaatsen zijn onveranderd — ook wat spelling aangaat — overgenomen.

DE VERTALER.

Het volk, dat nu in de duisternis leeft, ziet dan een helder licht. Over allen, die wonen in het land van de schaduwen des doods straalt dan een licht. Rijke vreugde hebt Gij bereid en grote vreugde; voor U verheugen zij zich zoals men blij is bij de oogst, zoals men juicht bij het verdelen van de buit. - Jes. 9 : 2, 3; K.B.

GODSDIENST

HOOFDSTUK 1

Vooraanstaande en geëerde mannen, die de natiën der aarde vertegenwoordigden, waren ter rondetafel-conferentie bijeengekomen. Voornaamste persoonlijkheden, de groote godsdienstige, commerciële en politieke instellingen der aarde vertegenwoordigende, waren daarbij mede aanwezig. Onopvallend, in een donkeren hoek gezeten, bevond zich nog een vreemdeling in het vertrek; niemand scheen eigenlijk te weten, hoe hij binnen gekomen was, daar geen uitnoodiging tot hem gericht was.

De voorzitter der conferentie nam het woord en zeide: „Mijne Heeren, een gewichtige vraag is ons hier ter behandeling voorgelegd, namelijk: Hoe kunnen onze respectievelijke natiën blijven bestaan? Hoe kan er aan den oorlog een einde gemaakt worden en wel op een dusdanige wijze, dat wij voortaan in vrede en zekerheid blijven leven? De volken zijn onderling door strijd verscheurd. Er heerscht groote vrees en verslagenheid zoowel onder de regeerders, als onder het volk. Ik merk hierbij op, dat eenige staatslieden voorstanders zijn van den godsdienst als *hèt* aangewezen middel, om tot veiligheid te geraken. Zij zeggen: wat wij voor het volk noodig hebben is: méér godsdienst. Leidende persoonlijkheden uit de handels- en industriewereld kunnen zich met dezen gedachtengang geheel vereenigen. Wij hebben de eer de hoogste vertegenwoordigers der invloedrijkste godsdienstige instellingen op aarde in

ons midden te mogen begroeten. Wij zijn hier bijeengekomen, om over de verkrijging van vrede en zekerheid te spreken. Daarom, mijne Heeren, verzoek ik U de volgende vraag intensief te willen behandelen: *Hebben wij méér godsdienst noodig, om de veront-ruste wereld in de haven van vrede en veiligheid te voeren?"*

Onmiddellijk vroeg de vreemdeling het woord: „Mijnheer de Voorzitter, zou ik U het voorstel mogen doen, om, alvorens de behandeling van deze hoogst belangrijke vraag begint, door uw secretaris aan deze voorname vergadering een uiteenzetting van feiten te laten voorlezen, betrekking hebbende op den oorsprong van den godsdienst, het gebruik, dat er de eeuwen door van gemaakt werd en de gevolgen, die daaruit voor de menschheid zijn voortgesproten? Ik heb hier zulk een uiteenzetting bij mij, die ik U gaarne ter hand zou willen stellen.

Dit verzoek werd ingewilligd, waarop de secretaris de voorlezing begon:

Godsdienst

Is godsdienst het middel, om de internationale vrede en veiligheid te verzekeren? Alvorens men te dien aanzien tot een juiste gevolgtrekking kan komen, dient men eerst den oorsprong van den godsdienst en zijn invloed, dien hij de eeuwen door op de menschheid uitgeoefend heeft, nauwkeurig te onderzoeken. De godsdienst vond, reeds vele eeuwen geleden, zijn oorsprong in Eden. Vanaf dien tijd is hij door de menschen van alle volken beoefend. De godsdienst, die „de Christelijke godsdienst" genoemd wordt, neemt heden onder de natiën de meest vooraanstaande plaats in. Van dien zoogenaamden „Christelijken godsdienst" wordt beweerd,

dat hij zijn grondslag vindt in de leeringen van Jezus Christus. Op grond van die bewering dienen de natiën dan ook aan *de woorden van Jezus Christus, het hoogste, absolute gezag* toe te kennen.

Jehova, de Almachtige God, zond Jezus naar de aarde, om de waarheid te verkondigen; dit wordt door Zijn eigen woorden duidelijk gemaakt: „Hiertoe ben ik geboren en om die reden in de wereld gekomen, opdat ik de waarheid verkondige.” — Joh. 18 : 37. Voorts verklaarde Jezus, dat er eens een tijd zou aanbreken, waarin er zouden zijn: „Op de aarde benauwdheid [beklemming] der volkeren, met twijfelmoedigheid [radeloosheid], . . . [waarbij] . . . den menschen het hart zal bezwijken [krankzinnigworden] van vreeze en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen”. — Luc. 21 : 25, 26; Staten Vert. en Kath. Bijbel.

De zichtbare en tastbare feiten leveren het bewijs, dat deze profetie van Jezus thans bezig is in vervulling te gaan.

Onbekendheid met dit dreigend gevaar, alsmede de oorzaak daarvan, vormen voor de menschen een hindernis, om den weg der ontkoming naar een veilige plaats te vinden. Alle natiën en alle menschen worden thans zeer ernstig bedreigd door een onzichtbare macht, waaraan men slechts op één enkele wijze kan ontkomen. De publicatie der waarheid, waardoor de identiteit van deze onzichtbare macht, alsmede de oorzaak van de huidige ellende over de natiën aan het licht gebracht wordt, brengt noodzakelijkerwijze met zich mede, dat de werkers der ongerechtigheid en hun invloed op de volken der aarde aan de kaak gesteld worden. Nog nimmer tevoren is het voor menschenlijke schepselen van zulk een diepe beteekenis geweest, de waarheid te leeren kennen, als thans, omdat wij nu leven in den tijd van

gevaar en in de „laatste dagen“. — 2 Tim. 3 : 1; 1 Joh. 2 : 18.

Jezus' discipelen stelden Hem eens de belangrijke vraag, welke toestanden er ten tijde van Zijn wederkomst en de oprichting der groote *Theocratie* op aarde zouden heerschen. Toen Hij deze vraag beantwoordde, sprak Jezus de waarheid; deze waarheid sprak Hij in opdracht van Jehova God, derhalve als gezaghebbende. Als antwoord op de door Zijn discipelen gestelde vraag, zeide Jezus onder andere de volgende woorden: „En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzóó zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des menschen.“ — Luc. 17 : 26.

In de dagen van Noach traden de invloed en de macht, welke de demonen over de volken, die destijds op aarde leefden, uitoefenden, in hun allersterkten graad op den voorgrond. De woorden van Jezus wijzen uit, dat ten tijde van Zijn tweede komst precies dezelfde toestand zou heerschen, die tot God's bestemden tijd, waarin Hij het booze zal vernietigen, zou voortduren. Zooals de Schrift en de waarneembare feiten bewijzen, werd Christus Jezus in het jaar 1914 als Koning op den troon geplaatst. Het Schriftuurlijk bewijs openbaart verder, dat Hij in 1918 tot den Tempel Gods kwam en daar de aan God gewijden begon bijeen te zamelen ten gerichte. Sedert dien tijd is het lijden der menschen voortdurend toegenomen en heden ten dage bevinden de volken der aarde zich in den meest beklagenswaardigen toestand, die ooit iemand op aarde heeft medegemaakt. — Openb. 12 : 12. Het Bijbelsche getuigenis, dat het bewijs levert, waarom deze verschrikkelijke toestanden op aarde bestaan, wordt hier voorgelegd en wijst op de voorzieningen, die Jehova God tot bescherming en redding voor deze verschrikkingen getroffen heeft. Bescherming ontvangen echter

slechts degenen, die deemoed en gerechtigheid zoeken.

De Herkomst der Demonen

Het is noodzakelijk, dat iedereen op aarde zijn vooroordeelen en vaste meeningen terzijde stelt, om met ernst de waarheid, die in God's Woord opgeteekend staat, te onderzoeken. Hij, die dit doet, zal ontdekken, dat de opperheer onder de demonen, Satan, „de oude slang“, de Duivel is. Toen deze in de organisatie van Jehova onder andere dienaren nog een post van vertrouwen innam, heette hij Lucifer, hetgeen beteekent: „de helder stralende“, een met volmacht bekleede. Hij kwam echter tegen God in opstand en in dien tijd werd hij openbaar als de booze, die in de Schrift onder de benaming „overste der Duivelen“ bekend staat, dat wil zeggen, heerscher over de duivelen of demonen. — Matth. 12 : 24. Jehova wijzigde toen zijn naam in dien van Draak, Satan, Slang en Duivel. Een aantal engelen sloot zich bij Satan in zijn opstand tegen God aan en ook dezen werden demonen, wetteloozen of duivelen; zij worden in de Schrift „reuzen“ of „Nephilim“ (Parallelb.) genoemd. — Gen. 6 : 4. De naam „Nephilim“ beteekent vechtersbaas of tiran; deze zijn opzettelijk wetteloos, voortdurend er op uit om, God's wet ten spijt, onheil te stichten. De Wachttorens van November/December 1934 bevat uitvoerige Schriftuurlijke bewijzen over deze demonen en hun werken in de dagen van Noach.

Het Doodsoordeel

Het doodsoordeel over Satan werd tijdens zijn opstand geveld, het staat in Ezechiël 28 : 18, 19 opgeteekend. Desgelijks werden ook de engelen, die zich

bij den Duivel in zijn opstand tegen God aangesloten hadden, ter dood veroordeeld. God stelde echter de voltrekking van deze gerechtelijke uitspraak of dit doodsoordeel uit, totdat de bestemde tijd voor de voltrekking gekomen zou zijn, in welken tijd „alle goddeloozen verdelgd zullen worden.” — Ps. 145 : 20; 37 : 20. *Satan daagde God uit, menschen op aarde te stellen, die hun onkreukbaarheid tegenover God zouden bewaren, tegelijkertijd pochende, dat hij alle menschen er toe zou kunnen brengen, God in het aangezicht te vloeken.* — Job 2 : 5; Utr. Vert. Deze grootspraak van Satan was gegrond op de veronderstelling, dat zijn invloed en macht over de schepping van dien aard waren, dat hij bij machte was alle menschen van den Schepper af te keeren. *Om Satan en zijn strijdkrachten volle gelegenheid te geven, alles in het werk te stellen, deze goddelooze bedreiging ten uitvoer te brengen, stelde God de voltrekking van het over hem gevelde doodsoordeel uit, totdat Zijn bestemde tijd, om al het booze te vernietigen, gekomen zou zijn.* Het falen van Satan om zijn hoogdravende bewering waar te maken, zal aan de geheele schepping de oppermacht bewijzen van Jehova, die de eenige Bron des levens en de Gever van iedere goede en volkomene gave is.

Jehova's besluit, de voltrekking van het doodsoordeel over Satan uit te stellen, blijkt uit hetgeen Jehova tot Satan zegt, zooals de Schrift ons mededeelt: „Maar Ik heb u daartoe tot nu laten leven om u mijn ganse macht te tonen; en dat zo mijn naam gevierd zou worden op geheel de aarde.” — Exod. 9 : 16; K.B. De Bijbel verklaart bovendien, dat het uitsstel van de voltrekking van het doodsoordeel ook de andere opstandelingen, „demonen” genoemd, betrof. Hierover lezen wij: „En de Engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede

verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des grooten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard." — Judas 6. „Want indien God de Engelen, die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar die in de hel geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen der duisternis om tot het oordeel bewaard te worden. . . .” — 2 Petr. 2 : 4.

Sedert het tijdstip, waarop de boosdoeners rebelleerden en het doodsoordeel over hen geveld werd, heeft God hen, al naar gelang van hun bekwaamheid, tot ondersteuning van de goddelooze uitdaging van Satan laten begaan. *Door Zijn knechten liet God in den Bijbel opteekenen, dat bij de komst van den Heere Jezus en bij de oprichting van de Theocratische Heerschappij met Jezus als Koning, het einde van de ononderbroken heerschappij van Satan bereikt zou zijn; dat de terechtstelling van de booze engelen tezamen met Satan alsdan zou volgen en het doodsoordeel niet langer meer uitgesteld zou worden.* Daarom staat er geschreven: „Het oordeel houdt zich reeds lang met hen bezig en hun verderf sluimert niet.” — 2 Petr. 2 : 3; Nieuwe Vert. Dan zal het oordeel niet langer meer opgeschort worden; de terechtstelling zal dan plaatsvinden. *Vanaf den tijd, waarin de gerechtelijke uitspraak of het oordeel over Satan en diens wetteloze aanhangers geveld werd, hebben deze wetteloozen zich tegen God verzet, in de poging, om de grootspraak van den Duivel waar te maken; tot dit doel hebben zij de menschenmenigten op aarde misleid en van God afgebracht.* Er hebben ondertusschen te allen tijde eenige menschen bestaan, die hun onkreukbaarheid tegenover God gehandhaafd hebben.

De Dagen van Noach

Noach was een dienaar van den Almachtigen God, een prediker der gerechtigheid. — 2 Petr. 2 : 5. In de dagen van Noach hadden de Duivel en zijn andere demonen hun macht en invloed over de menschheid in zulk een mate doen toenemen, dat alle menschen der aarde, met uitzondering van Noach en zijn naaste bloedverwanten, verdorven waren. „En de Heere zag, dat de boosheid des menschen menigvuldig was op de aarde en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was. — Maar Noach vond genade in de oogen des Heeren. — Maar de aarde was verdorven voor God's aangezicht en de aarde was vervuld met wrevel. — Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vleesch is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal ze met de aarde verderven.” — Gen. 6 : 5, 8, 11, 13.

Wegens deze boosheid en „wrevel” (gewelddaden) zond God den zondvloed of den grooten water-vloed, waarin de geheele menschheid, met uitzondering van Noach en zijn gezin, omkwam. — Genesis de hoofdstukken 6 en 7. De woorden van Jezus — vermeldt in Matth. 24 : 37 — bewijzen in ver-
binding met de thans welbekende, waarneembare feiten, dat er heden precies dezelfde toestand op aarde heerscht; deze toestand treedt onmiddellijk vóór den strijd van den grooten dag van den Almachtigen God in de scherpste vormen op den voorgrond en in dezen strijd zullen alle boosdoeners vernietigd worden.

Noach, temidden van de door demonen beheerschte menschen, het éénige reddingsmiddel toonend. Bladz. 18

Babylon en de Demonen

Men volge thans verder het Bijbelsche verhaal over de handelingen van Satan en zijn horde van booze demonen vanaf den tijd van Noach en den zondvloed tot op den huidigen dag. *God's Woord, in den Bijbel opgeteekend, is de waarheid; slechts dit Woord is in staat de menschen te verlichten en hun den juisten weg te toonen.* — Ps. 119 : 105; Joh. 17 : 17. *God's Woord der waarheid moet al diegenen als gids dienen, die thans den juisten weg wenschen te vinden, om het dreigende gevaar te ontvluchten.* „God is licht en geene duisternis is in Hem”. — 1 Joh. 1 : 5. „Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid.” — Ps. 97 : 11. Dit beteekent, dat men gerechtigheid moet zoeken, om het licht van God's Woord te kunnen erkennen, te waardeeren en hierdoor gezegend te worden. God's vijanden wandelen in de duisternis; Satan, de overste der duivelen of demonen, bedriegt hen en leidt hen in de duisternis. Al de met den Duivel verbonden demonen verkeerden in duisternis; allen zijn werkers der wetteloosheid; zij spannen tegen Jehova God en Zijn knechten samen. Men lette er vervolgens op, welke middelen deze werkers der wetteloosheid aanwenden, om de menschheid in duisternis en van God verwijderd te houden. *Door de menschen blind te houden, trachten de Duivel en zijn vertegenwoordigers hun doel te bereiken, namelijk het menschelijk geslacht in het verderf te storten.*

Babylon

Korten tijd na den zondvloed werd Babylon georganiseerd met Nimrod als aardschen dictator. Gen. 10 : 8-11. Dit was de eerste georganiseerde regeering der menschen. Alle politieke regeeringen der aarde,

zoowel in het verleden als in den tegenwoordigen tijd, zijn van Babylonischen oorsprong. Ofschoon de oorspronkelijke stad Babylon verdwenen is, dragen toch alle regeeringen der aarde den naam van hun moeder „Babylon”. De Duivel en zijn met hem verbonden demonen hebben hun invloed, macht en geweld over deze regeeringen uitgestrekt en gaan voort deze uit te oefenen. De organiseering van Babylon door Nimrod, vereenigde godsdienst, handel en politiek als het middel om het volk in onderworpenheid te houden en het te beheerschen. *Alle regeeringen van den hedendaagschen tijd, de zoogenaamde „Christenheid” mede inbegrepen, zorgen er voor, dat dezelfde drie machtsgroepen, die het moderne Babylon vormen — namelijk godsdienst, handel en politiek — niet alleen blijven voortbestaan, doch ook nog in hun bestaan bestendig blijven.* De duizenden talen tijdens de verwarring der menschen in de vlakte van Sinear in het land Babylon ontstaan en door de volken in de verschillende streken der aarde gesproken, bleven voortduren, terwijl de drie elementen, godsdienst, politiek en handel, deze volken geheel beheerschten.

Babylon werd door demonen beheerscht en het volk aanbad de demonen. Zijn godsdienst bestond uit demonisme. Satan, de hoofddemon, heeft van toen af tot heden op Babylon (met inbegrip van alle regeeringen der aarde) als zijn eigendom aanspraak gemaakt; deze aanspraak heeft Jezus tijdens Zijn verblijf op aarde niet betwist, doch laten gelden. — Matth. 4:8, 9. De Schrift toont aan, dat de georganiseerde godsdienst van den Duivel afkomstig is en dat de Duivel hem geschapen heeft en in werking stelde, met het kennelijk doel het menschelijk geslacht van God af te keeren. De Schrift bewijst verder duidelijk, dat alle natiën — de zoogenaamde

„Christenheid” van den tegenwoordigen tijd inbegrepen — het nieuwe „Babylon” vormen. Zij beoefenen allen den duivelschen godsdienst, want de Duivel heeft de menschen verblind en heeft zijn godsdienstvereering zelfs in Naam van God en Christus bedreven. Hierover zegt Jehova door Zijn profeet tot de hedendaagsche „Christenheid” of tot „Babylon”: „Daal af en zit in het stof, gij jonkvrouw, Dochter Babel; zit op de grond, een troon is niet nodig, dochter der Chaldeën. Neen, gij wordt niet langer meer genoemd: de tedere en vertroetelde. Ga maar voort met uw bezweringen, met uw talloze toverijen, waarvoor gij u van jongs af moeite hebt gegeven. Misschien kunnen ze u nog baten! Mogelijk dat gij ze daarmee nog af kunt schrikken. Zijt gij aan 't eind van al uw bedenksels? Laat ze nu eens komen en u bevrijden: die hemelkijkers en sterrentuurders, die met elke nieuwe maan weten te zeggen, wat u overkomen zal. Zie, ze zijn als stro, dat het vuur verbranden zal. Zij kunnen zich uit het geweld der vlammen niet redden, want 't is geen vuur waarbij men zich warmt, geen gloed om er bij te gaan zitten.” — Jes. 47 : 1, 12-14; K.B.

Satan, die de aartsdemon is, wordt in de Schrift als de „god dezer eeuw” of de „overste dezer wereld” bestempeld, hetgeen beteekent, dat de wereld door hem geregeerd en beïnvloed wordt — 2 Cor. 4 : 4; Joh. 14 : 30. Alle regeeringen der aarde vormen een deel van de zichtbare organisatie van Satan; zij bevinden zich onder den invloed, de macht en het geweld der onzichtbare demonen; doch dit is slechts weinigen of misschien zelfs geen enkele van hen bekend. De organisatie is met Satan verbonden, evenals een vrouw met een man vereenigd is en Satan's organisatie wordt daarom in de Schrift onder het zinnebeeld van een onkuische vrouw

gekaracteriseerd, dat wil zeggen een vrouw, die den Duivel aanbidt en toovenarij beoefent. — Jes. 47:1-15; Jer. 50:51; Openb. 17:1-18. Satan's wereldorganisatie is algemeen bekend als „Babylon” en alle deelen hiervan oefenen de een of andere soort van godsdienst uit, dien de Duivel in werking gesteld heeft met het doel, de menschen van den waren en Almachtigen God af te brengen. Om deze reden worden de Christenen, dat wil zeggen de ware navolgers van Jezus Christus, door den apostel en dienaar van Jezus Christus er met nadruk voor gewaarschuwd, dat deze wereld door demonen geregeerd en beheerscht wordt en dat alle Christenen den godsdienst dienen te mijden; verder maakt de apostel bekend, dat hun vijanden, de demonen, strijden tegen allen, die God en Christus dienen. „Want wij hebben den strijd niet tegen vleesch en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld [de heerschers van deze wereld der duisternis — Herz. Zür. Bijb.], der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.” — Ef. 6:12.

Vóór de spraakverwarring bij den toren van Babel beteekende de naam „Babylon” de „poort gods”. Dit was een godsdienstige naam, welke niet aangaf, welke god hiermede bedoeld werd; hij had dan ook betrekking op Satan, den schijngod, dat wil zeggen op den god of den machtigen onzichtbaren heerscher dezer booze wereld. — 2 Cor. 4:4. In Babylon speelde de godsdienst de allervoornaamste rol. Nimrod stichtte den godsdienst en gaf zichzelf uit als den zichtbaren vertegenwoordiger van „god” — dat wil zeggen Satan — en eischte, dat het volk hem, Nimrod, zou aanbidden. Om deze reden werd hij een „geweldige”; er staat van hem in de Schrift geschreven: „Nimrod, de geweldige op aarde; de

geweldige jager voor [dat wil zeggen boven] den Heere Jehova". — Gen. 10 : 8-10.

De Bijbelsche profetie heeft veel over Babylon en zijn verwoesting vermeld. *Het boek der Openbaring bericht, dat de verwoesting van Babel de op komst zijnde gebeurtenis is, die zoowel in den hemel als op aarde van alles-overtreffend belang is; deze verwoesting heeft wel betrekking op de volledige ineenstorting van de organisatie van Satan, doch niet op de vernietiging van de letterlijke aarde.* Zooals de Schrift onthult, beteekent de verwoesting van Babylon het definitieve einde van de booze wereld, waarover Satan en zijn demonen geheerscht hebben. Zij volgt onmiddellijk op de voleinding van de verkondiging van den Naam van Jehova en Zijn Rijk, welk getuigeniswerk thans op aarde aan den gang is en God's „vreemde werk" genoemd wordt. Hierop zal God's „daad, Zijn vreemde daad" volgen. — Jes. 28 : 21.

De „Christenheid" vormt „Babylon"

De Schrift openbaart, dat de naam „Slang" aan Satan, den Duivel, gegeven is, om hem aan te duiden als den aartsmisleider, dengene, die de menschheid bedriegt en misleidt. Een van zijn voornaamste middelen van misleiding bestaat daarin, dat hij het volk omtrent de waarheid betreffende zijn organisatie en in de eerste plaats betreffende Babylon, altijd in onwetendheid houdt. De Schrift verklaart met nadruk, dat Babylon aan het einde van de wereld van Satan moet bestaan, op welk tijdstip het vernietigd zal moeten worden. „Babylon" bestaat niet slechts uit het „heidendom" en zijn godsdienst, doch deze benaming heeft tevens betrekking op de „Christenheid"; en het is vooral in de „Chris-

tenheid", dat godsdienst, handel en politiek tot het beheerschen der wereld met elkander verbonden zijn. Door misleiding en bedrog bedient deze zogenoemde „Christenheid" zich van den Naam van Christus, en die Naam werd door den Duivel gekozen en toegepast met het onmiskenbare doel, de menschen te bedriegen, te misleiden en hen van God af te trekken. De „Christenheid" is de hoogste ontwikkeling en de meest misleidende vorm van de zichtbare organisatie van Satan.

De fundamenteele leer van het oude Babylon was de godsdienstige leerstelling of het dogma der „onsterfelijkheid", in de eerste plaats van den Duivel en al zijn demonen en vervolgens ook van alle menschelijke zielen, welke onder de macht der demonen komen. Deze leerstelling is in strijd met de waarheid van den Almachtigen God en Zijn aangekondigd besluit, dat de wetteloozen vernietigd zullen worden, doch wordt desondanks geleerd. *De leerstelling van de menschelijke onsterfelijkheid was de eerste leugen, die ooit verteld werd; zij werd door Satan naar voren gebracht, om Adam en Eva op een dwaalspoor te brengen en in het verderf te storten.* — Gen. 3:4, 5. Deze leugen had den dood des menschen ten gevolge, hetgeen den Satan zoowel tot een leugenaar als tot een moordenaar stempelt. „Gij zijt uit den vader den duivel en wilt de begeerten uws vaders doen. Die was een menschenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zoo spreekt hij uit zijn eigen, want hij is een leugenaar en de vader der leugen." — Joh. 8:44.

Deze duivelsch-godsdienstige leerstelling van de „onsterfelijkheid aller menschelijke zielen" is heden het fundamenteele dogma of de godsdienstige leer-

stelling van de zoogenaamde „Christenheid“, hetgeen bewijst, dat de „Christenheid“ het moderne Babylon is. Die dwaalleer van de „menschelijke onsterfelijkheid“ ontleende men aan het dogma, dat door de moeder of het voormalige Babylon, de „vrouw“ of de organisatie des Duivels onderwezen werd; het godsdienstige systeem der „Christenheid“ is duidelijk omschreven in de Schrift als „de dochter van Babylon“. — Openb. 17 : 5. Door deze dwaalleer worden de godsdienstige menschen, die de „Christenheid“ vormen, om den tuin geleid; zij worden nog verder misleid om aan de macht en den invloed der demonen toe te geven en zich zoodoende volledig voor de macht der demonen open te stellen. De zoogenaamde „Christenheid“ biedt den menschen geen bescherming tegen het demonisme, zij leidt de menschen veel meer regelrecht in den valstrik van Satan en de demonen, welke met hem verbonden zijn; zij wordt zoodoende tot één van de hoofdmiddelen, om de natiën der aarde in het verderf te storten. *De Duivel past allerlei soorten van bedrog en misleiding toe.* Hij heeft het leidende godsdienstsysteem op aarde onder de Roomsche-Katholieke Hiërarchie georganiseerd en betitelt het ten onrechte als de „Christelijke godsdienst“. Zelfs de zoogenaamde „Protestantsche“ godsdienstsysteem beweren, het Romanisme vijandig gezind te zijn, en toch werken zij in werkelijkheid allen samen. Verder organiseert de Duivel het Communisme en laat het in actie treden; dit strijdt openlijk tegen den zoogenaamden „Christelijken godsdienst“, maar tevens tegen het ware Christendom. De Duivel bedient zich eveneens van atheïsten, om de knechten Gods te bestrijden. Hij gebruikt zoodoende al deze middelen en organisa-

ties, om tegen God en Zijn getrouwe knechten op aarde te strijden en de menschen te misleiden.

Het bestaan van demonen

Moderne godsdienstleiders beweren en leeren, dat de demonen ten tijde van den zondvloed allen vernietigd werden; zij lokken hierdoor de menschen in den valstrik van den Duivel. De menschen worden op deze wijze op een dwaalspoor gebracht; aldus misleid, worden zij gemakkelijk het slachtoffer van den Duivel. Het volk wordt er verder toe gebracht, zijn godsdienstleiders te vreezen; ook menschenvrees voert in den valstrik van den Duivel. Alle Bijbelteksten, die op dit onderwerp betrekking hebben, toonen onweerlegbaar aan, dat de demonen, die in de Schrift ook „Nephilim” genoemd worden (Gen. 6 : 4; Parallelb.), ten tijde van den zondvloed geenszins vernietigd werden; dat zij daarentegen na den vloed hun operaties hebben voortgezet en tot op den huidigen dag met den Duivel samengewerkt hebben. *Om verwarring te voorkomen, dient hierbij duidelijk ingezien te worden, dat de „Nephilim” of booze demonen-reuzen, en de „geesten, die in de gevangenis zijn” tot wien Jezus predikte — 1 Petr. 3 : 19, 20 — volkomen van elkander gescheiden moeten worden gehouden, aangezien zij geheel verschillend zijn.* De Duivel en de „Nephilim” verleidden de geestelijke schepselen, die „zonen Gods” genoemd worden; zij brachten hen ertoe, zich als menschen te materialiseeren, de dochteren der menschen tot vrouwen te nemen en door zulk een verbinding aan te gaan, nakomelingschap in het leven te roepen. Al deze nakomelingen werden echter in den zondvloed vernietigd. (Zie de Wachttoeren van November/December 1934.)

Deze „zonen Gods”, die zich als menschen gematerialiseerd hadden, waren tijdens den zondvloed door den Duivel gevangen gezet. (Zie de desbetreffende bewijsvoering in de Wachttoeren van November/December 1934.) Wat nu de „Nephilim”, de wetelooze geestelijke schepselen of demonen betreft, die zich bij Lucifer in den opstand hadden aangesloten, deze hebben den zondvloed overleefd en zijn nog steeds in leven. Zij zijn het, die thans tezamen met den Duivel hun macht en geweld over de menschen en natiën der aarde uitstrekken. Dat de „Nephilim” niet in den zondvloed omkwamen, doch tezamen met den Duivel, de overste der demonen, in rang werden verlaagd, ofschoon zij hun pogingen om de menschen tegen God te keeren, ijverig konden voortzetten, blijkt uit het volgende getuigenis der Schrift: „In die dagen waren er reuzen [Nephilim; Parallelb.] op de aarde, en ook daarna, als de zonen Gods tot de dochteren der menschen ingegaan waren en zich kinderen gewonnen hadden: deze zijn de geweldigen, die van ouds geweest zijn mannen van naam.” — Gen. 6 : 4.

De nakomelingen van de als menschen gematerialiseerde geestelijke schepselen en de menselijke vrouwen stonden op aarde als „mannen van naam” bekend. De demonen, „de gevallenen”, dat wil zeggen, de wetelooze geestelijke opstandelingen en vechtersbazen of twistzoekers, bevonden zich destijds en ook nadien op aarde. Van deze booze „Nephilim” of demonen spreekt de volgende Schrifttekst: „Want indien God de Engelen, die gezondigd hebben niet gespaard heeft, maar die in de hel [Grieksch: Tartarus, „afgrond”] geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen [krachten; Nieuwe Vert.] der duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden; En de oude wereld niet heeft

gespaard, maar Noach, den prediker der gerechtigheid, zijn achttal bewaard heeft, als Hij den zondvloed over de wereld der goddeloozen heeft gebracht. — 2 Petr. 2 : 4, 5.

Het woord Tartarus beteekent een toestand van ontaarding, dat wil zeggen, van duisternis, zonder verdere hoop of gelegenheid, om God's voornemen, zooals het in de Schrift vervat is, te verstaan en zonder hoop op het eeuwige leven. Daar zij in duisternis of in een ontaarden staat verkeerden, kunnen zij God's voornemen betreffende de groote Theocratische Regeering in 't geheel niet begrijpen. In een soortgelijken toestand bevinden zich volgens de beschrijving van den Heere Jezus, degenen, die tot de klasse van den „kwaden knecht" behooren, die vanuit het licht in de buitenste duisternis geworpen worden. — Matth. 25 : 30; 13 : 41, 42. *Zoodra iemand zich tegen de organisatie van Jehova keert, wordt hij blind, zonder eenige hoop op de mogelijkheid van herstel. Ofschoon deze booze geesten of demonen de genade van het licht of het begrip omtrent het goddelijk voornemen ontzegd is, werd hun nochtans veroorloofd in leven te blijven en met hun overste, den Duivel, samen te werken, om te trachten, de oorspronkelijke, op vermetele wijze tot Jehova gerichte boosaardige uitdaging, dat de Duivel in staat zou zijn, alle menschen tegen God in opstand te brengen, waar te maken.* Deze en de verder volgende Schriftteksten bevestigen, dat God de voltrekking van het doodsoordeel aan deze goddeloozen tot Armageddon, den tijd van Zijn rechtvaardiging, bewaard of uitgesteld heeft, dat Hij tot dien tijd de wetteloozen laat bewaken en Zijn trouw volk tegen hen beschermt. Jehova maakt Zijn voornemen bekend, om in Armageddon den Duivel en al zijn handlangers te

toonen, dat Hij, Jehova God, de Allerhoogste is. Deze dag, waarop de zaak tot een definitieve afrekening komt, nadert met rassche schreden. — Exod. 9 : 16.

De Duivel zelf, dat wil zeggen, de overste der demonen, is diep gezonken en gedegradeerd, zonder de geringste kans op herstel van zijn voormalige positie. Hij is door en door bedorven. Slechts door middel van bedrog en misleiding en door andere boosaardige manoeuvres houdt hij zijn organisatie in stand. Dat hij een organisatie heeft en onderhoudt, welke zich tegen God en alle dienaren van Jehova God richt, wordt onomstootelijk door de Schrift en door de feiten bewezen. De profetie van Daniël 2 : 30-34 beschrijft bijvoorbeeld een verschrikkelijk standbeeld, hetwelk onthult, dat de Duivel het hoofd van een groote, goddelooze organisatie is en dat degenen, die Satan, den Duivel het naast staan, zijn ondergeschikte vorsten of heerschers zijn. In Daniël 10 : 13, 20 lezen wij een bericht over eenige van deze demonen, welke onder de titels van „vorst van Perzië” en „vorst van Griekenland” vermeld worden. Onder deze vorsten bevindt zich ook Gog, de demonen-hoofdvorst, die de eerste plaats naast Satan inneemt. — Ezech. 38 : 3, 16. Volgens de profetie van Daniël volgt op deze vorsten een rang of klasse van booze ambtenaren, „welke over de geheele aarde heerschen”. — Dan. 2 : 39. Hiermede worden ons drie onderscheiden afdelingen van de onzichtbare organisatie van Satan getoond: „overheden”, dat wil zeggen, de opperheerscher, die onder de boosdoeners de opperheerschappij uitoefent; „machten”, dit zijn de ambtenaren onder de boosdoeners, die macht en toezicht uitoefenen en ten derde „geweldhebbers”, onzichtbare boosaardige schepselen, die onder het

toezicht van de oppermacht, dat wil zeggen van den Duivel, rechtstreeks hun macht en invloed over de natiën der aarde uitstrekken.

Onder de inspiratie en leiding van God den Almachtige, door Christus Jezus, heeft de apostel Paulus over de hierboven genoemde boosdoeners een getuigenis opgeteekend en zijn getuigenis is daarom gezaghebbend. Ongetwijfeld droeg hij kennis van de boosaardige geestelijke schepselen, omdat hij op de hoogte was van de geschriften, die door de heilige profeten van oudsher waren opgeteekend. Men lette thans op hetgeen de apostel over deze boosaardige en onzichtbare heerschers, welke macht en geweld over de natiën der aarde uitoefenen, zegt. Hij deelt hen precies zoo in als de profeet, namelijk in drie klassen: „overheden”, „machten” en „geweldhebbers” of „wereldbeheerschers (N. V.) welke allen tegen God en hen, die God dienen, strijden — Ef. 6 : 12. Men houde tevens in gedachte, dat de Duivel zijn bedoeling te kennen heeft gegeven om „aan den Allerhoogste gelijk te worden”. — Jes. 14 : 13, 14. Derhalve richt Satan een organisatie op, die een nauwkeurige nabootsing vormt van Jehova's onzichtbare organisatie en verhoogt zichzelf tot een positie van oppermacht, gelijkstaande aan die van den Allerhoogste, Jehova. Gog, de opperbevelhebber van Satan, neemt een soortgelijke plaats in als Jezus Christus, den Vorst, Heerscher of Koning van de groote Theocratische Regeering. De booze engelen, die een rechtstreekschen invloed en macht over de natiën der aarde hebben, zijn een nabootsing van de engelen van Christus Jezus, die Hem te allen tijde dienen en onder Zijn onmiddellijk bevel staan. — Matth. 25 : 31.

Zoals de hieronder genoemde feiten aantonen, heeft de Duivel zijn organisatie bovendien nog van

aardsche vertegenwoordigers voorzien, evenals ook de onzichtbare organisatie van Jehova, den Heere, aardsche vertegenwoordigers bezit. *Het doel van de boosaardige organisatie van den Duivel is er op gericht, in strijd met God te handelen, door middel van de poging van den Duivel, de geheele schepping tegen God den Almachtige in opstand te brengen en haar daardoor in het verderf te storten.*

De intriges van den Duivel

Na den zondvloed of watervloed, waarin alle vleesch, met uitzondering van Noach en zijn gezin, omkwam en nadat de menschen zich vermenigvuldigden en zeer toegenomen waren, werd de Duivelvereering ingevoerd, dat wil zeggen de duivelsche godsdienst met Nimrod als het zichtbare hoofd. Door Nimrod bediende de Duivel zich van den godsdienst, om het volk te misleiden en den menschen er toe te bewegen, „het schepsel te eeren boven den Schep- per“. — Rom. 1 : 25, 30. Dit was het begin van den georganiseerden godsdienst. — Gen. 10 : 8-10. Later werd in Egypte de demonenaanbidding of de duivelsgodsdienst geïnstalleerd en beoefend; „magiërs“ of vertegenwoordigers van den Duivel gingen het volk in de vereering der duivelaanbidding voor, om zoowel de heerschers als de beheerschten van dat land te misleiden. „En het geschiedde in den morgenstond, dat zijn [Farao's] geest verslagen was en hij zond henen en riep alle toovenaars [magiërs; Eng. B.] van Egypte en alle wijzen, die daar waren en Farao vertelde hun zijnen droom; maar daar was niemand, die ze Farao uitlegde.“ — Gen. 41 : 8; Exod. 7 : 11; 8 : 7, 19; 9 : 11.

Nimrod, de eerste totalitaire regeerder.

Bladz. 32

In Israël binnengedrongen

Door de daad van Mozes, Zijn knecht, leidde Jehova de nakomelingen van Israël uit Egypte; aan den Berg Sinaï bevestigde God Zijn verbond en maakte den Israëlieten Zijn inzettingen en wetten bekend. Zij hadden pas een korten afstand van de woestijnreis afgelegd, toen de Duivel — in zijn poging, om de Israëlieten door het overtreden van hun verbond met God, af te trekken — met zijn godsdienst hun gelederen binnendrong. — Exod. 32 : 1-10. Toen de Israëlieten het land Moab bereikt hadden, bezweken zij wederom voor de macht en den invloed der demonen en beoefenden een demonengodsdienst, die „Baäl-Peor” genoemd werd, welke uit een hoogst onzedelijk gebruik bestond. — Num. 25 : 1-18. In de overtreding van hun verbond vielen de Israëlieten steeds weer opnieuw van God af. Dit was bij elk voorkomend geval aan den invloed van den godsdienst toe te schrijven, dien de Duivel onder hen had ingevoerd. „Zij hebben Hem tot ijver verwekt door vreemde goden, door gruwelen hebben zij Hem tot toorn verwekt. Zij hebben den duivelen geofferd, niet Gode, den goden die zij niet kenden, nieuwe die van nabij gekomen waren, voor dewelke uwe vaders niet geschrikt [gehuiverd] hebben.” — Deut. 32 : 16, 17.

Jehova waarschuwde de Israëlieten nadrukkelijk, dat de demonengodsdienst hun tot een valstrik zou worden. Alle Kanaänieten en de volkeren rondom hen beoefenden den duivelschen godsdienst en de waarschuwing tegen deze volken en hun praktijken was een waarschuwing voor demonengodsdienst. God had den Israëlieten het land Kanaän als hun erfdeel gegeven; daar dit land door menschen bewoond was, die demonen- of duivelvereering bedre-

ven, beval God den Israëlieten, deze demonen-godsdiensaanhangers uit te drijven. „En als Jahve, uw God, ze aan u overlevert en gij ze verslaat, dan moet gij ze vernietigen, geen verbond er mee sluiten en ze geen genade verlenen. Gij moogt er u niet mee door huwelijk verbinden: uw dochters moogt ge niet aan hun zonen en uw zonen niet aan hun dochters geven. Gij moet alle volkeren die Jahve, uw God, u overgeeft, vernietigen; gij moogt ze niet sparen; gij moogt ook hun goden niet dienen, want dat zou uw ondergang zijn.” — Deut. 7 : 2, 3, 16; K.B.

De Israëlieten werden duidelijk voor het feit gewaarschuwd, dat godsdienst een valstrik was, waarin de Duivel hen wilde vangen. *De Duivel en Nephilim lokten de Israëlieten in den val en verleidden hen er toe — in strijd met God's wet en Zijn verbond — den duivelschen godsdienst na te loopen.* „En zij dienden hunne afgoden en zij werden hun tot eenen strik. Daarenboven hebben zij hunne zonen en hunne dochteren den duivelen [demonen] opgeofferd en zij hebben onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen en hunner dochteren, die zij den afgoden van Kanaän hebben opgeofferd; zoodat het land door deze bloedschuldigen is ontheiligd geworden.” — Ps. 106 : 36-38.

Als verder bewijs voor het feit, dat de demonen de Israëlieten met list gevangen hadden, lette men op de volgende woorden uit de Heilige Schrift: „Jerobeam en zijne zonen hadden hen [de Levieten] verstooten van het Priesterdom den Heere te mogen bedienen en hij [Jerobeam] had zich priesters gesteld voor de hoogten en voor de duivelen [woestijngeesten; Utr. V.] en voor de kalveren, die hij gemaakt had.” — 2 Kron. 11 : 14, 15.

De apostel Paulus was volkomen op de hoogte van God's waarschuwing omtrent de werkzaamheid der

demonen en hij wist, hoe zij — den Almachtige trotseerend — de menschen tot de vereering van den duivelschen godsdienst verleidden. Hij heeft geschreven: „Wat zeg ik dan? Dat een afgod iets is, of dat het afgodenoffer iets is? Ja, ik zeg, dat hetgeen de heidenen [de volken, die niet in een verbond met God staan] offeren, *zij het den duivelen* [*booze geesten*; N.V.] *offeren en niet Gode*. En ik wil niet, dat gij met de duivelen [demonen] gemeenschap hebt. Gij kunt den drinkbeker des Heeren niet drinken en den drinkbeker der duivelen [demonen]; gij kunt niet deelachtig zijn der tafel des Heeren en der tafel der duivelen [demonen].” — 1 Cor. 10 : 19-21.

Toen het kindeke Jezus in Bethlehem geboren werd, stelden de Duivel en de met hem verbonden demonen den goddeloozen Herodes van deze gebeurtenis op de hoogte, opdat hij het arglistige plan van den Duivel, het kindeke Jezus te dooden, ten uitvoer zou kunnen brengen. „Toen Jezus te Bethlehem in Judea geboren was ten tijde van koning Herodes, kwamen er Magiërs uit het Oosten in Jerusalem, die vroegen: „Waar is degene, die als koning van de Joden geboren is? Wij zagen zijn ster in het Oosten en komen hem huldigen.” Toen riep Herodes in het geheim de Magiërs bij zich en vroeg hun nauwkeurig, op welke tijd de ster verschenen was.” — Matth. 2 : 1, 2, 7; K.B.

De wijzen of de zoogenaamde „magiërs” waren klaarblijkelijk de dienaren van den Duivel. Dit dient tot waarschuwing voor al degenen, die verklaren, navolgers van Christus Jezus te zijn, doch door de geestelijken misleid, er toe gebracht zijn, het bestaan en de macht der demonen te ontkennen. In plaats dat zij de vermaning der Schrift opvolgen, verheerlijken de godsdienstaanhangers — die als de „leiders” en voornaamsten hunner kudde bekend

staan — deze duivelaanbidders of magiërs door de ceremoniën, die ter gelegenheid van het „Kerstfeest” beoefend worden. Ieder van deze magiërs behoorde tot dezelfde klasse, die elders in de Schrift „toovenaars” genoemd wordt; de apostel Petrus noemt hen bedriegers; zooals bijvoorbeeld Elymas de toovenaar, die het door den apostel Paulus gepredikte evangelie weerstond en daarom door Paulus „zoon des duivels” genoemd wordt. — Hand. 13 : 8-10; N.V.

Het demonisme verboden

Indien de menschen van nature rechtvaardig waren, zouden zij de wet Gods niet noodig hebben, want zij zouden — in harmonie met God — overeenkomstig de gerechtigheid handelen. „Wij weten, dat de wet niet gesteld is voor den rechtvaardige, doch voor wetteloozen en tuchtloozen.” — 1 Tim. 1 : 9; N.V. Jehova God verkoos de Israëlieten als Zijn zinnebeeldig volk en voerde hen uit Egypteland. Deze menschen waren onvolmaakt en hadden daarom een wet noodig, die hen op den rechten weg zou leiden. De wet zou zorgen, dat zij hierop bleven en hun tevens dezen weg verklaren. Daarom gaf God hun Zijn wet, welke voorschreef, hetgeen rechtvaardig is. Tot dit doel werd God's wet gegeven, zooals de volgende opgeteekende woorden aantoonen: „Zoo dan, de wet is onze tuchtmeester [opvoeder of leeraar] geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.” — Gal. 3 : 24.

Vanaf den tijd, waarop God beloofde, dat Hij Christus Jezus, den Messias, zou zenden, tot aan de daadwerkelijke komst van den Heere Jezus Christus, verstreek er een lange tijd. Den Israëlieten werd God's wet gegeven met het doel, hen op den

rechten weg te houden en hen tot de komst van Christus Jezus voor den duivelschen godsdienst te beschermen en te beschutten. Een van de dingen, die Jehova God den Israëlieten nadrukkelijk verbood, was het toegeven aan eenig godsdienstig gebruik of de demonenvereering. Men lette hier op dit bijzondere gedeelte der wet: „En zij zullen ook niet meer hunne slachtofferen den duivelen, welke zij nahoereeren, offeren; dat zal hun eene eeuwige inzetting zijn voor hunne geslachten.” — Lev. 17 : 7.

Een offer aan de demonen te wijden, was een daad, die met den dood bestraft werd. — Lev. 17 : 3, 4; Gen. 9 : 5, 6. Volgens den Katholieken Bijbel van Dr. Himmelreich luidt Leviticus 19 : 31: „Wendt u niet tot degenen, die doden oproepen en vraagt niets aan de waarzeggers om daardoor niet verontreinigd te worden. Ik ben Jahve, uw God.” Volgens dezelfde vertaling staat verder geschreven: „Indien iemand zich wendt tot tovenaars en waarzeggers om naar hun voorbeeld echtbreuk te bedrijven, zal Ik mijn gramschap tegen hem wenden en hem uit mijn volk verstoten. Mannen of vrouwen, die aen doodenbezwering en waarzeggerij doen, moeten worden gedood. Zij moeten worden gestenigd. Zij dragen zelf de verantwoording.” — Lev. 20 : 6, 27.

De een of andere toovenarij te bedrijven en op bepaalde tijden acht te geven, bijvoorbeeld „vastenavond,” „Vrijdag den 13den”, of het „Heilige Jaar”, is een gruwel in God's oogen, omdat dit alles met demonen heeft te maken. „Er mag niemand onder u gevonden worden, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur laat gaan of bij een waarzegger, orakelspreker en wichelaar te rade laat gaan. Niemand mag zijn kind als tovenaars of bezweerder laten optreden, noch de geesten van doden en waarzeggers laten ondervragen of de doden raadplegen. Want Jahve,

uw God, heeft een afschuw van degenen, die dat doen; en juist ter oorzaak van die afschuwlijkheden jaagt Hij die volken voor u uit." — Deut. 18 : 10-12; K.B.

Toen Jezus gezalfd was en Zijn taak op aarde, namelijk de verkondiging der waarheid, ten uitvoer begon te brengen, vingen de demonen — onder leiding van den Duivel — aan, Zijn werk op krachtige wijze te hinderen en Hem te bestrijden. De Duivel trachtte Jezus er toe te bewegen, Zijn verbond met Jehova te overtreden en hierdoor Zijn eigen vernietiging te bewerkstelligen. Dit mislukte hem echter volkomen. — Matth. 4 : 1-10.

De andere demonen, die met den Duivel samenwerkten, waren terzelfdertijd eveneens aan het werk, hetgeen onomstootelijk bewijst, dat destijds het oordeel aan hen nog niet voltrokken was, doch dat de ten uitvoerlegging vanaf het tijdstip, waarop het oordeel geveld werd, tot op God's bestemden tijd — Armageddon — werd uitgesteld. *De demonen worden in de Schrift ook „booze geesten" of „wetteloze geesten" genoemd. In de dagen van Jezus plachten zulke geesten zich van den geest eens menschen meester te maken om hem zoodoende onder hun macht te brengen; heden ten dage is het precies eender.* Toen Jezus in den vleeze was en nauwelijks met het prediken van het evangelie een aanvang had gemaakt, begonnen de demonen Hem reeds hun vijandschap te toonen. Jezus bevond zich op zekeren dag in de synagoge te Kapernaüm, waar Hij den menschen de waarheid predikte; dezen verwonderden zich over Zijn leerstelling ten zeerste: „En daar was in hunne synagoge een mensch met een onreinen geest, en hij riep uit, zeggende: laat af, wat hebben wij met U te doen, Gij Jezus Nazaréner, zijt Gij gekomen om ons te verderven?

Ik ken U, wie Gij zijt, namelijk de Heilige Gods. En Jezus bestrafte hem, zeggende: Zwijg stil en ga uit van hem. En de onreine geest, hem scheurende en roepende met eene groote stem, ging uit van hem." Marc. 1 : 23-26. Een van de booze geesten of Nephilim uit de duisternis had zoodoende zijn macht over den in bovengenoemden tekst beschreven mensch gedemonstreerd.

Er zijn tijden, waarin meerdere demonen, die gezamenlijk optreden, een menschelijk schepsel onder hun macht weten te brengen en het gebruiken, om buitengewone dingen te volbrengen. Het Bijbelsche verhaal maakt melding van een armen man, die in de graven huisde en een ongewone wonderlijke kracht aan den dag legde. Als hij gekluisterd en met ketenen gebonden werd, werden deze onmiddellijk verbroken; de kracht, die voor het verbreken van de boeien noodig was, overtrof de kracht van een gewonen sterveling. De demonen hadden namelijk macht over dezen mensch gekregen en de kracht voor het verbreken der boeien en ketenen kwam van hen, terwijl de schijn gewekt werd, dat deze mensch zelf hiertoe in staat was. De demonen weten, dat Jezus de Zoon Gods is; zij weten verder dat God's oordeel over hen staat opgeteekend, hetwelk hun de vernietiging aankondigt. Toen de woordvoerder der demonen, die dezen armen mensch onder hun macht gebracht hadden, Jezus zag, geschiedde volgens het Bijbelsche verhaal het volgende: „Toen hij Jezus zag, kwam hij van verre aangelopen. Hij wierp zich op de knieën voor Hem neer en schreeuwde met luide stem: „Wat is er tussen mij en U, Jezus, Zoon van God, den Allerhoogste? Ik bezweer u bij God: Ga mij niet kwellen." Want Hij zeide hem: „Onreine geest, ga uit van den man. Hij vroeg hem nu: „Hoe heet ge?" Hij

antwoordde Hem: „Legioen. Wij zijn velen!” Dringend vroeg hij Hem, dat Hij ze niet uit die streek zou weggagen. Er graasde daar tegen de berg aan een grote kudde varkens. Ze vroegen Hem: „Zend ons naar de varkens. Dan zullen we dáárin gaan. Hij stond het hun toe. De onreine geesten gingen nu over in de varkens. De kudde, ongeveer tweeduizend, stortte zich vanaf de hoge oeverrand in het meer, en ze verdronken in het meer.” — Mark. 5:6-13; K.B.

Om de menschelijke schepselen te kunnen beheerschen, gaan de demonen op verschillende manieren te werk. *Zij maken zich van den geest der menschen meester, gebruiken menschen, om vreemde daden te doen en brengen zulke misleiden ertoë te gelooven, dat ze stemmen van hun geliefde afgestorvenen gehoord hebben.* De Schrift vermeldt vele gevallen die aantoonen, hoe de demonen te werk gingen, toen Jezus op aarde was. Hieronder worden slechts eenige aangehaald, met het doel te bewijzen, dat de demonen op aarde werkelijk leefden en niet in den zondvloed vernietigd waren, zooals de geestelijken steeds deden voorkomen. Hierbij volgt een voorbeeld: Een groote schare van het arme volk was begeerig door den mond van Jezus onderwezen te worden en hierover wordt het volgende voorval bericht: „En ziet, een man van de schare riep uit, zeggende: Meester! ik bid U, zie toch mijnen zoon aan, want hij is mij een eeniggeborene: En zie, een geest neemt hem, en van stonde aan roept hij en hij scheurt hem, dat hij schuimt en wijkt nauwelijks van hem en verplettert hem.” „En nog, als hij naar Hem toekwam scheurde hem de duivel en verscheurde hem [wierp de booze geest hem op den grond en deed hem stuiptrekken”; N. Vert.]; maar Jezus bestrafte den onreinen geest en maakte het kind gezond en gaf hem zijnen vader weder.” — Luc. 9:38, 39, 42.

Als verder bewijs voor het feit, dat de demonen leefden (en nog altijd leven) en den tijd van hun definitieve terechtstelling afwachten, lette men op hetgeen zij tot Jezus zeiden: „En zie, zij riepen, zeggende: Jezus, Gij Zoon Gods, wat hebben wij met U te doen? Zijt Gij hier gekomen, om ons te pijnigen vóór den tijd?” — Matth. 8 : 29.

De duivel en zijn horde demonen trachtten de hooggeplaatsten onder de menschen op een sluwere wijze te beheerschen. *Menschenvrees voert in den valstrik van den Duivel*. De Joden vreesden, dat zij zonder koning bij de andere natiën minder in tel zouden zijn. Op hun verlangen stond God hun Saul als koning toe. Saul zwichtte daarna geheel voor den invloed en de macht der demonen. — 1 Sam. 28 : 7, 8. Uit vrees, dat zij bespot zouden worden, indien zij niet den een of anderen uiterlijken vorm van „godsdienst” beoefenden, namen de Joden het gebruik der afgodenvereering te baat en gaven zich over aan beeldenvereering.

Toen Jezus tot de Joden kwam, zag Hij, dat de leiders den „godsdienst” leerden en beoefenden, waardoor zij toonden, voor den invloed der demonen gezwicht te zijn. Deze leiders, „Farizeeërs” genaamd vreesden dat zij niet in staat zouden zijn, hun macht over het volk te handhaven, dat het volk in gebreke zou blijven hen te eeren, hen „rabbi” te noemen en hen openlijk te huldigen, indien zij niet de een of andere ceremonie onderhielden, waardoor zij de menschen er toe brachten te gelooven, dat deze leiders méér dan gewone menschen waren, die van God den Almachtige bijzondere macht en autoriteit hadden ontvangen. Deze vrees bracht deze leiders evenwel in den valstrik van Satan. — Spr. 29 : 25. Zij waren in gebreke gebleven, op God te vertrouwen en het verbond te houden, dat God met het

volk gesloten had, ofschoon zij door Jehova herhaaldelijk gewaarschuwd waren. Aangezien deze geestelijken persoonlijk gewin zochten — dat wil zeggen, zoowel het geld als den bijval der menschen — waren zij bereid, den tempel van Jeruzalem als een plaats te gebruiken, waar allerlei waren verkocht werden. Zoodoende maakten zij den tempel Gods tot een „roovershol“; dit was het gevolg van de listen van Satan en zijn met hem verbonden demonen. — Matth. 21 : 12, 13.

Toen Jezus bemerkte, dat de leiders van Israël voor den invloed der demonen gezwicht waren en met het Woord Gods strijdige leerstellingen aangenomen hadden en onderwezen, stelde hij hen in onvergelykelijk bijtende bewoordingen aan de kaak. *Door het toegeven aan den invloed der demonen en wijl zij het volk leerstellingen geleerd hadden, die met God's Woord in strijd waren, hadden deze geestelijken over den Tempel en den Naam van Jehova grooten smaad gebracht en Zijn Woord onder het volk krachteloos gemaakt. Daarom sprak Jezus tot hen: Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! want gij sluit het Koninkrijk der hemelen toe, terwijl de menschen er voor staan; zelf toch gaat gij niet binnen, en hen die trachten binnen te komen, verhindert gij in te gaan*. — Matth. 23 : 13; Utr. V.

Over den zinloozen vormendienst, dien de Farizeeërs in hun godsdienstvereering huldigden, zeide Jezus: „Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden! want gij vertient de munte, en de dille en den komijn, en gij laat na het zwaarste der Wet, namelijk het oordeel, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen moest men doen, en de andere niet nalaten. Gij blinde leidslieden, die de mug uit-zijgt, en den kemel doorzwelgt!“ „Gij slangen, gij

adderengebroidsels! hoe zoudt gij de helsche verdoemenis ontvlieden?" — Matth. 23 : 23, 24, 33.

Deze Farizeeërs, de godsdienstleiders, waren in gebreke gebleven, God's Woord te leeren; in de plaats daarvan hadden zij de overleveringen van menschen gesteld; dit hadden zij gedaan, omdat zij onder den invloed en de macht der demonen geraakt waren. Jezus zeide van hen: „Toen kwamen tot Jezus eenige Schriftgeleerden en Farizeeën, die van Jeruzalem waren, zeggende: Waarom overtreden Uwe discipelen de inzetten der Ouden? want zij wuschen hunne handen niet, wanneer zij brood zullen eten. Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen: Waarom overtreedt ook gij het gebod Gods, door uwe inzetting?" „Gij geveinsden, wel heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: Dit volk genaakt Mij met hunnen mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij. Doch tevergeefs eeren zij Mij, leerende leeringen, die geboden van menschen zijn." — Matth. 15 : 1-3, 7-9.

De godsdienstleiders, de Farizeeërs, waren blind voor de waarheid van God's Woord, omdat zij voor den Duivel bezweken waren en den „godsdienst" aangenomen hadden; daarom zeide Jezus tot hen, dat zij blind waren. — Matth. 23 : 19, 24. Deze Farizeeërs waren niet bereid, de waarheid aan te nemen, zooals de Heere Jezus Christus haar bracht; zij trachtten daarentegen te verhinderen, dat het volk de waarheid zou zien en begrijpen; dit deden zij onder den invloed van de demonen. Zij waren door Satan en zijn horde verblind en zodoende van God afgetrokken. *Het was de waarheid, door Jezus tot hen gesproken, die den geestelijken stak en diep krenkte; hun eenig antwoord — dat als verdediging moest gelden — was een daad van geweld tegenover Jezus, waartoe wederom de demonen hen aandreven.*

Men lette thans op het volgende deel van het verhaal, dat onomstootelijk bewijst, dat deze geestelijken onder den invloed, de macht en het geweld van den Duivel stonden en zij om die reden den Heere Jezus Christus trachtten te vernietigen: „Gij zoekt Mij echter te doden, een Man, die u de waarheid gezegd heeft, die Hij van God vernam. Dat deed Abraham niet. Gij verricht de werken van uw vader. „Zij zeiden Hem: „Wij zijn niet uit ontucht geboren, één Vader bezitten wij: God!“ Jesus zeide hun: „Indien God uw Vader was, dan zoudt ge Mij liefhebben. Ik ben inderdaad van God uitgegaan en Ik ben hier van God. Ik ben volstrekt niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij zond Mij. Waarom verstaat ge mijn spreken niet? Omdat ge niet in staat zijt mijn leer aan te horen. Ge zijt uit uw vader, den duivel en naar de verlangens van uw vader wilt ge handelen. Van het begin af was die een moordenaar en in de waarheid stond hij niet, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij leugentaal spreekt, spreekt hij naar zijn aard. Hij is een leugenaar en de vader van de leugen.“ — Joh. 8 : 40-44; K.B.

Na de kruisiging van Jezus gingen Zijn apostelen voort, het evangelie van het Rijk Gods te verkondigen; de demonen boden hun in dit werk krachtigen tegenstand. De apostelen genazen de lijdenden door de macht, die de Heer hun verleend had, maar voor hun goede daden werden zij door de godsdienstige ijveraars veroordeeld. — Hand. 5 : 16-18; 8 : 5-7. Toen eenige van de Joden, die handel dreven, zagen hoe Paulus, een van de apostelen, macht over de demonen uitoefende, trachtten zij hetzelfde te doen, evenals heden ten dage een aantal geestelijken voor-geven, den Heere te vertegenwoordigen. Hierover staat geschreven: „En sommige van de omzwervende Joden, zijnde duivel-[geesten-; N.V.] bezweerders,

hebben zich onderwonden den Naam des Heeren Jezus te noemen over degenen, die booze geesten hadden, zeggende: Wij bezweren u bij Jezus, Dien Paulus predikt! Deze nu waren zekere zeven zonen van Sceva, een Joodschen overpriester, die dit deden. Maar de booze geest antwoordende, zeide: Jezus ken ik en Paulus weet ik; maar gijlieden, wie zijt gij? En de mensch, in welchen de booze geest was, sprong op hen en hen meester geworden zijnde, kreeg de overhand tegen hen, alzoo dat zij naakt en gewond uit dat huis ontvloten." — Hand. 19 : 13-16. Deze gebeurtenis toont duidelijk aan, dat de mannen onder den invloed der demonen stonden en het bewijst wederom, dat de demonen nog in leven waren. Het feit, dat de overpriester van de Joodsche godsdienstige organisatie zich op zulk een bedriegelijke wijze voor den Heere Jezus uitgaf, vindt heden zijn parallel onder vele priesters, die ten onrechte beweren, vertegenwoordigers van den Heere te zijn; zij kunnen weldra verwachten, dat de kleederen hun van het lichaam gescheurd zullen worden, zoodat zij naakt en barvoets zullen rondloopen. — Zach. 13 : 4-6.

In de dagen der apostelen trachtten deze goddelooze demonen de menschen te bedriegen en ook in den tegenwoordigen tijd bedriegen zij velen, die knechten Gods beweren te zijn. Zij waren destijds in leven en voerden hun booze handelingen uit. Deze booze geestelijke schepselen zijn ook heden nog in leven en voeren dezelfde handelingen uit, zij misleiden zodoende op gelijke wijze velen, die God meenen te dienen. Het gezaghebbende Schriftuurlijke getuigenis van den apostel bewijst duidelijk, dat aan het einde der wereld — waarin wij thans leven — geestelijken, die God beweren te dienen, onder den invloed der demonen zouden vallen. Hierover staat

Door demonen beheerschte tovenaars en machthebbers.
Bladz. 53

geschreven: „Maar de geest zegt uitdrukkelijk, dat in latere tijden sommigen van het geloof afvallig zullen worden, en dwaalgeesten en demonische leer-ingen aanhangen, op grond van huichelachtige pre-diking van leugenaars, die in hun eigen geweten hun brandmerk dragen". — 1 Tim. 4 : 1, 2; Utr. V.

In de dagen van de apostelen brachten zoowel de niet-Joden alsmede ettelijke Joden aan de beelden of afgoden offers en van deze offers staat geschreven: „Wat beweer ik dus? Dat offervlees inderdaad iets te betekenen heeft? Neen, dit: wat de heidenen offeren, offeren zij aan de boze geesten en niet aan God. En ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten." — 1 Cor. 10 : 19, 20; K.B.

Dit is een verder en definitief bewijs voor het feit, dat de Duivel godsdienst en godsdienstige ceremo-niën als middel gebruikt, om het volk te misleiden en het van God af te keeren. *Zodoende gebruikte de Duivel ter bereiking van zijn plannen den gods-dienst vanaf den tijd van Nimrod tot de dagen der apostelen en hetgeen hier volgt, bewijst boven allen twijfel verheven, dat de demonen juist in den tegen-woordigen tijd op buitengewone wijze huishouden en zich eveneens van den godsdienst bedienen, om de menschen van God af te brengen.* Hij, die aan de veilige kant wensch te staan, moge het volgende zorgvuldig bestudeeren en nagaan. Men zal aan de hand van de Schrift tot de overtuiging komen, dat de zonde, die al degenen, die verklaren God te dienen, vast omklemt en omstrikt, de invloed der demonen is, die door middel van den godsdienst op hen uitge-oefend wordt. Om zichzelf van dien invloed te vrij-waren, dienen zij ijverig den godsdienst te mijden en zich terwille van hun eigen veiligheid nauwkeurig aan God's Woord te houden.

EEN VALSTRIK.

HOOFDSTUK II

J EHOVA onderwees zijn zinnebeeldig volk omtrent de valstrikken, die de demonen voor hen zouden opstellen. Hij toonde terzelfder tijd den eenigen weg tot ontkoming naar de plaats der veiligheid aan. Op dit onderwerp heeft Spreuken 29 : 25 betrekking. „Menschenvrees spant een strik, maar wie op Jahve vertrouwt, wordt in veiligheid gebracht.”; L.V. Ja, om nog dringender reden geldt thans deze waarschuwing en onderwijzing voor al degenen, die beloofd hebben, den wil Gods te doen. Aangezien immers alle demonen uit den hemel op de aarde geworpen zijn en weten, dat de tijd van den eindstrijd met rassche schreden nadert, stellen zij thans onder de leiding van Satan, den hoofddemon wanhopige pogingen in het werk, om de gewijden door middel van list te vangen en hen in het eeuwige verderf te storten. — Openb. 12 : 7-12. Vanaf Genesis tot Openbaring waarschuwt de Heilige Schrift in ruime mate voor den invloed en de macht der demonen over de menschen. De Schrift, die dengenen die God dienen gegeven is, opdat zij volkomen toegerust zouden zijn, om de gerechtigheid te dienen, onthult talrijke listen en intriges, die gebruikt worden, om de menschen te vangen. Slechts zij, die Jehova God liefhebben en Hem in geest en waarheid dienen, zullen thans op deze waarschuwing acht geven; deze waarheden worden daarom in het belang van dezulken gepubliceerd.

Langen tijd is de godsdienst het hoofdmiddel ge-

weest, om de menschen er toe te verleiden, aan den invloed van andere menschen toe te geven. *De godsdienstige mensch koestert in 't algemeen een bepaalde vrees voor den dominee, den geestelijke of den leider van zijn godsdienstig systeem; hij onderwerpt zich daarom aan de onderwijzing van zulke personen; op zulk een listige wijze vangen de demonen de argelooze menschen.* Indien iemand vreest, dat menschen, in 't bijzonder de godsdienstige leiders, hem hun goedkeuring zouden kunnen ontzeggen, geraakt hij in den valstrik van den vijand. Mogen daarom alle gewijden de volgende waarheid goed onthouden: *De eenige plaats van veiligheid is bij den Heere te vinden; slechts degenen, die op Jehova God vertrouwen, die er ijverig naar streven, Hem te gehoorzamen en zich aan Hem te onderwerpen, kunnen in deze booze dagen in veiligheid zijn.* Elke gewijde moet er naarstig naar streven, den verleidelijken invloed van schepselen te mijden. Een ieder, die God's welbehagen wil bezitten, moet er op toezien, dat hij zich niet op menschen verlaat, omdat menschen onvolmaakt zijn. Volgt hen slechts in zooverre, als zij den Heere Jezus Christus navolgen. In de Staten Vertaling wordt Spreuken 29 : 25 als volgt weergegeven: „Die op den Heere vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden.” In den Katholieken Bijbel luidt deze tekst: „Wie op Jahve vertrouwt, is veilig.” Dit beteekent, dat de gezalfden slechts onder die voorwaarde met Christus Jezus verhoogd en beveiligd worden, dat zij den Heere volkomen vertrouwen en Zijn geboden gehoorzamen. Onder dezelfde voorwaarde zullen ook de Jonadabs het welbehagen des Heeren en den weg ten leven vinden. *Moge Jehova uwe vrees zijn! Streeft naar zijn welbehagen en niet naar de goedkeuring van menschen!* — Jes. 8 : 13.

Christendom en godsdienst zijn twee afzonderlijke en verschillende begrippen, die in lijnrechte tegenstelling tot elkander staan. Er zijn talrijke menschen, die godsdienst beoefenen, doch er zijn slechts weinig ware Christenen. *Men zal opmerken, dat de godsdienstaanhangers onder den invloed en de macht der demonen staan, onverschillig of zij dit weten of niet.* De Duivel en zijn legerschaar van demonen strijden een wanhopigen strijd tegen de Christenen. Ieder, die tracht den Heere te volgen, moet thans waakzaam en in zijn toewijding aan den Almachtige voortdurend op zijn hoede en actief zijn. Men houde steeds in gedachte, dat er slechts één plaats van veiligheid is, namelijk in of onder Christus Jezus, den aanvoerder van de hoofdorganisatie Jehova's, welke organisatie dengenen bescherming verleent, die thans tot den Heere vlieden. Al dezulken moeten volledig op Jehova God vertrouwen en zich wijden aan de groote *Theocratie*.

Een korte verwijzing naar de feiten zal aantonen, hoe volkomen de godsdienstaanhangers in duisternis verkeerden. De Heilige Schrift — Openb. 7 : 4-8; 14 : 1, 3 — toont duidelijk aan, dat er slechts 144.000 leden van „het lichaam van Christus" zullen zijn en dat — in vergelijking tot het groote aantal thans op aarde levenden — in Armageddon slechts een klein aantal gespaard zal worden. De in New-York verschenen *Wereld Almanak* voor 1939 verklaart, dat er, naar beweerd wordt 682.400.000 menschen op aarde leven, die als Christenen getaxeerd worden. Men schat, dat hiervan 331.500.000 Roomsch-Katholiek, 144.000.000 Orthodox-Katholiek en 206.900.000 Protestantsch zijn. Volgens deze in een wereldsch geschrift gepubliceerde cijfers zouden er millioenen Christenen zijn, hetgeen natuurlijk onbijbelsch is. Er wordt beweerd, dat er alleen al in de Vereenigde

Staten 64.000.000 zoogenaamde „Christenen” leven. Volgens den Bijbel klopt dit natuurlijk niet; waarschijnlijk komen deze cijfers wel uit, als men ze toepast op hetgeen onder den naam van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” bekend staat en beleden wordt. Indien men hierop toch wil ingaan, kan hoogstens gezegd worden, dat er onder deze miljoenen vermeende Christenen slechts een heel klein aantal is, dat werkelijk zijn vertrouwen op God en Christus Jezus stelt. De aanhangers en belijders van den godsdienst en hun volgelingen zijn daarentegen in de valstrikken van den vijand geraakt.

De Bijbelsche profetie, die thans bezig is in vervulling te gaan, bewijst onomstootelijk, dat binnenkort de bewering van al deze godsdienstaanhangers op haar echtheid grondig beproefd zal worden. De gezalfden staan thans onder de beslissende beproeving. Als deze over de „Christenheid” komt, zal geopenbaard worden, dat deze groote massa's in 't geheel geen geloof in God hebben en vijandig staan tegenover de groote *Theocratische Heerschappij*, waarvan Jezus Christus de Koning en Heerscher is. De groote menigten, welke „Christenen” genoemd worden, verloochenen in werkelijkheid God en Christus, zij buigen zich uit menschenvrees voor den totalitaireren „vorm van godzaligheid”, zwichten er voor en doen zodoende den wil van Satan en de andere demonen. Door de daad van Jehova God, in de Schrift Zijn „vreemde daad” — Jes. 28 : 21 — genoemd, zal de zoogenaamde „georganiseerde Christelijke godsdienst” volkomen vernietigd worden, om nooit meer op te komen.

Zooals de Schrift verklaart en de feiten volledig bevestigen, maken wij thans gevaarlijke tijden door. De toestand, waarin zich de „Christenheid” kort vóór Armageddon bevindt, wordt in de volgende profe-

tische woorden geschilderd: „Weet wel, dat er in de laatste dagen moeilijke tijden zullen aanbreken. De mensen zullen namelijk zelfzuchtig wezen, hebzuchtigen, grootsprekers, hoogmoedigen, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, goddeloos; liefdeloos, trouweloos, kwaadsprekers, onbeheerst ontembaar, zonder liefde voor het goede; verraders, roekeloos, opgeblazen, meer genotzoekers dan Godzoekers, die liever de uiterlijke schijn dan vroomheid bezitten, doch haar kracht niet willen erkennen. Houd u ver van zulke mensen.“ — 2 Tim. 3 : 1-5; K.B.

De hierboven aangehaalde profetie heeft speciaal betrekking op den tegenwoordigen tijd; over het hoogtepunt zegt dezelfde profetie: „Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden. Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid.“ — 2 Tim. 3 : 12, 13. N.V.

Sedert het jaar 1918 en in het bijzonder vanaf 1933, is de vervolging van degenen, die zich aan God en Zijn Koninkrijk gewijd hebben, voortdurend toegenomen; de slechte mensen, in de eerste plaats de godsdienstaanhangers, zijn nóg slechter geworden. Aangezien zij zelf door de demonen verleid zijn, hebben zij groote massa's andere mensen verleid en verleiden deze nog verder. De euveldeaden, die heden door het Communisme, Nationaal-Socialisme, Fascisme en de met hen verbonden godsdienstleiders jegens het volk bedreven worden, nemen voortdurend toe. De volksmassa's staan onder deze goddelooze leiders, die al degenen vervolgen, die de *THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ* ondersteunen. Het is noodzakelijk, dat het verbondsvolk Gods deze Schriftteksten en de desbetreffende gebeurtenissen in gedachte houdt, opdat het aan de valstrikken van de demonen ontkomen kan.

Alle redelijk denkende menschen kunnen duidelijk erkennen, dat de op aarde heerschende toestanden zich in de laatste jaren verergerd hebben en dat de boosheid meer en meer de overhand neemt, juist zooals de zoeven aangehaalde Bijbelteksten voorezegd hebben. Als voorbeeld van dezen verschrikkelijken toestand is het niet zonder profetische betekenis, dat gedurende de aanwezigheid van Jezus Christus in het vleesch — voor meer dan negentienhonderd jaren, toen Hij gedurende drie en een half jaar de waarheid predikte — slechts een klein aantal menschen zich tot Hem wendde. Thans is Christus Jezus, Die op den troon geplaatst is, tegenwoordig en het zijn thans eveneens slechts weinigen, die zich geheel aan Hem gewijd hebben. Juist van dezen tijd sprekende, zeide Jezus: „Doch de Zoon des menschen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde”? — Luc. 18:8. Hoe nauwkeurig stemmen toch de waarneembare gebeurtenissen van den tegenwoordigen tijd met de profetische woorden des Heeren overeen! *Elk mensch, die het leven wenscht, dient zich volledig van den feitelijken toestand bewust te worden; hij dient de oorzaken van de hedendaagsche gevaren vast te stellen en den eenigen weg tot ontkoming, alsmede de plaats van zekerheid te zoeken.*

Een eerlijke, onbevooroordeelde beschouwing van de Heilige Schrift en de erkende feiten zal tot volle bevrediging voor oprechte menschen — en boven alle twijfel verheven — bewijzen, dat de invloed en de macht der demonen over het volk, de oorzaak van deze gevaarvolle tijden is. Satan, de overste der demonen, tezamen met zijn heerschaar goddelooze schepselen drijft de geheele wereld — als een onstuimige rivier — in den eeuwigen dood, zooals door den in de Doode Zee stroomenden Jordaan

voorschaduwde wordt. De demonen bedienen zich van den godsdienst, om dezen verschrikkelijken toestand teweeg te brengen. Door middel van godsdienst hebben zij groote volksmassa's verleid, verleiden nog en trekken hen daardoor van God af. *Zoowel de leiders als de heerschers in de godsdienstige systemen zijn door den invloed der demonen er toe gebracht, te gelooven, dat godsdienst en Christendom één en hetzelfde zijn, terwijl in werkelijkheid de godsdienst de openlijke en heftige tegenstander van alle Christenen is.* Godsdienst en godsdienstige gebruiken zijn het gevolg van de macht en den invloed der demonen. Het Christendom staat voor de waarheid in, het eischt de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de wet van den Almachtigen God. *Godsdienst is demonenaanbidding, het Christendom daarentegen is de aanbidding van Jehova God in geest en in waarheid.* Oprechte menschen dienen de geboden van den Almachtigen God, aan Zijn zinnebeeldig volk betreffende godsdienst gegeven, aandachtig te overwegen. Deze geboden zijn heden van veel grooter kracht geworden voor al degenen, die den weg der gerechtigheid zoeken.

Demonenaanbidding verboden

Vanaf den tijd van Nimrod hebben alle heidensche natiën demonenaanbidding of godsdienst bedreven, door den duivelen offers te brengen. De natie Israël, het eenige volk, dat door Jehova God uitverkoren was, bevond zich in groot gevaar, den demonengodsdienst evenzeer ten offer te vallen. Daarom gebood God den Israëlieten, demonisme of godsdienst te mijden. Hij beval Zijn zinnebeeldig volk, Hem bepaalde dieren te offeren. Deze offeranden moesten op de door den Heere voorgeschreven wijze ge-

bracht worden; zij vormden profetische beelden, die God liet maken, om het groote offer van Christus Jezus te voorschaduwten. Om God te bespotten, het volk te doen struikelen en het er toe te bewegen van God af te vallen, heeft de demonengodsdiens van zijn aanhangers verlangd, aan de demonen of duivelen dieren te offeren. Op bepaalde tijden zwichtte het volk Israël voor den invloed der demonen. De wet, die God dit volk gaf, toont onomwonden aan, dat het offeren van dieren aan de demonen een schending van „het eeuwige verbond” inhield — Gen. 9 : 5-17. Hij, die dit deed, haalde zich de doodstraf op den hals. Jehova gaf daarom den Israëlieten een nadrukkelijk gebod met betrekking tot zulke offers; dit gebod luidt: „En zij zullen ook niet meer hunne slachtofferen den duivelen, welke zij na-hoereeren, offeren; dat zal hun eene eeuwige inzetting zijn voor hunne geslachten. Zeg dan tot hen: Een ieder van den huize Israël en van de vreemdelingen, die in het midden van hen als vreemdelingen verkeeren, die een brandoffer of slachtoffer zal offeren en dat tot de deur van de tent der samenkomst niet zal brengen om hetzelfde den Heere te bereiden, die man zal uit zijne volkeren uitgeroeid worden.” — Lev. 17 : 7-9.

Jehova God waarschuwde de Israëlieten duidelijk en stelde hen er van in kennis, dat de door de heidenen aangehangen godsdiens hun tot een valstrik zou worden. De godsdienstaanhangers dienden de demonen en vormden hierdoor een gevaar voor God's verbondsvolk. Daarom gebod God Zijn volk aangaande de heidensche aanbidders of de demonenvereerders het volgende: „Gij zult dan alle die volken verteren, die de Heere uw God u geven zal; uw oog zal hen niet verschoonen *en gij zult hunne goden niet dienen, want dat zoude u een strik zijn.*

Zoo gij in uw hart zeidet: Deze volken zijn meerder dan ik, hoe zoude ik hen uit de bezitting kunnen verdrijven: vrees niet voor hen; gedenk steeds wat de Heere uw God aan Farao en aan alle Egyptenaren gedaan heeft; de groote verzoeking, die uwe oogen gezien hebben en de teekenen en de wonderen en de sterke hand en den uitgestrekten arm, door welke u de Heere uw God heeft uitgevoerd: alzóó zal de Heere uw God doen aan alle volken, voor welker aangezicht gij vreest." — Deut. 7 : 16-19.

De Israëlieten schonken aan God's waarschuwing ten opzichte van den godsdienst of de duivelaanbidding geen aandacht. God had hen om Zijns Naams wil uitverkoren en omdat zij — door aan den invloed der demonen toe te geven — ontrouw waren, zeide God tot hen: „Uit alle geslachten des aardbodems heb Ik ulieden alleen gekend; daarom zal Ik alle uw ongerechtigheden over ulieden bezoeken." — Amos 3 : 2.

De Schrift stelt helder in het licht, waaruit de misdaden of ongerechtigheden der Israëlieten bestonden, die God aan hen bezocht: Het was afgodendienst of demonenaanbidding: „Want alle de goden der volkeren zijn afgoden." — 1 Kron. 16 : 26; Ps. 96 : 5; 97 : 7. „Maar zij vermengden zich met de heidenen en leerden derzelve werken; zij dienden hunne afgoden en zij werden hun tot eenen strik. Daarenboven hebben zij hunne zonen en hunne dochteren den duivelen [booze geesten; Utr. V.; demonen; L.V.] geofferd en zij hebben onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen en hunner dochteren, die zij den afgoden van Kanaän hebben opgeofferd; zoodat het land door deze bloedschulden is ontheiligd geworden. En zij ontreinigden zich door hunne werken en zij hebben gehoereerd door hunne daden. Dies is de toorn des Heeren ontstoken tegen Zijn volk, en Hij heeft eenen gruwel gehad aan Zijn

erfdeel; en Hij gaf hen in de hand der heidenen, en hunne haters heerschten over hen." — Ps. 106 : 35-41. „...Ja, ik zeg, dat hetgeen de heidenen offeren, zij het den duivelen offeren en niet Gode. En ik wil niet, dat gij met de duivelen gemeenschap hebt. Gij kunt den drinkbeker des Heeren niet drinken en den drinkbeker der duivelen; gij kunt niet deelachtig zijn der tafel des Heeren en der tafel der duivelen." — 1 Cor. 10 : 20, 21. *Deze Schriftteksten bewijzen duidelijk, dat een godsdienstaanhanger geen ware Christen kan zijn, tenzij hij den godsdienst geheel en al opgeeft, zich onvoorwaardelijk aan God en Christus wijdt en dienovereenkomstig God en Christus dient.*

De door de Katholieke organisatie in het buitenland meest gebruikten Bijbel staat als de Allioli-vertaling bekend. De volgende teksten zijn aan deze vertaling ontleend, om aan te toonen, dat de Katholieke leiders geen aannemelijke reden hebben, t.o.v. God's gebod betreffende den demonendienst in onkunde te verkeerem. „Gij zult u niet tot de tovenaars [die een dodenbezweerdersgeest hebben; beoefenaars van een demonengodsdienst] wenden, [tot degenen, die doden oproepen; K.B.] noch iets aan de waarzeggers vragen, om door hen niet verontreinigd te worden. Ik ben de Heere, uw God." — Lev. 19 : 31.

„De ziel, die zich wendt tot de tovenaars [degenen, die een dodenbezweerdersgeest hebben; beoefenaars van den demonendienst] en de waarzeggers en met hen [naar hun voorbeeld; K.B.] hoereert, tegen diezelve zal Ik Mijn aangezicht stellen [Ik zal mijn gramschap tegen hem wenden; K.B.] en hen uitroeien [verstoten] uit het midden huns volks." — Lev. 20 : 6.

Een verdere toepasselijke tekst is de volgende: „Een man of vrouw, waarin een Pythons- [dooden-

bezweerdersgeest (Schlachter): een toovenaar of geesten-medium] of waarzeggersgeest is, [die aan dodenbezweering en waarzeggerij doet; K.B.] die zullen des doods sterven; men zal hen steenigen; hun bloed is op hen." [Zij dragen zelf de verantwoordings; K.B.] — Lev. 20 : 27; Allioli. „Onder u zal niet gevonden worden, die zijnen zoon of zijne dochter door het vuur laat gaan, om hen te reinigen, of die de waarzeggers bevrägt en op droomen en voortekenen acht geeft, of een toovenaar, noch een bezweerder, noch iemand, die de Pythonsgeesten [de geesten van doden; K.B.] bevrägt of de waarzeggers, noch iemand, die de waarheid van de dooden tracht te ervaren; want dit alles verafschuwt de Heere en om dezer gruwelen wil zal Hij hen verdelen bij Uw intocht." — Deut. 18 : 10-12; Allioli.

Katholiek godsdienst-demonisme

Het Katholieke godsdienstsysteem is een stelsel, dat zichzelf en zijn gebruiken als „de Christelijke godsdienst" bestempelt. Ongetwijfeld behoorden in het begin vele oprechte mensen tot de leden van deze organisatie, die echter later tot het demonisme vervielen, aangezien zij zelf misleid werden en als leiders vele anderen misleidden. Hetgeen hier gepubliceerd wordt, dient niet ter bespotting, doch om de oprechte mensen in de Katholieke organisatie behulpzaam te zijn, den gevaarlijken toestand — waarin zij door hun geestelijken of leiders van de Katholieke organisatie gebracht zijn — in te zien en te onderscheiden. God gebiedt uitdrukkelijk, dat degenen, die Hem op aannemelijke wijze willen dienen, Hem in waarheid moeten dienen en dientengevolge iedere soort van demonenaanbidding behooren te vermijden. „Gij zult geen andere goden voor mijn

aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld noch eenige gelijkenis maken van hetgeen dat boven in den hemel is, noch van hetgeen dat onder op de aarde is, noch van hetgeen dat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen noch hen dienen; want Ik de Heere, uw God, ben een ijverig God, die de misdaad der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde lid [tot in het derde en vierde lid; Luther] dergenen, die Mij haten." — Exod. 20 : 3-5.

Heidendom beteekent afgodendienst en is dus demonenaanbedding. (Zie McClintock & Strong's Cyclopaedia.) Het heidensche Rome was een onbuigzame tegenstander van Christus Jezus en de door Hem verkondigde waarheid. Het heidendom is daarom anti-Christelijk, omdat het demonisme is. Men lette thans op het volgende citaat uit een gezaghebbende verklaring van iemand uit de hooge Katholieke autoriteiten, waaruit afdoende blijkt, dat het Katholieke godsdienstsysteem of de Katholieke organisatie den heidenschen godsdienst heeft aangenomen. De Roomsche Katholieke Hiërarchie volgt haar gebruikelijke methode, door de beschuldiging te uiten, dat het slechts „De Wachttoeren” is, die onder miskenning van de feiten beweert, dat de Katholieke godsdienst demonisme is. Teneinde vast te stellen, dat „De Wachttoeren” werkelijk waarheid spreekt, mogen oprechte menschen nu eens hun aandacht bepalen tot het volgende getuigenis van een autoriteit der Katholieke organisatie zelf en vervolgens voor zich uitmaken, welken weg zij wenschen in te slaan. Kardinaal John Henry Newman publiceerde in het jaar 1878 „*Een Verhandeling over de Ontwikkeling der Christelijke Leerstelling.*” Deze publicatie werd in het jaar 1881 in Londen, Engeland, door Pickering & Co uitgegeven. Uit het acht-

ste hoofdstuk van dit geschrift worden de volgende, door Kardinaal Newman opgeteekende verklaringen geciteerd:

Hoofdstuk 8. Toepassing van het derde Kenteeken eener ware Ontwikkeling.

Assimileerende kracht

[Pag. 355] „... Bezat zij [de Roomsche-Katholieke kerk] de kracht, om, onder het behoud van haar eigen persoonlijkheid, haar [heidensche] tegenstanders in zich op te nemen, evenals — volgens de illustratie van den heiligen Hieronymus — Aäron's staf de staven van de tovenaars van Egypte verslond? Heeft zij hen in zich opgenomen, of werd zij door het heidendom opgeslorpt? Heeft zij hen gelijkgeschakeld in haar eigen zelfstandigheid, of werd zij, onder het behoud van haar eigen naam, slechts door hen geïnfecteerd?”

[Pag. 371] „5. [Afdeling 1, par. 2.] Vertrouwend op de kracht van het Christendom [den Roomsche-Katholieken godsdienst], om de infectie van het booze te kunnen weerstaan en juist de werktuigen en aanhangsels der „Demonenaanbidding“ tot het evangelische gebruik te kunnen veranderen, en gevoelende, dat deze gebruiken oorspronkelijk uit primitieve openbaringen en uit het natuurlijk instinct voortkwamen, ofschoon zij verdorven geworden waren, en voorts in het bewustzijn, dat zij wat zij noodig hadden, moesten uitvinden, voor zoover zij van hetgeen zij aantroffen geen gebruik maakten, en in de overtuiging, dat zij overigens die oervormen bezaten, welke het heidendom trachtte te voorschaduwen, waren de heerschers der [Roomsche-Katholieke]kerk er vroegtijdig op voorbereid, om, waar de noodzakelijkheid zich deed ge-

voelen, de zeden en godsdienstige gebruiken der bevolking alsmede de filosofie van de klasse der intellectueelen aan te nemen, na te bootsen of goed te keuren.

[Pag. 373] „6. . . De gebruikmaking van tempels en hun wijding aan bepaalde heiligen, het versieren ervan bij bepaalde gelegenheden met boomtakken, de wierook, de lampen en kaarsen, de wijgeschenken na genezing van een ziekte, het wijwater, de vrijplaatsen, bepaalde feestdagen en tijden, het gebruik van kalenders, de processies, het zegenen van de velden, de priesterkleedij, de tonsuur of kruinschering, de trouwring, de gewoonte zich naar het Oosten te keeren, later de beelden, misschien ook de liturgie en het Kyrië Eleïson: *dit alles is van heidenschen oorsprong en is door zijn opneming in de [Roomsche-Katholieke] Kerk geheiligd.*”

Men lette thans op het volgende: Newman werd in 1879 door Paus Leo XIII tot kardinaal benoemd. De geleerdheid van Newman staat buiten kijf, en zijn hierboven aangehaald getuigenis stelt zonder twijfel vast, dat de in het Roomsche-Katholieke godsdienstige systeem gebruikelijke ceremoniën van demonen afkomstig zijn, dat zij door het heidensche Rome bedreven en door de Roomsche-Katholieke zoogenaamde „Christelijke” godsdienstige organisatie overgenomen werden.

Kardinaal James Gibbons, een andere autoriteit, verklaart in zijn boek „*Het Geloof onzer Vaders*” de leerstelling van het vagevuur; hij zegt vervolgens: „*Dit is niet mijn uitleg maar die van de Vaders der Kerk*”, *hetgeen bewijst, dat de leerstelling van het „vagevuur” tot de leerstellingen behoort, die van de demonen afkomstig zijn.* Geen enkele Schrifttekst ondersteunt de leerstelling van het „vagevuur”. Integendeel, de Bijbel weerspreekt dit dogma,

zooals zij door de Katholieke organisatie geleerd wordt, volledig, en dit bewijst definitief, dat zij van de demonen afkomstig is. De Katholieke demonische „vagevuur“-theorie komt voornamelijk hierop neer: „De mensch bezit een onsterfelijke ziel. Als de dood intreedt, sterft slechts het lichaam, terwijl de ziel steeds blijft voortleven. De goddelooze ziel lijdt een eeuwigdurende pijn in de hel. Alle zielen in het vagevuur — een plaats, waarvan aangenomen wordt, dat zij zich tusschen den hemel en de hel bevindt — brengen hier een onbepaalden tijd door, en wel bij hun volle bewustzijn, echter volkomen machteloos om zichzelf te helpen; en door de gebeden van anderen op aarde kunnen zulke zielen te bestemder tijd gered worden.” (Zie „*Het Geloof onzer Vaderen*”, hoofdstuk 16, de pagina's 248-252.)

De Kunstenaar Doré heeft vele platen geteekend met de bedoeling, het „vagevuur” voor te stellen, het denkbeeld van zulke voorstellingen kon slechts in den geest van een mensch opkomen, die zich onder de macht en den invloed der demonen bevond. Dat de leerstelling van het „vagevuur” van Satan, den overste der demonen, afkomstig is, wordt in de Heilige Schrift onbetwistbaar aangetoond. De Bijbel bericht, hoe Satan Eva beloog en tot haar zeide: „Gijlieden zult den dood niet sterven; maar God weet, dat ten dage als gij daarvan eet, zoo zullen uwe oogen geopend worden, en gij zult als God [als goden; Allio]l]i] wezen, kennende het goed en het kwaad.” — Gen. 3:1-5. Dit zeide de Duivel tot Eva als antwoord op haar verklaring, dat Jehova God, de Schepper, hun verboden had, van een zeke-re vrucht te eten. Satan lanceerde daarop bovengenoemde leugen en verklaarde Eva, dat zij — als zij van deze vrucht zou eten — „als goden” zou worden, dat wil zeggen: als demonengoden! In de hoop

„als goden” te worden, dat wil zeggen: als demonen, onderwierp Eva zich aan deze leugen, en dit was het begin van den godsdienst onder de mensche-lijke schepping. Het gevolg van hun onderwerping aan zulke leugens was, dat Adam en Eva ter dood werden veroordeeld. Dat het Satan was, die door dit godsdienstig middel hun dood veroorzaakte, wordt door de Schrift afdoend aangetoond. — Rom. 5 : 12; Joh. 8 : 43, 44.

Satan, de overste onder de demonen, is de tegenstander Gods. De Bijbel bevat het Woord van den Almachtige, welk Woord Gods de waarheid is. — Joh. 17 : 17; Ps. 119 : 105. Elke door de menschen geleerde leerstelling of leugen is van den tegenstander, den Duivel, en de met hem verbonden demonen afkomstig. De Bijbel leert juist het tegendeel van de leerstellingen en gebruiken van de Katholieke godsdienstige organisatie. Dit betreft in 't bijzonder de leerstellingen van het „vagevuur”, het primaat van den paus, de bewering dat de dooden meer leven dan ooit tevoren en dat er voor hen gebeden moet worden, verder de leerstelling en de aanspraak, dat de kerk of gemeente Gods op Petrus is opgebouwd, het wijwater, de beelden en de vereering hiervan, en nog vele andere dogma's. Al deze dingen leveren het overtuigende bewijs, dat de Katholieke godsdienst demonisme is. Door demonenvereering worden de menschen volledig in den valstrik van den Duivel en tenslotte in het verderf geleid.

Politiek, toovenarij en demonisme

Politici hebben steeds den godsdienst voor zich opgeëischt en hem als „dienstmeisje” gebruikt. Vanaf den tijd van het oude Babylon en Egypte tot

heden ten dage stonden den zichtbaren, regeerenden machten van alle natiën: „wijzen“, astrologen, waarzeggers en andere door demonen beheerschte godsdienstaanhangers als raadgevers ter beschikking. Zulke heerschers hebben steeds „meer godsdienst“ verlangd en gaan tot op den huidigen dag voort, voor „meer godsdienst“ te pleiten, door te proclameeren, dat de „godsdienst, die iemand persoonlijk kiest, alles is hetgeen noodig is, onverschillig of deze godsdienst nu Katholiek, Protestantsch, Joodsch of Mohammedaansch is.“ „Een van hen voldoet wel aan de eischen“, meenen de politici. Dit is ongetwijfeld van toepassing op alle dictatoriale regeeringen; en zelfs in de democratieën, bijvoorbeeld in de Vereenigde Staten, zeggen de president en de gouverneurs van staten: „Wij moeten meer godsdienst hebben, anders kan de regeering der Vereenigde Staten niet blijven bestaan.“ *Zonder uitzondering hebben de godsdienstaanhangers de werkelijke en waarachtige dienaars van God en Christus steeds bestreden; deze tegenstand vormt een verder bewijs, dat godsdienst afkomstig is van Satan en de andere demonen, die de tegenstanders van God en Christus, alsmede van alle navolgers van Christus zijn.*

Men lette thans op een deel van de Bijbelsche bewijsvoering betreffende dit punt. De stichter van Babylon, de dictatoriale heerscher, maakte den godsdienst tot de leidende macht van zijn bewind. — Gen. 10 : 9, 10. In het oude Egypte wierp koning Farao zich tot een machtige op en voerde een felle oppositie tegen de knechten van den Almachtigen God. Mozes en Aäron verschenen voor Farao en brachten hem de boodschap van Jehova God over, bij welke gelegenheid zij zekere wonderen verrichtten. „Farao nu riep ook de wijzen en de guichelaars

[tovenaars, L. en Utr. V.], en de Egyptische tovenaars deden óók alzoó met hunne bezweringen; want een iegelijk wierp zijnen staf neder, en zij werden tot draken; maar Aãrons staf verslond hunne staven." — Exod. 7 : 11, 12.

Die magiërs of tovenaars waren de zichtbare vertegenwoordigers en mediums van demonen, die koning Farao beïnvloedden en hem er toe brachten, zich rechtstreeks tegen den Almachtigen God te verzetten. Iederen keer, als Jehova's gezalfde knecht voor Farao verscheen, liet deze de tovenaars of magiërs, de demonische vertegenwoordigers bij de godsdienstoefening, voor zich verschijnen, om bepaalde ceremoniën te verrichten. — Exod. 8 : 7, 18, 19; 9 : 11.

Ook Nebukadnezar, de koning en politieke heerscher van Babylon, had steeds zijn demonenmediums of vertegenwoordigers bij de hand, om hem van raad te dienen. — Zie Daniël 1 : 20; 2 : 2. Deze demonische vertegenwoordigers, die godsdienst beoefenden, bevonden zich met Jehova God en Zijn knechten lijnrecht in strijd. Dit wordt bewezen door het feit, dat Jehova God Zijn dienaar Daniël wijsheid en macht verleende, om den droom van den koning bekend te maken en den koning de betekenis te verklaren. „Daniël antwoordde voor den koning en zeide: De verborgenheid, die de Koning eischt, kunnen de wijzen, de sterrenkijkers, de tovenaars en de waarzeggers den Koning niet te kennen geven; maar daar is een God in den hemel, die verborgenheden openbaart; die heeft den koning Nebukadnezar bekend gemaakt wat er geschieden zal in het laatste der dagen. Uw droom en de gezichten uws hoofds op uw leger zijn deze: Gij, o Koning, op uw leger zijnde, klommen uwe gedachten op, wat hierna geschieden zoude; en Hij, Die ver-

Honger onder de godsdienstaanhangers

borgene dingen openbaart, heeft u te kennen gegeven wat er geschieden zal. Mij nu, mij is de verborgenheid geopenbaard, niet door de wijsheid, die in mij zij boven alle levenden, maar dáárom, dat men den Koning de uitlegging zoude bekend maken, en opdat gij de gedachten uws harten zoudt weten." — Dan. 2 : 27-30; 4 : 7.

De Israëlieten zouden voor den invloed en de macht der demonen volkomen veilig geweest zijn, indien zij slechts God's gebod opgevolgd, hun verbond gehouden en den godsdienst gemeden hadden. Inplaats hiervan verlangden zij echter een koning, en God liet toe, dat zij een koning kregen. Weldra keerde deze zich echter tot den duivelschen godsdienst; onder den invloed van dien duivelschen godsdienst overtrad hij God's gebod en kwam tegen den Allerhoogste in opstand. Samuël, de profeet en zichtbare vertegenwoordiger van Jehova, Zijn woordvoerder, bracht den koning Saul de volgende boodschap van den Allerhoogste over: „Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen; want wederspanningheid is eene zonde der tooverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst." — 1 Sam. 15 : 22, 23. Saul, die het ambt van koning bleef vervullen, maakte zich daarna nog meer tot een gruwel in de oogen van den Almachtigen God, door bij een demonisch medium raad in te winnen, voornamelijk bij de heks van Endor, welke vrouw Saul beloog en hem nog verder in de strikken der demonen voerde. — 1 Sam. 28 : 7, 8.

Onder den invloed der demonen vervolgde Saul David, den knecht Gods, voortdurend, en deze vervolging voerde hij uit, terwijl hij tegelijkertijd nog een schijn van godzaligheid bewaarde. Zoodoende beoefende Saul, de politicus, een uiterlijken vorm

van godzaligheid, doch verloochende de soevereine macht van den Almachtigen God, precies zooals de politieke godsdienstaanhangers in den tegenwoordigen tijd. Omdat Saul de demonengodsdienst had omhelsd, geraakte hij omtrent God's voornemen in duisternis; hij bleef nadien steeds in deze duisternis en ontving geen waarheid of openbaring meer van den Almachtigen God. — Zie Exodus 22 : 18; 1 Samuël 28 : 6-18. De handelwijze van Saul was een directe overtreding van de wet Gods betreffende demonengodsdienst en zijn beoefening. „Gij zult niets met het bloed eten. Gij zult op geen vogelgeschrei acht geven noch guichelarij plegen. Gij zult u niet keeren tot de waarzeggers en tot de duivelskünstenaars; zoekt hen niet, u met hen verontreinigende: Ik ben de Heere uw God.” — Lev. 19 : 26, 31; Ex. 22 : 18.

Saul's dood was het gevolg van het feit, dat hij op dezelfde wijze als de Duivel tegen Jehova God in opstand kwam. Saul zocht raad bij een vrouw, die een demonen-medium of toovenares was: „Alzoo stierf Saul in zijne overtreding, waarmede hij overtreden had tegen den Heere, tegen het woord des Heeren, hetwelk hij niet gehouden had, en ook omdat hij de waarzegster gevraagd had, haar zoekende, en den Heere niet gezocht had: daarom doode Hij hem, en keerde het koninkrijk tot David, den zoon van Isai. — 1 Kron. 10 : 13, 14. Dit diende een waarschuwing te zijn voor de geestelijkheid, alsmede voor de voornaamsten harer kudden, namelijk de politici en zakenmensen, die voortgaan tot het volk te zeggen: „Wij hebben meer godsdienst noodig.”

Het is hier op zijn plaats, om den wandel van Koning Saul alsmede de oorzaak van zijn dood, te vergelijken met die van de godsdienstige leiders of

geestelijken, zoowel van het volk Israël als van de zoogenaamde „Christenheid“. Saul, die van Jehova God een begunstigde positie had ontvangen, liep over tot het demonisme, hetwelk godsdienst is. Hierin voorschaduwde hij en was het beeld van de geestelijken der „Christenheid“, hun handelwijze en hun uiteinde. Over degenen, die beweren God te dienen en als geestelijken en godsdienstleiders onder het volk der zoogenaamde „Christenheid“ optreden, staat geschreven: „Want de leiders dezes volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden, worden ingeslokt.“ [zijn op een doolweg gebracht; L. V.] — Jes. 9 : 15. Door het feit, dat zulke godsdienstleiders, die zich aanmatigen, het volk te onderwijzen, voor den godsdienst of het demonisme zwichten, worden zij blind voor de waarheid, terwijl zij tevens de oorzaak zijn, dat ook anderen blind worden. Van dezulken zegt de Heere Jezus: „Laat hen varen, zij zijn blinde leidlieden der blinden: Indien nu de blinde den blinde leidt, zullen zij beiden in de gracht vallen.“ — Matth. 15 : 14.

De Roomsch-Katholieke Hiërarchie neemt thans de leiding over alle godsdienstaanhangers op aarde, om te trachten het volk, zoowel met betrekking tot de politieke staatszaken als tot den handel, te leiden en te onderwijzen en den natiën en hun politieke leiders aan te raden, welken weg zij dienen in te slaan. Deze godsdienstige organisatie neemt aan de politiek van alle natiën der aarde deel. De leden van de Hiërarchie brengen het volk op een dwaalspoor; zij allen gaan de vernietiging tegevoet, zooals bovengenoemde Bijbelteksten duidelijk aantoonen. *Al degenen, die naar de godsdienstleiders luisteren en hen blindelings volgen, worden daardoor onder den invloed en de macht der demonen gehouden; hun wacht hetzelfde einde, als zij*

niet tijdig voor het groote gevaar ontwaken, zich onverwijld tot God wenden en volkomen op Hem vertrouwen.

In de val

Omdat de politici en de commerciële leiders er toe gebracht zijn te gelooven, dat de geestelijkheid met de een of andere onzichtbare macht bekleed is, vreezen zulke politici en zakenlieden hun godsdienstige leiders; zij geraken daardoor in den valstrik der demonen. Politici en zakenlieden winnen den raad der geestelijken in; en daar deze geestelijken aan den invloed van het demonisme of de demonen onderworpen zijn, geven zij een slechten raad. Het is hierbij zeer op zijn plaats, iets uit de Bijbelsche geschiedenis te citeeren. Achab, de koning van Israël, verzamelde 400 zoogenaamde „profeten” om zich heen. Dit waren natuurlijk valsche profeten en aanhangers van den duivelschen godsdienst; zij gaven Achab daarom een slechten raad: „Toen vergaderde de koning Israëls de Profeten, omtrent vierhonderd man, en hij zeide tot hen: Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten? En zij zeiden: Trek op, want de Heere zal ze in de hand des Konings geven.” — 1 Kon. 22 : 6.

Micha, de ware profeet van den Almachtigen God, werd voor Achab den koning, die Micha's raad begeerde, geroepen; en daar Micha Achab wél een goeden raad gaf, liet Achab hem in de gevangenis werpen, ongetwijfeld op grond van de aanklacht, dat hij zich op hinderlijke wijze met den oorlog bemoeide. Koning Achab begaf zich in den strijd en werd gedood. Hierdoor werd voorzeggd, dat de godsdienstige leiders van den tegenwoor-

digen tijd den politici een raad geven, die in strijd is met God's Woord; daarom zullen de gevolgen voor de politieke heerschers zonder twijfel noodlottig zijn. Eenzelfde raad werd in Jeremia's dagen aan den koning gegeven en bracht dezelfde vreeselijke gevolgen teweeg. — Jer. 27 : 9, 10. Nog veel meer Bijbelsche berichten spreken over raadgevingen, door godsdienstleiders aan de heerschers gegeven, welke alle ernstige gevolgen voor hen gehad hebben. — Gen. 41 : 1-24; Dan. 2 : 1-13; Ex. 7 : 11 tot 8 : 19; 9 : 11.

De Schrift spreekt van den tegenwoordigen tijd als „de laatste dagen”. In dit verband over de hedendaagsche geestelijken — de godsdienstleiders, die den politici raad geven — sprekend, zegt zij betreffende deze godsdienstaanhangers: „Hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben . . . die altijd leeren en nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen.” — 2 Tim. 3 : 5-7. In den tegenwoordigen tijd maken de godsdienstige leiders de aanspraak, geleerd te zijn en nog steeds te leeren. Zij toonen echter door hun handelwijze, dat zij kennis noch waardeering omtrent de waarheid van het goddelijk Woord bezitten, hetgeen is toe te schrijven aan het feit, dat zij onder de macht der demonen geraakt zijn. Zij verkeeren derhalve betreffende Jehova's voornemen in duisternis, hebbende in het geheel geen openbaring van God ten opzichte van Zijn voornemen en, zelf voor de waarheid verblind zijnde, voeren zij de blinden in den kuil des verderfs. Zij trachten politici en zakenlieden raad te geven, maar verzetten zich tegelijkertijd openlijk tegen degenen, die God's Woord der waarheid aan het volk verkondigen. Laten wij aannemen, dat hun tegenstand tegen de *THEOCRATIE* aan onwetendheid is toe te schrijven.

Dit zou dan de gevolgtrekking steunen, dat zij door hun geestelijke blindheid onder den invloed en de macht der demonen staan. De Schrifttekst zegt verder, waarom deze mannen tot Satan's organisatie behooren en zodoende blind zijn: „Gelijkerwijs nu Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, alzóó *staan* ook dezen *de waarheid tegen*, menschen verdorven zijnde van verstand, *verwerpelijk aangaande het geloof*. Maar zij zullen niet meer toenemen; want hunne uitzinnigheid zal allen openbaar worden, gelijk ook die van genen geworden is.” — 2 Tim. 3 : 8, 9.

Deze godsdienstige leiders en raadgevers worden met de valsche profeten onder Israël vergeleken, in het bijzonder met den profeet Bileam. Deze gaf voor, God te dienen, doch hij was een waarzegger, dat wil zeggen, hij stond onder den invloed en de macht der demonen en handelde dienovereenkomstig. — Joz. 13 : 22. Hij stelde zich ter beschikking van de politici en trachtte den godsdienst tegen het volk Gods te gebruiken; doch zijn pogingen waren tevergeefs. — Num. 22 : 1-41; 23 : 1-30.

Elymas, de magiër of toovenaar, gaf den politieken heerschers een raad, welke tegen Paulus den Christen en apostel, gericht was; daar deze raad door de demonen werd ingegeven, kwam er niets goeds uit voort. — Hand. 13 : 6-12. Heden bieden de geestelijken, die in het beoefenen van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” de leiding hebben, den politici en handelsmagnaten hun raadgevingen aan, welke raad degenen, wien hij gegeven wordt, regelrecht in den valstrik des Duivels voert. De godsdienstleiders smeden onder elkander een complot, zij werken samen met de politici, rechters en zakenlieden in hun poging, Jehova's getuigen te benadeelen en de *THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ* te bestrijden. Zooals de Schrift onthult, worden deze

samenzweerders door de demonen tot deze daden aangedreven en handelen zij overeenkomstig hun invloed. Als bevestiging van hetgeen hier verklaard wordt, lette men op de volgende Schriftteksten uit den Katholieken Bijbel, de Allioli-vertaling, welke teksten tot degenen gericht zijn, die op God vertrouwen: „Zegt niet: Een samenzwering! — want alles wat dit volk spreekt, is een samenzwering; vreest niet hetgeen het [dit volk] vreest en siddert hiervoor niet! Den Heere der heirscharen, Dien zult gij heiligen; Hij zij uwe vreeze en Hij zij uwe verschrikking!” „Als zij dus tot u zeggen: Vraagt den tovenaars; [Elberfelder B.: den doodenbezweerders (den demonenmediums)] en waarzeggers, die bij hun tooverspreuken veel ophef maken, [de onderaardsche geesten en demonen, die piepen en fluis-teren; Leidsche Vert.] zoo zegt: zal niet het volk Zijn God [Jehova] vragen, zal het voor de levenden den dooden vragen? Tot de wet en de getuigenis veelmeer! Zoo het niet spreekt naar dit Woord, dan zal het geen dageraad hebben.” — Jes. 8 : 12, 13, 19, 20; Allioli-vert.

De godsdienstaanhangers hebben het onder de politici gesmede complot, om de wereld door mensche-lijke dictators inplaats van door de groote *THEOCRATIE* te laten regeeren, volkomen goedgekeurd. De paus sluit een verbond met de politieke heerschers, om de heerschappij over de wereld door dictators tot stand te brengen en zoo goed als alle godsdienstleiders verzetten zich tegen de *THEOCRATIE*. Doch zoowel de raadgevers, dat wil zeggen, de leiders van den godsdienst, als de politici en anderen, die den gegeven raad onverwijld opvolgen, worden door Satan in den val gelokt; hun einde is tenslotte het verderf. De Fascisten, Communisten en Nationaal-Socialisten, ja feitelijk alle „corporatieve sta-

De Duivelsche legerscharen bijeenverzameld te Armageddon
Bladz. 77

ten" hebben hun godsdienstige raadgevers. Onder deze raadgevers nemen de leden van de Roomsche Katholieke Hiërarchie de eerste plaats in en dezen worden vanuit de Vaticaanstad door den godsdienstigen politicus Pacelli geleid.

„Egypte" symboliseert de goddelooze wereld, waarover Satan langen tijd geheerscht heeft. De Schrift zegt, dat de Heere Jezus in het symbolische Egypte gekruisigd werd. — Openb. 11:8. Daarom voorschaduwde het oude Egypte met zijn absolute dictatoriale heerschappij en zijn godsdienstige, commerciële en militaire machtsgroepen de tegenwoordige goddelooze heerschappij van Satan en zijn horde demonen en in de eerste plaats die natiën, die totalitaire of „corporatieve" staten geworden zijn. Men lette in dit verband op de goddelijke profetie, volgens welke de godsdienst — die demonisme is — het middel is geweest, waardoor de politici geheel en al in den valstrik van Satan gevoerd zijn:

„Godsspraak [ondergang] over Egypte. Zie, Jahve bestijgt een snelle wolk [dus voor menselijke oogen onzichtbaar; de wolk is een zinnebeeld van een storm van benauwdheid voor Jehova's tegenstanders] en komt naar Egypte. De afgoden van Egypte beven voor Hem, [voor Jehova's onzichtbare, door wolken verborgen tegenwoordigheid] en het hart van Egypte smelt in zijn binnenste. „Ik hits Egypte op, dat zij met elkaar in strijd geraken, ieder met zijn volksgenoot, stad tegen stad, het ene rijk met het andere. Egypte raakt volkomen bijster van zinnen, alle beleid maak Ik onmogelijk. Dan zoeken zij uitkomst bij goden en waarzeggers, bij de zielen der dooden en de geesten. Ja, Ik lever Egypte over in de handen van een strengen meester; [van een wreeden heer (Eng. Vert.), namelijk God's uitvoerenden Ambtenaar, Christus Jezus, die tegen God's tegen-

standers hard en wreed is]; en een onverbiddelijken koning [dat wil zeggen, streng tegen de boosheid] zal over hen heersen." Zo luidt de Godsspraak van den Heer, Jahve der legerscharen." — Jes. 19 : 1-4; Kath. B.

Zoo profeteert de Heere over den invloed der demonen op de natiën, in de eerste plaats op de politieke heerschers en openbaart ons, hoe het einde hiervan zal zijn.

Het 16de hoofdstuk van De Openbaring onthult, dat God's grimmigheid zich tegen de politieke heerschers der aarde richt, dat deze uiteindelijk vernietigd zullen worden. De godsdienstige leiders, in de eerste plaats de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, hebben nagelaten, den politieken heerschers iets omtrent God's voornemen betreffende hun vernietiging te vertellen. Dit was ongetwijfeld een gevolg van het feit, dat de godsdienstaanhangers bondgenooten van de politieke heerschers zijn, en, omdat zij — staande onder den invloed en de macht der demonen — blind voor God's raadsbesluit zijn. Alle dictators der wereld hebben hun godsdienstige raadgevers. De heerscher van Duitschland is Katholiek. Hij wordt voortdurend vanuit het Vaticaan geadviseerd. Ook ondervraagt hij veelvuldig de demonen door middel van hun zichtbare vertegenwoordigers. Andere politieke heerschers handelen op soortgelijke wijze. Zelfs in de democratieën gaan de hoogste politici op dezelfde manier te werk; dit toont aan, dat al dezulken in duisternis verkeerden. Zij zijn daarom blind voor God's oogmerken en worden er toe gebracht, God's knechten, die hun de boodschap der waarheid brengen, te beschimpen en te vervolgen. God wil evenwel, dat Zijn waarschuwing verkondigd wordt; slechts zij, die *den Grooten Theocraat* geheel zijn toegewijd, zullen deze waarschuwing be-

kendmaken; en als deze waarschuwing weerklinkt, maken de gezamenlijke godsdienstige, politieke en commerciële kringen zich over God's getuigen vroolijk; in hun publicaties bespotten zij hen. Als illustratie hiervan publiceeren wij het volgende uit de New-Yorker World van Maandag 5 Juli 1927:

*Door een gigantische Radioketen wordt
Rutherford gehoord*

*De grootste Radio-uitzending dringt tot alle Deelen
der Aarde door — Een Toespraak, die de georgani-
seerde Geestelijkheid verdoemt*

„Door middel van de grootste, ooit in de geschiedenis van de radio tot stand gebrachte aaneensluiting van radio-zenders richtte Joseph F. Rutherford gisteren tot geheel de beschaafde wereld zijn uitdaging aan de orthodoxe geestelijkheid, de hooge politici en de haute finance als zijnde de handlangers van Satan. Deze groote ketenuitzending telde twee stations meer dan de zenders, door middel waarvan de bokswedstrijd tusschen Dempsey en Sharkey werd uitgezonden, daarmede het vroegere radio-record slaande, en drie stations meer dan bij de ontvangst van Lindbergh in Washington en New-York. „Verlaat het georganiseerde Christendom!” donderde Rutherford. „Het is een onheilig en tegen de volken der aarde gericht verbond.”

De lezing, die bij deze gelegenheid op het congres van Jehova's getuigen te Toronto gehouden werd, wekte de groote verontwaardiging der hedendaagsche godsdienstaanhangers op. Een verdere, op hetzelfde congres onder den titel „Het Voorbijgaan der Wereldmachten” gehouden toespraak, werd eveneens wijd en zijd door middel van de radio uitge-

zonden. Ook deze verhandeling wekte de gramschap der godsdienstige leiders en hun aanhangers op, waardoor wederom het bewijs geleverd werd, dat zulke godsdienstaanhangers het Koninkrijk Gods onder de heerschappij van Christus tegenstaan. De boodschap, die deze lezingen bevatten, was niet het gewrocht van een of ander mensch; het waren woorden uit den Bijbel, die op algemeen bekende feiten toepasselijk werden verklaard. Wegens deze oppositie tegen Zijn boodschap richt Jehova's toorn zich tegen het Babylonische systeem, de „Christenheid“, dat wil zeggen, tegen het politieke, godsdienstige verbond, dat het bewind voert en dat zijn onderdrukkenden invloed op de wateren van den hedendaagschen Eufraat — namelijk het gewone volk, dat de heerschers draagt en schraagt — doet gelden. De bij deze uitzending door het bijeenvergaderde volk Gods eenstemmig aangenomen Resolutie blijkt in verbinding te staan met de hierboven genoemde redevoeringen, de zesde „fiool“ in de reeks van zeven boodschappen, welke in zeven opeenvolgende jaren aan de volken der „Christenheid“ gebracht werden.

Men lette thans op de profetische woorden, die hierop betrekking hebben en in Openbaring 16 : 12-16 staan opgeteekend: „En de zesde Engel goot zijne fiool uit op de groote rivier de Eufraat: en zijn water is uitgedroogd, opdat bereid zou worden de weg der koningen [Jehova en Christus Jezus], die van den opgang der zon komen zullen. En ik zag uit den mond des draaks [Satan's organisatie, hoofdzakelijk vertegenwoordigd door het godsdienstige element] en uit den mond van het beest [den staat] en uit den mond van den valschen Profeet [*de anti-Theocratie, bestaande uit de aaneengesloten elementen van de organisatie van Satan*] drie onreine geesten gaan, den vorschen — [kikvorschen; Nwe. Vert.] — gelijk

[druktmakers, die een grooten mond opzetten]; want het zijn geesten der duivelen [dat wil zeggen zichtbare vertegenwoordigers van demonen], en zij doen teekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der geheele wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien grooten dag des almachtigen Gods. Zie, IK kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijne kleederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en men zijne schaamte niet zie. En zij [de demonenlegers] hebben hen [de aardsche vertegenwoordigers der demonen] vergaderd in de plaats, welke in 't Hebreeuwsch genaamd wordt Armageddon." Voor uitvoeriger ontvouwing dienaangaande zie de Watchtower van 1 Oct. 1927, blz. 297 en het boek „Lights", deel twee (Eng. Uitg.)

Dit optreden der demonen tegen God's volk is een beeld van het internationale optreden, dat zich richt tegen degenen, die de *Theocratische Regeering*, beschreven in Ezechiël's profetie, hoofdstuk 38 en 39, ondersteunen, welke beweging staat onder het bevel van Gog, den hoofdvertegenwoordiger van den Duivel. De Heere zegt hierover: „Zie, Ik wil aan u, o Gog, [Ik kom met u afrekenen; K.B.] gij hoofdvorst van Mesech en Tubal. . en gij zult optrekken tegen Mijn volk Israël [het aan God gewijde volk; Zijn getuigen] als eene wolk, om het land te bedekken; in het laatste der dagen zal het geschieden, dan zal Ik u aanvoeren tegen Mijn land, opdat de heidenen [de goddelooze natiën] Mij kennen, als Ik aan u, o Gog, voor hunne oogen zal geheiligd worden", [wanneer Ik Mij in u voor hunne oogen als den Heilige openbaar; L.V.] — Ezech. 38 : 3, 16.

Heerschappij van het Gepeupel als teeken van Demonisme

Een heerschappij door geweld of het streven naar machtsuitoefening door middel van geweld staat onder de macht en den invloed der demonen. In de dagen van Noach waren de demonen teugelloos; zij hadden de aarde met wrevel vervuld: „In die dagen waren er reuzen [demonen] op de aarde en . . . de aarde was verdorven voor God's aangezicht en de aarde was vervuld met wrevel (geweldenarij; L.V.)” — Gen. 6 : 4, 11. „En gelijk de dagen van Noach waren, alzóó zal ook zijn de toekomst van den Zoon des menschen.” — Matth. 24 : 37. Dit zeide Jezus over het einde van de wereld van Satan. De „reuzen”, Nephilim of demonen, die ten aanzien van God's voornemen nog steeds in duisternis verkeeren, gaan voort, invloed en macht over de menschen uit te oefenen en zij vervullen in den tegenwoordigen tijd de aarde met boosheid en geweld. Juist over dezen tijd en de daarin betoonde activiteit van den Duivel staat geschreven: „Wee dengenen, die de aarde en de zee bewonen; want de Duivel is tot u afgekomen en heeft grooten toorn, wetende dat hij eenen kleinen tijd heeft.” — Openb. 12 : 12. Het is iedereen thans zeer goed bekend, dat sedert het jaar 1914 en in het bijzonder sedert 1918, de moeilijkheden en de ellende onder de volken zijn toegenomen; heden heeft in iedere natie het geweld de overhand; de aarde — in de eerste plaats het gebied, dat als de „Christenheid” bekend staat — is vol van boosheid en afschuwelijke daden van geweld. Zoo goed als alle menschen zijn feitelijk door vrees bevangen; de éénige uitzondering vormen slechts degenen, die God en Christus Jezus volledig en onvoorwaardelijk vertrouwen. Over dezulken staat geschreven: „Want

God heeft ons niet gegeven eenen geest der vreesachtigheid, maar der kracht en der liefde en der gematigdheid." — 2 Tim. 1 : 7.

Men werpe thans een korten blik op de geschiedenis van den ouden en den nieuwen tijd betreffende de gewelddadige methoden der godsdienstige dweepers. Reeds in het verre verleden, in de dagen van Sodom, bestormde een bende van het gewelddadige gepeupel het huis van den rechtschapen en „rechtvaardigen Lot" en eischte onder luide kreten de lichamen van de bezoekers van Lot op, om met hen ontucht te bedrijven; ja, deze horde trachtte zelfs Lot geweld aan te doen. Dit „zoodje" stond ongetwijfeld onder den invloed en de macht van demonen. — Gen. 19 : 1-11; 2 Petr. 2 : 7, 8.

Een bende uit het gespuis, dat uit Joodsche godsdienstijveraars bestond, klaagde Jezus aan, ofschoon Hij door God gezonden was; dit gepeupel bracht daarop zijn stem uit ten gunste van den totalitair heerscher Caesar, verkoos hem als koning en eischte onder luid gejoel het bloed van Jezus. Ook deze troep werd door demonen aangedreven en beheerscht. Joh. 19 : 5, 6, 12-16.

Verder was het massale afstorten van de kudde zwijnen van de steilte in zee de daad van een „legioen" demonen. — Matth. 8 : 28-33; Marc. 5 : 1-16. *De zwijnen waren een beeld van het schepsel, dat thans onder de macht der demonen staat. De kudde stortte zich in zee; dit symboliseerde, hoe zulke bezeten schepselen achteloos hun verderf tegemoet snellen.* Bij iedere gelegenheid waren het de onder den invloed der demonen staande godsdienstfanatici, die Jezus trachtten te dooden. — Joh. 8 : 40, 42; 15 : 18-21.

Omdat de apostel Paulus bij een slavin — die gebruikt werd, om voor hare door-demonen-beïnvloe-

de meesters geld te verdienen — de demonen uitdreef, hitsten de demonen de menigte op, te trachten Paulus te dooden. — Hand. 16 : 16-22.

Het gepeupel, dat door den afgodendienaar of aanhanger van den duivelschen godsdienst — den demonisch-beïnvloeden Demetrius — opgestoot was, trachtte Paulus geweld aan te doen, omdat hij de waarheid predikte, dat is: de menschen den duivelschen godsdienst onthulde, die onder hen bedreven werd. — Hand. 19 : 24-34.

Bij een andere gelegenheid, toen Paulus zich in Jeruzalem bevond, trachtten de Joden hem onder de beïnvloeding en de macht der demonen te dooden. — Hand. 21 : 27-36. In Lystra, waar Paulus en zijn metgezellen het in duisternis verkeerende volk van Jehova God en Zijn Koninkrijk vertelden, bracht een schare van door demonen beheerschte godsdienstaanhangers het samenrottende volk er toe, Paulus met steenen te werpen, zoodat hij bijna om het leven gekomen was. — Hand. 14 : 8-20.

Uit de Schrift blijkt aldus, dat de apostel Paulus, meer dan eenige der andere apostelen door menschen-massa's werd aangegrepen, die onder den invloed van demonen stonden; de Schrift toont tevens de reden hiervoor aan. Men bedenke, dat Paulus volgens zijn eigen getuigenis zelf een godsdienstaanhanger geweest was, voordat de Heere hem de oogen voor de waarheid opende en hij een Christen werd. — Hand. 9 : 1-16. *Paulus betuigt, dat hij een ijverig godsdienstaanhanger was, „overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen“; verder dat hij „in het Jodendom [in den godsdienst der Joden (Eng. B.)] toenam“, [in het Jodendom heb ik het verder gebracht dan velen van mijne tijdgenooten onder mijn volk; N.V.], dat hij de gemeente Gods vervolgde en haar verwoestte. Toen het door de demonen be-*

heerschte gepeupel Stefanus doodde, was hij hierbij aanwezig en nam er een werkzaam aandeel aan. — Gal. 1:1-16; Hand. 7:54-58. Christen geworden zijnde, *keerde hij zich van den godsdienst af, stelde de demonen aan de kaak en verklaarde aan alle godsdienstaanhangers, dat zij demonendienst beoefenden* [buitengewoon ontzag voor godheden hadden; N.V.] — Hand. 17:22; Diaglott. Zijn latere getrouwe wijding aan God en Diens Koninkrijk ontstak den Duivel en de andere demonen tegen hem in woede; dezen brachten derhalve den godsdienstaanhangers er toe, het gepeupel op te hitsen om den apostel aan te vallen. Het is de onveranderlijke regel: *wanneer iemand door de demonen verblind geweest is, daarna een Christen wordt, van den Heere licht ontvangt en Hem getrouw dient, dan zijn de demonen woedend op zulk een persoon en trachten zij hem te vernietigen.*

Uit al deze Schriftteksten blijkt duidelijk, dat iemand, die zich wijdt om God's wil te doen, onmogelijk zijn onkreukbaarheid bewijzen kan, als hij zich niet van den godsdienst afkeert en als een navolger van Christus Jezus getrouw en naarstig Jehova God dient. De Schrift toont verder aan, dat, indien iemand een Christen geworden is, doch vervolgens afvalt, hij een gewillig werktuig van de demonen wordt en waarschijnlijk niet meer gered kan worden, omdat hij tegen het licht gezondigd heeft. — Luc. 11:24-26; 12:10; Matth. 12:43-45.

Men vergelijk de gebeurtenissen uit de Bijbelsche geschiedenis nu met de tegenwoordige daden der Roomsche-Katholieke Hiërarchie en haar bedrogenen, die — onder den invloed van demonen — Jehova's getuigen en hun „metgezellen" trachten te vernietigen, door het gepeupel aan te zetten, Jehova's knechten aan te vallen. Op verschillende plaatsen

in de Vereenigde Staten zijn in de laatste maanden door de Hiërarchie en haar door de demonen beïnvloede bedrogenen herhaaldelijk zulke laaghartige aanvallen op Jehova's getuigen ondernomen.

In het begin van het jaar 1921 hebben in Duitschland de Roomsch-Katholieke priesters valsche berichten over Jehova's getuigen verspreid, hen beschuldigende, dat zij door de Joden gefinancierd werden en de omverwerping van den staat trachtten te bewerken. Zij gingen hiermede voort tot het jaar 1933, toen de Roomsch-Katholieke Hiërarchie de gelegenheid verkreeg, de politieke heerschers tot een wreede vervolging van Jehova's getuigen en de inbeslagneming van hun eigendommen te bewegen, uitsluitend daarom, omdat Jehova's getuigen de waarheid over God's Koninkrijk predikten. Deze leugencampagne en de door de godsdienstige Hiërarchie veroorzaakte vervolging hebben ten gevolge gehad, dat velen van Jehova's getuigen in smerige gevangenissen opgesloten werden.

Wat zal het einde zijn?

Satan en al de met hem verbonden demonen, strijden tegen Jehova God en Zijn Koninkrijk en zoo doende tegen de belangen van alle eerlijke menschen. De demonen gebruiken den godsdienst om het volk voor de waarheid te verblinden, daarom vervolgen zij al degenen, die de waarheid uit God's Woord bekendmaken. *De Schrift en de onbetwistbare feiten bewijzen boven allen twijfel verheven, dat sedert den tijd, waarin Kaïn Abel van het leven beroofde, tot op den huidigen dag, de door demonen verblinde godsdienstfanatici ontelbare onschuldigen op boosaardige wijze vervolgd en hun dood teweeggebracht hebben. Tot de godsdienstige pries-*

ters, die bij deze vervolgingen en moorden de leiding namen, zegt Jehova God door Zijn profeet: „Ja, het bloed van de zielen der onschuldige nooddruftigen [armen; L.V.; die gij nooit op misdaad betrapt; K. B.] is in uwe zoomen gevonden.” — Jer. 2 : 34. De godsdienst heeft zijn leiders verblind en al degenen, die zulke godsdienstige leiders navolgden, voor de waarheid blind gemaakt. Dit is de onbetwistbare wereldgeschiedenis en in het bijzonder de geschiedenis der „Christenheid”. Ondanks deze geschiedkundige bewijzen gaan de commerciële en politieke leiders toch voort te zeggen: „Wij hebben méér godsdienst noodig”. Dientengevolge worden thans de in den Bijbel vervatte geïnspireerde woorden, volgens welke „de geheele wereld in 't booze ligt.” — 1 Joh. 5:19 —, door degenen, die zich op God's Woord verlaten, beter en vollediger gewaardeerd en begrepen dan ooit tevoren.

Satan en de met hem verbonden demonen hebben alle menschen der aarde, ja, alle natiën, die hun vertrouwen niet volkomen en uitsluitend op God en Zijn Koninkrijk stellen, geheel en al in hun greep!

WAARSCHUWING.

HOOFDSTUK III

JEHOVA doet deze machtige waarschuwing door Zijn Hoofdboodschapper en Dienaar weerklinken voor alle op aarde levende personen, die jegens God van goeden wil zijn: „Gevallen is de groote (stad) Babylon en zij is geworden eene woonplaats van duivelen, eene gevangenis van alle onreine geesten en eene schuilplaats van onrein en verfoeid gevogelte.” — Openb. 18 : 2; N.V. Satan's organisatie heeft haar uiterste grens in het bedrijven van boosheid bereikt. *De scheiding van de menschen-van-goeden-wil-jegens-God van de aanhangers der door demonen beheerschte wereld voltrekt zich thans snel! Het huidige wereldsysteem ontardt met een veel grootere snelheid dan te eeniger tijd sedert den zondvloed.* De zoogenaamde „Christenheid” met haar demonische godsdienst bevindt zich in de meest afkeurenswaardige positie van alle deelen der wereld, omdat de leiders der „Christenheid” zich bedriegelijk en godslasterlijk voor de vertegenwoordigers van den Almachtigen God uitgegeven hebben, terwijl zij terzelfder tijd, geheel in strijd met de *Theocratie* handelen. De „Christenheid” geeft zich over aan een soort vormendienst, die zij voorgeeft van goddelijke herkomst te zijn, terwijl zij terzelfder tijd de kracht van den Almachtigen God geheel en al loochent, zij eischt voor menschen op, wat alleen den Almachtige toekomt.

Het volledige Schriftuurlijke bewijsmateriaal toont

boven allen twijfel aan, dat de „Christenheid”, met hare door de demonen beheerschte menschen, het tegenbeeldige Babylon is, dat zich geheel van God heeft afgekeerd en geheel is overgegaan in dienst van den Duivel. *Iedere verdraaide politicus, iedere hebzuchtige handelsreus en iedere gewetenlooze geestelijke vindt thans een woonplaats in het hedendaagsche Babylon.* Omdat deze drie verdraaide klassen zich in de macht van onreine geesten of demonen bevinden, beschrijft de Heere hen als „onrein en verfoeid gevogelte”. Langen tijd geleden gaf Jehova God Zijn woord, dat aan Satan en zijn demonische handlangers toegestaan zou worden, gedurende een zekeren tijd te blijven bestaan en ongehinderd hun positie tegen Hem voort te zetten, waarna God's Naam over de geheele aarde verkondigd moest worden, welke verkondiging snel daarop gevolgd zou worden door een ontplooiing van Jehova's soevereine macht tegen de goddeloozen. De vastgestelde tijd is thans verstreken, daarvandaan de waarschuwing, die tot alle volken der aarde wordt gericht. — Ex. 9 : 16.

Christus Jezus, de Uitvoerende Dienaar van de *Theocratie*, heeft als Koning den troon bestegen. De demonen zijn uit den hemel op de aarde geworpen, en de Duivel bezoekt thans de volken der aarde met steeds toenemende weeën. — Openb. 12 : 1-12. Daarom zendt Jehova door Christus Jezus aan Zijn volk over de geheele aarde de volgende boodschap: „Mijn volk, trekt uit haar weg [uit Babylon, Satan's organisatie, de tegenbeeldige „Christenheid”], om geen deel te hebben aan haar zonden en om geen deel te krijgen van haar rampen. Want haar zonden gingen zich opeenstapelen tot aan de hemel en God ging haar ongerechtigheden gedenken.” — Openb. 18 : 4, 5; K.B.

Deze waarschuwing van den Heere beteekent, dat iedere persoon, die zijn onkreukbaarheid jegens God handhaaft en Zijn definitieve goedkeuring door Christus Jezus ontvangt, zich geheel moet losmaken en zich volledig afgescheiden heeft te houden van alle dingen, die op eenigerlei wijze met het demonisme in verbinding staan. Daarom moet hij den godsdienst en alles wat tot den godsdienst behoort, ontvlieden en zijn vertrouwen geheel en al op den grooten *THEOCRAAT* en Zijn Regeering stellen. Deze waarschuwing is niet van menschen afkomstig, zij komt van den Almachtigen God Zelf. Het Schriftuurlijke bewijsmateriaal, waarop in beide voorgaande hoofdstukken de aandacht gevestigd wordt, levert boven elke bedenking het bewijs, dat de wereld thans onder de macht der demonen staat en zich in den slechst denkbaren toestand bevindt. — 1 Joh. 5 : 19. Zonder eenigen twijfel liet de Heere in deze laatste dagen Zijn volk een duidelijk begrip geven over het feit, dat godsdienst van den Duivel afkomstig is en in de heftigste tegenstelling tot het Christendom staat; dit heeft Hij gedaan, opdat degenen, die Hem toegewijd zijn, kunnen ontkomen aan de macht en den invloed der demonen, welke zich als een grooten sluier over de geheele menschheid uitbreiden. Om deze reden waardeert thans het volk van den Almachtigen God de door Hem in den Bijbel gegeven vermaning: „Want de aanbidding, die rein en heilig voor den Vader is, is deze: de weezen en de weduwen in hun verdrukking te bezoeken, en *dat men zich onbevlekt van de wereld bewaart.*” — Jac. 1 : 27; Syrische Vertaling.

Door middel van den godsdienst heeft Satan de macht over de wereld gekregen, en de eenige uitzondering op deze demonische beheersching wordt gevormd door zulke personen, die den Almachtigen

God in geest en waarheid aanbidden. Moge daarom iedere minnaar der gerechtigheid acht geven op de waarschuwing, die de Heere laat weerklinken. Er loert een groot gevaar op den weg der gewijden; eenigen dezer zijn er aan blootgesteld, van het pad der gerechtigheid af te wijken en alles te verliezen. Wij leven thans in de „laatste tijden“, die in den Bijbel genoemd worden, waarover geschreven staat: „De Geest zegt met uitdrukkelijke woorden, dat in de laatste tijden sommigen van het geloof zullen afvallen [tot godsdienst], doordat zij zich afgeven met dwaalgeesten en met duivelse leerstellingen, met mensen die huichelachtige leugens vertellen en die in hun eigen geweten 'n brandmerk dragen.“ [waarvoor zij gekenmerkt worden als door de demonen beheerschten, dus als werktuigen van den Duivel].“ 1 Tim. 4 : 1, 2; K.B.

In den loop der tijden hebben velen de aanspraak gemaakt, navolgers van Christus Jezus te zijn en regelmatig het gebed gebeden, dat Jezus Zijn navolgers leerde bidden, namelijk: „Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzoo ook op de aarde“, maar zij hebben dat gebed niet in oprechtheid gebeden. Als zulke personen dan van de waarheid afvallen, weigeren zij verder naar God's boodschap te luisteren: „*Er zal een tijd komen, dat men de gezonde leer niet aanneemt, maar overeenkomstig eigen lusten zich leraars in groten getale bijeenhaalt. Men zal zich het gehoor laten strelen, de oren afwenden van de waarheid en zich keren naar labeltjes*“. [leeringen der duivelen] — 2 Tim. 4 : 3, 4; K.B. Vele van de geestelijken der Protstantsche systemen bevinden zich heden in de door den apostel genoemde klasse. Zij volgen de wijsheid der „Christenheid“, die door menschen uitgedrukt wordt, en niet de wijsheid van God's Woord.

Onder de voorgedij van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en aangedreven door de demonen hebben vele zoogenaamde „Protestantsche” geestelijken bitterheid in het hart gehad en bitteren nijd uitgedrukt tegenover de ware knechten van God; hierin zijn zij de godsdienstige „wijsheid” der „Christenheid” gevolgd. De volgende Schrifttekst is treffend op hen van toepassing: „Indien gij echter bitteren nijd en zelfzucht in uw hart hebt, beroemt u dan niet, en liegt niet tegen de waarheid. Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aardsch, ongeestelijk, duivelsch [demonisch]” — Jac. 3 : 14, 15, N.V.

Evenals bij het volk van Athene is de godsdienst van de „Christenheid” demonisch, als gevolg van menschenvrees en den invloed der demonen. Men lette in dit verband op de woorden van den geïnspireerden dienstknecht des Heeren: „En Paulus, staande in het midden van de plaats genaamd Areopagus, zeide: Gij mannen van Athene, ik bemerk, dat gij alleszins gelijk als godsdienstiger zijt.” — Hand. 17 : 22. „En Paulus, voor den Areopagus staande, zeide: Mannen van Athene, ik zie voor mijne oogen, dat gij in elk opzicht buitengewoon ontzag voor godheden hebt.” — Hand. 17 : 22, N. V. „En Paulus staande in het midden van den Areopagus, zeide: „Atheners, ik bemerk, dat gij in alle dingen in hooge mate zijt toegewijd aan de aanbedding van demonen”. — Hand. 17 : 22, Diaglott. „En Paulus, plaats nemende in het midden van den Heuvel van Mars, zeide: Gij mannen van Athene! Ik bemerk, hoe gij in ieder opzicht een buitengewonen eerbied voor de demonen aan den dag legt.” — Hand. 17 : 22; Rotherham. De demonen hadden hen in hun macht.

De godsdienstige Joden zochten den dood van Paulus te bewerken, die den godsdienst verlaten had

en de dienstknecht van Christus geworden was; hun beschuldigingen tegen Paulus waren het gevolg van „hun eigen demonenaanbidding”, zooals Festus verklaarde. — Hand. 25 : 14, 18, 19; Rotherham. Vanaf dien dag tot op heden hebben de Joden hun positie tegenover Jezus Christus niet meer gewijzigd; daarom is hun godsdienst heden nog precies dezelfde, namelijk demonisch. Nu, in deze laatste dagen, streven de Katholieke, Protestantsche en Joodsche godsdienstige leiders onder den invloed en de macht der demonen er naar, de wereld op een demonische wijze te beheerschen, welke lijnrecht in strijd met de *THEOCRATISCHE REGEERING* is. *Alle natiën der aarde bevinden zich heden in een toestand van vrees, die niet de vreeze Gods, maar de vrees voor schepselen is, welke vrees, ingegeven door de demonen, een scherpe tegenstelling vormt met de vreeze voor den Almachtigen God* — 2 Tim. 1 : 7. Om deze reden zijn het de godsdienstige belijders, die in het achttiende hoofdstuk van Openbaring beschreven worden als de inwoners van Babylon; daarom staan zij gekarakteriseerd als onrein en hatelijk gevogelte, dat zijn eigen nest en alles om zich heen bevuilt.

Fiolen

Het boek van den Bijbel, dat als de Openbaring bekend staat, is Jehova's profetie, die door den Heere Jezus Christus in symbolische bewoordingen uitgesproken en door Johannes, Zijn dienstknecht opgeteekend werd; het openbaart hetgeen na de komst van Christus Jezus, den Koning der *THEOCRATISCHE REGEERING*, weldra moet geschieden — Openb. 1 : 1, 2. Als de dienstknecht en boodschapper des Heeren is Johannes een beeld van degenen, die

zich aan God en Christus hebben toegewijd, Hen getrouw dienen, door den Heere goedgekeurd, in Zijn Tempel gebracht en Zijn dienstknechten en de uitdragers van Jehova's boodschap geworden zijn. De Heere Jezus is in den Tempel omringd door Zijn heerschaar engelen, die Zijn wil volbrengen en onder de leiding des Heeren de getrouwe dienstknechten Gods op aarde aanzetten, zekere plichten te vervullen. Op Zijn bestemden tijd liet de Heere de zeven „fiolen” [schalen; N.V.] of boodschappen van Zijn wraak bij wijze van waarschuwing uitgieten. Deze zeven fiolen of boodschappen der wrake worden uitgegoten in vervulling van de profetische uitspraak van Christus Jezus. Een uitvoerige behandeling hiervan kunt u aantreffen in het Afrik. boek „Lig”, deel een en twee, hetwelk in 't bijzonder de hoofdstukken negen en zestien der Openbaring uitlegt. De engelen, die den Heere Jezus dienen, handelen onder Zijn bevel, zooals geschreven staat: „En ik hoorde eene groote stem uit den Tempel, zeggende tot de zeven Engelen: gaat henen en giet de zeven fiolen van den toorn Gods uit op de aarde.” — Openb. 16 : 1.

De getrouwe getuigen van Jehova op aarde hebben een aandeel in het uitgieten van deze fiolen, dat wil zeggen, in de aankondiging van de boodschap van God's toorn. Over de zesde fiool van God's toorn staat geschreven: „En de zesde Engel goot zijne fiool uit op de groote rivier den Eufraat: en zijn water is uitgedroogd, opdat bereid zou worden de weg der koningen, die van de opgang der zon komen zullen.” — Openb. 16 : 12. *De groote rivier de Eufraat is een symbolische voorstelling van de volken der aarde, en de zesde fiool, die uitgegoten wordt, is een waarschuwing van God aan de menschen van goeden wil, om uit Babylon, de organisatie van den*

Duivel, te vluchten en zich te keeren tot Jehova's organisatie onder Christus, den Koning van de groote THEOCRATISCHE REGEERING. De „koningen, die van den opgang der zon” of van het Oosten komen, zijn Jehova, de groote THEOCRAAT, en DE CHRISTUS, Hoofd en lichaam — Col. 1 : 18; Openb. 5 : 10; 1 : 5, 6. De getrouwe navolgers van Christus Jezus op aarde vervullen hun deel als getuigen of dragers van God's toornboodschap tot het volk.

Het „opdrogen van de wateren van de groote rivier den Eufraat” is een symbolische voorstelling van de omstandigheid, dat de menschen van goeden wil zich van Satan's organisatie, de godsdienstige systemen, afkeeren, door welke handelwijze alle demonen en verder ook die menschen op aarde, die den demonischen godsdienst beoefenen, ten zeerste verbolgen raken. Hun groote ontstemming wordt symbolisch aangetoond door hetgeen volgt, waarover Johannes getuigde, hetgeen de Johannesklasse — dat wil zeggen, de getrouwe getuigen van Jehova op aarde — daadwerkelijk onderscheidt. Deze getrouwe navolgers van Christus zien, hoe de organisatie des Duivels tot den grooten climax voortschrijdt. Wat zij zien, wordt weergegeven door de woorden van Johannes: „En ik zag uit den mond des draaks en uit den mond van het beest en uit den mond van den valschen profeet drie onreine geesten gaan, den vorschen gelijk.” Openb. 16 : 13.

„Draak” is één van de namen van den Duivel en beteekent verslinder. Deze kwalificatie heeft betrekking op des Duivels organisatie — voornamelijk het godsdienstige element — die Jehova God en Zijn THEOCRATIE heftig tegenstaat: „Razend werd de draak op de vrouw en hij ging strijden met de overigen van haar nakomelingschap [God's organisatie]: met hen, die de geboden van God naleven en

het getuigenis van Jezus bezitten." — Openb. 12 : 17. K.B.

De „vrouw", genoemd in het voorgaande zeventiende vers, stelt symbolisch God's organisatie voor; de Draak trekt tegen God's knechten op, om tegen hen strijd te voeren; in dit beeld worden deze knechten des Heeren beschreven als „de overigen van haar zaad," [nakomelingschap; K.B.]. Satan voert krijg tegen hen, omdat zij „de geboden Gods bewaren [naleven; K.B.] en de getuigenis van Jezus Christus hebben" [bezitten; K.B.]. „*Het beest*" is een symbool van Satan's, voor menschen zichtbare, organisatie op aarde, gevormd door de godsdienstige, politieke en commerciële elementen. „De valsche profeet" is een aardsch mondstuk van Satan's organisatie; hij neemt het praatwerk ten behoeve van die goddelooze organisatie voor zijn rekening, waarbij hij in het bijzonder uiting geeft aan vele luidruchtige en vermetele beweringen over hetgeen de zichtbare heerschers der aarde weldra tot stand zullen brengen. De „valsche profeet" treedt hier op in de rol van politieken voorspeller, trachtende te voorspellen of aan te kondigen, wat de demonische organisatie zoo al voor de volken der aarde zal doen. Bij al deze voorspellingen van den „valschen profeet" moet opgemerkt worden, dat bij alles, wat voor het volk gedaan zal worden, nooit de eer aan Jehova en Christus gegeven wordt.

De zesde fiool van Jehova's toorn, hierboven genoemd, komt overeen met de zesde bazuin, die in Openbaring 9 : 13-21 beschreven wordt. Het uitgieten van de fiolen en het weerklinken van de bazuinen kenmerken een tijd van weeën over Satan's organisatie, terwijl het voor het volk Gods op aarde een tijd beteekent, waarin zij den THEOCRAAT en Christus - Zijn Koning - toejubelen, dus een tijd van

vreugde en triomf voor degenen, die zich geheel aan God hebben toegewijd. Het is de tijd voor de nadering van den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods en de te behalen algeheele overwinning van Christus Jezus, den onweerstaanbaren Strijder. *De fiolen of bazuinen vormen derhalve boodschappen der waarschuwing, die op God's bevel aan het volk verkondigd moeten worden.* Op 24 Juli 1927 begon de uitgieting van de zesde fiool en het blazen van de zesde bazuin en dit werk duurt nog steeds voort.

Op 5 Augustus 1928 werd een aanvang gemaakt met de uitgieting van de zevende fiool en het blazen van de zevende bazuin en ook dit werk duurt nog voort. De zevende fiool, die de Heere door Zijn engelen liet uitgieten, was „in de lucht”, hetgeen aantoonde, dat zij speciaal tegen de demonen, dat wil zeggen, tegen den Duivel en zijn geheele organisatie, gericht was — Openb. 16 : 17. De zevende fiool bevat de verklaring van den Heere ten gunste van de *Theocratische Regeering* en tegen de wereldheerschappij van den Duivel en zijn zichtbare vertegenwoordigers. De boodschappen des Heeren, die verband houden met de zesde en zevende fiool of bazuin, hebben vanaf het oogenblik, dat zij begonnen verkondigd te worden, de demonen in zeldzame woede ontstoken. Sedert dien tijd hebben deze demonen dan ook tegen Jehova's getuigen gestreden; zij hebben de godsdienstige, politieke en financiële leiders der aarde, alsmede alle bedrogenen — die hun leiding volgen — tegen hen in actie gebracht, die den Heere ondersteunen.

De strijdvraag

De voornaamste strijdvraag komt in het kort hierop neer: *Zal de wereld blijvend door zelfzuchtige*

mannen onder de onzichtbare macht en heerschappij der demonen geregeerd worden, of zal de heerschappij over de wereld gevoerd worden door den grooten THEOCRAAT, onder leiding van Zijn verheven en op den troon geplaatsten Koning Christus Jezus? Sedert den tijd, waarin de zesde- en zevende bazuinen begonnen te weerklinken, hebben zich de menschen op aarde, die jegens God van goeden wil zijn, standvastig van den godsdienst afgekeerd, omdat zij hebben leeren inzien, dat godsdienst een valstrik van den Duivel en zijn handlangers is en als een systeem van afpersing — in strijd met de belangen van het volk — gebruikt wordt. Dit heeft den Duivel en zijn mededemonen benevens hun vertegenwoordigers dermate in woede ontstoken, dat de Duivel zich gehaast heeft zijn strijdkrachten der goddeloosheid tot den krijg van den grooten dag des Almachtigen Gods te verzamelen; deze verzameling nadert thans met rassche schreden haar hoogtepunt. — Openb. 16 : 13, 14.

Na de verkondiging van de zesde bazuin zijn de „drie onreine geesten” in vers dertien genoemd, uitermate actief geworden, waarbij zij zeer luidruchtig waren en een veelvuldig gebruik van hun macht en invloed maakten. Deze geesten konden op geen enkele wijze vertegenwoordigers van den Almachtigen God zijn, omdat er in de Schrift geschreven staat, dat zij alle onrein zijn: „Want zij zijn [de] geesten van demonen.” (*Am. Herz. Vert.*) En waaruit bestaat het werk van deze onreine demonen? De Schrift antwoordt: De heerschers der aarde en hun aanhangers — dat wil zeggen: de geheele wereld — te verzamelen tot den krijg van den grooten dag van den Almachtigen God. De Duivel ziet in, dat zijn tijd kort is en dat hij nu zijn vermetele uitdaging aan Jehova slechts waar kan maken, door de menschen van alle

natiën der aarde te vernietigen — Openb. 12 : 12.

Nog nooit is er zooveel ellende en benauwdheid over de aarde geweest als thans. Vrees heeft alle natiën tot de uiterste wanhoop gedreven. Oorlogen zijn ontbrand en worden gevoerd zonder eenige voorafgaande kennisgeving of oorlogsverklaring. De goddeloosheid in hooge plaatsen en ook in lage plaatsen, is grooter dan ooit tevoren en niets kan met den huidigen dag van goddeloosheid vergeleken worden dan het prototype (oer-beeld), namelijk, de ten tijde van Noach op aarde heerschende toestanden, toen de demonen op de aarde waren en God de zichtbare wereld in den grooten zondvloed vernietigde. De aardsche leiders voorvoelen de nadering van een grooten, onheil aanbrenghenden climax; daarom verklaren zij, dat als er niet spoedig vrede onder de natiën tot stand komt, het menschelijk geslacht weldra ten onder zal gaan. Inplaats dat zij zich nu tot God en de duidelijke, in Zijn Woord gegeven, onderwijzingen begeben, teneinde de ware oorzaak van de moeilijkheden en het geneesmiddel daarvoor te leeren kennen, keeren de wereldsche heerschers zich geheel en al tot den Duivel, zijn mededemonen en vertegenwoordigers. Godsdienst, politiek en handel — de drie zichtbare elementen, die deze wereld regeeren — treden op den voorgrond en verkondigen eensgezind aan het volk: „Wij moeten meer godsdienst hebben, anders zal onze beschaving spoedig ondergaan.“ Aldus handelen zij als de mondstukken van deze demonen of duivelen, om alle menschen te dwingen, tot den godsdienst toe te treden, terwijl de Duivel wel degelijk weet, dat het einde daarvan de vernietiging is. Men lette op de huidige vervulling der profetie. Slechts de menschen van goeden wil jegens God zullen hierop acht slaan; alleen *zij* zullen er de juiste waardeering voor hebben

en gehoor geven aan het Woord van den Almachtige.

Bevestigend getuigenis

Op 23 December 1939 kondigde de president van de Vereenigde Staten de benoeming aan van een gezant bij het Vaticaan, het voornaamste hoofdkwartier van den godsdienst op aarde. Die gezant is naar den paus gezonden, zooals de president verklaart, als „mijn persoonlijke vertegenwoordiger, opdat onze evenwijdig loopende bemoeiingen voor den vrede en de verzachting van het leed bevorderd mogen worden.” (Natuurlijk betaalt de regeering van de Vereenigde Staten de rekening en zonder de instemming van de ingezetenen van het land: de 130 millioenen zielen van dat volk, worden er toe gedwongen, den paus als den voornaamsten godsdienstleider op de aarde te erkennen en te dulden, dat hij nu een verbond met de Vereenigde Staten gesloten heeft). Verder heet het in het schrijven van den president aan den paus: „Als de tijd voor het herstel van den wereldvrede op een hechtere basis gekomen zal zijn, is het voor de menschheid en voor den godsdienst van het allergrootste belang, dat gemeenschappelijke idealen ook gemeenschappelijk tot uiting zullen komen. . . . Ik vertrouw daarom, dat alle kerken der wereld, die in een gemeenschappelijken God [niet Jehova God, aangezien Hij niet de gemeenschappelijke God van godsdienst en politiek is en zij niet God vreezen en gehoorzamen, maar zich tegen Zijn heerschappij verzetten] gelooven, het groote gewicht van hun invloed in de schaal van deze groote zaak zullen werpen.”

Als verder bewijs, dat de president als een politieke macht en als één van de regeerders der we-

reld den Schepper loochent en op den mensch vertrouwt, lette men op de volgende woorden in zijn schrijven aan den paus: „Deze wereld heeft zichzelf een beschaving geschapen, die in staat is, de menscheid zekerheid en vrede te verschaffen, hecht opgebouwd op de grondvesten der godsdienstige leerstellingen. Maar ondanks het feit, dat die beschaving der aarde, de zee en zelfs de lucht heeft veroverd, maakt zij thans een periode van oorlog en benauwdheid door.”

Men lette vooral op het kikvorsch-achtige gekwaak, dat tot uitdrukking komt in de snoevende en schreeuwerige woorden: „Deze wereld heeft *zichzelf een beschaving geschapen*, die in staat is, de menschen zekerheid en vrede te verschaffen, hecht opgebouwd op de grondvesten der godsdienstige leerstellingen.” De gezant, die bij het Vaticaan benoemd is, is Myron C. Taylor, een vroeger hoofd der United States Steel Corporation, één van de grootste lichamen der aarde, die haar kracht en geld grootendeels wijdt aan het bouwen van oorlogstoerusting ter vernietiging van menschelijke levens. Zeker zal geen redelijk mensch willen beweren, dat zoo iemand den grooten „Vredevorst”, Christus Jezus, vertegenwoordigt. Terzelfder tijd maakt de president bekend, dat hij den president van den Federalen Raad van Kerken, die oogenschijnlijk protestantsch is en verder den president van het Joodsche Theologische Seminarium van Amerika, dat den Joodschen godsdienst beoefent, heeft uitgenoodigd, met hem te beraadslagen en als woordvoerders voor het Amerikaansche Protestantisme en het Amerikaansche Jodendom op te treden voor de gemeenschappelijke zaak van de drie „gelooven”, waardoor hij zich voorstelt, indien mogelijk, *een nauwere samenwerking tusschen godsdienst, politiek en kapitaal tot stand*

te brengen, om de aarde in strijd met den Almachtigen God en Zijn Koning, Christus Jezus, te regeeren.

Hier hebben wij nu een concreet voorbeeld en het meest overtuigende bewijs, dat godsdienst, politiek en handel nauw met elkander verbonden zijn, om den vrede te vestigen, het volk voor hun doeleinden te organiseeren en *de aarde te regeeren*. Dit voorbeeld wordt gegeven door een man, die beweert in staat te zijn, iets te volbrengen, dat alleen de Almachtige God kan volbrengen. Dit oogmerk is — in verband met de vermetele bewering over hetgeen „de wereld zichzelf geschapen heeft” — zich aan te matigen, het vermogen te bezitten, om iets te bereiken, wat de mensch eenvoudig niet bereiken kan. „Godslastering” is eigenlijk, juist gedefiniëerd, een door den mensch gedane pretentie, iets te kunnen volbrengen, wat alleen God kan doen. De samenwerking tusschen godsdienst, politiek en handel is lijnrecht in strijd met de *Theocratische Regeering* en daarom zijn de opgeblazen woorden van die combinatie godslasterlijk. Jezus, de Koning van de *Theocratie*, zegt: „*Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, want wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstroot.*” — Matth. 12 : 30. *Het is dus duidelijk, dat de godsdienstige, politieke en commerciële combinatie niet met Christus Jezus, den Koning, vergadert, maar Hem tegenstaat, derhalve verstroot; dit is een verder bewijs voor het feit, dat het Satan is, die zich van den godsdienst, de politiek en den handel bedient, om het volk te bedriegen en in het verderf te storten.*

Laten wij aannemen, dat het doel van de bovengenoemde personen, om vrede op aarde te stichten, oprecht gemeend is; toch verandert dat niet in het minst iets aan de zaak, omdat het doel, dat zij zich gesteld hebben, volkomen in strijd is met het doel van den grooten *THEOCRAAT* en met Zijn Woord,

waardoor afdoende bewezen wordt, dat zij de ver-
tegenwoordigers van de demonen zijn. Gedurende
verscheidene jaren heeft *DE WACHTTOREN* de
aandacht op het feit gevestigd, dat het verbond tus-
schen godsdienst, politiek en handel tegen Jehova's
Koninkrijk gericht is. In den afgelopen tijd zijn er
vele feiten voorgevallen, die een bevestiging voor
die verklaring opleveren. Het bewijsmateriaal, hier-
in voorgelegd, diende alle personen, die in Jehova
God en Christus Jezus gelooven, er van te overtui-
gen, dat de Duivel alle natiën door middel van den
godsdienst naar den ondergang voert. De verklaring,
die thans door de godsdienstaanhangers, politici en
commerciële reuzen uitgezonden wordt, is recht-
streeks gericht tegen den Almachtigen God en Zijn
Koning. Zij is voorts in strijd met de volgende woor-
den van Jehova: „Zie, mijn knecht, dien Ik ver-
koren heb, mijn geliefde, in wien mijne ziel een wel-
behagen heeft; Ik zal mijnen Geest op Hem leggen
en Hij zal den heidenen [natiën] het oordeel aanzeg-
gen. . . . En op zijnen naam zullen de heidenen [na-
tiën] hopen.” — Matth. 12 : 18, 21, N.V.; Jes. 42 : 1-7.
God's aangezegd oordeel moet en zal voltrokken
worden, omdat Hij zulks verklaard heeft. — Jes.
46 : 11.

Verdere bewijzen

De paus ontving de boodschap van Mr. Roosevelt
met ware voldoening. Hij deelde den president mede,
dat zijn gezant goed en met vreugde ontvangen zou
worden. Daarna legde de paus op den 28sten dag van
December 1939 een persoonlijk bezoek bij den ko-
ning van Italië af, waarover de Associated Press
(Vereenigde Pers) zegt: „Paus Pius XII legde heden
een bezoek bij den koning en de koningin van Italië

af, hetgeen in een periode van meer dan 70 jaren het eerste bezoek beteekent, door eenigen paus aan een wereldlijk vorst afgelegd. . . . De paus begaf zich, omringd door groote pracht en praal en veel [godsdienstig] ceremoniëel, naar het Quirinaal-paleis." Hierin volgde de paus zeker niet de leiding van den nederigen en ootmoedigen Christus Jezus, toen Hij op aarde was. De Pers bericht verder: „Na de ceremoniëele ontmoeting met den koning en de koningin hield paus Pius heden een korte rede, waarin hij zeide, dat „het bezoek de gelukkige overeenkomst tusschen kerk en staat opnieuw bezegelde”.

Deze feiten vormen een verder bewijs voor het bestaande verbond tusschen godsdienst en politiek, door de zelfzuchtige handelsmacht gesteund, een verbond gesloten, om een zoogenaamden „wereldvrede" te vestigen en de aarde volkomen in strijd met het Woord van den Almachtigen God te regeeren. Zullen de pogingen van zulke menschen slagen? Over dat onheilige verbond sprekende zegt Jehova: „Vergezelt u te zamen, gij volken, doch wordt verbroken; en neemt ter oore gij allen, die in verre landen zitt: omgordt u doch wordt verbroken, omgordt u doch wordt verbroken, beraadslaagt eenen raad doch hij zal vernietigd worden, spreekt een woord doch het zal niet bestaan; want God is met ons." — Jes. 8 : 9, 10. God is met Christus Jezus en allen, die de *THEOCRATIE* ondersteunen, doch tegen ieder verbond, dat in strijd met Zijn Woord handelt en optreedt.

De Katholieke pers en alle Katholieke en andere door godsdienst beheerschte publicaties, zullen ten volle ondersteunen de vereenigde pogingen van het godsdienstige, politieke en commerciële verbond, om een wereldvrede, als bedoeld door den president van de Vereenigde Staten, tot stand brengen. Ge-

durende eenigen tijd heeft de publieke pers nu reeds openlijk de godsdienstaanhangers ondersteund, omdat de Roomsche-Katholieke Hiërarchie eenige van haar vertrouwensmannen in iedere organisatie van de wereldpers heeft weten te plaatsen. De katholieke pers is een geduchte factor bij de beïnvloeding van het volk geworden, waardoor het er toe gebracht wordt, zich tot het demonisme te keeren. Die godsdienstige organisatie neemt op groote schaal aan de politiek der wereld deel.

Het nummer van 16 December 1939 van „The Nation” publiceert een artikel onder den titel „De Katholieke Pers”, waarin terecht gezegd wordt: „De Amerikaansche Katholieke pers vormt een belangrijk onderdeel van de politieke machinerie van de kerk en werd zeer aangemoedigd door paus Pius XI, die haar zag als een machtig werktuig in de hand van de Katholieke Actie — dat is, de samenwerking tusschen het leekendom en de hiërarchie ter bereiking van de Katholieke doelstellingen. . . . Bij de behandeling van internationale problemen heeft de Katholieke pers steeds die politieke richting verdedigt, welke de kerkelijke macht zou kunnen bevorderen. Zij keerde zich tegen Amerikaansche buitenslandsche interventie ten behoeve van den Hongaar Kossuth, een Protestant; zij sprak zich echter wèl uit voor interventie ten behoeve van de Katholieken in Ierland en Mexico. Zij verzette zich tegen het verleenen van „Goede Nabuurschap” aan Latijnsch Amerika uit vrees voor een uitbreiding van het Protestantisme.” „Deze Katholieke, fascistische bewegingen floreerden, toen de pauselijke diplomatie in handen van den tegenwoordigen paus was.” „Beoordeeld naar iederen standaard van moderne journalistiek moet de door de officiële Katholieke dagbladpers gegeven verdoezeling van den oorlog in

Spanje als een van de meest onoprechte pogingen van onze eeuw beschouwd worden."

Hieruit kan duidelijk het voornaamste doel van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie ontwaard worden, te weten: de wereld in strijd met God's gebod te beheerschen, hetgeen verder een bewijs is, dat genoemde godsdienstige instelling het voornaamste aardsche werktuig van de demonen is, om het volk te misleiden en het blindelings in het verderf te voeren.

De goddelijke profetie, die thans in vervulling gaat, toont boven allen twijfel verheven aan, dat het einde van Satan's ononderbroken heerschappij nabij is en dat er weldra over de wereld een climax zal komen in den vorm van den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods. Ondanks al deze onweerlegbare bewijzen stellen de godsdienstaanhangers zich heden op den voorgrond, door het voeren van een gemeenschappelijke poging, om de wereld door menschen, in strijd met God's aangekondigd voornemen, te regeeren. Bij hun pogingen, het gestelde doel te bereiken, negeeren de godsdienstaanhangers de waarheid en nemen zij openlijk hun toevlucht tot leugens.

Daar God van tevoren wist, dat de godsdienstaanhangers tot leugens hun toevlucht zouden nemen ter rechtvaardiging hunner daden, voorzeide God door Zijn profeet, dat de godsdienstaanhangers in deze laatste dagen zouden zeggen: „Want wij namen de leugen tot toevlucht, en verscholen ons achter bedrog.” — Jes. 28 : 15; K.B. Zij zeggen dit te hunner verontschuldiging en zoo handelt de Katholieke pers ook werkelijk heden ten dage; zij aarzelt niet haar toevlucht tot allerlei leugens te nemen, om de menschen te misleiden. Onder pressie van de Hiërarchie spreekt de pers zich uit voor samenwerking met

iedere politieke beweging, die de belangen van de Hiërarchie zal dienen; zij deinst er niet voor terug, allerlei leugens te grijpen, om haar verkeerden wandel te bedekken en de stem van haar geweten te smoren. Het feit, dat de Hiërarchie en haar bedrogenen hun toevlucht tot leugens nemen, vormt een hernieuwd bewijs, dat het de Duivel en de met hem verbonden demonen zijn, die staan achter deze wereldbeweging van godsdienst, politiek en handel, om thans vrede tot stand te brengen en zich dusdoende van de heerschappij der wereld te verzekeren. Satan is het hoofd van alle leugenaars. Hij is de vader der leugen en in hem is geen waarheid; zijn aanhangers en de door hen bedrogenen volgen nauwkeurig zijn leiding. — Joh. 8 : 44. Het feit, dat de godsdienst het voornaamste werktuig van den Duivel op aarde is en de politici om „meer godsdienst“ vragen, is een voortgaande bevestiging van de gevolgtrekking, dat de Duivel de geheele wereld in het verderf poogt te storten. — Openb. 16 : 14, 16.

Armageddon voor de deur

President Roosevelt's schrijven aan den paus en zijn benoeming van een ambassadeur bij het Vaticaan, voorts zijn oproep aan leidende Protestantsche en Joodsche godsdienstaanhangers om met hem samen te werken, een wereldvrede tot stand te brengen, worden door de pers als het grootste nieuws van het heden begroet. Zal dat plan van den opperste der demonen om vrede onder de natiën tot stand te brengen, succes opleveren? Slechts voor een korten tijd; deze gevolgtrekking wordt ten volle door de Schrift bevestigd. Er kan verwacht worden, dat de natiën weldra tot de een of andere vredesovereenkomst zullen komen en dan zullen de godsdienstige

en politieke leiders groote eer en bijval van de zijde der misleide menschenmassa inoogsten. De Schrift wijst er op, dat zij, die voor den godsdienst gezwicht en onder den invloed en de macht der demonen geraakt zijn, over de door godsdienst, politiek en handel geregeerde wereld — het symbolische „beest” — zullen uitroepen: „Wie is aan dit beest gelijk? Wie kan krijg voeren tegen hetzelfde?” — Openb. 13:4. Dan zal het onheilig verbond, dat als de zichtbare vertegenwoordiger van den Duivel optreedt, voor de wereld afkondigen: „Wij hebben vrede tot stand gebracht” en verder zeggen: „Vrede en geen gevaar [veiligheid]”. En wat zal dan daarop volgen? De Schrift antwoordt: „Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën eener zwangere vrouw, een plotseling verderf en zij zullen geenszins ontkomen.” — 1 Thess. 5:3; N.V.

Verwerping der waarheid

Misleide godsdienstaanhangers verzetten zich hardnekkig tegen de waarheid van God's Woord; dit is het gevolg van demonischen invloed. Israël's koning Saul weigerde halsstarrig, naar de waarheid te luisteren en haar te gehoorzamen. Jehova zeide toen door middel van Zijn Profeet tot Saul: „Gehoorzamen is beter dan slachtoffer, . . want wederspanning is een zonde der toovernij en wederstreven is afgoderij en beeldendienst.” [Gehoorzamen is beter dan offerande, . . . want weerspanning is zonde van waarzeggerij en ongezeggenheid is afgoderij en wichelarij; L.V.] - 1 Sam. 15:22, 23. *De persoon, die opzettelijk weigert, de waarheid van God's Woord te hooren en te gehoorzamen, als die hem wordt voorgelegd, opent daardoor de deur voor de demonen, hij noodigt hen op deze wijze uit, binnen te ko-*

men. De demonen nemen dan bezit van hem, dat wil zeggen, zij maken zich van zijn geest meester en brengen dat schepsel onder hun macht. Velen, die dienstknechten van God meenen te zijn, zijn in werkelijkheid wederspanning en opstandig, zij weigeren God's Woord te gehoorzamen en bezwijken zoodoende voor den invloed der demonen. Daarom vermaant Jehova degenen, die veiligheid in den dag van Zijn toorn willen vinden, „gerechtigheid en zachtmoedigheid te zoeken”, voordat die groote en verschrikkelijke dag komt. — Zef. 2 : 1-3. Dat wil zeggen: Laten zij, die ernstig naar veiligheid en bescherming zoeken, zich er op toe leggen, datgene te vinden en te doen, wat recht is en uit God's Woord den rechten wandel vast te stellen. Vervolgens moeten zij bereidwillig en verlangend zijn, het Woord Gods te hooren en te gehoorzamen, omdat dit beter is dan alle slachtoffers, die zij zouden kunnen brengen.

De Roomsch-Katholieke Hiërarchie en de soortgelijke godsdienstige leiders dringen er bij het volk op aan, te weigeren op de boodschap van God's Woord, die door Jehova's getuigen tot hen gebracht wordt, acht te geven; zoodoende maken de geestelijken er zich aan schuldig, de demonen behulpzaam te zijn bij de misleiding en verblindings der menschen. Uit angst voor de geestelijkheid vallen de misleiden in den strik van den Duivel. De oprechte en eerlijke personen, die op het Woord acht slaan, zoeken gerechtigheid en zachtmoedigheid en alleen dezulken vinden den weg der ontkoming en veiligheid in Armageddon. De wederspanningen en opstandigen zullen in Armageddon omkomen.

Verdere bewijzen der demonische macht

De volgende teksten worden aangehaald om aan te toonen, welke methoden de demonen gebruiken,

om de menschheid van God af te keeren. Het zijn vooral de gevoelige, voor aandoeningen licht vatbare godsdienstbelijders, die gemakkelijk den demonischen invloeden ten prooi vallen. Er is niet veel voor noodig, om hen het slachtoffer van de demonen te doen worden. Zij worden door hen voor de waarheid verblind, d.w.z. de demonen maken zich van hun geest meester en verkrijgen daardoor macht over 't menschelijk schepsel, ten gevolge waarvan het er toe gebracht wordt, allerlei onredelijke dingen te doen, zooals wild heen en weer te loopen en te schreeuwen, zich-zelf te kastijden en andere dingen te verrichten, waardoor het schepsel zich bezoedelt. *Het groote aantal krankzinnigen is het slachtoffer van de demonen, doordat zij geheel in hun macht zijn en onder hunne beïnvloeding staan.* Men lette op de Schriftuurlijke bevestigingen hiervan in de volgende teksten: Mattheüs 8 : 28, 29; Mattheüs 17 : 15; Marcus 5 : 2-5; Lucas 8 : 27-36; Jeremia 7 : 31; Jeremia 19 : 5; Psalm 106 : 37, 38.

Een andere methode der demonen bestaat daarin, hun slachtoffers te kwellen en ze geheel aan zich te knechten, zoodat het menschelijke schepsel of de menschelijke schepselen geen macht meer over zichzelf en hun handelingen hebben — Matth. 4 : 24; 8 : 16; 15 : 22; Marc. 1 : 32; Luc. 6 : 18; Hand. 5 : 16. In de Schrift wordt een speciaal geval genoemd, waarbij zeven demonen zich van één menschelijk schepsel hadden meester gemaakt, waardoor veel verwarring en beroering gewekt werd — Luc. 8 : 2. *De demonen bezitten de macht, om menschelijke schepselen te verlammen; van deze macht maken zij ook gebruik, waardoor zij stomheid en andere lichamelijke gebreken veroorzaken* — Luc. 9 : 38-42; 11 : 14; Matth. 9 : 32, 33. *Ook doen zij menschelijke schepselen het vermogen om te zien, te hooren en te spre-*

ken, verliezen — Matth. 12 : 22. Voorts beschikken zij over de macht, menschelijke schepselen gedurende langen tijd in een gebogen lichaamshouding te doen rondloopen, zoodat zij zelfs niet in staat zijn, recht op te loopen. — Luc. 13 : 11-13, 16.

De godsdienstaanhangers, die gelooven, dat hun gestorven vrienden zich bij bewustzijn in het „vagevuur“ bevinden, zijn slachtoffers van demonischen invloed en macht. De Schrift toont evenwel zonder eenige tegenstrijdigheid aan, dat de dooden geen bewustzijn hebben en in het geheel niet meer bestaan. — Pred. 9 : 5, 6; Ps. 115 : 17.

Slachtoffers van demonen, die onder den invloed van demonischen godsdienst staan, hooren dikwijls stemmen van demonen, die gestorvenen verpersoonlijken; de demonen doen dit met het doel, de levende menschelijke schepselen te bedriegen. Een treffend voorbeeld hiervan wordt gegeven in 1 Samuël 28 : 7-15.

Pijniging

Gevangenschap en pijniging zijn oorspronkelijk afkomstig van den Duivel; deze middelen worden slechts toegepast door hen, die voor den Duivel en zijn demonendienst van gewicht zijn. Het eerste in den Bijbel vermelde geval van pijniging of kwelling wordt toegeschreven aan den vorst der duivelen, hetwelk aantoon, dat godsdienstaanhangers door den Duivel gebruikt werden om Job te kwellen. De Schrift laat ons zien, dat de Duivel en zijn mededemonen, Job's kinderen en eigendommen vernietigden, vervolgens zijn vrouw er toe brachten, hem te kwellen en daarna kwamen nog drie godsdienstaanhangers tot hem, die een lange kwellende boetpredikatie voor hem afstaken. Al deze dingen werden tegen Job ondernomen, om hem van God af te keeren en zijn vernie-

tiging te bewerkstelligen. Hun pogingen mislukten echter. — Zie Job, de eerste drie hoofdstukken.

Zij, die aan demonische invloeden toegeven, scheppen er spoedig behagen in, andere mensche-lijke schepselen te kwellen en in het bijzonder zulke menscheelijke schepselen, die vrijmoedig getuigenis voor den Naam van Jehova God en Zijn Koninkrijk afleggen. Men denke eens aan de vele duivelsche daden van beschimping, pijniging en marteling, die de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en haar bondge-
nooten — de Nationaal-Socialisten, de Fascisten en andere totalitaristen — aan Jehova's getrouwe getui-
gen begaan hebben. Gevangenis en concentratie-
kampen zijn in de afgelopen maanden martelplaat-
sen van Jehova's getuigen en anderen geworden. Al
zulke gevangenschap en pijniging zijn het gevolg
van den invloed en de macht der demonen, uitge-
oefend op menschen. Deze schanddaden worden be-
dreven door hen, die belijders van godsdienst zijn.

De wet van Jehova God, die Hij door de hand van Mozes aan Zijn uitverkoren volk gegeven heeft, voorziet niet in de bestraffing van schepselen door gevangenschap of concentratie-kampen der pijniging: De eerste vermelding in den Bijbel van zulke plaatsen van beperking en pijniging betreft de godsdienstige, demonenvereerende Egyptenaren, die zulk een vorm van straf toepasten op God's on-
schuldigen dienstknecht Jozef — Gen. 40 : 15; 41 :
14; Ps. 105 : 17, 18. Egypte bewaarde vele gevangen-
nen „in het gevangenhuis“ of „in het huis van den
kuil“, — Jer. 37 : 16; Exod. 12 : 29. Zulke middelen
van straf en pijniging stammen af van Satan, den
vorst der demonen, zooals door de Schrift in Genesis
6 : 1-4 en 1 Petrus 3 : 19, 20 uiteengezet wordt.

De demonische godsdienstaanhangers, de Filistijnen, sloten God's dienstknecht Simson in de gevangenis op en dwongen hem daar zwaar werk te verrichten — Richt. 16 : 21-25. De tien ontrouwe stammen van Israël vielen van God af als gevolg van godsdienstigen invloed, zij werden slachtoffers van demonen. Daarna volgden zij het voorbeeld, dat de Duivel hun gegeven had en stichtten en onderhielden gevangenhuisen, waarin zij Jehova's getrouwe profeten en dienstknechten opsloten. — 1 Kon. 22 : 26, 27. Er staat geschreven: „Doch Asa [de ontrouwe, demonen-vereerende koning van Israël] werd toornig tegen den Ziener [profeet; een van Jehova's getuigen], en zette hem in het gevangenhuis [der pijniging; *Young's Vertaling*], want hij was hierover tegen hem ontsteld: daartoe onderdrukte Asa eenigen uit het volk terzelfder tijd". De Leidsche Vertaling dezer tekst luidt: „Maar Asa werd gramstorig tegen den Ziener en zette hem in het tuchthuis; want hij was hierover in ziedenden toorn tegen hem ontstoken. Ook mishandelde Asa te dier tijd eenigen uit het volk." — 2 Kron. 16 : 10.

De demonen-vereerende vijanden vergaderden God's volk in den put of kuil. — Jes. 24 : 22; Zach. 9 : 11. De Koning van Assyrië, aanhanger van den demonengodsdienst, zette den Koning van Israël in de staatsgevangenis; — 2 Kon. 17 : 4. De heerscher van Babylon, die den demonengodsdienst beoefende, nam de Joden gevangen en stelde hen op strikten gevangenskost. — 2 Kon. 25 : 27-30. Zedekia, de ontrouwe koning en aanhanger van den demonengodsdienst, onderhield martelplaatsen of „gevangenhuisen" te Jeruzalem; in deze plaatsen werd de profeet Jeremia opgesloten. — Jer. 20 : 2, 3. Dezelfde demonenvereerende koning liet den getrouwen profeet Gods in een vuilen, modderigen kuil werpen. — Jer.

37 : 16; 38 : 6-13.

Christus Jezus, de Heilige en Onschuldige, werd op aandrijven der godsdienstaanhangers tijdelijk in de gevangenis geworpen, gepijnigd en onteerd. — Jes. 53 : 8.

De godsdienstige, door de demonen beheerschte Joden onderhielden gevangenissen; zij leverden God's getrouwe knechten aan zulke gevangenissen en martelplaatsen over. — Hand. 5 : 17-25; 8 : 3; 22 : 4, 19; 26 : 10. Op aandrijven van de godsdienstaanhangers werd de apostel Petrus tusschen twee krijgsknechten geketend. — Hand. 12 : 6, 7.

Alle totalitaire staten staan onder de macht der demonen en beoefenen den demonengodsdienst; als gevolg daarvan hebben Jehova's getuigen in die landen heden grooten smaad, gevangenschap en pijniging te verduren. Speciale voorbeelden van zulke demonisch-godsdienstige praktijken, die strafmaatregelen tegen Jehova's getuigen insluiten, komen tegenwoordig voor in den staat New-Jersey der Vereenigde Staten, in Duitschland, in Quebec en vele andere plaatsen.

De belijders van den demonengodsdienst verheerlijken heden den politieken staat, evenals zij dat vroeger gedaan hebben, toen de politici en de demonische godsdienstaanhangers met elkander samenwerkten om Jehova's getrouwe knechten te straffen. — Dan. 3 : 8-27. Heden zetten de demonische godsdienstaanhangers — onder aanvoering van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, — de politieke, wetgevende en uitvoerende lichamen er toe aan, om den gedwongen vlaggegroet, het herhalen van de nationale eeden van trouw en het groeten van menschen met heilgeroep tot wet te verheffen, hetgeen alles op aandrijven van den Duivel geschiedt. Hoewel al zulke godsdienstige, politieke

regeerders met hun mond het gebed uitspreken, dat Jezus Zijn navolgers betreffende God's Koninkrijk en de verlossing uit de verzoeking leerde bidden, zoo doet toch geen hunner dit oprecht en consequent; zij wenschen trouwens in den grond van de zaak niet, dat zulk een gebed verhoord wordt. Zij zijn blind en verkeereren met betrekking tot God's voornemen in het duister, blindelings zwichten zij voor den invloed en de macht der demonen.

De voorgaande uitvoerige opstelling van het Schriftuurlijk getuigenis, dat niet aan steekhoudende weerlegging onderhevig is, levert boven iederen twijfel het bewijs, dat alle godsdienst van den Duivel en de met hem verbonden demonen afkomstig is. Hij wordt door hen aan het volk opgedrongen, met de bedoeling alle menschen van God af te keeren en daardoor hun algeheele vernietiging te bewerkstelligen. *Nu in deze laatste dagen, onmiddellijk voorafgaande aan Armageddon, legt Jehova, de Almachtige God, deze waarheden over den godsdienst en het demonisme door Christus Jezus aan de menschen in het algemeen voor. Dit doet Hij, om hen te waarschuwen.* Alle personen, die deze boodschap der waarschuwing vernemen, zullen thans door hun handelwijze toonen, aan welke zijde zij feitelijk staan. *De Heere scheidt de menschen van goeden wil, Zijn schapen, van de door demonen beheerschte menschen, de bokken.* — Matth. 25 : 31-46. Allen, die de waarschuwing willen vernemen en er acht op slaan, zullen van den godsdienst wegluchten en een plaats van zekerheid onder God's organisatie vinden. Allen, die echter weigeren te hooren en te gehoorzamen, zullen hetzelfde lot ondergaan als de Duivel en al zijn engelen. — Matth. 24 : 16; 25 : 41.

Bescherming

Opnieuw zij er aan herinnerd, dat godsdienst een valstrik en afpersing is, die uit den Duivel, den aanvoerder der demonen, voortkomen. Zij worden beide door de demonen aan de menschen opgedrongen: de valstrik van den Duivel, waarin de menschen gevangen worden en de afpersing van de godsdienstige leiders, om de menschen te plunderen. Alle belijders van den godsdienst en hun aanhangers zullen in Armageddon geen plaats van zekerheid of ontkoming vinden. De Schrift zegt duidelijk, dat „niemand zal ontkomen"! — 1 Thess. 5 : 3. Alleen zij zullen een plaats van bescherming en zekerheid vinden, die hun vertrouwen geheel op God en Christus, Zijn Koning, stellen. Allen, die de plaats van zekerheid vinden, worden herinnerd aan de woorden: „Wie op Jehova vertrouwt wordt in veiligheid gebracht." — Spr. 29 : 25; L.V.

Wat zal dan het einde van den godsdienst zijn? Zijn oordeel staat opgeteekend; een uitvoerige en diepgaande beschouwing daaromtrent wordt in de volgende hoofdstukken ontvouwd.

GEOORDEELD.

HOOFDSTUK IV

Na de aandachtige beschouwing en overweging van de in de voorgaande hoofdstukken aangevoerde bewijzen, kan de mensch van goeden wil spoedig gewaar worden, dat goasdienst het voortbrengsel van Satan is, langen tijd door Satan en de andere demonen gebezigd, om het menschelijk ras ten verderve te voeren, zoomede den Naam van den Almachtigen God te schenden. Het is geweest en is nog altijd het meest verfijnde instrument, om te bedriegen en de verwoesting van het geluk van menschen en volkeren teweeg te brengen. Wanneer Jehova in Zijn Woord bekend maakt, dat het Zijn doel is, den Duivel ter bestemder tijd te vernietigen, dan is het aannemelijk, te besluiten, dat God evenzeer zal doen verdwijnen al datgene, dat de Duivel en zijn met hem verbonden demonen hebben gebruikt en nog steeds aanwenden, om Jehova's Naam te smaden en de menschheid in den val te lokken. Zullen de Duivel en zijn demonen-handlangers voor eeuwig blijven bestaan? Of zullen zij aan de vernietiging prijs gegeven worden? En, indien dit het geval is, wanneer zal dit dan geschieden?

De Schrift antwoordt hierop niet in onzekere bewoordingen. Toen de Satan zijn boosaardige uitdaging tot Jehova richtte, werd het doodsoordeel door Jehova over den Duivel uitgesproken, welk vonnis in de volgende Schriftplaatsen is opgeteekend: Jes. 14 : 12-19 en Ezech. 28 : 13-19. God deelde den Dui-

vel mede, dat Hij zijn bestaan zou toelaten, om hem de gelegenheid te schenken, zijn goddelooze uitdaging waar te maken, maar voegde er tegelijkertijd aan toe, dat te bestemder tijd God Zijn verheven macht tegen den Duivel in werking zou doen stellen, hem daarbij vernietigende. — Ex. 9 : 16. [Maar hierom heb ik jou nog laten bestaan, dat Ik jou mijn kracht kan toonen, en dat zij mijn Naam op die heele aarde kunnen verkondigen; Afr. Bijbel] Gedurende vele eeuwen hebben de Duivel en de met hem vereenigde demonen alle krachten in 't werk gesteld, om deze verdorven uitdaging te ondersteunen; de onbekwaamheid, haar te verwezenlijken, is geheel en volledig gedemonstreerd. De tijd is daarom nabij gekomen ter uitvoerlegging van het vonnis tegen deze goddeloozen, en dit weet de Duivel zeer wel, zooals geschreven staat: „Hij weet, dat hij weinig tijd heeft” [dat hem slechts een korte tijd ten dienste staat; K.B.] — Openb. 12 : 12. De Schrift vermeldt klaarlijk, dat de Duivel door den Heere Jezus, den Uitvoerenden Dienaar van Jehova God, vernietigd zal worden. — Hebr. 2 : 14.

Wat de booze engelen, Nephilim of demonen betreft, het doodsoordeel is over hen opgeschreven. — 2 Petr. 2 : 4, 9. „Ook de Engelen, die hun oorspronkelijken toestand niet behielden, maar hun eigen verblijfplaats moesten verlaten, houdt Hij vast in eeuwige boeien in de onderste diepte der duisternis tot de groote dag van het oordeel.” — Judas 6; Kath. B. Alle demonen, met inbegrip van Satan, den vorst der demonen, zijn uiterst boosaardig; van hen staat geschreven: „De Heere verdelgt alle goddeloozen”. — Ps. 145 : 20. De tenuitvoerlegging van het doodsvonnis, over de boozen geveld, zal in Armageddon plaats vinden, in den slag van den grooten dag des Almachtigen Gods. — Openb.

19 : 11-21; 20 : 2, 3.

De volken, die onder de macht van den Duivel gevallen zijn, zullen eveneens vernietigd worden: „De Heere is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan; de goddelooze is verstrikt in het werk zijner handen. De goddeloozen zullen terugkeeren naar de hel toe, alle godvergetende heidenen”. [Jahve heeft getoond wie Hij is! Zijn vonnis geveld! Gevangen ligt de goddelooze in 't werk van eigen handen! Mogen zoo de goddeloozen naar de onderwereld varen, alle volken, die God vergeten; K.B.] — Ps. 9 : 17,18. In onze dagen heeft elk volk op aarde zich gekeerd tegen Jehova God en Zijn regeering, dat is: Het Koninkrijk, waarvoor Jezus Zijn volgelingen leerde bidden. Jezus zeide: „Wie met mij niet is, die is tegen mij, en wie met mij niet vergadert [bijeenbrengt; N.V. en K.B.], die verstroot [jaagt uiteen; K.B.]” — Matth. 12 : 30. Alle natiën hangen den godsdienst aan of het demonisme, in oppositie met Jehova God en Zijn Koninkrijk. De „Christenheid” pretendeert God te dienen, maar in dit opzicht huichelt zij, want zij nadert Hem alleen in woorden, maar niet in waarheid en in feite. Wat zal het einde zijn van den godsdienst en van hen, die voortgaan, godsdienst te beoefenen? Het ondervolgende geeft op deze vraag het getrouwe en Schriftuurlijke antwoord.

Jehova God maakte aan Abraham Zijn wil kenbaar, om een regeering van gerechtigheid in te stellen, onder welke allen, die rechtvaardigheid liefhebben, leven zouden en Zijn zegeningen deelachtig zouden worden. — Gen. 12 : 2, 3; 22 : 15-18. Jehova stelde inderdaad een voorbeeldige regeering in, waarover Hij David tot koning verhief. David voorshadowde Christus Jezus, deze heerschappij was een beeld, die de komst voorzegde van God's werke-

lijke regeering met Christus Jezus, den tegenbeeldigen David, als machthebbenden Koning. Deze tegenbeeldige of werkelijke regeering van God wordt „DE THEOCRATIE” genoemd, en wel daarom, wijl zij God’s Regeering is. Aangaande Christus Jezus, den Koning staat geschreven: „De heerschappij is op Zijnen schouder; de grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn.” — Jes. 9 : 5, 6. Meer dan negentien eeuwen geleden kwam de man Jezus op bevel van Jehova God op aarde, om de waarheid bekend te maken betreffende Jehova en Zijn Heerschappij of Koningschap, welke eerlang in de toekomst opgericht zou worden. — Joh. 18 : 37. Het is om deze reden, dat Hij Zijne volgelingen leerde, altijd tot den Almachtigen God te bidden: „Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede ook op aarde zoals in den hemel.” — Matth. 6 : 10; K.B. Vlak voor Zijn kruisdood kondigde Jezus Zijn voornemen aan, henen te gaan om het Koningschap voor te bereiden en in ontvangst te nemen, met de toevoeging, dat Hij later terug zou keeren, om allen tot zich te trekken, die het Koninkrijk ondersteunen. — Joh. 14 : 2, 3; Matth. 25 : 14-24.

Christus Jezus is „De trouwe en waarachtige Getuige” van Jehova God. — Openb. 3 : 14. Allen, die de geboden Gods, door Christus Jezus gegeven, hooren en gehoorzamen en in Zijn voetstappen wandelen, zijn gelijkerwijze getuigen van Jehova. In deze klasse zijn de getrouwe apostelen mede inbegrepen. Na de opstanding van Jezus Christus begon God uit de menschen anderen te verkiezen, die getrouw de schreden van Christus Jezus navolgden, dezen moeten eveneens getuigen van Jehova zijn. — Hand. 15 : 14-16; 1 Petr. 2 : 21. Bij de tweede komst van Christus Jezus worden degenen van Zijn getrouwe navolgers, alsdan op de aarde vertoe-

vende — zijnde de laatsten van de op deze wijze afgezonderde klasse — „het overblijfsel” genoemd. Aan hen wordt de getuigenis van Jezus Christus toevertrouwd, zij gehoorzamen Gods gebod, om welke reden zij tot getuigen Jehova's verheven worden. — Openb. 12 : 17; Jes. 43 : 10-12. Zij allen zijn gezalfd met de opdracht den Naam en het Koninkrijk van den Almachtigen God te proclameeren, d.w.z. uit te roepen. — Jes. 61 : 1, 2.

Christus Jezus besteeg den troon als Koning in het jaar 1914; drie en een half jaar later, namelijk in 1918, kwam Hij tot den Tempel God's om te oordeelen. — Mal. 3 : 1-3. Voor dat doeleinde ving Hij aan Zijne volgelingen tot Zich te trekken en hen te oordeelen; de goedgekeurden zijn degenen, die in de Schrift worden aangeduid als het „overblijfsel”, de „gezalften”, die Jehova's getuigen zijn. Volgens begon de Heere om zich heen te verzamelen een andere klasse, die Hij als Zijn „andere schapen” betitelt. — Joh. 10 : 16. Deze andere getrouwen worden de metgezellen van „het overblijfsel”; zij zijn in de Schrift aangeduid als „Jonadabs” of „Jonathans”. Getrouw voortgaande in de gehoorzaamheid aan Gods geboden, vormen zij de „grote schare”, die voor altijd op aarde verblijf zal houden. — Openb. 7 : 9-15. Het overblijfsel en de „andere schapen” worden beide ten rechte „Christenen” genoemd, zij werken als kameraden tezamen in vrede en eensgezindheid, verkondigende Jehova's Naam en Zijn groote THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ. — Ps. 122 : 1-9; Openb. 22 : 17. Geen van allen zijn aan den godsdienst overgegeven, maar zij mijden godsdienst als een doodelijke vijand, hetgeen hij ook inderdaad is.

Vele personen, die heden ten dage den godsdienst naleven, beweren Christenen te zijn, maar dat zijn

zij niet. Zij, die er mee doorgaan godsdienst te beoefenen, vertonen weliswaar een vorm van godzaligheid, doch zij ontkennen de macht van God en van Zijn Koninkrijk. Zij bezitten liever de uiterlijke schijn van vroomheid, doch willen haar kracht niet erkennen: houd u ver van zulke menschen. — 2 Tim. 3 : 5; K.B.

De demonen bezigden den godsdienst, om vele schijnheiligheden onder de menschen te kweeken. Een huichelaar [onverlaat; K.B. slechtaard; Utr. V.] — (Job. 27 : 8, 9; 34 : 30) is verachtelijk in God's oog. Omdat de geestelijkheid, dat wil zeggen: de priesters en Levieten onder de Joden, Gods Woord verlieten, om de leeringen van menschen na te volgen, aldus godsdienst beoefenende, ontmaskerde de Heere Jezus hen als geveinsden; „Gij geveinsden, wèl heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: Dit volk genaakt Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; doch tevergeefs eeren zij Mij, leerende leeringen die geboden van menschen zijn.” [Zij eren Mij niet op de ware wijze. Zij verkondigen namelijk als leerstellingen geboden van menschen; K.B.] — Matth. 15 : 7-9. „Wee u, schriftgeleerden en Pharizeeën, schijnheiligen! Gij zijt als witgepleisterde graven, die van buiten heel mooi lijken, maar van binnen gevuld zijn met doodsbeenderen en alle mogelijke onreinigheid. Zoo lijkt ook gij aan de buitenkant voor de mensen wel heilig, maar inwendig zijt ge vol schijnheiligheid en goddeloosheid. Slangen, addergebroed, hoe ontvlucht ge het vonnis van de hel?” — Matth. 23 : 27, 28, 33; K.B. Daarom is het einde der huichelaars de vernietiging.

Saulus van Tarsus, later Paulus genaamd, die een apostel van Jezus Christus werd, was eens een vurig godsdienstaanhanger; toen de waarheid hem ech-

ter bekend werd, bekeerde hij zich tot Christen. — Gal. 1 : 1-16. God bevrijdde hem van den godsdienst, omdat Paulus een eerlijk en ernstig mensch was, van goeden wil jegens God. Met de komst van den Heere Jezus Christus tot den Tempel plaatste God vóór de beoefenaren van godsdienst Zijn waarheid, om hun de mogelijkheid te verschaffen kennis te vergaren en dusdoende aan den valstrik van den godsdienst te ontkomen. Heden brengt de Heere Zijn waarheid onbewimpeld onder de aandacht van de menschen van goeden wil, opdat zij resoluut de partij kiezen van Jehova en Zijn Koninkrijk; aldus vinden zij de plaats van veiligheid en den weg tot eeuwig leven.

Profetie

„Gode zijn alle zijne werken van eeuwigheid bekend” [Zoo spreekt de Heer, die deze van eeuwigheid bekende dingen doet; K.B.] — Hand. 15 : 18. Deze „werken” of dingen” sluiten alles in, wat slechts in eenigerlei betrekking tot den godsdienst staat, zoomede datgene, wat het einde van den godsdienst zal wezen. God heeft door middel van Zijn profeten uiteengezet, wat alzoo geschieden zal; op den door Hem bestemden tijd verwezenlijken zich de geschiedkundige feiten als vervulling der profetie; de eigenlijke beteekenis dier feiten onthult Hij slechts aan hen, die er naarstig naar zoeken. De profetie van Joël houdt in het bijzonder verband met den godsdienst en zijn uitgang. De vervulling dier profetie geschiedde indertijd voor Jeruzalem in 't klein, maar de volledige vervulling in 't groot heeft plaats ten opzichte van de „Christenheid”. *Jeruzalem was de voorschaduwing van de „Christenheid”; hetgeen die stad overkwam was een beeld van datgene, wat zich in de „laatste da-*

gen" aangaande de „Christenheid" zal voltrekken. De volledige vervulling van de profetie van Joël nam een aanvang in het jaar 1918, het tijdstip, waarop Jezus Christus in den Tempel van Jehova verscheen, om te oordeelen. De Goddelijke profetie, zooals zij door Joël is opgeteekend, legt vooral den nadruk op de volgende dingen.

God's werk, dat in de Schrift Zijn „vreemde werk" genoemd wordt, laat Hij in de „Christenheid" verrichten als een getuigenis en waarschuwing voor de „Christenheid", dat vóór Armageddon voltooid moet worden; God bedient zich voor het uitvoeren van dit werk van het volk, dat voor „Zijn Naam uitgekozen" is, tezamen met zijn metgezellen, door welke boodschappers Hij in het bijzonder al degenen laat waarschuwen, die naar de redding van hun eigen ik en hun eer gestreefd hebben, en die onverschillig geweest zijn voor de eer en rechtvaardiging van den Naam van Jehova. De profetie stelt de klasse van den „boozen knecht" en den „mensch der zonde", „den zoon des verderfs" aan de kaak. De profetie voorspelt, welke gevolgen het „vreemde werk" Gods bij de „Christenheid" heeft. Zij openbaart de vorming van den totalitaireren staat en de algeheele samenwerking van degenen, die den zoogenaamden „Christelijken godsdienst" beoefenen, met de dictators der wereld in den gemeenschappelijken strijd tegen God's Koninkrijk.

De profetie openbaart den hachelijken toestand, waarin de ware Christenen geraakten; zij onthult, hoe de getrouwen weder hieruit te voorschijn kwamen en spreekt van de uitstorting van den Geest Gods op alle vleesch.

De profetie toont aan, hoe godsdienstaanhangers, politici en handelsmannen hun vereenigde krachten in het werk stellen, om degenen te vernietigen, die Jehova God getrouw dienen. Inplaats dat dit complot en deze vereenigde pogingen van den vijand, om Jehova's getuigen te vernietigen, dezen echter van hun werk afhielden, zijn volgens de profetie de getrouwen hierdoor in het geheel niet verslagen; het gezalfde overblijfsel en zijn metgezellen marcheeren onverschrokken en vreugdevol voorwaarts, doordat zij het werk, dat hun door Jehova God en Zijn Koning opgedragen is, ten uitvoer brengen. Verder wordt aangetoond, hoe Jehova alle strijdkrachten van den Duivel uitdaagt, naar voren te komen en te strijden; de uitslag van dien strijd zal tot roem van Jehova en tot rechtvaardiging van Zijn Naam strekken. De profetie openbaart de geheele ondergang van den godsdienst en de overwinning van het Goddelijk Rijk der gerechtigheid. Als nu deze geopenbaarde waarheden door de gewijden des Heeren begrepen worden, veroorzaken zij hun noodzakelijkerwijze vreugde en hoop.

Legers

De woorden aan het begin van de profetie laten geen mogelijkheid van twijfel toe, dat deze op het bevel van Jehova God geschreven werd. „Het woord des Heeren, dat geschied is tot Joël, den zoon van Pethuël” [Woord van Jahve gericht tot Joël, zoon van Petuel; K.B.] — Joël 1 : 1. De naam Joël beteekent „Jehova [is zijn] God”. Aangezien personen op zichzelf zonder eenig belang zijn en God's Woord niet geschreven is, om afzonderlijke personen te verhoogen, wordt de levensgeschiedenis van Joël niet vermeld. Hij was slechts een werk-

tuig in de hand Gods en God alleen komt alle dank en alle eer toe. *Bij de beschouwing van een profetie of een profetisch beeld is het derhalve niet noodzakelijk — ja niet eens behoorlijk — om de profetische schrijvers of spelers en datgene wat zij doen, als wonderen of wonderdaden te beschouwen. God en het werk dat HIJ verricht, zoowel in de profetie als in de vervulling, dienen wij steeds als het wonderbaarlijkste te beschouwen en dan zullen wij eerst bij machte zijn om de profetie te erkennen en te begrijpen.*

God en Zijn werken zijn bewonderenswaardig en waarlijk, Hij werkt bij de uitvoering van Zijn wil op wonderlijke wijze. God bediende zich zoowel van levende schepselen als van levenlooze dingen, om profetische beelden te scheppen. Dikwijls is degene die hiervoor gebruikt werd, Gode toegewijd geweest, dikwijls echter ook niet, hetgeen aantoonde, dat de enkeling niet van belang is, doch dat alle waarde bij Jehova gezocht dient te worden. De naam van den profeet of den speler en diens beteekenis is nochtans in zooverre van belang, omdat hierdoor het feit onthuld wordt, dat God dezulken gebruikt, om Zijn werk uit te voeren.

Joël was „de zoon van Pethuël”, welke naam „door God uitgebreid” beteekent. De naam vestigt passend de aandacht op dingen, die in verbinding met de vervulling van de profetie geschieden. Aangezien Joël een getuige Jehova's was, stelde hij het getrouwe overblijfsel der gezalfden voor, die tot Jehova's getuigen gevormd en aangesteld zijn. De vader van deze getuigen is Jehova God, daar zij Zijn kinderen zijn; en de beteekenis, die de naam van den vader van Joël heeft, moge derhalve op het volgende de aandacht vestigen: 1) het overblijfsel is uit de knechtschap van de organisatie Satans los-

gemaakt of bevrijd (Jes. 14 : 17; Jes. 52 : 2; Ezech. 37 : 12, 13; Psalm 116 : 16; Psalm 105 : 20); en 2) de Heere heeft den mond van de leden van het overblijfsel „uitgebreid" of geopend, opdat zij de Koninkrijksboodschap zouden kunnen verrichten (Ps. 51 : 15; Ps. 78 : 2; Ezech. 3 : 27; Ezech. 24 : 27; Ezech. 33 : 22); en 3) hun ooren zijn geopend, opdat zij Jehova's geboden voor het verrichten van Zijn boodschap zouden kunnen gehoorzamen. — Jes. 50 : 5; Jes. 35 : 5. Beide namen, zoowel die van Joël als van zijn vader, wijzen op het feit, dat de vervulling van de door Joël opgeteekende profetie na 1918 (de komst van Christus Jezus tot den Tempel Jehova's) en gedurende „de dag Jehova's" voleindigd is.

Het woord des Heeren aan Joël was een dringend bevel, dat Joël moest gehoorzamen, ja, hij moest de boodschap zóó ten uitvoer leggen, als hem bevolen was. Evenzoo ontvangt „het voor Zijn Naam uitverkoren volk" hun opdracht van Jehova God; het moet Zijn geboden gehoorzamen en volbrengen, doordat het God's boodschap aan al diegenen doorgeeft, tot wie God het zendt: „Hoort dit, gij oudsten! en neemt ter oore, alle inwoners des lands! Is dit geschied in uwe dagen, of ook in de dagen uwer vaderen?" [Aanhoort dit, grijsaards! Luistert, alle bewoners van het land! Is er in uw dagen ooit zo iets gebeurd of in de dagen van uw vaderen?; K.B.] — Joël 1 : 2. Het blijkt, dat de „oudsten" in het zoeven aangehaalde vers genoemd, degenen zijn, die op hun eigen lauweren uitrusten, meenende ver boven de anderen uit te steken en die zich beroemen op datgene, wat zij eens verworven hebben; zij verzuimen Jehova God de eer te geven. Zooals de Schrift aantoot, zijn het zulken, die zelfbenoemde „leiders van het volk" worden, die menschelijke in plaats van de Goddelijke leerstellingen

prediken en zodoende het volk op een dwaalspoor brengen. Het zijn de „profeten, die leugens leeren“, „de leiders des volks, die het verleiden“ — Jes. 9 : 15, 16. „Ellende zal op ellende komen, en er zal gerucht op gerucht wezen; dan zullen zij het gezicht van een profeet zoeken; maar de wet zal vergaan van den priester, en de raad van de oudsten.“ [Ramp volgt op ramp, onheilstijding op onheilstijding. Dan vragen ze naar het woord van den profeet. Maar weg is dan de bemoediging bij den priester, verdwenen alle raad bij de ouderlingen; K. B.] — Ezech. 7 : 26.

De „oudsten“ en de „inwoners des lands“, die hun leiding volgen, vragen er niet om, of de boodschap hun gebracht wordt; doch zij wordt hun tòch gezonden; hun wordt bevolen, haar aan te hooren, omdat dit nu eenmaal „het Woord Jehova's“ is. De boodschap wordt gericht tot degenen, die een verbond gesloten hebben om den wil God's te doen, maar ontrouw zijn geworden en dit verbond verbroken hebben. Degenen, die bij wijze van beroep den godsdienst uitoefenen, welke „de Christelijke godsdienst“ genoemd wordt, bevinden zich in een stilzwijgend erkend verbond, om God te gehoorzamen; zij vervullen hun deel van het verbond evenwel niet. Zij zijn geen knechten God's, zij brengen integendeel smaad over den Naam van Jehova. God zal geen verontschuldiging voor hun handelwijze toestaan, Hij zendt hun echter Zijn Woord en verlangt, dat zij op de waarschuwing acht zullen geven. Daarom gebiedt de Heere Zijn getuigen, Zijn boodschap heden aan de „Christenheid“ te brengen, zelfs aan diegenen, die er niet naar vragen, ja haar zelfs niet eens wenschen. Jehova's getuigen gaan tot de menschen en brengen in 't bijzonder voor de ooren der leiders de boodschap van Jehova. Het is

geen boodschap van haat, noch wordt zij uit haat verkondigd, want het is God's onpartijdige waarschuwing, op Zijn bevel overgebracht, waarbij allen van Zijn voornemen, Zijn Naam te rechtvaardigen, in kennis worden gesteld.

Als Jehova's getuigen zich tot deze menschen begeben, zeggen de godsdienstaanhangers: „Wat vreemd, dat Christenen zich ermede kunnen afgeven, de geestelijkheid en de leiders van de „Christenheid“ te waarschuwen!” Zoo komt het hun voor; en inderdaad, het is een „vreemd werk“ en wel daarom, omdat God's tijd gekomen is, de „droomers“ te waarschuwen. *De Heere zegt tot hen: „Is dit geschied in uwe dagen, of ook in de dagen uwer vaderen?” De dag des onheils voor den godsdienst en de godsdienstijveraars is aangebroken; dit móét aangekondigd worden. Is iets dergelijks ooit tevoren in de dagen der „Christenheid“ op aarde gezien? Is zulks ooit geschied vóór den tijd van 1918, voordat de Heere tot Zijn Tempel kwam, de dagen der zoogenaamde „vaders der gemeente“ en in het bijzonder ook de dagen van den „Eliza-tijd“ der gemeente, toen de Heere voor Jehova den weg bereidde, mede gerekend? Omdat het werk, dat na dien tijd volgde en op bevel van God den Almachtige geschied is, sedert menschenheugenis zijn weerga niet gevonden heeft, maakt het in de oogen der aanhangers van den zoogenaamd „Christelijken godsdienst“ een „vreemden“ indruk. Het is inderdaad Gods „vreemde werk“, en het toont aan, dat „Zijn daad, Zijn vreemde daad“ dicht nabij gekomen is. De clerus en de klasse van den „boozen knecht“ tezamen met degenen, die den „verkozen ouderlingen“-geest bezitten, beschouwen het als iets zéér zonderlings, dat mannen en vrouwen, die Christenen beweren te zijn, zich ermede*

inlaten anderen te waarschuwen, die eveneens Christenen beweren te zijn.

Aangezien dit werk van het waarschuwen der „Christenheid” zoo iets buitengewoons is, gebiedt God het volgende: „Vertelt uwen kinderen daarvan, en laat het uwe kinderen hunnen kinderen vertellen, en derzelver kinderen aan een ander geslacht.” [Verhaalt er van aan uw kinderen, uw kinderen zullen het aan de hunne doen, en uw kindskinderen aan het volgende geslacht!; K.B.] — Joël 1 : 3. De zaak komt den godsdienstaanhangers zóó ongehoord voor, dat zij hun rijkelijk stof tot spreken biedt. Nimmer meer zal immers iets dergelijks op aarde geschieden; want het is de laatste waarschuwing. Een aantal van de „bewoners des lands” geven acht op de waarschuwing, zij nemen hun plaats in de Jonathan- of Jonadab-klasse in, die de klasse van de „andere schapen” des Heeren vormt en de „grootte schare” zal uitmaken, die voor eeuwig op aarde zal leven; in verhouding tot de godsdienstaanhangers is hun aantal evenwel gering.

De Heere laat door den profeet waarschuwen voor de komende verwoesting, die over Jeruzalem en later over het tegenbeeldige Jeruzalem — dat wil zeggen over de „Christenheid” — zal komen, die het land geheel zal ontblooten: „Wat de rups heeft overgelaten, heeft de sprinkhaan afgegeten; en wat de sprinkhaan heeft overgelaten, heeft de kever afgegeten en wat de kever heeft overgelaten, heeft de kruidworm afgegeten.” [Wat de knager overliet, dat vrat de vernieler op; wat de sprinkhaan overliet, dat vrat de springer op; en wat de springer overliet, dat vrat de schrokker kaal; K.B.] — Joël 1 : 4.

De hier gebezigde taal wijst op een reeks van komende plagen. Bij de vervulling van de profetie gaat het echter niet om letterlijke plagen, die de

Lyonsaards ontwaakt!.... Joël 1:5

oogsten van den landbouwer sedert 1918 vernietigd zouden hebben, evenmin als de vervulling van de profetie thans op de letterlijke stad Jeruzalem betrekking heeft. De plagen, waarvan in het vierde vers sprake is, noemt Jehova „mijn groot heir” (Joël 2 : 25) en dit groote leger God's verwoest het land.

Volgens *Rotherham* en een voetnoot bij den tekst staat er in de profetie: „De kruipende sprinkhaan [verdelgers, die nog geen vleugels hebben]; zweremde sprinkhanen [de soort, die in groote zwermen voorkomt].” De in den tekst genoemde plaag is een viervoudige, zij is dezelfde, die in Openbaring 9 : 1-12 aanschouwelijk wordt gemaakt, waar Jehova voorzegt, dat Hij Zijn getuigen zal zenden. Deze worden met sprinkhanen vergeleken, die als een plaag over de „Christenheid” worden uitgezonden. Het feit, dat de plaag een viervoudige is, toont aan, dat zij volledige vernietiging teweeg brengt van de spijze, of beter gezegd van het beestenvoeder, dat de „Christenheid” en haar leiders als voeding voor de menschen verschaffen. De waarheid is heden een plaag, die het door de „Christenheid” als voedsel voor de menschen aangeboden veevoeder als louter leugen blootlegt, die geen levengevende, of leven onderhoudende waarde heeft. *God's boodschap, zooals zij door Zijn boodschappers ten uitvoer wordt gebracht, legt den geheelen godsdienst bloot als van den Duivel afkomstig, dus als datgene, wat de menschen in den valstrik des Duivels en ten slotte ten verderve voert. Als bezoeking komt de eene plaag na de andere, zij laat niets van het voedsel van de „Christenheid” over en verschoont ook haar weiden niet.* De boodschap der waarheid ontmaskert den godsdienst als bedriegelijk en doodelijk; dit is schijnbaar de vierde en laatste der plagen,

waarna er niets meer te verslinden valt. Het jaarboek van Jehova's getuigen, voor het jaar 1937, bevat een belangrijke verklaring omtrent den godsdienst, die in zijn ware gedaante ten toon wordt gesteld. Dat deze boodschap niet de boodschap van eenig mensch is, die niet uit haat of boosaardigheid, doch in strikte gehoorzaamheid aan het gebod van den Almachtigen God gebracht wordt, blijkt uit het volgende:

De tekst openbaart degenen, die wakker geschud zijn, als slapers en dronkaards, die een sentimenteele dronk over zich hebben: „Waakt op gij dronkenen, en weent en jammert alle gij wijnzuipers, om den nieuwen wijn, dewijl hij van uwen mond is afgesneden.” [Op, dronkaards en jammert! Huilt, gij wijnbrassers, allen, omdat uw mond het druivensap moet missen; K. B.] — Joël 1 : 5. God roept hun toe, te ontwaken; maar voor welke ontwaking? Om te geraken tot de erkenning van het feit, dat het ongeluk bezig is hen te verpletteren, dat dit ongeluk beteekent de bekendmaking van den toorn Gods tegen diegenen, welke hun stilzwijgend aangegaan verbond, om Hem te gehoorzamen, miskend en overtreden hebben. De „Christenheid” — waarmede in de eerste plaats de beoefenaars van den godsdienst bedoeld worden — is door Jehova God telkenmale gewaarschuwd; zij heeft deze waarschuwing echter niet ter harte genomen. Hetgeen Jehova hier door Zijn profeet zegt, heeft met veel grooteren nadruk betrekking op de „Christenheid” dan het in het voorbeeld had op de bewoners van Jeruzalem, omdat zij, die de „Christenheid” vormen, zich als kinderen Gods en dienaars des Allerhoogsten hebben uitgegeven. Niettegenstaande al de voordeelen en gunstige gelegenheden, die zij in het verleden ontvangen hebben, zijn zij onovertroffen kunstenaars in

de huichelarij geworden. Hetgeen God den Israëlieten door Mozes zeide, is thans veelmeer van toepassing op de huidige aanhangers van den godsdienst van de „Christenheid“: „Maar als gij niet luistert naar de stem van Jahve, uw God en niet al zijn geboden en verordeningen die ik u vandaag opleg, onderhoudt, dan zullen al deze vervloekingen over u komen en uw deel worden. De hemel boven uw hoofd zal als van koper zijn [gloeiend heet, zonder regen] en de aarde onder uw voeten als van ijzer [brokkelig gebrand, hard en dor] Jahve zal de regen voor uw land in stof en as veranderen, [de toestand, die in de „Christenheid“ intreedt, nadat God's leger, de tegenbeeldige sprinkhanen, alles verteerd heeft]: die van de hemel op u zullen vallen, tot ge vernietigd zijt. Jahve zal u slaan met waanzin, verblinding en zinsverbijstering.” — Deut. 28 : 15, 23, 24, 28; K. B.

Als de dronkaards het bevel des Heeren vernemen, ontwaken zij. Ontwaken zij echter met vreugde? Neen, integendeel. De Heer zegt tot hen: „Waakt op gij dronkenen, en weent, en jammert!” — Joël 1 : 5. De leiders van de „Christenheid“ zijn langen tijd onder den invloed van den wijn van Satan geweest, die van den „wijnstok der aarde“ bereid is, zij bevinden zich in den roes der dronkenschap. Inplaats van bij den eersten keer, dat zij gewaarshuwd worden, boete te doen, te weenen en zoodoende datgene te voorkomen, wat over hen dreigt te komen, ontwaken zij pas, als het ongeluk reeds boven hun hoofd hangt. Zij hebben de boodschap gedurende de „Elia-periode“ van de vergadering Gods vóór het jaar 1918 vernomen, hebben haar echter bespot en nu — aangezien Armageddon dicht nabij is — worden zij nog sterker geschokt. De politieke hypnotiseurs, die sluwe pogingen in het werk

gesteld hebben, om het volk te bedriegen (hetgeen hun bijzonder goed gelukt is); de bekrompen godsdienstaanhangers, die schijnheilig beweerd hebben God en Zijn Koning te vertegenwoordigen, (doch die in werkelijkheid den Duivel vertegenwoordigen en de menschen in den valstrik van den Duivel gebracht hebben); alsmede de geldwisselaars, die zoowel de politiek als den godsdienst gebruikt hebben, om hun uiterst zelfzuchtige daden ten uitvoer te brengen; zij allen hebben diep uit den beker van den wijn van Babylon gedronken, dien Satan voor hen toebereid heeft. Zij zijn allen dronken geworden, zij zijn in een roes geraakt, hebben God vergeten en hun plicht tegenover hun medemenschen volslagen verzaakt. Aangezien zij uitermate zelfzuchtig zijn en het drinken hun zelfzucht nog meer verhoogd heeft, zorgen zij slechts voor hun eigen welzijn; zij trachten nimmer hun medemenschen goed te doen; voortdurend onteeren zij den Naam van God, den Almachtige.

De drie genoemde elementen vormen de officieele kringen van de bewoners der aarde, die door Satan gebruikt worden om de menschen op aarde te beheerschen. Zij nemen den geest van de valsche, goddelooze methoden Satans in zich op en passen deze regelmatig toe. Tengevolge van het vele drinken van den wijn van Satan worden zij opbruisend en meedoogenloos, levende voor hun eigen genoegen en voor de bevrediging van hun eigen ik. Satan lokt hen door middel van den godsdienst in den val. Nadat zij den drank, door Satan voor hen bereid, ingezogen hadden, konden zij ges te gemakkelijker geleid worden. Hierover zegt Jehova door een ander van Zijn profeten: „En ook dwalen dezen van den wijn en doelen van den sterken drank, de priester en de profeet dwalen van den

sterken drank, zij zijn verslonden van den wijn, zij dolen van sterken drank, zij dwalen in het gezicht, zij waggelen in het gericht; want alle tafelen zijn vol uitspuwsel en drek, zoodat er geen plaats schoon is." [Zij waggelen van den wijn en zwaaien van den drank, priester en profeet staan te wankelen van het drinken, overmand door de wijn, beneveld door den drank zijn zij verward door de visioenen, waggelen tijdens de gerechtszitting. Ja, alle tafels liggen vol walgelijk braaksel, geen plek blijft vrij; K.B.] — Jes. 28 :7,8. Zoo schildert God den ellendigen toestand van de „Christenheid", die beweert den Almachtige op aarde te vertegenwoordigen. De dag der afrekening komt en de Heer zegt door Zijn geïnspireerden knecht tot dit gezelschap: „En nu gij, rijken! Weent en jammert over de ellende, die op u zal neerkomen! Uw rijkdom valt uiteen, uw kleren zijn door de mot verteerd, uw goud en zilver is verroest en hun roest zal een getuigenis tegen u blijven en als een vuur zal het uw lichamen wegvreten. Gij hebt voorraad opgelegd voor de laatste dagen. Zie, het loon van de werklieden, die uw velden maaiden, dat door u werd achtergehouden, schreeuwt luid en het geroep van de oogsters heeft de oren van den Heer der legerscharen bereikt. Op de aarde hebt gij in weelde en genot geleefd, uw harten hebt ge vetgemest voor de dag van de slachting." — Jak. 5 : 1-5; K.B.

In den roes van brasserij onder de natiën der aarde staat de zoogenaamde godsdienst aan de spits. Aangezien de leiders van den godsdienst schijnheilig de aanspraak gemaakt hebben, dienaren Gods te zijn, maar zich — in strijd met God's Woord — met de wereld van Satan vermengd hebben, ja zelfs een deel van haar geworden zijn, wordt het godsdienstige element van de staatsorganisatie met een over-

spelige vrouw vergeleken. Van buiten moge zij, wat het vleesch betreft, kuisch schijnen en zachtmoedige, vriendelijke woorden gebruiken, innerlijk onderhoudt zij intusschen ongeoorloofde betrekkingen met degenen, die een deel vormen van de organisatie Satans, genoemd als de „tegenwoordige booze wereld”. Daarom zegt God's Woord van hen: „Overspelers en overspeelsters, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld eene vijandschap Gods is? Zoo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand Gods gesteld.” — Jac. 4 : 4. De Heere bezigt een scherpe, nadrukkelijke taal voor de uitbeelding van den verachtelijken toestand van de godsdienstige systemen, die Hij met een leepoogige hoer vergelijkt. God verzacht Zijn woorden niet, doch spreekt zoo nadrukkelijk, dat niemand zich verontschuldigen kan onder het voorwendsel, dat hij het niet begrepen heeft. Als deze woorden in de tegenwoordigheid of voor de ooren van godsdienstaanhangers herhaald worden, raken zij van woede buiten zichzelf en wenschen diegenen te vernietigen, die hun aandacht op de boodschap vestigen. Vervolgens wendt de Heere zich tot degenen, welke Zijn stem hooren en gehoorzamen en zegt: „Kom herwaarts, Ik zal u toonen het oordeel der groote hoer, die zit op vele wateren [volken]; met welke de koningen der aarde gehoereerd hebben en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van den wijn harer hoereri.” „En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk: *Verborgenschap, het groote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.*” — Openb. 17 : 1, 2, 5.

Men lette er op, dat volgens de Schrift de drie boven vermelde machtsgroepen (Joël 1 : 2, 5), die de aarde beheerschen, dronken zijn vanwege „den nieuwen wijn”. Nieuwe wijn maakt snel dronken en de

Duivel heeft ervoor gezorgd, dat sedert 1918, toen hij uit den hemel op de aarde geworpen was (Openb. 12 : 1-12), veel nieuwe wijn van den wijnstok der aarde uit zijn wijnberg tot gisting gebracht en voor de „Christenheid“ bereid werd. Jonge wijn is verleidelijk, hij brengt het schepsel er toe, zichzelf te verheerlijken en Jehova God te lasteren. Satan's „nieuwe wijn“ verscheen het eerst onder den dekmantel van den „Volkenbond“, die een vervanging voorstelt van God's Koninkrijk en door de godsdienstaanhangers als zoodanig aangeprezen wordt. Hij is als een middel voor de beheersching en regeling der aarde uitgeroepen. Nadat de heerschende kringen eenmaal door dezen „wijn“ bedweldmd waren, was het gemakkelijk, hen verder in den valstrik van den Duivel te voeren, doordat men den Staat het hoogste gewicht toekende en hem of de wereldlijke regeering boven Jehova God stelde. Toen de drinkers zich aan den wijn des Duivels behoorlijk te goed gedaan hadden, hebben zij zich daarop met datgene vereenigd, wat als de „totalitaire regeering“ of de heerschappij door tirannieke dictators bekend staat.

Doordat de Duivel daar, waar de democratie schijnt te bestaan, zijn bedriegelijke machinaties tot misleiding van het volk niet minder bevordert, komt hij met verdere plannen van afgoderij naar voren, waardoor ook hier de staat boven God wordt gesteld. Hij voert den gedwongen vlaggenroet in, alsmede eeden van trouw, die van degenen gevergd kunnen worden, die door geboorte tot de burgers van den staat gerekend worden, door welke maatregelen eer aan menschen wordt toegebracht en in het bijzonder de politiek, den godsdienst en de godsdienstige leiders worden verheerlijkt. Temidden van al de verwarring en het oproer op aarde verkondigen de politieke leiders met luider stem: „Als genees-

middel tegen het kwaad van de natiën der aarde hebben wij méér godsdienst noodig." *Zij zeggen niet, dat wij tot God en Zijn Koninkrijk moeten terugkeeren, neen, op godsdienst dringen zij aan, die toch geheel en al een uitvinding van den Duivel is.* De totalitaire of dictatoriale systemen gaan op wreede en sluwe wijze te werk. De dictators zijn thans brutaal en aanmatigend geworden en hebben een blok van natiën gevormd, dat Duitschland, Italië, Japan en andere staten insluit. Boven op dit blok of deze aaneensluiting troont de zoogenaamde „geestelijke" Roomsche Katholieke Hiërarchie met groote staatsie en doet zich daarbij zeer gewichtig voor, terwijl zij zoogenaamd kalmeerende pillen uitdeelt, in de berekenende poging, Satan's heerschappij of de wijn dezer wereld zoet te doen smaken.

Dit is slechts een zwakke beschrijving van de hendaagsche situatie en het is allen denkenden menschen wel bekend, dat de verhoudingen nog veel erger zijn dan zij hier geschilderd worden. De wereld verkeert heden in een toestand, die zich door geen menschelijke bewoordingen laat beschrijven. In het gebied van de zoogenaamde „Christenheid" wordt God's heilige Naam gelasterd en Zijn Koninkrijk bestreden; de boven genoemde drie heerschende groepen hebben zichzelf in de tegenwoordige omstandigheden gebracht, doordat zij teveel van den nieuwen wijn van Satan gedronken hebben.

Na den Wereldoorlog en nadat de godsdienstige leiders direct tot de politieke partij waren overgegaan, begonnen de hierboven genoemde drie elementen een enger en vollediger samenwerking; er heerschte onder hen te dien tijde een uitbundige vroolijkheid. De godsdienstfanatici achtten toen den tijd gekomen, om zich met hun bondgenooten, de machtigen van de politiek en den handel, te ver-

binden en zèlf de aarde inplaats van het onder Christus Jezus staande Rijk Gods te regeeren. Zij werden druk en luidruchtig; deze vroolijkheid was aan den nieuwen wijn van Babylon toe te schrijven, dien Satan voor hen bereid had. Eeuwenlang hebben de godsdienstaanhangers gepoogd, naar zij zelf dikwijls beweerd hebben, om de wereld in de kerk te brengen; doch in den modernen tijd is de als „de Christelijke godsdienst“ en „kerk“ aangeduide godsdienstige organisatie rechtstreeks in het politieke, wereldlijke leger gemarcheerd, zij zijn allen van den nieuwen wijn van den „wijnstok der aarde“ op bestiale wijze dronken geworden. Hun onstuimige vroolijkheid is echter slechts van korten duur geweest. Waarom? De Heere antwoordt op deze vraag: „Dewijl hij van uwen mond is afgesneden“. — Joël 1 : 5. Inplaats van vroolijk te zijn, beginnen zij te jammeren, zooals God dit in Zijn profetie verklaard heeft.

Wat heeft dan eigenlijk de gelukwenschen van degenen, die gaarne de heerschers der aarde zouden willen zijn, onderbroken? Het antwoord luidt: Jehova's „vreemde werk“. Op welke wijze? Jehova heeft de Zijnen, die Hij als een volk voor Zijn Naam uit de natiën genomen heeft, uitgezonden en op God's bevel verkondigen zij den Naam van Jehova, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk. Deze boodschap der waarheid maakt den Naam en het Woord van Jehova God bekend: zij openbaart de hierboven genoemde aaneensluiting van de godsdienstaanhangers en hun godsdienst als een begoocheling en een intrige van de demonen, uitgedacht om de volken der aarde te misleiden en in het verderf te storten. De hemelsche Koninkrijksboodschap toont aan, dat de godsdienstige verbinding, inplaats van God's welbehagen te hebben, een gruwel in Zijn oogen is. Daarom kondigt Jehova God de ondergang van den godsdienst

en de godsdienstige heerschers aan; Hij openbaart, dat deze in Armageddon volledig weggevaagd zullen worden. Na den Wereldoorlog heeft Jehova God ervoor gezorgd, dat radio, geluidsapparaten, drukpersen en andere middelen niet alleen ter beschikking stonden, maar ook door Zijn knechten gebruikt werden, om Zijn boodschap onder het volk te brengen; voorts dat Zijn Naam en die van Zijn Koning en Koninkrijk aan de menschen werd verkondigd; dit heeft den drinkers zeer ontstemd en het stoort hun gelukzaligheid. Zooals de Heere verklaart, wordt daarom hun lust door de plagen, die Jehova hun zendt, van hun weggenomen; het is door bemiddeling van Jehova's tegenbeeldige sprinkhanen, dat zij deze boodschap ontvangen. Aangezien de godsdienstijveraars tezamen met hun bondgenooten Christus, den Koning der wereld, verworpen hebben, hebben zij geen toegang tot de vreugde des Heeren en drinken daarom niet „nieuw van de vrucht des wijnstoks met Christus Jezus in Zijn Rijk." Slechts Zijn getrouwe knechten is dit voorrecht vergund. — Matth. 26 : 29. Zodoende kunnen degenen, die den Heere, Zijn verschijning en Zijn Koninkrijk liefhebben, met waarachtige vreugde en tezamen met Christus Jezus, die hen in den Tempel vergaderd heeft, van den wijn des Heeren drinken.

Satan's zichtbare heerschergroep op aarde — dat wil zeggen de staatsorganisatie — wordt in de Schrift onder het zinnebeeld van een „beest" vermeld, terwijl de aarde — met inbegrip van de menschen, die haar ondersteunen — een symbool van het zichtbare deel van de wereld van Satan is. — 2 Cor. 4 : 4. Toen Christus Jezus, de Koning, in den Tempel Gods verscheen, bracht Satan een namaaksel van het Koninkrijk naar voren; God's tijd was toen gekomen, om met de bekendmaking van Zijn toorn tegen het

afschuwelijke maaksel van Satan een aanvang te maken. „En ik hoorde eene groote stem uit den Tempel [Gods, die door Christus Jezus in den Tempel aanwezig is] zeggende tot de zeven Engelen: Gaat henen en giet de zeven fiolen van den toorn Gods uit op de aarde. En de eerste ging henen en goot zijne fiool uit op de aarde: en daar werd een kwaad en boos gezweer aan de menschen, die het merkteeken van het beest [de staatsorganisatie Satans] hadden en die zijn beeld [het beeld van het dier, de verbinding van staatsmachten met het doel om te heerschen] aanbaden.” — Openb. 16 : 1, 2.

De boodschap van God, volgens Zijn gebod door Zijn getrouwe getuigen op aarde verkondigd, werd voor de politici of de godsdienstaanhangers en hun bondgenooten, die overeengekomen waren, de aarde te beheerschen, een oorzaak van groote onrust. Toen begon de vervolging van Jehova's getuigen in allen ernst: „En de vijfde Engel goot zijne fiool uit op den troon van het beest: en zijn rijk is verduisterd geworden en zij kauwden hunne tongen van pijn en zij lasterden den God des hemels vanwege hunne pijnen en vanwege hunne zweren en zij bekeerden zich niet van hunne werken.” — Openb. 16 : 10, 11. Datgene, wat sedert 1926 daadwerkelijk geschied is, toont de vervulling van deze profetie uit de Openbaring aan.

Mogen allen, die Jehova en Zijn Koninkrijk liefhebben, er thans op letten, hoe Jehova's „vreemde werk” vorderingen begon te maken. Als zij dit begrijpen, zullen zij juichen en Jehova loven, omdat Hij Zijn knechten aan dit werk laat deelnemen. Tot deze getrouwen zegt de Heer thans door Zijn profeet: „Want een volk is opgekomen over Mijn land, machtig en zonder getal; zijne tanden zijn leeuwentanden en het heeft baktanden eens ouden leeuws.”

[Want er streek op mijn land een volk neer, dat machtig is en talloos; tanden heeft het als leeuwen, een gebit als van een leeuwin; K.B.] — Joël 1 : 6. De natie, die in dezen tekst als een „volk dat opgekomen is” beschreven wordt, is God’s heilige natie of het volk voor Zijn Naam, dat om Zijn Naams wil uit de wereld genomen is (1 Petr. 2 : 9, 10; Hand. 15 : 14); deze natie wordt op aarde door het overblijfsel van het gezalfde volk Gods vertegenwoordigd. Een niet te tellen schare is met het overblijfsel verbonden, gevormd uit de menschen, die van goeden wil jegens God zijn, de „andere schapen” des Heeren, wier harten goedgezind zijn. Deze sluiten zich bij de heilige natie Gods aan en allen werken eendrachtig samen. Over dit deel van den tekst (Joël 1 : 6) verklaart Strong’s concordantie (Eng.): „Figuurlijk, in den zin van een massaverzameling; een zwerm (als van sprinkhanen).” Men lette er op, dat volgens Joël 1 : 4 God sprinkhanen over de „Christenheid” zendt, opdat zij de opbrengst van het land verteren en verwoesten. De sprinkhanen werken gezamenlijk, evenals God’s heilig volk in harmonische samenwerking handelt. Zij hebben geen aardschen koning, doch worden door den Heere, den onzichtbaren Koning, aangevoerd: „De sprinkhanen: zij hebben geen [aardschen] koning; maar toch trekt heel de troep geordend uit.” — Spr. 30 : 27; K.B.

De „natie”, die hier door sprinkhanen gesymboliseerd wordt, „trekt op over Mijn land”, zegt de Heere. Dat wil zeggen: in de vervulling in het klein over het ontrouwe Juda en nu, in de groote, volledige vervulling, over de „Christenheid”, welke natieën de aanspraak maken, het tegenbeeldige Juda te zijn of degenen, die God loven en Hem dienen, hetgeen zij in werkelijkheid echter niet doen, daarom zijn zij huichelaars. De godsdienstaanhangers bewe-

ren, dat de „Christenheid“ het „land“ Gods is. Zij beoefenen een eeredienst, die zij „de Christelijke godsdienst“ noemen, welke echter naar waarheid God's Naam onteert. Dit „land“ is het, waarin Jehova Zijn door sprinkhanen voorgestelde getuigen met de boodschap van Zijn toorn tegen de huichelarij een inval laat doen; door de verkondiging van de goddelijke boodschap der waarheid worden de huichelars gepijnigd en hun weiden verwoest.

Het is belangrijk, hier op te merken, dat de „natie“, die over het land optrekt om het te verwoesten, niet aan het afslachten van menschen of aan gewelddadigheden aan het een of andere schepsel of dier deelneemt. De met sprinkhanen vergeleken natie grijpt niet naar het zwaard noch naar eenig ander wapen van ruw geweld. Zooals de profetie verklaart, wordt de schade niet aangericht onder de menschen, maar onder de in het land groeiende planten, die het volk tot voedsel dienen. Toen de profetie in de dagen van Joël in het klein in vervulling ging, leden de Israëlieten groote schade, welke veroorzaakt werd door een menigte levende, zich bewegende schepselen, die van buiten Palestina kwamen en in dit land dus onbekend waren. Op dezelfde wijze vindt de werkelijke vervulling ten opzichte van de „Christenheid“ plaats: een zwerm van levende, zich bewegende schepselen trekt over de „Christenheid“. Dit leger neemt geen aandeel aan gewelddadigheid, doch verteert de spijzen of het „geestelijke“ veevoeder, dat de „Christenheid“ bereid en den menschen als voeding voorgezet heeft, met welk voer de menschen getracht hebben zich te voeden en waarbij zij verhongerd zijn. Dit bewijst definitief, dat de voor de ooren van het volk en ook voor de heerschende kringen uitgeroepen boodschap van het goddelijke Woord datgene verteert, wat de

„Christenheid" aan zoogenaamd „geestelijk" voedsel produceert. *Jehova's getuigen en hun metgezellen, de dragers van de boodschap, hebben even weinig overeenkomst met een werk van haat, als van sprinkhanen gezegd zou kunnen worden, dat zij het gewas van het veld verslinden uit haat. Jehova's getuigen verkondigen de boodschap der waarheid uitsluitend omdat God hun geboden heeft dit te doen.* Daarom is het volbrengen dier boodschap een uitdrukking van den goddelijken toorn tegen de huichelarij, waardoor het volk verleid en God's Naam ont-eerd wordt.

Het binnentrekkende leger des Heeren verder beschrijvend, zegt de profetie (Joël. 1 : 6), dat de natie „mchtig [koen; *Rotherham*] en zonder getal" is. Zij zijn sterk en koen, omdat zij in de macht en de sterkte des Heeren uitgezonden en door een eeuwige, onbegrensde macht gesteund worden. — 2 Kron. 16 : 9; Deut. 33 : 27. Dat zij „zonder getal" zijn, past evengoed op hen, als vergelijkenderwijze van het zaad van Abraham gezegd is — Gen. 15 : 5. In vergelijking tot de massa der menschheid is hun getal weliswaar klein; maar vanwege hun ijver en hun ordelijk, harmonisch optreden worden Jehova's getuigen en hun metgezellen heden door de „Christenheid" nochtans met een leger „zonder getal" vergeleken. „Hun tanden zijn leeuwentanden", omdat zij op hun Heere en Hoofd, Christus Jezus, gelijken, die „de Leeuw uit den stam van Juda" is en wien het overblijfsel in gehoorzaamheid aan Zijn bevelen navolgt. „En het [dat is Christus Jezus, de groote Leeuw] heeft baktanden eens ouden leeuws". Christus Jezus kent geen nederlaag, Hij verbreekt alle schijnheiligheid, die smaadt op den Naam van Jehova brengt en Zijn ware navolgers hebben aan dit werk een voor-naam aandeel.

De godsdienstige aaneensluiting, die heden als een totale heerschappij van willekeur de sceptor zwaait, rukt voorwaarts. Zelfs in het gebied, dat men „democratie” noemt, wordt huichelarij bedreven onder vele der heerschende kringen, die wel met luider stem tegen de dictators ageeren, doch terzelfder tijd met dictatoriale methoden werken, om het volk gelijk te schakelen, te beheerschen en het van al zijn vrijheden te berooven. De clerus en andere godsdienstige leiders bepleiten en eischen de uitvaardiging van wetten, die den vlaggengroet eischen, benevens andere wetten, die den staat boven den Almachtige God en Zijn Koning stellen. Nog nimmer in de geschiedenis der menschen is er zooveel huichelarij bedreven als heden. De godsdienst staat hierbij aan de spits, terwijl de politieke hypnotiseurs jammeren „Wij hebben meer godsdienst noodig”. Godsdienstige corporaties beweren bij hoog en laag, dat ze instaan voor de vrijheid van spreken, van de pers en van den godsdienst, doch op hetzelfde moment houden zij zich ermede bezig, wetten voor te stellen, die het volk weer van al deze vrijheden berooven. Precies zooals God door Zijn profeet voorspeld heeft, „stichten zij onheil onder het voorwendsel van de wet” en veroordeelen degenen, die de gerechtigheid liefhebben en haar dienen — Psalm 94 : 20, 21. De geestelijkheid verschijnt heden voor wetgevende corporaties, om de verordening van wetten te bepleiten, die het volk de vrijheid van spreken en van de vereering Gods berooven. De godsdienstige leiders en hun bondgenooten trachten de vernietiging van de dienaren Gods te bewerken, juist zooals God voorzegt heeft, dat zulke huichelaars met hun mond hun naaste ten gronde zouden richten. De huichelaars doen dit, omdat God's boodschap hen voor de oogen van alle rechtschappen menschen in hun hemd

zet. Tot troost en versterking van de hoop van Zijn volk, thans op aarde, heeft Jehova langen tijd geleden voorzgd, hoe Hij Zijn „vreemde werk“ heden ten uitvoer zou brengen en welk aandeel Zijn getrouw volk, dat zich heden op aarde bevindt, aan dit werk zou hebben. Terwijl nu allerwegen in de studie en het begrip van deze profetie van Joël vorderingen gemaakt worden, zullen de jegens God goedgezinde menschen jubelen; wij raden daarom al dezulken aan, hetgeen hierop volgen zal, aandachtig te bestudeeren.

HONGER IN DE „CHRISTENHEID”

HOOFDSTUK V

JEHOVA kondigde den ondergang van den godsdienst in het algemeen en den ondergang van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” in het bijzonder aan. Vooral de laatste is een smading van Jehova's Naam. Door de gebruikmaking van den naam van Christus is dat godsdienstige systeem een bespottig en onteering van God's heiligen Naam geworden, terwijl het van het begin tot het einde door huichelarij gekenmerkt wordt. Dit levert het bevestigende bewijs, dat godsdienst de schepping en het werktuig van den Duivel is, voortgebracht met het doel, menschen te bedriegen en den Naam van Jehova te lasteren. De Duivel is zijn eigen onoprechten en goddeloozen weg gevolgd, zonder daarin vóór God's bestemden tijd om handelend op te treden, gehinderd te worden. Daarna manoeuvreert Jehova, zooals de Schrift duidelijk aantoonde, de strijdkrachten van den Duivel en brengt hen precies op de plaats, waar zij naar Zijn wil vernietigd zullen worden. Jehova openbaart nu aan Zijn getrouw volk deze waarheden, opdat hun geloof en hoop gesterkt moge worden. Doordat de getrouwe getuigen zich uitsluitend met het Woord Gods voeden, verheugen zij zich, daar zij aldus weten, wat het einde zal zijn.

Dat er heden onder de godsdienstaanhangers in het land der zoogenaamde „Christenheid” groote honger naar het hooren van het Woord Gods

heerscht, kan niet in het minst betwijfeld worden. „Ziet, er zullen dagen komen, — zoo luidt de Godspraak van Jahve, den Heer — dat Ik in dit land een honger laat heerschen; geen honger naar brood, geen dorst naar water, maar honger om het woord van Jahve te hooren.“ — Amos 8 : 11; K.B. Het voer, dat de godsdienstige leiders voor het volk opgedischt en uitgereikt hebben, heeft geen voedingswaarde en inplaats dat 't het volk leven, vrede en geluk bereid heeft, brengt 't smart, geestelijke ziekte en dood voort. In God's organisatie is er een overvloed van waarheid aanwezig; deze door Jehova's getuigen verkondigde waarheid vormt een teekennende tegenstelling tot den hongersnoodtoestand, die algemeen onder de godsdienstaanhangers bestaat. Nu deze dweepers zien, dat de verkondiging van de waarheid de versterking van hun weiden ten gevolge heeft, huilen zij niet alleen, maar trachten bovendien nog de getrouwe mannen en vrouwen te vernietigen, die als God's dienstknechten — en op God's bevel — de aandacht der menschen op de waarheid vestigen: personen, die hen juist wijzen op het ware, levengevende en leveninstandhoudende voedsel, dat de Heere voorzien heeft voor degenen, die Hem liefhebben.

God's uitverkoren en heilige natie, uitgezocht en toegerust door den Heere om Zijn Naam bekend te maken, wordt nu voor dat doel gebruikt; zij verschijnt op Zijn bevel ten tooneele. Zij komt zonder eenige wensch of reden om vleeschelijke wapenen te gebruiken, maar zij bevordert de geringschatting en vernietiging van den huichelachtigen godsdienst en de godsdienstige systemen. Hierover zegt de profeet God's: „Het heeft Mijnen wijnstok gesteld tot eene verwoesting en Mijnen vijgeboom tot schuim; [een andere vertaling van „schuim“ is: „ontpelling, ont-

schorsing, waardoor de vijgeboom ontbloomt en bleek wordt." — Kantteek. St. V.]; het heeft hem ganschelijk ontbloomt en nedergeworpen, zijne ranken zijn wit geworden." [De Kath. Bijbel zegt: „Een ruïne maakt het van mijn wijnstok, brandhout van mijn vijgeboom, het haalt de schors er af, vernietigt hem volkomen; wit zijn de takken er van.] — Joël 1 : 7.

Het land der „Christenheid" maakt, sprekende door zijn godsdienstige leiders, de aanspraak, God's „wijnstok", dat wil zeggen, de zichtbare vorm van God's Koninkrijk op aarde te zijn; het hoofd van het godsdienstige systeem beweert „de stedehouder van Christus" te zijn. Deze bewering is geheel en al verkeerd en in hooge mate huichelachtig, maar God laat het nochtans toe, dat dergelijke beweringen gedaan worden. Hij laat de betreffenden tot het uiterste toe begaan, om daarna den ondergang van den godsdienst en de godsdienstige praktijken aan te kondigen. God zendt Zijn dienstknechten — het gezalfde overblijfsel en Zijn metgezellen, Zijn „andere schapen" — uit, om Zijn boodschap tegen den godsdienst te verkondigen; deze boodschap toont aan, wat de „Christenheid" in haar ware gedaante eigenlijk uitbeeldt. Die boodschap onthult, dat godsdienst een bedrog en een valstrik is, welke in de plaats van het ware Christendom voorgehouden wordt en dat godsdienst een bedriegelijke voorstelling van Christus vormt. De verkondigde waarheid toont aan, dat het Christendom waarachtig is, dat Christenen degenen zijn, die Jehova God en Christus Jezus Zijn Koning getrouw dienen. Godsdienst wordt getoond als een verwoesting, als iets onvruchtbaars ten aanzien van God, omdat godsdienst tegen Zijn Koning en Koninkrijk gericht is. De waarheid toont aan, dat de „Christenheid" geen reden heeft zich te verheugen, wijl zij ledig en ijdel is, niets van de „vreugde des

Heeren“ in zich heeft en ook geen aandeel bezit in het Koninkrijk Gods, dat Zijn heiligen Naam zal rechtvaardigen. De „Christenheid“, die den zoogenaamden „Christelijken godsdienst“ beoefent, brengt geen vreugde en blijdschap aan God noch mensch. — Richt. 9 : 13. Dat is een groote ramp voor de „wijnzuipers“ van Babylon, die „dronkenen“ worden op het drinken van dien wijn en daarom juist door den Heere uitgenoodigd worden, op te waken en zich van hun betreuenswaardigen toestand bewust te worden. — Joël 1 : 5. Op het hooren van dit alarm uit den mond des Heeren, weergegeven door Zijn getrouwe getuigen op aarde, worden de godsdienstaanhangers uitermate toornig; zij schuimbekken van woede en spuwen allerlei geweldsbedreigingen uit tegen Jehova's getuigen en doen, wat zij maar kunnen, om hun gewelddadige wenschen jegens Jehova's dienaren ten uitvoer te brengen.

Evenals Jeruzalem de oorspronkelijke planting des Heeren was, maar daarna ontrouw werd, zoo heeft ook de „Christenheid“ eeuwenlang de aanspraak gemaakt, de „wijnstok“ Gods te zijn. Aangezien zij stilzwijgend gebonden is, dienovereenkomstig te handelen, spreekt God over haar als „Mijn wijnstok“, „Mijn vijgeboom“.

Christus Jezus en de leden van Zijn lichaam zijn „boomen der gerechtigheid, eene planting des Heeren“, die Jehova's Naam verheerlijken. — Jesaja 61 : 3. De „Christenheid“ doet luide den eisch weerklinken, die boom van God's planting te zijn, maar deze aanspraak is valsch en inplaats van den Heere vreugde te bezorgen, smaden zij integendeel Zijn Naam. De „Christenheid“ heeft er zich lang op laten voorstaan, God's „vijgeboom“ te zijn, maar zij heeft geen vruchten tot verheerlijking des Heeren voortgebracht. Daarom zegt de Heere: „Het heeft

..... Mijn vijgeboom tot een geknakt stuk hout gemaakt." — Joël 1 : 7, L.V. De boodschap des Heeren, die thans door Zijn getrouwe getuigen door Hem uitgezonden wordt, onthult, dat de „Christenheid" totaal van vruchten verstoken en dus waardeeloos is. Omdat zij God en Zijn Koninkrijk verlaten en haar verhooring bij Satan gezocht heeft, is zij nu zelfs van haar bast ontdaan, uitgedroogd en dood. Als een van Satan's boomen heeft zij gepoogd, den Naam van Christus aan haar te verbinden en daarom heeft zij, zooals in de gelijkenis verklaard wordt, tot God's waren vijgeboom gezegd: „Kom [en] wees Koning over ons", maar laat ons onzen zelfzuchtigen weg vervolgen. De tekst van de gelijkenis geeft dan het antwoord: „Maar de vijgeboom [de ware] zeide tot hen [Satan's boomen]: Zoude ik mijne zoetigheid en mijne goede vrucht verlaten en zou ik henengaan om te zweven over de boomen [van 's Duivels organisatie]?" — Richt. 9 : 10, 11. Gods ware vijgeboom mijdt des Duivels organisatie, omdat hij weet, dat zij een doodelijk ding is.

De „vijgeboom" is een symbool van God's „heilige natie" of Koninkrijk. Jehova verkoos Israël als Zijn zinnebeeldig volk, dat Zijn Koninkrijk afbeeldde, aan dat volk werden de vooruitzichten van het Koninkrijk voorgelegd. Toen Christus Jezus tot die natie kwam, maakte hij aan die natie de vloek bekend, die Zijn Vader er over uitgesproken had, omdat die natie ontrouw geweest was en geen vruchten voortgebracht had. — Matth. 21 : 19, 20. *Met Zijn apostelen stichtte Christus Jezus de Christelijke organisatie, welke als Gods organisatie de geboden God's volkomen had te gehoorzamen. Kortten tijd daarna verbonden zelfzuchtige mannen zich met God's organisatie en het duurde niet lang, of deze zelfzuchtige en eierzuchtige mannen vervingen*

Aankondiging van de Theocratie - Matth. 24:14 Bladz. 154

den waren dienst voor God door den godsdienst en godsdienstige praktijken. Dit deden zij natuurlijk, omdat zij voor den Duivel gezwicht waren. Natuurlijk wist God dit vanaf den beginne en om die reden voorzeide Hij zulks door Zijn heilige profeten. Hij voorzeide, dat de „Christenheid” in gebreke zou blijven haar taak te vervullen en dat haar de vooruitzichten op het Koninkrijk geheel ontnomen zouden worden.

Thans zendt God Zijn getrouw overblijfsel, dat door Christus Jezus tot den Tempel bijeenvergaderd is, uit; deze getrouwe getuigen hebben het gebod ontvangen, om God's boodschap te verkondigen en dit doen zij ook. De waarheid, door hen verkondigd, stelt de „Christenheid” aan de kaak als een valsche vijgeboom. Over dezen vijgeboom zegt de profeet Joël: „Hij heeft hem geheel ontbloot.” (*Eng. vert.*) Dit toont te zamen met de onbetwistbare feiten aan, dat het Koninkrijk aan de ontrouwe „Christenheid” ontnomen is en dat het aan die natie (God's heilige natie) gegeven wordt, die deszelfs vruchten voortbrengt, zooals door den Heere voorzeggd werd. — Matth. 21 : 43. Dit ontdoet de „Christenheid” in de oogen van alle menschen van goeden wil geheel en al van de Koninkrijksvruchten. In een gelijkenis voorzeide de Heere dit gevolg: „En hij zeide deze gelijkenis: Een zeker iemand [Jehova] had eenen vijgeboom, geplant in zijnen wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop en vond ze niet. En hij zeide tot den wijngaardenier [Christus Jezus]: Zie, ik kom nu drie jaren zoekende vrucht op dezen vijgeboom, [de Joodsche natie] en vindt ze niet; houw hem uit: waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde? En hij antwoordende, zeide tot hem: Heere, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben; en indien hij vrucht zal

voortbrengen, laat hem staan; maar indien niet, zoo zult gij hem namaals uithouwen.” — Lucas 13 : 6-9.

Evenals Jehova Israël had toegestaan, gedurende achttien eeuwen zijn gang te gaan, zoo heeft Hij het ook geduld, dat de „Christenheid“ — die valschelijk de pretentie verheft Jehova te vertegenwoordigen — bleef bestaan tot de komst van Christus Jezus tot Zijn Koninkrijk, in het bijzonder tot de komst tot Zijn Tempel in 1918, toen aan de „Christenheid“ iedere hoop en ieder uitzicht genomen werden, hetgeen voorgesteld werd door het afschillen en nederhouden van dien vijgeboom. Het gevolg is, dat de „Christenheid“ thans een verworpene is; volgens *Rotherham* heeft God haar „nedergeworpen“. Jehova zendt Zijn getuigen om de waarheid te verkondigen, waardoor de godsdienst, die „den Christelijken godsdienst“ genoemd wordt, nedergeworpen wordt. Hij toont aan, dat deze godsdienst een gruwel in Zijn oogen is, dat Hij de „Christenheid“ geheel verstooten heeft en dat zij geheel van Hem wegge worpen is. De takken van dien ontrouwen boom zijn verbleekt en aan asch gelijk geworden; de „Christenheid“ biedt dienovereenkomstig een beruchte en troostelooze aanblik. De publicatie van het boek *VIJANDEN*, in 1937, bracht deze feiten in het bijzonder onder de aandacht van oprechte mensen.

De boodschap van God's waarheid, die de „Christenheid“ en haar zoogenaamden „Christelijken godsdienst“ ontmaskert, toont aan, dat godsdienst een bedrog en een valstrik is, volkomen onderscheiden en verschillend van het Christendom niet alleen, maar het zelfs bestrijdend. Daarom scheidt deze boodschap de „Christenheid“ van den Bruidegom Christus Jezus af; en zoo zegt de Heere tot de „Christenheid“: „Kerm als eene jonkvrouw, die met een zak omgord is vanwege den man [*Rotherham*, den be-

zitter] harer jeugd." [Weeklaag als een jonge vrouw, in rouw gehuld om den bruidegom harer jeugd. K.B.] — Joël 1 : 8. Het vooruitzicht, om eens de bruid van Christus Jezus te worden, werd eenmaal de „Christenheid" voorgelegd, maar op grond van haar ontrouw is haar dit vooruitzicht geheel ontnomen en nu is zij er geheel van beroofd. Om deze oorzaak wordt zij hier als een verworpen en verstooten maagd, van droefheid en smart vervuld; geteekend. Jehova beveelt haar te kermen en te huilen en dat doet zij. Jehova's getuigen komen met God's boodschap der waarheid, om de „Christenheid" er van te verwittigen, dat zij Hem, Christus Jezus — met wien zij meende gehuwd te zijn — verloren heeft.

De „Christenheid" en in het bijzonder de leiders van haar godsdienstig stelsel krijschen en verklaren, dat dit „vreemde werk", dat nu op aarde verricht wordt, communistisch en opruiend is en dat Jehova's getuigen communisten en opruiers zijn. Zij doen een beroep op hun politieke bondgenooten, om de wetten van het land tegen Jehova's getuigen toe te passen op grond van de theorie, dat deze getuigen communisten en opruiers zijn. De papa van de Vaticaanse Stad wordt door de waarheid in zijn ware gedaante getoond; zij toont aan, dat hij niet de stedehouder van Christus — den bruidegom — is, zoodat dus de pretentie van dien hoogwaardigheidsbekleeder valsch en bedriegelijk is. Op het hooren van het geluid van de boodschap, door Jehova's getuigen uit God's Woord verkondigd, worden de geestelijken of godsdienstige leiders hysterisch; zij haasten zich, om de beperking en vernietiging van Jehova's getuigen te bewerkstelligen. God's „vreemde werk" kwetst hen en vervult hen met groote woede, maar dat is nog niets vergeleken bij hetgeen zij zullen voelen, als

Jehova in Armageddon Zijn „vreemde daad“ zal voltrekken. Moge het den lezer duidelijk zijn, dat hetgeen hier gezegd wordt, niet gericht is tot losse individuen, noch door haat wordt ingegeven, maar dat het tegen een bepaald systeem gericht is, welks functies door menschen vervuld worden. Het is de godsdienst en het godsdienstige systeem, die Jehova's Naam grooten smaad hebben aangedaan, dit bedrog stelt Hij thans door Zijn Woord der waarheid aan de kaak.

Er is een ramp over de „Christenheid“ gekomen, waarover de Heere lang geleden door Zijn profeet voorzeide: „Spijsoffer en drankoffer is van het Huis des Heeren afgesneden; de Priesters, des Heeren dienaars, treuren.“ [Weg is het spijs- en plengoffer uit het huis van Jahve; de priesters, die Jahve dienden, treuren; K.B.] — Joël 1 : 9. De graanvelden en wijngaarden der „Christenheid“ zijn getroffen, zoodat er geen koren meer groeit, om den Heere als eerstelingsvruchten geofferd of tot een spijsoffer bereid te worden, evenmin zijn er druiven, om wijn te maken, om dien als een drankoffer den Heere uit te storten. Jehova's sprinkhanenplaag heeft de oogsten der „Christenheid“ verteerd, zoodat er spijs noch drank is, daarom kan hun godsdienst niet meer zoo uitgevoerd worden als in het verleden. Onder haar is er geen ware wijn meer, om het hart te verblijden en geen brood van den hemel, om haar te sterken. — Ps. 104 : 15. Op grond van deze ramp klagen en treuren de priesters der „Christenheid“.

Evenals de profetie zich in het klein vervulde ten aanzien van Jeruzalem, zoo wordt zij thans in haar volheid vervuld ten aanzien van de „Christenheid“. Van tevoren wetende, wat over de „Christenheid“ zou komen, gebruikte God Zijn zinnebeeldig volk, om de ramp aan te kondigen, die thans over de gods-

dienstige praktijken gekomen is. De boodschap des Heeren van heden maakt bekend, dat Hij al dergelijke godsdienstige offeranden door Zijn ware heiligdom afgesneden heeft en dat omvat ook de „verkozen ouderlingen“-groep. Het heiligdom is gereinigd; thans moeten de ware aanbidders van God „den Heere een offer toebrengen in gerechtigheid.“ — Mal. 3 : 1-3. De Heere vraagt niet en verlangt ook niet naar godsdienstige offeranden, omdat deze een onteering van Zijn Naam vormen. Het beteekent derhalve, dat God zulke offers als een gruwel beschouwt, terwijl hij, die zulke offers brengt, als volgt beschreven wordt: „Wie eenen os slacht, verslaat eenen man; wie een lam offert, breekt eenen hond den hals; wie spijsoffer offert, is als die zwijnenbloed offert; wie wierook brandt ten gedenkoffer, is als die eenen afgod zegent. Dezen verkiezen ook hunne wegen en hunne ziel heeft lust aan hunne verfoeiselen.“ [De dubbelzinnigheid dezer lieden komt in alle nieuwe vertalingen duidelijk aan het licht, zoo heeft de Utrechtsche: „Men slacht eenen stier, maar doodt ook menschen, men offert een lam, maar wurgt ook honden; men brengt spijsoffer, maar plengt ook zwijnenbloed, men brengt wierook, maar vereert ook eenen afgod. Gelijk zij hunne eigene wegen kozen en behagen hadden in hunne gruwelen.“ [Vrijwel hieraan gelijk zijn Menge en de Kath. Bijbel]. — Jes. 66 : 3.

De slapers, die te veel van Babylon's wijn, afkomstig van den „wijnstok der aarde“, gedronken hebben, ontwaken en zien, dat zij hun positie verloren hebben; zij worden gewaar, dat hunne weiden kaalgeplukt en verbrand zijn. Langen tijd hebben zij het volk zand in de oogen gestrooid, maar thans legt de boodschap van Jehova hun godsdienstig afpersingssysteem bloot; de menschen van goeden wil je-

gens God verlaten de godsdienstige systemen en vlieden om bescherming tot Christus. De geestelijken hebben meer aan hun positie gedacht dan aan den Heere en nu treuren zij, omdat zij zich voor een verschrikkelijk dilemma gesteld zien. Door Zijn profeet (Joël 2 : 17) geeft de Heere den predikers en geestelijken den raad, wat zij doen moeten, maar zij weigeren aan dien raad gehoor te geven. Jehova's getuigen maken door de verkondiging der waarheid van God's Woord bekend, dat de geestelijken der Hiërarchie geen dienstknechten van Jehova zijn. Die boodschap der waarheid maakt de geestelijkheid zeer toornig, zij heft een luid gehuil aan, omdat zij inziet, dat men achter haar systeem van afpersing gekomen is en dat zij te kortgeschoten is in het voldoen aan God's eischen en dus gefaald heeft. Ook de „kwade knecht“-klasse is gebelgd over de publicatie van des Heeren oordeel tegen haar. Die klasse is „afgesneden“ van God's organisatie en haar deel is met de andere huichelaars; zij weent en knerst met de tanden. — Matth. 24 : 48-51. Deze beide klassen te zamen vormen „den mensch der zonde“, „den zoon des verderfs“, beide hebben zich tegen God en Zijn Koninkrijk opgesteld.

Jehova's „vreemde werk“, dat nu reeds gedurende verscheidene jaren ten uitvoer gebracht wordt, heeft „de toevlucht der leugen“ (Jes. 28 : 15-17) en de praktijk der huichelarij blootgelegd. De groote verwoesting, die over de „Christenheid“ gekomen is, wordt verder door den profeet in de volgende woorden beschreven: „Het veld is verwoest, het land treurt; want het koren is verwoest, de most is verdroogd, de olie is flauw.“ [De akkers zijn vernield, de aarde treurt, want het koren is verwoest, verdroogd de wijn, verdord de olie; K.B.] — Joël 1 : 10.

Jehova's „vreemde werk" geeft aan de godsdienstige velden een miserabelen aanblik, als een veld, waarvan het aangeplante door ongedierte afgevreten is. Het land vertoont geen enkel teeken van vruchtbaarheid, terwijl de schoonheid van groeiende oogsten en vruchten geheel verdwenen is. Duidanig is de huidige staat der „Christenheid" waarin een honger heerscht naar het hooren van het Woord Gods. „Christenheid" [en „christelijk"] wordt nu een spotnaam en een stank; de Heere beschrijft dit in de volgende woorden: „En de aarde wordt verwoest en vernietigd! 't Is Jahve, die dit woord gesproken heeft. De aarde treurt en kwijnt; de wereld dort en smacht; de hoogsten van het volk der aarde vergaan! Want de aarde is ontwijd door haar bewoners. Zij overtraden de geboden, verachtten de wet en het eeuwig verbond hebben zij verbroken." — Jes. 24 : 3-5; K.B.

De geestelijken en godsdienstige leiders der „Christenheid" worden, inplaats van gehoor te geven aan den raad des Heeren, nog verontwaardigd ook en zij roepen tot het volk: „Wat wij noodig hebben, is meer godsdienst." De Heere bespot hen, maar de oprechte menschen weten, dat godsdienst een valstrik, een bedrog en een afpersing is. Daarom zoeken de waarachtigen onder hen ernstig Jehova God en Zijn Koning, Christus Jezus en verrichten zij dienst voor den Allerhoogste. In de „Christenheid" voeren drie elementen den boventoon, namelijk: godsdienst, politiek en het handels-gesjacher; deze hebben zich geheel met elkander verbonden en trachten elkander wederkeerig in stand te houden. Zoo roepen de politici in koor met de geestelijkheid: „Geef ons meer godsdienst." Jehova beschrijft deze situatie met deze woorden: „Waarlijk, vol echtbrekers is het land. Door deze vloek is het land vervallen, verdord de

oasen in de steppe. Zij wedijveren om kwaad te doen; ongerechtigheid, dat is hun kracht. „Ja, profeet en priester zijn ontaard. Ja, zelfs in mijn tempel betrap Ik hen op boosheid — zo spreekt Jahve. — Hun weg zal daarom één glibberigheid voor hen worden bij nachtelijk donker, zodat zij erop uit zullen glijden en vallen. Ja rampen laat Ik ze overkomen, in het jaar dat Ik ze kom vergelden — zo spreekt Jahve.“ — Jer. 23 : 10-12; K.B.

In de „Christenheid“ isgeen degelijk fundamenteel voedsel meer verkrijgbaar: „Want het koren is verwoest, de most is verdroogd, de [olijf-]olie is flauw.“ Dusdanig is de huidige toestand van de „Christenheid“. Zij is zonder geestelijk voedsel en daarom blikken de godsdienstaanhangers tot de politici en de geldwisselaars op, om de organisatie der „Christenheid“ in stand te houden. Er bestaat geen „vreugde des Heeren“ onder de vele godsdienstaanhangers, omdat zij zich immers van Jehova God, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk afgewend hebben en zich geheel tot Satan en zijn wereld toegekeerd hebben, daarvan zodoende een deel geworden zijn. De Heere openbaart heden deze waarheden voor de speciale hulp en ten nutte van de menschen van goeden wil, de Jonadabs. Als zij hierover ingelicht worden, onderscheiden zij den miserabelen staat van den godsdienst en van de godsdienstaanhangers en zij vlieden tot God's Koninkrijk, opdat zij daar vóór en gedurende Armageddon bescherming en toevlucht mogen vinden. Vele oprechte menschen bevinden zich onder den invloed en de macht van de godsdienstige systemen der „Christenheid“, maar zij, die van goeden wil zijn, scheiden zich thans haastig van die onrechtvaardige en onheilige organisatie af.

De boodschap van Jehova's Koninkrijk, verkondigd binnen het gehoor van de godsdienstaanh-

gers, vormt voor hen een kwelling, maar zij geven er geen gevolg aan, noch zoeken zij den weg der verbetering of vergeving. Daarom zegt de Heere over de „Christenheid” en in het bijzonder over de godsdienstige leiders, die het zaad van den godsdienst gezaaid hebben: „De akkerlieden zijn beschaamd, de wijngaardeniers huilen om de tarwe en om de gerst; want de oogst des velds is vergaan.” [Verslagen staan de boeren, de wijnkweekers jammeren, om de tarwe en de gerst, omdat de akker oogst verloren ging; K.B.] — Joël 1 : 11.

Inplaats dat de geestelijkheid het zaad van God's Koninkrijk gezaaid en daarop gewezen heeft als de éénige hoop der wereld, heeft zij het zaad van den goddelooze, Satan, gezaaid. Haar dag der rampzaligheid is thans over haar gekomen, dit is te wijten aan haar trouweloosheid jegens God. Niet bereid om eerlijk tegenover zichzelf te zijn en openlijk haar verkeerden wandel te belijden, gaat zij huichelachtig voort het godsdienstige zaad uit te strooien, door aan de politiek en aan allerlei andere wereldsche plannen deel te nemen; dit alles bedrijft zij zonder zich er zelfs voor te schamen. God's verkondigde boodschap heeft de aandacht der „Christenheid” op den jammerlijken toestand, waarin zij zich bevindt, gevestigd, maar zij ziet hierin nochtans geen aanleiding, zich te bekeeren. De geestelijken spreken toornig hun afkeuring over Jehova's getuigen uit, die op God's bevel deze boodschap binnen hun bereik brengen, maar op die wijze strijden zij juist tegen God en Zijn Koninkrijk. De geestelijken maken er aanspraak op en zij hebben gedurende langen tijd de aanspraak gemaakt, de „wijngaardeniers” en de „akkerlieden” des Heeren op aarde te zijn, maar dit is niet meer dan een aanspraak geweest. Zij dienen God met hunnen mond, edoch, zoo-

als Jezus ook zeide, hunne harten zijn verre van Hem verwijderd. — Matth. 15 : 6-9. Zij drinken veel van den wijn van den „wijnstok der aarde“, openlijk plegen zij overspel met de organisatie van den Dui-vel. — Openb. 14 : 18-20; Openb. 17 : 1, 2; Jac. 4 : 4. De „Christenheid“ — en haar godsdienstige leiders in het bijzonder — minachten God's Koninkrijk; dezen gaan voort, zich aan godsdienstige praktijken over te geven; aan het „feest der weken“ of des oogstes nemen zij derhalve niet deel. De Heere bewijst zulken bedrijvers van huichelarij geen verdere gunst meer. De tijd is aangebroken, om de „grootte schare“, de „andere schapen“ des Heeren, te voeden. *Inplaats dat de godsdienstaanhangers echter een aandeel aan dat werk tot verheerlijking des Heeren nemen, stellen zij de krachtigste pogingen in het werk, om de „grootte schare“ de gelegenheid te ontnemen, over God, Zijn Koning en Koninkrijk ingelicht te worden. Aldus weigeren zij, evenals de Farizeërs destijds, het Koninkrijk in te gaan of te steunen en doen zij naar vermogen, om anderen tegen te houden, de zegeningen er van te verkrijgen.* — Matt. 23 : 13.

Godsdienst is het voornaamste middel geweest, om den Naam van Jehova te lasteren. Aangezien de „Christenheid“ geheel en al godsdienstig en daar-voor anti-Christelijk geworden is en zich dus tegen het Koninkrijk Gods onder Christus gekant heeft, heeft Jehova haar alle gunsten ontnomen. Hierover voorzeide Hij door Zijn profeet: „De wijnstok is verdord, de vijgeboom is flauw, de granaatappelboom, ook de palmboom en appelboom; alle boomen des velds zijn verdord, ja de vroolijkheid is verdord van de menschenkinderen. [De druivenrank is droog, de vijgeboom verwelkt, ja, granaat- en palm- en appelboom, al de homen buiten verdorren. Gedoofd is nu de vreugde, verdwenen bij de menschenkinderen;

K.B.] — Joël 1 : 12. God heeft het voor de godsdienstaanhangers, sedert de komst van Christus Jezus, heet onder de voeten gemaakt. Dit is het gevolg van de uitdrukking van Zijn verontwaardiging over de huichelarij. Het verzengende, droge seizoen is over de „Christenheid” gekomen, haar dagen der smart zijn aangebroken. God voorzeide de hedendaagsche toestanden ook door Zijn profeet in de volgende woorden: „Nu dan, Ik zal ulieden nu bekend maken wat Ik mijnen wijngaard doen zal: Ik zal zijne omheining wegnemen, opdat hij zij tot afweiding; zijnen muur zal Ik verscheuren, opdat hij zij tot vertreding; en Ik zal hem tot woestheid maken, hij zal niet besnoeid noch omgehakt worden, maar distelen en doornen zullen daarin opgaan; en Ik zal den wolken gebieden, dat zij geen en regen daarop regenen. Want des Heeren der heirscharen wijngaard is het huis Israëls en de mannen van Juda zijn eene plant Zijner verlustiging; en Hij heeft gewacht naar recht, maar zie, het is schurftigheid, naar gerechtigheid, maar zie, het is geschreeuw.” [„Hij verwachtte er goed: er vloeide bloed, voor weldaad vond Hij misdaad”; K.B.; „Hij wachtte op goed bestuur en het was bloed-bestuur, op rechtsbetrachting en het was rechtsverkrachting”; Utr. V. „Hij wachtte op rechtspleging en ziedaar — bloedvergieten, op gerechtigheid en ziedaar — wegeroep”; Menge]. — Jes. 5 : 5-7.

Door bovenstaande woorden van Zijn profeet beschrijft de Heere in het bijzonder de verwoesting der „Christenheid” en van alle godsdienstige systemen. Hieruit blijkt dus, dat, zooals Jezus voorzegt had, alle Koninkrijksbelangen geheel van de „Christenheid” weggenomen worden; God heeft den gloed van Zijn toorn over haar gebracht en haar doen uitdrogen. — Matth. 21 : 19, 20. De granaatappel werd bij

den tempel en den tempeldienst als voorbeeld gebruikt; — Ex. 28 : 33, 34; Palestina, het land van belofte, werd „een land van . . . granaatappelen“. — Deut. 8 : 8; Num. 13 : 23. De verder in vers 12 genoemde „palmboom“ heeft klaarblijkelijk betrekking op den vrucht dragenden dadelpalm. — 2 Kron. 31 : 5; *kantteekening* bij Eng. vert. De „appelboom“, welks vrucht een bron van troost is, is gelijk aan dien, welke beschreven wordt in Spreuken 25 : 11. Verder zegt de profeet: „alle boomen des velds zijn verdord.“ Alle zijn zij onvruchtbaar, een teeken van het Koninkrijk Gods ontbreekt. Hoe komt dat? Omdat „de vroolijkheid is verdord van de menschenkinderen“. In de „Christenheid“ wordt geen vreugde des Heeren aangetroffen, omdat geen der godsdienstaanhangers en godsdienstige leiders der „Christenheid“ zich oprechtelijk verheugen over de komst van het Koninkrijk Gods onder Christus. Zij hebben geenerlei belangstelling voor de rechtvaardiging van Jehova's Naam, integendeel, zij hebben zich veelmeer met Satan, den god dezer wereld van boosheid, verbonden. — 2. Cor. 4 : 4; Jac. 4 : 4. Sedert de komst van Christus Jezus tot den Tempel in 1918 neemt de vreugde der ware liefhebbers van God, Zijn Koning en Koninkrijk voortdurend toe, terwijl bij de godsdienstaanhangers de haat en bittere tegenstand tegen dat Koninkrijk en deszelfs aanhangers zich in dezelfde mate vergroot hebben. De overgodsdienstigen en de „kwade knecht“-klasse zijn waarlijk geheel van de vreugde des Heeren verstoken. Daarom is het voor hen, evenals voor allen, die aan Satan's organisatie vasthouden, een tijd van groote smart. — Openb. 12 : 12. Door een andere van Zijn profeten geeft Jehova een beschrijving van den droevigen toestand, waarin de „Christenheid“ thans verkeert:

„Daar is een klagelijk geroep op de straten om des wijns wil, alle blijdschap is verduisterd, de vreugde des lands is heengevaren.“ — Jes. 24 : 11.

Terwijl de weeën over de wereld toenemen en de godsdienstaanhangers, in het bijzonder de geestelijkheid, hun steeds toenemende bittere vervolging van Jehova's getuigen voortzetten, verheugen het getrouwe overblijfsel en zijn metgezellen zich. De volgende woorden worden hun door den Heere in den mond gelegd en zij zingen: „Alhoewel de vijgeboom niet bloeien zal en er geene vrucht aan de wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfbooms liegen zal en de velden geene spijs voortbrengen, dat men de kudde in de kooi afscheuren zal en dat er geen rund in de stallingen wezen zal: zoo zal ik nochtans in den Heere van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in den God mijns heils.“ — Hab. 3 : 17, 18.

Huilt!

Zooals algemeen bekend is en trouwens zelf door hen wordt toegegeven, bestaan de leiders in de beoefening van godsdienst uit degenen, die de Roomsch-Katholieke Hiërarchie en de geestelijkheid in het algemeen vormen. Dezen, tezamen met de „kwade knecht“-klasse — die „den mensch der zonde, den zoon des verderfs“ vormt — werken met elkander samen, hoewel zij zeggen, geen verbond met elkander te hebben. Nu Jehova Zijn beslissend oordeel over hen heeft uitgesproken en dat oordeel bekend maakt, zegt Hij tot die menigte, te luisteren naar hetgeen Hij hun te zeggen heeft en dan te huilen: „Omgordt u en rouwklaagt, gij priesters! huilt, gij, dienaars des altaars! gaat in, vernacht in zakken, gij, dienaars mijns Gods! want spijsoffer en drankoffer is geweerd van het huis uws

Gods.” [„Priesters, trekt rouwgewaad aan en weeklaagt, jammert bedienaars van het altaar; komt en brengt de nacht in boetekleed door, gij dienaars van mijn God, want ontnomen zijn aan het huis van uw God de offers van spijzen en van drank”; K.B.] — Joël 1 : 13.

Bij de vervulling in het klein van deze profetie diende de priesterlijke groep aan het altaar, maar de niet-priesterlijke Levieten mochten niet het binnenste voorhof betreden, waar zich het altaar bevond. Bij de volledige vervulling van deze profetie over de „Christenheid” heeft de priesterlijke klasse, gevormd door de geestelijkheid en de „kwade knecht”-klasse, beweerd, aan God’s altaar te dienen, terwijl al dezulken, die tot hen behooren, de aanspraak maken, priesters en vertegenwoordigers van God op aarde te zijn. Zulke priesters zien en vernemen de verbreiding van de aankondiging van Jehova’s oordeel over den godsdienst, in het bijzonder tegen de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, die de hoogste uitdrukking van godsdienst vormt. Deze priesters worden razend, zij zitten met de handen in het haar en slaan zich uit ergernis en woede tegen de borst bij het zien van de verwoestende uitwerking van de boodschap, Zij zien hun vele parochianen slinken en zich afwenden van hen en van hun kale weiden.

Dit van tevoren wetende, zeide God spottenderwijze tot hen: „Huult, gij bedienaars van het altaar, gij hebt de aanspraak gemaakt, de dienaren Gods te zijn en gaat nog voort zulks te beweren; legt u daarom des nachts neder in zak en asch, gij dienaars van mijn God, waarvoor gij u uitgeeft.” Het is nu waarlijk nacht, omdat duisternis de aarde bedekt, vooral ten aanzien van den godsdienst. De thans welbekende feiten toonen aan, dat, hetgeen door de

profetie van Joël voorzeggd werd, in onze dagen plaatsvindt onder die „dienaars“, die zich gevoed hebben met de dingen, die op het altaar geofferd worden. Dientengevolge zijn hun nu deze voorrechten ontnomen. En waarom zouden zij niet huilen? Hun inkomsten zijn immers afgesneden, hun weiden uitgedroogd of verbrand; zij zijn uit hun ambt ontzet en hun dagen zijn bijna geteld. Daarom zegt God hun, den geheelen nacht te rouwklagen, omdat Armageddon nabij is.

Jehova gaat voort, Zijn dienstknechten uit te zenden, om de boodschap der waarheid te verkondigen. Zij doen dit „dag en nacht“, dat wil zeggen: al hun beschikbare tijd; dat feit verhoogt den toorn van de geestelijkheid nòg meer en zij gaat voort te huilen. Doordat zij in zak en asch gehuld is, kan zij geen erg vredige nachtrust genieten. Haar officiële gewaden bieden geen verlichting voor hunne nooden. Hun dagbladen, die thans over de geheele aarde verschijnen, varen uit, kokend van woede; hun pers ontziet zich niet allerlei leugencampagnes tegen Jehova's getuigen, wegens de verkondiging van God's waarheid, te voeren; aldus geven zij tegen wil en dank juist meerdere bekendheid aan God's boodschappers en Zijn boodschap van het Koninkrijk. *De Katholieke publicaties hebben veel „critiek“ tegen Jehova's getuigen; door dat te doen, verwekken zij tegen hun verwachting in onder hun oprechte onderdanen, de „Katholieke bevolking“, veel belangstelling; hierin zien deze oprechten aanleiding, om de boodschap ernstig te onderzoeken. Op die wijze vinden zij de waarheid en vluchten weg uit de godsdienstige organisaties, opdat zij onder Christus bescherming en toevlucht mogen vinden. Natuurlijk heeft dit uittreden een verdere verwoestende uitwerking op de Hiërarchie, doordat*

De heerlijken der z.g. „Christenheid”
rijp voor den oogst. - Jer. 25 : 34, 35.

de oprechte onderzoekers, die er onder de godsdienstaanhangers geweest zijn, hun begunstiging en financiëelen steun vanaf dien tijd intrekken.

Het volk ontvangt geen geestelijk voedsel van de godsdienstige leiders, en de oprechten kunnen er daarom ook geen verdere reden in zien, waarom zij de godsdienstaanhangers financiëel zouden steunen, om hun werk voort te zetten. De hongersnood naar het hooren van de geestelijke waarheid is in de „Christenheid” uitgebroken. De godsdienstaanhangers hebben geen geestelijk voedsel om uit te deelen, maar doordat zij voortdurend vertoornd zijn, gaan zij voort te huilen. Woedend eischen de godsdienstige leiders van hun politieke bondgenooten, dat er iets gedaan zal worden, om aan de activiteit van deze „verpestende” getuigen Jehova's paal en perk te stellen. Als gevolg hiervan worden in de wetgevende vergaderingen voorstellen ingediend, die, indien zij tot wet verheven werden, oprechte Christenen van het voorrecht zouden berooven, de waarheid van het Woord Gods te vernemen. De poging in het werk gesteld, om zulke wetten aan te nemen, getuigt eenerzijds van den nood der godsdienstaanhangers, en dient anderzijds tevens ter bekendmaking van de waarheid van God's Woord. Zoo wordt namelijk de waarheid onder alle omstandigheden gepredikt, en dit doet de godsdienstaanhangers met steeds toenemenden toorn meer en meer huilen.

Wie is er nu verantwoordelijk voor dezen staat van hongersnood in het land van de „Christenheid”? De godsdienstige geestelijken verklaren, dat Jehova's getuigen, die zij „communisten” noemen, daarvoor de verantwoordelijkheid dragen. Ook hierin hebben zij weer in hooge mate ongelijk. *De getrouwe Christenen, die de boodschap van God's Ko-*

ninkrijk verkondigen, zijn in 't geheel geen communisten. Zij zijn volledig afgescheiden van alle politieke partijen of groepeerings; hun toewijding en dienst worden uitsluitend toegebracht aan Jehova God en Zijn Koninkrijk onder Christus en aan niemand anders. Wie heeft dan dezen hongersnood in de „Christenheid” veroorzaakt? Het juiste antwoord wordt door God's profeet in deze woorden gegeven: „Ziet, er zullen dagen komen, — zo luidt de Godsspraak van Jahve, den Heer — dat Ik in dat land een honger laat heersen; geen honger naar brood, geen dorst naar water, maar honger om het woord van Jahve te horen. Dan zal men dolen van de ene zee naar de andere, van het noorden naar het oosten, zwerven en zoeken zal men naar het woord Jahve, maar vinden zal men het niet.” — Amos 8 : 11, 12; K.B.

Men lette er op, dat Jehova zegt: „Ik laat in dat land een honger heerschen.” Hij maakt duidelijk, dat Hij het is, die deze toestand van verwoesting over de „Christenheid” gebracht heeft, als gevolg van de ontrouw dergenen, die de aanspraak gemaakt hebben, Hem te vertegenwoordigen, welke echter getoond hebben op en top huichelaars te zijn; Hij verklaart, dat „de verwachting des huichelaars zal vergaan.” — Job 8 : 13. De geestelijkheid heeft voorgewend de vooraangeplaatste van God's organisatie op aarde te zijn. Daar de geestelijken zich geheel tot den godsdienst begeven hebben, zijn zij zondaars, en Jehova zegt tot hen: „De zondaren te Zion zijn verschrikt, beving heeft de huichelaars aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons die bij een verterend vuur wonen kan?” — Jes. 33 : 14. Deze godsdienstaanhangers vernemen thans de klanken van den naderenden ondergang van den godsdienst; zij zijn bevreesd en gaan voort te huilen.

Er bestaat nog één reddingsmiddel, dat de enkelingen onder de „Christenheid” op zich zouden kunnen toepassen, maar de godsdienstige leiders doen geen enkele poging, dit middel te baat te nemen. God weet, dat zij van dat middel geen gebruik zullen maken; toch vestigt Hij er hun aandacht op, opdat zij niets ter hunner verontschuldiging voor hun onwetendheid zullen kunnen aanvoeren. Daarom zegt de Heere tot de godsdienstaanhangers, die de aanspraak maken, Hem te vertegenwoordigen: „Heiligt een vasten; roept een verbodsdag uit; verzamelt de oudsten en alle inwoners dezes lands, ten huize des Heeren uws Gods en roept tot den Heere”. [klaagt tot Jahve; K.B.] — Joël 1 : 14.

Indien de geestelijken God's gebod zouden gehoorzamen en aan de geboden vastendagen deelnamen, zoo zouden zij ook hun godsdienstige praktijken en beoefeningen, die zij verricht hebben om in de oogen der wereld eerbiedwaardig voor te komen, achterwege moeten laten. Het ware vasten, dat God geboden heeft, zou den smaad van Satan en zijn vertegenwoordigers op de geestelijkheid laden. De Roomsch-Katholieke Hierarchie neemt nimmer deel aan de vasten, die de Heere geboden heeft, omdat zij de eerste plaats onder de vertegenwoordigers van Satan op aarde inneemt. Wel neemt zij deel aan een uiterlijk vertoon van vasten, zij jamert en huilt weliswaar — waarmede zij indruk op het volk wenscht te maken — maar dat is niet het vasten, waartoe God haar oproept, te heiligen. Het vasten, door de godsdienstaanhangers gehouden, is huichelachtig, omdat zij een uiterlijke vertooning geven, in de hoop daardoor het volk te beïnvloeden. Hierover zegt de Heere: „Ziet, gij vast al mopperend en kijvend en boos slaat gij met de vuist. Neen, zó uw vastendag houden, daarmede verdient gij niet,

dat uw stem in den hemel wordt gehoord. Is dát een vasten, waarin Ik behagen zou moeten nemen? Is dát een dag, waarop de mens zichzelf vernedert? Zijn hoofd als een rietje laten hangen en in zak en as gaan liggen, is het dát wat gij vasten noemt, en een dag aan Jahve welgevallig? — Jes. 58 : 4, 5; K.B.

De godsdienstige leiders in de dagen, waarin Jezus voor het eerst op de aarde was, namen aan zulke huichelachtige vastendagen deel. Zich tot Zijn discipelen richtende, zeide Jezus iets anders, namelijk: „En wanneer gij vast, toont geen droevig gezicht gelijk de geveisden; want zij mismaken hunne aangezichten, opdat zij van de menschen mogen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon weg hebben. Maar gij, als gij vast, zalf uw hoofd en wasch uw aangezicht, opdat het van de menschen niet gezien worde als gij vast, maar van uwen Vader die in 't verborgen is: en uw Vader die in 't verborgen ziet, zal het u in 't openbaar vergelden.“ — Matth. 6 : 16-18.

In de profetie van Joël gebiedt de Heere den godsdienstaanhangers te vasten of zich terug te trekken van het voedsel, dat zij gebruikt hebben om het volk te blinddoeken, namelijk, van de godsdienstige leerstellingen en praktijken. Zij hebben niets gehad, waarmede zij zich konden voeden, behalve hun eigen godsdienstig voedsel, en zulk voedsel hebben zij den aanhangers van den godsdienst toegediend, dit voedsel heeft evenwel in het geheel geen waarde. Hun vasten diende gelijk te zijn aan het vasten van de menschen van goeden wil te Ninevé, waaraan zij op het hooren van God's oordeel deelnamen. — Jona 3 : 5. Niemand wordt geboden zich van de waarheid te onthouden. *Het is de waarheid van God's Woord, die Hij tot het volk brengt,*

*Hij noodigt het uit, zich ermede te voeden en het leven er door te verkrijgen. Godsdienstaanhangers bezitten de waarheid niet, want zij hebben de waarheid door leerstellingen der menschen vervangen. Nu zegt de Heere hun, zich daarvan te onthouden, zich tot de waarheid te keeren en zich daarmede te voeden, nu God in hun voedsel rijkelijk voorzien heeft. Zij, die zich onder de godsdienstaanhangers bevinden en verlichting wenschen te verkrijgen, moeten dit gebod gehoorzamen en zich voortaan onthouden van hetgeen de godsdienstige leiders hun hebben voorgehouden. Als dat gebod door de-
zulken gehoorzaamd wordt, gaan zij behooren tot de klasse, die met Christus Jezus is, op welke getrouwen eveneens de smaadheden vallen, die op den Heere gevallen zijn. — Rom. 15 : 3. Naar al deze dingen taalt de geestelijkheid niet. De oprechten onder de godsdienstaanhangers zijn verlangend om den Heere te gehoorzamen, zij doen het ook, aldus verlichting, bescherming en zegeningen onder des Heeren organisatie vindend.*

Hen verder onderrichtende zegt Jehova: „Roept eenen verbodsdag uit.” Op den dag volgende op het einde van het „loofhuttenfeest” riepen de getrouwe Israëlieten een verbodsdag uit [feesttijd, Afrik. B.; hoogtijd, L. V.; Hebr. verbod of ophouding, omdat op dien dag alle dienstwerk verboden was; Kantteek. St. V.] — Num. 29 : 35. Het was een dag, waarop geen dienstwerk verricht werd, dat wil zeggen, geen dienst om schepselen te dienen, noch werkzaamheden, die winst voor zichzelf opleverden. Inplaats van zelfzuchtige doeleinden na te jagen, moesten zij zich verzamelen en God in Zijn Tempel zoeken. Heden moeten de Koninkrijksbelangen de eerste plaats in de geesten en harten dergenen innemen, die deze verbodsdagen houden. De

„Christenheid“, dat wil zeggen, zij die den zoogenaamden „Christelijken godsdienst“ beoefenen, roepen zulk een „verbodsdag“ niet uit, opdat zij al hun godsdienstige ceremoniën en politieke verbindingen en activiteiten — die alle zelfzuchtig zijn en voor persoonlijk gewin gebruikt worden — alsdan den rug zouden toekeeren. Het zou bijv. beteekenen, dat alle „Katholieke Actie“ zou moeten ophouden en geheel achterwege blijven; maar de Hiërarchie zal daartoe nimmer kunnen besluiten.

Als verdere vermaning voor de godsdienstaanhangers zegt Jehova tot hen: „Verzamelt de oudsten [de oude mannen (*Herz. Eng. vert.*); dat wil zeggen, de in Joël 2 : 28 genoemde droomers].“ Ook zij behooren aan zulk een vasten of verbodsdag deel te nemen. Zij moeten hun godsdienstige droomen, speculaties en gissingen afbreken en zich geheel toekeeren tot de waarheid van God's Koninkrijk. Zij dragen veel verantwoordelijkheid als voorbeelden tegenover de jongeren. Dit is ook van toepassing op de „verkozen ouderlingen“-klasse van den tegenwoordigen tijd. Laten allen, die nog altijd vasthouden aan de godsdienstige gebruiken — die vooral gedurende de „Elia“-periode in zwang waren — zich daarvan losmaken, er zich van afkeeren en hun volle aandacht besteden aan den dienst en het belang van het Koninkrijk Gods. Deze vermaning sluit „alle inwoners dezès lands“ in, dat wil zeggen, allen, die een verbond gesloten hebben, om den wil Gods te doen. Als de godsdienstaanhangers aan deze vermaning gevolg willen geven, moeten zij ophouden van het vermeende huis Gods een „hol“ van commerciële omkoopers (Jer. 7 : 11) te maken, zij moeten zich omkeeren en „God en Zijn Koning dienen“.

Er is een tweevoudige reden, waarom God de

godsdienstaanhangers en degenen die onder de godsdienstige leiders staan, de verantwoordelijkheid oplegt, een verbodsdag of een vasten uit te roepen, namelijk: (1) Om al degenen, die godsdienst beoefenen, te waarschuwen en (2) om het eenige middel tot ontkoming uit Satan's organisatie te onthullen, dat God voorzien heeft voor degenen, die jegens Hem van goeden wil zijn. Er bevinden zich onder de godsdienstige leiders en degenen, die onder hun invloed staan, eenigen, die zuchten en roepen wegens de gruwelen, die in de „Christenheid" geschieden. Zulke personen behooren in de gelegenheid gesteld te worden, te vernemen, welke de weg der ontkoming is en waar zij veiligheid kunnen verkrijgen. Daarom gebiedt God „alle inwoners", zich bij het huis des Heeren te verzamelen en „tot den Heere te roepen" — Joël 1 : 14. Door deze handelwijze erkennen zij, zich schuldig gemaakt te hebben aan de navolging en beoefening van godsdienst en zijn overleveringen, die zij verkozen hebben boven het hooren en gehoorzamen van het Woord Gods en boven het dienen van God in geest en waarheid. Zij moeten vooral tot het inzicht komen, dat het thans verkondigde oordeel niet het oordeel van Joël, den profeet, noch van eenig ander mensch of van de getuigen des Heeren uitmaakt, maar dat het God's oordeel en Zijn uitdrukking van veroordeeling der godsdienstige praktijken is. Zij moeten den Naam des Heeren aanroepen om genade te verwerven en daarbij tevens uiting geven aan hun besluit, Hem te dienen en Zijn geboden te houden ter bevordering van de belangen van het Koninkrijk. Zij moeten gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken en gehoorzaam worden— Zef. 2 : 3. Wanneer behoort deze verandering plaats te hebben? Nu, in den tegenwoordigen tijd, vóórdát

Armageddon begint. Het zal te laat zijn, om tot den Heere te roepen, wanneer Armageddon begint. Wanneer de slag van Armageddon een aanvang heeft genomen, „Dan zullen zij tot Mij roepen, maar ik zal niet antwoorden, zij zullen mij vroeg zoeken, maar zullen mij niet vinden: daarom dat zij de wetenschap [kennis; alle nieuwe vertalingen] gehaat hebben en de vreeze des Heeren niet hebben verkoren. Zij hebben in mijnen raad niet bewilligd, al mijne bestraffingen [vermaningen, terechtwijzingen] hebben zij versmaad: zoo zullen zij eten van de vrucht huns wegs en zich verzadigen met hunne raadslagen.“ — Spr. 1 : 28-31.

Gedurende verscheidene eeuwen heeft Satan zijn godsdienstige en andere operaties zonder onderbreking of verhindering ten uitvoer gelegd, maar het einde van dezen tijd moest eindelijk komen; en het kwam, toen Jehova Christus Jezus op Zijn troon plaatste en Hem uitzond om Zijn Heerschappij te aanvaarden, terwijl de vijand Satan nog actief was. — Ps. 110 : 2. Daarom zegt de Heere door Zijn profeet: „Ach, die dag! want de dag des Heeren is nabij en zal als eene verwoesting komen van den Almachtige.“ [„Wee! Welk een dag!“ Ja, de dag van Jahve is nabij! Hij nadert als een verwoesting door den Allerhoogste; K.B.] — Joël 1 : 15. De dag van Jehova begon in het jaar 1914 n. Chr. Satan had zijn dag gehad en moest nu het veld ruimen. De krijg in den hemel werd gestreden, Satan werd op de aarde nedergeworpen — Openb. 12 : 1-9. Daarop begon in 1918 het oordeel bij het huis Gods — 1 Petr. 4 : 17. God onderbrak toen de dag der benauwdheid, opdat het getuigeniswerk voortgang mocht hebben. Dit deed hij in het belang van degenen, die God en Zijn Koninkrijk liefhadden en opdat de „andere schapen“ des Heeren bijeenvergaderd moch-

ten worden. — Matth. 24 : 22. Sedert dien tijd ver-richt God Zijn „vreemde werk”. Het is de tijd, waar-in God Zijn vernietigend oordeel over Satan's orga-nisatie laat bekendmaken, waardoor allen gewaar-schuwd worden en aan alle menschen van goeden wil de eenige weg ter ontkoming aan de vernieti-ging, die daarop spoedig volgen zal, onthuld wordt.

In dezen dag van Zijn „vreemde werk” zendt Je-hova Zijn leger van „sprinkhanen”, dat een plaag voor de „Christenheid” beteekent, uit en het vuur wordt den godsdienst na aan de schenen gelegd. — Joël 1 : 4, 10, 12. Dit is een waarschuwing, dat de strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods dicht nabij is. De toorn Gods eindigt niet bij de sprinkhanenplaag en het regenlooze seizoen van den honger in de „Christenheid”, maar bereikt zijn hoogtepunt in Armageddon. Thans heerscht de tijd van de „verwoestende pestilentiën” over de „Chris-tenheid” of den godsdienst. Daarom is die plaag ook niet van menschen afkomstig. Het betreft hier niet een nieuwe godsdienstige campagne van menschen of een propagandistische beweging, zooals de athe-isten, Bolsjewisten of Communisten en andere god-dellooze radicalen deze plegen te voeren. De plaag is afkomstig van den Almachtigen God, die thans Zijn dienstknechten en boodschappers uitzendt, om Zijn Naam en Zijn voornemen te verkondigen, welk werk, naar Hij geboden heeft, onmiddellijk vooraf-gaande aan den strijd van Armageddon moet ge-daan worden. — Ex. 9 : 16; L.V.

Er heerscht geen schaarschte aan geestelijk voed-sel in God's voorraadschuur, daarentegen heerscht er hongersnood over de geheele „Christenheid” en wel een honger om te hooren de woorden des Heeren. Dit tekort is het gevolg van het feit, dat God de deur voor de „Christenheid” gesloten heeft.

„Is niet de spijs voor onze oogen afgesneden, blijdschap en verheuging van het Huis onzes Gods?“ — Joël 1 : 16. De godsdienstige leiders weten, dat God hen verlaten heeft; zij zijn het, die deze wanhopige woorden spreken. Jehova's toorn is tegen de „Christenheid“ gericht, precies zooals God ten aanzien van Jeruzalem, zoowel in het voor- als tegenbeeld, door den mond van Mozes zeide. „Daarentegen zal het geschieden, indien gij der stem des Heeren, uws Gods, niet zult gehoorzaam zijn om waar te nemen, dat gij doet al zijne geboden en zijne inzettingen, die ik u heden gebied, zoo zullen al deze vloeken over u komen en u treffen“ — Deut. 28 : 15. Er is een overvloed van geestelijk voedsel over de geheele aarde door Jehova's getuigen verspreid, afkomstig uit God's voorraadschuur, maar de „Christenheid“ heeft geen toegang tot en geen aandeel aan de distribuëring er van. Noch de Roomsch-Katholieke geestelijken, noch andere godsdienstige leiders, noch de leden van de „kwade knecht“-klasse hebben iets te maken met de uitdeeling van het geestelijke voedsel des Heeren. Geen hunner is immers geïnteresseerd bij de rechtvaardiging van Jehova's Naam en zoo zijn zij dus tegen het Koninkrijk gekeerd. Al het voedsel van de voorraadschuur des Heeren, tot het volk gebracht, wordt door Jehova's getuigen en hun metgezellen, de Jonadabs, uitgedeeld; gezamenlijk treden zij op voor de Theocratische organisatie. De godsdienstaanhangers der „Christenheid“ erkennen dit feit zeer goed; zij stellen wanhopige pogingen in het werk, om het Jehova's dienaren onmogelijk te maken, het geestelijk voedsel tot het gewone en hongerige volk uit te dragen.

In de afgelopen maanden heeft God duidelijk aan Zijn getrouwe dienstknechten het onderscheid

tusschen den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” en het Christendom geopenbaard, door welke waarheid duidelijk de leegte van de godsdienstige systemen aanschouwelijk wordt gemaakt. Den menschen wordt getoond, dat zij niets nuttigs en alleen maar veel nadeeligs van den godsdienst kunnen verkrijgen. Het wordt hun duidelijk gemaakt, dat zij slechts geholpen kunnen worden, als zij Christus Jezus volgen en Hem gehoorzamen, dus ware Christenen worden. *Het boek „Vijanden” bevat de waarheid betreffende den godsdienst en het Christendom; niet lang nadat het voor het eerst werd uitgegeven, steeg de verspreiding tot meer dan twee millioen exemplaren, terwijl de brochure „Genezing”, die een beknopte verklaring van de valscheheid van den godsdienst en van de waarheid van het Christendom bevat, binnen weinige maanden een daadwerkelijke verspreiding onder het volk van meer dan twaalf millioen exemplaren bereikte. Dit werk illustreert de Heere treffend door de sprinkhanenplag, waardoor het weinige, wat er nog van de „Christenheid” was overgebleven, opgegeten werd. De „vagevuur”-afpersing, die gedurende zoo’n langen tijd een rijke bron van inkomsten voor de Hiërarchie geweest is, is nu volkomen aan de kaak gesteld als de grootste geldafzetterij, die ooit bedreven werd; hierdoor wordt de geestelijkheid groote angst aangejaagd en tot zeldzame woede gebracht. Hun eigen publicaties voeren het bewijsmateriaal voor dit feit aan.*

Het „vreemde werk” van Jehova, dat Hij gedaan heeft en nog doet door middel van Zijn getrouwe knechten, Zijn leger „sprinkhanen”, heeft de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, wier god Satan is, de vreugde en blijdschap volledig ontnomen. Van daar, dat zij zegt: „*Blijdschap en verheuging [zijn]*

van het Huis onzes Gods [afgesneden].“ Het huis, dat er zich eens zoo luid op liet voorstaan, alleen-gerechtigd te zijn, om het geestelijk voedsel uit te deelen, is nu het huis van commerciële en politieke roovers geworden. Dit feit geeft een goede beschrijving van de katholieke Actie. Daarom zegt een voormalige Jezüeten-geestelijke in zijn boek „*Rome stoops to conquer*“ (Rome buigt zich om te overwinnen): „Het Katholicisme is thans iets, dat er een soort clan-systeem op na houdt, dat grotendeels bereikt wordt door aansluiting bij maatschappelijke en politieke clubs. Katholieke actie in de practijk is de wijze, waarop de Katholieke groep strijdt, om de heerschappij over Amerika te verkrijgen“; natuurlijk politiek en financiëel. Geen godsdienstige leider gelooft (en onderwijst het daarom ook niet), dat Christus Jezus tot den Tempel Gods gekomen is, en daarom ontbreekt ook elk begrip of waardeering voor het feit, dat het Koninkrijk van Christus gekomen is. Evenals voor de godsdienstige Joden, geldt thans voor de „Christenheid“ het gezegde van den Heere: „Uw huis [van godsdienst] wordt u woest gelaten.“ — Matth. 23:38.

De geestelijke oogsten der „Christenheid“ zijn volkomen mislukt: „De granen zijn onder hunne kluiten verrot, de schathuizen zijn verwoest, de schuren zijn afgebroken, want het koren is verdord.“ [Verschrompeld liggen de korrels onder hun aardkluiten, leeg zijn de opslagplaatsen; vervallen zijn de schuren, de graanoogst is mislukt; K.B.] — Joël 1:17. Er bestaat in het geheel geen uitzicht op een nieuwe oogst. God heeft het thans duidelijk doen uitkomen, dat uit den godsdienst niets goeds kan voortspuiten. Het zaad van den godsdienst rot thans weg, omdat het gezaaid werd op aandrijven van den Duivel; zijn dag is thans gekomen. De

mensen kunnen uit den godsdienst niets van waarde verkrijgen. Alle mensen van goeden wil jegens God komen thans tot inzicht van dit feit; zij ontvluchten daarom de godsdienstige systemen, om bescherming in Christus te vinden. De groote hitte der waarheid wordt door den Heere tegen de „Christenheid” gericht en de algeheele afwezigheid van den regen der waarheid in de „Christenheid” teistert haar; dientengevolge hebben haar schuren geen nut meer; er is geen voedselvoorraad om daarin opgeslagen te worden, evenmin hebben de mensen er iets meer te halen. De godsdienstaanhangers kunnen zich den juisten stand van zaken niet indenken. De oprechten onder hen beginnen echter de ware situatie onder de oogen te zien, zij zuchten en roepen wegens de gruwelen, die in de „Christenheid” bedreven worden, de Heere hoort hun geroep en zendt hun geestelijk voedsel toe door Zijn getrouwe dienstknechten. — Ezech. 9:1-10.

Het lichtgeloovige volk is het lastvee van de geestelijkheid en van andere godsdienstige, politieke en commerciële leiders geweest. Dezen zien thans den desolaten toestand, als gevolg waarvan de leiders in groote benauwdheid en verslagenheid verkeerden. „O, hoe loeit het vee, dwalen de runderen rusteloos rond! Ach, ze hebben geen weidegrond meer, zelfs de schapenkudden lijden gebrek.” — Joël 1:18; K.B. Het geheele godsdienstige systeem is ten ondergang gedoemd; het gaat de vernietiging met rassche schreden tegemoet. Precies de tegenovergestelde toestand heerscht onder het volk Gods, dat door den Heer in deze woorden beschreven wordt: „Jeruzalem [degenen die van God's organisatie zijn, den vrede nawandelen en God en Zijn Koning dienen] zal dorpsgewijze [als steden zonder muren, Eng. vert.; als open stad; Kath. B. en Menge]

bewoond worden [omdat zij geen bescherming noodig hebben], vanwege de veelheid der menschen en der beesten, die in haar midden wezen zal." — Zach. 2 : 4.

Door Zijn profeet zegt Jehova den menschen, wat zij hebben te doen, maar de godsdienstige leiders weigeren er gehoor aan te schenken. Zij, die van goeden wil zijn en een open oog voor de waarheid hebben, worden hier door den profeet getoond als te zeggen: „Tot U, o Heere! roep ik; want een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd en eene vlam heeft alle boomen des velds aangestoken." [Jahve, ik roep tot U, want het vuur verschroeit de steppenweiden, een verzengende gloed verbrandt al de boomen buiten; K.B.] — Joël 1 : 19. Inplaats dat de godsdienstige geestelijken zich bij het volk van goeden wil, dat aldus tot den Heere roept, aansluiten, gaan zij voort, God's zegen over de politieke en commerciële plannen der wereld af te smeeken en te trachten, degenen te vernietigen, die God's blijde boodschap voor hongeringen uitdragen. De man, die onlangs verheven werd tot de positie van paus der Hiërarchie, schenkt zijn zegen over de Vereenigde Staten en natuurlijk geschiedt dit voor politieke doeleinden. Reeds heeft de paus zijn zegen geschonken aan den moordenaar, die Spanje en Abyssinië vernietigd en de woonplaatsen van vele menschen in andere streken te gronde gericht heeft.

Een verdere onthulling gevende van den miserabelen toestand ontstaan bij de menschen, die onder de godsdienstige vertegenwoordigers van Satan staan, zegt God door Zijn profeet: „Ook schreeuwt elk beest des velds tot u; want de waterstroomen zijn uitgedroogd en een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd." [Zelfs de wilde dieren brullen tot U, want de waterweiden liggen uitgedroogd, het

vuur verschroeit de steppenweiden; K.B.] — Joël 1 : 20.

De godsdienstige leiders hebben het leven van het gewone volk, dat eigenlijk het „lastvee" vormt en door de Hiërarchie „de kinderen der kerk" genoemd wordt, ondragelijk gemaakt. Jehova maakt thans duidelijk, dat de godsdienst, die uit den Duivel is, verantwoordelijk is voor de hongertoestanden, die in de „Christenheid" naar het hooren van het Woord Gods heerschen. Georganiseerde godsdienst is de vijand van God en tevens de verderf-aanbrengende tegenstander van het volk. Over de godsdienstige systemen en praktijken zendt God geen regen, dat wil zeggen: geen zegeningen meer. Godsdienstige systemen zijn gebrandmerkt voor de vernietiging, die slechts de beëindiging van het getuigeniswerk, God's „vreemde werk", afwacht. *Het alarmsignaal moet thans weerklinken, opdat geen der godsdienstige belijders kan aanvoeren, dat hij niets over het Koninkrijk gehoord heeft, en voorts, opdat de menschen van goeden wil, die nog in de godsdienstige systemen worden aangetroffen een weg tot ontkoming mogen vinden. Dit is het werk, dat God lang geleden voorzegt heeft; een „vreemd werk" voor al degenen, die den Geest des Heeren niet deelachtig zijn.* Het is het werk van Jehova, waarin Hij het overblijfsel van Zijn volk en Zijn metgezellen gebruikt, in welk werk beide groepen nauwgezette aandacht aan God's geboden dienen te schenken en deze strikt moeten gehoorzamen.

ALARM

HOOFDSTUK VI

J EHOVA'S profeten spreken in nauwkeurige overeenstemming met elkander. Zij zouden trouwens niet eens anders kunnen spreken, want het is immers Jehova's boodschap, die zij verkondigen. Jehova's Naam moet op de geheele wereld bekend gemaakt worden, vóórdat God den vijand Zijn groote macht zal toonen — Exod. 9 : 16. Er dient namelijk voor het naderende onheil gewaarschuwd te worden. Zoo was het ten tijde, dat de profetie betreffende de verwoesting van Jeruzalem in het klein in vervulling ging, en zoo moet het ook geschieden ten tijde van de volledige vervulling in het „land" van de „Christenheid". De profeet Ezechiël werd eveneens door Jehova gezonden, om Jeruzalem te waarschuwen; Ezechiël voorschaduwde degenen, die de Heere ervoor gebruikt, om in den tegenwoordigen tijd de „Christenheid" te waarschuwen. In de vervulling van de profetie worden de „voet"-leden van Christus Jezus de „wachters" genoemd, omdat zij voor hun broeders en voor allen, die God liefhebben, de wacht houden. Ook waken zij over de belangen van het Koninkrijk, in de eerste plaats geven zij acht op de hand van God den Almachtige, opdat zij Zijn wil kunnen vaststellen en ten uitvoer brengen — Ps. 123 : 2. *De wachter slaat ijverig de gebeurtenissen gade, die God laat plaatsvinden — de „teekenen der tijden" — waardoor God's volk er op gewezen wordt, welken weg het dient te volgen. Alle*

leden van het lichaam van Christus, die thans op aarde zijn en gezamenlijk „het overblijfsel” genoemd worden, vormen tezamen ook de wachter des Heeren. De Heere maakt hun de beteekenis van Zijn profetieën bekend, en als de leden van het overblijfsel hebben vastgesteld, wat zij moeten doen, dan doen zij dit ook met vreugde. Op deze wijze houden zij gelijken tred met de organisatie Gods, die majestueus voorwaarts schrijdt, om Zijn voornemen ten uitvoer te brengen.

Het tweede hoofdstuk van de profetie van Joël begint met een nadrukkelijk gebod aan Joël, die de trouwe, thans op aarde levende getuigen Jehova's voorstelt: „Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op den berg mijner heiligheid; laat alle inwoners des lands beroerd zijn, want de dag des Heeren komt, want hij is nabij.” [Blaast de bazuin op Sion! Geeft het trompetsignaal op mijn heiligen berg! Dat al de bewoners van het land sidderen, want de dag van Jahve nadert; reeds is hij nabij; K.B.] — Joël 2 : 1.

Evenals de profeet Joël in Jeruzalem alarm maakte, zoo moet thans ter vervulling van de profetie het overblijfsel in gehoorzaamheid aan God's gebod onder alle leden van de organisatie Gods en binnen de grenzen van de „Christenheid” op gelijklopende wijze alarm blazen. Het overblijfsel heeft uit Jehova's handen de opdracht ontvangen, de wraak van den dag des Allerhoogsten aan te kondigen en zoodoende de waarschuwing te laten weerklinken. Deze opdracht is alleen aan de gezalfden gegeven, zooals geschreven staat: „De Geest des Heeren is op mij, omdat de Heere mij gezalfd heeft, . . . om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heeren en [bekend te maken] den dag der wrake onzes Gods.” — Jes. 61 : 1, 2. De bazuin der waarschuwing

weerklinkt zoowel in het belang van degenen, die zich in de organisatie Gods bevinden als voor hen, die beweren de dienaren van Jehova te zijn: „Hoort naar Mij, gij die de gerechtigheid najaagt, gij die den Heere zoekt: aanschouwt den rotssteen, waar gijlieden uit gehouwen zijt, en de holligheid des bornputs [steengroeve], waaruit gij gegraven zijt.” — Jes. 51 : 1.

De bazuin bezit voor degenen, die Jehova en de verschijning van Christus Jezus, Zijn Koning liefhebben, een klank, die hun hart met vreugde vervult, aangezien zij immers den dag van het jubelfeest aankondigt. Op de godsdienstaanhangers daarentegen heeft zij juist de tegenovergestelde uitwerking. Voor de beoefenaars van den godsdienst heeft God's bazuin een *droefgeestigen* klank. De leiders van den godsdienst hebben zich lang verheugd over hun handigheid, hun weg volgens hun eigen ideeën te kunnen volgen, en zij zouden thans geen alarm blazen, ook indien hun hiertoe de gelegenheid geboden werd. De Heere noemt deze godsdienstaanhangers integendeel „stomme honden”, die „terneder liggen, die het sluimeren liefhebben” en de gemakzucht, die wenschen te rusten op de legersteden der overlevering, door hun voorvaderen gemaakt. — Jes. 56 : 10. De godsdienstige leiders weigeren eenvoudig te erkennen, dat Jehova's dag gekomen is. Zij hebben geen behoefte aan dezen dag Jehova's en weigeren, iets over den strijd van Armageddon te hooren. Het volk, dat onder hen staat en dat de godsdienstige organisaties ondersteunt, roepen zij integendeel toe: „Vrede, vrede!"; „doch er is geen vrede.” Deze godsdienstige leiders hebben het zelfzuchtige verlangen, al de dingen te verwerven, die hun „de tegenwoordige booze wereld” voor hun gemakzucht en behagen kan bieden, en

die hun eer en aanzien onder de leden der wereldlijke organisaties verschaffen. Geen enkele van de godsdienstige leiders op de geheele aarde ondersteunt heden de belangen van het Koninkrijk. Van dezulken zegt de profeet des Heeren: „Want van de kleinsten tot de grootsten van hen zijn ze allen tuk op eerloos gewin; ja, van profeet tot priester toe plegen allen bedrog. De wonden van mijn volk menen ze nog te helen met hun luchthartig gepraat van „vrede, vrede“. Maar daar is geen vrede!” — Jer. 6 : 13-15; K.B.

De bazuin moet in Zion weerklinken, dat wil zeggen in Jehova's hoofdorganisatie of in het bijzonder in dat deel, dat op aarde is. Daar Christus Jezus verschenen is, en Zion heeft opgebouwd, (Ps. 102 : 16), heeft Hij de op aarde vertoevende getrouwen om zich heen verzameld en hen tot een deel van Zion gevormd. Christus Jezus is de „Getrouwe en Waarachtige Getuige“ Jehova's; zij, die bij Hem in den Tempel zijn, moeten getuigen voor Jehova zijn. Voor hen geldt het bevel „op de bazuin te blazen“. Zij staan onder het onmiddellijk bevel van den Heere Jezus Christus en vormen een deel van Zijn hoofdorganisatie: „En ik zag, en zie, het Lam stond op den berg Sion, en met Hem honderdvierenveertigduizend, hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hunne voorhoofden.“ — Openb. 14 : 1.

Bij het volk Gods in het voorbeeld moesten de priesters, als er gevaar dreigde, alarm blazen. Zoo is het ook het geval in het tegenbeeld of bij de eindvervulling van de profetie; de leden van het „Koninklijk priesterdom“ moeten alarm blazen over de spoedige komst van Armageddon, en door dit te doen, nemen zij een aandeel aan Jehova's „vreemde werk“. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie met de-

genen, die zich in hun zoogenaamd „vereenigd Christelijk-godsdienstig front" bij haar aansluiten, trachten het volk met alle kracht te verhinderen, de bazuin Gods te hooren. Om deze bazuinen te overstemmen, blazen zulke geestelijken op hun eigen blikken hoornen, waarbij zij hun eigen grootheid bekendmaken en tegelijkertijd Jehova's getuigen lasteren, doordat zij hen — bij gebrek aan een beteren naam — „Communisten" noemen. God's bazuin weerklinkt vanaf Zijn „heiligen berg", waarop Jehova Zijnen Koning gesteld heeft: „Ik toch heb mijnen Koning gezalfd over Sion, den berg mijner heiligheid." — Ps. 2 : 6. Vanuit de organisatie Gods weerklinkt het geschal van Zijn bazuin over de geheele aarde, in de eerste plaats over de geheele „Christenheid"; het is het voorrecht van Zijn getuigen, deze boodschap in de verschillende landen uit te dragen. Dit wordt verder door een ander van de profeten Gods als volgt bevestigd: „En hij zeide: Jahve buldert vanuit Sion, en laat vanuit Jeruzalem zijn donderstem dreunen, dat de weigrond van de herders ervan verwelkt, en Karmels kruin ervan verdort." — Amos 1 : 2; K.B.

Allen, die God liefhebben, vreezen Hem met goddelijke vrees. Daarom verklaart de profetie: „Alle bewoners des lands zullen beroerd zijn [sidderen, beven]". Het gezalfde overblijfsel en zijn metgezellen, de „andere schapen" des Heeren, zijn de eenigen, die God werkelijk vreezen en daarom den verstandigen weg inslaan. Aangezien de getrouwen weten, dat het bazuingeschal een boodschap van Jehova is, die daadwerkelijk de volledige bevrijding voor Zijn getrouwe knechten — tegelijkertijd echter de vernietiging van de boosdoeners en de volkomen rechtvaardiging van den Naam van Jehova — beteekent, zijn hun harten terecht met eerbied

voor God en met vreugde vervuld. De Heere Jezus Christus, de Koning, is tot hun vreugde verschenen en zij weten, dat Hij den Naam van Jehova zal rechtvaardigen: „Hoort Jahve's woord, gij, die huilt van eerbied voor zijn woord: „Uw broeders, die u haten, die u verstoten omwille van Mij, spotten: „Laat Jahve nu zijn glorie eens tonen, dat wij uw vreugde kunnen zien!“ O, zij zullen in schande staan!“ Hoort! Rumor uit de stad! Geschreeuw [of gedruisch] uit de tempel. Luid de stem van Jahve! Hij heeft zijn vijanden het verdiende loon betaald.” — Jes. 66 : 5, 6; K.B.

Voor de trouwe knechten Jehova's bestaat een duidelijk en opmerkelijk onderscheid tusschen het rumor, afkomstig van de godsdienstaanhangers, welke voorgeven den Heere te vertegenwoordigen en de „stem uit den tempel“, welke de stem van de gewijden des Heeren is, die van den Heere Jezus Christus uitgaat en door Hem aangeheven wordt. De uitwerking bij de godsdienstaanhangers is precies het tegenovergestelde van de uitwerking bij degenen, die God liefhebben. Evenals Belsazar, die het handschrift op den muur zag, sidderen de Roomsche-Katholieke Hiërarchie met haar bondgenooten en de met haar geallieerde godsdienstige elementen van angst en schrik wegens de boodschap der waarheid, die hun den ondergang van den godsdienst aankondigt. Zij worden woedend; hun eerste gedachte is, aan de verkondiging der boodschap door de vernietiging van de boodschappers en hun werk een einde te maken. Ongeacht den tegenstand gaan Jehova's getuigen echter ter vervulling van hun taak doelbewust voorwaarts, terwijl zij op de bazuin blazen; hun ijver voor en overgave aan God zijn voor de Hiërarchie een teken van de snel naderende ineenstorting van deze

instelling. — Filipp. 1 : 28. Zij wenscht deze waarschuwing niet aan te hooren, en wreekt daarom haar ergernis aan degenen, die de Heere voor het geven van de waarschuwing gebruikt.

Waarom moet thans eigenlijk alarm geblazen worden? Omdat „de dag Jehova's komt en nabij is”. Jehova laat Zijn vastgestelde maatregelen steeds vooruit aankondigen en ervoor waarschuwen, opdat degenen, die de ware vrees voor Hem aan den dag leggen, den juisten weg mogen inslaan en den weg ter ontkoming alsmede de plaats van zekerheid mogen vinden. „Een kloekzinnig mensch ziet het kwaad en verbergt zich, maar de verstandeloozen gaan henen door en worden gestraft.” [Een wijze voorziet het onheil en verbergt zich, de onverstandige gaat verder en lijdt er schade door; K.B.] — Spr. 22 : 3.

„De dag Jehova's” begon in het jaar 1914, toen Jehova Zijn Koning op den troon verhief. Aldus is deze dag thans hier, hij zal een hoogtepunt in den strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods bereiken. God's „vreemde werk” wordt thans verricht, om allen van Zijn voornemen in kennis te stellen, opdat zij niet in twijfel over het feit zullen verkeeren, dat Jehova handelt. Op het „vreemde werk” zal spoedig God's „vreemde daad” volgen.

Duisternis

Het is thans een „dag der duisternis” voor de „Christenheid”. Jehova heeft door Zijn profeet de komst van dezen dag van groote duisternis met nadruk genoemd. De godsdienstaanhangers hebben echter God's Woord geminacht en zich op hun eigen meeningen en op de meeningen van andere mannen, die hun voorgestaan zijn en die zij „vaders”

noemen, verlaten. Al hun bondgenooten van tegenwoordig keuren dit goed. Jehova spreekt van dezen dag door Zijn profeet en zegt: „Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisternis, als de dageraad uitgespreid over de bergen; een groot en machtig volk, desgelijk van ouds niet geweest is, en na hetzelfde niet meer zijn zal tot in jaren van vele geslachten.” [Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van sombere wolken, Als het morgenrood, dat zich uitbreidt over de bergen, zoo komt een volk, talrijk en machtig, als er nooit een was vanaf de oertijd en er ook nooit meer een komen zal hierna tot in de tijd van de verste geslachten; K.B.] — Joël 2: 2.

Deze beschrijving stemt nauwkeurig overeen met de gebeurtenissen, welke thans door al degenen, die op God's Woord acht slaan, opgemerkt worden. Door den mond van Zijn profeet sprekend, zegt Jehova van dezen dag tot de godsdienstaanhangers en allen uit Satan's organisatie: „De dag Jehova's is duisternis en geen licht.” Daarop illustreert de Heere, hoe de menschen, die door duisternis omgeven zijn en geen licht hebben, in dezen dag zullen handelen: „Als wanneer iemand vlood voor het aangezicht eens leeuws, en hem ontmoette een beer; of dat hij kwam in een huis, en leunde met zijne hand aan den wand, en hem beet eene slang. Zal dan niet des Heeren dag duisternis zijn en geen licht, en donkerheid, zoodat er geen glans aan zij?” — Amos 5: 18-20.

De godsdienst-handelaren en -bedrijvers zullen geen weg tot ontkoming vinden. Ongeacht hetgeen zij mogen doen, zal de Heere hen vinden en ervoor zorgen, dat hun de toekomstige vergelding ten deel valt. — Jer. 25: 35. „De groote dag des Heeren is nabij, hij is nabij en zeer haastende; de stem van

Snoevende bereidt men zich ten oorlog.

den dag des Heeren; de held zal aldaar bitterlijk schreeuwen. Die dag zal een dag der verbolgenheid zijn, een dag der benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid, een dag der wolken en der dikke donkerheid, een dag der bazuin en des geklanks tegen de vaste steden en tegen de hooge hoeken." [bastions of hoektorens] — Zef. 1 : 14-16.

Dit is de toestand, waarin God's vijanden zich thans bevinden. Zij zullen niet in staat zijn, de duisternis te ontvluchten: „En met eenen doorgaanden vloed zal Hij hare plaats te niet maken, en duisternis zal zijne vijanden vervolgen." [Maar als met een stortvloed vaagt Hij zijn tegenstanders weg, en duisternis jaagt zijn vijanden na; K.B.] — Nah. 1 : 8. Behalve de geestelijke duisternis en de duisternis des gemoeds, die over de godsdienstaanhangers gekomen is, zendt God nog Zijn leger van „sprinkhanen" — die voor de leden van de wereld van Satan een ware plaag zijn — evenals het leger van sprinkhanen in Egypte de tegenstanders van Jehova en Zijn volk plaagde: „En de sprinkhanen kwamen op over het gansche Egypteland, en lieten zich neder aan alle de palen der Egyptenaren, zeer zwaar; vóór dezen zijn dergelijke sprinkhanen als deze nooit geweest, en na dezen zullen er zulke niet wezen; want zij bedekten het gezicht des ganschen lands, alzoo dat het land verduisterd werd, en zij aten al het kruid des lands op en alle de vruchten der boomen, die de hagel had overgelaten, en daar bleef niets groens aan de boomen noch aan de kruiden des velds, in het gansche Egypteland." — Exod. 10 : 14, 15.

Deze profetieën gaan heden aan de „Christenheid" in vervulling. Het is de tijd, waarvan God spreekt: een tijd van duisternis voor den vijand en

een tijd van licht voor degenen, die God liefhebben en Hem getrouw en waarachtig dienen. Hierover zegt Hij door Zijn profeet: „Maak u op, word verlicht; want uw Licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en de donkerheid de volkeren; doch over u zal de Heere opgaan, en Zijne heerlijkheid zal over u gezien worden. — Jes. 60 : 1, 2.

Het licht uit den Tempel neemt dagelijks in sterkte toe en verblijdt de harten dergenen, die Jehova en Zijn Rijk gewijd zijn. Terwijl de vijand zich dus in duisternis bevindt, schijnt er voor degenen, die Jehova God liefhebben en Hem getrouw dienen, een voortdurend helderder wordend licht; met dit licht neemt ook hun vreugde toe. „Maar het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot den vollen dag toe. De weg der goddeloozen is als donkerheid, zij weten niet waarover zij struikelen zullen.” — Spr. 4 : 18, 19. De godsdienstaanhangers verkeeren in het duister, omdat zij het Woord Gods verwerpen. Zij gelooven het Woord Gods niet en handelen daarom in strijd met Zijn wet en Zijn profeten: „Tot de wet en tot de getuigenis! Zoo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.” — Jes. 8 : 20. Heden is het de tijd, waarin booze geesten de heerschers dezer wereld in hun macht hebben. — Efeze 6 : 12. Het is de dag van de laatste wanhopige poging van Satan, om het menschelijk geslacht te vernietigen.

Dit is de „dag van de wolkkolom”, en deze wijst 1) op de tegenwoordigheid van den Heere Jezus Christus — Exod. 13 : 21; 19 : 9, 16; Matth. 26 : 64; 1 Thess. 4 : 17; Openb. 1 : 7; en 2) op een tijd van kommer en ellende, die den naderenden storm Jehova's tegen Zijn vijanden aankondigt. Men lette

op het onderscheid tusschen degenen, die God liefhebben en degenen, die Hem vijandig gezind zijn: de vreugde in de harten dergenen, die tot het volk Gods behooren, en de uitwerking bij den vijand: „Ik zal den Heere loven met mijn gansche hart, ik zal alle Uwe wonderen vertellen. In U zal ik mij verblijden en van vreugde opspringen; ik zal Uwen Naam psalmzingen, o Allerhoogste; omdat mijne vijanden achterwaarts gekeerd, [terugwijken moesten; K.B.] gevallen en vergaan zijn van Uw aangezicht.” — Ps. 9 : 2-4.

In dezen tijd van duisternis over Zijn vijanden laat de Heere Zijn licht over „Zijn andere schapen” schijnen, terwijl Hij hen om Zich heen vergadert en hen troost: „Gelijk een herder zijne kudde opzoekt ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is, alzoo zal Ik Mijne schapen opzoeken, en Ik zal ze redden uit alle de plaatsen, waarhenen zij verstrooid zijn ten dage der wolke en der donkerheid.” — Ezech. 34 : 12. Als het 's morgens vroeg boven op de bergen begint te schemeren, is het zonlicht eerst nog verborgen; zoo komt heden den vijand de stand van zaken voor. Terwijl de heerlijkheid van het Koninkrijk opgaat, zien de godsdienstaanhangers in deze dagen slechts een onrustig, flikkerend licht, dat hun dagelijks donkerder voorkomt. In dezen toestand van duisternis bij den vijand verschijnt „een groot volk”, groot, omdat Jehova het voor het deelnemen aan Zijn „vreemde werk” gebruikt, „een groot en machtig [koen - Rotherham] volk.” — Joël 2 : 2. [In Joël 1 : 6 worden zij „een volk” (natie) genoemd]. In de volledige vervulling van dit deel van de profetie wordt het woord „volk” klaarblijkelijk gebruikt, omdat het thans God's volk is, dat Hij om Zijns Naams wil uitverkoren heeft, en dat als een

sprinkhanenzwerm opkomt, om den Naam van Jehova te verkondigen. *De leden van dit volk zijn noch groot in zichzelf — wat betreft naam, aanzien en macht — noch zijn zij groot in de oogen der menschen; zij worden integendeel door dezen voor zeer onbeduidend aangezien. Zij worden echter als groot voorgesteld vanwege het werk, dat zij verrichten, en vanwege de methodes, die zij toepassen om honderden millioenen menschen te bereiken en in hun handen honderden millioenen exemplaren met de boodschap der waarschuwing te leggen.* Dit volk, dat Jehova voor Zijn Naam uitverkiest, is vrijmoedig, koen; want het is heden de dag van het oordeel des Heeren. Zijn getuigen moeten vrijmoedig zijn en daardoor hun liefde voor Jehova bewijzen. — 1 Joh. 4 : 17, 18. Dit beteekent niet, dat zij brutaal of ruw zijn, maar dat zij geen vrees voor schepselen toonen, aangezien zij alleen God vreezen.

Hetgeen Jehova's getuigen in de laatste jaren volbracht hebben, is in de oogen van velen verbaazingwekkend, naar de profeet verklaart: „Desgelijks van ouds niet geweest is”. — Joël 2 : 2. Hetzelfde werd gezegd van de sprinkhanenzwerm in Egypte. — Exod. 10 : 14. *Nimmer tevoren heeft er zulk een wijd en zijd verspreide publicatie van de waarheid van God's Woord plaats gehad als gedurende de laatste weinige jaren; de verklaring is geen andere dan deze: dit is God's tijd en Zijn werk.* Vanaf het jaar 1921 tot 1931 legden Jehova's getuigen 110 565 401 boeken en brochures in de handen der menschen en sedert 1931 hebben Jehova's getuigen een nóg grooter werk verricht. De boodschap is door honderden radiostations, iedere week en op bepaalde tijden, ook door de internationale radiostations, uitgezonden. Duizenden gramophoons en geluidsapparaten zijn gebruikt, om de boodschap

te verkondigen; vele millioenen tractaten werden gratis in de handen der menschen gelegd, en aan het einde van het jaar 1939 overschreed het getal van de in de handen van het volk gelegde geschriften van het Genootschap (boeken en brochures) 309.000.000 exemplaren in meer dan 85 verschillende talen. Nooit eerder is er in de geschiedenis der menschen iets dergelijks geschied; het is door de kracht van God, den Almachtige en Christus Jezus volbracht.

Deze geschriftenverspreiding en dit getuigeniswerk is geen godsdienstige beweging, het is de bekendmaking van het Woord Gods, wat op Zijn bevel geschiedt. Als het vreemde werk van de verkondiging der waarheid geëindigd is, zal het niet herhaald worden, omdat hiervoor geen reden zal zijn. Daarom zegt de profeet: „Desgelijks... hetzelfde [het volk] niet meer zijn zal tot in jaren van vele geslachten”. Het „vreemde werk” geschiedt tot rechtvaardiging van den Naam van Jehova en na Armageddon zullen alle schepselen, die adem hebben, den Naam van Jehova loven, Wiens rechtvaardiging dan volledig bereikt zal zijn, zonder dat een herhaling hiervan noodzakelijk is.

Sedert het begin van het „vreemde werk” van Jehova is dit werk met vermeerderden ijver of verhoogden gloed voorwaarts geschreden. God's met sprinkhanen vergeleken leger van knechten is met het „bazuingeschal” naar voren getreden, hetwelk met het geschal van de in Openbaring 9:1-12 beschreven vijfde bazuin overeenkomt. Deze vijfde bazuin begon ten tijde van het congres van het volk Gods in Londen, Engeland, in het jaar 1926 te weerklinken. In dien tijd had de „Christenheid” zich reeds aan den „gruwel der verwoesting” schuldig gemaakt, doordat zij een duivelsche organisatie [de Volken-

bond] instelde, welke ontaardde in den totalitaireren regeeringsvorm, steeds aanspraak makende op het recht, de aarde in de plaats van het Rijk Gods te regeeren. — Dan. 8 : 13. Vóór 1926 weerklonk veelvuldig het bazuingeschal of alarmgeroep, hetgeen in de Openbaring hoofdstuk acht, negen en elf beschreven wordt. Gedurende dien tijd, dat wil zeggen, van 1922 tot 1926, moest een bepaalde arbeid verricht worden, die de komst der sprinkhanen voor-spelde. In Openbaring 16 : 1-9 wordt dit werk als „plagen” beschreven. Deze plagen veroorzaakten, dat de godsdienstaanhangers het zoo warm kregen als een vuurvlam. Men lette in dit verband op de schildering door den profeet — Joël 2 : 3. „Vóór hetzelfde verteert een vuur en achter hetzelfde brandt een vlam; het land is vóór hetzelfde als een lusthof, maar achter hetzelfde eene woeste wildernis en ook is er geen ontkomen van hetzelfde.” [verslindend vuur gaat er aan vooraf, er achteraan een laaiende gloed. Voor hen uit is het land een tuin van Eden, er achter een starre woesteni;: niets ontkomt er aan; K.B.]. Dit beteekent dat reeds vóór de komst van het sprinkhanenleger een verterende vlam van waarheid de godsdienstaanhangers verzengde, die thans begonnen te zien, hoe hun weiden tengevolge van den gloed verteerd werden. Als daarna het „vreemde werk” geheel ten uitvoer gebracht is, bereikt de verwoestende vlam hen in Armageddon en voleindigt het werk.

Het georganiseerde en voortschrijdende getuigenisgeven door God's trouwe knechten begon in het jaar 1922, nadat Christus Jezus de beproefden in den Tempel bijeenvergaderd en gezalfd had; dit werk moet voortgaan tot het einde van het „vreemde werk” Gods, waarop spoedig Zijn „vreemde daad” zal volgen. Dus werd de gloed reeds aangewakkerd,

nog voordat het „sprinkhanen“-leger als zoodanig opkwam; en volgend op de sprinkhanen zou een vuurvlam branden. „Gelijk het vuur een woud verbrandt en gelijk de vlam de bergen aansteekt, vervolg hen [God's vijanden] alzo met Uw onweder en verschrik hen met Uwen draaiwind.“ — Ps. 83 : 15, 16.

Jehova heeft dit gebed in de Heilige Schrift laten opteekenen, opdat het in overeenstemming met Zijn wil door Zijn trouwe getuigen gebeden zal worden; dit gebed beantwoordt God overeenkomstig Zijn wil. Een andere profeet Jehova's beschrijft in symbolische taal het verzengen van de „Christenheid“ en het verwoesten van hun weiden als volgt: „En zeg tot het zuiderwoud: Hoor des Heeren woord; alzo zegt de Heere Heere, zie, Ik zal een vuur in u aansteken, hetwelk in u allen groenen boom en allen dorren boom verteren zal; de vlamme vlam zal niet uitgebluscht worden, maar daardoor zullen verbrand worden alle aangezichten van het Zuiden tot het Noorden toe en alle vleesch zal zien, dat Ik, de Heere, dat aangestoken heb, het zal niet uitgebluscht worden.“ — Ezech. 20 : 47.

De uitwerking van deze verzengende hitte en het werk der sprinkhanen onder de „Christenheid“ wordt door vergelijking met den voormaligen toestand getoond: „Het land is voor hetzelfde [voor het volk] als een luthof“ en dit was de toestand vóór 1922. De Protestantsche geestelijkheid en haar bondgenooten traden vastbesloten voor den Volkenbond als „de politieke uitdrukking van het Rijk Gods op aarde“ in het krijt. Destijds werd de Volkenbond opgericht en de Roomsche-Katholieke Hiërarchie klom op den rug van het oude „beest“. De geestelijkheid had na den Wereldoorlog een groote godsdienstige ervaring voorspeld, daarom trachtten de godsdienst-

aanhangers den ouden wagen wederom op gang te krijgen. In het jaar 1919 liep „De Wereldbeweging van de Protestantsche Kerk-Unie van Amerika” (*Interchurch World Movement of the Protestant Churches of Amerika*) van stapel. Men deed tenminste een poging, om haar op de been te helpen. Er werd veel geld ingezameld en uitgegeven, om de zaak tot bloei te brengen, derhalve scheen voor de godsdienstaanhangers het veld er goed uit te zien: als een tuin of lusthof. In het voorjaar van 1919 werd de Nationale Katholieke Welvaart-Conferentie georganiseerd, in hetzelfde jaar deed in Italië het Fascisme zijn intrede. Aangezien het Vaticaan te dien tijde een middel zocht, dat schijnbaar tegen het Bolsjewisme, in werkelijkheid echter tegen de boodschap van het Rijk Gods gebruikt kon worden, maakte het van het Fascisme als het gewenschte middel voor dit doel gaarne gebruik. Spoedig daarop herstelde het Fascisme de wereldlijke macht van het pausdom; de Hiërarchie werd een belangrijk politiek apparaat. Eenigen tijd voordien was de Rooms-Katholieke organisatie nog „de vergeten hoer van het moderne Tyrus”, zooals de profeet haar beschrijft. In die dagen van opbloei smukte de oude dame zich wederom op en begon haar liederen te zingen, met het doel anderen te misleiden en haar voormalige politieke en commerciële minnaars terug te winnen. — Jes. 23 : 15-17. Op den 6den Februari 1922 werd Kardinaal Ratti tot paus gekozen; ongeveer in denzelfden tijd nam Mussolini de heerschappij over Italië op zich. Zodoende zag dus te dien tijde het veld, dat wil zeggen de natiën der aarde, er voor de godsdienstaanhangers buitengewoon hoopvol uit, als een lusthof, als zoodanig beschouwden zij het en noemden het „den hof des Heeren”; ja, de godsdienstaan-

hangers hadden het gevoel en handelden daarnaar, alsof de geheele wereld aan hun voeten lag.

Zooals zij de zaak beschouwden, scheen er geen bijzondere reden te zijn, zich bezorgd te maken over iets, dat Jehova's getuigen zouden kunnen uirichten. Weliswaar werden deze getuigen door de godsdienstaanhangers als „pest“-boodschappers beschouwd; doch zij dachten, dat zij niets of weinig zouden uitvoeren. De godsdienstaanhangers waanden, dat zij gedurende den Wereldoorlog het werk en den invloed van Jehova's getuigen vernietigd hadden, daarom gingen zij trots en hoogmoedig rond en zetten hun vertooning voort. Door Jehova's genade en onder het onmiddellijke bevel van Christus in den Tempel leefden Jehova's getuigen echter terzelfder tijd opnieuw op en organiseerden zij hun werk. Op den door den Heere bepaalden tijd was Jehova's leger bereid, Hij zond het gelijk een wolk van sprinkhanen uit. Dit was het begin van een werkelijke activiteit en een daadwerkelijk georganiseerden opmarsch van Jehova's getuigen. En nu, nadat de sprinkhanen des Heeren eenige jaren aan het werk zijn geweest, zien de weiden van den godsdienst er als een verwoeste plaats uit. Daarom zegt de Heere door Zijn profeet: „er achter een starre woestenij: niets ontkomt er aan.“

De uitwerking door de „sprinkhanen“ des Heeren alsmede de bekendmaking van het oordeel Gods over den godsdienst in zijn geheel, in de eerste plaats over den zoogenaamden „Christelijken godsdienst“, onthult, dat alle godsdienst een bedrog en een valstrik van den Duivel is. Als oprechte menschen der wereld de waarheid leeren kennen, beschouwen zij thans den godsdienst als kaal en troosteloos, als een valstrik, ziende, dat de vloek van het strafgericht Gods er op rust. De getrouwe getuigen Jehova's zijn

tegenover geen enkelen godsdienst partijdig geweest, zij hebben op het bevel des Heeren vrijmoedig verkondigd, dat alle godsdienst gericht is op de onteering van den Naam van God den Almachtige; dus het listige plan van den Duivel is om menschen van God af te trekken. De verkondiging van de waarheid wendde zich tegen al deze organisaties van den vijand: „Geen ontkomen laat het [het volk] over.” Niet eens de machtigen en vooraanstaanden van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie zijn in staat geweest voort te gaan, zonder hiervan nota te nemen.

In het jaar 1933 werd door deze Katholieke organisatie en haar politieke bondgenooten met groot ophef en veel lawaai het „heilige jaar” uitgeroepen, waarmede men op het oog had, den godsdienst in de oogen der menschen wederom het aanzien van een „lusthof” te geven. Daarop rukte de Heere door Zijn „sprinkhanenleger” den godsdienst het masker af; sedertdien zijn de menschen goed onderwezen, omdat zij thans weten, dat alle godsdienst van den Duivel afkomstig en de grootste tegenstander van het Christendom is. Het Fascisme, Nationaal-Socialisme en Communisme zijn wijders eveneens als duivelsche werktuigen onthuld, waarop de Roomsche-Katholieke Hiërarchie rijdt en voor welke zij als geestelijke raadgeefster optreedt. De menschen worden gewaar, dat deze onheilige aaneensluiting er op uit is, in de plaats van het Rijk Gods onder Christus over de wereld te heerschen; zij erkennen, dat de godsdienstaanhangers den „corporatieven staat” boven Jehova God en Zijn Koninkrijk gesteld hebben.

Wie heeft de Heere ervoor gebruikt, om dezen toestand van verwoesting in de weiden van den godsdienst aan te richten? Hij heeft zich van Zijn

trouwe knechten bediend, die nauwkeurig in overeenstemming met de bevelen van den Heere Jezus Christus handelen. Bij al de krachtdadige inspanning, die het sprinkhanenleger van den Heere zich getroostte, zijn noch vleeschelijke wapenen noch ruw geweld toegepast; dit is precies in overeenstemming met de profetie. Hierbij zijn geen huizen, noch bezittingen of menschen vernietigd; de sprinkhanen werken niet op deze wijze, die voor hun vijanden de gebruikelijke methode is. Op het bevel van hun Hoofd, Christus Jezus, brengen Jehova's getuigen slechts licht en veroorzaken hitte. Daarmede verslinden zij de valsche leerstellingen van menschen, door den Duivel uitgevonden en door zijn handlangers gebruikt, om den Naam van God te lasteren, de menschen van God af te brengen en hen in duisternis te voeren. In den tegenwoordigen tijd zien Jehova's getuigen, hoe zeer zij door den Heere begunstigd zijn, hoe Hij langen tijd geleden deze profetieën heeft laten opteekenen als een voorspelling van den hedendaagschen toestand en de vervulling van de profetie in den tegenwoordigen tijd. Zij zijn gesterkt en zeer aangemoedigd, hun hoop is opnieuw herleefd, vreugdevol marcheeren zij voorwaarts! De Heere gaat gestadig voort, Zijn volk de bewijzen te leveren, dat Hij niet alleen alles leidt, doch bovendien, dat Zijn getuigen — zoolang zij God en Zijn Koning trouw blijven — ervan verzekerd kunnen zijn, uit de hand des Heeren eeuwige zegeningen te ontvangen.

Tot verdere bemoediging van het trouwe overblijfsel en zijn metgezellen, de Jonadabs of „andere schapen“, geeft de Heere door Zijn profetie een nauwkeurige beschrijving van degenen, die Zijn met sprinkhanen vergeleken leger vormen: „Deszelfs gedaante is als de gedaante van paarden en als ruiters zoo zullen zij loopen.“ — Joël 2 : 4. Paarden zijn een

Sprinkhanen vallen den Godsdienst aan

symbool van oorlogsuitrusting, naar geschreven staat „paarden bereid voor den dag des strijds.” — Spr. 1 : 31. Hierdoor worden de getrouwe getuigen Jehova's voorgesteld, die in Zijn werk, zooals Hij het geboden heeft, onafgewend voorwaarts gaan en zich door niets laten weerhouden. De sprinkhanen hebben een langwerpigen, rechthoekig gevormden kop, gelijk aan dien van een paard, hetwelk zijn kop gebruikt: „En de gedaanten der sprinkhanen waren den paarden gelijk, die tot den oorlog bereid zijn; en op hunne hoofden waren als kronen het goud gelijk; en hunne aangezichten als aangezichten van menschen.” — Openb. 9 : 7.

De sprinkhanen kennen geen vrees, evenmin is het paard vreesachtig; met hen nu worden Jehova's trouwe getuigen vergeleken: „Zult gij het paard sterkte geven? Kunt gij zijnen hals met donder bekleeden? zult gij het beroeren als eenen sprinkhaan? De pracht van zijn gesnuif is eene verschrikking.” — Job. 39 : 23, 24. De machtige godsdienstige leiders en hun bondgenooten trachten Jehova's getuigen door bangmakerij meegaand te maken, om hen er toe te bewegen, hun getuigeniswerk te staken. De getrouwen luisteren echter naar den Heere Jezus Christus en gehoorzamen Hem, als Hij tot hen spreekt: „Vreest dan hen niet.” — Matth. 10 : 26, 28. De sprinkhanen gelijken op een in den strijd trekend paard en zoo trekken ook Jehova's getuigen, ongeacht den tegenstand welken zij ontmoeten, voorop in den strijd: „Het belacht de vreeze en wordt niet ontsteld, en keert niet wederom vanwege het zwaard.” — Job. 39 : 25. Jehova's getuigen hebben God en Christus lief, en „de volmaakte liefde drijft de vrees buiten”. — 1 Joh. 4 : 18. Zij weten dat zij in den strijd op bitteren tegenstand zullen stuiten; doch God geeft hun hetzelfde zekere bevel, dat Hij

reeds aan Jeremia gegeven heeft: „Vreest dan hen niet.” „Gij dan, gord uwe lendenen en maak u op, en spreek tot hen alles wat Ik u gebieden zal: wees niet verslagen voor hun aangezicht, opdat Ik u voor hun aangezicht niet versla. Want zie, Ik stel u heden tot eene vaste stad en tot eenen ijzeren pilaar en tot koperen muren tegen het gansche land; tegen de Koningen van Juda, tegen hare vorsten, tegen hare priesters en tegen het volk van het land; en zij zullen tegen u strijden, maar tegen u niet vermogen, want Ik ben met u, spreekt de Heere, om u uit te helpen.” — Jer. 1 : 17-19.

Een betere vertaling van de tweede helft van het vierde vers van de profetie van Joël luidt: „En als krijgsrossen, zoo zullen zij rennen”. — Joël 2 : 4; Rotherham. Zij rennen in den dienst heen en weer. Zij loopen niet van het strijdtoneel weg, doch op het bevel des Heeren verhoogen zij hun snelheid. „Gelijk een onbesuisd paard in den strijd.” — Jer. 8 : 6. „Zijne paarden zijn sneller dan arenden.” — Jer. 4 : 13. Sedert het begin van het jaar 1939 zijn Jehova's getuigen met grooter snelheid en onbevreesdheid in het „vreemde werk” voorop gegaan.

Jehova's getuigen zijn te allen tijde begeerig, met hun geheele kracht datgene te doen, waartoe zij in staat zijn. In Januari 1939 merkte het Genootschap op, dat er meer tijd aan het getuigenisgeven in het veld besteed diende te worden, en dat zestig uren per maand in dezen dienst besteed niet te veel zijn. Eenigen, die de aanspraak maken dienaren des Heeren te zijn, hebben tegenwerpeningen gemaakt en gereclameerd tegen deze vermeerderde activiteit. Wij herinneren hierbij allen er aan, dat het Genootschap geen volmacht heeft om bevelen uit te deelen en dat genoemde zestig uren in den velddienst slechts een aansporing tot het ontplooien van groo-

tere werkzaamheid beteekenen. Men kan aannemen, dat de Heere deze aansporing heeft laten geven; het is daarom zaak voor een ieder Zijner knechten afzonderlijk, datgene te doen, wat door hem als den wil des Heeren erkend wordt. De Heere heeft in Zijn Woord den ijver in Zijn dienst voorzegd. Hij vergeeft Zijn trouwe arbeiders met strijdrossen en dit is een duidelijke vingerwijzing, dat de knecht in dezen dag van heeten strijd zijn allerbeste pogingen in het werk dient te stellen. Vrijwel allen, die beweren aan de zijde des Heeren te staan, hebben de aansporing ter harte genomen en toegepast; gedurende de eerste helft van het jaar is daardoor het aantal uren in den velddienst van de arbeiders zeer gestegen.

Eenige getuigen, die den leeftijd van zeventig jaar reeds overschreden, hebben zich nog meer dan de anderen gehaast en zelfs zeventig uren per maand in den velddienst doorgebracht. Velen dachten eerst, dat zij niet in staat zouden zijn, de gramfoon met spreekplaten te dragen; zij hebben echter geleerd, dat de last licht is, als men in den dienst van den Koning staat. Als een strijdros trekken zij dagelijks met toenemende vreugde in den strijd. Mocht iemand het verlangen hebben, thuis te blijven en het zich gemakkelijk te maken, dan moet hij of zij dit niet nalaten. Allen, die God werkelijk liefhebben, zullen datgene doen, wat zij als God's wil ten opzichte van zichzelf beschouwen; en als zij méér tijd kunnen besteden, zullen zij dit met vreugde doen.

Beschrijving

De Heere heeft in symbolische taal een duidelijke beschrijving laten geven van de trouwe getuigen, zóó, dat er geen twijfel over gelaten is wie zij zijn. Ook beschrijft Hij het eensgezinde optreden van al degenen, die Zijn zichtbare organisatie vor-

men. Deze eenparigheid is een bewijs, dat alle getrouwen in vrede bij elkander wonen en samenwerken, doordat zij één gezamenlijk doel voor oogen hebben: „de rechtvaardiging van den goddelijken Naam”. Jehova's getuigen worden beschreven als personen, die geen vrees voor menschelijke of duivelsche macht kennen en in den dienst Jehova's, in gehoorzaamheid aan Zijn gebod, ijverig voorwaarts schrijden: „Zij zullen daarheen springen als een gedruisch van wagenen, op de hoogten der bergen, als het gedruisch eener vuurvlam, die stoppelen verteert, als een machtig volk, dat in slagorde gesteld is.” [Als het geratel van wagens, zoo stormen zij over de toppen der bergen. 't Is als het knetterend vuur, dat in de stoppels vreet: een machtig volk, dat optrekt tot den strijd; K.B.] — Joël 2 : 5.

Eenzelfde beschrijving betreffende het aardsche deel van het leger Gods wordt in de Openbaring van Jezus Christus gegeven: „En zij hadden borstwapenen als ijzeren borstwapenen; en het gedruisch hunner vleugelen was als een gedruisch der wagenen, wanneer vele paarden naar den strijd loopen.” — Openb. 9 : 9. Het oprukken van een reusachtige sprinkhanenzwerm wordt door een groot gedruisch begeleid; doch het is een harmonisch gedruisch. Evenals in het beeld, zoo gaat het ook toe in het werkelijk gebeuren. IJverig zijn Jehova's getuigen nu reeds geruimen tijd met veel publieke bekendmakingen, een harmonisch gedruisch, voortgegaan, en hun activiteit heeft zich eerlijk en openhartig voor de oogen van allen afgespeeld. Als de clerus in een gemeente een pionier onderdrukt, dan begeeft zich onverwijld een geheele zwerm getuigen erheen en graast het geheele gemeentegebied af. Zij vestigen de aandacht der menschen op den Naam Jehova's en toonen hun aan, dat Zijn Ko-

ninkrijk gekomen is, ja, dat de Theocratie het eenig mogelijke middel is om hun vrede, welvaart, leven en geluk te brengen; deze handeling gelijkt op een harmonisch gezang. Zij waarschuwen het volk voor de nabijzijnde komst van den slag van Armageddon. Zij verrichten hun werk stelselmatig en op goed georganiseerde wijze, hun troepenbewegingen en het gedruisch van de waarschuwing hebben veel overeenkomst met het geratel van naderende oorlogswagens, die zich in den strijd storten. Het is Jehova's krijgs-organisatie, waarvan het onzichtbare deel nu ijlings nadert, om de schijnheilige en trouweloze „Christenheid” te vernietigen; dit onzichtbare deel doet het eigenlijke vernietigingswerk. Het overblijfsel echter gaat vooruit, het onthoudt zich van elk gewelddadig ingrijpen en kondigt deze gebeurtenis aan. God's groote organisatie, gelijk aan een geweldigen, onweerstaanbaren oorlogswagen met vier enorme raderen, wordt door Jehova's profeet Ezechiël beschreven; hoe zij oprukt en allen tegenstand verplettert. — Ezech. hoofdstuk 1; Ezech. 43 : 1-3. Het oprukken van het sprinkhanenleger des Heeren jaagt den harten der godsdienstaanhangers vrees aan, omdat het voor hen een teeken van het aanstaande, boven hun hoofd hangend verderf is. — Fil. 1 : 28.

Het in de profetie gebruikte woord „bergen” (vers 5) veraanschouwelijkt de regeeringsorganisaties der „Christenheid”. Deze regeeringen trachten het werk van het „sprinkhanen”-leger van Jehova tegen te houden en nemen tot verschillende middelen hun toevlucht om dit onrechtvaardige doel te bereiken. Deze tegenstand van de zijde der regeering houdt noch de getuigen des Allerhoogsten tegen, noch jaagt hij hun vrees aan, zoodat zij zich inschikkelijk zouden toonen. Jeho-

va's „vreemde werk" moet gedaan worden, en God zal ervoor zorgen, dat het volgens Zijn wil gedaan wordt. *Gedurende de afgeloopen weinige jaren hebben zij, die zich God en Zijn Koning geheel gewijd hebben, volkomen begrepen en beleden, dat God en Christus de „éénige machten" zijn, die over ons gesteld zijn, en dat alle Christenen God en Christus moeten gehoorzamen, ongeacht den tegenstand van menschen of de door menschen ingestelde regeeringen.* — Rom. 13 : 1. De getrouwe apostelen hebben den weg aangewezen, en de getrouwe navolgers van Christus gaan thans denzelfden weg. — Hand. 5 : 29. Nog voor korten tijd was de „kleine kudde" van getuigen des Heeren door de aanvallen van de zijde van de godsdienstige leiders der aard-sche regeeringen verstrcoid. Geen van de godsdienstaanhangers bood hun ooit eenige ondersteuning. God nam hiervan kennis; Hij heeft vooruit geweten, dat dit zoo zou komen en heeft het voor-speld: „Alzoo zijn zij verstrooid, omdat er geen herder is; en zij zijn al het wild gedierte des velds tot spijze geworden, dewijl zij verstrooid waren. Mijne schapen dolen op alle bergen en op allen hoogen heuvel, ja, mijne schapen zijn verstrooid op den ganschen aardbodem, en daar is niemand, die er naar vraagt en niemand, die ze zoekt." — Ezech. 34 : 5, 6. De Heere stelde de valsche herders ervan in kennis, dat Hij maatregelen tegen hen zou treffen. Jehova's getuigen hebben thans van den Heere een duidelijk inzicht in Zijn voornemen ontvangen. Zij vertrouwen onvoorwaardelijk op God en gaan zonder vrees voor menschelijke of duivelsche instellingen voorwaarts.

Na een zeer heete en droge periode komt het dikwijls voor, dat branden ontstaan, die de stoppelvelden verteren, zulk een brand wordt door een

hevig geknetter begeleid. Zoo komt het eensgezinde optreden van Jehova's getuigen en hun metgezellen den godsdienstaanhangers voor „als het gedruisch eener vuurvlam, die stoppelen verteert". Het „vreemde werk" Jehova's is een waarschuwing en dient om voor het vuur van Armageddon alarm te maken. God noopte door Zijn geest den apostel Petrus van dezen tijd te schrijven: „Maar de hemelen, die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, en worden ten vure bewaard tegen den dag des oordeels en der verderving der goddelooze menschen." „Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in den nacht, in welken de hemelen met gedruisch zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden." — 2 Petr. 3 : 7, 10. „... verwachtende en haastende tot de toekomst [de komst; Eng. B.] van den dag Gods, in welken de hemelen, door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan en de elementen brandende zullen versmelten." — 2 Petr. 3 : 12. Dit wordt verder door den profeet Maleachi bevestigd: „Want zie, die dag komt, brandende als een oven; dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de Heere der heirscharen, die hun noch wortel noch tak laten zal." — Mal. 4 : 1.

Men lette op de woorden van de profetie van Joël, die de activiteit van de sprinkhanen beschrijven: „... als een machtig volk, dat in slagorde gesteld is." Het voorzetsel „als" toont aan, dat de woorden niet op de dagen van Joël betrekking hebben, toen de sprinkhanen de velden verwoestten, doch dat zij daadwerkelijk van toepassing zijn op met verstand begaafde schepselen, op een organisa-

tie van menschen, dus op Jehova's getuigen. Dezen zijn niet met vleeschelijke wapenen gewapend, wel zijn zij grondig georganiseerd, staande onder het bevel van den grooten Veldmaarschalk, Christus Jezus. Het is heden de strijd, waarin Satan en zijn legerbende, de oude Draak, „heengaat om krijg te voeren tegen God's organisatie en de overigen", die thans op aarde zijn. — Openb. 12 : 17. Het tot den strijd toegeruste leger des Heeren is niet een democratische vorm van organisatie, het staat onder de leiding en onder het commando van den Heere Jezus Christus, den Koning en Veldmaarschalk Jehova's, zodoende is het een Theocratische Heerschappij. Deze gevolgtrekking wordt bewezen door de woorden in de Openbaring, die betrekking hebben op dit onder het bevel des Heeren staande leger: „En de gedaanten der sprinkhanen waren den paarden gelijk, die tot den oorlog bereid zijn; en op hunne hoofden waren als kronen het goud gelijk; en hunne aangezichten als aangezichten van menschen. . . . En zij hadden over zich tot eenen koning [den Heere Jezus Christus] den engel des afgronds [waarin Christus Jezus den Duivel werpt]; zijn naam was in 't Hebreeuwsch Abaddon [verderf voor de horde Satans], en in de Grieksche taal had hij den naam Apollyon [verderver van Satan en zijn organisatie]." — Openb. 9 : 7, 11.

Jehova's getuigen, dat wil zeggen Zijn „sprinkhanen"-leger, koesteren geen vrees voor schepselen, want zij weten, dat de Almacht van God hen ondersteunt. De voorhoofden van degenen der „trouwe knecht"-klasse zijn „hard als diamant, harder dan een rots". Jehova heeft hen zoo hard gemaakt, en Hij spreekt tot Zijn getuigen: „Vrees hen [de rebel-sche godsdienstaanhangers] niet, en ontzet u niet voor hun aangezichten." — Ezech. 3 : 9. Ongeacht

den tegenstand gaan de trouwe getuigen voorwaarts, recht voor zich uit en verrichten het hun toegewezen werk: „Van deszelfs aangezicht zullen de volken in pijn zijn, alle aangezichten zullen betrekken als een pot“. [„Bij het zien ervan huiveren de volken, aller gezicht verbleekt“; K.B.] — Joël 2 : 6.

Dit alles betreft in de eerste plaats de Roomsche Katholieke Hiërarchie, de met haar verbonden Protestantische doctoren in de godgeleerdheid en de Joodsche rabbijnen. Het bewijs hiervan ondersteunt het feit, dat zij allen jammeren en samenwerken, om de politieke, wetgevende, rechterlijke en andere kringen van de regeeringsorganisaties te bewegen, drastische maatregelen tegen Jehova's getuigen te treffen. Dezelfde sprinkhanen (Jehova's getuigen) worden in de Openbaring met de volgende woorden beschreven: „En uit den rook kwamen sprinkhanen op de aarde en hun [Jehova's getuigen] werd macht gegeven gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben. En hun werd gezegd, dat zij het gras der aarde niet zouden beschadigen, noch eenige groente, noch eenigen boom, dan de menschen [de godsdienstaanhangers] alleen, die het zegel Gods aan hunne voorhoofden niet hebben. En hun werd macht gegeven, niet dat zij hen zouden doden, maar dat zij [de godsdienstaanhangers] zouden van hen gepijnigd worden vijf maanden; en hunne pijniging was als de pijniging van een schorpioen, wanneer hij een mensch gestoken heeft. En in die dagen zullen de menschen den dood zoeken en zullen dien niet vinden, en zij zullen begeeren te sterven [om de pijniging te ontkomen] en de dood zal van hen vlieden.“ — Openb. 9 : 3-6.

„Terwijl God's „vreemde werk“ aan den gang is, laat God de godsdienstaanhangers nog een korten

tijd bestaan en hun actie voortzetten, opdat zij „gekweled of gepijnigd” worden. Dit pijnigen geschiedt, doordat zij zich in hun „godsdienstige gevoelens” gekwetst voelen, als iemand hun de boodschap der waarheid verkondigt. Wat de gezichten der godsdienstaanhangers betreft, beteekent de Hebreeuwse tekst, dat zij „glimmen” of „gloeien” van opwinding, als zij de activiteit van Jehova’s getuigen en de boodschap, die zij brengen, waarnemen. Volgens de *herziene Züricher Bijbel* worden hun aangezichten „gloeïend rood”. God’s profeet spreekt van de bewoners van de stad Ninivé de volgende woorden: „Zij [Ninivé] is geledigd, ja, uitgeledigd, uitgeput en haar hart versmelt en de knieën schudden, en hun aller aangezichten betrekken als een pot.” [(Hebreeuwsch) glimmen of gloeien] — Nahum 2 : 10.

De gezichten der geestelijken gloeien van opwinding als Jehova’s getuigen hen bezoeken; deze geestelijken gebruiken meestal barsche woorden tegen Jehova’s getuigen en als zij zien, dat hun barsche taal den getuigen in ’t geheel niet tegenhoudt — doch dezen integendeel hun werk onbevreesd voortzetten — zoo concludeeren de godsdienstaanhangers, dat dit een voortteeken van de, hun afpersingstelsel bedreigende, op handen zijnde vernietiging is. Belsazar, de Koning van Babylon bevond zich in denzelfden toestand, toen hij het handschrift aan den muur zag. De godsdienstaanhangers weten het, dat zij door den Heere op de weegschaal gewogen en waardeloos bevonden zijn.

Jehova heeft door Zijn profeten het eendrachtige en harmonische optrekken van de getrouwe getuigen, welke de boodschap van Zijn Koninkrijk bekendmaken, voorzegd. Zij zijn geen zwakkelingen, doch „sterk in den Heere en in de kracht zijner mo-

gendheid" (Ef. 6 : 10; N.V.): „Als helden zullen zij loopen, als krijgslieden zullen zij de muren beklimmen; en zij zullen daarheen trekken een iegelijk in zijne wegen, en zullen hunne paden niet verdraaien." [„Als helden stormen zij aan en beklimmen als krijgers de muren. Recht toe rukken zij op hun weg vooruit, kruisen elkanders wegen niet"; K.B.] — Joël 2 : 7.

De ijverigen zijn er niet mede tevreden, eenige weinige uren in den dienst des Heeren door te brengen, doch zij koopen iedere gelegenheid uit om „er op uit te trekken". Zij grijpen in de kracht des Heeren aan en Jehova gaat voort, hun door Christus Jezus alle noodige kracht te verleen. „Maar die den Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen, zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden, zij zullen loopen en niet moede worden, zij zullen wandelen en niet mat worden." — Jes. 40 : 31.

De getrouwen en ijverigen hooren het bevel des Heeren en haasten zich, het op te volgen: „Ik zal den weg uwer geboden loopen, als Gij mijn harte verwijdt zult hebben." — Ps. 119 : 32. David was een voorbeeld van Christus Jezus en Zijn lichaamsleden; hij schreef den volgenden Psalm, die thans voor Jehova's getuigen zoozeer van toepassing is: „Want Gij zijt mijne lamp, o Heere, en de Heere doet mijne duisternis opklaren. Want met U loop ik door eene bende, met mijnen God spring ik over eenen muur." — 2 Sam. 22 : 29, 30.

De vijanden van het Rijk Gods, die zich trachten te verbergen en te beschermen achter hun politieke en gerechtelijke muren, ondervinden dat deze muren hun geen bescherming vermogen te bieden. Jehova's getuigen rusten niet, doch volgens de woorden van de profetie „springen zij over de mu-

ren als krijgslieden", dat wil zeggen, zij gaan ongeacht de muren voorwaarts. Sedert de leden van het volk des Heeren de Theocratische Regeering, die hen leidt, in haar volle waarde hebben erkend, zijn zij snel gedisciplineerd en geoefend; zij handelen ordelijk en onbevreesd; zij laten zich evenals de sprinkhanen niet door hooge hindernissen ophouden, doch klimmen er onmiddellijk overheen en gaan onvermoeid voorwaarts. De godsdienstaanhangers hebben hun muren opgebouwd, versterkt en verdedigd door handel en politiek, en zij trachten hierachter het volk, dat hun organisatie ondersteund heeft, vast te houden. Jehova zendt thans Zijn leger van sprinkhanen, die met een boodschap van bevrijding onmiddellijk over en door deze muren heen gaan; en zoo opent God door Zijn getuigen de gevangenis voor de gebondenen. — Jes. 61 : 1.

Een ieder, die tot de klasse van den „getrouwen en voorzichtigen knecht" behoort, weet, dat het gebod des Heeren met betrekking tot zijn persoon hem een bepaalden arbeid toewijst. Daarom marcheert hij voorwaarts, zich naarstig wijdende aan zijn eigen taak, doordat hij met al zijn kracht datgene doet, wat hem opgedragen is; hij mengt zich niet in den arbeid van een anderen medearbeider. Deze knecht weet dat hij als enkeling geen kracht bezit, en daarom wordt hij niet eigenninnig. Hij is er van doordrongen, op zichzelf gering, doch sterk in den Heer te zijn. Zooals de beschrijving der sprinkhanen aantoont, behoort hij tot de „kleinsten, die echter met wijsheid wel voorzien zijn"; en evenals een sprinkhanenzwerm gaan al dezulken als een eenparige krijgsschare voorwaarts: „Deze vier zijn van de kleinste der aarde, doch zij zijn wijs, met wijsheid wel voorzien:.. de sprinkhanen hebben

geen koning; nochtans gaan zij allen uit, zich verdeelende in hoopen." — Spr. 30 : 24, 27.

De Hiërarchie en haar bondgenooten, die allen vijanden van het Rijk Gods zijn, trachten telkens de eenheid en de harmonische activiteit van Jehova's getuigen te verstoren; doch dit gelukt hun niet. Daarom spreekt de profeet Gods van deze getrouwe en ijverige „sprinkhanen": „Hun paden verdraaien zij niet". De leden van de „getrouwe en voorzichtige knecht"-klasse hebben slechts één ding te doen — Fil. 3 : 14 — en dit is: het goddelijke gebod met betrekking tot zichzelf ten uitvoer te brengen. Zij zijn betrouwbaar, bestendig en geloofwaardig, men kan op hen rekenen. Zij weten dat Jehova en Christus Jezus hun Leeraar en Gebieder is en dat het hun taak is, als knechten des Heeren vreugdevol te gehoorzamen: „Maar uwe ogen zullen uwe leeraars zien; en uwe ooren zullen hooren het woord desgenen die achter u is, zeggende: Dit is de weg, wandelt in denzelven, als gij zoudt afwijken ter rechter- of ter linkerhand." [Uw ogen zullen uw Leraar aanschouwen en uw oren zullen achter u de woorden horen: „Dit is de weg, dien gij moet volgen", wanneer gij links of rechts zoudt dreigen af te wijken. K.B.] — Jes. 30 : 20, 21.

De Heere heeft toestanden laten intreden, die aantoonen, dat wij heden in den tijd van de vervulling van dit deel van de profetie van Joël leven. Eerst kortgeleden heeft de Heere Zijn volk geopenbaard, dat Jehova's organisatie op aarde zoowel als in den hemel theocratisch is, dat Christus Jezus als Jehova's groote Gevolmachtigde de leiding heeft, verder dat nu de tijd gekomen is, waarin persoonlijke aangelegenheden en zelfzuchtige wenschen geheel terzijde gesteld moeten worden en dat een ieder al zijn krachten in het werk moet stellen, om God te ken-

nen en Zijn wil ten uitvoer te brengen. Sedert het begin van het jaar 1939 heeft Jehova's „vreemde werk" op aarde veel grootere vorderingen gemaakt dan vóór dien tijd, en de vreugde van de arbeiders is grooter geworden. De „andere schapen" des Heeren komen bij scharen tot de kudde en erkennen onmiddellijk hun voorrechten, om aan het werk van de verkondiging van den Koning en Zijn Koninkrijk te mogen deel nemen. De regelmatig binnenkomende berichten van de arbeiders in het veld toonen een geweldige toename van het werk gedurende den tijd vanaf Januari 1939 aan. Vanzelfsprekend neemt tevens overal de tegenstand toe; doch de Heere geeft Zijn knechten ook grootere kracht, om deze moeilijkheden te overwinnen. De getrouwe knechten des Heeren, die thans in het veld staan, ontvangen voortdurend toenemende bevestigende bewijzen, dat zij met rassche schreden Armageddon tegemoet gaan en dat de dag van de definitieve beslissing gekomen is; bij het voorwaarts gaan groeit hun vreugde. Worden de „andere schapen" of de leden van de „grootte schare" thans werkelijk bijeenverzameld? De klasse van den „kwaden knecht" erkent dit niet. Doch zie, hoe de „grootte schare" te voorschijn komt en schouder aan schouder met het overblijfsel der gezalften marcheert!

EENSGEZINDE DIENAREN.

HOOFDSTUK VII

J EHOVA heeft het gezalfde overblijfsel en diens metgezellen duidelijk doen inzien, dat de in de Heilige Schrift uiteengezette leerstelling van Zijn Koninkrijk onder Christus van het allergrootste belang is. Dit is het geval, omdat door het Koninkrijk de Naam Jehova's gerechtvaardigd zal worden. De Duivel heeft den godsdienst ingesteld, om op geraffineerde wijze den menschen leerstellingen bij te brengen, welke tegen het Koninkrijk indruischen en de menschen er toe te bewegen, deze aan te nemen. Niet één van de huidige godsdienstige instellingen tracht werkelijk het volk de belangrijkheid van het Rijk Gods, onder de heerschappij van Christus, onder 't oog te brengen. De godsdienstige instellingen bekennen uiterlijk volmaakte loyaliteit tegenover de aardtsche regeeringen, verheerlijken menschen en aardtsche machten en leggen den nadruk op de noodzakelijkheid, dat hun leden zich onderscheiden als menschen, die een wonderbaarlijk karakter ontwikkeld hebben. Zij spreken veel over individueele karakterontwikkeling, terwijl zij tegelijkertijd een weg inslaan, die openlijk met God en Zijn Koning in strijd is. Gedurende de „Eliaperiode“ van het werk der gemeente op aarde hebben vele oprechte menschen dezelfde fout begaan. De „karakterontwikkeling“ [de hoogstaande persoonlijkheid] werd als de belangrijkste gebeurtenis op den voorgrond gesteld en van den „verkozen ouderling“, die

ettelijke jaren gediend had, werd destijds gezegd: „Ziet, hoe hij gegroeid is! Hij is nu zoo rijp en zachtmoedig! Ongetwijfeld heeft hij de hoogte bereikt, om den hemel te kunnen ingaan, en de Heere zal hem weldra tot Zich nemen.” Zulke woorden klinken zeer aangenaam voor ooren, die zoiets gaarne hooren, doch zij waren niettemin bedriegelijk en misleidend. Het is ongetwijfeld lofwaardig, als men eerlijk, kuisch, plichtsgetrouw en betrouwbaar is en het goede doet. Dit mag zeker van Christenen geëischt worden, want zulke deugden worden zelfs verlangd van menschen, die niet voorgeven God te dienen. Iemand kan al deze eigenschappen beoefenen en de aanspraak maken, een Christen te zijn en nochtans dit in werkelijkheid niet zijn. Voor een waar Christen is het belangrijker, dat hij Gods voornemen en Zijn wil betreffende Zijn schepselen leert kennen en vervolgens Gods geboden ijverig opvolgt.

De Heilige Schrift stelt overal de regeering Gods, welke theocratisch is, primair op den voorgrond; dat wil zeggen, Christus Jezus is het hoofd van de Koninklijke organisatie, welke het voornemen van Jehova doorvoert en verwezenlijkt. God heeft Zijn woord gegeven, dat Hij Zijn regeering zal oprichten; en aangezien „Theocratie” een door het Allerhoogste Wezen uitgeoefende heerschappij beteekent, is deze beloofde heerschappij noodzakelijkerwijze een Theocratie. Na den opstand in Eden heeft God met betrekking tot Zijn voornemen den mensch het eerst Zijn komende regeering aangezegd. Al Zijn heilige profeten, zonder een enkele uitzondering, voorzeiden het Rijk Gods alsmede zijn oprichting met den Messias als het Hoofd. Achttien eeuwen lang bediende Jehova zich van Zijn zinnebeeldig volk Israël, om de oprichting van Zijn Koninkrijk te voorzeggen. Met dit volk schiep Hij vele profetische beelden

of drama's, die de ontwikkeling en oprichting van Zijn Koninkrijk voorzeiden. Toen Jezus op aarde kwam, begon Hij Zijn werk met de aankondiging van het Rijk der hemelen. Tegenover Zijn dicipelen legde Hij den nadruk op het Koninkrijk en deze getrouwe apostelen wezen bij hun leven op de belangrijkheid van de wederkomst van Christus en de beteekenis van Zijn Rijk.

Wie heeft zich te allen tijde, van Eden af tot op heden, tegen het Rijk Gods verzet? Het antwoord luidt en moet luiden: Satan, God's tegenstander, die alles, wat het Koninkrijk betreft, bestreden heeft. Satan is een volslagen vijand. Hij is de aartsverleider en een meester in het bedrog. Van welk middel heeft Satan zich dan met het grootste succes bediend, om de menschen te misleiden en hen er toe te brengen, het Rijk God's onder de heerschappij van Christus tegen te staan? Satan heeft menschen als godsdienstleiders gebruikt en door middel van geraffineerde woorden en schijnbaar goede leerstellingen heeft hij de menschen er toe bewogen, een organisatie op te bouwen, waarin vele lichtgeloovigen binnen getrokken zijn. Het geheele godsdienst-systeem — met inbegrip van het zoogenaamde „Christelijk-godsdienstige” systeem — is tot op heden anti-Christelijk, dus tegen het onder Christus staande Rijk Gods geweest. Terwijl de apostelen nog op aarde waren en de waarheid van Jehova en Zijn Rijk verkondigden, was deze anti-Christ reeds bezig, de menschen te verblinden, en hen er toe te bewegen, godsdienstige leerstellingen na te volgen. Wie zou er nu bijzonder belang bij hebben, te ontkennen, dat Jezus de Messias is, dien Jehova langen tijd geleden als Koning en Heerscher der wereld beloofd had? Natuurlijk de Duivel; en ook hij moet het zijn, die de menschen in den zin geeft, deze groote waar-

heid te loochenen: „Wie is de leugenaar dan, die loochent, dat Jezus is de Christus? Deze is de Antichrist, die den Vader en den Zoon loochent.” — 1 Joh. 2: 22. „En alle geest die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vleesch gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van den Antichrist, welke geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alreede in de wereld.” — 1 Joh. 4: 3.

„Christus”, „de Messias”, beteekent Jehova's „gezalfde”, Zijn Koning en rechtmatige heerscher der wereld, die Satan's rampspoedige heerschappij vernietigen zal. Iedere zaak en iedere instelling, die deze groote waarheid ontkent, vormt organisch een deel van den anti-Christ. *Iedere zaak en iedere instelling, die zich niet onvoorwaardelijk voor Jehova God en Christus Jezus uitspreekt en daarnaar handelt, is tegen den Heer en tegen Zijn Koninkrijk gericht.* Jezus heeft niet slechts het Koninkrijk verheerlijkt, doch bovendien nog gezegd: „Wie met mij niet is, die is tegen mij, en wie met mij niet vergaert, die verstroot.” — Matth. 12: 30. Elk godsdienststelsel verheft, verheerlijkt en vereert heden schepselen. Het houdt echter de menschen in onwetenschap betreffende het Koninkrijk van Christus, dat den Naam van Jehova God zal rechtvaardigen. De godsdienst is zoover gegaan, dat hij den staat zelfs boven God en Zijn Koninkrijk stelt. Hij is derhalve het hoofdmiddel, dat gebruikt wordt om het volk te bedriegen en Christus tegen te staan en is dus geheel en al tegen Christus en tegen God gekant. De invloedrijke politici verkondigen in deze laatste dagen openlijk: „Wij hebben meer godsdienst noodig”; tegelijkertijd gebruiken zij hun macht en invloed tegen het Rijk Gods, dat onder de heerschappij van Christus staat.

Het „overblijfsel” en de „andere schapen” des

Heeren erkennen thans, dat het Koninkrijk van het eerste belang is. Wij zien, dat iedere Christen voor Christus en voor het Koninkrijk onder Christus moet instaan, de geboden Gods heeft te gehoorzamen en daarom tegen den godsdienst moet zijn. Alle trouwe knechten Gods zullen nu de goddelooze bewering van Satan indachtig zijn, waarbij hij verklaarde, dat hij alle menschen van God aftrekken en hen er toe brengen kon, God te vervloeken. Zij zullen er verder aan denken, dat God op deze uitdaging is ingegaan en verklaard heeft, dat Hij Satan overvloedig tijd en gelegenheid zou laten, om zijn goddelooze uitdaging waar te maken vóórdat Hij, God, Zijn oppermacht aan den vijand zou openbaren. — Job 2: 1-6; Exod. 9: 16. De strijdvraag brengt Satan en al zijn strijdkrachten in een strijdlinie tegen God en Zijn Koning, Christus Jezus. Vanaf de dagen van Eden tot op den huidigen dag heeft Satan God en Zijn Rijk tegengewerkt.

Tengevolge van deze feiten leggen alle schrijvers van den Bijbel den grootsten nadruk op het Koninkrijk. Deze trouwe mannen van oudsher hebben onder inspiratie van den Geest Jehova's profetieën neergeschreven en de belangrijkheid van het Koninkrijk naar voren gebracht. Als wij nu erkennen, dat Satan de wetteloze strijdkrachten tegen God en tegen Christus Jezus aanvoert, wie zijn dan feitelijk de vijanden, tegen welke de navolgers van Christus Jezus strijden? Wie tracht de dienaren Gods te vernietigen? Dienen de Christenen werkelijk tegen vleesch en bloed op te trekken, naar de godsdienstaanhangers ons zouden willen doen gelooven? Satan en zijn legermacht zijn voor menschen weliswaar onzichtbaar, maar toch zijn het deze onzichtbare machten, die tegen Jehova's Koning en Zijn Koninkrijk en tegen allen, die het Koninkrijk

vertegenwoordigen, strijden. Derhalve heeft de apostel, onder ingeving van den Geest Gods, de navolgers van Christus Jezus betreffende hun *eigenlijke* vijanden als volgt onderwezen: „Want wij hebben den strijd niet tegen vleesch en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.” — Efez. 6: 12. Hieruit blijkt, dat de vijanden, tegen welke de gezalfden des Heeren zich te weer stellen, geen schepselen zijn van vleesch en bloed, maar dat zij samengesteld zijn uit den Duivel en zijn leger van booze engelen, die hunnerzijds menschelijke schepselen als hun werktuigen gebruiken.

De strijdvraag is in deze dagen scherp omljnd; want het is heden de tijd, waarin Jehova Zijn „vreemd werk” verricht, hetwelk bestaat in de bekendmaking aan het volk, dat godsdienst van den Duivel afkomstig is. En omdat godsdienst van den Duivel komt en deze het door hem toegepaste middel uitmaakt om de menschen te misleiden, is de godsdienst tot een spoedigen en algeheelen ondergang gedoemd. Voor degenen, die oprecht begehoren God te belijden en Hem te dienen, omdat zij thans de waarheid zien en begrijpen, is de toestand duidelijk, namelijk: dat zij tegen den godsdienst en vóór het Koninkrijk moeten zijn, aangezien er geen tusschenweg bestaat. De erkenning, dat godsdienst tegen God en Zijn Koninkrijk gericht is, stelt hen in staat te zien, dat hij de vijand des menschen is en het hoofdmiddel, waarvan de Duivel zich tegen de menschen bedient. Dit is de reden, waarom thans zooveel menschen van goeden wil naar voren treden, den godsdienst verwerpen en zich voor het Koninkrijk Gods onder Christus Jezus verklaren. Zij zien duidelijk, dat Jehova's getuigen geen strijd

tegen menschen voeren, doch dat zij een goed werk verrichten en dit doorvoeren door de boodschap Gods overeenkomstig Zijn geboden te verkondigen. Om deze reden haasten zich de menschen van goeden wil, zich bij het gezalfde overblijfsel in dit „vreemde werk” aan te sluiten. Allen, die aan de zijde van Jehova en Zijn Koning staan, moeten noodzakelijkerwijze vast aaneengesloten, getrouw schouder aan schouder hun werk verrichten; want zij volgen een gemeenschappelijk doel en hebben een gemeenschappelijk belang: God en Zijn Koning te dienen en God's welgevallen te ontvangen. Noodzakelijkerwijze strijden dus de Duivel en al zijn werktuigen, in de eerste plaats de godsdienst en de godsdienstijveraars, tegen God en tegen Jehova's getuigen met hun metgezellen. De tijd moest komen, waarin God Zijn toorn over den godsdienst bekend zou maken en er uiting aan zou geven; deze tijd is gekomen. God zendt Zijn getuigen uit, om de waarheid bekend te maken, deze legt den godsdienst als een middel van den Duivel ter bestrijding van het Rijk Gods bloot.

Door Zijn profeet Joël heeft Jehova langen tijd geleden met klem gewezen op de harmonisch voortschrijdende activiteit van Zijn trouw volk op aarde. Hij wijst er op, dat Zijn gezalfden en hun metgezellen schouder aan schouder moeten staan en voor het Koninkrijk dienen te werken. Hij vergelijkt Zijn trouwe gezalfden met sprinkhanen (Joël 1 : 4; 2 : 25) en noemt hen „Zijn leger”, dat geen aardschen koning heeft, maar onder de leiding van Christus, den hemelschen Koning, staat. De schare van God getrouw toegewijden, die thans op aarde is, heeft geen aardschen of zichtbaren koning nodig, noch een hoofd of heerscher. Allen leven eensgezind tezamen, hetgeen beteekent, dat zij allen één zijn en

dat Christus hun Leider en Hoofd is. Christus Jezus brandmerkte den godsdienst als een machtig werk van den Duivel, en de God-gewijden moeten hun Hoofd en Leider hierin nauwgezet volgen. Men lette nu op de profetie van Joël, die den gezamenlijken opmarsch van de getrouwe knechten Jehova's beschrijft, welke hun Koning volgen, waarheen Hij ook moege gaan: „Ook zullen zij de één den ander niet dringen, zij zullen daarheen trekken elk in zijne baan; en al vielen zij op een geweer, zij zouden niet verwond worden.” — Joël 2: 8. [Nooit verdringt de een den ander, eenieder houdt zijn eigen weg; recht op de pijlen stormen zij in, in ongebroken rijen; (K. B.) Volgens Kantteek. St. V.: „De zin is, dat zij met geen tegenweer, al ware het nog zoo scherp, zullen kunnen worden afgekeerd, zij zouden, om zoo te spreken, door bloote zwaarden onbeschadigd heen dringen“.]

Handeling

Zij hebben geen reden, elkander te bestrijden. Indien zou blijken, dat zij onder elkander oneenigheden hadden, zou dit een overtuigend bewijs zijn, dat Zij God en Zijn Koning niet dienen. Zij marcheerden in eensgezindheid voorwaarts en blijven bij elkander in 't gelid. Zij trachten zich niet in de aangelegenheden van hun medearbeiders te mengen, noch iemand bij de vervulling van de hem toegewezen plicht te storen. Een ieder kent de hem opgedragen positie en taak en benaastigt zich, getrouw zijn diensten te verrichten op de plaats, waar hij gesteld is. Allen bewaren den vrede Gods in hun harten, zij leven in volkomen vrede en eendracht tezamen, zooals God voorzegd heeft, dat Zijn getrouwen moesten handelen. — Ps. 122. „Ook zullen zij de één den an-

der niet dringen, zij zullen daarheen trekken elk in zijne baan." Men lette op de onweerlegbare bewijzen, die in overeenstemming hiermede zijn en welke, naar gezegd werd, een vervulling van de profetie beteekenen. De wetgevende lichamen van vele staten vaardigen wetten uit, die de activiteit van het volk Gods tot stilstand moeten brengen. Deze wetten worden door de gerechtshoven vervolgens in dier voege uitgelegd, dat zij het werk der getuigen Jehova's pogen stil te leggen. De op bevel van de godsdienstleiders handelende sterke arm der wet legt den getuigen Jehova's straffen op, overrompelt hen, slaat hen, werpt hen in smerige gevangenissen, legt hun ten onrechte misdaden ten laste en onderwerpt hen overigens aan allerlei ongerief. *De godsdienstleiders hitsen benden gewelddadige menschen op, om Jehova's getuigen aan te vallen, kortom, zooals Jezus voorzegt heeft, Jehova's getuigen worden „gehaat door alle natiën om Zijns Naams wille". — Matth. 24: 9. Dit alles vermag echter den opmarsch van de getrouwe knechten Gods niet tegen te houden. Zij hebben begrepen, dat hun opdracht en volmacht van God den Almachtige afkomstig zijn, en zodoende zijn zij besloten, God te gehoorzamen, onbekommerd over hetgeen de menschen mogen zeggen of doen.* Een aantal van Jehova's getuigen wordt aan brutale lichamelijke straffen onderworpen, ettelijken zijn door de godsdienstige handlangers van Satan daadwerkelijk vermoord. Zulke dingen houden ondertusschen de anderen van de doorvoering van hun werk niet af. De overlevenden jammeren en weenen niet, als één van hun medegetuigen door den vijand omgebracht wordt; want zij weten, dat degenen, die tot den dood toe getrouw blijven, onmiddellijk in het heerlijke evenbeeld van den Heere Jezus Christus veranderd

Petrus op het Pinksterfeest.

Hand. 2 : 16-21.

worden. Geen menschelijke of duivelsche macht vermag den opmarsch van de legerschare Gods, welke Hij met sprinkhanen vergelijkt, tegen te houden. Zij hebben zich voor den Koning en Zijn Koninkrijk uitgesproken en weten, dat de Koning de overwinning zal behalen. Zij zijn vast besloten, om met Zijn hulp en de genade van God den Almachtige, trouw te volharden in de algeheele vervulling van hun plicht.

In de verdere beschrijving van de activiteit der getuigen des Heeren spreekt Zijn profeet: „Zij zullen in de stad omloopen [zij stormen tegen de stad aan (Menge)], zij zullen loopen op de muren, zij zullen klimmen in de huizen [de huizen beklimmen (Schlachter)]; zij zullen door de vensteren inkomen als een dief.” [Zij storten zich op de stad, rennen over de muren, klimmen binnen de huizen en kruipen als dieven door de vensters. K. B.] — Joël 2: 9.

De getrouwe, ijverige getuigen Jehova's vallen de door de vertegenwoordigers van Satan bezette plaatsen binnen, dat wil zeggen, de organisaties, — „kerken” of godsdienstige instellingen genoemd — waar de „gevangenen” vastgehouden worden. De godsdienstaanhangers boezemen vele van hun parochianen door dwang en bedreigingen vrees in en houden hen door deze middelen stevig onder den duim. Jehova's getuigen haasten zich daarom zulke gevangenen de boodschap van het Rijk Gods te brengen, opdat zij zullen weten, op welke wijze God maatregelen getroffen heeft voor hun vlucht naar de vrijheid en hoe zij een plaats van veiligheid kunnen vinden. Jehova's getuigen verkondigen niet slechts Zijn Naam en Zijn Koninkrijk, zij verrichten ook een goed werk voor degenen, die zuchten en jammeren vanwege de ketenen, die hen

omvangen en de gruwelen, die in de godsdienstige organisaties bedreven worden. — Ezech. 9: 4.

De verbonden machtsgroepen, die de zichtbare heerschers der „tegenwoordige booze wereld” vormen, stellen „wettelijke beperkingen” in — zooals zij ze plegen te noemen — door wetten vast te stellen, die een ieder verhinderen, zich tegen den godsdienst te verklaren. Zij vaardigen wetten of besluiten uit, die de bekendmaking van de waarheid door banieren of andere middelen verbieden, daardoor zijn zij partijdig tegen Jehova's getuigen. *Deze zoogenaamde „wettelijke beperkingen” vermogen Jehova's getuigen er echter niet toe te brengen hun werk stop te zetten, noch schrikken zij bij het zien van deze „muren”. Daar zij weten dat God bevolen heeft, Zijn werk te doen, en zij Zijn belofte kennen, dat de vijand God's trouw volk niet zal overweldigen, gaan deze getuigen Jehova's vastberaden voorwaarts, doordat zij den Heere onvoorwaardelijk vertrouwen en met al hun kracht volbrengen hetgeen Hij hun opgedragen heeft.*

„Zij klimmen in de huizen.” Gods trouwe knechten gaan van huis tot huis, om degenen, die er in wonen, de boodschap van het Koninkrijk te brengen. Daarbij slaan zij niemand over — niet eens de huizen van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie — en leggen daar getuigenis af van het Koninkrijk, omdat de Allerhoogste hun geboden heeft dit te doen. „Zij zullen door de vensteren inkomen als een dief.” Zij breken niet in de huizen in of plunderen deze leeg, doch plaatsen hun grammofoons voor de deuren en vensters en zenden de boodschap van het Koninkrijk onmiddellijk in de huizen en tot de ooren van hen, die den wensch hebben, haar te hooren. Terwijl nu de menschen die het verlangen hebben de boodschap aan te hooren,

luisteren, worden tevens ettelijke „zuurkijkers“ gedwongen mede te luisteren. De sprinkhanen dringen de woningen der menschen binnen, vreten zelfs het vernis van het hout af en in zekere mate ook het hout. *Eveneens brengen de met sprinkhanen vergeleken trouwe getuigen Gods de koninkrijksboodschap direct in huis, vernietigen den schijnbaren glans der godsdienstige dingen, die zich daarin bevinden — kaarsen en wijwater inbegrepen —, verdrijven het bijgeloof uit de harten der menschen en toonen hun aan, dat de leerstellingen die hun bijgebracht zijn, stroo en stoppelen zijn, die de hitte niet doorstaan en door het vuur verteerd worden.* Op deze wijze wordt het volk in staat gesteld te vernemen, dat het „vagevuur“ een vreeselijk schrikbeeld is, ingevoerd door de vertegenwoordigers van Satan, om de menschen vrees aan te jagen en hen zodoende in de zoogenaamde godsdienstige organisaties te drijven, waar hun zuur verdiend geld afgenomen kan worden. Zodoende pijnigt de Koninkrijksboodschap de godsdienstaanhangers, en de geestelijkheid ziet hare machteloosheid om hare uitwerking te verhinderen. Naar de profeet beschrijft, komt dus de boodschap tot hen als een dief, die door het venster binnendringt; deze boodschap is een waarschuwing voor degenen, die zich „binnen“ bevinden, dat Jezus Christus gekomen is. Zij denken alsdan aan de waarschuwende woorden: „Zie, ik kom als een dief“. — Openb. 16: 15. De dag van Armageddon is zeer dicht nabij; hij komt over de wereld in het algemeen als een dief in den nacht. — 1 Thess. 5: 2. Ongetwijfeld ziet de Heere, hoe de godsdienstaanhangers zich inspannen, om te verhinderen, dat Zijn boodschap het volk bereikt; doch Hij lacht om hen en bespot zulke tegenstanders. Het werk, dat thans gedaan wordt, is immers God's werk,

Zijn „vreemde werk” en geen macht is in staat het stil te leggen. God zal het te Zijner tijd beëindigen.

Satan, uit den hemel op de aarde geworpen, waar hij, God en Zijn Rijk trotseerend, thans opereert, voert een wanhopigen strijd tegen de dienaren Jehova's en zet al zijn booze geesten aan het werk, om te trachten, op iedere mogelijke wijze en door ieder beschikbaar middel de verkondiging van het Koninkrijk te dwarsboomen. De strijd om de waarheid wordt hier op aarde uitgestreden; deze strijd wordt tegen de dwalingen van den godsdienst gevoerd. Hij doet de godsdienstige instellingen tot op hun grondvesten schudden. „De aarde beeft; de zon en de maan worden zwart, en de sterren trekken haren glans in.” —Joël 2: 10. [De aarde huivert er voor, de hemel siddert; zon en maan verduisteren, de sterren doven hun licht. (K.B.) Noot St. V.: „Dit zijn figuurlijke manieren van spreken, beteekenende algemeene en verschrikkelijke verwoestingen, en zware oordeelen Gods, voor welke zich hemel en aarde, om zoo te zeggen, ontzetten”.]

Satan's zichtbare, d.i. godsdienstige, politieke en commerciële organisatie is thans door angst en onsteltenis aangegrepen; zij beeft en siddert. Verontwaardigd en ontsteld door het geschal van de boodschap van God's Koninkrijk, nemen haar leiders in hun wanhoop tot ieder denkbaar middel hun toevlucht, om maar aan haar verkondiging een einde te maken. Gedurende den Wereldoorlog trachtte de vijand het werk des Heeren te vernietigen; na den oorlog echter werd het getuigeniswerk opnieuw leven ingeblazen en spoedig daarop werd met het „vreemde werk” in allen ernst een aanvang gemaakt. „En na drie dagen en eenen halven is een geest des levens uit God in hen gegaan, en zij stonden op hunne voeten, en daar is groote vrees gevallen

op degenen, die hen aanschouwden. En zij hoorden eene groote stem uit den hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts op. En zij voeren op naar den hemel in de wolk en hunne vijanden aanschouwden hen. En in die ure geschiedde eene groote aardbeving en het tiende deel der stad is gevallen en daar zijn in de aardbeving gedood zeven duizend namen van menschen en de overigen zijn zeer bevreesd geworden en hebben den God des hemels heerlijkheid gegeven." — Openb. 11 : 11-13. Zie het Afrikaansche boek *Lig*, deel 1, blz. 223-236.

De Heere voert nu het commando over Zijn trouwe getuigen. De aardsche regeeringen bewijzen hoezeer zij sidderen, doordat zij wetten uitvaardigen en „koninklijke besluiten" opmaken, om de activiteit van Jehova's getuigen te verhinderen. In sommige streken, waar een grootere geestelijke duisterheid heerscht dan op andere plaatsen, verhindert men den invoer van de boodschap van het Koninkrijk, doordat men boeken, spreekplaten en tijdschriften, die hiermede in verbinding staan, niet toelaat. De getuigen gaan echter onverstoorbaar voorwaarts en stellen de menschen, ongeacht al de tegenwerking, met de boodschap in kennis. De pogingen van den vijand geven de redelijke, oprechte menschen juist aanleiding, de feitelijke oorzaak van dezen tegenstand na te gaan en op deze wijze worden zij in staat gesteld, den weg der ontkoming te vinden. Gemeenten en staten vaardigen verordeningen uit, welke uitdrukkelijk tegen Jehova's getuigen gericht zijn; rechters en officiële personen van ettelijke gerechtshoven explodeerden, zittende op den rechterstoel in woede, bezigende woorden, die ongeveer als volgt geluid hebben: „Deze Jehova-menschen komen daar als een sprinkhanenzwerm binnen en toonen noch eerbied voor onze wetten noch voor

onze kerken." Verschillende gemeenten in Connecticut en New-Jersey leveren treffende bewijzen hiervoor op.

De geestelijken aanschouwen de onmacht van de politie, om het getuigeniswerk lam te leggen, daarom beven zij van woede en vrees. Ook de Duivel en zijn bende van booze engelen sidderen; door boosheid gedreven trachten zij het werk van Jehova's getuigen te verhinderen. Satan en zijn leger van booze geesten in hemelsche oorden vormen de „hemelen", dat wil zeggen het onzichtbare deel der machten, die thans op aarde tegen God's Koninkrijk en Zijn volk aan het werk zijn. Het zijn Satan en zijn engelen, die krijg voeren tegen Jehova's getuigen en hun metgezellen: „Razend werd de draak op de vrouw en hij ging strijden met de overigen van haar nakomelingschap: met hen, die de geboden Gods naleven en het getuigenis van Jesus bezitten." — Openb. 12 : 17; K.B.

Deze Schriftteksten en de gebeurtenissen zijn in nauwkeurige overeenstemming met de woorden van den apostel Paulus in Efeze 6 : 12, welke op overtuigende wijze aantonen, dat de strijd van God's getrouwe getuigen op aarde tegen den Duivel en zijn leger van booze engelen gevoerd wordt. De Duivel en deze booze engelen bezigen voor de doorvoering van hun laaghartig oppositiewerk menschen als zichtbare werktuigen. Iedereen behoort er van overtuigd te wezen — en zeer zeker een ieder, die de waarheid bezit — *dat God's Koninkrijk onder Christus het belangrijkste van alle dingen is, omdat dit Rijk Satan's organisatie wegvagen, den Naam Jehova's rechtvaardigen en dengenen die gerechtigheid liefhebben, de middelen tot redding verschaffen zal. Het inzicht in deze zaak behoorde hen die den Heere liefhebben, zoodanig in geestdrijf te brengen,*

dat zij den wensch moesten koesteren, hun krachten nog meer in te spannen, om de belangen van het Koninkrijk te behartigen en alles te doen, wat in hun macht ligt, om het Koninkrijk onder hun medemenschen bekend te maken.

Gedurende de laatste weinige maanden is het getal van de in het veld werkende getuigen sterk toegenomen, omdat meer Jonadabs van God's Koninkrijk gehoord en zich bij het overblijfsel in den dienst aangesloten hebben; hun verhoogde activiteit heeft de godsdienstaanhangers nóg angstiger gemaakt en er toe gebracht, op nóg boosaardiger wijze uiting aan hun ergernis te geven. „De zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haren glans in.” — Joël 2 : 10. Toen de sprinkhanenplaag over Egypte kwam (Exod. 10 : 15), „bedekten [zij] het gezicht des ganschen lands, alzoo dat het land verduisterd werd en zij aten al het kruid des lands op en alle de vruchten der boomen”. Deze bezoeking voorschaduwde de plaag, die thans over de „Christenheid” gekomen is. De hooge geestelijken en de leiders hunner kudden zijn het, die zinnebeeldig als „de zon en de maan” voorgesteld worden; zij worden althans door hun ijverige parochianen als de „lichten der wereld” beschouwd. Thans echter wordt hun licht door de boodschap van Jehova's Koninkrijk, verkondigd door Zijn leger van tegenbeeldige sprinkhanen, meer en meer verduisterd. God's boodschap der waarheid onderwijst in onze dagen de rechtschape menschen, dat zij hun hoop noch op godsdienstige leiders noch op de trotsche „vooraanstaanden” hunner kudden moeten vestigen, doch alleen op Christus Jezus en Zijn Koninkrijk; deze waarheid verduistert het „licht”, dat van de hoog-mogenden der „Christenheid” afkomstig is. Jehova's woorden betreffende Jezus Christus zijn voor de redelijke, oprechte menschen

van den tegenwoordigen tijd een groote aanmoediging; zij luiden: „En in Zijnen Naam zullen de heidenen hopen”. — Matth. 12 : 21. Hierdoor kan men zien, dat de waarheid het licht van de geestelijken verduistert. Zij schijnt op de door zonden zieke wereld en verlicht daar een aantal menschen. Jehova's „vreemde werk” verschaft noch menschen noch andere schepselen der wereld dan ook roem of eer. Het is precies zooals de Heere door Zijn apostelen gezegd heeft: „Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt?” — 1 Cor. 1 : 20. De breed-uit schijnende lichten der wereld zijn overschaduwd en hun glans neemt af, terwijl de boodschap van het Koninkrijk grooten voortgang maakt. Zelfs de politieke leiders, die een tijdlang glanzende lichten onder de menschen zijn geweest, bezweken onder den verleidelijken invloed van Satan en hebben zich tot den godsdienst gewend, doordat zij luide om „meer godsdienst” roepen; hun vroegere glans als politieke leiders is tanende. Jehova's leger van „sprinkhanen” rukt onverschrokken voorwaarts en terwijl het voor de wijzen der wereld donkerder en donkerder wordt, schijnt het licht over het volk des Heeren tot zijn groote vreugde voortdurend helderder.

Wordt de veldtocht, die thans gaande is, tot eer en roem van Jehova's getuigen gevoerd? Neen, geenszins. Het gaat hier uitsluitend om de boodschap Gods en God alleen dient roem en eer te ontvangen; dit geschiedt dan ook. „En de Heere verheft zijne stem voor zijn heir; want zijn leger is zeer groot, want Hij is machtig, doende zijn woord; want de dag des Heeren is groot en zeer vreeselijk en wie zal hem verdragen”? — Joël 2 : 11.

Door Christus Jezus, Zijn Koning, en door Zijn theocratische organisatie laat Jehova Zijn boodschap weerschallen, welke de geheele schepping

aantoont, dat de dag van de definitieve afrekening gekomen is. Dit geschiedt niet met het doel, om de „sprinkhanen” — God's getuigen — te verheffen of te roemen, het geschiedt alleen met het uitdrukkelijke doel, de menschen te onderwijzen, dat Jehova de Almachtige God is. De „sprinkhanen” hebben geen aardschen koning, zij staan onder hun hemelschen Koning, Christus Jezus, die hen aanvoert. Hij is voor de menschen onzichtbaar; Hij commandeert en leidt de heerschaar des Allerhoogsten. Jehova laat door Zijn aangestelden Oordeelvoltrekker, Christus Jezus, Zijn „stem” weerklinken. — 1 Thess. 4 : 16, 17. „Zijn leger is zeer groot”, dat wil zeggen: zeer talrijk, met het oog op de menigte boodschappen, welke de Heere uitzendt, en die Zijne legerschare uitdraagt. Dit is Jehova's Woord en Zijn „vreemde werk”; Hij is zeer machtig en bedient zich van Zijn troepen om Zijn werk, ongeacht den tegenstand, onvervaard door te voeren. Weldra zal Hij dit werk beëindigen en bewijzen, dat Hij menschen op aarde gevonden heeft, die onder de druk van den vijand hun onkreukbaarheid tegenover Hem zullen bewaren. Het is heden de dag Jehova's, „groot is de dag Jehova's en zeer vreeselijk”. Het eerste deel van den dag Jehova's is besteed aan Zijn „vreemde werk” van de verkondiging van de boodschap Zijner wraak tegen den godsdienst en de huichelarij en aan de bekendmaking, dat Zijn Koninkrijk de eenige hoop voor de menschheid is. Het oordeel der wereld is begonnen en schrijdt voort, de natiën worden nu van elkander gescheiden. Dit moet alles vóór Armageddon gebeuren; en in Armageddon zal aan Satan's organisatie een einde komen. — Matth. 25 : 31-46.

Daarna stelt de profeet de vraag: „En wie zal hem verdragen?”, hetgeen wil zegen: Wie kan zijn onkreukbaarheid bewaren en een lid van de organisa-

tie Gods blijven, hetzij hij tot het overblijfsel of tot de „andere schapen” behoort? Het is heden een tijd van zware beproeving voor een ieder, die zich voorgenomen heeft, den wil Gods te doen. Degenen, die in dezen dag standhouden en hun onkreukbaarheid bewijzen, zijn het, die onvoorwaardelijk aan God en Zijn Koning gelooven, Hem vertrouwen en in gehoorzaamheid aan Zijn geboden. ongeacht den tegenstand van de zijde des vijands geboden, voorwaarts marcheeren. Deze getrouwen hebben nu een volledig begrip ontvangen van het feit, dat hun strijd niet tegen menschen gericht is, omdat deze personen Katholieken, Protestanten, Joden of geheel ongeloovigen zijn. Zij strijden evenmin tegen een menschelijke macht of menschelijke regeeringen, doch erkennen, dat zij des te meer door den Duivel en zijn leger van booze engelen aangegrepen en bestreden worden. Verder is het hun bekend, dat deze onzichtbare schepselen menschen voor de volbrenging van hun booze daden gebruiken en dat de op deze wijze gebruikte personen voornamelijk degenen zijn, die zich aan den godsdienst gewijd hebben zodoende door Satan verleid werden. Het werk van Jehova's getuigen en „Zijn Heir” bestaat in het gehoorzamen van God en het verheerlijken van Zijn Naam, opdat de menschen vernemen, op welke wijze zij alleen redding kunnen vinden.

Waarschuwing aan zijn volk.

Jehova liet de profetie van Joël vele eeuwen geleden, in de dagen van Zijn zinnebeeldig volk, uitspreken. Tot op dit punt in de profetie spreekt God van den schijnheiligen godsdienst en van Zijn vernemen, om den godsdienst uit te roeien. God heeft het einde der eeuwen vanaf den beginne gekend,

en te bestemder tijd laat Hij Zijn verbondsvolk de profetie verstaan, dit op de hoogte brengend waaruit zijn plicht in den tegenwoordigen tijd bestaat. Door Zijn profeet richt Jehova zich thans tot degenen, die een verbond gesloten hebben, om Zijn wil te doen en in de voetstappen van Christus Jezus te wandelen. Godsdienst is het hoofdmiddel van Satan om de menschen ten val te brengen. Jehova waarschuwt Zijn verbondsvolk en maant het aan, thans alles af te leggen, wat tot den godsdienst behoort, derhalve zich volledig en onvoorwaardelijk aan Zijn dienst te wijden. „Nu dan ook, spreekt de Heere, bekeert u tot Mij met uw gansche hart en dat met vasten en met geweene en met rouwbeklag.” — Joël 2 : 12. [Noot der St. V.: „God is niet tevreden met een schijn of vliegende gedachte of een los opzet of half hart, maar Hij wil hebben een oprechte afkeering van het kwade en bekeering tot Hem en het goede, geenszins tot afgoden en andere ijdelheden.”]

De volledige vervulling van dit deel van de profetie schijnt kort voor het begin van het „vreemde werk” Gods, dat wil zeggen: tusschen de jaren 1918 en 1922, een aanvang gemaakt te hebben. Lang voor dien tijd had God reeds door Zijn profeet Zijn veroordeelend vonnis tegen den godsdienst bekend gemaakt en Zijn „vreemde werk” en de uitwerking hiervan op den godsdienst laten voorzeggen. Gedurende de „Elia-periode” van de gemeente Gods vanaf 1878 tot 1918 en vóór dien tijd verkeerden de leden van Zijn verbondsvolk op vertrouwelijke voet met de godsdienstaanhangers; zij hadden veel godsdienstige ceremoniën en gebruiken aangenomen. Het was moeilijk voor hen, om los te komen van iets, wat zij nog niet als tégen-Goddelijk erkend hadden. De tijd, om zich algeheel van de godsdienstige instellingen los te maken, brak echter voor hen

aan. Terwijl zij nauw samengingen met de godsdienstaanhangers, verkeerden zij in een toestand, waarin zij, zooals zinnebeeldig gesproken verklaard wordt, met vuile kleederen bekleed waren, welk vuil zij zich door hun omgang met de Babylonische godsdienstsysteinen en door de vereering van de hoogwaardigheidsbekleeders in deze organisatie op den hals gehaald hadden. De tijd kwam, waarin zij gereinigd moesten worden, en de Heere zeide tot hen: „Toen antwoordde Hij en sprak tot degenen, die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: Doet deze vuile kleederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, ik heb uwe ongerechtigheid van u weggenomen. en Ik zal u wisselkleeren aandoen.” [Zie, ik heb uw schuld van u weggenomen en zal u met een feestgewaad doen kleeden.— K.B.] — Zach. 3 : 4.

Toen de Heere tot Zijn Tempel kwam en het oordeel begon, deed het „vuur eens Goudsmids” en de „zeep der Vollers” het reinigingswerk. „Zie, Ik zend mijn bode, om den weg voor Mij te banen. Onverwacht zal Hij in zijn tempel komen, de Heer, naar wien gij smacht, de Engel van zijn verbond, naar wien gij verlangt. Zie, hij komt! — Zoo spreekt Jahve der legerscharen — Wie doorstaat de dag van zijn komst? Wie houdt zich staande als Hij verschijnt? Want Hij zal als het vuur van den smelter, als het loog van den bleker zijn.” — Mal. 3 : 1-3; K.B. Allen, die bij het tempeloordeel voor den Heere stonden, zijn noodzakelijkerwijze inbegrepen bij de voorafgegane vermaning om alles, wat tot de wereld behoort, te verlaten en zich volkomen tot den Heere te wenden. Daarom zegt Jehova door Zijn profect: „Bekeert u tot Mij met geheel uw hart.”

Vóór dezen tijd hadden de leden van Gods verbondsvolk hun levensdoel allereerst gezien in ka-

rakter-ontwikkeling en wel tot zulk een graad van volmaaktheid, dat Jehova welgevallen aan hen zou kunnen hebben; dat wil zeggen: zij trachtten door eigen pogingen tot volmaaktheid op te wassen. Zij hadden geleerd en geloofden, dat een Christen zoodanig moest handelen, dat hij de goedkeuring van wereldsche menschen, welke hem gadeslaan, ontving. Verder, dat hij den Staat als de „machten boven ons gesteld“, had te erkennen. Eindelijk had hij er op te letten, dat hij godsdienstaanhangers, in 't bijzonder de hoogwaardigheidsbekleeders in de godsdienstige organisaties, vooral geen aanstoot zou geven. De rechtvaardiging van den Naam van Jehova was een streven, dat dengenen uit de Elia-periode zoo goed als onbekend was; zij beschouwden het Koninkrijk Gods als een voorwerp van ondergeschikte beteekenis, dat eerst nog tegemoetgezien moest worden. De meesten uit de Elia-periode zagen naar hun verandering in de opstanding uit, waardoor zij in den hemel zouden komen, om „de menschen te regeeren en te helpen hen te herstellen.“ Te bestemder tijd openbaarde God den leden van Zijn verbondsvolk evenwel, dat zulk een handelwijze onjuist is, dat zij geen menschen eer moesten bewijzen, dat zij zich onmogelijk zelf tot volmaaktheid konden opwerken, doch dat zij alleen door Christus Jezus, hun Hoofd en volmaakten leider, voor God aannemelijk zijn. Voorts dat een ieder van hen zich geheel tot den Heere bekeeren, zijn geboden gehoorzamen en zoo het Koninkrijk ondersteunen moest. — Jes. 6 : 1-9. Deze waarheden begonnen het volk Gods eerst na de komst van Christus Jezus geopenbaard te worden.

Jehova's getuigen moesten ter vervulling van hun taak van het noodige voorzien worden, zij moesten daarom den godsdienst opgeven. Zij dienden God en

Christus Jezus als de eenige „Machten“ die over ons gesteld zijn, te erkennen, zij moesten de menschenvrees afleggen en God waarlijk vreezen. Het vuil op hun kleederen — welke hun herkennigsteekens vormden — waarmede zij besmet werden toen zij in Babylon waren, moest verwijderd worden. Dit konden zij doen, door zich geheel en al van de Babylonische systemen af te zonderen en zich uitsluitend aan het Rijk Gods te wijden. Doordat zij op deze wijze hun kleederen reinigden, gaven zij onomwonden te kennen tot degenen te behooren, die voor God en voor Zijn Koninkrijk, de Theocratie, instaan. Door de navolging der Babylonische gebruiken was Jehova's verbondsvolk in een valstrik geraakt en in zeker opzicht door den vijand gevangen genomen. De volgende, tot het zinnebeeldige Israël gerichte woorden Gods gelden thans passenderwijze voor het geestelijke Israël: „Bekeer u Israël, tot Jahve, uw God! Door uw eigen schuld zijt gij ten val gekomen. Houdt uw woorden gereed. Wendt u dan tot Jahve en zegt Hem: „Vergeef ons heel onze schuld. Neem hier genoeg mee, dat wij u de offers van onze lippen brengen; want bij u vindt de wees erbarmen.“— Hosea 14 : 2, 3; K.B.

De in den Tempel bijeenvergaderden, die de goedkeuring des Heeren ontvangen, moeten thans hun onverdeelde liefde voor God en Zijn Rijk bewijzen.— Deut. 6 : 5, 6; 1 Joh. 5 : 3. Wegens de ongerechtigheid, die hen van Babylon af aankleefde, moeten zij zich „tot God bekeeren met geheel hun hart [met algeheele overgave] en met vasten en met weenen“. Zij moeten ervan afzien, om evenals in de periode van den godsdienst het vleesch te verzorgen, opdat zij Jehova op de juiste wijze kunnen dienen en aanbidden. „Vasten en weenen“ zou kunnen betekenen: zich van allen godsdienst onthouden, omdat

godsdiens den heiligen Naam Gods onteert en smaadt over Zijn volk brengt. Door over begane ongerechtigheid te treuren, openbaren Gods knechten een juiste houding tegenover Jehova God en den rechten gemoedstoestand, om Zijn welgevallen en zegeningen te ontvangen. „Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden.” — Matth. 5 : 4. De Heere troostte en troost nog steeds allen, die tot Zion behooren en zich volkomen en onvoorwaardelijk tot hem bekeerd hebben, zich van den godsdiens afkeerden, hem zonder aarzelen in zijn waren aard getoond en zich ondubbelzinnig en zonder een compromis te sluiten voor Jehova en Zijn Koninkrijk verklaard hebben.

Zulk een omkeeren tot den Heere mag geen vormkwestie zijn, het moet in oprechtheid en waarachtigheid geschieden. *Opdat de knechten Gods Zijn welgevallen kunnen ontvangen, moeten zij erkennen en begrijpen, dat de strijdvrage, die thans beslist dient te worden, de rechtvaardiging van den Naam Jehova's betreft, dat dit de belangrijkste van alle zaken is en dat de leerstelling van het Koninkrijk de allervoornaamste leerstelling is, omdat Jehova door het Koninkrijk Zijn Naam rechtvaardigt.*

De Heere gebiedt Zijn volk niet, voor de wereld of zelfs onder elkander een houding van leed en smart aan te nemen. Men lette er op, dat Hij door Zijn profeet zegt: „En scheurt uw hart en niet uwe kleederen en bekeert u tot den Heere uwen God, want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid en berouw hebbende over het kwade.” — Joël 2 : 13.

Zijn leed openlijk ten toon te spreiden, zou niets te beteekenen hebben en zou God niet welgevallig kunnen zijn, indien het geschiedde, opdat anderen hieraan hun aandacht zouden wijden. Werkelijk ver-

driet over een nalatigheid in het volbrengen van God's wil, zal het schepsel aan God toonen, doch niet met het doel, om door menschen opgemerkt te worden. Men dient een waarachtig verslagen geest, dat wil zeggen, echt harteleed te hebben, als men in 't verleden in gebreke gebleven is, aan God en Zijn Rijk onverdeelde toewijding te toonen. — Ps. 51 : 17, 18. Echte, innerlijke droefheid, die alleen de Heere ziet, moet aanwezig zijn. Want Hij is het, van Wien de goedkeuring moet komen, waarin men zich verheugt. God's oprecht volk is door den godsdienstigen invloed van zijn omgeving in een net verstrikt geraakt, mede tengevolge van zijn eigen nalatigheid en vrees voor schepselen. Toen God het de netelige positie openbaarde, waarin het zich bevond, waren de oprechten waarachtig bedroefd en beschaamd. Zij keerden zich tot den Heere en Hij bewees hun Zijn barmhartigheid. „Want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goeder-tierenheid.” De Heere moest ter bereiking van het doel, dat Hij met hen voor had, een gereinigd volk hebben, dat Hem offers in gerechtigheid zou brengen. Den waarachtig aan God gewijden bewees Hij barmhartigheid, toen zij in den Tempel geoordeeld werden: „Daarom zegt de Heere alzoo: Ik ben tot Jeruzalem wedergekeerd met ontfermingen; mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de Heere der heirscharen, en het richtsnoer [van het opbouw-werk] zal over Jeruzalem [Jehova's zichtbare organisa-tie, die in 1918 door de pogingen van den vijand verwoest was geworden] uitgestrekt worden.” — Zach. 1 : 16.

God wil niet dat Zijn oprechte knechten verloren zullen gaan, Hij wil, dat zij boete doen en tot Hem wederkeeren, zoodra zij den juisten weg erkennen. Indien zij dit bereidwillig doen, zullen zij Zijn zege-

ningen ontvangen: „De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk eenigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende dat eenigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekeering komen.” — 2 Petr. 3 : 9.

God was vertoornd op degenen, die in het jaar 1918 op den verkeerden weg wandelden; toen echter de getrouwen hun toestand erkenden, zochten zij ijlings Jehova's aangezicht, en dit deden zij met een werkelijk oprecht harteleed. Daarop betoonde de Heere hun barmhartigheid en vulde hun mond met liederen des lofs voor Hem. Dit had Hij door Zijn profeet Jesaja (12 : 1, 2) voorgezegd: „En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, Heere, dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd en Gij troost mij; zie; God is mijn heil, ik zal vertrouwen en niet vreezen; want de Heere [Jehova] is mijn sterkte en psalm, en Hij is mij tot heil geworden.” Inplaats dat hij de oprechten, doch dwalenden vernietigde, reinigde de Heere hen, toen Hij tot Zijn Tempel kwam; vervolgens „verkortte” Jehova den dag der benauwdheid om hunnentwil en bood daardoor een gelegenheid, hun liefde voor Hem te bewijzen — Matth. 24 : 21, 22. De vernietiging van de „Christenheid” werd uitgesteld of vertraagd, opdat de „uitverkorenen” volle gelegenheid zouden ontvangen, om voor de „Christenheid” van den Naam van Jehova getuigenis af te leggen en zodoende aan het „vreemde werk” Gods een werkzaam aandeel te hebben.

God kon de oprechten, die op Hem acht gaven, niet als beproefd zijnde beschouwen, vóórdát zij op hun fouten gewezen waren, ijverig boete deden, en Zijn aangezicht met vasten en gebed en oprecht harteleed zochten: „Wie weet, Hij mocht zich wenden en berouw hebben en Hij mocht eenen zegen achter

Zich overlaten tot spijsoffer en drankoffer voor den Heere, uwen God." — Joël 2 : 14.

De trouwe leden van het overblijfsel gehoorzaamden de vermaning Gods, om tot Hem weder te keeren, den godsdienst te ontvluchten en te mijden. Nu hebben zij van den Heere het bewijs ontvangen, dat zij waarachtig gehandeld hebben; zij weten, dat God het verderf van hen afgewend en zodoende Zijn handelwijze betreffende hen veranderd heeft, dat Hij het overblijfsel gereinigd en gelouterd, wederom in Zijn dienst genomen en tot Zijn getuigen gemaakt heeft. Degenen echter, die aan godsdienst en godsdienstige gebruiken vasthielden, konden God's zegen niet ontvangen en kwamen terecht bij de klasse van den „kwaden knecht". Het door de sprinkhanenplaag voorschaduwde „vreemde werk" Jehova's kon niet stil gelegd en uit den weg geruimd worden. Den getrouwen leden van het overblijfsel bracht Zijn komst ondertusschen geen kwaad of tegenspoed, doch groote zegeningen, aangezien hun de gelegenheid geboden werd, hieraan een aandeel te nemen.

De „Christenheid" heeft in groote meerderheid geen boete gedaan. Daarom zendt God Zijn „sprinkhanenleger" tot haar; het neemt deel aan Zijn „vreemde werk", hetgeen de vernietiging der spijzen en de verwoesting van de weiden der godsdienstaanhangers ten gevolge heeft. Doordat God Zijn getuigen, den „sprinkhanen", een aandeel aan Zijn „vreemde werk" geschonken heeft — naar in deze profetie verklaard wordt — heeft Hij sedert 1922 „zegeningen achtergelaten", zooals een volk nog nooit te voren genoten heeft. Jehova heeft in Zijn genade Zijn trouwe knechten van „spijsoffer en drankoffer" voorzien, opdat zij Hem in waarheid zouden dienen en Hem offergaven in gerechtigheid zouden brengen. — Mal. 3 : 3. Niemand anders heeft

zulke zegeningen van den Heere ontvangen. Terwijl Jehova's getuigen in de kracht des Heeren voorwaarts gaan en een aandeel nemen aan het „vreemde werk“, nemen hun zegeningen voortdurend toe, hun vreugde wordt steeds grooter.

Oproep tot activiteit

Het „Eliawerk“ eindigde in het jaar 1918 — 2 Kon. 2:9-12. De God gewijden op de geheele aarde geraakten een tijdlang in een toestand van ledigheid. In het jaar 1919 en spoedig nadat zij van hun beperking en gevangenschap bevrijd waren, begon God's gewijd volk te ontwaken en de noodzakelijkheid in te zien, om actief te zijn. Dit was ongetwijfeld aan het feit toe te schrijven, dat de Heere hen zoo leidde, hetgeen door de volgende woorden van Zijn profeet aangetoond wordt: „Blaast de bazuin te Zion, heiligt een vasten, roept een verbodsdag uit.“ [Blaast de bazuin op Sion! Kondigt een vasten af! Roept tot boete op! K.B.] — Joël 2:15. Zion (dat op God's organisatie met inbegrip van haar zichtbaar deel op aarde betrekking heeft) ontwaakte. Dit bazuingeschal in Zion geschiedde ten behoeve der vrijgelaten en teruggekeerde geestelijke Israëlieten Gods, Zijn „overblijfsel“ op aarde, het was destijds niet een oproep tot activiteit betreffende de „grootte schare.“ De tijd, waarin God's volk werkzaam moest worden, was gekomen, en de oproep tot onmiddellijke activiteit weerklonk. Het Genootschap liet het alarm door middel van de kolommen van den *Wachttorens* tot uitdrukking komen, en een plechtige vergadering werd bijeengeroepen. Het was een oproep tot hernieuwde activiteit in Jehova's dienst en deze moest even onbevreesd ten uitvoer worden gebracht, als zij langen tijd geleden door den pro-

Geboorte van het Koninkrijk.

Openb. 12 : 1-5.

feet Elisa voorschaduwde was. Ondanks den grooten tegenstand en de vele beschimpingen gaven Jehova's getrouwe getuigen met ijver en vreugde aan dezen oproep gehoor. In het jaar 1922 begon het getuigeniswerk op een werkelijk goed georganiseerde, systematische wijze en met verhoogde activiteit ten uitvoer gebracht te worden.

Een nauwkeurige aanwijzing

Een van de duidelijkste bewijzen, dat Jehova Zijn volk leidt op den weg, dien het gaan moet, is het feit, dat Jehova het gebruikt, om Zijn profetie te vervullen, het daarna een begrip van de profetie geeft en Zijn volk aantoonde, dat het op deze wijze gebruikt is. Gedurende den Wereldoorlog werden God's knechten op aarde door den vijand — in de eerste plaats door het godsdienstige element hiervan — uit elkander gedreven en verstrooid. Zij moesten wederom verzameld worden en in den dienst Jehova's gaan; de profetie van Joël toont aan, dat God's hand deze zaak leidde. „Verzamelt het volk, heiligt de gemeente, vergadert de oudsten, verzamelt de kinderkens en die de borsten zuigen; de bruidegom ga uit zijne binnenkamer en de bruid uit hare slaapkamer“. [Brenge het volk bijeen, heiligt de menschen! Roept de ouderlingen samen en brenge de kinderen en zuigelingen bijeen; laat de pasgetrouwde zijn kamer verlaten en de bruid haar slaapkamer; K.B.] — Joël 2 : 16. In 1919 begon de getrouwe knechtsklasse bijeenverzameld te worden en zich voor te bereiden, om zich met vernieuwden ijver aan den dienst des Heeren te wijden en zoodoende een geheiligde schare te zijn, die uitsluitend afgezonderd is voor den dienst Jehova's. „Vergadert de oudsten.“ Deze aanwijzing kan geen betrekking

hebben op de „verkozen ouderlingen“, doch heeft klaarblijkelijk het oog op de gerijpten onder het volk des Heeren, die op een andere plaats door Mordechai en Naomi voorgesteld worden; dezen waren onder de beproeving, welke hun gedurende den Wereldoorlog opgelegd werd, getrouw gebleven. „Verzamelt de kinderkens“ zegt de profetie. Dit heeft klaarblijkelijk betrekking op de jongeren — voorgesteld door Esther en Ruth — die in de klasse van den knecht opgenomen werden en sedert 1922 aan de klasse van den „trouwen knecht“ werden toegevoegd. *Terloops opgemerkt: deze aanwijzing toont nog, hetgeen de wil Gods betreffende de minderjarige kinderen is: de oudere personen dienen hen namelijk naar de samenkomsten of naar de plaats van vergadring mede te nemen, opdat zij daar toehooren en iets omtrent het Rijk Gods kunnen leeren.*

De vermaning of onderwijzing des Heeren geldt iederen gewijde, ongeacht zijn positie in de organisatie. Men lette op de profetie, welke zegt: „De bruidegom en de bruid gaan uit hun kamer.“ In het zinnebeeld beteekent dit, dat allen, die een huwelijk hebben aangegaan, dit niet als een aanvaardbare verontschuldiging voor hun werkeloosheid in den dienst mogen aanwenden. De omstandigheid, dat de eene persoon de man en de andere de vrouw is, rechtvaardigt of verontschuldigt niemand, om zich aan den dienst te onttrekken. *Als iemand een verbond sluit, om den wil Gods te doen, dan heeft dit verbond den voorrang boven alle andere verbonden, onverschillig of deze vóór of na de wijding gesloten zijn. De echtelijke verbintenis ontslaat niemand van het ten uitvoer brengen van zijn of haar verbond, om Jehova te dienen, omdat het verbond met Jehova van het allerbelangrijkste belang is. Het Ko-*

ninkrijk is gekomen, en het is de plicht en het voorrecht van een ieder, die de wijdingsgelofte op zich genomen heeft, om den Koning bekend te maken, die den Naam van Jehova zal rechtvaardigen. Jezus zegt tot degenen, die beloofd hebben, Hem na te volgen: „Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijnen vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.” — Luc. 14 : 26.

Deze woorden gelden heden met nóg sterkeren nadruk dengenen, die in een verbond staan, om den wil Gods te doen. Het is het voorrecht van ieder lid van het overblijfsel, om de broeders en zusters, die hun wijdingsgelofte gedaan hebben, aan te manen, hun verbond stipt na te komen, door in den dienst te gaan en zich ijverig aan het werk des Heeren te wijden. Dit heeft de apostel Paulus dan ook gedaan: „Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uwe lichamen stelt tot eene levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uwe redelijke godsdienst.” — Rom. 12 : 1.

Een aantal gewijden was geneigd te denken, dat zij op grond van hun positie en hun aanzien in de vergadering aan het getuigeniswerk van huis tot huis geen aandeel behoefden te nemen, dat hun taak hoofdzakelijk bestond in het houden van redevoeringen op vergaderingen en aldaar dienst te doen. Men lette echter op de aanwijzing des Heeren door Zijn profeet met betrekking tot dezulken: „Laat de priesters, des Heeren dienaars, weenen tusschen het voorhuis en het altaar en laat hen zeggen: Spaar Uw volk, o Heere! en geef Uwe erfenis niet over tot eene smaadheid, dat de Heidenen over hen zouden heerschen; waarom zouden zij onder de volken zeggen: Waar is hunlieder God? — Joël 2 : 17.

De hier genoemde priesters en dienaars stellen

alle rechthebbenden op het Koninklijk priesterdom voor; en nadat dezen allen in den hemel zijn gebracht, moeten zij den Heere een offer in gerechtigheid brengen, namelijk te allen tijde „eene offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijnen Naam belijden.” — Hebr. 13 : 15. Ongeacht de positie, die hij bekleedde, kon geen van de God-gewijden van de medeschuld aan de nalatigheid van het volk Gods vrijgesproken, noch van 't treuren over de onteering van Zijn Naam en het bidden om de rechtvaardiging daarvan, ontheven worden. Allen, die zoo nalatig waren geweest, waren schuldig en zij werden allen vermaand, te weenen en echt berouw en een verslagen hart over de nalatigheid of het gebrek aan ijver in de bekendmaking van den Naam des Allerhoogsten aan den dag te leggen. Niet, dat zij zich in eenig opzicht moesten onderscheiden, doch zij moesten een waarachtig, oprecht verlangen toonen, om den Naam Jehova's te verhoogen en bekend te maken, dat Zijn Koninkrijk gekomen is.

Daarop zegt de profeet: „Spaar uw volk, o Heere.” Hun werd aangewezen, op deze wijze openlijk te weenen en de schuld, nalatigheid of het in gebreke blijven, om onder de moeilijkste omstandigheden zijn dienst te verrichten, te bekennen. De gewijden moesten hun algeheele belangstelling toonen voor het Koninkrijk en de rechtvaardiging van den Naam van Jehova. God had uit de natiën een „volk voor Zijn Naam gekozen, welk gewijd volk het erfdeel des Heeren vormde; en zodoende werd dit opgedragen, tot God te bidden: „Geef uwe erfenis niet over tot eene smaadheid, dat de heidenen [de godsdienstaanhangers, die God niet dienen] over hen zouden heerschen.” Indien God Zijn volk door een plaag zou bezoeken, zouden de godsdienstaanhangers stellig hierover spotten. Zij bespotten nu reeds

God, door Zijn bestaan te ontkennen en te zeggen: „God is niet almachtig en daarom lijdt Zijn volk.” Het was daarom noodig, dat den leden van den „getrouwen knecht” barmhartigheid wedervoer en zij van hun dwaalweg, in het bijzonder van den godsdienst en de godsdienstvereering, teruggebracht werden, opdat zij de komende plaag — die thans over de Christenheid gekomen is — ontkomen mochten en knechten tot eer en tot lof van Jehova zouden zijn. In overeenstemming hiermede legde God in den mond van Zijn gewijden het volgende gebed, hetwelk zij bidden: „Help ons, o God onzes heils, ter oorzaak van de eere Uws Naams; en red ons, en doe verzoening over onze zonden, om Uws Naams wil. Waarom zouden de heidenen zeggen: Waar is hun God? Laat de wraak van het vergoten bloed Uwer knechten onder de Heidenen voor onze oogen bekend worden. Laat het gekerm der gevangenen voor Uw aanschijn komen; behoud overig de kinderen des doods, naar de grootheid uws arms [mogen door uw machtige arm behouden blijven, die ten dode zijn opgeschreven; K.B.]. En geef onzen naburen zeventvoudig weder in hunnen schoot hunnen smaad, waarmede zij U, o Heere! gesmaad hebben.” — Ps. 79 : 9-12.

De in de profetie neergelegde vermaning en onderwijzing des Heeren ontspringt niet aan den een of anderen zelfzuchtigen beweeggrond, doch dient om de welvaart van het verbondsvolk Gods te bevorderen, opdat het in den juisten geestes- en harte-toestand Jehova kan dienen, zooals het beloofd heeft te doen. Indien de getrouwe knechtsklasse den afgeteekenden weg volgde, als zij berouw had, zich beterde en onmiddellijk alles in het werk stelde om haar verbond na te komen, dan zou Jehova eveneens de belangen van Zijn volk behartigen en het laten

gedijen. Dit had de Heere beloofd: „Zoo zal de Heere ijveren over Zijn land, en Hij zal Zijn volk verschoonen". [Weer ijvert Jahve voor zijn land en heeft erbarmen met zijn volk; K.B.] — Joël 2 : 18.

Degenen, die bij het tempeloordeel getrouw bevonden, in God's organisatie opgenomen werden en het overblijfsel van Zijn gezalfden vormen, hebben werkelijk oprecht berouw gehad en zich omgekeerd, waarna Jehova hun genade en goedheid heeft bewezen en voortgaat deze te bewijzen. Zij worden in de laatst aangehaalde profetie als „Zijn land" voorgesteld. God bevrijdde hen uit de gevangenschap van de bende van Satan en nam van hen weg de menschenvrees. Hij opende voor het overblijfsel den weg, om volledig in Zijn dienst te treden en daarna Zijn Koninkrijksboodschap onbevreesd bekend te maken.

Sedert 1922 heeft de Heere den Zijnen duidelijk geopenbaard, dat hun strijd niet tegen de zwakheden van het eigen vleesch of tegen schepselen van vleesch en bloed gaat, doch dat zij tegen Satan en de legerschaar van wetteloozen strijden, welke voor menschelijke oogen onzichtbaar zijn. Satan's legerschaar heeft de menschen om den tuin geleid en zich van hen bediend, om godsdienstige systemen op te richten en in werking te stellen, waardoor zij tegen God's verbond krijg hebben gevoerd. Zijn getrouwen hebben geleerd, dat zij zich in geen deele op hun eigen bekwaamheid mogen verlaten, om den vijand te kunnen weerstaan, doch dat een ieder van hen volledig gewapend moet zijn met de wapenrusting des Heeren en daarbij den Heere vertrouwen moet. God's verbondsvolk heeft ervaren, dat de tijd voor den definitieven uitslag van het geschil met degenen, die aan de zijde van den Duivel staan, op handen is, en dat wij daarom in „den bozen dag"

leven. De tijd, om den gezalfden uitdrukkelijke aanwijzing te geven, welken weg zij dienen in te slaan, is daarom gekomen en de Heere zegt door Zijn Woord tot hen: „Daarom neemt aan de geheele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den boozen dag en alles verricht hebbende staande blijven.” — Ef. 6 : 13. Er is thans geen tijd om zich af te vragen: Wat zullen de menschen wel van mij denken, als ik in den dienst uittrek? Ook is er geen reden, om te zeggen: Zal ik bewijzen kunnen, dat ik een mooi karakter ontwikkeld heb en onder alle omstandigheden lief en zachtmoedig kan zijn? Hetgeen schepselen van het overblijfsel denken, is volstrekt niet van belang. Hetgeen God van hen denkt, is echter wèl van het allergrootste belang.

Men lette goed op de uitrusting, die de Heere gegeven heeft en het gebod aan het overblijfsel om haar thans aan te leggen: „Staat dan uwe lendenen omgord hebbende met de waarheid”; dit wil zeggen: *Toon, dat ge een werkelijk dienaar van de waarheid zijt, die zich niet door vrees laat afhouden of beschamen, doch die God en Zijn Koning te allen tijde vrijmoedig dient.* Legt aan „het borstwapen der gerechtigheid”, dat wil zeggen: bewijs dat uwe harten algeheel, ongedeeld en zonder compromis naar het Koninkrijk trachten, en dat gij slechts é é n doel najaagt: God en zijn Rijk te dienen. „Zorgt dat gij de voeten geschoeid hebt met bereidheid van het Evangelie des vredes”, dat wil zeggen: volledig toegerust, om ruwe, rotsachtige paden — die de vijand zoo gemaakt heeft — te betreden en hierover te wandelen. *Verkondigt te allen tijde en onder alle moeilijke omstandigheden de blijde boodschap van den „vrede voor de menschen van goeden wil jegens God.”* Denkt er aan, dat de strijd niet tegen uw medschepselen gericht is. Gij strijdt niet tegen de een

De zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten en zich verlustigen over grooten vrede. - Ps. 37 : 11.

of andere aardsche instelling of tegen menschen der aarde, gij strijdt te allen tijde voor het Koninkrijk onder Christus. Uw geheele hoop is in God en in Christus vastgelegd en gij strijdt immers tegen de vijanden Gods en de vijanden van Zijn Koninkrijk! Daarop volgt de vermaning: „Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs”, waartegen de pijlen van den vijand niets vermogen. Het geloof bestaat uit de kennis van het geopenbaarde voornemen Jehova's en een volledig, volkomen vertrouwen in Zijn Woord; de pijlen van den vijand kunnen den trouwen knecht, die dit schild bezit, niet van de vervulling van zijn plicht afschrikken. De Kath. Bijbel geeft een sterkere vertaling van vers 16 „Heft *in alle omstandigheden* [in allen Lagen; Menge] het schild van het geloof omhoog” evenals er ook in vers 13 van de K.B. iets bijzonders staat: „Zo kunt gij op de gevaarlijke tijd weerstand bieden, *alles er onder krijgen* en stand houden.” De Duivel en al zijn engelen kunnen de leden van het overblijfsel er niet van overtuigen, dat hun zaak hopeloos is. Hun onvoorwaardelijk vertrouwen behoort Jehova God en Christus, Zijn Koning, toe. Verder heet het: „En neemt den helm der zaligheid”, hetgeen wil zeggen: beseft met het verstand de juiste verhouding van het overblijfsel ten opzichte van Jehova God en Zijn Rijk en verlaat u op God's Woord, wetende, dat van Jehova redding komt, en dat er geen ander middel tot redding en overwinning bestaat. „En neemt. . . het zwaard des Geestes, hetwelk is God's Woord”, en gebruikt het, zooals de Heere het geboden heeft. — Ef. 6:14-17. Dit beteekent: de organisatie des Duivels en zijn engelen volledig ontmaskeren, doordat den menschen uit het Woord Gods wordt aangetoond, dat godsdienst een valstrik en een middel tot afpersing is, ja, tegen God en Zijn Koninkrijk gekant

is. Als het verbondsvolk des Heeren met de wapenrusting, die de Heere bereid heeft, aldus bekleed is, kunnen Satan en zijn medeplichtigen het niet verschrikken. Toen de gewijden voor het gericht in den tempel bijeen gebracht werden, bleef een aantal van hen in gebreke te gehoorzamen en de proef te doorstaan, daar zij op hun eigen verstand steunden, terwijl anderen bewezen onvoorwaardelijk gehoorzaam te zijn. Men lette thans op de gevolgen voor elke klasse.

DE GETROUWEN AANGEMOEDIGD.

HOOFDSTUK VIII

J EHOVA'S NAAM is in hooge mate gesmaad, in het bijzonder sedert de dagen van Nimrod. De Duivel en zijn wetteloze engelen hebben het menschelijk geslacht verdorven en daardoor de vernietiging van alle vleesch, met uitzondering van Noach en zijn gezin, teweeggebracht. Door Nimrod als zijn aardsehen vertegenwoordiger te kiezen, ging de Duivel voort, smaad over den Naam van Jehova te brengen. De godsdienst werd als middel gebruikt, om de menschen te omstrikken en hen er toe te brengen, God's Naam te smaden. Alle natiën rondom Israël geraakten in den valstrik van den godsdienst, ja, zelfs het verbondsvolk Gods; en de godsdienstaanhangers van Israël brachten nog grooteren smaad over den Naam des Allerhoogsten. Jezus kwam tot het verbondsvolk Gods ter rechtvaardiging van den Naam Jehova's; doch de godsdienstige leiders brachten groote schande over dezen Naam; Jezus zeide hun onomwonden, dat zij uit den Duivel waren. — Matth. 15 : 1-9; Joh. 8 : 44. Dit levert verder het bewijs, dat de Duivel en zijn engelen tegen een ieder krijg voeren, die instaat voor gerechtigheid en op haar weg wandelt. Toen de apostel Paulus volledig met de waarheid bekend was geworden, maakte hij onder goddelijke ingeving door de genade des Heeren bekend, dat de Christen niet tegen vleesch en

bloed strijdt, doch dat de navolgers van Christus tegen den Duivel en zijn heerschaar van booze engelen strijden. En nu, in deze „laatste dagen“, begrijpen de navolgers van Christus Jezus de verklaring van den apostel beter dan ooit tevoren.

Vanaf 1878 tot 1918 verlieten vele menschen de ultragodsdiensstige organisaties en verklaarden aan de zijde van Christus te staan; doch haast allen van hen kwamen met besmeurde kleederen uit „Babylon“, bevlekt door godsdiensst en door vele ceremoniën, waaraan zij nog vasthielden. In het jaar 1917 verzetten de godsdiensstige kringen onder het volk Gods zich tegen het werk des Heeren op aarde en brachten veel smaad over Jehova's Naam. In 1918 maakten deze opstandigen gemeene zaak met den clerus der godsdiensstige organisaties en overlaadden degenen, die standvastig voor den Heere en Zijn Koninkrijk intraden, met nog grooteren smaad. Zelfs toen hielden degenen, die zich aan God en Zijn Koninkrijk volledig gewijd hadden, nog eenigermate aan den godsdiensst en bepaalde godsdiensstige gebruiken vast. God liet het toe, dat in het jaar 1918 het getuigeniswerk om zoo te zeggen stilstond. Degenen die gepoogd hadden trouw te zijn, trachtten te weten te komen — den grooten smaad gevoelende, welke daardoor op hen kwam — om welke oorzaak het getuigeniswerk stopgezet was. Er waren twee redenen, waarom God hen verderen smaad liet verduren: 1) omdat degenen, die nog aan sommige elementen van den godsdiensst vasthielden, hiervan afgezonderd moesten worden; en 2) omdat allen, die ware en getrouwe navolgers van Christus Jezus wilden blijven, nog verder beproefd moesten worden en van de zijde der dweepers smaad moeten verduren, omdat ook Jezus zoo geleden had. Van zulke smaadheden zeide Hij, naar in de profetie verhaald wordt: „Want

de ijver van Uw huis heeft mij verteerd; en de smaadheden dergenen, die U smaden, zijn op mij gevallen." — Ps. 69 : 10.

De getuigen Jehova's worden gelijk Christus Jezus, hun Hoofd, dikwijls gesmaad. Wanneer Zijn getrouwe dienstknechten zich in droefheid bevinden, pleegt God hen bijzonder te bemoedigen, door hun Zijn vroegere beloften in herinnering te brengen. „David sterkte zich in den Heere, zijnen God". — 1 Sam. 30 : 6. Dezelfde gedragslijn volgen allen, die zich geheel aan den grooten Theocraat toegewijd hebben.

Jezus keerde zich vastberaden tegen al den godsdienstigen invloed van den Duivel en zijn menigte. Wegens Zijn trouw tegenover Jehova brachten de godsdienstaanhangers dezelfde smaadheden over Hem, waarmede de vijand den Naam van Jehova overladen had. Alle navolgers van Christus Jezus, dat wil zeggen, alle Christenen, moeten in Zijn voetstappen volgen, omdat zij hiertoe geroepen zijn en allen hebben smaadheden te verduren. — 1 Petr. 2 : 21. Omdat deze getrouwen zich tegen den godsdienst verzetten en Jehova getrouw blijven, moeten zij ook verder den smaad van den vijand verdragen. Paulus haalde de woorden van den bovenstaanden Psalm aan en verklaarde ze van toepassing op de getrouwe navolgers des Heeren en wel op den tijd van de wederkomst van Christus in de laatste dagen. — Rom. 15 : 3, 4. De ervaringen, welke God's volk in het bijzonder in de jaren 1917 en 1918 doormaakte, zijn al diegenen ten goede gekomen, die daardoor op de juiste wijze geoefend werden en vasthielden aan hun verbond.

De tijd moet komen, waarin Jehova Zijn Naam alsmede al degenen zal rechtvaardigen, die Zijn Naam aanroepen en trouw blijven. Degenen, die God wer-

kelijk liefhadden en Hem dienden, riepen in den tijd van 1918 tot 1919 tot den Heere en baden ongeveer het volgende: „Spaar uw volk, Jehova en geef Uw erfdeel niet aan smaadheden over!“ Dit gebed was door Jehova en Zijn profeten voorzgd: „Laat de priesters, des Heeren dienaars, weenen tusschen het voorhuis en het altaar, en laat ze zeggen: Spaar Uw volk, o Heere en geef Uwe erfenis niet over tot eene smaadheid, dat de heidenen over hen zouden heerschen; waarom zouden zij onder de volken zeggen: Waar is hunlieder God?“ — Joël 2 : 17.

Gedurende den tijd, die als de oorlogsperiode van 1914-1918 bekend staat, toen de Duivel en zijn godsdienstige handlangers God's volk met smaad overlaadden, scheen zijn toestand troosteloos te zijn. Jehova heeft betreffende dezen toestand alles vooruit geweten en dien door Zijn profeet laten voorzeggén. En nu, nadat meerdere jaren van welvaart onder degenen, die den Heere trouw waren, voorbij zijn gegaan, heeft Hij hun de beteekenis van de profetie van Joël onthuld; deze openbaring vermeerderd hun geloof, verhoogt hun moed en maakt hen zeer gelukkig. Mogen allen, die Jehova en Zijn Koninkrijk liefhebben en daarom den godsdienst haten, thans de profetie van Joël lezen en jubelen! Als antwoord op het gebed van de in verdrukking verkeerende getrouwen zegt Jehova door Zijn profeet: „Zoo zal de Heere ijveren over Zijn land en Hij zal Zijn volk verschoonen.“ — Joël 2 : 18.

Jehova hoorde het roepen van de Hem gewijde knechten: „En de Heere zal antwoorden en tot Zijn volk zeggen: ziet, Ik zend ulieden het koren en den most, en de olie, dat gij daarvan verzadigd zult worden; en Ik zal u niet meer overgeven tot eene smaadheid onder de Heidenen. [Jahve zal antwoorden en spreken tot zijn volk: „Zie, Ik zal u tarwe, wijn en

olie schenken, dat gij daaraan u verzadigen kunt. Ik geef u niet verder prijs, dat gij tot spot dient aan de heidenen"; K.B.] — Joël 2:19. Deze belofte heeft Jehova langen tijd geleden in het belang van degenen, die thans op aarde leven, gegeven.

Jehova liet daarop in het jaar 1919 dit deel van Zijn profetische belofte in vervulling gaan. Te dien tijde wisten de gewijden ondertusschen niet, dat de profetie van Jehova hun hulp beloofde; zij moesten door Zijn genade eerst later den zin ervan leeren begrijpen. In den zomer van het jaar 1919 kwam Jehova's volk voor een hoofdvergadering in Cedar Point, Ohio, bijeen. Daar begonnen Zijn leden zich te realiseeren, dat het „Eliawerk" volbracht en voorbij was en dat zij op het punt stonden, het werk, dat door den profeet Elisa voorschaduwde, te beginnen. Vóór dien tijd hadden zij bij de „wateren" halt gehouden (de menschen, die het uiteindelijke oordeel tegemoet gaan), evenals in het voorbeeld Elisa na het wegnemen van Elia aan den oever van den Jordaan halt heeft gehouden. Toen Elisa zich van de belangrijkheid van zijn werk bewust werd, sloeg hij onmiddellijk de wateren van den Jordaan en begon met zijn werk. Gelijkerwijze werden de leden van God's volk zich in 1919 van de verantwoordelijkheid bewust, die hun was opgelegd; zij haastten zich daarop, met de voorbereidingen voor hun werk te beginnen. — 2 Kon. 2:11-14. Daarop gingen zij tot daden over en hun hoop begon te herleven.

Volgens de Engelsche Rotherham-vertaling luidt dit deel van de profetie van Joël letterlijk: „Ziet naar Mij [Jehova], Ik, die u [dat] zend", hetgeen voor de verzadiging der hongerige zielen noodig is. Destijds begon Jehova Zijn getrouw volk een nieuw en duidelijker inzicht in Zijn voornemens met betrekking tot dit volk te geven. Zooals Joël's profetie

voorzegt, heeft Jehova vanaf dien tijd aan Zijn getrouw volk verder „koren” gezonden, dat wil zeggen, het „vette der tarwe” (Ps. 104 : 14), waarmede het zich voedt, „brood, dat het hart des menschen sterkt” (Ps. 104 : 15) en „most” of „wijn”, ja, den allerkostelijksten wijn, „die het hart des menschen verheugt”. — Ps. 104 : 15. De Heere Jezus bevond zich destijds reeds in den Tempel en zelfs Zijn getrouwe navolgers wisten dit te dien tijde nog niet; toch begonnen zij destijds onder de leiding van den Meester — naar Jezus hun beloofd had — met Hem den nieuwen wijn in het Koninkrijk te drinken. — Matth. 26 : 29. Dit beteekende een levendigen dienst in den wijnberg des Heeren (Matth. 20 : 1-6) en nadat het werk begonnen was, beteekende het nu een vreugdevol drinken van den wijn met den Heere. Op deze wijze begonnen de getrouwen hun voorrecht naar waarde te schatten, om weder aan den dienst des Konings te mogen deelnemen; hun vreugde nam van dien tijd af gestadig toe.

Verder luidt de profetie van Jehova: „Zie, Ik zend ulieden de olie.” Voor welk doel? „Olie maakt het aangezicht glanzend.” De nieuwe geopenbaarde waarheden en de gelegenheden in den dienst waren een groote verkwikking voor de leden van God's volk, een gevolg van het feit, dat zij nu in het verbond voor het Koninkrijk werden opgenomen. Toen begon de organisatie des Heeren op aarde vorderingen te maken en sedertdien zijn de zegeningen van Jehova en Zijn Koning in steeds rijkere mate over God's volk uitgestort.

Welke uitwerking diende dit volgens de woorden Jehova's op de getrouwen te hebben? „Dat gij daarvan verzadigd zult worden.” De leden van het volk Gods begonnen te juichen en hielden op treurig te zijn vanwege de smaadheden, die in het verleden

over hen gekomen waren. Dit was in overeenstemming met hetgeen God door een anderen profeet voorzeggd had: „Alsof met vet en merg mijn ziel verzadigd wordt, zo wil mijn mond met jubelende lippen U prijzen.” — Ps. 63 : 6; K.B. Zijn volk begon destijds de volgende profetische belofte Gods te verstaan: „Die uwen mond verzadigt met het goede, uwe jeugd vernieuwt als eens arends.” — Ps. 103 : 5. Vóór dien tijd hadden de getrouwen hun verdrukking vol kommer verdragen en zodoende baden zij nu tot Jehova: „Verzadig ons in den morgenstond met uwe goedertierenheid, zoo zullen wij juichen en verblijd zijn in alle onze dagen. Verblijd ons naar de dagen in dewelke Gij ons gedrukt hebt, naar de jaren in dewelke wij het kwaad gezien hebben.” — Ps. 90 : 14, 15.

Jehova beantwoordde dit oprecht gebed van Zijn getrouwe knechten, zooals Hij door Zijn profeet voorzeggd heeft: „Dan zal zich de jonkvrouw verblijden in den rei, daartoe de jongelingen en ouden te zamen; want Ik zal hunlieder rouw in vroolijkheid veranderen en zal hen troosten en zal hen verblijden na hunne droefenis; en Ik zal de ziel der Priesteren met vettigheid dronken maken en mijn volk zal met mijn goed verzadigd worden, spreekt de Heere. — Jer. 31 : 13, 14. En door Zijn profeet: „Ik zal haren kost rijkelijk zegenen, hare nooddruftigen zal Ik met brood verzadigen. En hare priesters zal Ik met heil bekleeden en hare gunstgenooten zullen zeer juichen.” — Ps. 132 : 15, 16.

Omdat Jehova's gewijd volk gedurende den Wereldoorlog aan zijn vrees had toegegeven en nog aan bepaalde godsdienstige gebruiken had vastgehouden, was Jehova vertoorned op hen. De leden van God's volk zwichtten om twee redenen voor de vervolging, die de godsdienstige werktuigen van den

Duivel over hen brachten, zoodat zij met het prediken van het evangelie ophielden; ten eerste omdat zij vreesden voor de wereldsche machten, ten tweede wijl zij de aardsche heerschers nog steeds als de „machten, die boven hen gesteld waren“, erkenden. Daardoor kwam het, dat Jehova vertoornd op hen was. Toen de getrouwen zich echter, nadat God hun een duidelijk inzicht in Zijn voornemen geschonken had, van hun voorrechten beter bewust werden en daarna hun menschenvrees eens en vooral aflegden, marcheerden zij onmiddellijk in den dienst des Konings verder. Jehova's toorn keerde zich van hen af, zooals Hij het door Zijn profeet voorzgd had: „En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, Heere, dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar uw toorn is afgekeerd — [wel waart Gij op mij vertoornd, maar de toorn is geweken; K.B.] en Gij troost mij.“ — Jes. 12 : 1.

Jehova's genade en goedheid betreffende Zijn gewijd en getrouw volk, die zich daarin uitten, dat Hij „brood“, „wijn“ en „olie“ liet toekomen, verkwikten de Zijnen zoozeer, dat er geen reden meer aanwezig was, om den dienst des Konings op een treurige, verdedigende en rustige wijze ten uitvoer te brengen. Want Jehova had door Zijn profeet Joël hun een toenemende vreugde geprofeteerd en tot hen gezegd: „En Ik zal u niet meer overgeven tot eene smaadheden onder de heidenen [godsdienstaanhangers]“. Waarom? Omdat de tijd voor de rechtvaardiging van den Naam Jehova's aangebroken was; degenen, die getrouw en vrijmoedig Zijn Naam verkondigden en bleven verkondigen, schaamden zich niet over de smaadheden, die door hun trouwen dienst over hen gekomen waren; zij lieten zich door de smaadheden, waarmede de godsdienstaanhangers hen overlaad-

den, niet ter neder slaan noch van den dienst afhouden.

Toen in het jaar 1918 Jehova's volk in zijn vrijheid en zijn dienst voor Jehova belemmerd werd, waren de godsdienstaanhangers, in de eerste plaats de hooge geestelijken, in hooge mate zorgeloos. Jehova zegt van dien toestand: „En Ik ben met eenen zeer grooten toorn vertoornd tegen die geruste heidenen [de godsdienstaanhangers, die wel beweren God te dienen, het echter niet doen]; want Ik was een weinig toornig [over mijn gewijd volk in de jaren 1917 en 1918], maar zij [de godsdienstaanhangers] hebben ten kwade [mijn trouwe knechten] geholpen.” — Zach. 1 : 15. Dit „kwade” deden de godsdienstaanhangers, doordat zij de leden van het aan God gewijd volk met smaad overlaadden door de bewering, dat zij vijanden Gods waren, door hen allerlei valsche benamingen te geven en hen schandelijk te bejegenen.

Wie diende voor de vervolging van God's volk gedurende den Wereldoorlog verantwoordelijk gesteld te worden? Zonder twijfel waren de verantwoordelijken de medeplichtigen van den Duivel, wiens hoofdwerktuig Gog is, de aanvoerder van de heerschaar booze engelen. De profeet zeide van hen, dat zij een vanuit het Noorden komend leger zijn; welke onzichtbare schepselen zich van godsdienstige handlangers, menschen op aarde, bedienden, om God's getrouwe getuigen te vervolgen. — Ezech. 38. Hun vijandelijke handelingen vooruit wetend, zeide God van hen: „En Ik zal dien van het Noorden verre van ulieden doen vertrekken en hem wegdriven in een dor en woest land, zijn aangezicht naar de oostzee en zijn einde naar de Achterste Zee [zee in het Westen; K.B.] en zijn stank zal opgaan en zijne vuiligheid zal opgaan; want hij heeft groote dingen

gedaan." [wijl hij gewelddadig opgetreden is; Menge]. — Joël 2 : 20.

Gedurende het „Elisawerk" sedert 1918 zijn de vijandelijke strijdkrachten door den Heere merkbaar in toom of binnen de perken gehouden, opdat het werk door God's getrouwe getuigen voortgang mocht hebben; zij zijn echter niet volledig „verwijderd". Daarom moet de beteekenis van de profetie als een belofte van Jehova worden opgevat, dat in Armageddon de vijand door de vernietiging volledig „verwijderd" zal worden. Van de vijandelijke strijdkrachten zegt Jehova: „En Ik zal u [Gog] omwenden en eenen zeshaak in u slaan, [Verlokken zal Ik u, ophitsen zal Ik u; K.B.] en u optrekken uit de zijden van het Noorden en Ik zal u brengen op de bergen Israëls." „Op het open veld zult gij vallen; want Ik heb het gesproken, spreekt de Heere Heere." — Ezech. 39 : 2, 5.

Gedurende den Wereldoorlog maakten de godsdienstaanhangers uit het „land" (de toestand) van het volk Jehova's een plaats, waar Zijn „sprinkhanen" niets verteren konden; doch Jehova zegt door Zijn profeet van den vijand: „En Ik zal . . . hem wegdrijven in een dor en woest land." Zooals de profetie verklaart, zal Jehova dit doen, omdat Hij „grootte dingen gedaan" heeft. De Duivel en zijn godsdienstig leger hebben getracht zich zeer machtig voor te doen. Zij loopen trotsch rond en trachten hun grootheid ten toon te spreiden. Op deze wijze verzamelt de vijand al zijn strijdkrachten tegen Jehova's Theocratie en Zijn Koning, met inbegrip van Zijn getrouwe getuigen, die thans op aarde zijn. De vijand hitst de menigten van de bevolking der aarde tegen Jehova en Zijn Koning op; dit geschiedt in voorbereiding van de definitieve openbaarmaking van den toestand in Armageddon. Als gevolg van

Armageddon zal de „stank” van den verslagen vijand zoo ontzettend zijn, als men nog nooit beleefd heeft: „En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Gog aldaar eene grafstede in Israël zal geven [als aandenken aan de rechtvaardiging van den Naam van Jehova], het dal der doorgangers naar het oosten der zee; en dat zal den doorgangers den neus [mond] stoppen; en aldaar zullen zij begraven Gog en zijne gansche menigte [bende; K.B.] en zullen het noemen: Het dal van Gogs menigte. Het huis Israëls nu zal ze begraven om het land te reinigen, zeven maanden lang; ja, al het volk des lands zal begraven en het zal hun tot eenen naam zijn ten dage als Ik zal verheerlijkt zijn, spreekt de Heere Heere.” — Ezech. 39 : 11-13. In Armageddon zal de grootheid van den vijand voor eeuwig ten einde zijn, daar zal de smaad van den Naam Gods voor eeuwig worden weggedaan.

Verzekering

Het is heden de dag van strijd en God's beloften geven Zijn volk omtrent den uitslag van dien strijd volkomen vertrouwen. Deze kostbare beloften werden langen tijd geleden opgeteekend en thans openbaart God Zijn getrouwen hun beteekenis. De Koninkrijksboodschap maakt de verdorvenheid van den godsdienst openbaar en dit maakt de aardsche vertegenwoordigers van den Duivel, die den godsdienst bijstaan, woedend. Zij stelt zijn valsheid en afpersing aan de kaak. Men kan verwachten, dat de handlangers van Satan al de hun ter beschikking staande middelen zullen toepassen, om het werk van Jehova's getuigen tegen te houden; de dagelijkse gebeurtenissen bewijzen, dat dit het geval is. De profetie des Heeren, waarvan de beteekenis thans onthuld is, houdt een belofte van God aan Zijn

volk in: „Vrees niet, o land, verheug u en wees blijde; want de Heere heeft groote dingen gedaan.” — Joël 2 : 21.

Een inval in het „land” of den toestand van Jehova's getuigen, zooals bijvoorbeeld door een sprinkhanenzwerm, zou hen stellig groote schade berokkenen. Doch de Heere verzekert Zijn volk, dat het voor zulk een inval niet behoeft te vreezen. De vijand zal niet in staat zijn, den aardschen toestand of den welstand van het werk van het overblijfsel dat thans op aarde is te vernietigen. Het getrouwe overblijfsel moet en zal ongeacht al den tegenstand met ijver en voortvarendheid voorwaarts schrijden, omdat wij ons thans in den dag Jehova's bevinden. Daarom geldt in onze dagen de langen tijd geleden opgeteekende profetie: „Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet o Sion, laat uwe handen niet slap worden. De Heere uw God is in het midden van u, een held, die verlossen zal; Hij zal over u vroolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in zijne liefde, Hij zal Zich over u verheugen met gejuich.” — Zef. 3 : 16, 17.

Vanaf 1918 is Christus Jezus in den Tempel; Hij voert het volledige bevel over het overblijfsel en terwijl Hij de levende steenen in den tempel heeft opgebouwd, is de vreugde van degenen, die in den Tempel gebracht zijn, grooter geworden. Evenals men bij den opbouw van de muren van Jeruzalem sprak, zoo spreken thans ook de getrouwen: „Deze dag is den Heere uwen God heilig zoo bedroeft u niet, want de blijdschap des Heeren, die is uwe sterkte.” — Neh. 8 : 10, 11. Het overblijfsel alsmede zijn metgezellen, die thans met hen zijn, zien, dat dit de dag van de rechtvaardiging van den Naam van Jehova is, dus een dag, die den Heere heilig is. Daar zij aan dit werk der rechtvaardiging mogen deelne-

men, is hun vreugde zeer toegenomen. Jehova waakt over de Zijnen: „Want de ogen van Jahve overzien heel de aarde om degenen te helpen, die Hem met een onverdeeld hart toebehoren.” — 2 Kron. 16 : 9; K.B. De vervulling van deze profetische belofte aan het volk des Heeren is in het bijzonder vanaf 1922 tot op heden bewaarheid; de Koninkrijksbelangen worden voortdurend behartigd. Jehova's trouwe knechten zien en waardeeren de tegenwoordigheid des Heeren Jezus in den Tempel; zij bidden vol vertrouwen om welvaart en de behartiging van de Koninkrijksbelangen: „De steen, dien de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd des hoeks geworden; dit is van den Heere geschied en het is wonderlijk in onze oogen. Dit is de dag, dien de Heere gemaakt heeft, laat ons op denzelfden ons verheugen en verblijd zijn. Och, Heere, geef nu heil, och, Heere, geef nu voorspoed.” — Ps. 118 : 22-25.

Sedert 1922 zijn er echter voortdurend omstandigheden geweest, die het voortschrijdende werk betreffende het Koninkrijk dreigden tegen te houden en dit is ook thans nog het geval. Derhalve spreekt de Heere Zijn trouw volk door de volgende woorden moed in: „Vreest niet, gij beesten des velds, want de weiden der woestijn zullen weder jong gras voortbrengen; want het geboomte zal zijn vrucht dragen, de wijnstok en vijgeboom zullen hun vermogen geven”. [„Dieren in het veld, maakt u niet bang, want weer groent de weigrond in de steppen; de bomen dragen weer hun vruchten, vijg en druif leveren weer hun rijkdom”; K.B.] — Joël 2 : 22.

De hier gebezigde woorden „gij beesten des velds”, hebben in de vervulling van de profetie geen betrekking op levende schepselen, noch voorschaduwen zij deze; zij betreffen veelmeer dingen, die daadwerkelijk voor de behartiging van het Konink-

rijkswerk gebruikt worden. Het zware gedeelte van dit werk wordt verricht door mechanische middelen, arbeid besparende toestellen en transportmiddelen, die Jehova's getuigen gebruikt hebben, om het hun toevertrouwde werk te doen. Zulke zware lastdragers zijn: fabrieksgebouwen voor het vervaardigen van de boodschap in gedrukten vorm, de radio, luidsprekerwagens, gramofoons, autodiensten, dienstorganisaties en dergelijke. De radio werd zo lang gebruikt, als het de wil des Heeren scheen te zijn; en dit geschiedde ongeacht den bitteren tegenstand van den vijand. Zij wordt nu slechts bij gelegenheid nog gebruikt, al naar gelang de Heere het heeft toegestaan. Doordat Jehova's getuigen van aangezicht tot aangezicht tot de menschen spreken, biedt zich zoodoende voor den enkeling een betere gelegenheid dan de radio, om zijn trouw te bewijzen, zijn onkreukbaarheid te bewaren en de aandacht van de menschen van goeden wil te winnen. Toen het bleek, dat de radio niet langer meer kon worden gebruikt, waren eenigen van 's Heeren kinderen hierover diep bedroefd; doch de Heere verzekerde den getrouwen, dat er geen reden was om te vreezen. De spreekapparaten zijn thans zelfs nog doeltreffender dan de radio en de resultaten zijn veel beter.

Naar gebleken is, heeft een aantal personen, die knechten des Heeren beweerden te zijn, hun geestelijken ijver en hun belangstelling voor het Koninkrijk, de *Theocratie*, verloren. Hierdoor wordt het werk echter niet opgehouden, vooral daar de Heere voor de uitvoering van het getuigeniswerk andere menschen in het veld gebracht heeft, in het bijzonder de Jonadabs. *Ten tijde, dat deze regels geschreven werden, werden in Amerika meer dan veertig duizend gramofoons met vele spreekplaten gebruikt,*

om de menschen de Koninkrijksboodschap te brengen. Deze ijverige activiteit heeft haar zegenrijke vruchten opgeleverd. Zooals de profetie voorzeide, zullen de „weiden der woestijn weder jong gras voortbrengen”, dat verfrisschend groen is. Waarom? „Want het geboomte [een beeld van de levende schepselen, die getuigenis afleggen] zal zijne vrucht dragen, de wijnstok en vijgeboom zullen hun vermogen geven.” De Heere behoedt hen voor arglistige aanslagen van den vijand en Zijn Koninkrijksbelangen schrijden zegevierend voorwaarts.

Daarom spreekt de Heere door Zijn profeet tot Zijn getrouwen: „En gij kinderen van Sion, verheugt u en zijt blijde in den Heere uwen God; want Hij zal u geven dien Leeraar der gerechtigheid, en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand” [En gij, zonen van Sion [dit is het overblijfsel, dat na de beproevingen van het jaar 1918 geboren werd], juicht en verheugt u in Jahve, uw God! Want dan zal Hij u geven den Leeraar der Gerechtigheid en regen zal Hij u schenken, herfst en lenteregens als voorheen; K.B.] — Joël 2:23.

Den getrouwen, die hun ijver voor Jehova liefdevol bewijzen, gebiedt Hij: „Zijt blijde in den Heere uwen God.” Dit deel van de profetie spreekt van de groote zegeningen, die de Heere heeft beloofd te zullen zenden en die Hij Zijn volk dan ook geschonken heeft, in het bijzonder sedert 1922. Deze zegeningen zijn niet aan eenig mensch toe te schrijven, doch alle eer, alle lof komt Jehova toe: „En Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen.” Vóór 1922 kwamen de met regen vergeleken zegeningen Gods karig op Zijn volk neer, dat wil zeggen in een juiste, naar Zijn gerecht-

tigheid gemeten mate. God heeft Zijn volk deze zegeningen door Christus Jezus geschonken, aangezien Zijn bestemde tijd gekomen is, om degenen met Zijn zegeningen te overgieten, die hun dienst voor Hem en Zijn Koninkrijksbelangen getrouw en zonder een compromis te sluiten, verrichten.

Men lette hier op een andere profetie, welke Joël's profetie bevestigt. Zij heeft op hetzelfde betrekking dat wil zeggen, op datgene, wat na het jaar 1922 geschiedde: „Stelt er toch uw harte op, van dezen dag af en opwaarts, van den vierentwintigsten dag der negende maand af, van den dag af, als het fundament aan den Tempel des Heeren is gelegd geworden, stelt er uw harte op; is er nog zaad in de schuur? Zelfs tot den wijnstok en den vijgeboom en den granaatappelboom en den olijfboom, die niet gedragen heeft, die zal Ik van dezen dag af zegenen.” — Hag. 2 : 19, 20.

De gebeurtenissen, die de vervulling van de profetie aantoonen, openbaren dat de „vroege regen” in den tijd tusschen 1919 (toen het werk wederom begon te herleven) en 1922 viel, ten tijde dat de activiteit voor de Koninkrijksbelangen ijveriger, krachtiger en op een beter georganiseerde wijze begon. Vanaf 1922 kwamen uit den Tempel „stortregens” der waarheid op God's getrouw volk neer en deze zegenstroomen blijven met toenemende sterkte voortduren. Zij zijn een groote verkwikking, een groote zegen voor de leden van het overblijfsel des Heeren geweest en hebben hen voor den dienst bijeenvergaderd. Zij hebben de vruchten des Koninkrijks opgeleverd en leveren ze ook verder op; degenen, die de leden van de „grootte schare” vormen, (Openb. 7 : 9-17) sluiten zich ijverig bij dit werk aan. In een schoone, het hart verfrisschende, poëtische taal drukt de Heere dit door een anderen profeet in

de volgende woorden uit: „Begeert van den Heere regen ten tijde des spaden regens [lenteregens]; de Heere maakt de weerlichten [wolken; K.B.]; en Hij zal hun regen genoeg geven voor ieder kruid op het veld.” — Zach. 10 : 1.

Door overvloedige stortregens ter rechter tijd worden niet slechts de velden opgefrischt en als 't ware tot nieuw leven gebracht, doch zij leveren als gevolg hiervan ook een rijkelijken oogst. Dit beeld op Jehova's volk en Zijn zegeningen van toepassing brengend, zegt de profetie: „En de dorschvloeren zullen vol koren zijn en de perskuipen van most en olie overloopen.” — Joël 2 : 24. De Heere bedient Zich van de volgende drie voortbrengselen, om de vruchtbaarheid en den welstand van Zijn Koninkrijksbelangen te illustreeren: Koren, dat kracht geeft en het lichaam onderhoudt; olie, die het gelaat van echte vreugde doet glanzen; en wijn, die het hart verheugt. Jehova's trouwe getuigen vervullen in het bijzonder sedert 1922 door ijverige activiteit op treffende wijze het beeld, dat door dorschmachines, olie- en wijnpersen geboden wordt. Bij het verrichten van dezen arbeid hebben zij zich zeer verheugd om deze dingen voor het gebruik en het genot van degenen te bereiden, die de „groote schare” zullen vormen. Voor dit doel heeft de Heere arbeiders in Zijn velden, wijnbergen en drukkerijen gezonden, zooals door de woorden van Mattheüs 20 : 1-16 geschilderd wordt. Degenen die met vreugde gewerkt en steeds den lof van Jehova voor oogen gehad hebben, hebben hun loon ontvangen.

De wereldoorlog en de bijkomende omstandigheden van 1917 tot 1919 gaven aan de arbeidsvelden van het volk den aanblik, alsof zij door een geweldigen zwerm van een insectenplaag geteisterd waren.. Toen echter de Heere Zijn volk uit de gevan-

genschap terugbracht, sprak Hij luid de profetie tot hetzelfde: „Alzoo zal Ik ulieden de jaren vergelden, die de sprinkhaan, de kever en de kruidworm en de rups heeft afgegeten, mijn groot leger, dat Ik onder u gezonden heb.” — Joël 2 : 25. Dit vers van de profetie toont aan, dat het volgens den wil van God was dat Zijn gewijd volk in droefheid verkeerde. Waarom?

Het was bevreesd en bleef derhalve in gebreke Zijn dienst te verrichten. Deze vrees was aan den invloed van den godsdienst en de godsdienstige gebruiken toe te schrijven. De leden van God's volk moesten van dingen als godsdienst grondig gereinigd en hun kleederen (herkenningsteeken) gewasschen worden; het moest duidelijk te zien zijn, dat zij vrijmoedig en onbevreesd tot eer van den Naam van Jehova naar voren traden. Jehova liet daarom toe — in het bijzonder in het jaar 1918 — dat zij getuchtigd werden. Deze tuchtiging of terechtwijzing kwam ten goede aan degenen, die Jehova werkelijk toegewijd waren, maar zij bewerkte het tegendeel bij degenen, die om zelfzuchtige beweegredenen dienaren Gods beweerden te zijn. „Want die de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geeselt eenen iegelijk zoon, dien Hij aanneemt. Indien gij de kastijding verdraagt, zoo gedraagt zich God jegens u als zonen (want wat zoon is er dien de vader niet kastijdt?); maar indien gij zonder kastijding zijt, welke allen deelachtig zijn geworden, zoo zijt gij dan bastaarden en niet zonen.” — Hebr. 12 : 6-8.

De „dag Jehova's” begon in 1914, en dit beteekende het begin van de vervulling van deze profetie, die de woorden van een andere profetie bevestigt: „Zie, de dag komt den Heere, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruza-

lem; want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden, en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden." —Zach. 14 : 1, 2. God's belofte, Zijn volk weder terug te geven, hetgeen de vijand verwoest had, heeft zich sedert 1922 vervuld.

De groote zegeningen, welke de Heer vanaf 1922 Zijn getrouwe getuigen geschonken heeft, hebben het door de getrouwen vóór dezen tijd doorgemaakte leed meer dan vergoed. Dezen toestand en zegen heeft God in de profetie over Job voorzgd, door aan te toonen, dat Job het getrouwe volk Gods voor- schaduwte: „En de Heere wendde de gevangenis van Job, toen hij gebeden had voor zijne vrienden, en de Heere vermeerderde al hetgeen Job gehad had, tot dubbel zooveel. Ook kwamen tot hem alle zijne broeders, en al zijne zusters, en allen die hem tevoren gekend hadden, en aten brood met hem in zijn huis, en beklaagden hem en vertroostten hem over al het kwaad, dat de Heere over hem gebracht had; en zij gaven hem een iegelijk een stuk geld, een iegelijk ook een gouden voorhoofdsiersel. En de Heere zegende Jobs laatste meer dan zijn eerste; [Jahve keerde het lot van Job ten goede en verdubbelde heel het bezit van Job. K.B.] want hij had veertienduizend schapen en zesduizend kemelen en duizend juk runderen en duizend ezelinnen. Daartoe had hij zeven zonen en drie dochters." — Job. 42 : 10-13.

Toen God's getrouw volk in 1922 vernam, dat Christus Jezus in den Tempel was, begon het als volgt te bidden en heeft het sedertdien gebeden: „Och, Heere geef nu heil, och, Heere geef nu voor-

spoed." — Ps. 118 : 25. Dit gebed van het getrouwe overblijfsel, dat door het gebed van Job voorscha-duwd werd, werd overvloedig beantwoord. Want Jehova heeft Zijn volk niet slechts é én zegen ge-schonken, doch vele, doordat Hij het Zijn zegenin-gen in steeds grootere mate deed toekomen. Hierbij behoort ook het overbrengen van Zijn levengende boodschap aan degenen, welke de „grootte schare" vormen, die de aarde met een rechtvaardig geslacht zullen vullen. Men lette aandachtig op het feit, dat alle in verbinding met Job aangehaalde zegeningen door het getal „tien" of door een veelvoud van tien worden aangeduid, hetgeen aantoot, dat de Heere aan een aardsche klasse zegeningen doet toekomen, waarbij Hij zich van de trouwe leden van Zijn li-chaam bedient.

Zion is thans opgebouwd en de Heere ver-schijnt in Zijn heerlijkheid; allen, die hem lief-hebben, verkondigen Zijn roem. In het verleden kwam de vloek over degenen, die aanvankelijk een verbond gesloten hadden, om den wil Gods te doen, vervolgens echter in het houden van dit verbond nalatig waren geworden. Nu echter heeft Jehova met betrekking tot de getrouwen door Christus Je-zus de volgende belofte bekendgemaakt: „En geen vervloeking zal meer tegen iemand zijn. En de troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en zijn dienst-knechten zullen Hem dienen en zullen zijn aange-zicht zien, en zijn naam zal op hunne voorhoofden zijn." — Openb. 22 : 3, 4. Op God's overblijfsel, dat thans het geloof bewaart en getrouw in den dienst volhardt, heeft de volgende profetie betrekking: „Alzoo zegt de Heere : Ten dage als Ik u reinigen zal van alle uwe ongerechtigheden: dan zal Ik de steden doen bewonen en de eenzame plaatsen [ru-ïnen; K.B.] zullen bebouwd worden: en het verwoes-

te land zal bebouwd worden, in plaats dat het eene verwoesting was voor de oogen van een ieder, die er doorging; en zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is geworden als een hof van Eden, en de eenzame en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast en bewoond." — Ezech. 36 : 33-35. De beteekenis van deze profetie wordt heden ten dage in het belang van het getrouwe volk Gods geopenbaard, om het te troosten en in zijn hoop te versterken.

De godsdienstige menigte op aarde gaat thans voort, tegen het volk des Heeren te brullen, te razen en te strijden; terwijl zij dit doet, wordt het getrouwe overblijfsel door den Heere rijkelijk gevoed en het juicht. Jehova spreekt tot deze getrouwen door Zijn profeet: „En gij zult overvloediglijk en tot verzadiging eten, en prijzen den naam des Heeren uws Gods, die wonderlijk gehandeld heeft [die dingen voor u deed, die het begrip te boven gaan; K.B.]; en mijn volk zal niet beschaamd [te schande; K.B.] worden tot in eeuwigheid." — Joël 2 : 26. Niemand op aarde, die thans aan de zijde van Jehova en Zijn Koning staat, kan de een of andere reden aanvoeren, om beschaamd te zijn, en geen van de getrouwen schaamt zich, onwrikbaar zijn toewijding aan de heerschappij God te betuigen. Ofschoon de menschen op aarde, die aan den godsdienst vasthouden, zichzelf inbeelden, dat zij Christenen zijn, is hun hart en zin nochtans met groote ellende en kommer vervuld. Zij hebben geen voedsel, noch geestelijk brood, olie noch wijn. God's volk echter bezit deze kostelijke dingen in overvloed. God brengt door Zijn profeet op nadrukkelijke wijze het onderscheid naar voren tusschen zulke godsdienstaanhangers en Zijn getrouw volk, dat aan Zijn tafel verzadigd wordt: „Daarom heeft Jahve, de Heer, gesproken: „Zie mijn dienaars zullen eten, gij

honger lijden; mijn dienaars zullen drinken, gij versmachten van dorst, zie, mijn dienaars zullen zich verheugen, gij vol schande komen. Zie, mijn dienaars zullen juichen van geluk, gij van hartzeer schreien, jammeren van wanhoop. Gij zult een naam nalaten, die mijn uitverkorenen gebruiken als een vervloeking: (. . . ., „Zo moge Jahve, u verdelgen!“) maar mijn dienaars krijgen een andere naam. — Jes. 65 : 13-15; K.B.

Jehova heeft op dezen dag Zijn volk van den godsdienst en uit de strikken van de godsdienstige gebruiken bevrijd. De getrouwen bezingen Zijn lof, juist zooals Jehova dit langen tijd geleden door Zijn opgeteekende profetie voorzeggd heeft: „Want de Heere heeft Jakob [het getrouwe overblijfsel van Zion] vrijgekocht, en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen, die sterker was dan hij: [vóór en gedurende den Wereldoorlog, toen de godsdienstaanhangers een groote macht over de gewijden uitoefenden] dies zullen zij komen en op de hoogte van Sion juichen, en toevloeien tot des Heeren goed, tot het koren en tot den most en tot de olie, en tot de jonge schapen en runderen; en hunne ziel zal zijn als een gewaterde hof, en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.” [versmachten; K.B.] — Jer. 31 : 11, 12.

Het getrouwe overblijfsel ziet, dat zijn grootste voorrecht bestaat in de toekenning van een zeker aandeel aan de rechtvaardiging van den Naam van Jehova. Het erkent, dat Jehova door Christus Jezus wonderbaarlijk met hetzelfde gehandeld heeft; het roemt Zijn naam en verkondigt Zijn Koninkrijk, zooals de profeet Gods voorspeld heeft: „En [gij] zult te dien dage zeggen: Dankt den Heere, roept zijnen naam aan, maakt zijne daden bekend onder de volkeren, vermeldt, dat zijn naam verhoogd is. Psalmzingt den Heere, want Hij heeft heerlijke dingen ge-

daan; zulks zij bekend op den ganschen aardbodem." — Jes. 12 : 4, 5.

Al dezulken moeten getuigen voor den Naam en de Majesteit van Jehova en Zijn Koninkrijk zijn en daarom kunnen zij hun lofliederen niet inhouden. Zij schamen zich niet, den Naam van Christus Jezus als dien van hun Verlosser en Heere, hun Hoofd en Koning te belijden; met een vrijmoedigheid, uit liefde geboren, en zonder vrees voor den vijand proclameeren zij den Naam des Allerhoogsten en van Zijn Bestuurder en Koning. Het is hun lust den menschen bekend te maken, dat *de Theocratie* de *eenige* hoop voor de menschheid is. Dit is geheel in nauwkeurige overeenstemming met de langen tijd geleden onder inspiratie geschreven woorden van den apostel: „Een iegelijk die in hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.” — Rom. 10 : 11. „Gelijk geschreven is: Zie, Ik leg in Sion eenen steen des aanstoots en eene rots der ergernis, en een iegelijk, die in hem gelooft, zal niet beschaamd worden.” — Rom. 9 : 33.

Godsdienstaanhangers buigen zich in feite voor afgoden neer, doordat zij menschen eer bewijzen en vlaggen — dat wil zeggen: menschelijke symbolen voor bescherming en redding — groeten; deze afgodendienaren zullen tot schande gemaakt worden. In lijnrechte tegenstelling hiermede bewaren de tot Zion behoorenden hun onkreukbaarheid tegenover God en bewijzen Hem alle eer. Indien zij trouw blijven, zullen zij nimmermeer in gevangenschap van Satan's organisatie of schande geraken, naar geschreven staat: „Zij zullen beschaamd en ook tot schande worden, zij allen, te zamen zullen zij met schande henengaan, die de afgoden maken; maar Israël [de leden van God's organisatie, die hun onkreukbaarheid bewaren] wordt verlost door den

Heere met eene eeuwige verlossing; gijlieden zult niet beschaamd noch tot schande worden tot in alle eeuwigheden." — Jes. 45 : 16, 17; 1 Petr. 4 : 14.

De Theocratie

In de harten en zinnen van de leden van God's volk staat heden DE THEOCRATIE gegrift, zoo groot en heerlijk als nog nimmer tevoren. *Godsdienstaanhangers hebben geen inzicht in de THEOCRATIE en haar betrekking tot de wereld.* Voor degenen echter, die Jehova geheel en al toegewijd zijn, is de leerstelling van de heerschappij Gods de *grootste* van al de geopenbaarde leerstellingen, omdat daardoor Jehova's Naam gerechtvaardigd zal worden, waardoor alle levenden eeuwigdurend Zijn lof zullen bezingen.

Welke alles beheerschende plaats de Theocratie in de prediking van Jezus inneemt, blijkt afdoende uit de volgende aanhalingen. Ten eerste vangt de Koning Zijne prediking aan met de aankondiging van dat Rijk: „Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen." — Matth. 4 : 17. Ten tweede zijn de drie eerste beden uit het „Onze Vader" gewijd aan de Koninkrijksbelangen. Ten derde wordt, om als het ware Zijne gansche prediking samen te vatten, de waarde van dat Rijk en de taak van den gewijde in één zin samengedrongen: „Zoekt éérst het Koninkrijk Gods en zijne gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden." — Matth. 6 : 33.

DE THEOCRATIE is de heerschappij over de wereld onder het onmiddellijke bevel en de leiding Gods, den Almachtige, uitgeoefend door den Heere Jezus Christus. Zij is de verwezenlijking van het langen tijd geleden door Jehova beloofde Koninkrijk,

daarom behoort zij de leiding over de aangelegenheden van het universum over te nemen. Zij is de regeering, waaraan de getrouwe mannen vanaf Abel tot Johannes de Dooper vastelijk geloofden en waarop zij hoopten, „De stad [organisatie], welke [eeuwige] grondslagen heeft, wier Bouwmeester en Schepper God is.” Uit liefde voor deze regeering en haar Schepper en Koning gaven de getrouwe mannen van oudsher hun leven prijs. Aangezien zij de beloften Gods betreffende deze heerschappij door het geloof bezaten, waren zij grondig overtuigd daarvan. Zij geloofden er in, heetten haar welkom en bekenden en verkondigden voor anderen vrijmoedig, dat zij „vreemdelingen en gasten op de aarde” waren. Zij verlangden naar „een betere”, ja, naar de beste en éénige regeering en God heeft in Zijn genade voorzieningen getroffen, opdat zij hieraan een aandeel zullen hebben. „Daarom schaamt zich God hunner niet om hun God genaamd te worden”. — Hebr. 11: 10-16.

Jehova was Abraham's vriend, vanwege zijn geloof noemde Jehova hem „Mijn liefhebber”. — 2 Kron. 20 : 7; Jes. 41 : 8. Allen, die het geloof van Abraham belijden, zijn eveneens vrienden Gods en God is hun Vriend. Een vriend is trouw en waarachtig; want „een vriend heeft te allen tijde lief”. — Spr. 17 : 17. Tusschen Jehova en Zijn geliefden Zoon bestaat een eeuwige vriendschapsband. Toen de volmaakte mensch Jezus tot Zijn discipelen van dezen band sprak, vergeleek Hij zichzelf met den wijnstok en Zijn Vader met den wijngaardenier. Vervolgens voegde hij er aan toe: „Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijne vrienden”. — Joh. 15: 13. Jezus gaf uit liefde voor Zijn Vader Zijn leven, opdat Hij Zijn Vader kon rechtvaardigen, hetgeen de wil Jehova's was. Dit deed

Jezus, om de Eene te zijn, die God's wil volledig ten uitvoer zou brengen en Zijn Naam zou rechtvaardigen, „Daarom heeft mij de Vader lief, overmits ik mijn leven afleg, opdat ik hetzelfde wederom neme. Niemand neemt het van mij, maar ik leg het van Mijzelfen af: ik heb macht hetzelfde af te leggen, en heb macht hetzelfde wederom te nemen; dit gebod heb Ik van mijnen Vader ontvangen.” — Joh. 10 : 17, 18.

In Zijn liefde stond Jehova God Zijn geliefden Zoon toe, Zijn leven af te leggen, opdat Hij de Heerscher in de Theocratie en de Bevrijder en Zegenaar der gehoorzame menschen zou worden. — Joh. 3: 16, 17. Zulk een onbegrensde liefde kennen slechts Jehova en de leden van Zijn organisatie. Hoe is het overigens mogelijk, iemand als Jehova en Christus tot vrienden te hebben? „Die de reinheid des harten liefheeft, wiens lippen aangenaam zijn, diens vriend is de koning.” — Spr. 22 : 11. Dezulken kunnen den Koning, Christus Jezus, en den eeuwig Koning Jehova, als Vrienden hebben.

De leden van de Koninklijke organisatie zijn geroepen, om de voetstappen van Jezus na te volgen, aan Hem gelijk en Zijn beeld gelijkvormig te worden. — 1 Petr. 2: 21; Rom. 8: 29. Zij moeten lijden, evenals Jezus geleden heeft, doordat zij den smaad dragen, die op Hem gevallen is. — 2 Tim. 2 : 12; Rom. 15 : 3. Welke beweegreden brengt hen ertoe, zoo te handelen? Liefde, de uitdrukking van onzelfzuchtigheid, liefde tot God en Zijn Koning en noodzakelijkerwijze ook tot het Koninkrijk, tot de *Theocratie*. Degenen, die met Christus Jezus als leden van Zijn Koninklijke organisatie zullen leven, moeten als menschen sterven. Wat mag hen er wel toe bewegen, met Christus te sterven? Liefde tot Zijn Koninkrijk. — 2 Tim. 2 : 11; Coll. 1 : 24. Leed Jezus vrijwillig den dood, alléén om zondige menschen van den

dood te redden? Neen! Zijn dood verschaft weliswaar baat aan alle schepselen, die zondaars geweest zijn, maar voornamelijk aan hen, die naderhand door geloof en gehoorzaamheid van de zonde bevrijd worden en zich aan Jehova en Zijn Rijk wijden. Dit is echter niet de hoofdreden voor den vrijwilligen dood van Jezus geweest. Hij onderging den dood uit liefde voor Zijn Vader, welke liefde Hem er toe aandreef, den wil Zijns Vaders te doen, en dit beteekent: liefde voor de *Theocratische Regeering*, die den Naam van Zijn Vader zal rechtvaardigen. Om deze reden wekte Jehova Jezus uit den dood op en verhoogde Hem, doordat Hij Hem tot hoofd van Zijn Koninklijke organisatie maakte: „Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid [onrecht; (Allioli); misdaad; Menge] daarom heeft U, o God! uw God gezalfd met vreugde-olie boven uwe medegenooten.” — Ps. 45: 8.

Jezus haat den wetteloozen Satan en de wettelooze heerschappij, welke deze door het gebruik van den godsdienst heeft opgericht. Hij heeft gerechtigheid lief en stond in voor de door Zijn Vader voorbereide rechtvaardige regeering. Daarom heeft Jehova Hem uitermate verhoogd. Menschen leggen op onbetamelijke wijze den nadruk op hun eigen onbenullige gewichtigheid, doordat zij van meening zijn, dat Jezus alléén gestorven is om zondaars te redden. Weliswaar stierf Jezus, toen de menschen zondaars waren, en vergoot Hij Zijn levensbloed, dat den prijs voor het koopen van alle nakomelingen Adam's leverde; doch laten wij niet uit 't oog verliezen: zijn dood komt slechts dengenen ten goede, die zich volstrekt en onvoorwaardelijk aan Jehova en Zijn Koning wijden. De geheele theologie maakt zich schuldig aan deze overschatting van de waarde van den „enkelen mensch”. Dit is een verfiynd,

religieus egoïsme, dat ook tot uitdrukking komt in de benaming van het werk der geestelijken, dat zij „zielszorg“ plegen te noemen, daardoor de „Koninkrijks-zorg“, die hun eerste en voornaamste zorg diende uit te maken, naar den achtergrond drukkende.

Evenals Jezus Zijn leven uit liefde voor Zijn Vader prijs gaf, zoo moeten ook degenen, die leden van Zijn Koninklijke organisatie zullen zijn, hun leven uit liefde voor Jehova afleggen of afstaan. Dit brengt noodgedwongen ook de liefde voor de *Theocratie* met zich mede. Hoe kan een door den geest wedergeboren lid van het overblijfsel, dat thans op aarde vertoeft, verwachten dat het God en Christus voortaan tot vrienden heeft? Men lette op de woorden van Jezus in Johannes 15 : 13, die deze vraag beantwoorden, welke aantoonen, dat de grootste liefde, die iemand hebben kan, hierin bestaat: voor zijn vriend te sterven. Vervolgens voegde Jezus er nog aan toe: „Gij zijt mijne vrienden, zoo gij doet wat ik u gebied.“ — Joh. 15: 14. Wat beweegt iemand er eigenlijk toe, de geboden des Heeren te houden? Jezus zegt in Johannes 14: 15: „Indien gij mij liefhebt, zoo bewaart mijne geboden.“ Liefde voor wien? Noodzakelijkerwijze voor den Koning. Daarom zullen degenen, die den Koning en Zijn Koninkrijk werkelijk liefhebben, de geboden des Heeren houden.

Jezus geeft thans in den Tempel aan de geestelijk wedergeborenen dit groote gebod: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.“ — Matth. 24 : 14. Jezus brengt hier de belangrijkheid van de *heerschappij* Gods naar voren, en allen, die den Koning tot vriend zouden willen hebben, moeten dit gebod

gehoorzamen, doordat zij den Naam Jehova's en Zijn *theocratische regering* verkondigen. Wie met een rein hart gehoorzaamt en Jehova's genaderijke boodschap ten uitvoer brengt, zal den Koning tot vriend hebben. Degenen onder de wedergeborenen en gezalfden, die weigeren of nalaten *De Theocratie* te verkondigen en haar boven alles te verheerlijken, voorts zij, die een compromis met den vijand sluiten, blijven in gebreke hun onkreukbaarheid te bewijzen. Op arglistige wijze bestrijdt de Duivel thans *de Theocratie*. Hij bedient zich hierbij van den godsdienst en gebruikt godsdienstaanhangers als zijn willige werktuigen. *Sommige menschen beweren God's kinderen te zijn, echter op valsche gronden, want uit vrees voor de godsdienstaanhangers slaan zij den weg van den minsten weerstand in, doordat zij heimelijk of openlijk met den vijand een compromis aangaan, zoomede nalaten of weigeren De Theocratie vrijmoedig te verkondigen.* Dezulken blijven ernstig in gebreke hun liefde voor God en Christus te bewijzen. Voor de getrouwen echter is de waarheid van de *Heerschappij Gods de grootste* van alle in de Schrift opgeteekende waarheden. Daarom verkondigen zij onbevreesd God's boodschap, dat de godsdienst veroordeeld is om weldra ten onder te gaan.

De getrouwen zullen den dood, door de hand des vijands toegebracht, niet vreezen. Allen, die tot het Koninklijke Huis behooren, moeten immers op de een of andere wijze sterven, en eenigen mogen misschien door de gewelddadige hand des vijands hun lichamelijk leven verliezen. „Op gezag der wet gesticht onheil” — Ps. 94: 20. (L. V.) [Wat gemeenschap kunt Gij hebben met de zetel der boosheid, die onrecht pleegt op gezag der wet? (K.B.), die als voetnoot nog toevoegt: „de boosheid beroept zich bij

het plegen van onrecht nog op de wet!" De Utr. V. zegt: „Heeft een bedriegelijke rechterstoel met u gemeenschap, die onder schijn van recht, het onrecht doet?"] Onrecht: zooals de gedwongen „vlag-gengroet" en het „heil" toeroepen tot menschen. Niettemin zullen deze met Gods Wet strijdige voorschriften den getrouwen er niet toe brengen een compromis met de geweldhebbers dezer eeuw te sluiten, noch hun handen in de onvoorwaardelijke overgave en onbeperkten dienst voor de *Theocratische Regeering* doen verslapen. Christus zit als Koning op den troon en is thans tegenwoordig. Hij vertegenwoordigt de *Theocratie*. Deze rechtvaardige regeering wordt door den Satan fel bestreden; met behulp van zijn godsdienst en de godsdienstaanhangers tracht hij wanhopig een ieder op een dwaalspoor te leiden en tegen Jehova in opstand te brengen. Tezamen met zijn erkende godsdienstaanhangers gebruikt de Duivel verder tot bestrijding van de *Theocratie* allerhande dictators, Fascisten, Nazis en Communisten. Wie staat er nu aan de zijde des Heeren? Een middenweg is hier niet. Wie voor Jehova en Zijn Koninkrijk instaat, zal thans zijn definitief standpunt tegen den vijand innemen en degenen, die op deze wijze standhouden, zullen uiteindelijk winnen. Tot Zijn getrouwen zegt Jehova: „En zij zullen tegen u strijden, maar tegen u niet vermogen, want Ik ben met u, spreekt de Heere, om u uit te helpen." [Zij zullen u wel bestrijden, maar u niet overweldigen; want Ik sta u als hulp ter zijde. Zo sprak Jahve. K.B.] — Jer. 1 : 19. Nadat Paulus, de voormalige fanatieke godsdienstaanhanger, een kind Jehova's geworden was en zich geheel aan de *Theocratie* gewijd had, gaf hij allen gezalfden in de volgende bewoordingen den grondtoon van het Theocratische

En vele volken zullen heengaan.... tot den berg des
Heeren.... opdat Hij ons leere van Zijne wegen....
Jes. 2 : 3.

leven aan: „Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige noch toekomstige dingen, noch hoogte noch diepte, noch eenig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.” — Rom. 8 : 38, 39.

Aan hen, die de wetteloosheid haten en gerechtigheid liefhebben en dit metterdaad bewijzen, geeft Jehova de toezegging, dat Hij hen nimmer zal verlaten. Gedurende de laatste dagen van 1918 liet God Zijn gewijden schijnbaar een tijdlang in den steek, omdat zij vrees voor den vijand getoond hadden. Te bestemder tijd echter werden deze getrouwen uit de diepte van hun ellende verlost. Jehova heeft hun de volle verzekering gegeven, dat Zijn liefde voor hen onverbrekkelijk is, indien zij trouw blijven. God gebiedt thans den leden van Zion, met vreugde te zingen en herinnert hun daarbij aan Zijn grenzenlooze liefde, zooals de profeet dit uitdrukt: „Doch Sion zegt: de Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten. Kan ook eene vrouw haren zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars schoots? Ofschoon deze vergaten, zoo zal Ik toch u niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd, uwe muren zijn steeds vóór Mij.” — Jes. 49 : 14-16.

Toen in het jaar 1919 de gewijden van hun ellende bevrijd werden, begon Jehova de beteekenis van Zijn profetiën te onthullen. Thans, na eenige jaren van trouwen dienst, verklaart Jehova Zijn volk de beteekenis van de door Joël opgeteekende profetiën en toont aan, dat de vervulling te hunnen opzichte in het jaar 1922 begonnen is. Er is daarom voor de getrouwen geen reden om te vreezen, dat Jehova hen verlaten heeft of dat Hij hen opnieuw verlaten

zal. Tot degenen, die den godsdienst opgegeven en zich in liefdevolle overgave onverdeeld en zonder een slag om den arm aan de groote *Theocratie* hebben gewijd, zegt Jehova: „En gij zult weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik de Heere uw God ben, en niemand meer; en mijn volk zal niet beschaamd worden in eeuwigheid.” [„Dan zult gij weten, dat Ik in Israëls midden ben, dat Ik Jahve ben, uw God, en niemand anders; nooit wordt mijn volk dan nog ten schande; K.B.] — Joël 2 : 27.

Jehova is de eeuwige Vriend van Zijn uitverkorenen en geen macht kan hen overweldigen. Daarom gaan zij in Zijn dienst moedig voorwaarts. De Heere geeft Zijn getrouwen een verdere belofte door de woorden: „En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn en Ik zal ze inzetten [bevestigen; K.B.] en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid; en mijn Tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot eenen God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn: en de heidenen zullen weten, dat Ik de Heere ben, die Israël heilig, als mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.” — Ezech. 37 : 26-28.

De godsdienst is in het verleden de bedriegelijke leider van velen geweest; hij houdt verder allen in slaafsche onderworpenheid, die nalaten, de Heerschappij Gods aan te hangen. Onder den misleiden invloed van den godsdienst veronachtzaamde of verzuimde het volk des Heeren de uitvoering van Zijn opdracht, doordat het de aandacht op nog vele andere dingen bepaalde. Het moest daarom van den godsdienst bevrijd en van ieder ding van de organisatie Satans geheel en al gereinigd worden. Jehova verscheen door Zijn vertegenwoordiger, Christus Jezus, in Zijn Tempel en verrichtte dit rei-

nigingswerk; sedertdien hield Hij niet op, Zijn getrouwen de beteekenis van Zijn profetieën verder te verklaren. Jehova's Naam en Zijn regeering worden thans den getrouwen als het meest belangrijke feit duidelijk voor oogen gesteld. Jehova heeft Zijn Naam op Zijn volk gelegd en het volledig geopenbaard, dat Hij de Almachtige God is, Dien het met vreugde moet dienen. De getrouwen zien thans, dat de godsdienst zijn noodlottig einde bereikt heeft, dat hij ten ondergang gedoemd is en weldra vernietigd zal worden. en dat men zijn liefde en diensten alleen Jehova en Diens regeering bewijzen moet. Van nu af aan zullen slechts degenen, die zich geheel en al aan de *Theocratie* onderwerpen en haar toegewijd zijn, Gode welgevallig zijn en Zijn eeuwige zegeningen ontvangen. Waarlijk, Jehova heeft volgens Zijn Woord Zijn getrouwe knechten in hun toewijding ten opzichte van den te volgen weg voortdurend geleid, evenals dit beloofd was: „Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht [in het oordeel; Eng.B.] en Hij zal de zachtmoedigen zijnen weg leeren.” [Den nederige doet Hij het rechte pad bewandelen, den ootmoedige leert Hij zijn wegen; K.B.] — Ps. 25 : 9. De „zachtmoedigen” of deemoedigen zijn leergierig. „Oordeel” beteekent een getroffen beslissing over den weg, dien iemand dient in te slaan. Jehova heeft degenen onderwezen en geleid, die Zijn vermaning behartigd hebben: „Vertrouw op Jahve uit geheel uw hart, maar verlaat u niet op uw eigen inzicht. Denk aan Hem op al uw wegen, en Hij zal uw paden effenen.” — Spr. 3 : 5, 6; K.B.

De onderwijzing des Heeren wordt bewezen door het feit, dat langen tijd voordat men den zin van de profetie van Joël kende, God door den in den Tempel aanwezigen Christus Jezus Zijn volk — den „Wachtoren” inbegrepen — op den juiste weg

leidde. Men lette nu op het volgende: Op den 1sten Februari 1926 bracht „De Wachttoeren” het artikel „Wie zal Jehova eeren?” en in Juni 1926 het artikel „Karakter of Verbond?”, waardoor de door godsdienstaanhangers geleerde drogrede, dat menschen zichzelf volmaakt kunnen maken, ontzenuwd werd. Het is in 't bijzonder deze bedriegelijke redeneering geweest, die de God-gewijden voor de hun door God gegeven opdracht blind maakte. Doordat God voortging, Zijn volk te leiden, werd in 1929 het boek „Leven” gepubliceerd. Dit werk maakte, door God's genade, bekend dat de rechtvaardiging van den Naam van Jehova het belangrijkste strijdpunt is, dat zijn beslissing verbeidt. Daarop volgde het boek „Profetie”, waarin de voornemens des Allerhoogsten nog uitvoeriger behandeld werden. In het jaar 1931 verscheen het boek „Rechtvaardiging”, dat in het bijzonder de aandacht vestigde op het feit, dat Jehova in de profetie van Ezechiël herhaaldelijk Zijn voornemen aangekondigd heeft, dat allen weten zullen, dat Hij de Allerhoogste is. In hetzelfde jaar en terzelfder tijd werd „Rechtvaardiging” voor de verspreiding vrijgegeven; de leden van Jehova's volk vernamen hun door God gegeven „nieuwen naam” en hoorden verder met vreugde, dat zij door God's genade en macht Jehova's getuigen mochten zijn. — Jes. 62 : 2; 65 : 15; Openb. 2 : 17.

En nu spreekt Jehova door Zijn profeet Joël tot Zijn volk: „En Mijn volk zal niet beschaamd worden in eeuwigheid.” — Joël 2 : 27. Deze belofte betreft het overblijfsel alsmede de Jonadabs, aangezien zij allen voor de Theocratie zijn. Zij schamen zich niet voor den Naam van Jehova, maar verheugen zich integendeel, dat zij dezen heiligen Naam bekend mogen maken. In het volste vertrouwen trekken zij als knechten des Allerhoogsten uit en openbaren in ge-

hoorzaamheid aan Zijn gebod het bedrog van den godsdienst, opdat de menschen van goeden wil betreffende God den godsdienst ontvluchten en aan de rechtvaardiging van den Naam van Jehova een aandeel mogen hebben.

Overeenkomstig de Hebreeuwsche tekst eindigt het tweede hoofdstuk van de profetie van Joël met het zeven en twintigste vers; met het acht en twintigste vers begint het derde hoofdstuk (zie de vertaling van Leeser, de Am. Herz. Vert. en Rotherham). In het jaar 1922 zond Jehova door den in den Tempel aanwezig zijnden Christus Jezus Zijn getuigen uit, om de bedriegelijke dingen van den godsdienst bekend te maken; te dien tijde geschiedde er ten behoeve van het volk Jehova's iets nieuws en zeer belangrijks.

ONZICHTBARE KRACHT.

HOOFDSTUK IX

JHOVA'S GEEST is de heilige, onbegrensde kracht van den Allerhoogste, waardoor Hij Zijn voornemens ten uitvoer brengt. Zijn kracht wordt uitsluitend ten goede aangewend, daarom heet zij „heilig”. Deze Heilige Geest is voor menselijke oogen onzichtbaar; door hem drijft God Zijn schepselen op aarde er toe zoodanig te handelen, dat Zijn doel gediend wordt. Hij geeft aan bepaalde personen een opdracht en de bevoegdheid, om de in deze opdracht aangegeven dingen uit te voeren en te vervullen; Hij doet dit, doordat Hij Zijn Geest op zulke schepselen legt. In het tweede hoofdstuk van Handelingen vinden wij een bericht over datgene, wat op Pinksteren, tien dagen nadat Christus Jezus ten hemel voer, geschiedde. Gedreven door den Heiligen Geest of de onzichtbare kracht Gods, Jehova's, maakte destijds de apostel Petrus melding van de profetie van Joël en paste haar in het klein op den tijd van Pinksteren toe. De volledige vervulling vond plaats na de komst van Christus Jezus tot Zijn Tempel. — Hand. 2 : 16, 17.

De profetie van Joël maakt iets nieuws bekend, een mededeeling, die Jehova aan dezulken, die aan de uitvoering van Zijn voornemens — met betrekking tot het Koninkrijk of de *Theocratische Regeering* des Allerhoogsten een aandeel zullen hebben — nimmer tevoren gedaan heeft. De beschrijving van Joël luidt: „En daarna zal het geschieden, dat Ik

mijnen Geest zal uitgieten over alle vleesch en uwe zonen en uwe dochteren zullen profeteeren; uwe ouden zullen droomen droomen, uwe jongelingen zullen gezichten zien." [En daarna zal dit gebeuren: Ik stort mijn geest uit over alle mensen; dan zullen uw zonen en dochters profeteren, uw grijsaards zullen dromen hebben, en uw jongelingen zullen visioenen zien; K.B.] — Joël 2 : 28.

Het hier genoemde woord „daarna" of letterlijk „na dezen" wijst klaarblijkelijk op datgene, wat volgt, nadat God's volk de in het tweede hoofdstuk de verzen 12-17, genoemde dingen gedaan en vervuld heeft. De nakoming van deze voorwaarden kenmerkt de volledige vervulling van de profetie. Aangezien de woorden van de profetie in hun volledige vervulling te bestemder tijd op het overblijfsel van God's volk betrekking moeten hebben, schijnt dit duidelijk in dien tijd te vallen, waarin de gewijden tot de erkenning kwamen, dat zij in den dienst Jehova's nalatig waren geweest. Wijn zij hierover diep bedroefd waren, deden zij boete, keerden onvoorwaardelijk en onverdeeld tot de zuivere aanbidding van Jehova God terug, alsmede tot den dienst van Zijn Koninkrijk en lieten zich niet meer door vrees voor menschen of den Duivel van dezen trouwen dienst afhouden. Dit zou zodoende beteekenen, dat het „daarna" in den tijd geschiedde, toen Jehova Zijn volk uit de gevangenschap, waarin de vijand het gebracht had, leidde en het zijn vrijheid in Christus liet erkennen.

Aangezien de Joodsche natie voor den godsdienst bezweken was, had zij het verbond met God opgegeven; God had van Zijn kant deze natie verworpen. Slechts een overblijfsel der Joden hield zich standvastig en getrouw aan de bepalingen van het verbond met Jehova. Hiertoe behoorde ook Petrus, de

discipel van Jezus Christus, tezamen met de andere trouwe discipelen. De Schrift onthult, dat dit deel van de profetie van Joël met Pinksteren in het klein in vervulling ging, in welken tijd God de discipelen van Jezus er toe bracht, Zijn voornemen uit te leggen, daarbij sprekende in vele talen, welke zij voordien niet machtig waren. Onder inspiratie staande stelt de apostel Petrus den tijd van de volledige vervulling van dit deel van de profetie van Joël vast en noemt dezen tijd „de laatste dagen.”

Andere Schriftteksten toonen definitief, dat met de „laatste dagen” de tijd bedoeld wordt, waarin de Heere Jezus tot den Tempel komt om te oordeelen. — Mal. 3 : 13. Volgens het Bijbelsche bewijs, hetwelk reeds vroeger in de *Wachttoeren* gepubliceerd is, vond deze verschijning des Heeren in het jaar 1918 n. Chr. plaats. Na dit tijdstip geschiedde het, dat de gewijden boete deden en zich onverdeeld aan den dienst wijdden, zooals de in Joël 2 : 12-17 opgeteekende profetie het gebod. De woorden van den apostel toonen duidelijk aan, dat het woord „daarna” in Joël 2 : 28 uitdrukkelijk op den tijd na 1918 betrekking had. Op Pinksteren zeide de apostel: „En het zal zijn in de laatste dagen (zegt God), Ik zal uitstorten van mijnen Geest op alle vleesch, en uwe zonen en uwe dochters zullen gezichten zien, en uwe ouden zullen droomen droomen.” — Hand. 2 : 17.

Men lette nu op de bijkomende omstandigheden ten tijde, dat de profetie in het klein in vervulling ging en op datgene, wat tot haar toenmalige vervulling leidde. Petrus had na een eed zijn Meester, Christus Jezus, driemaal verloochend. Alle andere discipelen hadden den Heere verlaten, zij waren in den nacht van zijn schijnverhoor uit vrees voor de andere Joden gevlucht. Allen bezaten daarna een

gegronde reden tot goddelijke droefheid en zeer zeker tot boetedoen. — Matth. 26 : 55-75: Joh. 18 : 15-27. Zelfs nadat Jezus uit de dooden was opgestaan, verzamelden Zijn discipelen zich „om de vreeze der Joden” achter gesloten deuren. — Joh. 20 : 19-26. Later toonden deze trouwe discipelen berouw en groote droefheid; Jezus vergaf het hun, en God’s genade viel hun opnieuw ten deel. — Joh. 21 : 1-19. Niet eerder vóórdat de discipelen van hun vrees voor de Joden bevrijd waren, werden zij met den Heiligen Geest gezalfd, hetgeen in Handelingen 2 : 1-14 verklaard wordt. Toen werden de discipelen onbevreesd en stoutmoedig in het verkondigen van den Naam van Jehova, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk. Zij brachten daarna steeds de belangrijkheid van het Koninkrijk krachtig naar voren. Vervolgens geschiedde het, dat God hun Zijn voornemen openbaarde, „om een volk aan te nemen voor Zijnen Naam”, welks leden getuigen zouden zijn voor Zijn Naam, Zijn Majesteit en Zijn Macht. — Hand. 15 : 14. De discipelen moesten geheel afgescheiden worden van den godsdienst en zodoende werden zij voor den Heere afgezonderd. Op Pinksteren stortte de Heere Zijn Geest uit op alle personen in het vleesch, die Hem destijds onverdeeld en volkomen gewijd waren. Hierdoor werd de boven aangehaalde profetie van Joël in het klein vervuld.

In de jaren 1917 en 1918 n. Chr. doorstonden de gewijden een werkelijke beproeving, velen onder hen bleven ernstig in gebreke, hun toewijding aan God en Zijn Koninkrijk op passende wijze openlijk te belijden. Dit falen was aan hun vrees toe te schrijven. Door hun plichtsverzuim haalden de gewijden zich het misnoegen des Heeren op den hals. Daarom konden zij de gunst Gods niet deelachtig worden, voordat zij berouw gevoelden, God hun zonde had-

den bekend en begonnen, onvoorwaardelijk den wil Gods te doen. Tot op dezen tijd hielden de gewijden aan het tot dusverre heerschende godsdienstige inzicht vast, dat God's hoofddoel hoofdzakelijk daarin bestond, menschen te redden, een aantal van hen in den hemel op te nemen en anderen op aarde te laten. Van den kant der menschen moesten allen God bij het uitvoeren van Zijn voornemen behulpzaam zijn. Ofschoon God's volk in het jaar 1919 klaarlijk inzag, dat het door menschenvrees verstrikt was, erkende het toch zijn werkelijken, ongelukkigen toestand niet vóór 1922 of ongeveer te dien tijde. Destijds openbaarde de Heere Zijn volk de waarheid omtrent de tegenwoordigheid van Christus Jezus in den Tempel en onthulde het, dat God den profeet Jesaja had gebruikt, om een profetie op te teekenen, die in het jaar 1922 voor de gewijden in vervulling ging. Deze profetie luidt als volgt:

„In het jaar toen de Koning Uzzia stierf, zag Ik den Heere, zittende op een hoogen en verheven troon, en zijne zoomen vervullende den Tempel. [de sleep van zijn gewaad besloeg den tempel; K.B.] Toen zeide ik: Wee mij, want ik verga, dewijl ik een man van onreine lippen ben, en woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is; want mijne oogen hebben den Koning, den Heere der heirscharen, gezien. Maar een van de serafs vloog tot mij en had eene gloeiende kool in zijne hand, die hij met de tang van het altaar genomen had.” — Jes. 6 : 1, 5, 6.

Toen de gewijden hun toestand erkenden, boete deden en tot den Heere riepen, begon de profetie over het uitstorten van den Heiligen Geest volledig in vervulling te gaan. Christus Jezus, die nu in den Tempel aanwezig was, handelde voor Jehova God en in Zijn Naam, doordat Hij God's Heiligen Geest

uitstortte op de gewijden, die Hij bij het Tempeloordeel getrouw bevond. — Hand. 2 : 33.

Later vernam God's volk Zijn bekendgemaakte wil, om „uit de natiën een volk aan te nemen voor Zijnen Naam". Langen tijd voordien had God verkondigd, dat Hij den Duivel zou laten bestaan en hem gedurende een bepaalden tijd tegen Jehova zou laten strijden. God zal echter na afloop van dien tijd, naar Hij verklaart, Zijn eigen grooten Naam op de geheele aarde laten verkondigen; dit zal kort vóór Armageddon geschieden, vóór den tijd, waarin Hij Zijn groote macht aan den vijand bekend maakt. — Exod. 9 : 16. Degenen, die de Heere als Zijn getuigen uitzendt, opdat zij Zijn Naam en Zijn Koninkrijk op de geheele aarde zullen verkondigen, moeten daarom met Zijn Geest gezalfd worden en van Jehova een opdracht ontvangen. Overeenkomstig deze opdracht en krachtens deze autoriteit verrichten zij het hun toegewezen werk. God heeft de bepalingen van deze opdracht opgeteekend in Zijn Woord, waarin wordt onthuld, dat degenen, die in Christus Jezus zijn en in den Tempel getrouw bevonden werden, de klasse vormen, die volgens de woorden van de profetie verklaren zou: „De Geest des Heeren Heeren is op mij, omdat de Heere mij gezalfd heeft", dat wil zeggen: God heeft mij opgedragen Zijn voornemen uit te voeren, waarvoor nu de passende tijd gekomen is. Dit voornemen moet door hen ten uitvoer gebracht worden, die door God voor Zijn Naam uit de wereld genomen zijn. Waartoe hebben zij dan opdracht gekregen? De profetie antwoordt: „Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des Heeren en den dag der wrake [rechtvaardiging] onzes Gods." [Om Jahve's genadejaar af te kondigen, een dag van wraak voor onzen God; K.B.] — Jes. 61 : 1, 2.

Op wie zou wraak genomen worden? De wraak geldt allen, die de Theocratische Regeering tegenstaan. Deze vijanden op aarde zijn hoofdzakelijk de godsdienstige leiders. Daarom eischt de aan de uitverkorenen en gezalfden gegeven opdracht van een ieder van hen, de waarheid te proclameeren, welke waarheid — afkomstig uit God's Woord — den godsdienst ten toon stelt als een valstrik van den Duivel en als een afpersing, die door de godsdienstige handelaars om materieel gewin onder de menschen bedreven wordt. Toen kwam de tijd voor God's „vreemde werk" en de uitverkorenen moesten aan dit „vreemde werk" deelnemen, doordat zij God's voornemen bekendmaakten, zooals in de boven genoemde opdracht aangekondigd werd. Opdat de getuigen dit werk konden doen, moest God's Geest op hen rusten. Op zulke gewijden Jehova's in het vleesch stortte Jehova door Christus Jezus Zijn Geest uit. Hij maakte hen zodoende tot Zijn getuigen en zond hen uit, om Zijn voornemen te verkondigen.

Het „vreemde werk" Jehova's beteekent voor den godsdienst, alsmede voor degenen, die hem voorstaan en uitoefenen, een verwoestend werk, omdat zij allen aan de Theocratie tegenstand bieden. De verkondiging van den Naam van God en Zijn Koninkrijk richt zulke tegenstanders te gronde. God's organisatie als geheel wordt voorschaduwde door de benaming „Jeruzalem", die noodzakelijkerwijze het Koninkrijk insluit. Men lette dus op de toepassing van de profetie van Joël sedert het jaar 1922, die nog door een andere opgeteekende profetie des Heeren behoorlijk bekrachtigd wordt: „En het zal te dien dage geschieden, dat Ik zal zoeken te verdelgen [laten verdelgen] alle heidenen, die tegen Jeruzalem aankomen. Doch over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten den

Geest der genade en der gebeden en zij zullen Mij aanschouwen. dien zij [de vijanden en tegenstanders van het Rijk Gods] doorstoken hebben en zij zullen over hem rouwklagen als met de rouwklage over eenen eenigen zoon en zij zullen over hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over eenen eerstgeborene." — Zach. 12 : 9, 10.

Degenen, die aan God en Zijn Koninkrijk gewijd zijn en het voorrecht hadden vóór 1918 het „Elia-werk" te doen, werden doorboord, het werk werd „gedood" en om deze reden treurden zij. De Naam van Jehova en Zijn Geliefden Zoon werd in het jaar 1918 door den vijand doorboord en groot was het geweeklaag onder het gewijde volk Gods. Dit heeft de Heere door de bovengenoemde profetie van Zacharia voorgezgd. [Zie het boek „Voorbereiding" blz. 207]. Op de getrouwen, namelijk allen in het vleesch, die aan God gewijd waren, stortte God Zijn Geest uit. Dit werd op bijzondere wijze op de hoofdvergadering van 1922 de Cedar-Point duidelijk gemaakt. Te dien tijde werd een groote last van de harten der God gewijden afgewenteld, toen zij vernamen, dat er nog veel voor hen te doen was.

Onmiddellijk na de zalving op Pinksteren trokken de apostelen er op uit en predikten het Koninkrijk aan allen, die hooren wilden; hun prediking had een vernietigende uitwerking op den godsdienst. De godsdienstaanhangers boden den apostelen bitteren tegenstand en overlaadden hen met smaadheden. Saulus van Tarsus was een vooraanstaande godsdienstige leider geweest, hij had de discipelen van Jezus Christus vervolgd. Toen de Heere hem inzicht gaf, had de godsdienst, voor zoover het hem betrof, afgedaan. — Gal. 1 : 1-14. Zoo werden op dezelfde wijze in het jaar 1922 onmiddellijk na het uitstorten van den Heiligen Geest op de aan God gewijden,

ook dezen uitgezonden om de voornemens van Jehova bekend te maken. Hun verkondiging van de boodschap Gods heeft sedertdien op de tegenstanders van het Rijk Gods een verwoestende uitwerking gehad. Dit vernietigende werk zal zijn hoogtepunt bereiken, als Jehova's „vreemde daad" in Armageddon voltrokken wordt. Allen, die de zalving van den Heiligen Geest ontvingen en volgens God's bevel handelden, werden volledig van de wereldlijke organisaties, waarin de godsdienst heerscht, gescheiden. Een ieder der gezalfden, die van den Heere de opdracht ontvangt, in Zijn Naam te handelen, moet de voor den godsdienst fatale boodschap der waarheid bekendmaken. Om God's goedkeuring te ontvangen, moeten al dezulken de bepalingen van hun opdracht getrouw nakomen en zich daarom onverschrokken aan de smaad, den haat en de vervolging van den vijand blootstellen. Als gezalfden, zijnde in Christus Jezus, vormen zij „de voeten" van Hem, vervullen de hun opgedragen plicht en brengen zodoende het voornemen Gods — Zijn Koninkrijk bekend te maken — vreugdevol ten uitvoer. — Jes. 52:7. *Evenals Christus Jezus, het Hoofd, groote smaad en vervolging van de godsdienstaanhangers te verduren had, zijn ook thans „de voeten van den Christus" aan dergelijke vervolgingen blootgesteld.*

Jehova's getuigen laten zich niet door den invloed van eenig mensch op aarde leiden. Zij hebben noch een aardschen leider noch een aardschen koning, wiens bevelen zij gehouden zijn op te volgen. Door Christus Jezus zijn zij de knechten van Jehova God en Christus Jezus is hun Hoofd en Koning. De in de profetie opgeteekende woorden van Jehova luiden: „Ik zal Mijnen geest uitstorten" (namelijk God's heilige kracht) op al degenen, die Hem gewijd

zijn, opdat zij het werk — Zijn boodschap aan de natiën bekend te maken — ten uitvoer brengen. Zijn Geest wordt het eerst op het Hoofd, Christus Jezus, uitgestort en door het Hoofd op de leden van Zijn lichaam. — Ps. 133 : 2. Christus Jezus is het Hoofd en de Aanvoerder van al dezulken en geen mensch kan deze lasthebbers onderwijzen of leiden. Zij zijn allen één en worden door hun Hoofd en Lastgever geleid en onderwezen. „Doch gij hebt de zalving van den Heilige, en gij weet alle dingen”. „En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van noode, dat iemand u leere; maar gelijk dezelve zalving u leert van alle dingen; zoo is zij ook waarachtig en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zoo zult gij in Hem blijven”. — 1 Joh. 2 : 20, 27.

Alle Vleesch

Wat wordt in de profetie met de woorden „op alle vleesch” bedoeld? Ongetwijfeld beteekenen zij niet: op de wereld der menschheid, zooals sommige uitleggers vroeger verklaard hebben. Toen Jezus in het vleesch aanwezig was, stortte God Zijn Geest op Christus Jezus uit. — Matth. 3 : 16, 17. De Heilige Geest kon niet op meer personen uitgestort worden, voordat Jezus verheerlijkt was. — Joh. 7 : 39. Den Discipelen was de Heilige Geest beloofd en op Pinksteren werd hij uitgestort op alle trouwe discipelen en de verdere aanwezige getrouwen, die hoorden, geloofden en zich aan Jehova wijdden. — Hand. 2 : 28. Daaropvolgend werd de Heilige Geest op de Samaritanen uitgestort, welke zich geheel aan God en Zijn Rijk gewijd hadden. — Hand. 3 : 14-17. Later, in God's bestemden tijd, werd God's Geest op de niet-Joden in het vleesch uitgestort, die zich tot

Jehova en Zijn Koninkrijk bekeerd hadden. — Hand. 10 : 44 : 46. De woorden „op alle vleesch” konden zeer zeker geen betrekking hebben op iemand, die zich tegen God en Zijn Rijk verzet.

Klaarblijkelijk beteekenen de woorden „op alle vleesch”, dat God’s Geest op zulke schepselen gelegd wordt, die zich in een vleeschelijk organisme bevinden en door God’s Geest wedergeboren zijn, nadat zij zich volledig aan Hem gewijd en aan Hem en Zijn Rijk hun volkomen geloof en algeheele overgave betoond hebben. Toen Christus Jezus in het jaar 1918 tot den Tempel kwam, begon Hij met de beproeving, de keuring en het oordeel der gewijden. Degenen, die deze vurige beproeving doorstonden, doordat zij hun onzelfzuchtige dienst aan den Heere en Zijn Rijk daadwerkelijk bewezen, ontvingen de goedkeuring des Heeren. Zij werden in den Tempel gebracht en met den Geest van Jehova God gezalft, welke op al dezulken uitgestort wordt; deze handelingen hebben plaats terwijl zij zich nog in een vleeschelijk organisme bevinden. Nadat zij zoodoende tot Christus ingebracht en tot een deel van Zijn organisatie gemaakt waren, werden zij heengezonden, om „den Heere spijsoffer toe te brengen in gerechtigheid”, offers, die Hem aangenaam zijn. Zooals de Schrift verklaart, bestaat dit offeren daarin, dat zij den Naam van God en Zijn Koningschap verkondigen. — Mal. 3 : 1-3; Hebr. 13 : 15.

De Gevolgen

Welke gevolgen had de uitstorting van den „Heiligen Geest? Deze vraag beantwoordt de profetie met de volgende woorden: „En uwe zonen en uwe dochteren zullen profeteeren”. Op Pinksteren hadden deze woorden betrekking op de Joden, op hun zonen

en dochters, die zich aan God en Zijn Koninkrijk gewijd hadden, want Petrus zoowel als de profeet Joël richtten de boodschap tot „gij kinderen van Sion“; „Israël . . . mijn volk“. — Joël 2 : 23-27. De Pinkstergebeurtenis moest daarom betrekking hebben op de tegenbeeldige Israëlieten ten tijde van de volledige vervulling van de profetie. Zonen en dochters komen na de ouders en voorschaduwden daarom de latere of laatste leden van het overblijfsel Gods, die door den Heere in de klasse van Zijn „voorzichtigen en getrouwen knecht“ gebracht en tot een deel daarvan gemaakt worden. Aan dezen vertrouwt de Heere Zijn Koninkrijksbelangen op aarde toe. Als kinderen stellen zij klaarblijkelijk een lichamelijk en geestelijk kloeke schare voor, die met een opgewekt gemoed en een onzelfzuchtig hart in de vervulling van haar verbond en haar door den Heere gegeven opdracht energiek voorwaarts schrijdt. - Jes. 44 : 1-8.

De profetie zegt verder van hen: „En zij zullen profeteeren“, hetgeen beteekent: zij zullen de waarheid prediken. Evenzoo profeteerden de apostelen in hun tijd; alle andere gezalfden hebben insgelijks geprofeteerd, dat wil zeggen: zij hebben God's boodschap met betrekking tot de toekomst en ook tot den tegenwoordigen tijd gepredikt of aangekondigd. Allen deden dit in de kracht van den Geest Jehova's, zooals in de profetie geschreven staat: „De Heere Heere heeft gesproken, wie [die Hem gewijd is] zoude niet profeteeren?“ — Amos 3 : 8. Het gevolg is, dat al dezulken als getuigen voor Jehova dienen, doordat zij Zijn geboden houden en Zijn Naam en Koninkrijk volgens de bepalingen van de hun gegeven opdracht bekendmaken. Zoo doende profeteeren of proclameeren zij den Naam en het Rijk des Allerhoogsten. Na de komst van Christus Jezus tot den Tempel en den opbouw van

Zion moeten allen, die in den Tempel worden opgenomen en getrouw blijven, voor den Naam en het Rijk van Jehova getuigenis afleggen. „En daar zal een Verlosser te Sion komen, namelijk voor degenen, die zich bekeeren van de overtreding in Jakob, spreekt de Heere. Mij aangaande, dit is mijn verbond met hen, zegt de Heere: mijn Geest, die op u is, en mijne woorden, die Ik in uwen mond gelegd heb, die zullen van uwen mond niet wijken, noch van den monds uws zaads, noch van den mond van het zaad uws zaads, zegt de Heere, van nu aan tot in eeuwigheid toe". — Jes. 59 : 20, 21.

Tegenstelling

Bij de voorgaanden vergeleken had het oordeel in den Tempel op anderen een direct tegenovergestelde werking, zooals de profetie zegt: „Uwe ouden zullen droomen droomen". Dit beteekent blijkbaar, dat de droomers de geboden Gods niet gehoorzamen. Personen, welke „ouden" of grijsaards genoemd worden, hebben een verstokten, afgestompten en gesloten geest, zij zijn daarom niet te onderwijzen. Zulke personen hebben hun eigen gedachtengangen. Zooals de feiten aantoonen, maakten zij de gevolgtrekking, dat de geheele Goddelijke waarheid vóór October 1916 door één man geopenbaard was; zij hebben daarom pertinent geweigerd, hun aandacht op de openbaring van de Goddelijke profetie te vestigen, welke sedertdien degenen, die God dienen, ontvangen hebben. Deze „ouden" trokken zich van den velddienst terug, zij maakten het zich gemakkelijk, sluimerden in en droomden van den tijd, waarop zij in den hemel zouden komen, om bij de leiding der zaken te assisteeren. Zij denken hooger van zichzelf, dan een schepsel betaamt. Alle ge-

wijden, die ten tijde van het tempeloordeel deze sluimer-gezindheid openbaarden, werden — naar de profetie aantoot — door den Heere verworpen. Allen, die sedertdien met hun eigen kennis en belangrijkheid hoogelijk ingenomen waren en er — op grond van hun grootheid — op gestaan hebben hun eigen weg te volgen, hebben zich bij dezelfde klasse der droomers aangesloten. Dit moet beteekenen, dat dezulken, die — ofschoon de zalving ontvangen hebbende — nochtans geen energieke pogingen in het werk stellen, om hun taak ten uitvoer te brengen, naar de klasse der „droomers“ verwezen worden. De droomers staan in lijnrechte tegenstelling tot de „zonen“ en „dochteren“. Zulke droomers zijn groot in hun eigen oogen, er staat van hen geschreven: „De grooten zijn niet wijs en de ouden verstaan het recht niet“. [Niet de hoogbegaafden zijn het, die de wijsheid hebben, het zijn de grijsaards niet, die weten wat recht is; K.B.]. — Job 32 : 9.

Aangezien de droomers niet bereid zijn, van God te leeren, gaan zij er toe over hun eigen inzichten te verkondigen. Zij vervolgen hun eigen weg en worden op deze wijze profeten des bedrogs, dat wil zeggen: zij bedriegen èn zichzelf èn anderen, die aan hun dikwijls afgedraaide dromen aandacht schenken. Zij leggen hun godsdienstige gewoonten nimmer af en houden star aan menschelijke overleveringen vast. Van dezulken heeft de Heere gezegd: „Willen die profeten dan werkelijk, die leugenvoorspellers, die verkondigers van eigen fantasiën, willen zij werkelijk mijn volk Mij doen vergeten, door hun dromen, die zij elkaar vertellen, zooals ook hun vaders Mij vergaten om Baäl?“ — Jer. 23 : 26, 27; K.B.

Vervolgens toont de Heere de duidelijke tegenstelling tuschen de droomers en degenen, die zich

door Zijn Woord laten leiden: „De profeet, die een droom heeft gehad, die spreke van een droom; maar die mijn Woord heeft vernomen, die verkondige naar waarheid mijn Woord. Wat doet het kaf [droomen worden hier met waardeloos kaf vergeleken] bij het koren? [het levenbevattende Woord Gods] — Zo spreekt Jahve — Ja, Ik zal ze, die verkondigers van dromenbedrog, — zo spreekt Jahve — die vertellers, die misleiders van mijn volk door hun zwendel en komedie, die van Mij toch waarachtig geen zending of opdracht ontvingen, en dus het volk in géén opzicht van dienst kunnen zijn. Zoo spreekt Jahve.” — Jer. 23 : 28, 32; K.B.

Mogen de gezalfden zich met het oog op deze klare woorden van den profeet Gods voor de zelfaangestelde wijzen in acht nemen en hen mijden, aangezien deze meenen zichzelf te kunnen verhoogen, door hun eigen ideeën of de overgeleverde meeningen van andere mannen naar voren te brengen en deze na te volgen, ja, door te trachten, anderen over te halen, zulke droomers aan te hangen.

Sterk

Degenen die God en Zijn Koninkrijk waarachtig gewijd zijn, worden door den profeet met jongelingen vergeleken: „Uwe jongelingen zullen gezichten zien.” Dezulken zijn „krachtig in den Heere en in de sterkte [geest] zijner macht.” — Ef. 6 : 10. Verder staat er geschreven: „Der jongelingen sieraad [roem] is hunne kracht.” — Spr. 20 : 29. De gezichten, die deze jongelingen hebben, zijn geen hersenschimmen, doch beteekenen een helder inzicht in God's Woord en een zuiver begrip hiervan. Zij nemen de vervulling van deze profetie waar en erkennen, dat de profetieën door Christus Jezus ontvouwd worden,

aangezien Hij, het Hoofd van den Tempel, de directe Leeraar van de leden van Zijn lichaam is. Tot dezen richt de apostel zich en spreekt volgens Efeziërs 1 : 17, 18 de woorden des gebeds. Deze jongelingen aanschouwen wonderen; zij hebben in deze „laatste dagen" wonderbaarlijke dingen gezien, welker beteekenis geopenbaard wordt door de algemeen bekende gebeurtenissen, die de Heere in vervulling van de profetie heeft doen geschieden. Nadat zij zoo gezalfd geworden zijn, nemen zij het Koninkrijk waar, zij zien dat Christus Jezus zich in den Tempel bevindt en de voornemens van Zijn Vader ten uitvoer brengt. Met groote waardeering en verheugenis erkennen zij de profetische drama's, die langen tijd geleden door den Heere gemaakt en opgeteekend zijn, welke het gedijen van de Koninkrijksbelangen, alsmede datgene wat binnenkort volgen zal, voorspellen. Bij dit alles geven zij uitsluitend Jehova God en den Koning de eer, zij maken geen aanspraak op eer voor zichzelf.

De woorden van de profetie van Joël toonen duidelijk en uitdrukkelijk aan, dat allen, die de uitstorting van den Heiligen Geest deelachtig worden en hieronder blijven, aan den dienst Gods een actief aandeel moeten hebben. Degenen, op wie de Geest Gods door Christus Jezus is uitgegoten, zijn de leden van het „lichaam van Christus". — 1 Cor. 12 : 27. Bestaat er nu nog een mogelijkheid, dat dezulken de zalving verliezen en afvallen? De Heere Jezus zegt: „Zoo iemand in mij niet blijft, die is buitengeworpen." — Joh. 15 : 6. Wie nalaat of weigert, de vruchten van het Koninkrijk uit te dragen, dat wil zeggen aan anderen de levengevende waarheden van het Koninkrijk te verkondigen, kan niet in den Heere blijven. Hierover zegt Jezus: „Blijft in mij, en ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen

van zichzelf, zoo zij niet in den wijnstok blijft, al-zoo ook *gij* niet, zoo *gij* in mij niet blijft." — Joh. 15 : 4.

Deze waarschuwing beteekent derhalve, dat het mogelijk zou kunnen zijn, dat iemand, die de beproeving doorstaan heeft, in den Tempel ingegaan is en de zalving ontvangen heeft, maar daarop in gebreke bleef zijn opdracht uit te voeren, nochtans afviel en uitgeworpen werd. In dit verband lette men op de woorden van de profetie van Joël: „Ja, ook over de dienstknechten en over de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijnen Geest uitgieten." — Joël 2 : 29. Petrus haalde deze woorden aan en zeide, naar men zal opmerken: „Op *mijne* dienstknechten en op *mijne* dienstmaagden." — Hand. 2 : 18. De profetie zegt niet: „Op uwe dienstknechten en maagden." De uitstorting van den Heiligen Geest heeft klaarblijkelijk ten doel, dat degenen die hem ontvangen, knechten des Heeren moeten zijn, hetgeen beteekent: zij moeten Hem dienen. Dezulken mogen noch oogendienaars, die gaarne door menschen gezien willen worden, noch „mensenbehagers" zijn, doch „dienstknechten van Christus, doende den wil Gods van harte." — Ef. 6 : 6. „Als vrijen en niet de vrijheid hebbende tot een deksel der boosheid, maar als dienstknechten Gods." — 1 Petr. 2 : 16.

Zonder twijfel beteekent het woord „dienstknecht" dat, terwijl eenigen dezen, anderen genen dienst toegewezen krijgen, een ieder den Heere en geen menschen moet dienen. De vroegere staat en positie in de wereld, de goede opvoeding of de naam en faam hebben niets meer te beteekenen, omdat alle gezalfden des Heeren de opdracht ontvangen hebben, tot eer van God den Almachtige en Zijn Koninkrijk dienst te doen.

Men beschouwe verder de nadrukkelijke woorden

van de door Petrus aangehaalde profetie: „Ik zal van mijn geest uitstorten *in die dagen*”, dat wil zeggen: na 1918, de tijd waarin de Heere tot Zijn Tempel is gekomen. Dit bewijst verder, dat de uitstorting van den Geest „op alle vleesch” beteekent, dat alle schepselen in het vleesch die Jehova God gewijd zijn, den Heiligen Geest ontvangen, daarna God's dienaar moeten zijn, ja, tot het einde getrouw zulke dienaars moeten blijven. Al deze geheiligden vormen gemeenschappelijk den „uitverkoren knecht” of „den voorzichtigen en verstandigen knecht”, wien de Heer Zijn Koninkrijksbelangen op aarde toevertrouwt.

Wonderen

Tengevolge van de uitstorting van den Heiligen Geest werden deze dienaars onderricht en behoorlijk toegerust, om met hun werk als dienaars en getuigen Jehova's te beginnen. Dit toont verder, dat dezulken, die door God's genade getrouw hun opdracht vervullen, een aandeel zullen ontvangen van de wonderbaarlijke dingen, welke op de volgende wijze geschilderd worden: „En Ik zal wonderteekenen geven in den hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookpilaren.” — Joël 2 : 30.

Voor velen zijn de gezalfde getrouwen zelf een levend, zichtbaar wonder. Een groote menigte verwonderde zich over de apostelen en anderen, die op Pinksteren den Heiligen Geest ontvingen. — Hand. 2 : 13-16. Ten aanzien van de aan God getrouwen staat er in Psalm 71 : 7: „Ik ben velen als een wonder geweest, doch Gij zijt mijne sterke toevlucht”. [Voor velen ben ik een treffend teken geworden, omdat Gij een machtige toevlucht voor mij zijt. (Kath. B.)]. „Zie, ik [Christus Jezus] en de kinderen, die de Heere mij gegeven heeft, zijn tot teekenen

en tot wonderen [het bewijs en het teken — K.B.] in Israëel, van den Heere der heirscharen, die op den berg Sion woont". — Jes. 8 : 18. „Hoor nu toe, Jozua, gij Hoogepriester, gij en uwe vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteeken [voorbeduiding; K.B., waarteeken; Menge]; want zie, Ik zal mijnen knecht, de SPRUIT, doen komen". — Zach. 3 : 8. (Zie ook Ezechiël 12 : 6, 11; 24 : 24-27) Jehova's getuigen van heden, staande onder den grooteren Mozes, hun aanvoerder Christus Jezus, hebben het door Mozes en Aäron in Egypte geschapen beeld der wonderen vervuld. — Exod. 4 : 21; 7 : 3-9; Deut. 4 : 34; 6 : 22. Jehova heeft zich in deze laatste dagen van Zijn getuigen bediend, om vele van Zijn bewonderenswaardige profetische drama's te vervullen. Jehova's „vreemde werk" op aarde is thans voor velen een wonder, en God's volk neemt hieraan een aandeel.

Met het oog op de „wonderteekenen in den hemel", waarvan de profetie gewaagt (Joël 2 : 30), heeft Jehova de oogen van het verstand of het onderscheidingsvermogen der getrouwe knechtsklasse geopend, opdat zij de beide groote teekenen of wonderen in den hemel zouden zien, die Johannes in het zinnebeeld aanschouwde. „En daar werd een groot teeken gezien in den hemel, namelijk eene vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder hare voeten, en op haar hoofd eene kroon van twaalf sterren; en zij was zwanger en riep, barensnood hebbende, en zijnde in pijn om te baren. En daar werd een ander teeken gezien in den hemel, en zie, daar was een groote roode draak, hebbende zeven hoofden en tien hoornen, en op zijne hoofden zeven koninklijke hoeden". — Openb. 12 : 1-3. Deze teekenen of wonderen zijn de twee groote organisaties, die tegenover elkander gesteld zijn. De klasse

van den trouwen knecht begon deze „wonderteekenen in den hemel” het eerst in het jaar 1921 n. Chr. te zien, toen *DE WACHTTOREN* voor de eerste maal iets over de organisatie van den Duivel publiceerde. Daarop publiceerde *DE WACHTTOREN* in het jaar 1925 een bewijsvoering, volgens welke God's volk erkende, dat de wonderen in het jaar 1914 begonnen te geschieden.

Met het oog op de wonderen, die in 1914 een aanvang namen, en met betrekking tot het „wonder . . . op de aarde” heeft Jehova de oogen des verstands van Zijn volk geopend, dat het de aardsche organisatie des Duivels — samengesteld uit de godsdienstige, commerciële en politieke elementen — kan onderscheiden, waarbij Jehova in het bijzonder heeft gewezen op de afschuwelijkheid van het godsdienstige element. Verder toont Jehova Zijn getuigen, dat Hij hen op aarde gebruikt, doordat Hij hen leidt om Zijn werk te doen, dat vanaf 1922 heeft bestaan in het deelnemen aan het uitstorten van de „zeven laatste plagen”, welke plagen den vijand uitermate hebben gekweld. De gebeurtenissen vormen een duidelijke vervulling van de profetie van Joël betreffende het zien van wonderteekenen in den hemel en op aarde.

De toestanden, die aan het einde der wereld zouden heerschen, verder beschrijvend, zeide Jezus; „En daar zullen teekenen zijn in de zon en maan en sterren, en op de aarde benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven, en den menschen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen”. [Er zullen teekenen verschijnen in zon, maan en sterren en op aarde zal er een beklemming liggen over de volken in radeloosheid om het geweld van een hevige zee-storm, terwijl de menschen krankzinnig worden van

angst en vrees, voor wat komen gaat over de wereld; K.B.] — Luk. 2 : 25, 26. De getrouwe knechten Gods hebben deze wonderen niet slechts gezien, zij hebben ze ook aan anderen vrijmoedig bekendgemaakt. De dingen, die de getrouwen als wonderen zouden zien, nader ontvouwend, zegt de profeet: „Bloed en vuur en rookpilaren”. Uitgestort bloed is een symbool van den dood en van datgene, dat met den dood in eenigerlei verbinding staat. Dat symbool werd voorschaduw, toen Mozes water in het land Egypte uitstortte en dit tot bloed werd, toen hij eveneens de wateren van den Nijl sloeg, waarop deze in bloed veranderden. — Exod. 4 : 9; 7 : 15-25.

De beteekenis van dit teeken werd aan Jehova's getrouwe knechten in het jaar 1934 door de publicaties in den *WACHTTOREN* geopenbaard. Het bloed werd ook voorschaduw door de gebeurtenissen, welke volgden op het blazen van de „tweede bazuin” en de uitgieting van de fiolen des toorns van den Almachtigen God. — Openb. 8 : 8, 9; 16 : 3, 4; (zie ook het boek „LIG” Afrik. uitgave). Op deze wijze werd geopenbaard, dat de wateren van den godsdienst en den handel doodaanbrengend zijn, in tegenstelling tot de wateren des lichts en der waarheid, van God den Almachtige uitgaande, die levend-makend zijn.

Wat het „vuur” betreft, zoo bevindt zich de vervulling van dit deel van de profetie van Joël klaarblijkelijk in de vurige boodschap van Jehova God, die Hij over de geheele aarde en in het bijzonder in het gebied van de schijnheilige „Christenheid” heeft laten verkondigen. Jehova's getuigen, de leden van de trouwe knechtsklasse, hebben deze vurige boodschap onder het volk mogen brengen; zij heeft de godsdienstaanhangers op ontzettende wijze verzengd en verbrand: „Daarom zegt de Heere, de God

der heirscharen, alzóó: Omdat gijlieden dit woord spreekt, zie, Ik zal mijne woorden in uwen mond tot vuur maken, en dit volk tot hout, en het zal ze verteren". — Jer. 5 : 14. „Is mijn woord niet alzóó als een vuur, spreekt de Heere, en als een hamer, die eene steenrots te morzel slaat?" — Jer. 23 : 29. Verder worden Jehova's getuigen, voorgesteld door den „in linnen gekleeden man", bevolen, Gods organisatie binnen te gaan, de vurige boodschap te nemen en haar over de stad of het land der „Christenheid" uit te strooien, hetgeen voor den godsdienst een vernietigende uitwerking heeft. — Ezech. 10 : 2, 7. Datgene, wat op het blazen van de „eerste bazuin" volgde, was als een vuur, waardoor de godsdienstaanhangers verzengd werden. — Openb. 8 : 6, 7.

Wat de „rookpilaren" — Joël 2 : 30 — betreft, zoo schijnen deze op den „rook van hunne pijniging" der vijanden Jehova's (in de eerste plaats de leidende godsdienstaanhangers en hun organisatie), te wijzen, die ontstaat doordat God's vurige boodschap onder hen verkondigd wordt. Het sprinkhanenleger van Jehova heeft deze vurige boodschap onder de godsdienstaanhangers gebracht; dit vuur heeft bij de godsdienstige leiders veel „rook der pijniging" teweeggebracht. — Openb. 9 : 17, 18; 14 : 11. „Die zal óók drinken uit den wijn van den toorn Gods, die ongemengd ingeschonken is in den drinkbeker zijns toorns; en hij zal gepijnigd worden met vuur en sulfer voor de heilige Engelen en voor het Lam. En de rook van hunne pijniging gaat op in alle eeuwigheid en zij hebben geene rust dag en nacht, die het beest aanbidden en zijn beeld, en zoo iemand het merkteeken zijns naams ontvangt". — Openb. 14 : 10, 11. De pijniging, welke God's boodschap den godsdienstaanhangers en in het bijzonder de Rooms-

Katholieke Hiërarchie bereidt, neemt in deze „laatste dagen“ dagelijks toe, zij uit zich in hun herhaaldelijk gehuil en hun verwenschingen. Deze menschen zijn zóó verslagen en ontsteld, dat zij het gepeupel ophitsen, Jehova's getuigen aan te vallen, waardoor zij duidelijk hun woede tegen God en Zijn Koninkrijk openbaren.

Opstijgende „rookpilaren“ toonen verder de bekendmaking van den toorn Gods tegenover degenen aan, die Zijn getrouwe dienaars vervolgen: „Rook steeg op uit zijn neusgaten, verterend vuur sloeg uit zijn mond: een brandende gloed sprong er uit op. Hij boog de hemel neer en daalde af, donkere wolken lagen onder zijn voeten“. — Ps. 18 : 9, 10; K.B.

Steeds weer maakt God in deze „laatste dagen“ Zijn toorn aan Zijn vervolgers bekend; doch de volledige bekendmaking van Zijn wraak zal pas in Armageddon volgen. Daarna zal de rook in eeuwigheid opstijgen, hetgeen beteekent, dat de klasse, die door het vuur, dat den rook verwekt, verteerd wordt, voor eeuwig zal ophouden te bestaan.

Na de uitstorting van den Heiligen Geest op alle vleesch viel er een helderder licht op de gezalfden. De godsdienstaanhangers echter en de klasse van den „kwaden knecht“ ondervonden precies het tegendeel; zij bevonden zich namelijk in het duister: „De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die groote en vreeselijke dag des Heeren komt“. — Joël 2 : 31.

De zon is God's werk, hij vormt des daags de bron des lichts vóór zijn aardsche schepselen. Slechts God kan dit groote licht in donkerheid veranderen. God maakt Zijn toorn aan Zijn vijanden bekend, doordat Hij duisternis over hen brengt. „Ik formeer het licht en schep de duisternis, ik maak den vrede en schep het kwaad, ik de Heere doe alle deze din-

gen." — Jes. 45 : 7. Bij „het kwaad" teekent de St. V. aan: „dat is, de straffen en plagen".

De plaag van de driedaagsche duisternis, die God over Egypte bracht, voorschaduwde de duisternis, waarin zich heden ten dage de handlangers van Satan bevinden. — Exod. 10 : 21-23. God drukt Zijn misnoegen over den vijand in de volgende woorden uit: „Hun weg zij duister en gansch slibberig en de Engel des Heeren vervolge hen." (Ps. 35 : 6). „Maar als met een stortvloed vaagt Hij zijn tegenstanders weg en duisternis jaagt zijn vijanden na"; K.B. — Nah. 1 : 8.

De Geest Gods geeft licht en God onttrekt dengenen het licht, die huichelachtig beweren God's dienaars te zijn, in werkelijkheid echter dienaars van den Duivel zijn. Alle godsdienstaanhangers verzetten zich tegen Jehova en Zijn voornemen, daarom bevinden zij zich in 't pikke donker. De Heere noemt in het bijzonder de klasse van den „kwaden knecht", die zich eens in het licht bevond, thans echter „in de uiterste duisternis geworpen" is. Voor de tegenstanders, die God's Woord verworpen hebben, verduistert God het licht en de waarheid van het Koninkrijk, welke door de zon voorschaduwde worden. Al de algemeen bekende gebeurtenissen wijzen in deze laatste dagen op de vervulling van dit deel van de profetie. Slechts zij, die den Geest des Heeren hebben, erkennen en waardeeren het Koninkrijk, terwijl alle anderen — in de eerste plaats de godsdienstijveraars — zich tegen dit Rijk verzetten en daarom in volledige duisternis zijn.

De maan is eveneens het werk van God's hand, geschapen om Zijn schepselen des nachts het licht te schenken. Slechts de Almachtige God zou de maan in bloed kunnen veranderen en dit doet Hij, om Zijn vijanden Zijn mishagen bekend te maken. „De maan onder [de] voeten" van de „vrouw" Gods is een zin-

nebeeld van de door Zijn wet geleide organisatie. Openb. 12 : 1. Zoo heeft Jehova de voorziening getroffen, dat Zijn organisatie op den rechten weg geleid wordt. Zij, die den Geest des Heeren hebben, worden door Zijn licht op paden der gerechtigheid geleid; het is hun een lust, Zijn wil te doen.

De vijand echter heeft zulk een licht niet, hij gaat veeleer in de duisternis voort zich tegen God te verzetten. Voor den vijand is de Heilige Schrift een zin-loos en zeer duister boek. De hedendaagsche heerschers der aarde ontvangen uit den Bijbel hulp noch troost. Alle heerschers houden zich aan den een of anderen godsdienst en beoefenen dien; God's Woord des lichts — dat Zijn wet is — komt den vijanden als iets doods en afschuwelijks voor. Dit doode en afschuwwekkende wordt door geronnen bloed voorgesteld, zoodoende heeft voor hen de maan zich in bloed veranderd. Het zijn in het bijzonder de beroeps-godsdienstaanhangers, met inbegrip van de politieke leiders der Roomsch-Katholieke Hiërarchie, die de waarheid haten, omdat zij hun van bloedige wraak en vernietiging verhaalt. — Deut. 32 : 43; Matth. 23 : 34, 35. *Voor zulk een vijand zijn God's Koning en Zijn Koninkrijk bepaald weerzinwekkend. Dictatoren beschouwen met afschuw God's wet; dit is dan ook de voornaamste reden, waarom de Hiërarchie en andere beroeps-godsdienstaanhangers de dictators ondersteunen. Zij strijden tegen het licht van God's Woord, bieden Zijn Rijk bitteren tegenstand en doen degenen, die de aandacht der menschen op de boodschap van het licht en de waarheid van het Koninkrijk vestigen, geweld aan. Gedurende den tijd van het „vreemde werk“ Gods, dat thans aan den gang is, beteekenen alle met het Koninkrijk verbonden dingen voor de aardsche vertegenwoordigers van Satan dood en*

ellende. Hier hebben wij nu een verder bevestigend bewijs, dat de dag van Armageddon nabij is, omdat volgens de profetie de zon verduistert en de maan in bloed verandert, onmiddellijk vóórdat de groote en verschrikkelijke dag Jehova's komt.

In het bijzonder na 1925 hebben Jehova's getuigen de boodschap van het Koninkrijk uitgedragen en haar onder het bereik der menschen gebracht. Deze boodschap spreekt van den dag der wrake onzes Gods, zij zegt, dat deze dicht nabij is. Dit is het aandeel, dat Jehova's getuigen aan het „vreemde werk” Gods hebben, zulk werk komt den godsdienstaanhangers als iets zeer vreemdsoortigs voor. Dit getuigeniswerk moet gedaan worden, voordat Jehova den vijand Zijn groote macht toont, hetgeen in Armageddon geschiedt. *Doordat Jehova Zijn Naam en Zijn Koninkrijk op de geheele aarde laat verkondigen, waarschuwt Hij den vijand en verleent Hij tegelijkertijd Zijn genade aan de godsdienstaanhangers, die misleid en bedrogen zijn en als gevangenen in de godsdienstige organisaties worden vastgehouden, of onbewust meelopers van de godsdienstaanhangers geweest zijn.* Heden, in dezen dag, maakt Jehova ons duidelijk, dat de godsdienst tot ondergang gedoemd is. Deze waarschuwingsboodschap voor den ondergang geeft al degenen, die zachtmoedig zijn, de gelegenheid, naar het Koninkrijk te vluchten om bescherming te verkrijgen, voordat de toorn Gods tegen Satan's organisatie tot uiting komt.

Wie zal ontkomen?

Thans den Naam en het Koninkrijk van Jehova alsmede het naderende uur van Zijn toorn over alle boosheid te mogen verkondigen, is een onbeschrijf-

felijk voorrecht, dat dengenen verleend wordt, op wie Hij Zijn Geest gelegd heeft. De boodschap verkondigt stoutmoedig de oppermacht van Jehova, deze verkondiging geschiedt temidden van godsdienstigen tegenstand; zij stelt dengenen, die er naar luisteren en haar gehoorzamen, in staat, bescherming en redding te vinden. Dit laatste heeft God door de profetie in Joël 2 : 32 voorzegd: „En het zal geschieden, al wie den naam des Heeren zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sion en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de Heere gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de Heere zal roepen”. [Alwie den naam van Jahve aanroept, die zal behouden blijven; want op den berg Sion en in Jeruzalem zal dan een wijkplaats [een ontkomen schare, (Menge)] zijn. Immers, zoo heeft Jahve gesproken: „Alwie door Jahve wordt geroepen, zal dan behouden zijn”; K.B.]

Hieruit volgt noodzakelijkerwijze, dat een ieder, die den Naam des Heeren *niet* aanroept, uiteraard *niet* gered zal worden. Dit alternatief maakt het voor Jehova's getuigen tot een gebiedende plicht, hun opdracht uit te voeren, doordat zij heden Zijn Naam, Zijn Koninkrijk en Zijn wraak verkondigen.

Wanneer moet men den Naam Jehova's aanroepen, om gered te kunnen worden? Het is te laat, wanneer de strijd van Armageddon reeds begonnen is, in welke tijd allen met hun natuurlijke oogen de demonstratie van de wraak Gods over de boosheid zullen kunnen zien. Wie bescherming wenscht te vinden, moet echter geloof hebben. Hij moet in de eerste plaats gelooven, dat Jehova de Almachtige God is en dat bescherming en redding van Hem komen. — Hebr. 11 : 6; Ps. 3 : 8. Hij moet gelooven, dat Jezus Christus de Verlosser en Bevrijder is, en hij moet vervolgens in overeenstemming met dit geloof han-

delen, anders blijft de door de overerving op hem rustende vloek tot zijn verderf op hem liggen. — Joh. 3 : 36. *Hij roepe den Naam Jehova's aan, voordat de strijd van Armageddon begint. Dit moet hij doen, doordat hij naar de waarheidsboodschap luistert, haar gelooft en handelt overeenkomstig haren inhoud. De boodschap wordt gebracht door hen, die voor Jehova getuigen en in het bijzonder door degenen, op welke God Zijn Geest gelegd heeft.*

Om deze reden zendt Jehova Zijn gezalfde getuigen uit, opdat zij Zijn Naam en Zijn voornemen verkondigen: „Hoe zullen zij dan hem aanroepen, in welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in hem gelooven, van welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij hooren zonder die hun predikt? [zonder iemand, die voor de waarheid getuigt of haar verkondigt?] En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? [zij worden gezonden, doordat zij van Jehova de zalving des Geestes en de opdracht ontvangen, heen te gaan en het evangelie van het Koninkrijk aan alle creaturen te prediken]. Gelijk geschreven is: Hoe lieflijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!“ [„Hoe te rechter tijd komen de boodschappers van goede tijding!“ — K.B.]. — Rom. 10 : 14, 15. Over deze getrouwen staat in de profetie geschreven: „Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten desgenen [van Christus] die het goede boodschap, die den vrede doet hooren; desgenen die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet hooren; desgenen die tot Sion zegt: Uw God is Koning“. [Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van den gezant, die de vreugde van de vrede meldt, die de blijde boodschap brengt, en het heil verkondigt, die tot Sion zegt: „Uw God is Koning!“ — Kath. B.] — Jes. 52 : 7.

Het valt ons gemakkelijk te erkennen, waarom de dictators verlangen, dat men vlaggen groet en de menschen „heil" toeroept, waarom de Roomsch-Katholieke Hiërarchie met zulke eischen aan het volk instemt, waarom zij de wetgevende lichamen aanspoort wetten uit te vaardigen, die onheil aanbrenge en waarom de Roomsch-Katholieke Hiërarchie verlangt, dat het volk slechts datgene hoort, wat de Hiërarchie het voorhoudt.

De daden van de dictators en de Roomsch-Katholieke Hiërarchie en hun andere godsdienstige beschermers bewijzen definitief, dat dezen de werktuigen van den Satan zijn. Waarom stellen zij anders wanhopige pogingen in het werk, om de menschen van Jehova God af te keeren en hen te verhinderen iets van Zijn Naam en Zijn Koninkrijk te hooren? De dictators en godsdienstaanhangers hebben blijkbaar Christus Jezus, Jehova's gezalfden Koning, den Heerscher in de Theocratie, verworpen. Iedere poging wordt in het werk gesteld, om het volk verwijderd te houden van de eenige mogelijkheid bescherming en redding te vinden. Dit blijkt duidelijk zoowel uit de Schrift als uit de feiten, die zich in de laatste jaren hebben voorgedaan. Over den Koning staat geschreven: „Hij is de steen, die door u als de bouwlieden werd versmaad, maar die tot hoeksteen werd. In niemand anders is het heil. Er is onder de hemel geen andere naam gegeven aan de mensen, waarin wij de redding moeten vinden". — Hand. 4 : 11, 12; K.B.

De dictators en godsdienstaanhangers zijn zoogenaamde bouwlieden van aardsche regeeringen, die er op staan, in plaats van en voor God's Koninkrijk, te heerschen. Zij verwerpen definitief den Koning van Jehova en Zijn Koninkrijk, daarom zal Jehova's toorn tegen hen binnenkort tot uitdrukking komen.

Wie bij de godsdienstaanhangers blijft hangen, zal in de groote catastrophie van Armageddon onvermijdelijk te gronde gaan. Wie bescherming en redding wenscht te vinden, moet de waarheid vóór Armageddon hooren en den Heere gehoorzamen, doordat hij den godsdienst en de godsdienstaanhangers den rug toekeert en ijverig bescherming onder Jezus Christus zoekt. De Heere Jezus Christus, Hij alleen, is de groote Rechter en Scherpreeker Jehova's: „Daar is een eenig Wetgever, die behouden kan en verderven“. [Eén is wetgever en rechter, Hij, die de macht heeft om te behouden en te verderven. — Jac. 4 : 12. N.V.]. Laten allen, wier hartewensch het is de leiding van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en de dictatoren te volgen, dezen wensch uitleven; laten allen, die zich voor hen willen nederbuigen, menschen hulde brengen en vlaggen groeten, hun eigen verlangens volop bevredigen! Het zij zoo! Nochtans moeten dezulken ten volle gewaarschuwd zijn en weten: bevrijding valt slechts hem ten deel, die geloof aan God en Zijn Koning betuigen en die God en Zijn Koning gehoorzamen, doordat zij vóór Armageddon handelen, evenals Rachab gedaan heeft. — Jac. 2 : 24-26.

De georganiseerde godsdienst nam een aanvang met Babylon; sedertdien zijn de godsdienstaanhangers en hun organisaties in de Schrift steeds onder en met den naam „Babylon“ aangeduid. Evenals God Jeremia zond om de zachtmoedigen, de menschen van goeden wil onder de Israëlieten, te waarschuwen opdat zij uit de organisatie des Duivels zouden kunnen vluchten, zoo zendt Hij ook thans Zijn gezalfden uit, vergezeld door hun metgezellen, de Jonadabs, opdat zij alle anderen waarschuwen, die bescherming en redding wenschen. Tot deze gewaarschuwdens zegt Jehova thans: „Vlucht uit het midden

van Babel! Redt uw leven, allen, dat gij door zijn ontaarding niet mee omkomt! Want nu is het de tijd van Jahve's wraak; betalen zal Hij hun naar verdienste. — Mijn volk, weg! Eruit! Dat ieder zijn leven redt voor Jahve's brandende toorn! — Jer. 51 : 6, 45; K.B.

Deze boodschap moet thans aan de menschen gebracht worden en een ieder, die de zalving des Heiligen Geestes ontvangen heeft, heeft God de verantwoording opgelegd, aan het overbrengen hiervan deel te nemen. In gebreke te blijven of te weigeren deze gegeven opdracht te vervullen, zou voor degenen die zoo handelen, ongetwijfeld een noodlottige uitwerking hebben.

In de dagen van het voorbeeld bevonden Jeruzalem en Zion zich op twee aangrenzende bergen, zij voorschaduwden de universeele en de hoofdorganisatie Jehova's, die uit Jezus Christus en de 144.000 leden van Zijn lichaam, die door den Heiligen Geest gezalfd zijn, samengesteld is. Op den tegenbeeldigen berg staan thans Jezus Christus en Zijn lichaamsleden tegen den vijand sterk verschanst. — Openb. 14 : 1-3. Degenen, die de „groote schare” zullen vormen, worden niet voorgesteld als op den berg Zion staande. Alle menschen van goeden wil, die, zooals hun geboden is, naar de bergen vlieden en daar tot het einde van Armageddon trouw onder de bescherming van Christus blijven, zullen gered worden en de „groote schare” vormen. „Maar op den berg Sion zal ontkoming zijn” zegt de profetie. Het woord „ontkoming” beteekent hier een ontloopen, ontsnappen aan, het kan zeer goed op het ontkomen zelf, alsmede op degenen die ontkomen, toegepast worden. — Jes. 4 : 3, 4. Jehova heeft door Christus Jezus, het Hoofd van Zijn organisatie Zion, maatregelen voor de menschen van goeden wil getroffen.

„Maar op den berg Sion zal een wijkplaats zijn, heilig zal die wezen, en het huis Jakob zal bezit nemen van zijn eigendom”. — Obadja 17; K.B. *De berg Zion is de Theocratie of het Koninkrijk, en daar zal ontkoming zijn, omdat Jehova God voor Zijn organisatie wil strijden, zooals geschreven staat: „Want alzóó heeft de Heere tot mij gezegd: Zoals de leeuw, de jonge leeuw (zich) grommend (te weer stelt) bij zijn prooi, als heel de herderstroep zich tegen hem verenigt, en zich niet laat schrikken door hun geschreeuw, niet schuw wordt door hun lawaai, zo daalt Jahve der legerscharen neer om te strijden op den berg Sion en zijn heuvel. Zoals vogels rondvliegen (boven hun nest), zo zal Jahve der legerscharen Jerusalem beschermen. Hij zal het dekken en beschutten, het vrijwaren en beschermen. — Jes. 31 : 4, 5; K.B. Zoo toont de Heere, dat Lescherming en redding slechts van Hem en door middel van Zijn Koninklijke organisatie kunnen komen; dit maakt Hij in het belang van de Jonadabs of de menschen van goeden wil bekend.*

Ontkoming en redding zullen nergens anders te vinden zijn dan in de organisatie des Heeren: „zooals de Heere gesproken heeft”. Deze éénige mogelijkheid heeft God herhaaldelijk door Zijn profeten, de „heilige mannen van oudsher” verklaard. Dit heeft Hij ook door Christus Jezus en Zijn apostelen gezegd en thans gebruikt Hij het overblijfsel of de gezalfden, om de aandacht van de menschen van goeden wil op deze boodschap te vestigen. Van de trouwe mannen van oudsher af tot en met het overblijfsel, waren deze personen getuigen voor den Naam en het voornemen Jehova's. Het overblijfsel draagt de boodschap uit, die de Heere gesproken heeft, het moet voortgaan, haar aan het volk te brengen, omdat dit het doel van zijn zalving is.

De profetie in Joël 2 : 32 toont aan, dat het overblijfsel een deel van de organisatie Jehova's vormt, dat haar thans op aarde vertegenwoordigt, in de eerste plaats Jehova's hoofdorganisatie Zion, waarvan geschreven staat: „En dat, bij de overgeblevenen [het overblijfsel (Eng. B.)], die de Heere zal roepen". Verder wordt hierdoor duidelijk gemaakt, dat de „andere schapen", die inderdaad ontkomen en een toevlucht vinden, thans de boodschap van het Koninkrijk hooren en gelooven; daardoor zoeken zij den Heere. Zij behooren hun plaats onder de leden van het overblijfsel in te nemen en metgezellen van het overblijfsel in den dienst te worden. De overlevenden van het overblijfsel moeten in de organisatie blijven, om bescherming en redding te vinden. Jehova heeft de leden van het overblijfsel uit alle natiën bijeengeroepen, om getuigen voor Zijn Naam te zijn, op hen heeft Hij Zijn Geest uitgestort. Vóór 1919 werden velen van hen door de organisatie van den vijand in gevangenschap gehouden; doch de Heere bevrijdde hen en zond hen uit als Zijn gemachtigde getuigen. Om hun onkreukbaarheid te bewaren, moeten deze getuigen in de vervulling van de opdracht, die de Heere hun gegeven heeft, getrouw volharden. Daarna zullen zij in de verkondiging van den Naam en het voornemen Jehova's, den hoogsten Heerscher der Theocratie, grooten ijver aan den dag leggen. Wie getrouw zijn plicht vervult, moet noodzakelijkerwijze den godsdienst en de godsdienstaanhangers aan de kaak stellen, om deze reden worden Jehova's getuigen door de godsdienstaanhangers ten zeerste vervolgd.

Ter bemoediging, vertroosting en versterking van de hoop dergenen, die de zalving van den Heiligen Geest ontvangen hebben en die daarom in deze „laatste dagen" de rechtmatig aangestelde diena-

ren van Jehova zijn, moeten zij verder steeds het feit in gedachte houden, dat deze gezalfden God's „sprinkhanen" zijn, die Hij zijn „groot leger" noemt, (Joël 1 : 4; 2 : 11, 25) en dat zij op het slagveld worden uitgezonden, om daar aan Zijn werk, Zijn „vreemde werk" deel te nemen. Jehova heeft Zijn oordeel betreffende den ondergang en de eeuwige vernietiging over den godsdienst en de beroepsgodsdienst-aanhangers reeds geveld. Hieruit volgt, dat de religieuze menschen — in 't bijzonder de leiders — Jehova's getuigen tot het bittere einde zullen bestrijden. De profetie toont aan, dat velen van de leiders zich achter muren verstoppen en hun „draadpoppen" er toe zullen bewegen, naar voren te treden om tegen Jehova's getuigen te strijden. Van nu af aan tot het einde is er van den vijand niets anders te verwachten dan een toenemende tegenstand. Jehova zegt daarom tot Zijn volk, dat dit het geval zal zijn; doch Hij zegt tevens, dat de vijand in dezen strijd een volledige nederlaag en algeheele vernietiging zal vinden: „Zij zullen u wel bestrijden, maar u niet overweldigen; want Ik sta u als hulp terzijde. Zo sprak Jahve. — Jer. 1 : 19; K.B.

In het jaar 1918 werden de getrouwen van destijds in den Tempel verzameld, en de Heilige Geest werd over hen uitgestort. Degenen, die sedertdien in het lichaam van Christus zijn gebracht, zijn eveneens de uitstorting van den Heilige Geest door Christus Jezus, het Hoofd van Zion, deelachtig geworden. Mordechai en Naomi voorschaduwden de eerst verkozen klasse, terwijl Esther en Ruth de latere voorstellen. Al dezen tezamen vormen de klasse van den „getrouwen en voorzichtigen dienstknecht", wien de Heere Jezus Zijn Koninkrijksbelangen op aarde toevertrouwd heeft. Hun taak is: deze Koninkrijksbelangen te allen tijde getrouw te

behartigen. Door hun trouw in de vervulling van hun plicht bij de uitvoering van hun opdracht, werden zij het voorwerp van smaadheid en vervolging van de zijde der godsdienstaanhangers. Moge intusschen alle gezalfden tezamen met hun metgezellen goedsmoeds zijn, doordat zij het overige deel van de profetie van Joël bestudeeren en God's doelstelling erkennen, om bij den vijand opruiming te houden en dengenen, die Hem liefhebben, volledige bescherming en redding te laten toekomen.

VERGELDING

HOOFDSTUK X

JEHOVA doet helder uitkomen, dat Hij altijd met den vijand afrekent. Voor een langen tijdsduur veroorlooft God den vijand om, zonder daarin belet of verhinderd te worden, zijn plannen ten uitvoer te brengen. Maar dan kiest Jehova Zijn eigen bestemden tijd, om den vijand tot den laatsten cent terug te betalen voor al datgene, wat hij uitgehaald heeft. De tegenwoordige tijd is de dag Jehova's, de dag, waarin Zijn getrouwe getuigen de taak opgelegd wordt, de „wraak van onzen God” te verkondigen. Deze bekendmaking dient plaats te vinden vóór de uiteindelijke afrekening. De godsdienstige lieden hebben nu een groote twistzaak met Zion, God's hoofdorganisatie, die op de aarde vertegenwoordigd wordt door de getrouwe getuigen Jehova's. Daarom zegt Jehova: „Het zal zijn een jaar der vergeldingen om Sions twistzaak”. [Het is.. een jaar van vergelding om de strijd tegen Sion; K.B.] — Jes. 34 : 8. God brengt Zijn getrouwe dienstknechten allereerst op de hoogte van Zijn voornemen, om behoorlijke vergelding uit te oefenen tegenover den vijand, waarna Hij vervolgens Zijn getuigen uitzendt, om den vijand te berichten, dat de rekening opgemaakt is en God hem binnenkort zal vernietigen. — Jer. 51 : 6, 56.

Heden ten dage vertoont zich de „Katholieke Actie” in alle deelen van de „Christenheid” in buitengewoon boosaardige vormen. De Rooms-Kathol-

lieke-Nazi combinatie voert, in haar bittere oppositie tegen de Theocratie, oorlog tegen Jehova's getuigen. Door bedreigingen en boycot van de zakenlieden zorgen de mannen der Hiërarchie er voor, dat zij — ten koste van anderen — vereerd en in de couranten geprezen worden. De Hiërarchie tracht het voor zichzelf en voor anderen geloofwaardig te maken, dat zij werkelijk hoog in het zadel zit en de wereld voor en in de plaats van God's Koning, Christus Jezus, beheerschen zal. De clerus is trotsch, blufferig, aanmatigend en wreed; terzelfder tijd openbaart hij zijn lafheid. Aangezien hij niet in staat is, tegenover eerlijke menschen blijvend te verbergen dat hij een godsdienstige afpersing bedrijft, zoo stuurt hij voor den aanval op Jehova's getuigen het arglistige element van jonge Nazi's er op uit. De eigenlijke misdadigers, die verantwoordelijk zijn voor zulke gemeene aanvallen, zijn de hooggeplaatsten van de Hiërarchie. Zij zinnen op middelen tot het uitvoeren van booze daden en laten het aan anderen over deze daden ten uitvoer te leggen. Zij veronderstellen, dat zij ongestraft euvel daden aan de dienaren van God en Zijn Koning kunnen begaan. Te bestemder tijd zal God de Heere echter ingrijpen, Hij zal de zelf-verhoogde Hiërarchie vernederen. De godsdienstige afpersers zullen hun einde niet in vrede vinden, doch in den oorlog en wel door de hand van Christus, den Koning.

Koning David was een voorbeeld van den Heere Jezus Christus. Van David staat geschreven, dat God's Woord in zijn mond was en dat hij sprak, zooals God's Geest het hem ingaf — 2 Sam. 23 : 2. Het „adder"-gebroedsel van Saul voorschaduwde de godsdienstaanhangers; deze vijand had David, den gezalfde Gods, wreed bestreden. In zijn laatste levensdagen gaf David aan Salomo de opdracht, dat

zij, die David vervolgd en een campagne tegen hem gevoerd hadden, hun rechtmatige bestraffing niet mochten ontloopen. Deze wreede campagne stelde de tegenwoordige zoogenaamde „Katholieke Actie” tegen de gezalfden Jehova’s voor, die thans op aarde zijn. David noemde eenigen van de aanvoerders van deze tegen hem gerichte goddelooze samenzwering en haalde hun bijzondere daden der boosheid aan. Onder degenen die vermeld werden bevond zich ook Joab. Van hem zeide David: „Doe dan naar uwe wijsheid, dat gij zijn grauwe haar niet met vrede in het graf laat dalen.” — 1 Kon. 2 : 6. Simeï vervloekte David en greep hem aan, evenals de Hiërarchie met de door haar bedrogen werktuigen, Jehova’s getuigen vervloekt en aanvalt. Simeï beteekent „beroemd”. Zoo zijn ook de voor-aanstaanden der Hiërarchie heden beroemd. Zoowel Simeï als de Hiërarchie vormen het zaad van de Slang. Jehova’s profeet sprak van Simeï, den goddeloozen vervolger, de volgende woorden, die thans in veel sterkere mate de booze Hiërarchie betreffen: „Gij moogt hem niet ongestraft laten: gij zijt een wijs man, en zult wel weten wat gij met hem moet doen, om zijn grijze haren bebloed in het graf te laten dalen.” — 1 Kon. 3 : 9; K.B. Toen de Heere door bemiddeling van David Salomo aanduidde, wat hij al-zoo moest doen, voorschaduwde dit, wat Hij binnenkort ten aanzien van de Katholieke Hiërarchie en haar goddelooze bondgenooten zal uitrichten.

De Hiërarchie-Nazi-verbinding heeft Jehova’s getuigen met groot leed overladen en vele wreede misdaden aan hen begaan, zij gaat voort dezen weg te bewandelen. Daarom spreekt de Heere van haar: „Zal God dan geen recht doen Zijnen uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen [en zal Hij voor hen op zich laten

wachten?; K.B.] Ik zeg u, dat Hij hun haastelijk recht doen zal. Doch de Zoon des menschen, als Hij komt, zal Hij geloof vinden op de aarde?" — Luc. 18 : 7, 8.

Doordat Jehova thans Zijn volk de beteekenis van de profetie van Joël onthult, stelt Hij het met Zijn voornemen betreffende den vijand in kennis. Ten opzichte van de rechtvaardige vergelding Gods aan de Hiërarchie, de leiders van de godsdienstige organisatie en de godsdienstige vervolgers, die de duivelsche organisatie, genaamd „Babylon" vormen, zegt de Grootere David, Christus Jezus, verder: „Want haar zonden gingen zich opstapelen tot aan de hemel en God ging haar ongerechtigheden gedenken. Betaalt haar, zoals zijzelf betaalde. Verdubbelt het dubbel naar haar daden. Mengt in de beker, die zij gereed maakte, het dubbele. Geeft haar zoveel kommer en rouw, als zij glorie en weelde kende. In haar hart immers zegt zij: „Als koningin zetel ik. Ik ben geen weduwe en in geen geval zal ik droefheid kennen". — Openb. 18 : 5-7; K.B. Zoo luidt het geschreven oordeel Jehova's over dit goddelooze, zoogenaamd godsdienstige gezelschap, dat Zijn Naam onteerd heeft. Mogen de trouwe navolgers van Christus Jezus thans weten, dat deze dingen in de Schrift opgeteekend zijn tot onderwijzing, hulp, troost en versterking van de hoop dergenen, die nu, in een tijd, waarin de vijand hen op heftige wijze vervolgt, de Theocratische Regeering verkondigen. — Rom. 15 : 4. Jehova's getuigen in Duitschland en andere landen hebben van de zijde der Nazi's en der Hiërarchie-samenzweerders veel te lijden gehad en lijden nog zéér. Mogen echter deze trouwe navolgers van Christus in volkomen vertrouwen op God nog een kleinen tijd volharden! God zal de rekening vereffenen en er voor zorgen, dat deze godsdienstige samenzweerders niet vreedzaam in het graf zullen

dalen. Wat verder in de profetie van Joël volgt, onthult hetgeen Jehova den godsdienstigen samenzweerders zal aandoen, welke tegen Zijn getuigen en Zijn door Christus, den Koning, uitgeoefende regeering strijden. Eerst onderricht God Zijn volk omtrent al datgene, wat Hij van plan is te doen, en vervolgens onthult Hij aan hen, hoe Hij dit volbrengen zal.

In de voorgaande bladzijden is het bewijs uit de Schrift gepubliceerd, dat Jehova degenen, die door den Héere in den Tempel gebracht zijn, met Zijn Geest gezalfd heeft. Dezen werden vervolgens uitgezonden, om Jehova's Naam en den dag Zijner wraak te verkondigen. Verder moeten zij de hun gegeven goddelijke opdracht getrouw vervullen en den Heere een volledig verslag van hun verrichtingen uitbrengen. Vanaf 1918 dateert de periode, die — volgens de woorden van den profeet — als „dien dag” en „dien tijd” bekend is. Dit is de tijd, gedurende welken de Heere de leden van Zijn volk tot Zich vergadert, hen zalft, hun de opdracht geeft Zijn werk te doen en hen hiertoe uitzendt. Gedurende dezen tijd verzamelt God tegelijkertijd de vijanden, waarschuwt hen, kondigt hun Zijn gericht aan en doet hun daarna hun gerechte straf toekomen. Hij zegt daarom door Zijn profeet: „Want ziet, in die dagen en te dier tijd, als Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden. — Joël 3 : 1. In het bijzonder sedert 1922 heeft de Heere degenen, die tot „Juda” en „Jeruzalem” behooren, uit de gevangenschap gebracht en aan het werk gezet.

In dit deel van de profetie zegt Jehova van tevoren, dat Hij in „die dagen”, waarin Hij Zijn Geest op Zijn volk uitstort, het overblijfsel oproept, naar Zion te komen, om gezalfd te worden en gebiedt, aan Zijn werk een aandeel te nemen, zooals dit in

Joël 2 : 29 vermeld wordt. In dezen tijd, dat wil zeggen: nadat de Heere tot den Tempel ten gerichte verscheen, leidt Hij Zijn getrouw volk uit Satan's organisatie en bevrijdt het van de vrees voor Satan's menigte, opdat het God en Zijn Koning vrijmoedig en onbevreesd moge dienen. Dit is de eerste maal, dat de profetie van Joël gewag maakt van de gevangenschap van het overblijfsel Gods — de getrouwen, welke verdrukt werden — dat na 1918 voor een bepaald doel uit de gevangenschap gebracht is. Van deze getrouwen verklaart God door Zijn profeet: Zo spreekt Jahve der legerscharen: „Geweld hebben de kinderen van Israël geleden en de kinderen van Juda met hen. Allen, die ze gevangen wegvoerden, houden ze vast en weigeren hun de vrijheid te geven. Maar sterk is hun Verlosser: Jahve der legerscharen is zijn naam. Krachtig neemt Hij hun zaak ter hand, zodat er rust komt over de aarde, maar onrust over het volk van Babel”. — Jer. 50 : 33, 34; K.B. Dit toont aan, dat de Heere Jezus Christus — de Veldmaarschalk van Jehova, die Zijn krijgers beveelt — geheel voor den strijd toegerust, naar voren treedt, wanneer de vijand zijn rechtvaardige straf ontvangen zal.

Jehova begint vervolgens den vijand in een positie te manoeuvreren, waarin hij vernietigd zal worden. Degenen, die den vijand op aarde vormen, worden voor dit doeleinde uit alle natiën bijeenvergaderd. „Dan zal Ik alle heidenen vergaderen en zal ze afvoeren in het dal Josafats en Ik zal met hen aldaar richten vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid en Mijn land gedeeld.” [Dan zal Ik alle volken verzamelen en doe ze komen in het dal waar Jahve oordeelt. (Noot: dit is de beteekenis van den Hebr. naam „Dal van Josafat”). Dan zal Ik hen vonnissen om mijn

volk, Israël, mijn eigendom, dat zij versnipperden over de volken, terwijl zij mijn land verdeelen; K.B.] — Joël 3 : 2.

Alle deelen en alle elementen van de zichtbare vertegenwoordigers van Satan zijn verzameld. Deze profetie wordt verder ondersteund door het volgende getuigenis van een anderen profeet Jehova's: „Maar nu hebt gij Mij te wachten, — zoo luidt de Godsspraak van Jahve — op den dag dat Ik optreed om te getuigen! [als aanklager; — Utr. B.] Want mijn oordeel komt! Dan roep Ik alle volken samen; breng Ik al de koninkrijken bijeen, om mijn gramschap over hen uit te storten, heel de gloed van mijn toorn. Ja, door mijn brandende naijver gaat heel de aarde op in vlammen.” — Zef. 3 : 8; K.B.

Het bijeenvergaderingswerk des Heeren begint na de uitstorting van den Heiligen Geest op God's getrouwen. De feiten toonen aan, dat dit sedert 1922 geschied is. Hoe heeft het bijeenvergaderen plaats? Jehova zendt Zijn getuigen — die hiertoe rechtmatig opdracht gekregen hebben — uit, opdat zij Zijn boodschap der wraak verkondigen (hetgeen zij ook doen) en opdat zij bekend maken, dat de tijd voor de definitieve vereffening van de rekening, waardoor Zijn Naam gerechtvaardigd zal worden, gekomen is. Ook laat Hij Zijn getuigen verkondigen, dat Zijn gezalfde Koning en Zijn Koninkrijk aanwezig zijn. Inplaats dat zij met de organisatie des Duivels een compromis sluiten, brengen de getrouwe getuigen onder de bevelen van Christus Jezus de boodschap, dat de Heere binnen korten tijd den vijand in stukken zal slaan.

Het onvermijdelijke gevolg van de verkondiging van bovengenoemde boodschap Gods is het ontmaskeren van de Katholieke Hiërarchie en haar godsdienstige bondgenooten, doordat duidelijk geopen-

baard wordt, dat godsdienst bedrog en een valstrik is. Hij is het voornaamste middel, waardoor de ver-
tegenwoordigers van den Duivel afpersing bedrij-
ven. Dit gezelschap onteert God's Naam en leidt de
mensen op den weg des verderfs. Aangezien de
Hiërarchie en haar werktuigen door God's bood-
schap der waarheid gestoken zijn, zetten zij alle na-
tiën en het heerscherselement hiervan aan — alsmede
de ruwe en woeste vlegels — zich bij een complot
tegen Jehova's getuigen, dat de geheele wereld om-
vat, aan te sluiten, dus tegen de heerschappij Gods
te ageeren. In haar poging de getuigen te verplet-
teren, die voor Jehova's Koninkrijk getuigenis af-
leggen, sluit de machthebbende Hiërarchie zich bij
de dictators der totalitaire regeeringen aan. Het vol-
ledige bewijs voor het bestaan van deze samenzwe-
ring tegen Jehova's Koning en Zijn Koninkrijk wordt
dagelijks meer aan het licht gebracht. Een Jezuïe-
tisch priester zeide bijvoorbeeld in een radiolezing
onlangs: „Indien het Amerikaansche volk doortas-
tend zou optreden (op zijn achterste beenen ging
staan!), zou het Jehova's getuigen in één uur kunnen
vernietigen.” Deze Jezuïetenpriester is de vertegen-
woordiger van het Pausdom, hij handelt met de vol-
ledige goedkeuring van den paus en de andere man-
nen van de Hiërarchie, ofschoon de Hiërarchie dit
feit tracht te verheimelijken. In haar verlegenheid,
de waarheid omtrent haar betrekking tot dezen Je-
zuïetenpriester te verbergen, neemt de Hiërarchie
haar toevlucht tot leugens, juist zooals de Heere Je-
hova het in Jesaja 28 : 15 voorzegd heeft. Deze Je-
zuïeten-radiopriester streeft er in zijn eerezucht naar,
dictator van Amerika te worden, als het Pausdom de
macht over de Amerikaansche natie overneemt. Der-
gelijke programma's maken ook bij andere natiën der
aarde snelle vorderingen. Op deze wijze nu leveren

de vijanden zichzelf rechtstreeks over in de hand van Christus Jezus, den Scherprechter van Jehova,— door hun vijandelijke positie te betrekken, zoodat zij in Armageddon vernietigd kunnen worden.

De vijandelijke strijdkrachten moeten op het slagveld gebracht worden, daarom zegt Jehova: „Ik . . . zal ze afvoeren in het dal Josafats.” De vijand moet daar gebracht worden, opdat hij zal zien en tot de overtuiging gebracht wordt, dat Jehova de Allerhoogste en de Eenige is, Wiens macht triomfeeren moet over de totalitaire heerschers en alle andere deelen van de organisatie van Satan, die zich alle verzetten tegen de Theocratie. De strijdkrachten van den vijand worden niet in het zoogenaamde „dal Josafats” gebracht, dat op de landkaarten van den modernen tijd voorkomt. De Bijbelsche uitdrukking „dal Josafats” heeft geenerlei betrekking op dit letterlijke, aardrijkskundige dal. Deze uiteenzetting van Joël is de éénige plaats in den Bijbel, waarin de uitdrukking „dal Josafats” voorkomt. Zij is ongetwijfeld symbolisch en heeft betrekking op hetzelfde feit, dat door het dal voorschaduwde werd, namelijk de gebeurtenis waar Moab, Ammon en de horden van het gebergte Seïr tegen elkander streden en volslagen vernietigd werden, zoodanig, dat niemand ontkwam. — 2 Kron. 20. Daarna noemde koning Josafat deze plaats „dal van Beracha”, omdat zijn volk daar — wegens de rechtvaardiging van den goddelijken Naam, die Hij door de volledige vernietiging van den vijand bewerkstelligd had — den Naam des Heeren verheerlijkte. — 2 Kron. 20 : 26. *De naam „dal Josafats” beteekent „Jehova heeft gericht” of „Jehova verschaafte recht (heeft gerechtvaardigd)”. Dit toont aan, dat de plaats van den strijd heenwijst naar den tijd van de volledige rechtvaardiging van Zijn Naam door Zijn gezalfden Rechtvaardiger,*

Christus Jezus, den grooten Rechter en Koning.

Verder luidt de profetie: „En Ik zal met hen aldaar richten [in het gericht gaan (Menge), vonnissen; K.B.] vanwege mijn volk“. Het hier genoemde „richten“ beteekent niet, dat dit richten voltrokken zal worden door middel van petitionementen, protesten, waarschuwingen of andere door Jehova's getuigen gedurende den tijd van Zijn „vreemde werk“ toegepaste middelen. Het beteekent veel méér dan dit. Als het hier genoemde richten plaatsvindt, zal het „vreemde werk“ van Jehova geëindigd zijn. Het Hebreeuwsche woord, dat hier met „richten“ vertaald is, luidt *shaphat*, en dit woord is een onderdeel van den naam van het dal van Josafat (Hebr. *Jehoshaphat* d.i. Jehova richt). De woordkundige betekenis bewijst, dat het dal een zinnebeeld is, dat geen betrekking heeft op het dal in Palestina, waar de Joden hun dooden begroeven, doch symbolisch heenwijst naar den tijd en de plaats, waarin Jehova Zijn „vreemde daad“ voltrekt, die de algeheele verdelging van den vijand ten gevolge heeft.

God richt niet voor de „Christenheid“, Zijn richten geschiedt ten gunste van Zijn volk, dat Zijn Naam draagt, dat wil zeggen, voor de trouwe knechten des Allerhoogsten. In Armageddon zal Jehova met alle natiën en volken handelen; Hij zal hun laten weten en volledig doen erkennen, dat de trouwe getuigen, die Hij gezalfd heeft, in waarheid Zijn eigen volk zijn, dat Hem onvoorwaardelijk dient. Hij zal den natiën toonen dat Jehova's getuigen — die door de godsdienstaanhangers en hun bondgenooten gehaat worden, aan wie verweten wordt, dat zij niet vaderlandsgezind zijn en die van de vijanden vele boosaardige bijnamen ontvangen — in werkelijkheid God's gezalften zijn, die Zijn heiligen Naam dragen en Hem thans op aarde vertegenwoordigen. Men let-

te op andere bevestigende profetieën betreffende dit punt: „Want zie, Ik zal mijne hand over hen bewegen en zij zullen hunnen knechten een roof wezen: [Zie, Ik zal ze met mijn hand bedreigen; een buit worden ze van hun eigen slaven. — K.B.] alzoo zult gijlieden weten, dat de Heere der heirscharen mij gezonden heeft.” — Zach. 2 : 9. „Maar als dat komt, (zie, het zal komen), [Wanneer het werkelijkheid wordt, — en waarachtig, werkelijkheid wordt het!; K.B.] dan zullen zij weten, dat er een Profeet in 't midden van hen geweest is.” — Ezech. 33 : 33.

Het volk, waarvoor Jehova richt, is volgens de profetie „mijn erfdeel”. Het zijn de 144.000 leden van het lichaam van Christus, degenen, die Jehova uit de menschen der aarde erft. Dat wil zeggen: Jehova neemt hen er uit, weg van de aarde. Dezen zijn Zijn eerstelingsvruchten en behooren Hem rechtmatig toe; met Christus Jezus neemt Hij hen voor Zijn dienst in den hemel. Hierover staat geschreven: „En Ik zag en zie, het Lam stond op den berg Sion en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam zijns Vaders geschreven aan hunne voorhoofden. En ik hoorde eene stem uit den hemel, als eene stem veler wateren en als eene stem van een grooten donderslag. En ik hoorde eene stem van citerspelers, spelende op hunne citers; en zij zongen als een nieuw gezang voor den troon en voor de vier dieren en de ouderlingen en niemand kon dat gezang leeren dan de honderd vier en veertig duizend, die van de aarde gekocht waren. Deze zijn het die met vrouwen niet bevlekt zijn, want zij zijn maagden; deze zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook henegaat; deze zijn gekocht uit de menschen tot eerstelingen voor God en het Lam.” — Openb. 14 : 1-4. Aangezien deze getrouwen de „erstelingsvruchten” van God en Zijn „erfdeel” zijn, mag nie-

mand hen ongestraft aantasten of voor zelfzuchtige belangen benutten. Schepselen of een klasse van schepselen, die Jehova's gezalfd volk trachten te vernietigen, zullen langs dezen weg zich hun eigen vernietiging op den hals halen. Deze groote waarheden moeten de natiën leeren kennen, als Jehova in Armageddon voor Zijn volk richt. Dat is de tijd, waarin Hij Zijn Naam en Zijn volk, dat Zijn Naam draagt, zal rechtvaardigen.

God kondigt Zijn voornemen aan, volgens hetwelk Hij in Armageddon Zijn volk, dat door den vijand vervolgd is en nog steeds vervolgd wordt, gedenken zal. Dit toonen Zijn woorden aan, als Hij Joël laat zeggen: „Dat zij [de vijanden] onder de heidenen hebben verstrooid en Mijn land gedeeld.” Gedurende den Wereldoorlog verstoorden de godsdienstige vijanden en hun bondgenooten het wereldomvattende werk van het volk van Jehova, welk volk als een genootschap samenwerkte. De vijand wilde destijds niet gelooven, dat deze trouwe Christenen Jehova's knechten en vertegenwoordigers op aarde waren. De vijand gelooft dit thans evenmin, want hij tracht doorlopend Jehova's getuigen en het werk, waaraan zij zich wijden, te vernietigen. Een treffend voorbeeld van de pogingen van den vijand kwam op den 25sten Juni 1939 aan het licht. Het congres in den *Madison Square Garden, New-York*, was het middelpunt, van waar het programma van Jehova's getuigen uitging, dat overal in de Engelsch sprekende gebieden der aarde door andere vergaderingen mede werd aangehoord. In New-York, Londen en andere plaatsen stelde de vijand wanhopige pogingen in het werk, om dit congres van God's volk te verstoren, doch door God's genade lukte hem dit niet. Overeenkomstig de goddelijke belofte zullen zij

„tegen u strijden, maar tegen u niet vermogen, want Ik ben met u, spreekt de Heere, om u uit te helpen”. — Jer. 1 : 19. God hield dus Zijn hand uitgestrekt over Zijn knechten en over het werk, dat zij verichtten.

De Heere heeft thans door Christus Jezus Zijn volk in Zijn geestelijken Tempel vergaderd. Ongeacht hetgeen de totalitaire staten, bestaande uit godsdienstaanhangers en dictators, den verschillenden leden van de tempelschare — lichamelijk en hun bezittingen — mogen aandoen, de vijand kan de gezalfden noch uit den Tempel verwijderen noch hun geestelijke eenheid in Christus Jezus, hun Hoofd, verbreken. De „Trouwe en Waarachtige” Knecht des Allerhoogsten zal degenen, die met Hem zijn, verdedigen. De infame daden van den vijand tegenover Jehova's getuigen nemen voortdurend toe. Zulke boosaardige daden van geweld worden door de geestelijkheid of de leiders onder de godsdienstaanhangers aangesticht en het is te verwachten, dat deze vijandelijke en gewelddadige handelingen tot Armageddon in hevigheid zullen toenemen. De Schrift toont aan, dat onmiddellijk vóór het begin van Armageddon de legerschaar des Duivels — aangevoerd door Gog, den veldmaarschalk van Satan — tegen al degenen zal optrekken, die aan de zijde van Jehova staan, om deze getrouwen des Heeren te vernietigen. Deze bende wetteloozen zal echter met hare aanslagen geen succes boeken, integendeel, Christus behaalt de overwinning over hen. — Ezech. hoofdstuk 38 en 39.

Weerstand

Dient het volk van Jehova God zich nu tegen de pogingen van de werktuigen van Satan — om den

voortgang van het werk der Koninkrijksverkondiging te verhinderen — te verzetten onder gebruikmaking van fysieke kracht? Als deze vraag bevestigend beantwoord wordt, hoe kan zulk een handelwijze dan met de volgende Schriftteksten in overeenstemming gebracht worden: „want de wapenen onzes krijgs zijn niet vleeschelijk, maar krachtig door God tot nederwerping der sterkten.” — 2 Cor. 10 : 4. In de poging, om het volk tot het aannemen en opvolgen van hun godsdienstige leerstellingen te bewegen, hebben godsdienstfanatici — in de eerste plaats de Roomsch-Katholieke Hiërarchie — de eeuwen door dwang en geweld toegepast en gaan voort dit te doen. Allen, die geen godsdienstaanhangers worden en de Roomsch-Katholieke Hiërarchie niet ondersteunen willen, worden kortweg voor ketters uitgemaakt. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie verklaart van hen: „Het dooden van ketters door Katholieken is een rechtmatige daad, als zij sterk genoeg hiervoor zijn.” Gedurende de Inquisitie paste de Hiërarchie vleeschelijke wapenen toe, om het volk te dwingen, zich aan het Pausdom te onderwerpen en den godsdienst der Hiërarchie uit te oefenen. Vele menschen ondergingen wreede straffen, zij verloren hun bezittingen en hun leven, omdat zij weigerden, aan de eischen van de Hiërarchie, Katholiek te worden, te voldoen.

In tegenstelling tot zulk een boosaardig optreden toont de apostel Paulus onder inspiratie van den Heiligen Geest aan, hoe de eigenlijke houding van de knechten Gods dient te zijn. Jehova's getuigen trekken thans uit, om de waarheid over God's Koninkrijk te prediken, echter niet om iemand te dwingen, deze waarheid aan te nemen. Zij zetten de boodschap van het Koninkrijk voor de menschen uiteen, dezen be-

houden de vrijheid, haar aan te nemen of af te wijzen. Den getuigen Jehova's wordt nadrukkelijk bevolen, bij hun werk geen vleeschelijke wapenen te gebruiken — gelijk de Katholieken zoo dikwijls gedaan hebben — om anderen te dwingen hun leerstellingen aan te nemen. De wapenen van het volk Gods bestaan uit het „zwaard des geestes, hetwelk is God's Woord", dat machtig is in het slechten van vestingen. De woorden van den apostel houden derhalve uitsluitend verband met de *middelen*, waardoor zij hun werk van de prediking van het evangelie ten uitvoer brengen. Jehova's getuigen zijn vredesboden, die God's voornemen bekendmaken, zij hebben geen vleeschelijke wapenen van noode, om de menschen te noodzaken naar de woorden Gods te luisteren.

Een verder woord uit de Schrift, dat in dit verband dikwijls averechts toegepast wordt, heeft Jezus uitgesproken: „Maar ik zeg u, dat gij den booze [het kwaad; Luther] niet wederstaat; maar zoo wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe." — Matth. 5 : 39. Een „kwaad" is naar zijn juiste definitie datgene, wat een rechtvaardige straf over den misdadiger brengt. God verklaart: „Ik schep het kwaad". — Jes. 45 : 7. Alles, wat God schept is recht en volmaakt, daarom is het begrip „kwaad", in Jesaja gebezigd, ver van het begrip „boosheid" verwijderd. „Rechtvaardig zijn Zijn wegen. Hij is een God van trouw en zonder bedrog, rechtvaardig en oprecht is Hij." — Deut. 32 : 4; K.B. Het wetsverbond met Israël legde den overtreders van dit verbond een rechtvaardige straf op en deze straf was een „kwaad", dat den Israëlieten evenwel terecht opgelegd werd. Jezus wendde zich tot de Israëlieten; Zijn volgens Mattheüs 5 : 29-42 gebezigde woorden hebben natuurlijk niet de letterlijke beteekenis, dat men

zijn natuurlijk oog dient uit te rukken of zijn hand moet af houwen. Zijn woorden waren zinnebeeldig gebruikt, hij bediende zich van bepaalde spreekwijzen, om den Israëlieten te toonen, hoe hun juiste houding tegenover hun tegenpartij, dat wil zeggen het wetsverbond, geweest was en zijn moest. Als een verder bewijs voor dit feit zeide Jezus: „Wees haastelijk welgezind jegens uwe wederpartij, terwijl gij nog met hem op den weg zijt; opdat de wederpartij niet misschien u den rechter overlevere en de rechter u den dienaar overlevere en gij in de gevangenis geworpen wordt.“ — Matth. 5 : 25.

Wanneer iemand van de zijde zijner tegenpartij, het wetsverbond, leed ondervond, dan was dit weliswaar een „kwaad“, maar dat niettemin op rechtvaardige wijze van God kwam, waartegen men zich dus niet mocht verzetten. Integendeel, als een verdere bevestiging hiervoor zeide de Heere Jezus, dat indien de misdadiger op de rechterwang geslagen werd, hij zelfs ook de andere moest toekeeren en liever een rechtvaardigen slag in ontvangst moest nemen, dan zich te verzetten; op deze wijze zou hij zijn onderworpenheid aan den wil Gods bewijzen. Alle uitspraken uit de Schrift zijn met elkander in overeenstemming en de eene spreekt de andere niet tegen. De woorden van bovenstaanden tekst kunnen niet letterlijk op mannen zooals Jozua betrekking hebben, die het leger van Israël tegen den vijand aanvoerde, noch op vele andere soortgelijke gevallen, die in den Bijbel vermeld worden. Toen Jezus deze woorden aangaande het slaan op de wang uitsprak, wendde hij zich uitdrukkelijk tot de Joden, die onder het wetsverbond stonden. Dit wetsverbond was hun tegenpartij, die hen onder de tucht hield en strafte, als zij de bepalingen van het ver-

bond zouden overtreden. Het niet-weerstaan van den booze, zooals deze woorden door den Heere Jezus werden gebezigd in Zijn rede tot de Israëlieten, kon daarom niet beteekenen, dat God's volk er zich gewillig in dient te schikken, als het door de hand van anderen, die God's knechten aangrijpen, terwijl zij het evangelie van het Koninkrijk prediken, geslagen wordt. Jezus had niet het oog op zulke personen, als hij de Israëlieten in dier voege toesprak. Zijn woorden moeten veelmeer de volgende beteekenis hebben: Indien er over degenen, die zich in het verbond bevinden, door de tegenpartij (het wetsverbond) „kwaad” wordt gebracht, dan mogen zij zich niet daartegen verzetten, doch moeten dit als een rechtvaardige straf van den Heere aannemen. Om verder hun goeden wil te toonen, moeten zij in gehoorzaamheid aan hun wettige tegenpartij tot de uiterste grens van het voor hun mogelijke gaan. Als ondersteuning hiervoor lette men op het verband: „En zoo iemand met u rechten wil en uwen rok nemen, laat hem ook den mantel; en zoo wie u zal dwingen ééne mijl te gaan, ga met hem twee mijlen.” — Matth. 5 : 40, 41. Wie een knecht des Heeren bij de vervulling van zijn plicht aangrijpt, handelt in boosheid.

Toen Jezus gevangen genomen werd, sloeg Petrus een van de beulen van den hoogepriester het oor af; Jezus beval Petrus, zijn zwaard in de scheede te steken: „En zie, een van degenen, die met Jezus waren, de hand uitstekende, trok zijn zwaard uit en slaande den dienstknecht des hoogepriesters, hieuw zijn oor af. Toen zeide Jezus tot hem: keer uw zwaard weder in zijne plaats; want allen, die het zwaard nemen, zullen door het zwaard vergaan. Of meent gij, dat ik Mijnen Vader nu niet kan bidden

en Hij zal mij meer dan twaalf legioenen Engelen bijzetten? — Matth. 26 : 51-53.

Men lette op de reden hiervoor. Het was destijds nog niet de *juiste* tijd, om zich met een lichamelijken strijd in te laten, omdat de tijd gekomen was, waarin Jezus gevangen genomen moest worden. Voor Pilatus staande, sprak Jezus: „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld: indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zoo zouden Mijne dienaars gestreden hebben, opdat Ik den Joden niet ware overgeleverd.” — Joh. 18 : 36. De uitdrukking „deze wereld”, zooals zij hier door Christus Jezus gebruikt wordt, moet deze booze wereld beteekenen, wier god de Duivel is. Jezus mocht hem in zijn booze werken niet onderbreken, totdat voor Jehova God de bestemde tijd, om Hem in het jaar 1914 als Heerscher uit te zenden, gekomen zou zijn. Uit deze woorden van Jezus kan de duidelijke gevolgtrekking gemaakt worden, dat in de toekomst de eigenlijke tijd tot strijden zou aanbreken, doch dat Jezus tot dezen bepaalden, door Jehova vastgestelden tijd moest wachten, om dan den strijd tot de eindbeslissing uit te vechten. — Ps. 110 : 2, 6; Openb. 19 : 11-20. Alles heeft zijn tijd. „Daar is een tijd van oorlog en een tijd van vrede.” — Pred. 3 : 1-8. Bovenstaande Schriftteksten beteekenen niet, dat een Christen ongestraft twist mag zoeken en zich met een willekeurige strijd moet inlaten, noch beteekenen deze dat Christenen den handlangers van den Satan goedschiks moeten toestaan, dat zij hun pogingen om God's boodschap van het Koninkrijk te prediken, zonder meer verijdelen.

Verdediging

Billijkt de Schrift derhalve de zelfverdediging van een Christen tegen een aanval, die in strijd is met de wet en keurt zij de toepassing van fysieke kracht, om zulk een aanval af te weren goed? Een ieder heeft het recht tot zelfverdediging om een aanval af te weren, en hij mag hierbij die kracht toepassen, die hem tot bescherming van zijn persoon of eigendom noodzakelijk toeschijnt. Hetzelfde recht van zelfverdediging of noodweer mag door hem ook tot bescherming van zijn naaste bloedverwanten of intieme vrienden, zijn broeders, toegepast worden. Zoo luidt de bepaling van de wet der natiën of staten; doch deze wet berust niet op tradities, noch zuiver op gevolgtrekkingen van menschen, want zij wordt door God's Woord volledig ondersteund.

Mozes zag, hoe een Egyptenaar zijn Hebreewschen broeder sloeg. Om zijn broeder tegen den aanval te beschermen, doodde Mozes den Egyptenaar. — Exod. 2 : 11, 12. Mozes vluchtte daarop uit Egypte, om niet door de Egyptenaren gedood te worden. Voor zijn daad werd Mozes door Jehova God noch op de een of andere wijze gestraft, noch ge-laakt. Later gebruikte God Mozes op bijzondere wijze voor het verrichten van diensten, waarin hoofdzakelijk Christus Jezus, de Messias en Zijn werk voorschaduwden. God verhief Mozes verder tot Zijn profeet en gebruikte hem, om de eerste vijf boeken van den Bijbel te schrijven. Sedertdien heeft iedere natie zich op het recht der zelfverdediging beroepen, waarbij het recht van noodweer ook tot de bescherming van naaste bloedverwanten werd uitgebreid.

Het recht tot zelfverdediging wordt verder naar voren gebracht door een verhaal in den Bijbel, waar-

uit blijkt, dat het voor Jehova's dienstknechten geraden en rechtvaardig is, vooruit maatregelen voor zelfverdediging te treffen. Nehemia, de beproefde knecht Jehova's, voerde een schare zijner broeders aan, die Jehova uit de gevangenschap gebracht en uitgezonden had, om de muren van Jeruzalem opnieuw op te bouwen. Toen deze trouwe mannen in gehoorzaamheid aan God's gebod met den opbouw van den muur een aanvang maakten, begonnen Sanballat (die de godsdienstige leiders der Christenheid voorschaduwte, die het Rijk van God tegenstaan) en zijn aanhangers herhaaldelijk bedreigingen tegen Nehemia en zijn broederen te uiten, die onder de aandacht van Nehemia werden gebracht. Daarop bad Nehemia tot God als volgt: „Hoor, o onze God, dat wij zeer veracht zijn, en doe hunne versmaadheid wederkeeren op hun hoofd, en geef hen over tot eenen roof in een land der gevangenschap; en dek hunne ongerechtigheid niet toe, en hunne zonde worde niet uitgedelgd van voor uw aangezicht; want zij hebben U getergd, staande tegenover de bouwlieden". — Neh. 4 : 4, 5.

De vijanden hadden met elkander samengespannen, om tegen Nehemia en zijn broeders te strijden, zooals geschreven staat: „En het geschiedde, als Sanballat en Tobia en de Arabieren en de Ammonieten en de Asdodieten hoorden, dat de verbetering aan de muren van Jeruzalem toenam, dat de scheuren begonnen gestopt te worden, zoo ontstaken zij zeer, en zij maakten allen te zamen een verbond, en zij zouden komen om tegen Jeruzalem te strijden, en eene verbijstering daarin te maken". — Neh. 4 : 7, 8.

Onderwees Nehemia zijn broeders dus, zich bereidwillig op de eene wang te laten slaan en vervolgens de andere wang toe te keeren, opdat ook deze geslagen zou worden? Zeide Nehemia zijn broeders,

De vallei der doorgangers.

Ezech. 39 : 11-16.

dat zij den arbeid moesten staken en zich voor de aanvallen van den vijand in de schuilhoeken moesten verbergen? Zeer zeker deed hij dit niet, want hij trof maatregelen voor hun zelfverdediging. Wij lezen zijn antwoord in de Schrift: „Daarom zette ik in de benedenste plaatsen achter den muur en op de hoogten, en ik zette het volk naar de geslachten, met hunne zwaarden, hunne spiesen en hunne bogen. En ik zag toe en maakte mij op, en zeide tot de edelen en tot de overheden en tot het overige des volks: Vreest niet voor hun aangezicht, denkt aan dien grooten en vreeselijken Heere en *strijd voor uwe broederen, uwe zonen en uwe dochteren, uwe vrouwen en uwe huizen*”. — Neh. 4 : 13, 14.

Nehemia maakt verder bekend, wat de bouwlieden deden, opdat de Joden konden werken, zonder hun arbeid vanwege de overvallen van den vijand te moeten staken: „Die aan den muur bouwden, en die den last droegen, en die oplaadden, waren een ieder met zijne ééne hand doende aan het werk, en de andere hield het geweer; [hun wapen; K.B.] en de bouwers, die hadden een iegelijk zijn zwaard aan zijne lendenen gegord, en bouwden; maar die met de bazuin blies, was bij mij”. — Neh. 4 : 17, 18.

Ongetwijfeld hadden de Joden deze zwaarden daar niet slechts als een bedreiging bij zich, doch om ze, indien het noodig mocht blijken, voor hun bescherming te gebruiken en om den vijand te verhinderen het werk te verwoesten, dat God hun opgedragen had. Kan iemand nog logischerwijze beweren, dat de vijanden van het Koninkrijk Gods, God's dienstknechten rechtmatig zouden kunnen dwingen, thans hun door God geboden arbeid te staken, om moeilijkheden uit den weg te gaan? Heeft Jezus niet veelmeer bevolen, dat zij hun werk moeten doorvoeren, ongeacht de bedreigingen en zonder

vrees voor degenen, die hun natuurlijk lichaam vermogen te dooden? — Matth. 10 : 28. De waakzaamheid van Nehemia en zijn broeders, die zelfs onder het slapen hun kleederen aanhielden om steeds voor een overval klaar te staan, is een treffend voorbeeld voor dezulken, wien de Heere de behartiging van de Koninkrijksbelangen in den tegenwoordigen tijd heeft toevertrouwd.

Wederom billijkt God de Heere de toepassing van kracht tegen een inbreker, die ergens inbreekt, waar hij niet hoort: „Indien een dief gevonden wordt in het doorgraven, en hij wordt geslagen, dat hij sterft, het zal hem [dat wil zeggen degeen, die den dief slaat] geen bloedschuld zijn". — Exod. 22 : 2. In geval dat een persoon tegen iemand anders een wettelooze daad tracht te begaan, mag handelend tegen hem opgetreden worden; de aangevallene mag tegenover zulk een misdadiger die kracht toepassen, die hem tot bescherming van zijn eigendom, zijn persoon of zijn bloedverwanten tegen den aanval van den misdadiger, noodig voorkomt. Jezus gebruikte een zweep, om degenen, die tegen de orde waren, uit den tempel te verwijderen; Hij noodigde hen niet uit, Hem op de wang te slaan. — Joh. 2 : 15.

Christus Jezus, de tegenbeeldige Mozes, is thans tegenwoordig. Zijn Koninkrijk is gekomen. Met het bevel, „dit evangelie des Koninkrijks" te verkondigen, zendt Hij Zijn vertegenwoordigers uit. Niemand heeft het recht, zich tegen de uitvoering van dit bevel te verzetten. Zelfs de wet van het land bepaalt, dat een rustverstoorder of „inbreker", die op onwettige wijze tracht „in te breken" in een vergadering, waar menschen zich voor het aanhooren van God's Woord vergaderd hebben, zich aan een vergrijp schuldig maakt en dienovereenkomstig tegen hem opgetreden mag worden. Op vreedzame, wet-

tige wijze vergaderden zich op den 25sten Juni 1939 in den *Madison Square Garden*, New-York, ongeveer 20.000 menschen, om de boodschap uit God's Woord over Zijn Koninkrijk te hooren verkondigen. Personen, die vijanden van het Koninkrijk Gods zijn, hadden herhaaldelijk gedreigd, dat zij deze vergadering uiteen zouden jagen. Deze bedreigingen waren het volk des Heeren medegedeeld. Zelfs de politieagenten waren van deze bedreigingen onderricht. Nadat op den dag der vergadering het programma begonnen was, betraden honderden van zulke wetteloozen den *Madison Square Garden* en trachtten met geweld de vergadering uiteen te jagen. Degeenen, die de opdracht ontvangen hadden, de orde in de zaal te bewaren, bevalen de rustverstoorders op te houden of het gebouw te verlaten. Inplaats dat zij aan dit verlangen voldeden, grepen de rustverstoorders de ordebewaarders op gewelddadige wijze aan. In de uitoefening van de hun door God en de wet toegekende rechten boden verscheidene ordebewaarders weerstand en pasten een verstandige mate fysieke kracht toe, om deze onwettige aanvallen af te slaan. Hierbij handelden zij nauwkeurig volgens recht en plicht, hun handelwijze heeft ongetwijfeld de goedkeuring des Heeren. De ordebewaarders gebruikten geen vleeschelijke wapenen om het evangelie te prediken, doch gebruikten wél hun lichaamskracht, om den vijand er toe te bewegen van zijn pogingen, om het prediken van het evangelie te verhinderen, af te zien.

Vermaning

Bij noodweer moet de grootste voorzichtigheid in acht genomen worden, niemand dient hierbij overijld of zonder steekhoudende redenen te handelen.

Christenen moeten de wet gehoorzamen. Zij mogen geen fysieke kracht voor het afslaan van een aanval toepassen, tenzij dit noodig blijkt te zijn voor de verdediging van eigen lijf en goed, zoomede ter bescherming van hun broeders, hun eigendom en hun werk. Een Christen dient alles te doen wat in zijn macht ligt, om een gewelddadigen strijd te vermijden; hij mag dezen nimmer uitlokken. Wordt echter een Christen bij de wettige vervulling van zijn plicht door den vijand aangevallen, tracht de vijand het eigendom van den Christen te vernietigen en handtastelijk te worden, dan mag de Christen die kracht gebruiken, welke hem op het betreffende oogenblik voor het afslaan van zulk een aanval noodzakelijk toeschijnt. Als Jehova's getuigen bij het rondtrekken in den dienst des Heeren, bij het verspreiden van geschriften, die betrekking hebben op Zijn Woord, of bij de vervulling van een soortgelijken passenden dienst, door het gepeupel aangevallen worden — en het dezen getuigen noodig toeschijnt zulk een aanval af te slaan of af te weren — dan hebben zij het recht, zooveel geweld te gebruiken, als voor de bescherming of verdediging van hun persoon of eigendom noodig is. Zij dienen tot hun zelfverdediging tegen misdadigers pas als laatste toevlucht fysieke kracht te gebruiken. Niemand is echter gedwongen, om zich, omdat hij een Christen is, gewillig, zonder weerstand te bieden, door een schurk of andere menschen te laten aangrijpen, die hem hierdoor verhinderen willen, zijn werk van het prediken van het evangelie op wettige wijze uit te voeren. Dit Evangelie des Koninkrijks moet en zal verkondigd worden. God heeft de Zijnen ervan in kennis gesteld, dat de vijand tegen hen zal strijden; Hij heeft hun ook duidelijk bekendgemaakt, dat de vijand niet zal triomfeeren. Daarom

moeten zij in de vervulling van hun plicht onbevreesd voorwaarts gaan en van hun wettige rechten een passend gebruik maken.

Als een dienaar der wet in de uitoefening van zijn ambtsplicht een Christen arresteert, dient de gearresteerde zich niet tegen den beambte te verzetten, doch hem rustig te volgen en den juisten tijd voor een verhoor af te wachten. Alsdan dient hij zijn verdediging voor het wettig ingestelde gerechtshof naar voren te brengen. Dit is de passende, ordelijke handelwijze. Al moge de beambte geen recht hebben den Christen te arresteeren of zijn werk te storen; de beambte handelt nochtans voor en namens den staat en er bestaat een bevoegde plaats waar de vraag, wie recht of onrecht heeft, beslist kan worden.

Als Christenen bijeenvergaderd zijn, om een bespreking van het Woord Gods aan te hooren, heeft niemand het recht, te trachten deze vergadering uiteen te jagen. Als de een of andere persoon of een groep personen een dergelijke poging onderneemt, dan heeft men het recht hun weerstand te bieden en hen dienovereenkomstig te behandelen, derhalve bij zulk een weerstand die lichamelijke kracht tegenover de rustverstoorders te gebruiken, die den vredig bijeenvergaderden noodig toeschijnt. Op de vergadering in den *Madison Square Garden* verscheen ook een bende wetteloozen met de uitgesproken bedoeling, de vergadering te verstoren. Zonder eenige reden ter verontschuldiging begonnen zij tumult te veroorzaken. Een van de aanvoerders gaf den orbewaarder een ontzettenden slag op het hoofd, en aan dezen aanval werd weerstand geboden. Daarop ijld de vrouw van den oproermaker naderbij en greep den orbewaarder bij zijn schaamdeelen. God wist vooruit, dat de Duivel bij

voorkomende gelegenheden zulk een lage taktiek zou toepassen en trof in Zijn wet dienovereenkomstige voorzieningen. Deze wet Gods luidt: „Wanneer mannen de één met den ander twisten, en de vrouw des éénen toetreedt om haren man uit de hand desgenen, die hem slaat te redden, en hare hand uitstrekt en zijne schamelheid aangrijpt, zoo zult gij hare hand afhouden, uw oog zal niet verschoonen”. — Deut. 25 : 11, 12.

Ofschoon hiervan aangifte gedaan werd, werd de vrouw toch niet gearresteerd. Alle wetten Gods zijn rechtvaardig en juist, terwijl de wetten der natiën en de doorvoering hiervan dikwijls in juistheid en gerechtigheid ernstig tekort schieten. Wij moeten het aan den Heere overlaten, zulke misdadigers de straf te geven, die hun toekomt. *Jehova's getuigen en hun metgezellen* worden hierbij aangemaand, voorzichtig en nauwkeurig binnen de perken der wet te blijven en nimmer strijd te zoeken. *Zij moeten met een ieder op waardige en tactvolle wijze omgaan.* Als zij echter door vertegenwoordigers van Satan, die God's Koninkrijk bestrijden, wederrechtelijk worden aangevallen, dan is het hun goede recht en de plicht van degenen, die God volkomen vertrouwen en Hem dienen, zulk een met de wet strijdige aanval af te slaan.

Godsdienstaanhangers, in het bijzonder de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, streven er niet naar zich nauwgezet aan de wet Gods te houden, noch aan de wet van het land, tenzij deze hun doeleinden dient. De Hiërarchie gaat naar haar eigen regelen te werk, zonder rekening te houden met de rechten van anderen. Velen van haar mannen, welke aan de spits staan, bepleiten wreede straffen voor al degenen, die zij „kettters” noemen. Ja, zij gaan zelfs zoover, dat zij het dooden van dezulken goedkeu-

ren, die niet met hun Katholieke leerstellingen overeenstemmen. Het volgende belicht afdoende het Roomsch-Katholieke sentiment :

„RECHTMATIGE DOOD VOOR KETTERS”

Een priester uit New-Brunswick (N. J.) meent dat op deze wijze de Katholieken de verspreiding van „dwalingen” kunnen stopzetten.

„Ik twijfel er niet aan, dat de Katholieke bevolking, indien zij slechts sterk genoeg ware, in staat zoude zijn, om de verspreiding van kettersche dwalingen onder het volk, zoo noodig door middel van den dood, tegen te gaan; en dat zeg ik op rechtmatige gronden”.

Aldus de bewering van den Weleerwaarden Mr. Harney, een Vader der Paulisten van de Sint Pieter's kerk der Roomsch-Katholieken in New-Brunswick, N. J. op Vrijdagavond gelanceerd. De Paulisten-Vaders hadden in de laatste drie weken missiesamenkomsten georganiseerd in die kerk. De laatste week werden deze samenkomsten gehouden ten behoeve van niet-Katholieken.

Een kenmerk van de diensten der laatste week was een „vragenbus”. Deze vraag werd o.a. voorgelezen door Vader Harney op Vrijdagavond: „Beschouwt de Katholieke Kerk de Protestanten als ketters, en gelooft zij niet — en leert zij evenzoo — dat ketters gestraft behooren te worden, zelfs met den dood indien zulks noodig mocht blijken?”

Het antwoord van Vader Harney was:

„In zekeren zin zeg ik hierop ja. De Kerk beschouwt de Protestanten als ketters. Een formeele ketter is iemand, die weet, dat hij de waarheid van God en de Katholieke Kerk verdraait. Geen mensch,

behoort toegelaten te worden, door zelf te zondigen, anderen mede tot zonde te verleiden.

Ik twijfel er niet aan, dat de Katholieke bevolking, indien zij slechts sterk genoeg ware, in staat zoude zijn, om de verspreiding van kettersche dwalingen onder het volk, zoo noodig door middel van den dood, tegen te gaan, en dat zeg ik op rechtmatige gronden.

Evenals de menschelijke samenleving zichzelf tegen een moordenaar beschermt en tegen den man, die een verrader van zijn land is, zoo heeft de Kerk ook van God het recht zichzelf te beschermen. De Katholieke Kerk heeft er nimmer over gedroomd om iemand te straffen, die een materieele ketter is — iemand die van dingen gelooft dat ze waar zijn, terwijl ze niet waar zijn — evenmin als een vader er aan denkt, om zijn kind te bestraffen, die onopzettelijk kwaad doet. De geschiedenis van de Kath. kerk is een geschiedenis geweest van verdraagzaamheid. De Kath. kerk is veel meer verdraagzaam geweest dan de Protestantsche."

In een interview van gisterenavond bevestigde Vader Harney ons, dat de boven geciteerde opmerkingen juist zijn. Zij waren niet alleen in overeenstemming met zijn persoonlijke overtuiging, doch ook in overeenstemming met het gevoelen der Katholieke kerk.

New-York Herald, 7 Mei 1901.

God heeft alles van tevoren geweten en juist dit door zijn profeet laten voorspellen. Men lette er thans op, dat God in deze „laatste dagen" Zijn volk den waren stand van zaken bekend maakt, het op de wandaden der godsdienstaanhangers wijst en het van tevoren deze kwade bejegeningen van Zijn trouwe knechten aantoot. Zulke vervolgers ont-

vangen weldra de rechtvaardige vergelding door God's hand. — Joël 3 : 7. Over deze misdadige behandeling staat geschreven: „En hebben het lot over mijn volk geworpen, en een jongskén gegeven om eene hoer, en een meisje verkocht om wijn, dat zij mochten drinken". — Joël 3 : 3.

Men lette op de onweerlegbare feiten, die de vervulling van deze profetie aantoonen: „En hebben het lot over mijn volk geworpen". Gedurende den Wereldoorlog spanden de godsdienstaanhangers met elkander samen, om Jehova's getuigen te vernietigen. Bij dit complot hielp hen een „vooraanstaande", pauselijke „St. Gregorius-ridder", die eenigen van deze Christenen, zonder hun het voordeel van een borgtocht toe te staan, in de gevangenis hield, terwijl hij zelf, dragende den titel van een hoogen rechterlijken ambtenaar (der U.S.A.), de natie verried en zijn rechterlijke beslissingen voor snood geld verkocht. Over dit wetteloos gesjacher met zijn hoog rechtersambt alsmede over zijn veroordeeling wegens deze misdaad bewaart echter de Katholieke pers heden het diepste stilzwijgen. Gedurende den Wereldoorlog geraakten trouwe Christenen, die trachtten de menschen omtrent God's genadige voorziening voor hun redding te onderrichten, in de gevangenschap van godsdienstige samenzweerdere, doordat dezen precies handelden als de vroegere godsdienstaanhangers, de Edomieten, met het zinnebeeldige volk Gods gehandeld hebben — Obadja 11.

Zij verlaagden de ware Christenen tot een inzet of loterijprijs, zooals bij gokkers gebruikelijk is. Toen Christus Jezus aan de paal geslagen werd, behandelden de godsdienstaanhangers hem smadelijk, doordat zij over Zijn kleederen het lot wierpen. — Matth. 27 : 35. Tot op den huidigen dag passen de godsdienstaanhangers geweld toe, verzinnen listen

en intriges tegen de getrouwe navolgers van Jezus Christus en hitsen onwetenden tot handtastelijkheden tegen God's knechten op. In dit verband vestigt God de aandacht op Zijn voornemen, om zulke misdadigers dienovereenkomstig te straffen, evenals Hij andere boosdoeners in het verleden vergolden heeft: „Toch is zij [No—Amon, in Egypte] gevankelijk gegaan in de gevangenis, ook zijn hare kinderen op het hoofd aller straten verpletterd geworden, en over hare geëerden hebben zij het lot geworpen en alle hare grooten zijn in boeien gebonden geworden.” — Nah. 3 : 10.

Heden beslist geen toeval of lot meer, in welk bezit of welke macht God's trouw volk zal vallen. God houdt Zijn hand boven de Zijnen, en Hij zal hen op den vastgestelden tijd wreken.

Terwijl de profeet Gods verdere booze handelingen van de godsdienstaanhangers aanvoert, welke misdaden de Roomsche-Katholieke Hiërarchie langen tijd achtereen bedreven heeft, zegt hij: „En hebben . . . een jongskens [van Juda, dat wil zeggen, degenen, die Jehova God dienen en Hem verheerlijken] gegeven om eene hoer.” Zulk een schandalige ruil is voor God een groote belediging. Om ongeoorloofde en schunnige betrekkingen met Satan's wereld er op na te kunnen houden (welke algemeen „hoerij” genaamd worden), heeft de clerus de jonge trouwe dienaren Gods aan zijn wereldlijke bondgenooten overgeleverd, opdat de politici en rechters met zulke trouwe Christenen zouden kunnen handelen, alsof zij het schuim der aarde waren. Zoo is de geestelijkheid — die toch plechtig beloofd heeft, God en Christus te dienen — bereid geweest, de ware knechten van God en Christus uit te leveren, opdat de godsdienstaanhangers in de gunst van de politieke heerschers in het land zouden geraken. De

Schrift openbaart duidelijk God's oordeel over dezulken: „Overspelers en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld vijandschap Gods is? Zoo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand Gods gesteld.” — Jac. 4 : 4.

Het goddelooze optreden van de godsdienstijveraaars tegen God's trouw verbondsvolk verder beschrijvend, verhaalt de profeet: „En een meisje [van Juda, dat wil zeggen, dezulken, die Jehova dienen en Hem verheerlijken] verkocht om wijn, dat zij mochten drinken.” Inplaats van de ware knechten des Heeren moedig en trouw te verdedigen, hebben de godsdienstaanhangers hen liever versjacherd, om den wijn van Satan, den heerscher dezer wereld, te drinken, opdat zij zich met de zichtbare heerschers der wereld in overmoed en uitbundigheid te buiten konden gaan. Om deze reden houden zich de godsdienstige leiders, in de eerste plaats de Hiërarchie, met de verdorven politiek van het land bezig, scheppen een politiek apparaat, dat zij brutaalweg in beweging brengen, bedrijven op drieste wijze hun werk onder het voorwendsel, God te dienen en bedriegen zodoende het volk, doordat zij hun organisatie daarenboven nog „godsdienstig” noemen. Om zich in dergelijke wereldsche uitgelatenheid te kunnen verheugen, geven de godsdienstige leiders al hun voorrechten, om God te dienen en Zijn welgevallen te ontvangen, prijs. Niet slechts gedurende den wereldoorlog hebben zij de zaak en het Koninkrijk des Heeren verraden. Zij gaan hiermede voort, doordat zij de vervolging van Jehova's getuigen in Duitschland en andere totalitaire staten goedkeuren en hierbij zelfs medehelpen. Zij bestrijden de vrijheid van vereeniging en vergadering, de pers-, spreek- en geloofsvrijheid en sporen hun fanatieke en onwetende handlangers tot gewelddaden aan

tegen degenen, die zich vreedzaam voor een ware vereering van God en Christus vergaderen.

Tyrus en Sidon

Jehova wendt zich verder tot Zijn tegenstanders en spreekt: „En ook, wat hebt gij met Mij te doen, gij Tyrus en Sidon en alle grenzen van Palestina? [Alle landstreken van Filistéa (der Filistijnen); Utr. V.]? Zoudt gij Mij eene vergelding weder geven? Maar zoo gij Mij wilt vergelden, lichtelijk, haastiglijk zal Ik uwe vergelding op uw hoofd wederbrengen.” — Joël 3 : 4. De woorden „wat hebt gij met Mij te doen?” beteekenen: Welke daden hebt gij met Mij in orde te brengen, dat gij u gerechtvaardigd acht, diegenen te vervolgen, die Mij vertegenwoordigen en Mij toebehooren? Het Bijbelsche verhaal toont niets aan, dat ook maar in de verste verte als een verontschuldiging en nog veel minder als een rechtvaardiging voor het kwaadaardige optreden zou kunnen dienen van het oude Tyrus tegen God's zinnebeeldig volk. Het voormalige Tyrus mocht in het land Palestina blijven, ofschoon God — overeenkomstig Zijn belofte aan Abraham — het land aan de Israëlieten gegeven had. — Richt. 3 : 1-3.

Tyrus was een voorbeeld van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie-organisatie en de Heere heeft het moderne Tyrus langen tijd zijn politieke afpersing laten bedrijven, zonder in te grijpen. Jehova's trouwe knechten hebben zich nimmer aan een daad van geweld of de een of andere onwettige handeling tegenover de Hiërarchie schuldig gemaakt. Zij hebben zelfs nimmer de vrijheid van deze organisatie, om haar godsdienst uit te oefenen, in twijfel getrokken. Zij hebben nimmer tegen haar vrijheid van spreken geprotesteerd. Jehova's getuigen hebben slechts

God's wet en Zijn geboden gehouden, als zij den menschen het onderscheid getoond hebben tusschen godsdienst en godsdienstige vereering en de ware aanbidding van God den Almachtige, die het eigenlijke „Christendom" genoemd wordt. Dit hebben Jehova's getuigen in gehoorzaamheid aan het gebod des Heeren gedaan en zij doen dat nog steeds.

Wat het in bovengenoemden tekst genoemde Sidon betreft, voorschaduwde deze stad de heidensche godsdiensten, welke veel ouder zijn dan het Pausdom, maar waarvan het Pausdom afkomstig is. In verband hiermede hebben Jehova's getuigen slechts de waarheid over alle godsdiensten bekend gemaakt en geen van deze godsdiensten kan eenige verontschuldiging of rechtvaardiging voor de slechte behandeling van Jehova's getuigen aanvoeren, aangezien zij de bekendmaking in gehoorzaamheid aan God's wet doen. De heidensche godsdiensten, die in Japan en elders werken, geleid door de Roomsche Katholieke Hiërarchie en met haar samenwerkend, zijn in het hier gebezigde woord „Sidon" inbegrepen. Tot alle godsdienstaanhangers en in het bijzonder tot hun leiders, zegt God: „Zoudt gij mij eene vergelding weder geven?" Dat wil zeggen: Tracht gij Mij te vergelden, omdat Ik uw verdorvenheid aan de kaak stel en er op wijs, dat gij Satan, Mijn tegenstander, gediend hebt en nog dient? Zijt gij van plan, Mij met tegenstrevende daden tegemoet te treden, alsof gij straffeloos kunt uitgaan en zoo uw verachting voor Mij zoudt kunnen toonen? Denkt gij, tegen straffen gevrijwaard (immuun) te zijn, alsof gij van Mij onafhankelijk en Mijn meerdere zijt? — Zooals in Joël 3 : 2, 3 beschreven wordt, hebben godsdienstaanhangers, die voorgaven God te dienen, Jehova's getuigen met verachting behandeld. Zij zijn daarom aan de beurt, om door de hand des Heeren de hun

toekomende vergelding te ontvangen; want Hij spreekt tot hen: „Voor zooveel gij dit één van deze mijne minste broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan.” — Matth. 25 : 40. Verder zegt de Heere: „Zal God dan geen recht doen zijnen uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen? Ik zeg u, dat Hij hun haastiglijk recht doen zal.” — Luc. 18 : 7, 8.

De hoofdorganisatie Jehova's wordt door goud voorschaduwd en zoo spreekt dan God tot Zijn tegenstanders: „Omdat gij mijn zilver en mijn goud hebt weggenomen en hebt mijne beste kleinodiën in uwe tempels [der duivelaanbidding] gebracht.” — Joël 3 : 5. Zoo ontvoeren de godsdienstaanhangers en hun medeplichtigen gewelddadig en wederrechtelijk de knechten Jehova's en werpen hen zonder vorm van proces in de gevangenis. Godsdienstaanhangers hebben zich in het verleden dikwijls op zondige wijze dingen toegeëigend, die God toebehooren en dit voorschaduwde hetgeen de godsdienstfanatici van den tegenwoordigen tijd hun, die Jehova en Zijn Rijk heden dienen, aangedaan hebben en nog aandoen. Een van de euveldaden in het voorbeeld wordt in 1 Samuel 5 : 1, 2 vermeld, waar het verhaal aantoont, dat de Filistijnen de ark des verbonds namen „en in het huis Dagon's” brachten. Wederom wordt opgemerkt, dat de Babyloniërs hun godsdienst van den Duivel ontvingen, evenals Nimrod; de Babyloniërs namen de gouden en zilveren vaten van het huis van Jehova weg en legden ze in den Tempel te Babel. — 2 Kron. 36 : 6, 7; Dan. 5 : 1-4. Geschriften van Jehova's getuigen met de daarin vervatte Bijbelsche waarheidsboodschappen zijn gelijk goud en zilver door de godsdienstaanhangers in beslag genomen en vernietigd. De godsdienstvereerders hebben in hun godsdienstige

bladen het volk des Heeren gebrandmerkt; velen hebben op gemeene wijze Bijbelteksten verdraaid en toegepast en getracht Jehova's getuigen als niet vaderlandslievend, anti-Christelijk en oproerig voor te stellen. De godsdienstaanhangers hebben zich van alles, hetgeen den Heere toebehoort en dat aan Zijn dienst gewijd diende te zijn, meester gemaakt om ze voor hun godsdienstige tempels te bezigen, daarmede den schijn verwekkende, dat Jehova's getuigen een God gehoorzaamden, die zwak, krachteloos en niet bij machte was, om hen te beschermen, die Hem getrouw dienen.

Voortgaande de euvelheden van de religionisten op te noemen, zegt God door Zijn profeet: „En gij hebt de kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem verkocht aan de kinderen der Grieken [de Joniërs; K.B.] opdat gij ze verre van hunne landpale mocht brengen.” — Joël 3 : 6. De namen „Juda” en „Jeruzalem” hebben betrekking op degenen, die Jehova God dienen en Hem verheerlijken. De godsdienstaanhangers hebben Jehova's getuigen aan de Duivelaanbidders, de vijanden Gods verkocht, welke tegen Zijn volk strijden. De door de Hiërarchie geleide godsdienstaanhangers gaan met Jehova's getuigen als met een handelsartikel of winstgevend voorwerp om. Zij hebben zich ook „zelf verkocht, om te doen, dat kwaad is in de oogen des Heeren”, en „om Hem tot toorn te verwekken.” — 2 Kon. 17 : 17.

Waarom hebben de godsdienstaanhangers nu zoo gehandeld? De profetie antwoordt: „Opdat gij ze ver van hun grens verwijdert.” Hiermede beoogt de vijand, de getrouwen - indien mogelijk - van God te scheiden, waartoe de Duivel beweerde in staat te zijn. De godsdienstaanhangers trachten Jehova's getuigen aan hun vijanden uit te leveren en hen van

hun vrijheid, God te dienen, te berooven. Jehova zij geloofd, dat de tijd nabij gekomen is, waarin Hij den vijand zijn misdaden op rechtvaardige wijze vergelden zal; want de dag van Zijn wraak is gekomen. Men lette nu op, wat God - overeenkomstig Zijn Woord - tot rechtvaardiging van Zijn eigen grooten Naam doen zal, en de wijze, waarop Hij dit doen zal.

„BEREIDT U TEN STRIJDE”

HOOFDSTUK XI

JEHOVA zal met den vijand „afrekenen”. Hierom-
J trent kan niet de geringste twijfel bestaan. Zijn Betaalmeester is Christus Jezus, die de rechtmatige vergelding zal toepassen. Eeuwenlang is de vijand op vermete, arrogante wijze te werk gegaan, doordat hij Jehova's Naam gesmaad en God's volk wreed gestraft heeft. De dag der afbetaling is gekomen, de voet van den vijand zal wankelen en uitglijden. Er zal geen uitstel gegeven worden, wat den vijand te wachten staat, zal ijlings komen. Het is de dag der beklemming van hen, die God's Naam smaden. De godsdienstige leiders hebben den grootsten smaad op God's Naam gebracht. Zij hebben een afpersingssysteem georganiseerd en doorgevoerd. Om het argelooze volk te bedriegen, hebben zij hun schijnheilige organisatie „de Christelijke godsdienst” genoemd en de menschen op bedriegelijke wijze in den waan gebracht, dat godsdienst en „Christendom” één en hetzelfde zijn.

Eeuwenlang hebben de mannen der machthebbende Roomsche-Katholieke Hiërarchie beweerd, dat zij vertrouwen, op het vergoten bloed van Christus Jezus als losprijs voor de menschheid. In werkelijkheid hebben zij echter hun eigen weg gevolgd, welke geheel en al in strijd is met den Geest van Christus. Den Naam van Christus, den Zoon Gods, hebben zij voor politieke en commercieële doeleinden misbruikt, met voeten getreden en Zijn offerande-

lijk bloed onrein geacht. Verder hebben zij de knechten van God, die den menschen getrouw de waarheid verkondigden, systematisch vervolgd. Hun goddeloosheid heeft het hoogtepunt bereikt en Jehova's tijd is gekomen, om met hen dienovereenkomstig af te rekenen. De apostel Paulus, die uit den valstrik van den godsdienst bevrijd en daarna tot een apostel van Jezus Christus gemaakt werd, heeft onder leiding van den Geest Gods over de vijanden en hun einde geschreven. Hij haalt de door Mozes gesproken woorden Jehova's uit het boek Deuteronomium 32 : 35 aan en past ze op de laatste dagen toe: „Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan [overtreden], die sterft zonder barmhartigheid onder twee of drie getuigen; hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden [verdient hij], die den Zoon Gods vertreden heeft [met voeten getreden; N.V.], en het bloed des testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan? Want wij kennen Hem, die gezegd heeft: Mijne is de wraak, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En wederom: De Heere zal Zijn volk oordeelen“. — Hebr. 10 : 28-30. Degenen, die waarlijk op Jehova en Christus vertrouwen, Zijn Woord gelooven en het met vreugde opvolgen, zien thans, dat de strijd, waarin Jehova zal ingrijpen, gekomen is, en in deze kennis verheugen zij zich zeer.

In de voorgaande bladzijden werd de profetie van Joël beschouwd, waarin Jehova het goddelooze optreden van de dweepers tegen God's getrouwe knechten voorzegd werd. Vervolgens spreekt Jehova van Zijn trouwe knechten, die door de godsdienstaanhangers erbarmelijk behandeld zijn, en zegt, wat Hij voor hen doen zal: „Zie, Ik zal ze opwekken uit de plaats, waarheen gij ze hebt verkocht,

en Ik zal uwe vergelding wederbrengen op uw hoofd". [Zie, Ik haal ze terug van de plaats, waarheen gij ze hebt verkocht; en wat gij hun hebt aangedaan, dat laat Ik op uw eigen hoofd neerkomen; K.B.] — Joël 3 : 7. Door deze woorden ontvangt het volk Jehova's de verzekering, dat God het uit de knechtschap der verdrukking en vervolging bevrijden zal. In het jaar 1919 begon Jehova Zijn trouwe knechten uit de gevangenschap te voeren. Hij liet hen hun voorrechten en ook de opdracht, die God Zijn getrouw verbondsvolk geeft, onderscheiden en waardeeren. Sedertdien heeft God Zijn trouwe knechten Zijn eigen groote organisatie verder geopenbaard en hun getoond, hoe zij door de wetteloze organisatie van Satan bestreden wordt. Thans laat God duidelijk aan 't licht brengen, dat de godsdienstige leiders de hoofdwerktuigen van den Duivel zijn, door dezen Afvallige gebruikt, om God's Naam te smaden en Zijn volk te pijnigen. Dit heeft de Heere te kennen gegeven, sedert Hij Zijn overblijfsel in den Tempel heeft gebracht.

Men lette thans op: God heeft nu Zijn volk verwekt „uit de plaats, waarheen gij [de godsdienst-aanhangers] ze hebt verkocht". Thans laat Hij den vijanden door Zijn knechten de volgende woorden bekendmaken: „Ik zal uwe vergelding wederbrengen op uw hoofd". Het „overblijfsel" en zijn „metgezellen" hebben thans het voorrecht en de plicht, God's besluit aan te kondigen, volgens hetwelk Hij stappen tegen den vijand onderneemt, zooals dit in de Schrift verklaard wordt: „Indien iemand in de gevangenis leidt, die gaat zelf in de gevangenis; indien iemand met het zwaard zal dooden, die moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de lijdzaamheid [volharding; K.B.] en het geloof der heiligen". — Openb. 13 : 10. „Vergeldt haar gelijk als

zij ulieden vergolden heeft, en verdubbel, naar hare werken; in den drinkbeker, waarin zij geschonken heeft, schenkt haar dubbel”. — Openb. 18 : 6.

Omdat Armageddon nabij is, zal de tijd der „afrekening” komen. God zendt de ware navolgers van Christus Jezus door het land, opdat zij Zijn veroordeelend vonnis verkondigen, voordat het ten uitvoer gebracht wordt. Deze proclamatie kondigt den vijand op passende wijze zijn on-ontkoombaar gericht aan. *Zij stelt den menschen van goeden wil in staat uit de vijandelijke organisatie te vluchten, voordat God's gericht aan den booze voltrokken wordt.*

Verdere woorden van waarschuwing en veroordeeling tot de godsdienstaanhangers richtend, zegt Jehova: „En Ik zal uwe zonen en uwe dochteren verkoopen in de hand der kinderen van Juda, die ze verkoopen zullen aan die van Scheba, aan een verlegen volk; want de Heere heeft het gesproken”. — Joël 3 : 8. De „zonen” en „dochteren” der godsdienstaanhangers zijn door hun zoogenaamde „Vaders” in den valstrik van den Duivel geleid en al dezulken, die daar blijven, vormen het zaad der Slang. De godsdienstige leiders beschouwen zulke „zonen en „dochteren” voor de uitvoering van hun goddelooze plannen als onontbeerlijk. De „Vaders” of leiders verlaten zich op bedoelde gehoorzame zonen en dochters voor het begaan van wetteloze daden. Het zijn vooral hun dochters, die rondgaan en bij het lichtgeloovige volk geld inzamelen om hun organisatie te financieren, hetgeen zij voor hun eigen onderhoud en tot instandhouding van hun organisatie noodzakelijk achten. Als een belhamel voert bijvoorbeeld de priester de misleide en fanatieke zonen en dochters als blinde volgelingen naar de plaats, waar een vreedzame vergadering plaatsvindt, hitst daar deze „zonen” en „dochteren” op en

zet hen tot het aangaan van allerlei gewelddaden aan, waarin de leiders genoegdoening en eigen roem vinden.

Jehova spreekt nu tot deze verdrukkers, die Zijn heiligen Naam onteeren: „Ik zal uwe zonen en uwe dochteren verkoopen in de hand der kinderen van Juda". Jehova doet dit, doordat Hij aan „den Leeuw uit den stam van Juda", Zijn Koning, alle natiën der aarde overlevert, die Hij thans op de kampplaats verzamelt. Tot Christus, den Scherpreechter en Koning, zegt Jehova: „Eisch van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot uw erfdeel, en de einden der aarde tot uwe bezitting. Gij zult ze verpletteren met eenen ijzeren Schepter, gij zult ze in stukken slaan als een pottenbakkersvat". — Ps. 2 : 8, 9.

Jehova waarschuwt daarop de heerschers voor Zijn voornemen hen te verdelgen. Deze waarschuwing laat Hij hun van tevoren in de volgende bevoordingen toekomen: „Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk, laat u tuchtigen, gij rechters der aarde. Dient den Heere met vreeze, en verheugt u met beving. Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zoude ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem vertrouwen". [Nu dan, koningen, weest verstandig! Laat u gezeggen, wereldbestuurders! Dient Jahve met eerbied, en leeft in bevend ontzag! Huldigt Hem, anders zal Hij toornen, en zult gij op den weg (tijdens het leven) vergaan. Als weldra zijn toorn ontbrandt, zalig dan allen, die op Hém vertrouwen; K.B.] — Ps. 2 : 10-12. Met de uiterste ingebeeldheid doet het hoofd van de Hiërarchie zich als degene voor, die door anderen gekust dient te worden. Door de bewering, dat hij de Eene is, die door anderen, die God den Almachtige daartoe aangewezen heeft, gediend en gehoorzaamd moet

worden, begaat hij de zonde der hoovaardij. Dat is niet slechts een belediging, den Heere aangedaan, het is tevens een hoogmoedzonde, die niet vergeven kan worden.

Vervolgens gaat de paus nog wat verder dan de Heere zelf en noodigt de misleide vazallen uit, zijn teenen te kussen. Jezus Christus, de groote Verlosser, is door het kooprecht de wettige Erfgenaam en bezitter van het menschelijk geslacht geworden, aangezien Hij Zijn levensbloed hiervoor betaald heeft. Alle natiën der aarde zijn in Zijn bezit en Zijn macht, opdat Hij met hen volgens God's wil kan handelen. Het is de in God's Woord nadrukkelijk neergelegde wil van Jehova, dat al degenen door Christus Jezus verlost en bevrijd worden, die hun plaats aan de zijde van Christus Jezus innemen, Christus vreugdevol als hun Heere, Verlosser en Koning aannemen en Hem getrouw dienen. Met de opstandige verdrukkers van het getrouwe volk van Jehova is het echter geheel anders gesteld. Degenen, die zulke hoogmoedzonden als bovengenoemd, begaan, en door hun handelwijze het bloed van Christus banaal en ordinair achten — doordat zij hiermede handel drijven, zoomede allen, die hun voorbeeld betreffende de oppositie tegen de Theocratie opvolgen, zal de Heere volgens Zijn Woord uitdelgen. — Ps. 145 : 20.

De door den profeet Joël genoemde „kinderen van Juda“ zijn al degenen, die Jehova verheerlijken; in de eerste plaats de Leeuw uit den stam van Juda, Christus Jezus, met inbegrip van al Zijn trouwe navolgers. Deze dienen den Allerhoogste voortdurend en verheerlijken Hem onophoudelijk. Deze getrouwen gehoorzamen God; zij weigeren menschen te gehoorzamen, en zorgen ervoor, den valstrik van den godsdienst te mijden. De getrouwe navolgers

van Christus Jezus gaan met de boodschap Jehova's tot de menschen. Doordat zij hun deze boodschap brengen, „verkoopen” zij zoogezegd het moderne Tyrus, Sidon en het Philistijndom [de grenzen van Palestina], dat wil zeggen: de Roomsch-Katholieke Hiërarchie tezamen met haar bondgenooten van andere godsdiensten. Deze boodschap der waarheid bewerkt, dat de godsdienstaanhangers aan menschen „verkocht” worden, welke hen verdrukken, uitbuiten en tot slaaf zullen maken. Jehova's getuigen en hun metgezellen „verkoopen” hen, doordat zij de aandacht der menschen op de waarheid van het Woord Gods vestigen. Dit ontvouwt: ten eerste, dat de godsdienst het voortbrengsel en het werktuig van den Duivel is, ten tweede dat Jehova aan het begin van Armageddon den godsdienst en de uitvoerders hiervan aan hun vroegere bondgenooten, het radicale heerscherselement, ter vernietiging zal overleveren.

Wat is dan de verkoopprijs, dien de trouwe knechten Jehova's ontvangen? Wat winnen zij hierbij? Zij ontvangen al den zegen, die de ontmaskering van den godsdienst met zich brengt, welke tot de ont-eering van den Naam van Jehova God gebruikt is. De getrouwen, die zoo Jehova dienen, hebben een aandeel aan de rechtvaardiging van Zijn Naam en dit is een hoog loon voor hen. Tyrus werd als een voorbeeld van zulke wetteloze godsdienstaanhangers gebruikt. Van Tyrus en zijn tegenbeeld — de godsdienstige leiders, de Hiërarchie en haar bereidwillige bondgenooten — staat geschreven: „En haar koophandel en haar hoerenloon zal den Heere heilig zijn, het zal niet ten schat vergaderd noch opgesloten worden; maar haar koophandel zal wezen voor degenen, die voor den Heere wonen, opdat zij eten tot verzadiging en dat zij duurzaam deksel heb-

ben. — Jes. 23 : 18. Het loon, dat Jehova's getrouwen door dezen handel winnen, is de vreugde, Jehova's wil te doen en aan de rechtvaardiging van Zijn Naam aandeel te hebben.

Over de zonen en dochters van de godsdienstige leiders zegt Jehova verder: „Die ze verkoopen zullen aan die van Scheba”. Volgens een andere vertaling van dezen tekst zal men hen „aan de mannen van Scheba” (Eng. Herz. B.) verkoopen (1 Kron. 1 : 9, 22, 32), dat wil zeggen, aan de nakomelingen van Kusch, den zoon van Cham (Gen. 10 : 6, 7) en evenzoo aan de nakomelingen van Sem. — Gen. 10 : 21, 28; 25 : 3. Zonder twijfel worden zij aan een bonte menigte misleiden verkwanseld. In vroegere tijden waren de menschen in dit voorbeeld woestelingen, die strooptochten op touw zetten. — Job. 1 : 15. Zij kwamen uit het land Scheba en dreven handel met verschillende soorten van waren. — 1 Kon. 10 : 1, 2, 10. Volgens de profetie van Joël moeten zij zich met den slavenhandel beziggehouden hebben. Zij vormden een wreed, harteloos, en boos volk en voorschaduwden daarom op treffende wijze het bovenmatig zelfzuchtige deel der menschheid, dat met de vooraanstaande godsdienstaanhangers commerciële of zakelijke betrekkingen onderhoudt — evenals Scheba met Tyrus — en zich later tegen de godsdienstaanhangers richt, om uit hun ongeluk winst te kloppen. Dit wordt duidelijk door het lot van degenen bevestigd, die tegen koning Josafat opmarcheerden. — 2 Kron. 20 : 22, 23. De dictators staan thans de Roomsche-Katholieke Hiërarchie gulweg toe, met hen samen te werken. Gemeenschappelijk houden zij zich bezig met het uitrooven der Joden, die in commercieel opzicht succes hebben gehad en ook op andere wijze have en goed verworven hebben. Als de radicale en verblinde elementen

met het uitbuiten en berooven der Joden klaar zijn gekomen schijnt het, dat zij hun aandacht vervolgens aan de vooraanstaande godsdienstaanhangers zullen wijden. Men beweert, dat de Vaticaanstad meer goud en andere rijkdommen opgestapeld heeft dan eenige andere natie of organisatie. Men kan redelijk verwachten, dat de verschillende misleide radicale machtsgroepen, nadat zij de Joden opge-ruimd hebben, zich op het Vaticaan en de Hiërarchie zullen storten.

Het land Scheba lag „ver” van Jeruzalem verwijderd; vele mijlen ten zuiden daarvan, aan het einde der aarde. — Matth. 12 : 42. De profetie verklaart: „Die ze verkoopen zullen . . . aan een ver gelegen volk”. De godsdienstige leiders zullen dus van het gebied van hun heerschappij, waar zij hun zakelijke, godsdienstige activiteit bedreven hebben, verwijderd en zóó ver weggevoerd worden, dat zij nimmer terugkeeren kunnen. Hun organisatie zal afgebroken en vernietigd worden, omdat volgens de Schrift de heerschers, namelijk de radicale machts-groep, hen met vuur verbranden zullen; ja, de Heere zal het zèlf in hun harten geven, aldus te handelen. — Openb. 17 : 16-18. Om te bewijzen dat het-geen geschied is, zeker is, zegt de profetie van Joël verder: „Want de Heere heeft het gesproken”. Het is daarom zeker, dat dit alles geschieden zal, want God heeft verklaard: „Ik heb geformeerd, Ik zal het ook doen”. — Jes. 46 : 11.

Proclamatie

Te bestemder tijd verschijnt Jehova's Zendbode, Christus Jezus, in den Tempel van Jehova. Hij beproeft de gewijden en verzamelt vervolgens de goedgekeurden in den Tempel. Daarop moeten deze

goedgekeurden Jehova „spijsoffer toebrengen in gerechtigheid”, om welke reden zij uitgezonden worden, om Zijn Woord en Zijn eer te verkondigen, doordat zij Jehova en Christus Jezus dienen. — Mal. 3 : 3; Hebr. 13 : 15. God ondersteunt en begunstigt deze getrouwen, doordat Hij hun de beteekenis van Zijn profetieën onthult; zij worden met het volgende bevel door den Heere uitgezonden: „Roept dit uit onder de heidenen, heiligt eenen krijg; wekt de helden op, laat naderen, laat optrekken alle krijgslieden”. — Joël 3 : 9.

In hoeverre of in welken omvang zal de in dit bevel genoemde proclamatie uitgevoerd worden? In denzelfden omvang, als Jezus ten aanzien van het evangelie des Koninkrijks gebod, dat het op de geheele aarde tot een getuigenis verkondigd wordt (Matth. 24 : 14) aan allen, die buiten het „heilige volk Gods, de Koninkrijksklasse, staan. — 1 Petr. 2 : 9, 10. Deze boodschap van Jehova vestigt de aandacht van de menschen van goeden wil op God, dientengevolge wordt de „grootte schare” omtrent haar voorrechten onderricht, zij komt uit alle natiën te voorschijn, om Jehova en Zijn Koning te dienen. In Joël 3 : 2 zegt God: „Dan zal Ik alle heidenen vergaderen en zal ze afvoeren in het dal Josafats”. In gehoorzaamheid aan God's gebod verkondigen Zijn getuigen deze boodschap, zodoende hebben zij een aandeel aan het werk Gods betreffende het bijeenvergaderen der natiën.

Verder is den getuigen Jehova's geboden, de woorden „heiligt eenen krijg!” [„Rust u toe tot den krijg” (Herz. Zür. B.)] uit te roepen. Deze boodschap beteekent niet, dat er voor een anderen wereldoorlog onder de natiën voorbereidingen getroffen moeten worden, doch dat de tegenstanders van de Theocratie zich voor een wereldomvattende samenzwe-

ring zullen verbinden en aaneensluiten, om zich te verzetten tegen Jehova's Koning en Zijn Koninkrijk. Jehova's getuigen kondigen de Theocratie aan. Het is een oproep aan den vijand, om zich voor den strijd tegen Jehova toe te rusten. De Hiërarchie en de met haar verbonden godsdienstaanhangers worden opgeroepen, om de maatregelen, welke zij gedurende een reeks van jaren getroffen hebben, in de eerste plaats de stappen, die zij heden tegen Jehova's getrouwe knechten ondernemen, te rechtvaardigen. De Statenvertaling en andere vertalingen gebruiken voor dit deel van den tekst de volgende woorden: „Heiligt eenen krijg!” Dit is hetgeen de Hiërarchie en haar bondgenooten thans doen. De godsdienstaanhangers verklaren, dat dit een „heilige oorlog” is, „een oorlog voor de Christelijke natie”. De beweging wordt het „Christelijk front” genoemd en zij voert krijg tegen dezulken, die Jehova God, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk ondersteunen. Slechts de godsdienstige kringen konden zulk een oorlog „heiligen”. Met de verklaring, dat het om een heiligen oorlog gaat, neemt de Roomsche Katholieke Hiërarchie de leiding over. Deze godsdienstige organisatie laat de Jezuïeten optreden, om tegen Jehova's getuigen een groot gehuil aan te heffen. Een van dezen zeide onlangs door de radio ongeveer het volgende: „Als het Amerikaansche volk krachtadig zou optreden, zou het Jehova's getuigen binnen korten tijd kunnen vernietigen”. Dezelfde Jezuïetenpriester, die den titel van „Vader” draagt, en zichzelf als een man met groote eerzucht doet kennen, wordt door den paus en andere hooge ambtenaren der Hiërarchie volledig ondersteund. Hij is gewend, arme onnoozele halzen te misleiden, strijd te verwekken, en ervoor te zorgen, dat de vreedzame vergaderingen dergenen, die het met de

Roomsch-Katholieke Hiërarchie niet eens zijn, uiteen gejaagd worden.

De verkondiging van de goddelijke boodschap der waarheid wordt door de Jezüieten en andere godsdienstaanhangers als een uitvlucht gebruikt, om in het bijzonder tegen Jehova's getuigen krijg te voeren. Hierbij aarzelen zij niet te liegen wat zij maar kunnen om hun boosaardige aanslagen ten uitvoer te brengen. De Hiërarchie en andere godsdienstaanhangers treden duidelijk aan den dag als degenen waarvan in de profetie sprake is, dat zij een „krijg heiligen“. Dit werd voorschaduwd door de uitdaging, welke Jehova tot Tyrus, Edom, de bewoners van het gebergte Seïr, de Philistijnen en Babyloniërs richtte om te strijden, door hun te gebieden, op te komen en den strijd aan te binden.

In hun werk van de verkondiging van den dag der wrake onzes God's handelen Jehova's getuigen, die Christenen zijn, in strikte gehoorzaamheid aan Jehova's geboden. Zij hebben de opdracht hiertoe ontvangen en moeten haar vervullen. — Jes. 61 : 2. Zij moeten openlijk en binnen het gehoor van allen, zooals hun bevolen wordt, verkondigen: „wekt de helden [de machtige mannen; Eng. Vert.] op.“ Wie zijn de in de profetie genoemde „helden“ of „machtige mannen“? Zoowel de Schrift als de gebeurtenissen toonen aan, dat hiermede worden bedoeld de menschen van de „Autoritaire Hiërarchie“, die zichzelf verhoogden en door de gewetenlooze politici en fanatieke radicalen verhoogd werden. Men bewijst hun groote eer, zij worden als navolgenswaardige toonbeelden voorgesteld. Daarom richt de profetie zich tot zulke machtigen en beveelt hun ongeveer als volgt:

Richt u op en vangt den krijg aan, gij mannen der Hiërarchie! Gij hebt u eeuwenlang zelf verhoogd en

gepraald met wat gij voornemens waart te doen. Handelt nu overeenkomstig uw grootspraak. Werpt de strijdvraag op tegen de getuigen van den Almachtigen God. Gij hebt uw „Katholieke Actie” tot een politiek systeem uitgebouwd, om hiermede de wereld te veroveren en te beheerschen, den Naam van God den Almachtige te onteeren en Zijn Koninkrijk te bestrijden. Voorwaarts nu, zet alle officieele personen dezer wereld onder druk, dat wil zeggen: de politieke, rechterlijke, wetgevende en uitvoerende lichamen; voorts de politie en alle anderen, die naar u luisteren, die u verhoogen en zich bij u in de verdrukking van en het verzet tegen de Theocratische Regeering aansluiten. Doet dit en trekt dan tegen de getuigen van den Almachtigen God te veld. Brengt uwen geweldigen voorvechter op de been, den modernen Goliath, den corporatieven, dictatorialen of totalitairen staat. Cementeert al uw tirannieke heerschers door „pacten” aan elkander! Organiseert uw geheime politie en gebruikt haar, om andere menschen te spionneeren en allen te bestraffen, die in het bezit van God’s Woord of de een of andere verklaring hiervan zijn! Laat door uw „jambroers” in de wetgevende lichamen wetten uitvaardigen, die de menschen dwingen de vlaggen te laten wapperen, ze te groeten en menschen „heil” toe te roepen. Stelt bovendien nog andere soorten van bepalingen in, welke dengenen straf opleggen, die gebruik trachten te maken van geloofsvrijheid en de vrijheid van het woord.

Geeft uw godsdienstige huurlingen hooge posities in de tegenwoordige wereldmachten en spoort hen aan — in de eerste plaats de rechterlijke ambtenaren —, hun gerechtelijke uitspraken voor geld te verkoopen en op onrechtvaardige wijze tegelijkertijd degenen te straffen, die het wagen de waarheid

van God's Woord bekend te maken. Verheft uw leugengeschreeuw tegen Jehova's getuigen! Maakt hen voor „Communisten“ of „rooden“ uit en brandmerkt op deze wijze een ieder, die uw godsdienstige afpersing niet ondersteunt. Hitst de wereldlijke pers en de eigenaren van radiozendstations op en overreedt hen, gemeene zaak met u te maken, door het volk valsche berichten en bekendmakingen te doen toekomen, in de hoop, uw boosaardige positie te versterken. Langen tijd hebt gij het volk tegen God en Zijn Koninkrijk opgezet, waarbij gij ten onrechte de aanspraak gemaakt hebt het recht te bezitten, in de plaats van en voor Christus de wereld te beheerschen. Komaan nu groote heeren, verzamelt u en ziet wat gij kunt doen! Gij hebt verlangd naar den dag, waarop gij uw macht kondet toonen, gij hebt naar een voorwendsel om te strijden gezocht. Nu zult gij hem hebben!

Verder zegt de Heere tot Zijn tegenstander: „Laat naderen, laat optrekken alle krijgslieden.“ De godsdienstige leiders, in de eerste plaats de Roomsche Katholieke Hiërarchie, zijn van plan alle anderen te verschrikken, te overdonderen, bang te maken en te dwingen hun voorschriften te gehoorzamen en zich ervoor te buigen. Daarom zegt de Heere tot hem: „Komt en toont u openlijk als tegenstanders van Jehova's getuigen, die Zijn waarheid verkondigen! Doet uw uiterste best om hen tegen te houden, als dit uw wil is. Boycot de eigenaars en bedrijfsleiders van radiozendstations en dwingt hen, voor de radio alles te weigeren, wat uwe godsdienstige gevoelens zou kunnen kwetsen en uw afpersing zou kunnen belichten. Gebruikt de couranten om leugens over Jehova's knechten te verspreiden en bedient u van de menschen, die onder het bereik van uw macht staan, om alle andere tijdschriften te dwingen uw

godsdienstig-politiek plan, in strijd met God's wil te heerschen, te ondersteunen. Indien rechters uit uw organisatie zich aan een ernstig vergrijp tegen uw wetten van het land schuldig maken, doordat zij bijvoorbeeld de rechtspraak of rechterlijke beslissingen voor geld veil hebben, beweegt dan de uitgevers van de door uw geld gefinancierde couranten er toe, over zulke wetsovertreders het zwijgen te bewaren. Laten uw machtigen doorgaan met wegen en middelen te verzinnen om de verkondiging van de boodschap van het Koninkrijk Gods te verhinderen. Doet in dit opzicht het ergste! Want het is uw laatste voorstelling!"

Vele jaren lang hebben de godsdienstige leiders door middel van hun propaganda-veldtochten beweerd, dat zij de wereld tot hun godsdienst konden bekeeren. Dit is hun methode geweest, om op vreedzame wijze hun doel te bereiken en aldus de heerschappij over de wereld te veroveren. Nu echter zijn de godsdienstaanhangers wanhopig. Zij zijn bereid om elk middel, onverschillig welk, toe te passen — en zij doen dit ook —, om hun onrechtvaardige doeleinden te bereiken. Daarom zegt Jehova door Zijn profeet tot de machtigen, die zich tegen de Theocratie verzetten: „Slaat uwe spaden tot zwaarden en uwe sikkelen tot spiesen; de zwakke zegge: Ik ben een held.” — Joël 3 : 10.

De tijd is thans gekomen, waarin deze wettelooze, eerezuchtige godsdienstaanhangers meenen, de macht en heerschappij over de wereld naar zich toe te kunnen graaien. Opdat zij volle vrijheid verkrijgen om hun kaart uit te spelen, roept God hun toe: „Gaat maar voort. Verandert uw methoden uit den vredes-tijd om proselieten te maken, in strijdwapenen. Het is u niet gelukt, alle natiën te bekeeren en hen in uw godsdienstig-politiek leger bijeen te brengen; ge-

bruikt daarom thans alle geweldmiddelen, om het volk in uw macht te krijgen! Uw „Katholieke actie” schijnt u goede diensten te bewijzen; gaat maar voorwaarts en kondigt openlijk uw verbond met Fascisten en Nationaal Socialisten aan, om tot verkrijging der macht over de regeeringen der aarde geweld toe te passen.” De Heere drijft den spot met hen, doordat Hij hen uitdaagt, tot het uiterste te gaan.

Zich verder tot deze boosaardige menigte richtend, zegt Jehova ongeveer het volgende tot hen: „Uw snoeimessen, die gij ervoor gebruikt, om uw godsdienst-wijnstokken te besnoeien, hebben niet alle menschen ertoe bewogen, zich bij u aan te sluiten en zich aan uw organisatie te onderwerpen, zooals gij gehoopt hadt. Tracht nu dan de menschen te onderdrukken. Smeed daarom uw snoeimessen tot speren om, dat wil zeggen: tot werktuigen van geweld, en past bij uw pogingen, om de menschen gelijk te schakelen en te beheerschen, geweld toe! Wordt openlijke strijders en weest op deze wijze beter toegerust, om tegen Jehova’s getuigen en Jehova’s boodschap en zodoende tegen De Theocratie te strijden!”

Vergeleken met het leger van God den Almachtige is iedere natie en iedere organisatie zwak en onbeduidend. — Jes. 40 : 15. Om echter de eierzucht van de godsdienstaanhangers te prikkelen, hen te bespotten en hun ijdelheid te voeden, zendt Jehova hun door Zijn trouwe knechten de volgende boodschap: „De zwakke zegge: Ik ben een held.” En zodoende meenen de ijdele misleiden, dat zij helden zijn en tegen al degenen kunnen strijden, die aan Jehova’s zijde hun plaats innemen. Vergeleken met het kleine aantal zichtbare getuigen Jehova’s op aarde, die bovendien volkomen weerloos toeschijnen, ko-

men in het bijzonder de godsdienstige leiders (tezaamen met hun fanatieke bedrogenen) zichzelf als buitengewoon sterk voor. Beroeps-politici werken met zulke godsdienstaanhangers samen, omdat zij veronderstellen, dat dit de beste weg is, om zich hun politieke ondersteuning te verzekeren. Politici zeggen openlijk: „Hetgeen wij noodig hebben, is meer godsdienst“, zonder er eenig flauw begrip van te hebben, wat „godsdienst“ eigenlijk is. De godsdienstaanhangers van hun zijde zeggen daarentegen: „De politici staan aan onze zijde en wij hebben daarom een pracht-kans, om de menschen, die zich „Jehova's getuigen“ noemen, te vermorzelen.“ Deze zoogenaamde „helden“ verbeelden zich zeer sterk tegenover God te zijn. De Duivel en zijn booze engelen geven hun deze hoogmoedige gedachte in.

In alle totalitaire staten zijn de vereenigde pogingen van den vijand gericht tegen Jehova's getuigen. Onder de radicale en politieke machtsgroepen der zoogenaamde „democratieën“ heerscht meer en meer de opvatting, dat zijzelf sterk zijn en dat zij allen die het met hen niet eens zijn — in de eerste plaats Jehova's getuigen — dienen te vernietigen. Dezen zijn allen begrepen onder de „volken, die God vergeten“ hebben, omdat zij buiten beschouwing laten, dat God de Almachtige is, dat Zijn getuigen op God's bevel handelen en Jehova diegenen verdedigen zal, die Hem liefhebben en Hem dienen. Zonder volkomen geloof in Jehova en Zijn Koninkrijk zou het thans voor geen enkel mensch mogelijk zijn, den arglistigen aanval van de vereenigde vijanden te weerstaan. Maar Jehova is de God der vertroosting. Om de hoop van Zijn volk te sterken, legt Hij het volgende gebed in den mond van Zijn getrouwe knechten: „Richt u op, Jahve! Dat niet de mensch triomfeere! Daag de volken ten oordeel voor uw

aanschijn! Doe ze beven van ontzag, Jahve! Dat de volken weten, dat zij maar menschen zijn"! — Ps. 9 : 20, 21; K.B.

Velen, die verklaren den Heere gewijd te zijn, zijn zwakker in het geloof dan anderen. Door hun klein geloof zijn zij soms bevreesd. Tot hun hulp en vertroosting antwoordt Jehova op het hierboven genoemde gebed van Zijn getrouwen, Hij laat door middel van Zijn profeet tot degenen, die meer geloof noodig hebben, zeggen: „Ikzelf ben uw Trooster! Waarom bang zijn voor den sterfelijken mens, voor het menskind, dat vergankelijk is als gras”? — Jes. 51 : 12; K.B. Slechts degenen, die Jehova onvoorwaardelijk vertrouwen en Hem ijverig dienen, kunnen thans zeggen: „Ik ben krachtig in den Heere en in de sterkte Zijner macht.” — Ef. 6 : 10. Zij vreezen niet en zullen op dezen dag vrijmoedigheid hebben om God's waarheidsboodschap, zooals bevolen is, te verkondigen. — 1 Joh. 4 : 17, 18.

Het grootste gedeelte van het getuigenis wordt thans binnen de grenzen van Groot-Brittannië en Amerika doorgevoerd. In het gebied buiten deze landen, waar het aantal getuigen klein is, heeft de vijand het werk des Allerhoogsten driester en brutaler bestreden. De boosaardige tegenstand van de zijde van den vijand neemt echter in Amerika en Groot-Brittannië zeer toe en dit toont op zichzelf reeds aan, dat Armageddon nabij is. *Het is thans geheel en al duidelijk, dat de demonen zich van de geesten dergenen meester gemaakt hebben, die tegen God en Zijn Koning zijn. Satan weet, dat zijn tijd kort is, daarom gebruikt hij al zijn macht, om hen in zijn greep te krijgen, die Jehova God niet kennen.* De ordeverstoring, die onlangs in Madison Square Garden te New York, plaatsvond, heeft duidelijk getoond, dat de misleide tegenstanders of ra-

dicalen geheel onder invloed van Satan en zijn demonen, de booze engelen staan. De demonen brengen de radicale elementen in ieder deel der aarde hoe langer hoe meer onder hun macht, en zoo laat de booze, de Duivel, met verhaaste toerusting zijn strijdkrachten voor den definitieven strijd van beslissing oprukken. Daarom zegt Jehova tot alle natiën: „Rot te hoop en komt aan, alle gij volken van rondom, en vergadert u. (O, Heere, doe uwe helden derwaarts nederdalen!)” [Rukt ijlings aan, alle volken rondom; komt in massa's samen. — Jahve laat daarheen uw helden afdalen! K.B.] — Joël 3 : 11.

Bijeenverzameling

Het eerste deel van dit vers is tot de natiën gericht, die alle tegen God zijn, met uitzondering van het „heilige volk” Gods. Het laatste deel van dit vers is een gebed van de klasse van den „trouwen knecht” Jehova's, het „heilige volk”. Tot de vijandelijke troepen, die onder het onmiddellijk bevel van Gog — den eersten commandant van de strijdkrachten Satans — staan, spreekt thans Jehova: „Rot te hoop en komt aan, alle gij volken van rondom!” De tijd voor de bijeenzameling en tot den aanvang van den strijd is kort, daarom moet er met spoed gehandeld worden. Satan weet, dat zijn tijd kort is, en hij haast zich, juist datgene te doen, wat God beveelt te doen. — Openb. 12 : 12. De haast, waarmede tot den strijd wordt toegerust, beschrijft de profeet met de volgende woorden: „De wagen [oorlogswagens] razen door de wijken [de wegen van de vijandelijke organisatie], zij loopen ginds en weder op de straten; hunne gedaanten zijn als der fakkelen, zij loopen door elkander heen als de bliksemen”. [Over de wegen razen de wagens, ze stormen over de vlakten; zij lijken wel brandende fakkels; als

bliksem-strepen schieten zij uit. (K.B.)] — Nah. 2 : 4.

De „Kaholieke actie” zet er thans vaart achter in ieder deel der aarde. De politieke dictators, waarmede de Hiërarchie verbonden is, ondernemen ijlings stappen, om in sterkte toe te nemen en hun macht zoo ver uit te breiden, dat zij de spreek-, pers-, vergaderings- en geloofsvrijheid geheel kunnen onderdrukken. De menschen van de radicale, misleide partij zijn zóó razend, dat zij niet eens volgens de eigen wetten der dictators handelen, doch in hun pogingen, om de vergaderings- en spreekvrijheid te onderdrukken, zelfs zonder eenigen schijn van wettelijke bevoegdheid handelen. Alle dingen, die zich thans daadwerkelijk afspelen, toonen duidelijk aan, dat „de groote dag des Heeren nabij is, hij is nabij en zeer haastende; de stem van den dag des Heeren”. En wat zal volgen? „De held [de vijand] zal aldaar bitterlijk schreeuwen”. — Zef. 1 : 14.

Dit is de dag der rechtvaardiging Jehova's. Jehova is niet slechts gereed voor den strijd, doch Hij heet hen welkom en noodigt de vijanden uit zich in slagorde te scharen, doordat Hij tot hen zegt: „Rot te hoop en komt aan, alle gij volken van rondom!” „Maakt u voor den strijd gereed; gij hebt u beroemd op alles wat gij doen zoudt; doet het nu!” — Jehova's tijd voor de rechtvaardiging van Zijn Naam is aangebroken, zodoende daagt Hij den vijand voor den opmarsch uit. Dit doet Hij, door Zijn getuigen, het overblijfsel en diens metgezellen, onder de menschen te laten gaan en hen onbevreesd Zijn opgeteekende oordeelen te laten verkondigen. Zij die waarachtig op Jehova vertrouwen, verheugen zich dit gebod te gehoorzamen, zij verkondigen vrijmoedig de Theocratie. Als gevolg hiervan worden de godsdienstaanhangers geplaagd, evenals de men-

schen in Egypte door de sprinkhanen geplaagd werden, en dit ontsteekt het boosaardige element in woede, de „Katholieke actie” wordt intensiever. Jehova zegt ongeveer het volgende tot den vijand: „Omringt het rondom. Omringt mijn getrouwe getuigen die thans op aarde zijn, en doet het ergste wat ge maar bedenken kunt, om hen door uw geraffineerde, wreede wetten in het nauw te drijven! Schaft iedere vrijheid af, die uw nationale wetten het volk eens plechtig waarborgden!”

In het jaar 1914 begon een „strijd in den hemel”, de Heere Jezus en Zijn engelen streden tegen Satan en zijn strijdkrachten, Satan en zijn goddelooze menigte werden op de omgeving der aarde geworpen. — Openb. 12 : 7-9. Het slagveld voor den beslissenden strijd is thans de aarde, en naar het schijnt, zijn de volgende woorden van de profetie van Joël een gebed van de getrouwen tot Jehova: „O, Heere, doe uwe helden derwaarts nederdalen!” — Joël 3 : 11. Ter ondersteuning van deze woorden staat in een ander deel van de goddelijke profetie geschreven: „Zelf heb Ik mijn gewijden al order gegeven, Ik riep mijn helden op tot mijn krijg van wraak, en geestdriftig juichen zij die toe. Hoor! Dat is het gedreun op de bergen als van een reusachtig volk. Hoor! 't Is het krijgsumoer van koninkrijken, van samen oprukkende volken. Jahve der heirscharen houdt wapenschouw der oorlogsscharen. — Jes. 13 : 3, 4; K.B.

Het einde van Satan en zijn horde van boosaardigen is gekomen, dit sluit zoowel in het zichtbare alsmede het onzichtbare deel van zijn organisatie, in het bijzonder de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, die zich thans tevergeefs inspant om aan de spits van iedere natie te staan. Daarom gebiedt Jehova Zijn getuigen, hun voortdurend en herhaaldelijk zijn volgende verklaring bekend te maken: „De heide-

nen zullen zich opmaken, en optrekken naar het dal Josafats; maar aldaar zal Ik zitten om te richten alle heidenen van rondom”. — Joël 3 : 12.

Jehova's getuigen moeten derhalve in gehoorzaamheid aan God's bevel de volgende boodschap verkondigen, hetgeen zij dan ook doen: „Want het zal zijn de dag der wrake des Heeren, een jaar der vergelding om Sions twistzaak”. — Jes. 34 : 8. De getrouwe knechten Gods zullen nu hun opdracht indachtig zijn en haar ten uitvoer brengen, doordat zij den dag der wrake onzes Gods uitroepen. — Jes. 61 : 2. Eeuwenlang heeft Jehova den vijand ongestoord zijn gang laten gaan; thans echter zal Hij de rekening met den vijand voor altijd vereffenen. Daarom manoeuvreert Jehova de vijanden in bepaalde posities en jaagt hen op. Zijn getrouwe getuigen laat Hij aan dit werk deelnemen, doordat zij den dag Zijner wraak aan alle boosdoeners verkondigen.

De Strijdplaats

Tot alle natiën, die zich met den Duivel verbonden hebben, zegt Jehova thans: „Trekt af in het dal Josafats”, waarmede symbolisch de plaats van het gericht en den strijd aangetoond wordt. Jehova stuurt den vijand direct naar deze plaats toe of manoeuvreert hem in deze positie. Hij bepaalt niet alleen zèlf de kampplaats, doch trekt tevens de vijandelijke schare, alsmede alle menschen, die den leider ervan ondersteunen, daarheen en dwingt hen, te toonen, aan welke zijde zij feitelijk staan. Hij noodigt hen uit, zich als tegenstanders der Theocratie te openbaren. De scheiding vordert thans snel, en de menschen der natiën groepeeren zich in twee scherp onderscheiden kllassen, waarvan de eene „de bokken” genoemd wordt, terwijl de andere — uit hen bestaande, die goed gezind zijn jegens God — als

„de andere schapen“ des Heeren bekend is. Het is heden een spannende tijd, en het lawaai van de marcheerende krijgsmachten, die zich toerusten voor den strijd van Armageddon, doet het hart van ieder, die gerechtigheid liefheeft en ongerechtigheid haat, van vreugde trillen. Langen tijd heeft God's volk hierop gewacht. Het juicht, omdat deze tijd thans aangebroken is, want het weet, dat de Rechtvaardige, Machtige God en Zijn Koning de algeheele overwinning zullen behalen.

Jehova laat hun niet de gelegenheid om ooit te kunnen beweren, dat zij van Zijn voornemen betreffende hen niet voldoende onderwezen zijn. In alle deelen der aarde rot de legerschare van Satan tegen den Heere samen. Deze goddelooze horde bevindt zich onder het onmiddellijke bevel van Gog, den onder Satan staanden eersten bevelhebber. Tot deze booze menigte richt de Heere de volgende woorden: „Zóó zegt de Heere Heere: Zie, Ik wil aan u, [Ik kom met u afrekenen (K.B.)] o Gog, gij hoofdvorst van Mesech en Tubal; en Ik zal u omwenden, en haken in uwe kaken leggen, en Ik zal u uitvoeren, mitsgaders uw gansche heir, paarden en ruiteren, die altemaal volkomen wél gekleed zijn, eene groote menigte met rondas en schild, die altemaal zwaardden hanteeren“. — Ezech. 38 : 3, 4.

In het jaar 1919 voerde Jehova de leden van Zijn trouw volk uit de macht van den vijand, die hen in banden gehouden had, terug. Zijn belofte aan hen is, dat zij daarna onder Zijn bescherming en Zijn voorzorgen zeker zullen wonen. — Ezech. 38 : 8. Aangezien Jehova den zijnen Zijn woord gegeven heeft, hen thans te beschermen, weet Zijn overblijfsel, dat de vijand tegen hen „niets vermogen“ zal. — Jer. 1 : 19.

De woorden van Jezus aan Zijn trouwe knechten

toonen aan, dat Satan, de vijand, de natiën voor den krijg van den grooten dag van God den Almachtige, bijeenzamelt. — Openb. 16 : 13-16. De getrouwen op aarde zien thans deze profetie van de Openbaring in vervulling gaan. Jehova laat hen in het „dal Josafats“ of op de plaats van het eindgericht verzamelen, en spreekt: „Maar aldaar zal Ik zitten om te richten alle heidenen van rondom“. Geen enkel deel van de organisatie van Satan zal van deze verzameling ten gerichte en ter strafvoltrekking uitgesloten zijn. Als de machtige Rechter en Opperbevelhebber der geheele legerschare der gerechtigheid zit Jehova op den rechterstoel, om de voltrekking van Zijn oordeel te commandeeren en te leiden, welke voltrekking Christus Jezus, de Uitvoerder van Zijn wil en Zijn Rechtvaardiger, op zich neemt. Dit zal geen gerechtsverhandeling zijn, zooals door aardsche rechtbanken gehouden worden. Er zullen geen aanklachten noch argumenten aangehoord worden, want het zal de tijd van de strafvoltrekking, der tenuitvoerlegging van het vonnis zijn. God heeft Christus Jezus „macht gegeven . . . gericht te houden“. — Joh. 5 : 27. De Heere Jezus Christus zal daar tegenover de strijdmachten van Satan staan, en Jehova fungeert om zoo te zeggen als Scheidsrechter, om den strijd te beslissen en den uitslag bekend te maken. Daarna zal iedere mond, die in oppositie tegen God den Almachtige spreekt, voor eeuwig gesnoerd worden. Deze volle zekerheid verleent dengenen, die thans aan de zijde van de Theocratische Regeering staan, groote vreugde, zij bezielt hun harten met onuitsprekelijken moed en blijdschap.

Het blijkt, dat op dit punt van de profetie Jehova Zijn geliefden Zoon toespreekt, die steeds getrouw en gehoorzaam den wil Zijn Vaders uitvoert. Sedert vele eeuwen heeft Christus Jezus op dit uur ge-

wacht, op het uur, waarop Hij den Naam Zijns Vaders zou mogen rechtvaardigen, hetgeen Zijn vreugde volmaakt zal maken. Het is een tijd, waarin groote jubel Zijn hart vervult, als Hij hoort, hoe Jehova tot Hem en tot Zijn hemelsche heirschare, die onder het bevel van Christus, den grooten Veldmaarschalk staat, zegt: „Slaat den sikkel aan, want de oogst [van den wijnstok Satans] is rijp geworden; komt aan, daalt henen af, want de pers is vol en de perskuipen loopen over; want hunlieder boosheid is groot”. — Joël 3 : 13. Nu is de tijd gekomen, dat het mes in Satan's wijnberg „gezonden” moet worden. „En een andere Engel kwam uit den Tempel, die in den hemel is, hebbende ook zélf eene scherpe sikkel. En een andere Engel kwam uit van het altaar, die macht had over het vuur, en hij riep met een groot geroep tot dengene, die de scherpe sikkel had, zeggende: zend uwe scherpe sikkel [sla er uw scherpe sikkel in (K.B.)] en snijd af de druiventakken van den wijngaard der aarde, want zijne druiven zijn rijp”. — Openb. 14 : 17, 18.

Het „zenden” of „slaan” van de sikkel heeft ten doel, Satan's wijnstok van zijn diep in de aarde reikende wortels los te maken. De wijnstok moet in God's wijnpers geworpen en daar getreden en fijn-gestampt worden. Met het slaan of werpen of aanleggen van de sikkel staat tevens het verzamelen der natiën op de plaats van den eindstrijd in verband. Aan dit deel van het werk hebben Jehova's getuigen een zeker aandeel, doordat zij het voorne-men van Jehova aankondigen. Volgens een andere vertaling luidt dit deel van den tekst: „Legt het druivenmes aan! Want rijp is de oogst”. (Parallelbibel en Menge). Dit beteekent ongetwijfeld, dat Satan's organisatie, en in de eerste plaats de „Christenheid”, die het hoofdbestanddeel van de aardsche organi-

satie van den vijand vormt, thans rijp is en gereed voor de vernietiging.

Wijnpers

Jehova zegt verder door Zijn profeet tot Christus, Zijn Koning en Scherpreeker: „Komt aan, daalt henen af, want de pers is vol en de perskuipen loopen over”. In gewone taal uitgedrukt, beteekent deze schildering het volgende: De aarde is vol boosheid en geweld, de tijd is gekomen, hieronder volledige opruiming te houden. Als de strijd van Armageddon begint, zal de wijnpers of zullen de perskuipen vol zijn; want de scheiding der menschen zal dan voleindigd zijn; de „bokken” zullen aan de linker, en de menschen van goeden wil, de „andere schapen”, aan de rechter zijde van Christus Jezus, den Rechter, staan. Alles zal voor de botsing der machten gereed zijn. De „wijnpers” zal van vervaarlijke afmetingen zijn, met een capaciteit zóó groot, dat zij alle natiën die tegen Jehova God zijn, kan bevatten. — Openb. 14 : 19, 20. De vruchten van de organisatie van den vijand zijn thans rijp.

Deze vruchten der boosheid zijn voor de inzameling gereed. Zij worden rijp of bereiken het toppunt der rijpheid in de voortdurend toenemende boosaardige belastingen en beschimpingen der knechten Jehova's en in de aanvallen op hen. De Hiërarchie heeft deze aanvallen geleid en hiervan beweerd, dat het een „heilige oorlog” is. Zij heeft zodoende dezen oorlog „geheiligd” en haar vast besluit bekendgemaakt, om de waarheid te onderdrukken, opdat zij haar hoogvliegende eerzucht zoo veel mogelijk kan bevredigen. Hierover zegt Jehova door Zijn profeet: „Want hunlieder boosheid is groot”. — Joël 3 : 13. Dit heeft noodzakelijkerwijze betrekking op de „laatste dagen” of de „zwarte tijden”. — 2 Tim. 3 : 1.

Het is de tijd, waarin de godsdienstige menschen den hoogsten graad van huichelarij bereikt hebben, hetgeen allen verstandige menschen duidelijk aantoonst, dat zulke godsdienstaanhangers, die beweren God te dienen, daarbij huichelaars zijn; „hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben”. — 2 Tim. 3 : 5. Het is de eindvervulling van de profetie, die de Heere Jezus aanhaalde en die op dezelfde klasse van godsdienstaanhangers betrekking had, toen Hij sprak: „Gij geveinsden, wél heeft Jesaja van u geprofeeteerd, zeggende: Dit volk genaakt mij met hunnen mond en eert mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van mij; doch tevergeefs eeren zij mij, leerende leeringen, die geboden van menschen zijn”. [Zij verkondigen namelijk als leerstellingen geboden van mensen; K.B.] — Matth. 15 : 7-9.

Het is heden de tijd, waarin de godsdienst volledig uitgegroeid [ontplooid] en zaad geschoten heeft. In het bijzonder in Joël 3 : 2-6 wijst Jehova op de wetteloze daden, welke de godsdienstaanhangers tegen de getrouwe knechten des Almachtigen Gods begaan hebben. De godsdienstvereerders hebben door hun wreede, goddelooze daden Jehova en Christus Jezus uitgedaagd, dat Hij niet in staat was hen te beletten, hun handelingen achter hun verschansing van leugens voort te zetten: „Gij zegt: „Wij hebben een afspraak gemaakt met den dood, een overeenkomst getroffen met het dodenrijk. Wanneer die alles-wegvagende gesel voorbijkomt, zal hij ons niet raken, want wij namen de leugen tot toevlucht, en verscholen ons achter bedrog”. — Jes. 28 : 15; K.B. Deze schijnheilige godsdienstaanhangers hebben wanhopig getracht, de tempelschare des Heeren te vernietigen, en trachten dit nog verder te doen, daarom verklaart Jehova, dat Hij de

huichelaars vernietigen zal. — 1 Cor. 3 : 17.

Ongetwijfeld heeft Jehova, de Almachtige God, Zijn heilig besluit, den Bijbel, op zulk een wijze en in zulk een volgorde laten opteekenen, dat hij slechts door degenen begrepen en gewaardeerd zou worden, die Hem liefhebben en daarom het verlangen koesteren om op den rechten weg geleid te worden. — Ps. 25 : 9. Alle deelen van Zijn Woord zijn met elkander in overeenstemming. Dit mag men verwachten, en wij weten thans, dat dit ook zoo is. Eeni-ge deelen van Zijn profetie werden eeuwen geleden door Zijn trouwe knechten, de profeten, opgeteekend. Vele jaren later werden andere deelen van Zijn profetie door Christus Jezus, den grooten Profeet, overgebracht en door Zijn trouwen knecht Johannes vastgelegd. — Openb. 1 : 1, 2. Door Zijn profeet Joël verkondigt Jehova aan Christus Jezus, Zijn roemrijken Rechtvaardiger, Zijn bevel om voorwaarts, den strijd van Armageddon tegemoet te marcheeren.

Het is thans de tijd voor den „Krijg“, en deze zal de laatste oorlog zijn! Alle heirscharen des hemels zullen hem met gespannen belangstelling volgen. De getrouwen op aarde zullen hem waarnemen, zij zijn van tevoren volkomen zeker van den uitslag. Het middernachtelijk uur heeft geslagen, de Machtige Krijgsheld aan het hoofd van Zijn onoverwinnelijk leger gaat tot den aanval over. De zondvloed vormde het hoogtepunt van de eerste wereld van boosheid en gewelddadigheid, hij voorschaduwde het hoogtepunt van de „tegenwoordige wereld“ van boosheid en gewelddadigheid. Wie Jehova en Zijn Koninkrijk liefheeft, moge thans den voorwaartschen opmarsch der hemelsche heirscharen gadeslaan en met vurig verlangen den in de profetieën voorspelden uitslag afwachten.

HET EINDE VAN DEN GODSDIENST

HOOFDSTUK XII

DE regeerende machten van alle volken zien nu duidelijk in, dat een ontzettende catastrophie dreigt aan te breken; zij beseffen, dat het met hun positie ten einde loopt, tenzij een weg gevonden kan worden, om het onheil af te wenden. Ofschoon met doodelijke vrees bevangen, geven ze nochtans hoog op van 's menschen vermogen om een crisis [in 't Grieksch „oordeel" beteekenende] te normaliseeren. Daarom roepen zij als in koor: „We moeten méér godsdienst hebben, want anders zal ons volk vergaan". Alle volken hebben God vergeten, evenmin slaan zij acht op Zijn Woord. Alle natiën hebben zich tegen de THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ gesteld. Zij vertrouwen immers alleen op den mensch en op zijn godsdienst. „Den een of anderen godsdienst moeten wij hebben", beweren zij, „het doet er niet toe welke, maar godsdienst is onontbeerlijk". De profetiën van den Almachtigen God, wier vervulling voor elk onbevooroordeeld persoon thans uit de zichtbare feiten aanschouwelijk is, wijzen genoegzaam uit, dat het einde van den godsdienst op handen is. Met diens ophouden gaat tegelijkertijd de volledige ineenstorting van Satan's geheele organisatie gepaard.

In het jaar 1914 besteeg Christus Jezus — de Koning — den troon. Onmiddellijk daarna vond een

„krijg in den hemel” plaats, die tot gevolg had, dat de Duivel „op de aarde neergeworpen werd; tegelijk met hem werden zijn engelen [demonen] neergeworpen”. — Openb. 12 : 1-9; K.B. De Duivel is er indachtig aan, dat de tijd tot den eindslag hem slechts kort toegemeten is, dat hij deswege met bewakamen spoed heeft te handelen. „Hij weet, dat hem slechts een korte tijd ten dienste staat”. — Openb. 12 : 12; K.B. Alle volken der aarde zijn uit hoofde van hun vrees in de valstrik van Satan geleid. — Spr. 29 : 25. Daardoor bevinden alle natiën zich in de macht en onder den invloed der demonen. — 1 Joh. 5 : 19. Gelijk de onzichtbare demonen, zijn de wereldsche leiders volkomen blind geslagen ten aanzien van God's voornemen. Zij leven in de dikste duisternis. — Jes. 60 : 2. Maar ziende, dat zijn tijd kort is, begon de Duivel ongeveer in 1918 alle natiën te groepeeren, „te vergaderen [bijeën te brengen; K.B.] tot den krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods”. — Openb. 16 : 14. Voor dit doeleinde heeft hij zoowel den godsdienst als de politiek en de wereldhandel in zijn dienst genomen. „Want het zijn geesten der duivelen [demonen-geesten; U.V.] en zij doen [wonder]-teekenen, welke uitgaan [losstormen; K.B.] tot de koningen der aarde, en der geheele wereld.” „En zij hebben ze vergaderd [hij vergaderde ze; naar de grondtekst] in de plaats, welke in 't Hebreewsch genaamd wordt: Armageddon.” — Openb. 16 : 14, 16.

Godsdienst, dat is de factor, waarop de heerschende machten heden bouwen, om het volk nog zoo'n beetje bij elkaar te houden. Maar deze aardsche „leiders” en het verblinde volk zijn er zich allerminst van bewust, dat zij optrekken naar Armageddon. Daar de bijeenvergadering van de natiën voor Armageddon flinke vorderingen maakt, hebben de

rampen over de volken zich naar evenredigheid grootelijks vermeerderd, zoodat in dit jaar 1940 volken en rassen en staten zich in de grootste verslagenheid bevinden, dagelijks al de ellende om zich heen aanschouwende. En wie is nu hoofdzakelijk verantwoordelijk te stellen voor deze treurige omstandigheden? Wel, de grondlegger van godsdienst: Satan, zoomede zij, die den godsdienst in theorie en practijk beoefenen en daarom de zichtbare agenten van Satan, zijn werktuigen op aarde zijn. Over hen allen staat het volgende opgeteekend: „Wee den genen, die de aarde [de heerschende elementen] en de zee [het volk, dat de zelfzuchtige heerschende machten schraagt en ondersteunt] bewonen! want de duivel is tot u afgekomen en heeft grooten toorn [is afgedaald in hevige woede; K.B.], wetende dat hij een kleinen tijd heeft.” — Openb. 12 : 12.

De toenemende ellende waarnemende, zeggen de godsdienstige, politieke en commerciële kopstukken tot het volk: „Wij moeten meer godsdienst hebben, anders gaan wij er aan”. Dat is nu juist de meest geschikte manier om de groote massa van het volk, dat geen besef heeft, waarheen het zich wenden moet en dat bovendien met vrees is vervuld ten opzichte van datgene wat de toekomst brengen zal, in den val van Satan te voeren. Maar de tijd is aangebroken, waarbij God allen, die van goeden wil zijn, verlicht, opdat zij niet in dien val terecht komen.

De inhoud van de uitdaging, door Satan tot Jehova God gericht, was immers deze, dat hij de macht bezat alle menschen zoover te brengen, dat zij God in Diens aangezicht zouden vervloeken. Hij wordt gewaar, niet in staat te zijn deze grootspraak waar te maken; het gevolg is, dat hij nu maar tracht de geheele menschheid te vernietigen. Zijn mid-

del, om dit doel te bereiken, is: alle volken te verstrikken in godsdienst of demonisme, zodoende meent hij tóch nog zijn verdorven plan met succes te kunnen bekronen. De dag der eindbeslissing is evenwel op handen.

Slagorde

Langen tijd geleden zeide God, dat Hij de aanwezigheid en het bestaan van den Duivel zou toelaten, opdat hij ruimschoots in de gelegenheid gesteld zou worden, zijn boosaardige uitdaging te bewijzen; hetgeen echter niet wegnam, dat God te Zijner tijd Zijn eigen macht tegenover Satan en zijn handlangers in werking zou brengen. — Ex. 9 : 16. *Thans is de tijd daar, dat God de gansche schepping, met inbegrip van de demonen, zal aantonen, dat Hij de Aller-Hoogste, de Verhevene, de Eénige God is, wiens Naam Jehova is.* De vijand moet daartoe op de plaats, bestemd voor de laatste ontmoeting, bijeengebracht worden.

Jehova der Heerscharen — dat is Zijn Naam. Hij is de Almachtige God, „de Koning der eeuwigheid”, de God van den strijd, Die steeds de overwinning behaalt. Zijn Naam is eeuwenlang gehoond; Hij zal voor eeuwig gerechtvaardigd worden. Vele eeuwen geleden ging Jehova naar Egypte, om „zich een volk te verlossen en om zich eenen Naam te zetten”. [voor zich een volk te komen loskopen, om zijn naam te vestigen; K.B.] — 2 Sam. 7 : 23. Destijds bevrijdde Hij Zijn volk en vernietigde de legerscharen van den vijand. Egypte was een voorbeeld van Satan's geheele organisatie. Thans trekt Jehova, de Almachtige God van den strijd, naar Armageddon op, om degenen te bevrijden, die Hem liefhebben en om Zijn Naam voor eeuwig te rechtvaardigen. „Arma-

geddon" is de „verzamelplaats van Zijn troepen", welke de vijand tracht te vernietigen. God heeft alle natiën op het strijdtooneel of de plaats van den grooten slag bijeengebracht. Ook alle strijders des hemels zijn daar aanwezig. *Jehova zelf troont als de Opperste Bevelhebber en definitieve Scheidsrechter. Het is de dag van de rechtvaardiging van Zijn Naam.* Dit schouwspel brengt ieder, die tot God's getrouwe schepselen behoort, in geestdrift, ja, vervult hem met onbeschrijfelijke vreugde! Een ieder verwacht met groote spanning het uitbreken van den eindstrijd.

Laten alle schepselen die Jehova God, den Almachtige, liefhebben, thans in den geest een blik op de slagorde slaan! Jehova's profeet Joël beschrijft het visioen als volgt: „Menigten, menigten in het dal der dorschwagens; want de dag des Heeren is nabij in het dal der dorschwagens." [Woelende drommen in het dal der beslissing! Want de dag van Jahve is gekomen in het dal der beslissing; K.B.] — Joël 3 : 14. Iedere natie is hierbij inbegrepen. Jehova maakt door Zijn profeet Jeremia (25 : 15-26) bekend, dat geen natie uitgesloten zal worden. Men lette er op, dat de profetie zegt: „menigten, menigten". Daarom worden de „perskuipen" voorgesteld als gevuld met de vrucht van den „wijnstok der aarde" en gereed, om gestampt te worden. *De uitdrukking „menigten" of drommen toont aan, welk een geweldig groot aantal de Duivel aan zijn zijde heeft. De geheele kudde „bokken" van alle natiën, die God vergeten en zich tegen Jehova en Zijn heerschappij gekeerd hebben, is daar verzameld.* Satan heeft sedert den tijd, waarin hij vanuit den hemel op de aarde geworpen werd, zijn horden naar het slagveld laten marcheeren. — Openb. 16 : 13-16. De boodschappers van Jehova, die de waarheid betreffende den groo-

ten Theocraat en Zijn heerschappij bekend maken, worden door alle natiën der aarde gehaat, omdat zij de lofprijzing bezingen van den Aller-Hoogste. Allen, die connecties met godsdienst of demonisme onderhouden, treffen wij op het slagveld aan. Al de Nephilims of de booze engelen en de demonen zijn er ook. De veldmaarschalk van die helsche machten is Gog, staande onder het onmiddellijk bevel van Satan, die de opperbevelhebber is van de goddelooze bende. — Ezech. 38 : 2, 3.

De natiën hebben besloten, Satan's lot te deelen en dit besluit hebben zij bekrachtigd, toen zij naar het dal der beslissing optrokken. Zooals de feiten aantoonen, bestrijden heden alle natiën het getrouwe volk van Jehova. Het is thans de dag Jehova's. Daarom moeten „menigten" van de vijanden in het dal bijeengebracht worden, waar God met hen, overeenkomstig Zijn reeds opgeteekende gerechtelijke uitspraak, zal afrekenen. Aan de andere zijde bevinden zich bijeen verzameld al degenen, die God gewijd zijn, met inbegrip van het „overblijfsel", zijn „metgezellen" en de hemelsche heirscharen.

„Het dal" is een zinnebeeldige uitdrukking voor den toestand of de positie van de vijanden, die samen opgetrokken zijn, om tegen Jehova's strijdkracht te strijden — onmiddellijk vóór de groote botsing in Armageddon. Het is de plaats des oordeels. Volgens de kantteekening van den Engelschen Bijbel is het „het dal der afsnijding". De Allioli-Bijbel noemt haar „het dal der slachting" en in het bijvoegsel van den Schlachter-Bijbel staat „dal der dorschvlegels". „Afsnijden" of „dorschen" beteekent: geheel in stukken houwen, evenals een dorschmachine alles wat tusschen de messen van de machine geworpen wordt, in stukken scheurt of snijdt. Hiermede wordt op het groote, verschrikkelijke „slach-

ten" van Armageddon geweest. Door een anderen profeet, die van het rampzalig einde spreekt, dat de vijanden — en in de eerste plaats de veldmaarschalk van den vijand en zijn strijdkrachten — zullen vinden, wijst de Heere op deze gebeurtenis in het dal: „En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Gog aldaar eene grafstede in Israël zal geven, het dal der doorgangers naar het oosten der zee; en dat zal den doorgangers den neus stoppen; en aldaar zullen zij begraven Gog en zijne gansche menigte.” — Ezech. 39 : 11. De stank der menigte tart iedere beschrijving.

Dit is „de dag Jehova's”. Aan alle menschen op aarde, die hun vertrouwen volledig in God en Christus Jezus gesteld hebben, wordt het veroorloofd waar te nemen en te begrijpen, dat het Zijn dag is. Zij mogen het slagveld overzien. Zooals we reeds zagen, heeft het „dal” betrekking op de tegenover elkaar staande legers. De „Berg Zion” beteekent *symbolisch de hoofdorganisatie van God*, waarin Christus Jezus de Koning is. Deze berg is de ontmoetingsplaats tusschen God en Zijn getrouwe schepselen; hij is de verblijfplaats van den Allerhoogste. — Ps. 132 : 13, 14. De uitdrukking „Jehova der heirscharen” wil zeggen, dat Hij de Opper-Bevelhebber is der rechtvaardige strijdkrachten, die nu oorlog voeren tegen de onrechtvaardigen. Christus Jezus is de Bevelhebber van de legerscharen van den Allerhoogste, wijl Hij de Uitvoerder en Rechtvaardiger van Jehova's Naam is. Het is die heilige Naam, die thans gerechtvaardigd dient te worden. Hij, die de Eenige Rechtvaardige is, voert nu krijg tegen den vijand; Zijn troepen zijn verzameld onder het bevel van Christus Jezus op den Berg Zion; gezamenlijk zingen zij de lofprijzing van den Almachtigen God. — Openb. 14 : 1-3; 9 : 11.

De strijdkrachten der rechtvaardigen, onder het

onmiddellijk bevel van Christus Jezus, zijn derhalve de volgende: Jehova, de Almachtige God, de Opper-Bevelhebber; Christus Jezus, de Veldmaarschalk en Aanvoerder van de legermacht tegen de wettelozen; ten derde al de heilige engelen des hemels, die te allen tijde God in onbezweken trouw hebben gehoorzaamd en de leiding van Christus Jezus volgen. De mannen en vrouwen op aarde, staande aan de zijde der gerechtigheid en volkomen toegewijd aan Jehova en Christus, Zijn Koning, mogen wel een blik werpen op het slagveld — zij zijn overigens getuigen van den slag — doch een actief aandeel in het gevecht ontvangen zij niet. Zij zijn Jehova's dienaren op aarde, getrouw in de nakoming der hun toegewezen plichten, die daarin bestaat, dat zij gedurende de bijeenverzameling der vijandelijke krachten de lofprijzing van God en Christus zingen, zomede gedurende het verloop van den slag. Deze trouwe dienaren van den Allerhoogste worden bitter door den vijand gehaat, deze laat geen enkele poging achterwege hen te vernietigen, maar „de Engel des Heeren legert zich rondom degenen, die Hem vreezen en rukt ze uit”. [De Engel van Jahve laat zijn leger het kamp opslaan rondom die Hem vreezen en Hij bevrijdt ze; K.B.] — Ps. 34 : 8.

Duisternis

„De dag Jehova's” begon met de komst van Christus Jezus en het begin van Zijn heerschappij. Dit deel van de profetie heeft echter betrekking op een bepaalden tijd gedurende dezen dag: „Want de dag des Heeren is nabij in het dal des dorschwagens”, dat wil zeggen: den tijd gedurende den dag Jehova's, wanneer Hij de vijanden letterlijk vernietigen zal. Onmiddellijk vóór en tijdens Armageddon heerscht

er een toestand en een tijd der duisternis voor allen, die tegen de Theocratie zijn. „De zon en maan zijn zwart geworden en de sterren hebben haren glans ingetrokken.” [De zon en maan verduisteren, de sterren doven hun stralen; K.B.] — Joël 3 : 15. Deze verklaring komt met de profetie van Joël 2 : 31 overeen: „De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, eer dat die groote en vreeselijke dag des Heeren komt.” Deze toestand wordt thans door het volk Jehova's overal duidelijk erkend. Voor de godsdienstaanhangers of den een of anderen vijand ontbreekt het licht. „Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid.” [Licht (d.i.: vreugde, heil) straalt op voor de rechtvaardigen; K.B.] — Ps. 97 : 11.

Zon en maan zijn door God, den Almachtige geschapen. Overdag is de zon de bron van het licht, 's nachts is de maan de hemeltoorts. Opdat Hij den vijand volledig zal kunnen omvatten, veroorzaakt God deze duisternis. Het ontbreekt hem aan elk licht of begrip van God's voornemen. De waarneembare feiten — in algeheele overeenstemming met de profetie — wijzen uit, dat de toestand waarin de regeerders of leiders dezer wereld op den huidigen dag verkeeren, wezenlijk geen andere is. Feit is, dat de demonen zich sinds de dagen van den zondvloed in duisternis bevinden: zij weten niets van God's voornemen af. — Judas 6-13.

Bij de godsdienstaanhangers is alles eveneens donker, en zij verkeeren niet slechts in duisternis, doch de vijanden zijn daarbij nog vol listen en lagen tegen degenen, die het licht van het Woord Gods hebben. Godsdienstige leiders zijn zeer wraakzuchtig, slangachtig en listig, omdat zij geheel en al van het licht Gods afgesneden zijn. Zij, die eens verlicht waren en zich zelf tot leden van den „kwaden knecht” hebben gemaakt, verkeeren eveneens in de

„buitenste duisternis". Zij hebben zich aan Jehova en Zijn Theocratie geërgerd. Voor hen is er evenmin licht en zij haten degenen, die het licht hebben. — Matth. 24 : 48-51; 25 : 30. Terwijl Jehova's getuigen de opgeteekende oordeelen Gods verkondigen, neemt de verbittering der godsdienstaanhangers — met inbegrip van den „kwaden knecht" — tegen de knechten van Jehova God voortdurend in hevigheid toe. De Koninkrijksboodschap brengt den vijand geen enkel troostgevend licht. Integendeel, zij geeft hun aanleiding te murmureeren, te klagen en kwaad te spreken van Jehova's getuigen en tegen hen te strijden. Het oordeel Gods over de vijanden toont aan, dat er voor hen slechts een verschrikkelijke, volledige duisternis weggelegd is. — Judas 6-13.

Gedurende den strijd van Armageddon zal de vijand zonder hoop en in volslagen duisternis verkeeren. — Spr. 2 : 13. Het „overblijfsel" en zijn „metgezellen" hebben het licht van het Woord Jehova's en worden door dit licht geleid. Zij hebben den geest van hun Heer en Verlosser. Temidden van grooten tegenstand gaan zij met hun werk voort, terwijl de vijanden in volslagen duisternis tandenknarsend voortgaan in hun uitroeiingspoging van de knechten des Allerhoogsten. Het licht dat God Zijn knechten schenkt, geeft hun grooten moed en algeheel vertrouwen, zij weten dat (als zij tot het einde toe volhouden) zij aan de zekere overwinning des Heeren zullen deelhebben.

Jehova's getuigen en hun metgezellen brengen nu, in getrouwheid aan den grooten *Theocraat* en Zijn regeering, ijverig de boodschap aan het volk, het inlichtende over alles wat deze *Theocratische Regeering* omvat. De menschen van goeden wil, die haar aanhooren en begrijpen, zijn er spoedig achter, dat godsdienst een list van den Duivel is, door hem

beraamd om de menschen in 't verderf te storten. Op grond dezer overweging aarzelen zij niet zich ijlings onder de bescherming van den Heere te stellen. „Die op den Heere vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden.” [is veilig; K.B.] — Spr. 29 : 25. „Het heil is des Heeren” [van Jahve komt de redding; K.B.] — Ps. 3 : 8.

De boodschap, welke de getuigen Jehova's en hun metgezellen in onzen tijd onder de aandacht van het volk brengen, is niet afkomstig van eenig mensch, want zij is de proclamatie van Jehova God, den Allerhoogste, die woont in Zion. Vanuit Zion doet Hij Zijn stem weerklinken.

Uit de Schrift en de algemeen bekende gebeurtenissen erkennen het overblijfsel en zijn metgezellen thans duidelijk, dat de dag van de wraak onzes Gods is aangebroken en dat binnenkort de groote slag geslagen zal worden. Zij begrijpen het door den profeet Jehova's opgeteekend visioen, omdat hun geestelijk oog daarvoor geopend werd. God toont den vijand den komenden strijd behoorlijk en grondig aan, dit laat Hij den vijand door Zijn getrouwe getuigen doen. „En de Heere zal uit Zion brullen en uit Jeruzalem Zijne stem geven, dat hemel en aarde beven zullen; maar de Heere zal de toevlucht Zijns volks en de sterkte der kinderen Israëls [geestelijk Israël] zijn.” — Joël 3 : 16.

Jehova's officiële woonplaats of hoofdorganisatie is Zion en van deze plaats uit worden Zijn voorschriften gegeven. — Ps. 132 : 13, 14. De gezalfden des Heeren, het overblijfsel van Zijn volk op aarde, vormen zij, die in „Zion” thuisbehooren; hun metgezellen, de Jonathans- of Jonadabklasse zijn de „Jeruzalem”-mensen; beiden, zoowel het overblijfsel als de Jonadabs, verkondigen den Naam van Jehova en Zijn Koninkrijk. Wat beteekent het „brullen uit

Zion?" Het wil zeggen, dat Zijn gezalfden op aarde thans Jehova's donderende boodschap verkondigen zullen. Zij moeten veel alarm maken, als het gebrul van een leeuw, niet door zinloos geschreeuw, doch door een vrijmoedige en onbevreesde verkondiging van de Koninkrijksboodschap, welke volgens de schildering van Jezus vanaf de daken uitgeroepen wordt. — Spr. 28 : 1; Matth. 10 : 27, 28. Het gebrul toont aan, dat Jehova Zijn vijanden achterhaalt en hen grijpen zal. — Zef. 3 : 8. De boodschap van Jehova, die Zijn getuigen op Zijn bevel verkondigen, beteekent een verschrikking voor den vijand; zij maakt hem razend. Jehova's stem is voor den vijand niet „het suizen van eene zachte stilte" (1 Kon. 19 : 12), doch een krijgsoproep voor den vijand. De tijd voor den strijd is gekomen, het is „de stem des Heeren, die Zijnen vijanden de verdiensten vergeldt." — Jes. 66 : 6.

De Duivel vervult zijn troepen met den geest der boosheid en maakt hen dronken met zijn wijn, om hen in den strijd te kunnen drijven. Jehova laat thans „Zijn stem van Zion en van Jeruzalem uit weerklinken", hetgeen beteekent, dat Hij Zijn boodschap verkondigt en Zich daarvoor van Zijn gezalfden en hun metgezellen" bedient, die de „grootte schare" vormen. Op Jehova's bevel laten heden het overblijfsel en Zijn metgezellen de boodschap Jehova's weerklinken, doordat zij bekendmaken, dat Hij zich op den vijand zal wreken, zodoende laten zij „Zijne stem" weerklinken. — Joël 2 : 11. De tegenwoordige uitwerking van deze boodschap Jehova's schokt thans „de hemelen" (dat zijn de onzichtbare krachten: de demonen), eveneens de zichtbare strijdmacht van Satan op aarde, gevormd door hen, die den godsdienst aanhangen en beoefenen. Het is de laatste schok, die kort vóór den grooten slag toe-

gebracht wordt. „Een weinig tijds zal het zijn, en Ik zal de hemelen en de aarde en de zee en het droge doen beven“. — Hag. 2 : 7. In Armageddon zal een andere en oneindig grootere schok toegebracht worden. Daar zal Jehova de „hemelen“ en de „aarde“ letterlijk doen schudden of schokken, zoodat zij tot puin zullen vervallen en alles volkomen weggevaagd zal worden, wat zich tegen de Theocratie verzet. — Hebr. 12 : 26, 27; 2 Petr. 3 : 10.

Geen anderen dan het overblijfsel en zij, die van goeden wil zijn en den grooten THEOCRAAT en Zijn regeering vertrouwen, hebben nog hoop. Daarom zal de Heere de hoop van Zijn volk uitmaken, nu en in de toekomst en voor eeuwig. *De in woede ontbrande godsdienstaanhangers houden niet op deze getuigen van den Heere te vervolgen, op grond van geen ander feit dan dat deze de waarheid bekend maken.* Deze vervolging stuit hun Koninkrijks werk geenszins, wijl zij weten dat zij gerugsteund worden door Jehova. Het is tot hunne aanmoediging dat Jehova spreekt: „Maar nu hebt gij Mij te wachten, — zo luidt de Godsspraak van Jahve — op de dag dat Ik optreed om te getuigen! Want mijn oordeel komt! Dan roep Ik alle volken samen; breng Ik al de koninkrijken bijeen, om mijn gramschap over hen uit te storten, heel de gloed van mijn toorn. Ja, door mijn brandende naijver gaat heel de aarde op in vlammen“. — Zef. 3 : 8; K.B.

De Aanval

Er kan met recht gezegd worden, dat zich thans alle natiën in het dal Josafats (Jehosaphat), het dal des gerichtts en der afsnijding, bevinden. Jehova, de Almachtige, geeft Zijn grooten Rechtvaardiger, Christus Jezus, bevel. Deze rukt met Zijn strijdros

op, om den vijand aan te vallen, Zijn hemelsche heirschare volgt hem na. Dit is het leger der gerechtigheid, onder de leiding van den rechtvaardigen Heerscher, die uittrekt, om den vijand in stukken te houden. „En uit Zijnen mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmede de heidenen slaan zoude. En hij zal hen hoeden met eene ijzeren roede; en Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des Almachtigen Gods". — Openb. 19 : 15.

De machtige Koning der koningen valt de vijanden aan en dringt hen terug. De vreeselijke uitwerking van dezen aanval door de met rechtvaardigen toorn vervulde oorlogshelden wordt door de volgende woorden van den profeet van Jehova aangeduid: „En gij zult tot hen zeggen: De Heere zal brullen uit de hoogte en Zijne stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid; Hij zal schrikkelijk brullen over Zijne woonstede; Hij zal een vreugdegeschrei, als de druiventreders, uitroepen tegen alle inwoners der aarde". — „Hij zal gericht houden met alle vleesch; de goddeloozen heeft Hij aan het zwaard overgegeven". — Jer. 25 : 30, 31.

Strijd! Strijd! Er is thans geen tijd meer voor iets anders dan alleen voor den strijd van den grooten dag Gods des Almachtigen! De „wijnstok der aarde" moet getreden worden! Christus Jezus, de machtige Krijgsheld, voert thans het bevel Zijns Vaders uit, en „de wijnpersbak werd buiten de stad [Zion] getreden, en daar is bloed uit den wijnpersbak gekomen, tot aan de toomen der paarden [de ruiters of de hemelsche krijgers van Jehova, die het bevel van Christus Jezus opvolgen], duizend zeshonderd stadiën ver". — Openb. 14 : 20.

Jehova der heirscharen ondersteunt in elk opzicht Zijn Veldmaarschalk, Christus Jezus. De zegepraal

is daarom gewis: „De Heer [Jehova] zal staan aan uw rechterhand, Hij, die koningen verplettert op den dag van zijn toorn. Oordelen zal Hij over de volken, stapels lijken zal Hij maken, verpletteren den oppermachtige van het wijde land". — Ps. 110 : 5, 6; K.B. Het is zodoende zichtbaar, dat de Heere Jezus Christus op den dag der slachting, volledig gesteund door den Allerhoogste, de koningen en andere regeerende machten van hun hooge positie vervallen zal verklaren en verwijdert, zowel de onzichtbare als de zichtbare. Hij verwondt het hoofd van elk departement van Satan's organisatie in al de landen doodelijk; hij zal „stapels lijken maken".

De Slachting

Dit is het uur van den toorn van God, die zich aan degenen openbaart, die Zijn heiligen Naam zoo smadelijk onteerd hebben. Alle vijanden ontvangen een rechtvaardige vergelding: „Want de vervolgenheid des Heeren is over al de Heidenen, en grimmigheid over al hun heir; Hij heeft hen verbannen; [de banvloek der vernietiging over hen uitgesproken] Hij heeft ze ter slachting overgegeven; en hunne verslagenen zullen weggeworpen worden, en van hunne doode lichamen zal hun stank opgaan, en de bergen zullen smelten [doordrenkt worden], van hun bloed; en al het heir der hemelen [der hooge plaatsen, waar Satan's menigte zich genesteld heeft] zal uitteren [vernietigd worden] en de hemelen zullen toegerold worden gelijk een boek en al hun heir zal afvallen gelijk een blad van den wijnstok afvalt, en gelijk eene vijg afvalt van den vijgeboom. Want mijn zwaard is dronken geworden in den hemel [de hooge plaatsen, waar Satan's menigte zich neergezet heeft]; Ziet, het zal ten oordeel nederda-

len op Edom, [om het recht te voltrekken] en op het volk, hetwelk Ik verbannen heb. Het zwaard des Heeren is vol van bloed, het is vet geworden van smeer, van het bloed der lammeren en der bokken, van het smeer der nieren van de rammen; want de Heere heeft een slachtoffer [richt een offerfeest aan] te Bozra [Edom, de godsdienstige vervolgers], en een groote slachting in het land der Edomieten. En de eenhoornen [buffels], zullen met hen afgaan, en de varren met de stieren; en hun land zal doordronken zijn van bloed, en hun stof zal van het smeer vet gemaakt worden [hun grond gemest met vet; K.B.] Want het zal zijn de dag der wraak des Heeren, een jaar der vergeldingen om Zions twistzaak". — Jes. 34 : 2-8.

Dit „slachten" zal alles wat tot nu toe in dit opzicht geschied is, in verschrikkelijkheid overtreffen en nadien zal er nooit meer zoiets zijn. „En de verslagenen des Heeren zullen te dien dage liggen van het eene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde, zij zullen niet beklaagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op den aardbodem zullen zij zijn". — Jer. 25 : 33. „De Heere is aan Uwe rechterhand; Hij zal koningen verslaan [verpletteren] ten dage Zijns toorns. Hij zal recht doen onder de Heidenen; Hij zal het vol doode lichamen maken; [oordeelen zal Hij over de volken] Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land". — Ps. 110 : 5, 6.

Op boosaardige wijze vervolgen heden de vereenigde vijanden onder het onmiddellijke bevel van Gog, den veldmaarschalk van Satan, Jehova's getrouw volk, dat Zijn Koninkrijk en den dag Zijner wraak aankondigt. De vijanden schijnen thans de knechten des Allerhoogsten, die rondgaande God's boodschap verkondigen, naar willekeur zooveel ge-

weld te kunnen aandoen, als zij maar wenschen. Schijnbaar ongestraft pogen zij vreedzame vergaderingen van menschen uiteen te jagen, die samenkomen, om het Woord Gods te hooren en zoodoende openbaren zij hun goddelooze, slangachtige neigingen. Zij maken gebruik van alle denkbare middelen om hun doel te kunnen bereiken en nemen hun toevlucht tot alle mogelijke leugens en meineden, in de poging hun wetteloosheid te bedekken. Doch Jehova zegt thans tot de vijanden: „Wacht maar, gij zult krijgen, wat u toekomt!” „Daarom verwacht Mij, spreekt de Heere, ten dage als Ik Mij opmaak tot den roof; [om te getuigen; K.B.] want mijn oordeel is de Heidenen te verzamelen, de koninkrijken te vergaderen, om over hen Mijne gramschap, de gansche hittigheid Mijns toorns uit te storten, want dit gansche land zal door het vuur van Mijnen ijver verteerd worden. — Zef. 3 : 8.

De leden van het volk van Jehova op aarde zijn gering in aantal, in zichzelf hebben zij geen kracht. Zij zijn voortdurend het mikpunt van de aanvallen en den spot van den vijand, die onder de leiding van de vooraanstaanden der godsdienstaanhangers staat en zich voor het verrichten van hun leelijke handelingen van het gepeupel bedienen. De aan Jehova's volk begane wandaden van de godsdienstvereerders en hun bondgenooten nemen dagelijks zoowel in boosaardigheid als omvang toe. Wie zal ondanks deze listige aanvallen stand kunnen houden? Slechts degene, die uitzicht op het Koninkrijk heeft en volkomen, onvoorwaardelijk op den hoogsten heerscher der Theocratie en Zijn Koning vertrouwt. „U geschiede naar uw geloof”. — Matth. 9 : 29. „Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden”. — Matth. 24 : 13.

De godsdienstige leiders, de politieke heerschers

en de handelsgrooten hebben hand in hand allerlei wreede oorlogen gevoerd, die eindigden in de vernietiging van de zielen der onschuldigen. Zulke regeerders schonden willens en wetens God's eeuwig verbond. — Gen. 9 : 3-17. Dezen geraakten allen onder den invloed en de macht der demonen. God heeft aangekondigd, dat op den dag der afrekening het volgende resultaat als vrucht dier schending behaald zal zijn: „Heel de aarde wordt verwoest en vernietigd! 't Is Jahve die dit woord gesproken heeft. De aarde treurt en kwijnt; de wereld dort en smacht; de hoogsten van het volk der aarde vergaan! Want de aarde is ontwijd door haar bewoners. Zij overtraden de geboden, verachtten de wet en het eeuwig verbond hebben zij verbroken. Daarom verteert de vloek de aarde, en moeten haar bewoners boeten. Daarom worden de bewoners der aarde vernietigd, en weinig stervelingen blijven er maar over". — Jes. 24 : 3-6; K.B. Zij die sterven, zullen niet maar een paar millioen uitmaken, want „alle goddeloozen zal de Heere verdelgen". — Ps. 145 : 20.

Slechts degenen, die het geopenbaarde Woord Gods ijverig bestudeeren en de boodschap Gods, in het bijzonder die van het Koninkrijk, in gedachte houden, zullen in staat zijn vast te staan en de aanvallen van den vijand te trotseeren. Wie, steunende op de een of andere verontschuldiging of om welke reden ook, tot de dingen dezer wereld terugkeert, zal alles verliezen. Zij, die volkomen op Jehova en Zijn Koning vertrouwen en in gehoorzaamheid aan Zijn Woord ijverig in den strijd voorwaarts schrijden, zullen voortdurend opmerken, wat God's voornemen is en hoe de uitslag zal zijn. Zij zien, dat de dag van den strijd aangebroken is, door het geloof weten zij duidelijk den uitslag. Zij hooren het oordeel over den godsdienst en de volledige ineen-

storting van alle strijdmachten van Satan. Zij aanschouwen Christus Jezus, den met overwinning bekroonden, met roem beladen Strijder, hoe Hij Zijn strijdkrachten tot rechtvaardiging van den Naam van Jehova tot volledige overwinning voert. Zij zien het volbrachte werk. Zij hooren een samenspraak, waarbij Christus Jezus, de groote Rechtvaardiger, de voornaamste Spreker is. Hem worden vragen gesteld, en Hij geeft de antwoorden: „Wie is Deze, die van Edom komt met besprenkelde kleederen, van Bozra? — [Antwoord] Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, die machtig ben te verlossen, — [Vraag] Waarom zijt Gij rood aan uw gewaad, en Uwe kleederen als van eenen, die in de wijnpers treedt? — [Antwoord] Ik heb de pers alleen getreden, en daar was niemand van de volken met Mij; en Ik heb hen getreden in Mijnen toorn en heb hen vertrapt in Mijne grimmigheid, en hunne kracht is gesprengd op Mijne kleederen, en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld. Want de dag der wraak was in Mijn hart, en het jaar Mijner verlostten was gekomen”. [Want de dag der wraak beheerste mijn gedachten, het jaar van vergelding was gekomen voor Mij; K.B.] — Jes. 63 : 1-4.

Men lette hierop: In den strijd tegen den vijand ondersteunt niemand den rechtvaardigen Koning, dat wil zeggen, niemand uit de wereld, dan alleen zij, die zich aan de zijde van God en van Christus geplaatst hebben en vóór Armageddon een deel van Zijn organisatie geworden zijn of onder deze staan, die dus Zijn eigendom zijn en zich bij Hem bevinden. „Ik zag om Mij heen. Geen helper kon Ik ontwaren, Ik keek verwonderd rond. Niemand die Mij kon bijstaan. Toen heeft mijn eigen arm Mij geholpen, mijn eigen verbolgenheid stond Mij bij”. — Jes. 63 : 5; K.B.

Toevlucht

Mogen allen, die thans aan de zijde van Jehova en Zijn Koning staan, vreugdevol aan hun geloof vasthouden en getrouw tot aan het einde volharden! Tot dezulken spreekt Jehova door Zijn profeet: „Maar de Heere zal de toevlucht Zijns volks en de sterkte der kinderen Israëls zijn”. — Joël 3 : 16. Armageddon zal te verschrikkelijk zijn, dan dat men het met menselijke woorden zou kunnen beschrijven. *Doch voor dezen geweldigen strijd en voor hetgeen geschieden zal, behoeven de getrouwen niet te vreezen. Jehova zal Zijn hand over Zijn getrouwen uitgestrekt houden, om hen te beschermen en te ondersteunen; Hij zal voor hen een volkomen toevlucht zijn.* „De Naam des Heeren is een sterke toren: de rechtvaardige zal daarhenen loopen, en in een hoog vertrek gesteld worden”. — Spr. 18 : 10.

Zoals God voorzegt heeft, hebben heden de vijanden, in de eerste plaats de Rooms-Katholieke Hiërarchie, „de leugen tot eene toevlucht gesteld”. — Jes. 28 : 15. Zij beweren ten onrechte aan de zijde van vrijheid en recht te staan, want zij handelen lijnrecht in strijd hiermede, doordat zij steeds hun toevlucht tot boosaardigheid en bedrog nemen. Mogen echter degenen, die zich aan Jehova en Zijn Koning gewijd hebben, zich niet door hun goddelooze daden laten ontmoedigen of van de wijs brengen! God zal deze toevlucht der leugen wegvagen. De profeet Jeremia was een voorbeeld van het getrouwe volk Gods, dat thans op aarde is, en evenals hij bad, bidden thans ook de getrouwen: „Wees geen aanleiding tot mijn val. Gij, mijn toevlucht in tijden van nood. Mijn vervolgers mogen vol beschaming komen staan, maar vrijwaar mij voor beschaming. Laten zij ten gronde gaan, maar laat mij niet ten on-

dergaan. Laat over hen de dag van jammer neerkomen, verpletter ze volkomen, totaal". — Jer. 17 : 17, 18; K.B.

De godsdienstaanhangers vestigen hun hoop op de totalitaire heerschermachten, op het tegenbeeldige Egypte, de organisatie des Duivels; doch tevergeefs; hun kracht zal hen geheel en al verlaten. *De geestelijke Israëlieten, God's getrouw volk, vestigen daarentegen hun hoop alleen op den hoogsten Heerscher der Theocratie en Zijn Koning, in Hen vinden zij hun geheele sterkte.* De „grootte schare" bestaat uit degenen, die thans uit alle natiën, koninkrijken, volken en talen tezamen stroomen. — Openb. 7 : 9-17. Dezen stellen zich onder den Koning van Jehova, waardoor zij de „metgezellen" van het overblijfsel, de verkondigers van het Koninkrijk, worden. Gemeenschappelijk worden dezen de zegeningen des Heeren deelachtig; zij spreken: „Jehova, mijn sterkte en mijn toevlucht in den dag der benauwdheid"! — Jer. 16 : 19. De menschen van goeden wil, de „andere schapen" (Joh. 10 : 16), zoeken thans den weg naar de organisatie Gods te Zion, zij zeggen betreffende hun „godsdienstvaders": „Leugen waren de goden die onze vaderen hadden, een lege waan; geen enkele erbij die iets vermag". — Jer. 16 : 19; K.B. — Ps. 91 : 2; 2 Sam. 22 : 2-4. Met deze woorden verlaten zij de godsdienstige organisaties en vluchten naar God's organisatie, wier hoofd Christus Jezus is. De godsdienst is ten doode opgeschreven, zij erkennen dit. Het vernietigende vonnis over den godsdienst is opgeteekend en zal weldra voltrokken worden. De godsdienst zal ten ondergaan, doch het Koninkrijk van Christus zal oprijzen en bestaan van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Als Armageddon voorbij is, zullen de overlevenden weten, dat Christus de Koning der gerechtigheid

en Jehova hun Allerhoogste Heerscher is: „En gijlieden zult weten, dat Ik de Heere uw God ben, wonende op Zion, den berg Mijner heiligheid; en Jeruzalem zal eene heiligheid zijn, en vreemden zullen niet meer door haar doorgaan”. [Dan zal Jeruzalem heilig zijn, barbaren trekken er niet meer binnen; K.B.] — Joël 3 : 17.

Zij, die zich den hoogsten Heerscher der Theocratie en Zijn Koning gewijd hebben, weten reeds dat Jehova de Almachtige is. Armageddon zal deze overtuiging en kennis in alle overlevenden volmaakt maken en, naar geschreven staat, zullen zij „weten, dat Ik Jehova ben”. Zijn Naam Jehova wijst op Zijn voornemen, Armageddon zal allen openbaren dat Hij de Almachtige is, wiens Naam alle eer en lof waard is. Jehova erkent bijvoorbeeld niet de „zeven heuvelen”, d.w.z. Rome, noch andere eigenmachtige menselijke heerschappijen, Hij erkent slechts Zijn zelf gekozen hoofdorganisatie, waarvan Christus Jezus Zijn „getrouwe en waarachtige getuige”, het Hoofd is, die Jehova het naast staat.

Het zichtbare deel van de geopenbaarde organisatie Gods is herhaaldelijk door ongewijde en goddelooze vervolgers, die eens beweerden tot de organisatie Gods te behooren, verontreinigd. Sedert de komst van Christus Jezus in den Tempel heeft Christus echter de onrechtvaardigen niet bij Zijn getrouwe knechten gelaten, doch hen bijeenverzameld en uit den Tempel verwijderd. Hij gaat voort, degenen te schiften, die zich aan Hem en Zijn organisatie stooten en onrechtvaardig tegenover den Heere en Zijn gezalfden handelen. — Matth. 13 : 41, 42; Openb. 21 : 27. De Heere verklaart, dat geen „vreemde” [barbaar], die het Koninkrijk Gods vijandig gezind is of Zijn volk vervolgt, in Zijn organisatie mag blijven. — Joël 3 : 17.

Wat Jehova's organisatie betreft, zegt de Schrift: „En vreemden [(Hebreeuwsch) *sarim*; de goddelooze verdrukkers] zullen niet meer door haar doorgaan.” — Joël 3 : 17. Nooit zal God's volk meer onder de booze daden der Roomsch-Katholieke Hiërarchie en haar afpersers te lijden hebben, zooals dit in het jaar 1918 en sedertdien herhaaldelijk het geval is geweest. In het bijzonder in het jaar 1918 nam de Hiërarchie de leiding bij de vervolging van Gods volk op zich. „Ten dage als gij [de Hiërarchie en andere godsdienstaanhangers] tegenover stondt, ten dage als de uitlanders [(Hebreeuwsch) *sarim*, barbaren; K.B.] zijn heir gevangen voerden en de vreemden tot zijne poorten introkken en over Jeruzalem het lot wierpen, waart gij ook als een van hen.” — Obadja 11.

Het is zeker, dat na Armageddon niemand God's volk meer zal aanvallen, noch geweld zal aandoen, want de goddeloozen zullen allen verdwenen zijn. Juist in den tegenwoordigen tijd is het den schijnheiligen huichelaars nog geoorloofd, tegen God's trouwe getuigen op te treden. De „bokken”, die als de klasse van den „kwaden knecht” bekend zijn, sluiten zich bij de Hiërarchie aan, waarbij allen tezamen „den zoon des verderfs” vormen (2 Thess. 2 : 3) doch God zal weldra de algeheele uitroeiing van al dezulken teweegbrengen. Deze kennis verleent den genen, die aan de zijde des Heeren mogen staan, grooten troost.

Zegeningen

De „dag Jehova's” begon in het jaar 1914, toen Christus Jezus op den troon werd geplaatst, doch — wat de gezalften betreft — in het bijzonder vanaf 1918 (toen de Heere Jezus tot den Tempel kwam).

Bekendmaking van den Koning en Zijn Koninkrijk.

Ps. 145 : 11-13.

Sedertdien gaat „de dag des Heeren Jezus Christus“ parallel met den dag Jehova's. — 1 Cor. 1 : 8; 5 : 5; Fil. 1 : 6, 10; 2 Cor. 1 : 14. Op dien „dag“ en aan het einde van Armageddon zal de tijd van voortdurende zegeningen en eindelocze vreugde aanbreken. „En het zal te dien dage geschieden, dat de bergen van zoeten wijn zullen druipen en de heuvelen van melk vlieten en alle stroomen van Juda vol water gaan; en er zal eene fontein uit het huis des Heeren uitgaan en zal het dal van Sittim bewateren.“ — Joël 3 : 18.

„Wijn“ is het symbool der vreugde. De „vreugde des Heeren“ is het groote, aan Christus Jezus verleende voorrecht, den Naam Zijns Vaders te rechtvaardigen. Met de komst van den Heere Jezus tot den Tempel en sedert 1918 noodigt Hij Zijn getrouwe knechten uit, in Zijn vreugde in te gaan. — Matth. 25 : 21, 23. Van dien tijd af bevindt de „trouwe knecht“, de gezalfden des Heeren, zich in het „heilige land“, dat wil zeggen, in de organisatie Gods, die Hem geheel en al gewijd is. Daarom heeft de profetie betrekking op dezen tijd, als zij zegt: „En het zal te dien dage geschieden, dat de bergen van zoeten wijn zullen druipen.“ De hoogten van de universeele organisatie Gods en Zijn hoofdorganisatie worden met bergen vergeleken, omdat hun aardsche voorbeelden op bergen gebouwd waren. Daarom spreekt God sedert 1922 door Zijn profeet de volgende woorden tot Zijn trouw overblijfsel: „Maar gij, o bergen Israëls, gij zult weder uwe takken geven en uwe vrucht voor Mijn volk Israëls dragen, want zij naderen te komen. Want ziet, Ik ben bij u en Ik zal u aanzien en gij zult gebouwd en bezaaid worden. En Ik zal menschen op u vermenigvuldigen, het gansche huis Israëls, ja, dat geheel; en de steden zullen bewoond, en de eenzame plaatsen bebouwd worden.

Ja, Ik zal menschen en beesten op u vermenigvuldigen, en zij zullen vermenigvuldigd worden en vruchtbaar zijn; en Ik zal u doen bewonen, als in uwe vorige tijden [Ik wil u in uw ouden stand terugbrengen; Züricher B.], ja, Ik zal het beter maken dan in uwe beginselen; [mijn gunsten zal Ik u schenken, nog meer dan weleer; K.B.] en gij zult weten, dat Ik de Heere ben." — Ezech. 36 : 8-11.

Jehova heeft sedertdien deze profetie aan Zijn trouwe geestelijke Israëlieten vervuld. Van toen af aan zouden „de bergen van zoeten wijn druipen" en dit is ook geschied; dat wil zeggen, Zijn universeele organisatie en Zijn hoofdorganisatie, als 't ware tot berstens toe vol, hebben op God's getrouwen rijke zegeningen en groote vreugde laten afstroomen. Dit heeft ongetwijfeld betrekking op de nieuwe Koninkrijksvreugden, waarmede voor Zijn getuigen plaatsen in den dienst voor Jehova geschapen werden, die de rechtvaardiging van Zijn Naam tot doel hebben. Dit is de dag, waarvan Jezus tot Zijn discipelen sprak: „En ik zeg u, dat ik van nu aan niet zal drinken van deze vrucht des wijnstoks, tot op dien dag, wanneer ik met u dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders." — Matth. 26 : 29. Deze nieuwe zoete vreugde — voorgesteld door den wijn — daalt van God's Koninkrijk door Christus Jezus op Zijn trouwe gezalfden neer. Het is Koninkrijkswijn. De godsdienstaanhangers, met inbegrip van de klasse van den „kwaden knecht", hebben tot dezen nieuwen vreugdewijn geen toegang. Al deze zegeningen zijn hun ontzegd, omdat zij dronken zijn van Satan's wijn. Tot deze tegenstanders van het Koninkrijk Gods zegt Jehova: „Waakt op, gij dronkenen! en weent en huilt, alle gij wijnzuiipers! om den nieuwen wijn, dewijl hij van uwen mond is afgesneden." — Joël 1 : 5.

Deze nieuwe vreugde komt van de „heuvels“, dat wil zeggen, van de hoogten van de heilige organisatie Gods, van „Sion, mijn heiligen berg“, Zijn hoofdorganisatie. Er zijn nog meer hoogten voor degenen, die onder de bescherming van het Koninkrijk staan, dat wil zeggen, voor de Jonadabs, die zelf niet tot de hoofdorganisatie behooren, echter wel in de organisatie bescherming vinden en aan haar goederen en zegeningen eveneens deelhebben. Men lette op de volgende profetie, die betrekking heeft op den tijd na de komst des Heeren tot den Tempel: „Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, dat de ploeger den maaier en de druiventreder den zaadzaaier genaken [op den voet volgen] zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen en de heuvelen zullen smelten. En Ik zal de gevangenis [het lot; K.B.] van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten en derzelve wijn drinken; en zij zullen hoven maken en derzelve vrucht eten“. — Amos 9 : 13-14.

Toenemende zegeningen

Na de goedkeuring van degenen, die in den Tempel opgenomen zijn, begonnen Jehova's zegeningen voor de goedgekeurden zich te vermeerderen, zooals de profetie aantoonst. Jehova heeft beloofd, dat de aardsche toestand van Zijn „land“ of de standplaats van Zijn getrouwen „een land“ zal zijn, „vloeiende van melk en honig“: „Daarom ben Ik nedergekomen, dat Ik het verlosse uit de hand der Egyptenaren, en het opvoere uit dit land, naar een goed en ruim land, naar een land vloeiende van melk en honig, tot de plaats der Kanaänieten en der Hethieten en der Amoritien en der Ferezieten en der Hevieten en der Jebusieten“. — Exod. 3 : 8.

Deze belofte, die verband hield met het zinnebeeldige of natuurlijke Israël, geldt vanaf 1918 nog veel meer voor de tegenbeeldige Israëlieten. Joël's profetie verklaart in volle overeenstemming hiermede: „De bergen [zullen] van zoeten wijn druipen". Dit deel van de profetie is in het bijzonder sedert 1922 aan het overblijfsel in vervulling gegaan. Over de „Leeuw uit den stam van Juda" zegt de profetie (Gen. 49 : 11-12): „Hij bindt zijnen jongen ezel aan den wijnstok, en het veulen zijner ezelin aan den edelsten wijnstok [vóór hij Jeruzalem binnenrijdt], hij wast zijn kleed in den wijn, en zijnen mantel in wijndruivenbloed; hij is roodachtig van oogen door den wijn, [zijn ogen fonkelen van de wijn; K.B.] en wit van tanden door de melk". „Ik ben in mijnen hof gekomen, o mijne zuster, o bruid, ik heb . . . mijnen wijn mitsgaders mijne melk gedronken. Eet vrienden, drinkt, en wordt dronken, [wordt dronken van liefde. Menge] o liefsten". — Hooglied 5 : 1.

Na de ervaringen van het volk Gods in de jaren 1917 en 1918, toen het dorst leed, spreekt de Heere tot het overblijfsel: „O alle gij dorstigen, . . . komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk . . . Want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden Davids". [de betrouwbare, voor David bestemde gunstbewijzen — L.V.]. Nadat deze getrouwen in het eeuwig verbond voor het Koningschap zijn opgenomen, ontvangen zij verder steeds toenemende zegeningen uit de hand des Heeren.

De profetie zegt verder: „En alle stroomen van Juda vol van water gaan", dat wil zeggen alle kanalen van het land, de aardsche standplaats van het overblijfsel, behooren tot „Juda". („lof voor Jehova") Deze zijn aangewezen voor de verzorging met water van degenen, die het „land" bewonen of zich

in den aardschen toestand bevinden, nadat God's overblijfsel uit de gevangenschap van „Babylon" is gebracht, dat wil zeggen: van het verbonden zijn met den godsdienst en de organisatie des Duivels verlost is. De hier genoemde „kanalen" voorschaduwen de middelen en wegen, waardoor Jehova aan Zijn hersteld getrouw overblijfsel, dat Hij liefheeft, datgene doet toekomen, dat Hij voor hen gereed houdt. Deze kanalen bedoelen het volgende: de voor het overblijfsel thans begrijpelijk gemaakte Bijbel tezamen met boeken, tijdschriften, grammofoons, spreekplaten en andere dingen, die God's dienstorganisatie gebruikt. De feiten onthullen, dat voor God's volk deze zegeningen sedert 1922 voortdurend zijn toegenomen. Van deze kanalen zegt de profetie, dat zij „van water", dat wil zeggen van waarheid „zullen stroomen". God's getrouw volk lijdt thans niet meer door „dorst naar water", om de woorden des Heeren te hooren. — Amos 8 : 11. Geen enkele omstandigheid, welke bijvoorbeeld in Joël 1 : 19, 20 genoemd wordt en die den verwoestenden toestand der „Christenheid" kenmerkend schildert, bedroeft thans God's getrouw volk. God's kanalen der waarheid loopen vol, zij voorzien de geestelijke Judeërs van al het noodige, d.i. van levend water. Daardoor zijn dezen in staat, voor de behoeften der menschen van goeden wil te zorgen, aangezien zij de boodschap der waarheid doorgeven. God's knecht, het Genootschap, levert de geschriften in zulke groote hoeveelheden en tegen zulke geringe kosten, dat zij voor allen, die ijverig den Heere zoeken, toegankelijk zijn. Uit de bronnen, waardoor de leden van het overblijfsel deze waarheden aan de menschen van goeden wil doorgeven, drinken ook zij de waarheid tot hun volledige verkwikking en verzadiging.

De waarheidsboodschap van het Koninkrijk wordt niet binnen de perken der Tempelklasse gehouden, de stroom der waarheid stroomt ook uit tot anderen, zooals de profetie van Joël verklaart: „En daar zal eene fontein uit het huis des Heeren uitgaan”. Deze profetie voorzegt, dat Jehova's Tempel bij de komst van den Koning, Christus Jezus, werd opgebouwd. „En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteinen des heils”. — Jes. 12 : 3. De hier beschreven bronnen konden pas na 1918, na de komst van Christus Jezus tot den Tempel, beginnen te vloeien. In verband hiermede lette men op hetgeen over den Tempel geschreven staat: „Daarna bracht hij mij weder tot de deur des huizes, en zie, daar vloten wateren [uit de muren] uit, van onder den dorpel des huizes naar het Oosten, want het voorste deel des huizes was in het Oosten; en de wateren daalden af van onderen, uit de rechterzijde des huizes, van het zuiden des altaars. En hij bracht mij uit door den weg van de Noorderpoort en voerde mij om door den weg van buiten tot de buitenpoort, langs den weg, die naar het Oosten ziet; en zie, de wateren sprongen uit de rechterzijde . . . en hij mat duizend ellen — eene beek, waar ik niet konde doorgaan; want de wateren waren hoog, wateren, waar men door zwemmen moest, eene beek, waar men niet konde doorgaan”. — Ezech. 47 : 1-5. Deze groote waarheidsbronnen stroomden thans niet alleen om het „overblijfsel” te verkwikken, doch ook om de „groote schare” te verzorgen. Volgens de belofte zullen dus de zegeningen blijven toenemen, overigens toonen de feiten thans voldoende aan, dat de profetie in vervulling gaat. Dit is ook in overeenstemming met de Openbaring: „En hij toonde mij eene zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods en des

Lams". De onder het bevel van Christus Jezus staande Tempelklasse stemt alsdan met zijn uitnoodiging aan de goedgezinden, om te komen en te drinken, in: „En de Geest en de Bruid zeggen: Kom. En die het hoort, zegge: Kom. En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet". — Openb. 22 : 1, 17.

Verder zegt Joël's profetie van de wateren: „En [zij zullen] het dal [het dal van den onstuimigen stroom] van Sittim bewateren". De wateren stroomden in dezelfde richting, gelijk de profeet in Ezechiël 47 : 8-12 beschrijft. Voordat de Israëlieten Kanaän binnentrokken, legerden zij zich in Sittim, waar velen van hen tot het uitoefenen van een godsdienst, die afgoden diende, misleid werden en afvielen. De naam „Sittim" of „acacia's" wijst op geeselen, vanwege de lange doornen of stekels van de aldaar voorkomende acacia's. Dit stekelachtige schijnt op den toestand van de leden van God's volk in de jaren 1917 en 1918 te wijzen, toen zij aan zware geeselingen en vervolgingen blootgesteld waren. Vervolgens bereikte hun de stroom van de waarheid Jehova's, welke hun dorst leschte, hen opnieuw deed opleven en wederom actief in den dienst deed worden. Dezelfde wateren stillen thans den dorst van de Jonathanklasse of de „groote schare", die voor altijd op aarde zal leven en Jehova en Zijn Koning eeuwig zal loven en dienen.

Satan's Organisatie

Men lette thans op de tegenstelling! Terwijl degenen, die God dienen, velerlei zegeningen deelachtig worden, die zich voortdurend vermeerderen, komt een toestand van doodsche verlatenheid over het commercieële, politieke en militaire gedeelte

van Satan's organisatie, hetwelk door Egypte voorgesteld wordt. Deze toestand is sedert den Wereldoorlog voortdurend verergerd. „Egypte zal tot eene verwoesting worden, en Edom zal worden tot eene woeste wildernis, om het geweld, gedaan aan de kinderen van Juda, in welker land zij onschuldig bloed vergoten hebben". [Egypte wordt een wildernis, Edom een starre woestenij, om de misdaad tegen de zonen van Juda, want onschuldig bloed vergoten zij in hun land; K.B.] — Joël 3 : 19. In deze tekst beeldt „Edom", die in de andere profetiën het „Gebergte Seïr" genoemd wordt, in 't bijzonder demonisme of godsdienst uit. „Egypte" daarentegen beeldt meer de politieke, commercieële en militaire bestanddeelen uit, die alle de aarde overheerschen; alle drie beoefenen ieder voor zich den een of anderen godsdienst.

De rivier de Nijl van het tegenbeeldige Egypte blijft danig in gebreke het land te bewateren en het vruchtbaar te maken. Integendeel, Egypte's zucht naar gewin schijnt doodaanbrengend te zijn, dit bewijzen de tegenwoordige verhoudingen, die op aarde heerschen, ondanks de voortdurende pogingen om „de economische toestanden wederom te doen opleven" of de lichtzinnige geldverkwisting door menschen in deze natie [de Vereenigde Staten], die den handel tevergeefs op gang trachten te houden. In andere deelen der aarde wordt op dezelfde wijze gehandeld. De toestand van het tegenbeeldige Egypte wordt met den dag erger en in Armageddon zullen alle deelen hiervan ten onder gaan. „De last van Egypte. Zie, de Heere rijdt op eene snelle [oorlogs] wolk, en Hij zal in Egypte komen, en de afgoden van Egypte zullen bewogen worden [beven] voor zijn aangezicht, en het hart der Egyptenaren zal smelten in het binnenste van hen. Want Ik zal de

Egyptenaren tegen de Egyptenaren verwarren, [op-hitsen] dat zij zullen strijden een iegelijk tegen zinnen broeder en een iegelijk tegen zijnen naaste, stad tegen stad, koninkrijk tegen koninkrijk; en de geest der Egyptenaren zal uitgeledigd worden in het binnenste van hen, en hunnen raad zal Ik verslinden; [Egypte raakt volkomen bijster van zinnen, alle beleid maak Ik onmogelijk] dan zullen zij hunnen afgoden vragen, en den bezweerders, en den waarzeggers, en den duivelskunstenaars; [dan zoeken zij uitkomst bij goden en waarzeggers, bij de zielen der dooden en de geesten] en Ik zal de Egyptenaars besluiten [overleveren] in de hand van harde heeren, en een strenge koning zal over hen heerschen spreekt de Heere Heere der heirscharen. En zij zullen de wateren uit de zee doen vergaan, en de rivier zal vervloeien en verdroogen". [Het water van de zee ebt weg, de stroom wordt drabbig en droog; K.B.] — Jes. 19 : 1-5.

De profetie van Joël wijst vervolgens op den godsdienst, aan welker spits de Roomsche-Katholieke Hiërarchie staat, als zij zegt: „En Edom zal worden tot eene woeste wildernis, om het geweld, gedaan aan de kinderen van Juda [begaan aan degenen, die Jehova verheerlijken en Hem dienen], in welker land zij [de godsdienstaanhangers] onschuldig bloed vergoten hebben". De onweerlegbare dingen, die zich — in het bijzonder sedert 1917 tot heden — hebben voorgedaan, toonen aan, dat de Roomsche-Katholieke Hiërarchie veel leed en bloedvergieten over God's volk gebracht heeft. Hun wandaden aan Jehova's getuigen zijn voortdurend in uitgebreidheid en hevigheid toegenomen; terwijl deze regels geschreven worden, komt een menigte van bewijzen aan het daglicht, waaruit blijkt, dat de Hiërarchie met haar

radicale, wetteloze handlangers samenspannt, om de grondige vernietiging van Jehova's getuigen te bewerkstelligen. Moge niemand die God liefheeft, door de voortdurend toenemende goddeloosheid van het zoogenaamde „godsdienstige element” ook maar in het minst ontmoedigd zijn, want het oordeel der vernietiging over dit booze systeem staat opgeteekend, en weldra zullen deze bedrivers der ongerechtigheid ten ondergaan.

Deze wreede vervolgers hebben opzettelijk het „eeuwige verbond” overtreden, Jehova heeft beloofd, dat Hij het hun volledig vergelden zal. Men houde in gedachte, dat de beelden, die Jehova in vroegere tijden liet maken en opteekenen, thans in volledige vervulling gaan. Edom, een voorbeeld van het godsdienstige deel der wereld, stelde zich tegen Juda en Jeruzalem en hielp zelfs Babylon bij de vervolging van het Tempelvolk Gods — Obadja 11-14. Dit kenmerkt de Edomieten (de godsdienstaanhangers) van den tegenwoordigen tijd definitief als een deel van de organisatie van Satan, in de eerste plaats de „vrouw”, de oude „hoer”, de Roomsche Katholieke Hiërarchie, waarvan geschreven staat: „En ik zag, dat de vrouw dronken was van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verwonderde mij, als ik haar zag, met groote verwondering.” — Openb. 17 : 6. „En in dezelfde is gevonden het bloed der profeten en der heiligen en al dergenen, die gedood zijn op de aarde.” — Openb. 18 : 24. „Ja, het bloed van de zielen der onschuldige nooddriftigen is in uwe zoomen gevonden, Ik heb dat niet met opgraven gevonden, maar aan die alle.” [Zelfs op uw zoom nog vindt men bloed van weerloze onschuldigen, die gij nooit op misdaad betrapte; K.B.] — Jer. 2 : 34.

Het oordeel Gods over deze overtreders van Zijn

verbond betreffende de heiligheid des levens staat opgeteekend: „Daarom, zoo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere Heere, Ik zal u voorzeker ten bloede bereiden en het bloed zal u vervolgen; alzoo gij het bloed niet hebt gehaat, zal u het bloed ook vervolgen. [In bloed zal Ik u doen baden, bloed zal u achtervolgen; van bloed waart gij niet afkerig, daarom zal bloed u achtervolgen; K.B.] En Ik zal het gebergte Seir tot de uiterste verwoesting stellen, en Ik zal uit hetzelfde uitroeien dien, die er doorgaat en dien die wederkeert; en Ik zal zijne bergen met zijne verslagenen vullen: uwe heuvelen en uwe dalen en alle uwe stroomen, in dezelve zullen de verslagenen van het zwaard liggen.” — Ezech. 35 : 6-8.

Overlevenden

Onder ingeving van den Heiligen Geest schreef de apostel: „Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus.” — 1 Cor. 15 : 57. Jehova levert thans Zijn volk een menigte bewijzen, dat Hij voor al degenen, die Hem liefhebben, binnenkort door Jezus Christus de volledige overwinning over den vijand behalen zal. Deze kennis dient Zijn volk meerdere moed en grootere vreugde te geven. In de profetie stelt „Juda” degenen voor, die Jehova verheerlijken, in het bijzonder degenen, die God's „heilig volk” vormen, terwijl het tegenbeeldige „Jeruzalem” allen insluit, die uit Jehova zijn en onder Zijn organisatie staan. Dit deel van de profetie heeft betrekking op degenen, die God liefhebben: „Maar Juda zal blijven in eeuwigheid, en Jeruzalem van geslacht tot geslacht.” — Joël 3 : 20.

Dit staat in opvallende tegenstelling met de veroordeeling en vernietiging van den godsdienst en

alle aanhangers van Satan. De vijanden hebben een complot gesmeed en getracht, de getrouwen Gods uit te roeien, opdat zij geen volk meer zullen zijn. — Ps. 83 : 1-8. De godsdienstaanhangers hebben gepoogd allen, die Jehova verheerlijken en Hem dienen, tot zwijgen te brengen. De hier aan de getrouwen gegeven belofte Gods luidt, dat zij „eeuwig zullen blijven”. (Herz. Eng. B.) Overeenkomstig deze belofte zullen zij den strijd van Armageddon overleven en zich, nadat hij voorbij is, op aarde bevinden, in welken tijd al hun vervolgers volledig vernietigd zullen zijn. Als een verdere bekrachtiging van deze belofte zegt een andere profeet Gods: „En Ik zal ze in hun land planten en zij zullen niet meer worden weggerukt uit hun land, dat Ik hun gegeven heb, zegt de Heere uw God.” — Amos 9 : 15.

Jehova's universeele organisatie zal nog voortduren, nadat Satan's organisatie reeds ondergegaan en volledig vernietigd zal zijn. Het vertoeven van het overblijfsel op aarde na Armageddon zal slechts van voorbijgaanden aard zijn. Wat echter hun metgezellen, de „andere schapen” betreft, die de „grote schare” vormen en naar „Jeruzalem” optrekken om Jehova te aanbidden; dezen zullen voor eeuwig op aarde wonen. „Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Nog zal het geschieden, dat de volken en de inwoners van vele steden komen zullen en de inwoners der ééne stad zullen gaan tot de inwoners der andere, zeggende: Laat ons vlijtig henengaan om te smeeken het aangezicht des Heeren en om den Heere der heirscharen te zoeken; Ik zal óók henengaan. Alzoo zullen vele volken en machtige heidenen komen, om den Heere der heirscharen te Jeruzalem te zoeken en om het aangezicht des Heeren te smeeken. Alzóó zegt de Heere der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei ton-

gen der heidenen, grijpen zullen, ja de slip grijpen zullen van een Joodschen man, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is." — Zach. 8 : 20-23. „En het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle heidenen die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden den Koning, den Heere der heirscharen en om te vieren het feest der loofhutten; — Zach. 14 : 16-19. Dengegenen, die Armageddon zoo zullen overleven, valt het groote voorrecht ten deel, om de goddelijke opdracht, vruchtbaar te zijn en de aarde met volmaakte menschelijke schepselen te vullen, uit te voeren. — Gen. 9 : 1. Dit zullen zij doen onder de onmiddellijke leiding en het bestuur van Christus Jezus, den Koning der groote Theocratie. Slechts zij, die zich vóór Armageddon aan God en Zijn organisatie wijden, zullen Armageddon overleven. — Joël 2 : 32.

„De krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods" zal voor immer en altijd *een einde maken aan godsdienst en godsdienstige vervolgingen*. De slag van Armageddon is de door God bepaalden tijd en plaats, om schoon schip te maken met den vijand. Dit doet Hij door het levensbloed te eischen van allen, die weloverwogen, d.w.z. met voorbedachten rade het „eeuwig verbond" schonden. [. . . *Al wie mensenbloed vergiet, diens bloed zal vergoten worden*, want tot zijn evenbeeld heeft God den mens gemaakt. . . .] — Gen. 9 : 5-10; K.B.

Uitgewischt

Jehova zal de rekeningen vereffenen: „En ik zal hunlieder bloed reinigen, dat Ik niet gereinigd had en de Heere zal wonen in Sion." „Een andere vertaling luidt: „Ik zal hun bloed onschul-

dig verklaren, dat Ik niet onschuldig verklaard had", d.i.: Ik zal alsdan door mijn oordeel doen blijken, dat zij [Gods dienstknechten] onschuldig om het leven gebracht zijn, die om mijnentwil gedood zijn, waar Ik tevoren mijn toorn opgeschort en mij dan stil gehouden heb. — Joël 3 : 21. De Züricher Bijbel zegt: „En Ik zal verzoenen hun bloedschuld, die Ik niet verzoend had. En Jehova zal in Sion wonen." Jehova zal de rekening van het bloed, dat de vijand vergoten heeft en de aan Zijn trouwe knechten begane misdaden in 't reine brengen: „Egypte zal tot verwoesting worden, en Edom zal worden tot eene woeste wildernis, om het geweld, gedaan aan de kinderen van Juda, in welker land zij onschuldig bloed vergoten hebben." — Joël 3 : 19. God zal niet toestaan, dat de vijand in vrede in het graf zinkt, doch volgens de woorden van koning David in het voorbeeld betreffende den vijand, zal Hij hen „met bloed in het graf doen dalen." — 1 Kon. 2 : 9. God zal zulk door den vijand vergoten bloed niet ongewroken of ongestraft laten. Want aan Zijn wet moet geheel en al voldaan worden. „Van de hand van eens iegelijks broeder zal Ik de ziel des menschen eischen." [Van de mensen onderling zal Ik het leven van den mens terugeisen; K.B.] — Gen. 9 : 5. Het door den vijand vergoten bloed der getuigen Jehova's zal volledig vergolden worden. Jehova's getuigen hebben door het eerbiedigen van het eeuwige verbond geen bloedschuld op zich geladen. Hij, die in Armageddon verslagen wordt, diens bloed zal over zijn eigen hoofd komen. Dit bloed zal door den rechtvaardigen Scherprechter van Jehova vergoten worden. Jehova's getuigen en hun metgezellen hebben gehoorzaam en ijverig de bazuin der waarschuwing geblazen; zij zijn daarom onschuldig aan het bloed, dat vloeien zal en geen bloed zal van hen ge-

eischt worden. De vijand daarentegen, de godsdienst-aanhangers en hun handlangers, hebben herhaaldelijk het bloed van onschuldigen vergoten, dit zal de Scherprechter van Jehova hun grondig vergelden.

Armageddon is de door God bepaalden tijd, om de rekening te vereffenen en het levensbloed van degenen op te eischen, die het eeuwige verbond opzettelijk verbroken hebben. De wijze, waarop deze goddelooze bloedvergieters behandeld zullen worden, toont Jezus in Matth. 23 : 34, 35.

Dit deel van de profetie van Joël wordt door de weergave van den tekst door Menge, de Utrechtsche, Leidsche en Kath. vertalingen bekrachtigd: „En wil hun bloed wreken, dat Ik niet gewroken had.” Jehova's Naam zal volkomen gerechtvaardigd worden. Jehova is tot Zijn hoofdorganisatie gekomen, om tot rechtvaardiging van Zijn Naam het eindgericht te voltrekken en dit zal Hij door Christus Jezus doen. Daarom zal Hij de bloedvergieters niet vrijuit laten gaan, maar de vereischte aandacht aan hen schenken en de rekening met de uiterste nauwkeurigheid vereffenen.

Mogen allen, die God en Christus liefhebben en hen dienen, thans goeden moed hebben en juichen! Alles wat tot de wereld behoort, verkeert in diepe duisternis; van den troon des Heeren schijnt echter een helder licht op Zijn volk. God heeft de vensteren des hemels opengedaan en Zijn zegeningen op Zijn volk uitgestort. Hij heeft Zijn volk de beteekenis van Zijn profetieën geopenbaard en gaat hiermede voort; daardoor ontvangen de getrouwen een duidelijk begrip van en een helder inzicht in hun eigenlijke verhouding tot God en Zijn Koninkrijk, dat door Christus Jezus geregeerd wordt. Jehova heeft thans Zijn volk duidelijk laten zien, dat de godsdienst vanaf den beginne het geraffineerde middel geweest is,

waardoor de Duivel velen misleid heeft.

Deze getrouwe getuigen trekken uit om te gaan werken, God vergelijkt hen met een zwerm sprinkhanen, die op hun opmarsch door geen enkel middel tegengehouden kunnen worden. Ook noemt Hij hen „mijn groot heir”, omdat Jehova hen door Christus Jezus ondersteunt en als Zijn getuigen voor de verkondiging van Zijn boodschap gebruikt. Dit feit be-seffende, marcheeren de getrouwe getuigen vol vertrouwen en moed voorwaarts. Terwijl zij optrekken, neemt de vervolging van de zijde van den vijand op evenredige wijze toe. Zij zijn hieromtrent van tevoren ingelicht en dit wetende zijn zij besloten zich, versterkt met de genade des Heeren, in hun opmarsch door niets te laten afhouden. Jehova openbaart hun thans duidelijk, dat de godsdienst weldra ten onder zal gaan en dat zij dit feit de wereld moeten bekendmaken, opdat de menschen die God goedgezind zijn, uit Satan's organisatie mogen vluchten, bij den Heere bescherming vinden en tenslotte het eeuwige leven gewinnen. Degenen, die hun opdracht getrouw vervullen, zullen aan de rechtvaardiging van den Naam van Jehova een aandeel hebben en aangezien zij dezen arbeid in gehoorzaamheid aan het gebod des Heeren gedaan hebben, zijn zij in de vreugde van Christus Jezus, hun Heere en Hoofd, ingegaan.

Nog nimmer tevoren is aan schepselen zulk een voorrecht ten deel gevallen. Nooit meer zullen schepselen verder zulk een voorrecht ontvangen. Zij zien het Koninkrijk, de Theocratie, die eeuwig in gerechtigheid regeeren zal, voor zich. Voor al het andere zijn zij ontoegankelijk en onvermurwbaar, omdat het Koninkrijk *alles* voor hen beteekent. De leden van het overblijfsel weten, dat zij als natuurlijke menschen moeten sterven, om volledig in God's

geestelijk huis te kunnen ingaan. Zij zijn daarom vast besloten, zichzelf en alles wat zij hebben, in den dienst van Jehova en Zijn Koning geheel te laten gebruiken. Zij zijn thans vol vreugde en hun vreugde zal volmaakt worden, als zij de overwinning des Heeren in Armageddon beleefd zullen hebben.

Aangezien de trouwe leden van het overblijfsel hun verhouding tot den Allerhoogste erkennen en op prijs stellen, zullen zij zich door niets van hun ononderbroken dienst voor Jehova laten afhouden. In geloof en met steeds toenemenden moed zullen zij tot het einde voortgaan. „De Heere zal wonen in Sion.” — Joël 3 : 21; Ps. 132 : 13, 14. Het overblijfsel heeft thans een vreugdegezang aangeheven, dat nimmer eindigen zal. De Heere zegt tot hetzelfde: „Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de Heere; en vele heidenen zullen te dien dage den Heere toegevoegd worden en zij zullen Mij tot een volk wesen en Ik zal in het midden van u wonen; en gij zult weten, dat de Heere der heirscharen mij tot u gezonden heeft. . . . Het einde van den godsdienst is in het zicht, de overwinning en rechtvaardiging Jehova's is nabij. De vreugde van het overblijfsel en zijn metgezellen neemt toe, zij bezingen voortaan de verheerlijking des Allerhoogsten.

Welnu, kan er ten overstaan van de voorgaande, met autoriteit bekleede profetie van den Almachtigen God in samenhang met de geschiedkundige feiten, die zich voor onze oogen afspelen, welke de vervulling dier profetie inhouden, bij één gezond mensch nog vertrouwen bestaan op het vermogen van den godsdienst, om de natiën en het volk van verderf te vrijwaren? De tijd breekt met rassche schreden aan, waarin voor elk mensch op aarde slechts twee mogelijkheden open blijven: óf hij zoekt

zijn heil in het demonisme, hetwelk godsdienst is en snelt daardoor zijn ondergang tegemoet, óf hij mijdt den godsdienst om tegelijk, met vasten wil en voortvarendheid, bescherming te zoeken onder de heerschappij van Jehova, aldus den weg ten leven vindend. Vóór u zijn dood en leven gesteld. Kiest dan, wat gij wilt. Den godsdienst nog langer te volgen en dóór te gaan zijn gebruiken te huldigen, beteekent de vernietiging. Maar de getrouwe dienst van

JEHOVA EN ZIJN KONING, CHRISTUS JEZUS
verzekert vrede, welvaart en het eeuwige leven.

REGISTER

Opmerking: De pagina's zijn in Arabische en de paragrafen in Romeinsche cijfers aangegeven.

A

Aanbidders van Demonen, vertegenwoordigers van Farao, 66, I
vertegenwoordigers van Nebukadnezar, 66, II
Aarde, beeft figuurlijk 233, I; 405, I; beeft letterlijk, 405, I
Achab, luisterde naar 400 profeten, 71, I
wierp Micha in de gevangenis, 71, II
Afdeelingen, van Satan's onzichtbare organisatie, 30, I; 31, I
Afvalt, die van de waarheid; wordt een gewillig werktuig van demonen, 84, I
Alarm, God's volk maakt, 186, II; 188, II
Alle vleesch, beteekenis, 303, I - 304, I
Andere schapen, 121, I; 142, II door den Heere gevoed, 162, I helpen overblijfsel verkondigen, 150, I
zie Jonadabs, groote schare
Antichrist, wie hij is, 222, I; 223, I
Appelboom, 164, I
Armageddon, 79, I
belijders van godsdienst vinden geen bescherming, 116, I
doodsoordeel over de booze wereld zal plaatsvinden, 118, I; 156, I
hoogtepunt van God's toorn, 178, I

komt als een dief in den nacht 231, I
naam, 397, II
natiën vergaderd, 394, II
oprechte en eerlijke personen vinden bescherming, 108, I; 116, I; 161, I
te laat om tot den Heere te roepen, 175, I
zal voor eeuwig de smaad van den naam Gods wegnemen, 263, II
Arrestatie, hoe zich te gedragen, 354, I

B

Baal-Peor, demonen-godsdienst, 34, I
Babylon, beteekenis van haar verwoesting, 24, I
„Christenheid” het nieuwe, 21, I; 87, II
eerste georganiseerde regering der menschen, 20, II
leerstelling van onsterfelijkheid, 25, I
moeder van regeeringen der aarde, 20, II
naam, 23, I
trekt uit haar weg, Mijn volk, 88, I; 323, I
Barmhartigheid, de reden waarom aan God's volk, 253, I - 254, I
Bazuin, eerste: het gevolg was als een vuur, 314, II
tweede; haar gevolg door bloed voorschaduwde, 314, I

vijfde; komt overeen met bazuïngeschal van Joël 2:1, 198, II

Beest, symbool van Satan's zichtbare organisatie, 95, I; 141, I

wie is aan dit; gelijk? 106, I

Beesten des velds, wat zij be-teekenen, 271, II

Berouw, hoe men het juiste; toont, 244, III; 245, I

Bergen, der ontkoming, 420, I

druipen van zoeten wijn, 419, I; 421, I

stellen regeerings-organisa-ties der „Christenheid” voor, 210, I

Beschaamt, Jehova; Zijn volk niet, 292, I

Bescherming, alleen zachtmoedi-gen en gerechtigheidszoe-kenden, 14, II; 411, I; 319, I - 320, II

Bileam, 73, I

Blaast in de bazuin, 188, I, II

Blind voor de waarheid, Fari-zeërs waren, 44, II

Bloed, een wonderteeken, 313, II; 314, I

Blijdschap en verheuging, van het huis onzes Gods afge-sneden, 180, I

Boodschap des Heeren, en hare verspreiding, 197, I; 198, I

Boomen, zijn verdord, 164, I

Booze, wederstaat den; (het kwade) niet, 343, I - 344, I

Booze knecht, beweert aan God's altaar te dienen, 167, I

door Joëls profetie geopen-baard, 124, I

geen aandeel aan uitdeeling van geestelijk voedsel des Heeren, 178, II

heeft geen vreugde des Hee-ren, 164, I

in duisternis, 402, II

ontvangt geen nieuwen wijn, 419, I

vormt met geestelijkheid den „mensch der zonde”, 166, II; 416, II

Borstwapen der gerechtigheid, 256, I

Bijeenvergaderen, hoe heeft het plaats, 335, II

C

„Christelijke godsdienst”, geor-ganiseerd door Rooms-k-Katholieke H ërarchie, 25, II

Christendom en Godsdienst in tegenstelling tot e kander, 51, I, II; 54, II; 89, I; 150, I; 155, II; 179, I

„Christenheid” door Joë's pro-fetie aan de kaak gesteld, 124, I

geheel verworpen, 155, I

haar toestand, 135, I; 159, I

Koninkrijksbelangen wegge-nomen, 164, I

meest afkeurenswaard'g, 87, I

nieuwe Babylon, 21, I; 87, II

weeklaag om den bruidegom harer jeugd, 155, II

Christus Jezus, op den troon geplaatst, 14, II

stelt booze enge'en met Sa-tan terecht, 17, I

tot den Tempel Gods gekomen, 14, II; zie Tempel Jehova's

Zijn liefde tot den Vader, 283, I; 284, I

Communisme, door den Duivel georganiseerd, 25, II

Complot, tegen Theocratische heerschappij, 73, II; 74, I; 428, II

Corporatieve staten, hebben godsdienstige raadgevers, 74, I

D

Dag, der benuwdheid door Jehova onderbroken, 177, I; 333, I
 die, begon 1918, 333, I
 van Christus, 416, III
Dagen van Noach, 14, I, II; 18, II; 81, I
Dag van Christus, 416, III
Dag van Jehova, begon in 1914, 177, I; 191, II; 401, I; 416, III
 beteekenis, 400, I
 bijzondere periode in, 401, I
Dal Josafats, zinnebeeldige uitdrukking, 337, I; 338, I; 399, II
 wie daar vergaderd zijn, 334, I; 375, I; 386, II; 388, III; 398, I; 406, II
Daniël, standbeeld, 30, I
Data,
 1878, 240, I; 260, I; 297, I
 1914, 14, II; 81, I; 121, I; 177, I; 191, II; 262, I; 276, II; 312, I; 313, I; 346, I; 386, I; 394, II; 416, III
 1916, 306, I
 1917, 260, I; 261, II; 267, I; 275, II; 297, I; 421, II; 424, I; 426, I
 1918, 14, II; 53, II; 81, I; 121, I; 123, I; 126, II; 129, I; 134, I; 137, I; 164, I; 177, I; 240, I; 244, III; 246, I; 248, I; 260, I; 261, II; 261, III; 262, I; 267, I; 268, I; 270, II; 273, I; 276, I; 289, I; 296, I; 297, I; 301, I; 304, I; 310, III; 327, I; 333, I, II; 394, II; 416, I, III; 418, I; 421, I, II; 424, I
 1919, 200, II; 248, I; 250, I; 261, III; 263, I; 274, II; 275, II; 289, II; 326, I; 367, I; 388, II
 1921, 85, I; 197, I; 312, I
 1922, 198, II; 199, I; 200, I, II; 240, I; 247, I; 248, I; 250, I;

255, II; 270, II; 271, I; 273, II; 274, II; 275, I; 276, II; 277, I, II; 289, II; 293, I; 297, I; 300, II; 301, I, II; 313, I; 333, I; 335, II; 418, I; 421, II, III
 1925, 312, I; 319, I
 1926, 142, I; 198, II; 291, I
 1927, 95, II
 1928, 96, I
 1929, 231, I
 1931, 197, I
 1933, 53, II; 85, I; 203, I
 1934, 314, I
 1937, 132, I
 1939, 99, I; 102, I; 197, I; 207, I, II; 218, III; 340, I
 1940, 395, I
Demonen, begrijpen God's voor-nemen niet, 29, I
 degenen, die door hen be-invloed zijn, kwellen graag menschen, 112, I
 drijven aan tot dooden van Jezus, 36, I, II; 82, III
 = tot huldiging van totalitai-re heerschers, 82, II
 = tot moord, 82, IV; 83, I, II
 = tot ontucht, 82, I
 haar herkomst, 15, I
 hebben de heerschers dezer wereld in hun macht, 195, I
 hun macht over de menschen, 109, I - 110, II; 383, II
 in den zondvloed niet vernie-tigd, 27, I; 28, I; 41, I; 42, I; 45, II
 leven heden nog, 46, I; 48, II
 naar hen te luisteren, brengt iemand onder hun invloed, 70, I
 vangen menschen met list, 35, I, II; 39, II; 41, I; 42, II, III; 54, II
 werken door booze menschen, 20, I; 40, I; 238, I
 wie gemakkelijk onder hun invloed komt, 108, II

Dictator, Nimrod, 20, II: 65, I
Dictators, hebben hun godsdienstige raadgevers, 77, II
Dienstknecht, getrouwe en voorzichtige, wordt gevormd uit de Mordechai-Naomi - en de Esther-Ruth-klasse, 327, I
 trouwe en waarachtige; verdedigt degenen, die met hem zijn, 341, I
 verklaring, 310, II
Dienstmeisje, zie politici
Doel, van Satan's organisatie, 31, II
Dooden, Farizeërs poogden Christus te, 45, I
Docde Zee, voorschaduwde eeuwige dood, 54, II
Doodsoordeel, over de booze wereld zal in Armageddon plaatsvinden, 118, I
 Satans, 15, II
 Satans; door Jehova uitgesteld, 16, II; 117, I
 van booze engelen, 15, II
Doorstoken, dien zij; hebben, zullen over hen rouwklagen, 300, II
Draak, naam, 94, II
Drie onreine geesten, 79, I; 97, I
Dronkaards, ontwaken met jammer, 134, I
Droomers, worden gewaarschuwd, 129, I
Duivel, en zijn engelen voeren krijg tegen een iedereen, die voor gerechtigheid in staat, 259, I
 godsdienst afkomstig van den, 21, I
 organiseert het communisme, 25, II
 wil menschheid vernietigen, 20, I

E

Eden, godsdienst begonnen, 12, III
Eeuwig, dood, voorschaduwde, 54, II
 verbond, schending van het, 55, I
 verbond, verbroken, 427, I; 430, I
Egypte, haar verwarring en ondergang, 425, I; 430, II
 symboliseert goddelooze wereld, 76, I
Eigenzinnig, de knecht des Heeren niet, 217, I
Einde, Theocratie brengt Satan's heerschappij ten, 17, I
Elementen, drie, van Satan's organisatie, 20, II; 64, II; 95, I; 98, I; 103, I; 135, I; 160, I; 410, II
 worden een woestenij, 424, II
Eliaperiode, 134, I; 175, I
 eindigde in 1918, 248, I
 in haar stonden de gewijden met godsdienstaanhangers op vertrouwelijk voet, 240, I
Eliawerk, einde door God's volk in 1919 begrepen, 263, I
Elymas, 73, I
Engelen booze, door Christus terechtgesteld, 17, I
 hun doodsoordeel, 15, II
Erfdeel, mijn, 339, I
Eufraat, haar wateren opgedroogd, 94, I
 hedendaagsche, 78, II; 79, I
 symbool van de volkeren der aarde, 93, I
Ezechiël, voorbeeld van de „voetleden”, 185, I

F

Farao, Demonenaanbidders, tegenwoordigers van, 66, I
 dictator, 65, I

Farizeërs, poogden Christus te dooden, 45, I

waren blind voor de waarheid, 44, II

Fiolen zeven, aan het uitgieten hebben God's getuigen een aandeel, 93, I

boodschappen van Zijn wraak, 92, I; 141, I

brengen weeën over Satan's organisatie, 95, II

Fiool, vijfde, 142, I

zesde, 78, II; 93, I; 95, I

zevende, 96, I

G

Geestelijke schepselen, door Duivel verleid, 27, I

Geestelijkheid, zie godsdienstleiders,

Geesten, drie onreine; de vorschten gelijk, 79, I; 97, I

Gepeupel door demonen beheerscht, gebruikt door

„Roomsche-Katholieke Hiërarchie” tegen God's volk,

84, II

huldigt totalitair heerscher, 82, II

poogt God's getrouwen te dooden,

83, I, II

Gevangen, zonen Gods door den Duivel,

28, I

Gevangenschap, door Jehova's Wet niet voorzien, 112, II

een vinding van den Duivel, 113, I, II

Gevogelte, onrein, verfoeid, 87, I, II

Gezalfden, kan zoo iemand nog afvallen? 309, I

God dezer wereld, 22, I

Godsdienst, afkomstig van den Duivel, 21, I

een valstrik, 56, I

georganiseerde; begonnen, 32, I

heidensche, 362, I

hoe onder zijn invloed weg te komen, 48, II

in Eden begonnen, 12, III

Jehova kondigt zijn ondergang aan, 148, I

tegen Christendom, 51, I, II; 54, II; 89, I; 150, I; 155, II

voornaamste middel, om Jehova's Naam te lasteren, 163, I

zie elementen, drie,

zijn doel, 403, II

zijn ondergang, 414, I

Godsdienst-aanhangers, buigen zich voor het totalitarisme, 52, I

de reden waarom God hen ter verantwoording roept, 175, II

geen ware Christenen, 57, II

hun daden worden vergolden, 367, I - 370, I

leugen, hun schuilplaats, 392, I

uit Israël verdreven, 34, II

vijandig tegen de Theocratie, 52, I

„zonen” en „dochteren”, 369, II

zijn in duisternis, 402, II

Godsdienstleiders, de godsdienstige mensch heeft een bepaalde vrees voor, 49, II

hitsen gewelddadige menschen tegen Jehova's getuigen op, 227, I

hun vergelding, 427, II

poogden Christus te dooden, 45, I

slaan spaden tot zwaarden, 380, I

wat hen overkomt, 45, II

weigeren het Koninkrijk in te gaan, 162, I

zijn blind voor de waarheid, 44, II; 72, I

zijn in een stilzwijgend verbond
 om God te gehoorzamen,
 128, I
 zijn wraakzuchtig, slangach-
 tig en listig, 402, II
Godslastering, juist gedefinieerd,
 101, I
God's organisatie, Satan bootst;
 na, 31, I
 voorgesteld door een vrouw,
 95, I
God's Woord, gids voor men-
 schen van goeden wil, 20, I
Gog, 80, I
 zijn vernietiging, 268, II
Goud, vergelijking met geschrif-
 ten van Jehova's getuigen,
 363, I
 voorschaduwte Jehova's hoofd-
 organisatie, 363, I
Granaatappel, 164, I
Groote schare, de activiteit van
 Jehova's getuigen is ten ba-
 te van haar, 275, I; 277, II
 421, III
 drinken water van Sittim,
 424, I
 terecht „Christenen” genoemd,
 121, I
 vervullen de aarde, 429, I
 wordt door den Heere gevoed,
 162, I
 zie Jonadabs; andere schapen,
Gruwel der verwoesting, „Chris-
 tenheid” maakt zich in 1926
 schuldig aan den, 198, II

H

Handel, godsdienst, politiek, 20,
 II; 64, II; 103, I; 160, I
 zie elementen, drie,
Heilige Geest, wat hij is en hoe
 hij werkt, 294, I
 zijn uitstorting over alle
 vleesch, 124, II; 294, II-295,
 I; 298, II; 301, I, II, 302, I, 304, I
Heilige jaar, uitgeroepen, 203, I

Held, de zwakke zegge, ik ben
 een, 381, II
 zal bitterlijk schreeuwen, 192,
 II; 385, I
Helden, Heere doe uwe; neder-
 dalen, 386, I
Helm der zaligheid, 256, I
Hoer, godsdienst vergeleken met
 een, 136, I
Honger, naar God's Woord in de
 „Christenheid”, 148, II; 160,
 I; 170, I; 178, II
 wie heeft hem veroorzaakt?,
 170, II
Huilt, gij priesters, 166, II; 167,
 II, 171, I
Huwelijk, geen verontschuldi-
 ging om zich aan den dienst
 te onttrekken, 251, I

I

Invloed van godsdienst, hoe on-
 der hem weg te komen, 48,
 II

J

Jehova, daagt de strijdkrachten
 van den Duivel uit, 125, I
 der heirscharen, Zijn beteeke-
 nis, 400, I
 manoevreert de strijdkrachten
 van den Duivel, 148, I
 noemt Zijn getrouwe gezalf-
 den „Zijn leger”, 226, I
 vergelijkt Zijn gezalfden met
 sprinkhanen, 226, I
 Zijn besluit, Satan's doods-
 oordeel uit te stellen, 16, II
 Zijn Geest, 294, I
Jehova's getuigen, gekweld door
 van demonen beïnvloede
 menschen, 112, I; 227, I
 hebben geen vrees, 206, I
 helpen de groote schare, 275,
 I; 277, II; 421, III; 423, I
 hun gedrag bij arrestatie, 354,
 I
 hun voorrecht keert nooit
 meer terug, 433, I

hun vreugde in Armageddon
volmaakt, 433, I
jammeren en weenen niet,
227, I
mogen zij zich met fysieke
kracht verzetten? 341, II;
347, I-351, II; 352, I; 354, II
strijd tegen hen toegenomen,
96, I
„verkoopen” Roomsche-Katholieke
Hiërarchie en bondgenooten,
371, II
verrichten geen werk van haat,
144, I
welken verkoopprijs zij ontvangen,
372, I
Jeruzalem, de stad zonder muur,
182, I
voerschaduwde de „Christenheid”,
123, I; 130, II
wie in haar wonen, 404, III
Jezuieten, hun strijdmethode,
377, I
treden op tegen Jehova's getuigen,
375, II
Joël, naam, 125, II
volledige vervulling in 1918,
123, I; 126, II
Jonadabs, de voorwaarde voor
bescherming, 49, II
onderscheiden den godsdienst,
161, I
terecht „Christenen” genoemd,
121, I
Jonathans, terecht „Christenen”
genoemd, 121, I
Jongsken, gegeven om een hoer,
359, II
Joodsche godsdienst, demonisch,
91, III
zijn aanhangers zochten den
dood van Paulus, 91, III
Jordaan, voerschaduwde de
menschheid, 54, II
Josafat, naam, 338, I,
zie dal Josafats,

K

Karakterontwikkeling, hoe een
Christen daar tegenover
staat, 220, I
in de Eliaperiode bezig met,
241, II
Katholieke actie, 104, I; 174, I;
180, I; 380, II; 385, I
pers, een onderdeel van de, 104,
I; 105, III
Katholieke godsdienst, demonische,
64, I
haar leerstellingen, 64, I
Katholieke godsdienst-systeem,
in begin oprechte menschen
tot hun leden, 59, I
Katholieke leiders, verkeerden
aangaande God's gebod niet
in onkunde, 58, I
Kennis, godsdienstleiders hebben
geen; van God's voor-
nemen, 72, I
Kerstfeest, verheerlijking van
duivelaanbidders of magiërs,
36, II
Kiest, leven of dood, 434, I
Kikvorschen, drie onreine geesten,
79, I; 97, I;
hun gekwaak, 100, I
Kindeke Jezus, demonen poogden
het; te dooden, 36, I, II
Kinderen, minderjarige, naar
vergadering, 250, I
Kinderkens, verzamelt de; heeft
betrekking op Esther- en
Ruthklasse, 250, I
Koninkrijk, de voornaamste leer-
stelling, 244, I
Koninkrijksbelangen, van de
„Christenheid” weggenomen,
164, I
Koopen, zonder geld, 421, II, III
Kwaad, God schiept het, 344, I
Kwade, godsdienstaanhangers
helpen God's volk ten, 267, I

L

- Laatste dagen**, welken tijd er mede bedoeld wordt, 296, I
- Land**, dor en woest, stelt toestand van Armageddon voor, 268, II
- Leeuwentanden**, sprinkhanen hebben, 142, II; 145, I
- Leger des Heeren**, is een Theocratische heerschappij, 212, I
- Leiders van het volk**, „oudsten” noemen zichzelf, 127, I
- Leugen**, Satan's eerste, 63, I
toevlucht tot, 105, II, III; 392, I; 413, II
- Leugencampagne**, tegen Jehova's getuigen veroorzaakt hunne vervolging, 85, I; 168, I; 170, II
- Licht**, over zijn andere schapen, 196, I
uit den Tempel neemt toe, 165, I
- Liefde**, van Christus tot zijn vader, 283, I; 284, II
van God's volk tot God en Zijn Koning, 284, II; 286, I
- List**, gebruikt door demonen, om menschen te vangen, 35, I, II; 39, II; 41, I; 42, II, III
- Lot**, rechtvaardige, 82, I
- Luisteren**, naar de godsdienstleiders brengt iemand onder den invloed der demonen, 70, I
naar godsdienstleiders is noodlottig, 71, II; 72, I

M

- Maan**, veranderd in bloed, 317, III-318, I
- Macht over de menschheid**, Satan en de demonen hebben, 18, I
zie demonen,
- Madison Square Garden**, gepeupel poogt congres van Je-

- hova's getuigen te verstoren, 340, I; 351, II; 354, II; 383, II
- Magiërs**, duivelaanbidders, 36, I, II
- Mannen**, tien, grijpen slip van, 429, I
van naam, nakomelingen van de „zonen Gods”, 28, II
- Manoevreert**, Jehova; de strijdkrachten van den Duivel, 148, I; 387, I, II
- Meer godsdienst**, 65, II, 69, I; 85, II; 98, I; 105, III; 138, I; 146, I; 160, I; 223, I; 236, I; 381, II; 394, I; 396, I
- Meisje**, verkocht om wijn, 360, I
- Menigten**, in het dal der beslis-sing, 398, I
zie dal Josafats,
- Mensch der zonde**, 158, I
wie hem vormt, 166, II
zie „booze knecht”,
- Menschen van goeden wil**, God's Woord als gids, 20, I
zie Jonadabs, andere schapen, groote schare,
- Middelen**, ter bekendmaking van God's boodschap, 140, I
- Mondstuk**, valsche profeet van Satan's organisatie, 95, I; 98, I

N

- Natie**, gesymboliseerd door sprinkhanen, 142, II; 143, I; 144, I
heilige; haar werk, 149, I
- Natiën**, bedreigd door onzichtbare macht, 13, III
vergaderd, zie dal Josafats, zijn het nieuwe Babylon, 21, I
- Nebukadnezar**, demonenaanbidders, zijn vertegenwoordigers, 66, II
- Nephilim**, demonen, reuzen, 81, I
naam, 15, I
- Nieuwe naam**, God geeft aan Zijn volk een, 291, I

Nieuwe wijn, is van uwen mond afgesneden, 139, II
 van Satan, „Volkenbond”, 137, I
Nimrod, dictator, 20, II; 65, I
 vanaf zijn tijd wordt godsdienst bedreven, 55, I
Noach, dagen van, 14, I, II; 18, II; 81, I
 Satan en demonen hadden macht over de menschheid, 18, I
Noodweer, hoe te handelen, 152, I; 354, II
Noorden, leger van uit het; wordt verdreven, 267, II

O

Olie, maakt het aangezicht glanzend, 264, I
Onderbreekt, God; den dag der benauwdheid, 177, I
Onderwijzing, bewijzen van de; des Heeren, 291, I
Onheil, zij stichten; op gezag der wet, 146, I
Onsterfelijkheid, der ziel in strijd met God's waarheid 25, I, II
 leerstelling van het oude Babylon, 25, I
Ontwaken, dronkaards ontwaken met gejammer, 134, I
Onzichtbare macht, bedreigt de natïën, 13, III
 door de publicatie der waarheid geïdentificeerd, 13, III
Opdrogen, van de wateren van den Eufraat, zie Eufraat
Openbaring, wordt vervuld na de komst van Christus Jezus, 92, I
Ophitsen, godsdienstleiders hitsen tegen Jehova's getuigen op, 227, I
 zie Jehova's getuigen,
Ouden, gaan hun eigen weg, 307, I

zie dreamers,
 zullen droomen, 306, I
„Oudsten”, van het heiligdom afgesneden, 157, II
 vergadert de; heeft betrekking op gerijpten van het volk des Heeren, 250, I
 verzamelt de, 175, I
 verzuimen Jehova God de eer te geven, 127, I
 worden bevolen God's boodschap aan te hooren, 128, I
Overblijfsel, oorzaak van zijn vreugde, 280, I
 zijn welstand kan niet vernietigd worden, 270, I

P

Palmboom, 164, I
Paulus, door demonen het meest vervolgd. 83, III
Paus, begaat hoogmoedszonde, 370, II
 in het complot tegen de Theocratie, 74, I
 is met de politiek verbonden, 102, I
Personen, bij profetie en haar vervulling niet belangrijk, 125, II; 126, I
Pethuël, naam, 126, II
Plagen, vierde en laatste, 132, I
 zeven, wonderteeken op de aarde, 313, I
 zie Fiolen,
Politici, gebruiken godsdienst als „dienstmeisje”, 64, II,
 zie Elementen, drie,
Politiek, zie Elementen, drie,
Profetie, alleen aan degenen geopenbaard, die er naarstig naar zoeken, 123, I
 daagt Roomsche-Katholieke Hiërarchie uit, 377, III-379, I
Publicatie der waarheid, onzichtbare macht door de; geïdentificeerd, 13, III

Pythonsgeesten, demonen, 58, III
zie demonen,

R

Radiouitzending, van God's
boodschap, 77, II

Rantsoen, niet het voornaamste
werk van Christus, 285, I

Regeeringen der menschen, Ba-
bylon de eerste, hun moe-
der, 20, II
het zichtbare deel van Satan's
organisatie, 22, I

Reuzen, Nephilim of demonen,
81, I
zie demonen,

Rookpilaren, een wonderteeken,
315, I

Roemsch-Katholieke godsdienst,
is demonisme, 60, I; 61, I -
63, I
zie godsdienst,

Roemsch-Katholieke Hiërarchie,
aan wie zij met bondgenoo-
ten verkocht worden, 373, I
- 374, I
beschuldigt „de Wachtoren”,
60, I
brengt het volk op een dwaal-
spoor, 70, I
haar doel, 105, I; 426, I
haar practijken voorspeld,
330, I; 357, IV
haar vergelding, 427, II, 430, I
heeft het eeuwige verbond
overtreden, 427, I
is lafhartig in den strijd tegen
de waarheid, 329, I
keurt het dooden van „ket-
ters” goed, 355, II - 357, III
met bondgenooten door waar-
heidsboodschap verkocht,
371, II
moderne Tyrus, 361, II
organiseert de „Christelijke
godsdienst”, 25, II
uitgedaagd, 377, III - 379, I

S

Samenzweerder, tegen de The-
ocratie, 73, II

Satan, daagde God uit, 15, II;
29, I
God dezer wereld, 22, I
niet in staat zijn grootspraak
waar te maken, 396, II,
Satan's doodsoordeel in Ar-
mageddon, 118, I
zijn doodsoordeel, 15, II
zijn doodsoordeel uitgesteld,
16, II; 117, I

Satan's heerschappij, Theocratie
brengt het einde van, 17, I

Satan's organisatie, afdeelingen
van, 30, I; 31, I
bekend onder Babylon, 22, I
bootst God's organisatie na,
31, I
gesymboliseerd door „het
beest”, 95, I
haar doel, 31, II
haar ondergang, 411, I; 412, I
regeeringen der aarde vormen
het zichtbare deel van, 22, I
zie Elementen,

Saul, een voorbeeld van de
geestelijken der „Christen-
heid”, 69, I, II

Scheiding, van schapen en bok-
ken, 115, I

Schild des geloofs, 256, I

Schoenen der bereidheid, 256, I

Sidon, 362, I

Sittim, naam, 424, I

Slang, naam van Satan, 24, II

Smaad, de redenen waarom Je-
hova het in 1918 toeliet,
260, I

Smaadheden, zijn God's volk ten
goede gekomen, 261, II

Sodom, 82, I

Spade regen, zie stortregen,

Sprinkhanen, de een dringt den
anderen niet, 227, I
deszelfs gedaante is die van
paarden, 204, I - 208, I

grijpen niet naar wapenen van ruw geweld, 144, I; 203, II hebben geen aardschen koning, 212, I; 226, I; 237, II hun plaag niet van menschen afkomstig, 178, I klimmen in de huizen, 231, II kunnen niet opgehouden worden, 433, I ontnemen de Roomsch-Katholieke Hiërarchie de vreugde, 180, I springen over de muren, 216, III; 230, I, II vernietigen het „veevoeder” van de „Christenheid”, 132, I; 144, I verwoesten de opbrengst van de „Christenheid”, 142, II; 157, I werken stelselmatig en harmonisch, 209, I worden door Jehova uitgezonden, 178, I; 194, I; 202, I, II **Standbeeld van Daniël**, 30, I **Stem uit den Tempel**, is de stem van de gewijden des Heeren, 190, I zie Zion, **Stichten**, onheil op gezag der wet, 146, I **Stomme honden**, God noemt de godsdienstaanhangers, 187, I **Stortregens**, sedert 1922, 274, II; 275, I **Strijd**, onsterfelijkheid in; met God's waarheid, 25, I, II tegen Jehova's getuigen toegenomen, 96, I; 335, III; 341, I **Strijdkrachten**, der rechtvaardigen, 400, II **Strijdvraag**, 96, II; 223, II; 225, I

T

Tartarus, naam, 29, I **Tempel Jehova's**, Christus komt tot den, 14, II; 121, I; 177, I;

einde van het Eliawerk, 240, I; 248, I; Elizawerk begonnen, 268, I; getuigeniswerk stond stil, 260, I; 289, I **Heilige geest uitgestort**, 327, I licht neemt dagelijksch toe, 165, I vreugde neemt toe, 164, I; 270, II; 418, I **Theocratie**, brengt het einde van Satan's heerschappij, 17, I **Complot tegen**, 73, II; 74, I de Heilige Schrift stelt haar op den voorgrond, 221, I; 282, II de toestanden bij haar oprichting, 14, I godsdienstaanhangers vijandig tegen de, 52, I haar ondersteuners door totalitarisme vervolgd, 53, II het voorbeeld van de, 119, II is de grootste leerstelling, 282, I waaruit zij bestaat, 282, III **Theologie**, leert een verijnd religieus egoïsme, 285, I **Toestand**, van God's volk na 1922, 277, I, II; 278, I **Toevlucht**, der leugen, 105, II, III; 392, I; 413, II in Armageddon, 413, I niet voor barbaren, 414, II; 415, II **Toorn Gods**, de redenen waarom God op Zijn volk toornig was, 265, II **Hoogtepunt** in Armageddon, 178, I **Totalitarisme**, aanhangers martelen Jehova's getuigen, 112, I bestrijdt de Theocratie, 287, I; 322, II, III door drinkers van den wijn des Duivels opgericht, 137, I door Joëls profetie aan de kaak gesteld, 124, I

godsdienstaanhangers buigen voor, 52, I
 vervolgt degenen, die de Theocratie ondersteunen, 53, II; 114, III
Troon, Christus op den; geplaatst, 14, II; 88, I; 121, I zie Data 1914,
Tyrus, jongskén gegeven om een hoer, 359, II
 kinderen van Juda verkocht, 364, I, II
 meisjes verkocht om wijn, 360, I
 voorbeeld van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, 361, II
Tijd, God's volk besteedt meer in den dienst, 207, II - 208, I; 216, I
 God's volk juicht over dezen spannenden tijd, 387, II; 388, III
 van wachten is verstreken, 87, II

U

Uitdaging, Jehova gaat er op in, 223, II
 Satan daagde God uit, 15, II; 29, I; 96, II
Uitstorting van den Heiligen geest,
 betekenis van „alle vleesch”, 303, I - 304, I
 de gevolgen, 304, II; 305, I
 jongelingen zullen gezichten zien, 308, II
 op alle vleesch, 124, II; 294, II - 295, I; 296, II; 298, II; 301, I, II; 302, I; 310, III
 Ouden zullen droomen, 306, I
 zonen en dochters zullen profeteeren, 304, II; 305, I

V

Vagevuur, door den Bijbel weerlegd, 62, III; 63, I
 haar theorie, 62, III

Valsche profet, aardsch mondstuk van Satan's organisatie, 95, I
Valstrik, godsdienst een, 56, I; 116, I
Vasten, de waarheid aangaande, 173, II; 243, I
Verbodsdagen, door God's volk gehouden, 174, I
Verbond des vredes, 290, I
Verdreven, godsdienstaanhangers uit Israël, 34, II
Vergelding, voor God's vijanden, 411, I; 412, I; 430, II
Verkort, Jehova; den dag der benauwdhend, 246, I
Verkozen ouderlingen, de reden waarom God hen ter verantwoording roept, 175, II
 van het heiligdom afgesneden, 157, II
 worden door karakterontwikkelaars verëerd, 220, I
 worden verzameld, 175, I
Vernietiging der menschheid,
 Duivel poogt, 20, I
 zie Satan's organisatie,
Vervolging, demonen gebruiken godsdienst tot; van Jehova's getuigen, 85, II
 door Jehova vergolden, 409, II
 tegen Jehova's getuigen door godsdienstaanhangers, 91, I; 360, I; 410, I
 tegen Jehova's getuigen, begint met leugencampagne, 85, I
Vliedt, uit Babylon, 88, I
Voedsel, in de „Christenheid” niet degelijk, 161, I
Volk, een groot, 196, I
Volkenbond, de „gruwel der verwoesting”, ontaard in het totalitarisme, 198, II
 met hem klom de Roomsche-Katholieke Hiërarchie op den rug van het beest, 200, II
 Satan's nieuwe wijn, 137, I

Voornemen Gods, door demonen niet begrijpelijk, 29, I
Voorwaarde, der Jonadabs voor bescherming, 51, II
der gezalfden om verhoogd en beveiligd te worden, 51, II
Vrede, en geen gevaar, 106, I
vrede; doch er is geen vrede, 187, I
Vreemde daad, 129, I; 191, II; 199, I; 301, II; 338, I
Vreemde werk, 124, I; 129, I; 142, II; 146, I; 159, I; 160, I; 177, I; 180, I; 184, I; 191, II; 198, II; 199, I; 207, I; 210, I; 211, I; 214, II; 218, III; 225, I; 231, I; 233, II; 236, I; 237, II; 246, I; 247, I; 300, I, II; 318, I; 319, I; 338, I
een wonder, 311, II
snijd't Satan's nieuwe wijn af, 140, I
zal niet herhaald worden, 198, I
Vrees, alle natiën der aarde zijn in een toestand van, 91, III
brengt geen gelegenheid om zijn liefde te bewijzen, 286, II
degenen, die op God vertrouwen, hebben geen, 81, I; 206, I
voor de geestelijken, 51, II
Vreugde des Heeren, booze knecht heeft geen; 164, I
niet in de „Christenheid”, 161, I
Vroege regen, het vallen van, 274, II
Vroolijk, over God's getuigen, 77, II
Vrouw, godsdienst vergeleken met een overspelige, 136, I
symbool van God's organisatie, 95, I
Vruchtbaarheid van zijn Koninkrijksbelangen, 275, I
Vuile kleederen, van God's volk gereinigd, 240, I, II; 242, I
Vuur, een wonderteeken, 314, II

Vijanden, zullen niet vreedzaam in het graf dalen, 330, I; 332, I
Vijgeboom, de ware, 151, II
symbool van God's „heilige natie”, 152, I
tot een geknakt stuk hout gemaakt, 151, II; 154, I - 155, I; 163, I

W

Waarheid, die van haar afvalt, wordt een gewillig werktuig van demonen, 84, I
zal stroomen, 421, III
zie vreemde werk,
Waarschuwing, aan de gezalfden opgedragen, 186, II
van den Heere beteekent, 89, I
Wachters, het overblijfsel wordt genoemd, 185, I
Wachtstoren de, door de Roomsche-Katholieke Hiërarchie beschuldigd, 60, I
spreekt de waarheid, 60, I; 101, II
Wapenrusting, van een Christen, 255, I - 256, I
Water, stroomt uit den Tempel, 423, I
Weën, nemen toe, 166, I
over Satan's organisatie, 95, II
Weiden der woestijn, brengen jong gras voort, 272, I
Weigeren, godsdienstaanhangers; het Koninkrijk in te gaan, 162, I
naar God's getuigen te luisteren noodlottig, 71, II; 107, I; 115, I
Welstand, Satan kan; van het werk van het overblijfsel niet vernietigen, 270, I
van de Koninkrijksbelangen, 275, I
Wet, zij stichten onheil op gezag der, 146, I; 170, I; 227, I

Wet Gods, beschermt voor gods-
dienst, 37, I - 38, II; 55, I;
68, I
door dictatoren verafschuwd,
318, I
Wettelijke beperkingen, jagen
Jehova's getuigen geen
schrik aan, 231, I
Wolkkolom, dag van de; ver-
klaart, 195, II
Wonderteekenen, 311, I, II
bloed, 313, II; 314, I
in den hemel, 312, I
maan veranderd in bloed,
317, III - 318, I
op de aarde, 313, I
rookpilaren, 315, I; 316, I
vuur, 314, II
zon veranderd in duisternis,
316, III - 317, II
Wijn, symbool van vreugde,
418, I
Wijnstok, is verdord, 163, I
tot een verwoesting gesteld,
149, I; 150, II
waarom „mijn wijnstik”, 151, I
Wijnstok der aarde, 134, I
die van hem gedronken heb-
ben ontwakten, 158, I
geestelijkheid drinkt van den,
162, I
zijn vrucht wordt getreden,
398, I; 407, II
Wijn van Satan, het gevolg van
het drinken, 135, I; 137, I

Z

Zaad, geestelijkheid zaait het;
van Satan, 162, I
Zachtmoedigen, ontvangen be-
scherming, 14, II; 411, I;
319, I - 320, II
Zion, brullen uit, verklaard, 404,
III; 405, I
zal ontkoming zijn, 324, II
wie daar wonen, 404, III
Zon, en de maan worden zwart,
233, I; 236, I
veranderd in duisternis, 316,
III - 317, II; 401, I
Zondvloed, demonen niet ver-
nietigd, 27, I; 28, I; 41, I;
42, I; 46, I
tegenbeeld, 393, II
Zonen en dochteren, der gods-
dienstaanhangers, 369, II
worden verkocht aan Juda,
370, I
Zonen Gods, door den Duivel
gevangen gezet, 28, I
door Duivel en demonen ver-
leid, wie zij zijn, 27, I
hebben zich als menschen ge-
materialiseerd, 28, I
nakomelingen, 28, II
Zoon des verderfs, zie mensch
der zonde,
Zwaard des geestes, 256, I
Zwerm, van God's getuigen
komt te hulp, 209, I

REGISTER VAN TEKSTEN

Opmerking: De voorste cijfers geven de teksten aan, de achterste de pagina waar zij op voorkomen.

Genesis	
3 : 1-5	63
3 : 4, 5	25
6	18
6 : 1-4	112
6 : 4, 15; 27; 28; 81	
6 : 5	18
6 : 8	18
6 : 11	18, 81
6 : 13	18
7	18
9 : 1	430
9 : 3-17	411
9 : 5	38, 431
9 : 5-10	430
9 : 5-17	56
9 : 6	38
10 : 6, 7	373
10 : 8-10 ..	24, 32
10 : 8-11	20
10 : 9, 10	65
10 : 21	373
10 : 28	373
12 : 2, 3	119
15 : 5	145
19 : 1-11	82
22 : 15-18	119
25 : 3	373
40 : 15	112
41 : 1-24	72
41 : 8	32
41 : 14	112
49 : 11, 12	421

Exodus	
2 : 11, 12	347

3 : 8	420
4 : 9	314
4 : 21	312
7 : 3-9	312
7 : 11	32
7 : 11, 12	66
7 : 11-8 : 19 ..	72
7 : 15-25	314
8 : 7	32, 66
8 : 18	66
8 : 19	32, 66
9 : 11 ..	32, 66, 72
9 : 16, 16, 30, 88,	
118, 178, 185,	
224, 299, 397	
10 : 14 ..	194, 197
10 : 15 ..	194, 236
10 : 21-23	317
12 : 29	112
13 : 21	195
19 : 9	195
19 : 16	195
20 : 3-5	60
22 : 2	351
22 : 18	69
28 : 33, 34	165
32 : 1-10	34

Leviticus	
17 : 3, 4	38
17 : 7	38
17 : 7-9	56
19 : 26	69
19 : 31 ..	38, 58, 69
20 : 6	38, 58
20 : 27	38, 59

Numeri	
13 : 23	165
22 : 1-41	73
23 : 1-30	73
25 : 1-18	34
29 : 35	174

Deuteronomium	
4 : 34	312
6 : 5, 6	243
6 : 22	312
7 : 2, 3	35
7 : 16	35
7 : 16-19	57
8 : 8	165
18 : 10-12 ..	39, 59
25 : 11, 12	355
28 : 15 ..	134, 179
28 : 23, 24	134
28 : 28	134
32 : 4	343
32 : 16, 17	34
32 : 35	367
32 : 43	318
33 : 27	145

Jozua	
13 : 22	73

Richteren	
3 : 1-3	361
9 : 10, 11	152
9 : 13	151
16 : 21-25	113

1 Samuël	
5 : 1, 2	363

15: 22, 23	68
15: 23	107
28: 6-18	69
28: 7	42, 68
28: 7-15	116
28: 8	42, 68
30: 6	261

2 Samuël

7: 23	397
22: 2-4	414
22: 29, 30	216
23: 2	330

1 Koningen

2: 6	331
2: 9	431
3: 9	331
10: 1, 2	373
10: 10	373
19: 12	405
22: 6	71
22: 26, 27	113

2 Koningen

2: 9-12	248
2: 11-14	263
17: 4	113
17: 17	364
25: 27-30	113

1 Kronieken

1: 9	373
1: 22	373
1: 32	373
10: 13, 14	69
16: 26	57

2 Kronieken

11: 14, 15	35
16: 9	145, 271
16: 10	113
20	337
20: 7	283
20: 22, 23	373
20: 26	337
31: 5	165
36: 6, 7	363

Nehemia

4: 4, 5	348
4: 7, 8	348
4: 13	14, 17, 18, 350
8: 10, 11	270

Job

1: 15	373
2: 1-6	224
2: 5	16
8: 13	171
15: 13	283
27: 8, 9	122
32: 9	307
34: 30	122
39: 23, 24	206
39: 25	206
42: 10-13	277

Psalmen

2: 6	189
2: 8, 9, 10-12	370
3: 8	320, 404
9: 1-3	193
9: 17, 18	119
9: 20, 21	383
18: 9, 10	316
25: 9	291, 393
34: 8	401
35: 6	317
37: 20	16
45: 8	286
51: 15	127
51: 17, 18	245
63: 6	265
69: 10	261
71: 7	311
78: 2	127
79: 9-12	254
83: 1-8	429
83: 14, 15	200
90: 14, 15	265
91: 2	414
94: 20	287
94: 20, 21	148
96: 5	97
97: 7	97

97: 11	20, 402
102: 16	188
103: 5	265
104	264
104: 14	264
104: 15	157, 264
105: 17, 18	112
105: 20	127
106: 35-41	58
106: 36-38	35
106: 37, 38	109
110: 2	177, 346
110: 5	408, 409
110: 6	346, 408, 409
115: 17	110
116: 16	127
118: 22-25	271
118: 25	178
119: 105	20, 64
122	227
122: 1-9	121
123: 2	185
132: 13, 14	400, 404, 434
132: 15	265
133: 2	303
145: 20	16, 118, 371, 411

Spreuken

1: 28-31	177
1: 31	206
2: 13	403
3: 5, 6	291
4: 18, 19	195
17: 17	283
18: 10	413
20: 29	308
22: 3	191
22: 11	284
25: 11	165
28: 1	405
29: 25	42, 49, 50, 116, 395, 404
30: 24	218
30: 27	143, 218

Prediker	
3:1-8	346
9:6	110
Jesaja	
4:3, 4	324
5:5-7	164
6:1	298
6:1-9	242
6:5, 6	298
8:9, 10	103
8:12	74
8:13 50,	74
8:18	312
8:19	74
8:20 .. 195,	74
9:6, 7	120
9:15 70,	128
9:16	123
12:1 246,	266
12:2	246
12:3	423
12:4, 5	281
13:3, 4	386
14:12-19	117
14:13, 14	31
14:17	127
19:1-4	77
19:1-5	426
23:15-17	201
23:18	373
24:3-5	160
24:3-6	411
24:11	166
24:22	113
28:7, 8	136
28:15	
105, 336, 392,	413
28:15-17	159
26:21 24,	52
30:20, 21	218
31:4, 5	325
33:14	171
34:2-8	409
34:8 329,	337
35:5	127
40:15	381
40:31	216

41:8	283
42:1-7	102
43:10-12	121
44:1-8	305
45:7 317,	343
45:16, 17	282
46:11 102,	374
47:1	22
47:1-15	23
47:12-14	22
49:14-16	289
50:5	127
51:1	187
51:12	383
52:2	127
52:7 302,	321
53:8	114
56:10	187
58:4, 5	173
59:20, 21	306
60:1, 2	195
61:1	
121, 186, 217,	299
61:2	
121, 186, 299,	377,
387, 395	
61:3	151
62:2	292
63:1-4	412
63:5	412
65:13-15	280
65:15	292
66:3	158
66:5	190
66:6 190,	405
Jeremia	
1:17-19	207
1:19	
288, 327, 341,	388
2:34 86,	427
4:13	207
5:14	315
6:13-15	183
7:11	175
7:31	109
8:6	207
16:19	414

17:17, 18	414
19:5	109
20:2, 3	113
23:10-12	161
23:26, 27	307
23:28	308
23:29	315
23:32	308
25:15-26	398
25:30, 31	407
25:35	192
25:33	409
27:9, 10	72
31:11, 12	280
31:13, 14	265
37:16 112,	113
38:6-13	114
50:33, 34	334
50:51	23
51:6 324,	329
51:45	324
51:56	329

Ezechiël

1	210
3:9	213
7:26	128
9:1-10	182
9:4	231
10:2	315
10:7	315
12:6	312
12:11	312
20:47	200
24:24-27	312
24:27	127
28:13-19	117
28:18, 19	15
33:22	127
33:33	339
34:5, 6	211
34:12	196
35:6-8	428
36:8-11	419
36:33-35	279
37:12, 13	127
37:26-28	290
38	341

38 : 3 .. 30, 80, 388
38 : 4
38 : 8
38 : 16 30, 80
39
39 : 2
39 : 5
39 : 11
39 : 11-13 269
43 : 1-3
47 : 1-5
47 : 8-12

Daniël

1 : 20
2 : 1-13
2 : 2
2 : 27-30 68
2 : 30-34 30
2 : 39
3 : 8-27
4 : 7
5 : 1-4
8 : 13
10 : 13
10 : 20

Hoséa

14 : 2, 3

Joël

1 : 1
1 : 2 127, 137
1 : 3
1 : 4, 130, 143, 178, 226, 327
1 : 5; 133, 134, 137, 140, 151, 419
1 : 6, 143, 145, 196
1 : 7 150, 152
1 : 8
1 : 9
1 : 10 159, 178
1 : 11
1 : 12 164, 178
1 : 13
1 : 14 172, 176
1 : 15

1 : 16
1 : 17
1 : 18
1 : 19 183, 422
1 : 20 184, 422
2 : 1
2 : 2, 192, 196, 197
2 : 3
2 : 4 204, 207
2 : 5
2 : 6
2 : 7
2 : 8
2 : 9
2 : 10, 233, 236, 268
2 : 11, 237, 327, 405
2 : 12
2 : 12-17 .. 295, 296
2 : 13
2 : 14
2 : 15
2 : 16
2 : 17, 159, 252, 262
2 : 18 255, 262
2 : 19
2 : 20
2 : 21
2 : 22
2 : 23
2 : 23-27 305
2 : 24
2 : 25 .. 132, 226, 276, 327
2 : 26
2 : 27 290, 292
2 : 28, 175, 293, 296
2 : 29 310, 334
2 : 30, 311, 312, 315
2 : 31 316, 402
2 : 32, 320, 326, 430
3 : 1
3 : 2, 335, 362, 375
3 : 2-6
3 : 3 358, 362
3 : 4
3 : 5
3 : 6
3 : 7 358, 368

3 : 8
3 : 9
3 : 10
3 : 11 384, 386
3 : 12
3 : 13
3 : 14
3 : 15
3 : 16 404, 413
3 : 17 415, 416
3 : 18
3 : 19 425, 431
3 : 20
3 : 21 431, 434

Amos

1 : 2
3 : 2
3 : 8
5 : 18-20 192
8 : 11, 149, 171, 422
8 : 12
9 : 13, 14 420
9 : 15

Obadja

11
11-14
17

Jona

3 : 5

Nahum

1 : 8 194, 317
2 : 4
2 : 10
3 : 10

Habakuk

3 : 17, 18 166

Zefanja

1 : 14
1 : 14-16 194
2 : 1-3
2 : 3
2 : 7
3 : 8 335, 405, 406, 410
3 : 16, 17 270

Haggai	
2 : 19, 20	274
Zacharia	
1 : 15	267
1 : 16	245
2 : 4	183
2 : 9	339
3 :	312
8 : 20, 23	430
9 : 11	113
10 : 1	275
12 : 9, 10	301
13 : 4-6	46
14 : 1, 2	277
14 : 16-19	430
Maleachi	
3 : 1-3	121, 158, 241, 304
3 : 3	247, 375
3 : 13	296
4 : 1	212
Mattheüs	
2 : 1, 2	36
2 : 7	36
3 : 16, 17	305
4 : 1-10	39
4 : 8, 9	21
4 : 17	282
4 : 24	109
5 : 4	244
5 : 25	344
5 : 29-42	343
5 : 39	343
5 : 40, 41	345
6 : 10	120
6 : 16-18	173
6 : 33	282
8 : 16	109
8 : 28	109
8 : 28-33	82
8 : 29	42, 109
9 : 29	410
9 : 32, 33	109
10 : 26	200
10 : 27	405
10 : 28, 200, 351,	405
12 : 18	102

12 : 21	102, 237
12 : 22	110
12 : 24	15
12 : 30, 101, 119,	223
12 : 42	374
12 : 43-45	84
13 : 41, 42	29, 415
15 : 1-3	44
15 : 1-9	259
15 : 6-9	163
15 : 7-9	44, 122, 392
15 : 14	70
15 : 22	109
17 : 15	109
20 : 1-6	275
21 : 12, 13	43
21 : 19, 20	152, 164
21 : 43	154
23 : 13	43, 163
23 : 19	44
23 : 23	43
23 : 24	43, 44
23 : 27, 28	122
23 : 33	43, 122
23 : 34, 35	318, 432
23 : 38	181
24 : 9	228
24 : 13	410
24 : 14	288, 375
24 : 16	115
24 : 21	246
24 : 22	178, 246
24 : 37	18, 81
24 : 48-51	159, 403
25 : 14-24	120
25 : 21	418
25 : 23	418
25 : 30	29, 403
25 : 31	31
25 : 31-46	115, 238
25 : 40	363
25 : 41	115
26 : 29, 141, 264,	419
26 : 51-53	346
26 : 55-75	297
26 : 64	195
27 : 35	358

Marcus	
1 : 23-26	40
1 : 32	109
5 : 1-16	82
5 : 2-5	109
5 : 6-13	41

Lucas	
6 : 18	109
8 : 2	109
8 : 27-36	109
9 : 38, 39	41
9 : 38-42	109
9 : 42	41
11 : 14	109
11 : 24-26	84
12 : 10	84
13 : 6-9	155
13 : 11-13	110
13 : 16	110
14 : 26	252
17 : 26	14
18 : 7	332, 363
18 : 8	54, 332, 363

Johannes	
2 : 15	351
3 : 16, 17	284
3 : 36	321
5 : 27	389
7 : 39	303
8 : 40	88
8 : 40-44	45
8 : 42	82
8 : 43	64
8 : 44	25, 64, 106, 259
10 : 16	121, 414
10 : 17, 18	284
14 : 2, 3	120
14 : 30	22
15 : 4	310
15 : 6	309
15 : 13, 14	286
15 : 18-21	82
17 : 17	20, 64
18 : 15-27	297
18 : 36	346

18 : 37	13, 120
19 : 5, 6	82
19 : 12-16	82
20 : 19-26	297
21 : 1-19	297

Handelingen

2 : 1-14	297
2 : 13-16	311
2 : 16	294
2 : 17	294, 296
2 : 18	310
2 : 28	303
2 : 33	299
3 : 14-17	303
4 : 11, 12	322
5 : 16	109
5 : 16-18	45
5 : 17-25	114
5 : 29	211
7 : 54-58	84
8 : 3	114
8 : 5-7	45
9 : 1-16	83
10 : 44-46	304
12 : 6, 7	114
13 : 6-12	73
13 : 8-10	37
14 : 8-20	83
15 : 14	143, 297
15 : 14-16	120
15 : 18	123
16 : 16-22	83
17 : 22	84, 91
19 : 13-16	46
19 : 24-34	83
21 : 27-36	83
22 : 4	114
22 : 19	114
25 : 14	92
25 : 18, 19	92
26 : 10	114

Romeinen

1 : 25	32
1 : 30	32
3 : 38, 39	289
5 : 12	64

8 : 29	284
10 : 11	281
10 : 14, 15	321
12 : 1	252
13 : 1	211
15 : 3	174, 261, 284
15 : 4	261, 332

1 Corinthiërs

1 : 8	418
1 : 20	237
3 : 17	393
5 : 5	418
10 : 19, 20	48
10 : 19-21	36
10 : 20, 21	58
12 : 27	309
15 : 57	428

2 Corinthiërs

1 : 14	418
4 : 4	22, 23, 141, 165
10 : 4	342

Galathiërs

1 : 1-14	301
1 : 1-16	84, 123
3 : 24	37

Efeziërs

1 : 17, 18	309
6 : 6	310
6 : 10, 216, 308, 383	
6 : 12	23, 31, 195, 225, 235
6 : 13	256
6 : 14-17	257
6 : 16	257

Filippenzen

1 : 6	418
1 : 10	418
1 : 28	191, 210
3 : 14	218

Colossenzen

1 : 18	94
1 : 24	284

1 Thessalonicenzen

4 : 16	238
4 : 17	195, 238
5 : 2	232
5 : 3	107, 116

2 Thessalonicenzen

2 : 3	416
-------	-----

1 Timotheüs

1 : 9	37
4 : 1, 2	48, 90

2 Timotheüs

1 : 7	82, 92
2 : 11, 12	284
3 : 1	14, 391
3 : 1-5	53
3 : 5	122, 392
3 : 5-7	73
3 : 8, 9	73
3 : 12, 13	53
4 : 3, 4	90

Hebreërs

2 : 14	118
10 : 28-30	367
11 : 6	320
11 : 10-16	283
12 : 6-8	276
12 : 26, 27	406
13 : 15	253, 304, 375

Jacobus

1 : 27	89
2 : 24-26	323
3 : 14	91
3 : 19	91
4 : 4	137, 163, 165, 360
4 : 12	323
5 : 1-5	136

1 Petrus

2 : 9, 10	143, 375
2 : 16	310
2 : 21	120, 261, 284

3 : 9	246
3 : 19, 20 ..	27, 112
4 : 14	282
4 : 17	177

2 Petrus

2 : 3	17
2 : 4 ..	17, 29, 118
2 : 5	18, 29
2 : 7, 8	82
2 : 9	118
3 : 7	212
3 : 10 ..	212, 406
3 : 12	212

1 Johannes

1 : 5	20
2 : 18	14
2 : 20	303
2 : 22	223
2 : 27	303
4 : 3	223
4 : 17 ...	197, 383
5 : 3	243
5 : 19 .	86, 89, 395

Judas

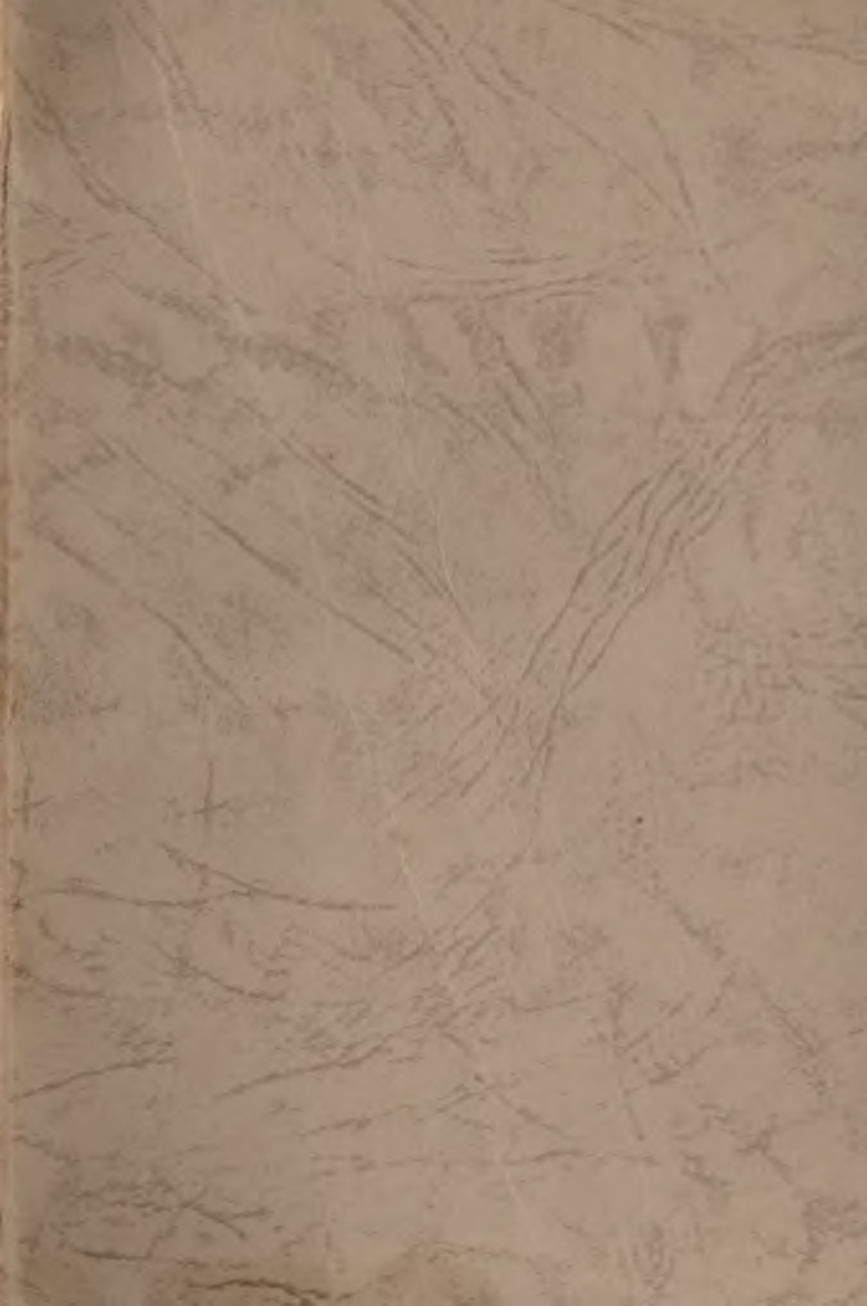
6 :	17
6-13 ...	402, 403

Openbaring

1 : 1, 2 ..	92, 333
1 : 5, 6	14
1 : 7	135
2	195
2 : 17	232

3 : 14	120
5 : 10	94
7 : 4-8	51
7 : 9-15	121
7 : 9-17 ..	274, 414
8 : 6, 7	315
8 : 8, 9	314
9 : 1-12 ..	132, 198
9 : 3-6	214
9 : 7	206, 213
9 : 9	209
9 : 11	213, 400
9 : 13-21 ...	95
9 : 17, 18 ...	315
11 : 8	76
11 : 11-13 ...	234
12 : 1	318
12 : 1-3	312
12 : 1-9 ..	177, 395
12 : 1-12	138
12 : 7-9	386
12 : 7-12	49
12 : 12 ..	14, 81, 98, 118, 165, 384, 335, 396
12 : 17 ...	95, 121, 213, 235
13 : 4	107
13 : 10	368
14 : 1	51, 188
14 : 1-3 ..	324, 400
14 : 1-4	339
14 : 3	51
14 : 10, 11 ...	315
14 : 17, 18 ...	390

14 : 18-20	163
14 : 19	391
14 : 20	391, 407
16 : 1	93, 142
16 : 1-9	199
16 : 2	142
16 : 3, 4	314
16 : 10, 11 ...	142
16 : 12	93
16 : 12-16	79
16 : 13	94, 97
16 : 13-16 .	389, 398
16 : 14 .	97, 106, 395
16 : 15	232
16 : 16 ...	106, 195
16 : 17	96
17 : 1	137, 163
17 : 1-18	23
17 : 2	137, 163
17 : 5	26, 137
17 : 6	427
17 : 16-18	374
18 : 2	87
18 : 4, 5	88
18 : 5-7	332
18 : 6	369
18 : 24	427
19 : 11-20	346
19 : 11-21	118
19 : 15	407
20 : 2, 3	119
21 : 27	415
22 : 1	424
22 : 3, 4	178
22 : 17 ...	121, 424

WODSDIENST
